

ဘိက္ခုနီသာသနာဝင်အမျိုးသမီးရဟန်းတို့၏  
ဘဝဖြစ်စဉ်များကို ဖော်ပြထားသည့်  
**အရှင်ဓမ္မဿာမီဘိဝံသ**

စီရင်တော်မူခဲ့သော

ပုံတော်စုံ



**ထေရီ**

**အပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး**



ခင်ချိုထွန်းစာပေ  
အမှတ် ၈၆၊ ၃၇-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။



### ကျေးဇူးတင်လွှာ

ဤစာအုပ် ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အဘက်ဘက်မှ ဝိုင်းဝန်းကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးကြသော ဦးစိုးမြင့် (သာသနာဇေယျဝိဇ္ဇာပဏ္ဍိတ၊ ဓမ္မာစရိယ) စေတနာ ရှေ့ထားပြီး ဆဋ္ဌမူပါဠိတော် အဋ္ဌကထာများနှင့် တိုက်ဆိုင် တည်းဖြတ်ပြီး ခေတ်မီသော စကားပြေတို့နှင့် တွဲဖက်၍ ပြင်ဆင်ပေးကြ သော ဦးအောင်ညွန့်(ဓမ္မာစရိယ)၊ ဦးကျော်လင်း (ဓမ္မာစရိယ၊ ပါဠိပါရဂူ)၊ ဦးသန်းဆွေတို့အား လည်းကောင်း၊ ကွန်ပျူတာစာစီပေးကြသော ကိုအောင် မင်း (Dream City)နှင့် ကိုဝင်းနိုင်(ဂရပ်ဖစ်ဒီဇိုင်း)တို့အား လည်းကောင်း၊ ကိုမျိုးညွန့် (A-7 Group)ဖလင်း၊ ပန်းချီ ဦးသန်းကြွယ်၊ ဦးတင်လှဝင်းထင် တို့အား လည်းကောင်း၊ အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ခင်ချိုထွန်းစာပေ တိုက်မှ မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။



ဦးသိန်းထွန်း  
ခင်ချိုထွန်းစာပေ

#### ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

၂၀၁၀ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး-  
ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန  
သာသနာရေးဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူး  
ဦးဝင်းနိုင် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၈၄၃/၀၂၄၅)က ထုတ်ဝေ၍  
ဦးသိန်းထွန်း (၀၄၈၂၂) သိန်းထွန်းအောင်ဆက်  
အမှတ် ၅၀/၅၊ ဒဂုံသီရိလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ  
ပုံနှိပ်သည်။ ဖုန်း-၅၄၂၀၅၆၊ ၅၄၀၅၆၅

#### ဖြန့်ချိရေး

ခင်ချိုထွန်းစာပေ  
အမှတ် ၈၆၊ ၃၇ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၅၄၂၀၅၆၊ ၅၄၀၅၆၅

#### သန်းမြင့်မြင့်ပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်

အမှတ် ၃၇၊ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်ဈေးတော်ရုံ  
ဒဂုံစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၃၈၃၅၁၁ (လိုင်းခွဲ-၁၇၅)၊ ၀၉-၅၀-၉၉၃၇၆



အရှင်ဓမ္မသာမိဘိဝံသ

(ကူးယူပုံနှိပ်ခွင့်မပြု)

# ပုံတော်စုံ ထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

## နိဒါန်း

ထေရီဟူသော ပါဠိဝေါဟာရစကားလုံးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာကျော်ကာလက လွန်စွာလူသိများခဲ့သော ပါဠိစကားလုံးတစ် လုံးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ လူသိများသော စကားလုံးဖြစ်ခဲ့ခြင်းမှာ ထိုအချိန်က သာသနာဝင် အမျိုးသမီးများ များပြားခြင်း၊ ထိုများပြားသော သာသနာဝင် အမျိုးသမီးများနှင့် ဆက်စပ်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

## သီတင်းသုံးဖော်လေးမျိုး

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်တွင် သီတင်းသုံးဖော်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် သာဝက လေးမျိုးရှိသည်။ ထိုလေးမျိုးမှာ ၁။ ဘိက္ခုဟုခေါ်သော အမျိုးသား ရဟန်းတော် များ၊ ၂။ ဘိက္ခုနီဟုခေါ်သော အမျိုးသမီး ရဟန်းများ၊ ၃။ သာမဏေဟု ခေါ်သော အမျိုးသား ကိုရင်များနှင့် ၄။ သာမဏေရီဟုခေါ်သော အမျိုးသမီး ကိုရင်များတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုလေးမျိုးတို့တွင် အမျိုးသား ရဟန်းတော်များကို ဘိက္ခုဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ ထေရာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အမျိုးသမီး ရဟန်းများကို ဘိက္ခုနီ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ထေရီဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဆိုကြသေးသည်။

သာသနာဝင် အမျိုးသားများအတွက် ပထမအဆင့်သည် သာမဏေရ ခေါ် ကိုရင်တို့ဖြစ်ကြသည်။ ထို့နောက်မှ ဘိက္ခုနှင့် ထေရဟုခေါ်သော ရဟန်း အဖြစ်တက်ရောက်ကြရသည်။

## အမျိုးသမီးတို့အတွက်

အမျိုးသမီးများ သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြရာ၌ ပထမ သိက္ခာမာန်၊ ထို့နောက် သာမဏေရီ၊ ထို့နောက်မှ ဘိက္ခုနီ တစ်နည်းအားဖြင့်



(ခ)

နိဒါန်း

ထေရီအဖြစ် ကူးပြောင်းနိုင်သည်။ သိက္ခာမာန်ဟူသည်မှာ သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါးကို ကျင့်သုံးနေသူ အမျိုးသမီးများဖြစ်သည်။ ထိုသိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးမှာ-

- ၁။ ပါဏာတိပါတ၊ သို့အသက်မသတ်ခြင်း၊
- ၂။ အဒိန္နာဒါန၊ သူ့ဥစ္စာမခိုးခြင်း၊
- ၃။ အဗြဟ္မစရိယ၊ မေထုန်အကျင့်မကျင့်ခြင်း၊
- ၄။ မုသာဝါဒ၊ မုသားစကားမပြောခြင်း၊
- ၅။ သုရာမေရယ၊ သေရည်အရက်မသောက်ခြင်း၊
- ၆။ ဝိကာလဘောဇန၊ နေလွဲညစာ မစားခြင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဘိက္ခု၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ထေရတို့တွင် ရဟန္တာမဖြစ်သေးသော ရဟန်းများနှင့် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော ရဟန်းများ အားလုံးပါဝင်သည်။ အလားတူ ထေရီတို့တွင်လည်း တရားမရသေး၍ ရဟန္တာမဖြစ်သေးသူ အမျိုးသမီး ရဟန်းများနှင့် တရားရပြီး၍ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားသော အမျိုးသမီးရဟန်းတို့ပါ ပါဝင်သည်။

ရဟန်းအစ အညာသိက္ခာဏ္ဍညက

သာသနာတော်တွင် ပထမဦးဆုံးဖြစ်သော အမျိုးသားရဟန်းမှာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားလေးအား ဧကန္တဘုရားဖြစ်မည်ဟု လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကိုသာ ထောင်ပြုပြီး ဟောကြားခဲ့သည် ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏား၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ပဉ္စဝဂ္ဂိအဖွဲ့ဝင် အရှင်အညာသိက္ခာဏ္ဍည ဖြစ်သည်။ အရှင်အညာသိက္ခာဏ္ဍညသည် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဘုရားဖြစ်တော်တော်မူပြီး၍ ပထမဦးဆုံးဟောသည့် ဓမ္မစကြာတရားကို နာကြားရသောအခါ သောတာပန်ဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက် ဧဟိဘိက္ခုအဖြစ် ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

ထိုကြောင့် အရှင်အညာသိက္ခာဏ္ဍညသည် သာသနာတော်၏ ပထမဦးဆုံးသော ရဟန်းလည်းဖြစ်၍ ပဉ္စဝဂ္ဂိငါးဦးတို့တွင် ပထမဦးဆုံး တရားသိသူလည်း ဖြစ်သည်။ အရှင်အညာသိက္ခာဏ္ဍညကို “ရဟန်းတော်အစ အညာသိ ကောဏ္ဍည”ဟု သတ်မှတ်သမှု ပြုထားကြသည်။

အရှင်အညာသိက္ခာဏ္ဍည သာသနာဝင် ရဟန်းဖြစ်ပြီးမှ အခြားသော ပဉ္စဝဂ္ဂိလေးဦးဖြစ်သည့် ဝပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်နှင့် အဿဇိတို့သည်လည်း

နိဒါန်း

(၁)

အညာသိကောဏ္ဍည နောက်ပိုင်းတွင် အသီးသီး သောတာပန်ဖြစ်ကြပြီး သာသနာဝင် ရဟန်းများဘဝ ရောက်လာကြသည်။

အမျိုးသမီးရဟန်းအစ မိထွေးတော်ဂေါတမီက

အမျိုးသမီးတို့တွင်မူ ဘုရားရှင်၏ မိထွေးတော်ကြီးဖြစ်သော မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် ပထမဦးဆုံးရဟန်းပြုခွင့်ရသည့် အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ ဂေါတမီသည် ဗုဒ္ဓလောင်းလျာ သိဒ္ဓိတ္ထမင်းသား၏မယ်တော် မဟာမာယာဒေဝီ၏ ညီမတော်အရင်း ဖြစ်သည်။ ဤဂေါတမီသည်ပင် ဗုဒ္ဓလောင်းလျာ သိဒ္ဓိတ္ထမင်းသားအား ငယ်ရွယ်စဉ် မယ်တော်ကွယ်လွန်ချိန်မှစပြီး တစ်သက်တာလုံး ကျွေးမွေးပြုစု ယုယစောင့်ရှောက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် အမျိုးသမီးတို့တွင် ပထမဦးဆုံး ရဟန်းပြုခွင့်ရသူဖြစ်၍ “အမျိုးသမီးရဟန်းအစ ဂေါတမီက” ဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်သည် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတို့အား သာသနာတွင်းသို့ ဝင်ရန် ခွင့်ပြုခဲ့ရာ၌ ကွဲပြားခြားနားသော ပညတ်တော်များ သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ခြားနားသော ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်

အမျိုးသားများ သာသနာတွင်းဝင်ရန်အတွက် ယောက်ျားစင်စစ်ဖြစ်ခြင်း၊ မိဘစသည်တို့၏ ခွင့်ပြုချက်ရခြင်းနှင့် အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် အသက်ကန့်သတ်ချက်တို့သာ ထားရှိခဲ့သည်။ အမျိုးသမီးတို့အတွက်မူ ထိုအချက်များသာမက ဂရုဓမ္မ တရားရှစ်ပါး ပညတ်ပေးတော်မူခဲ့ခြင်း၊ ရဟန်းယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမ နှစ်မျိုးတို့ထံ၌ သိမ်ဝင်ကာ ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာဖတ်ရခြင်း စသည်တို့ပါ ပညတ်ချက်များ ထားရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ခြားနားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

ခရီးရှည်လာခဲ့သူ မိထွေးတော်

မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် ဘိက္ခုနီအဖြစ် သာသနာတွင်းသို့ ဝင်ရန် ရှည်လျားလှသော ခရီးကိုလျှောက်လာခဲ့ရသည်။ ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့သောအခါ၌ လည်း နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် ပန်ကြားလျှောက်ထားခွင့် တောင်းခဲ့ရရှုံ့မျှမက အရှင်



(ဃ)

နိဒါန်း

အာနန္ဒာမထေရ်ကြီးကပါ ကြီးကြောင်းတို့ဖြင့် ပါဝင်လျှောက်ထားပေးခဲ့ရသည်။ ထိုအခါမှ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ဘိက္ခုနီဖြစ်ခွင့်ရကာ သာသနာတွင်း ဝင်ခဲ့ရသည်။

လေးစားဂုဏ်ပြုခဲ့ကြ

မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် သာသနာတော်တွင် အဦးအစပထမဆုံး ရဟန်းပြုခွင့်ရသူဖြစ်၍ မိထွေးတော်ဂေါတမီထေရ်ကြီးအား ဘိက္ခုနီတို့က ဘိက္ခုနီသာသနာ့မိခင်ကြီး၊ အမျိုးသမီးတို့အား သာသနာတော်အတွင်း ဝင်ခွင့် ရစေရန် ကြိုးစားစွမ်းဆောင်ပေးခဲ့သူကြီး ၊ အမျိုးသမီးထုကြီးအား သာသနာတော်အတွင်းသို့ဝင်ကာ မဂ်လမ်း၊ ဖိုလ်လမ်းမှ နိဗ္ဗာန်အထိ ကူးရောက်နိုင်အောင် လမ်းပြပေးခဲ့သူကြီးအဖြစ် လေးစားဂုဏ်ဖြင့် သိမှတ်တန်ဖိုးထားကြသည်။

သာသနာတွင်းဝင်လာကြပြီ

မိထွေးတော် ဂေါတမီထေရီ သာသနာတော်အတွင်းဝင်ကာ ဘိက္ခုနီပြုခွင့်ရပြီးသောအခါတွင်မူ နန်းတော် အသိုင်းအဝိုင်းမှ မင်းညီမင်းသားများ၊ ၎င်းတို့၏ ဇနီးမယားနှင့် သမီးများ စသည်တို့သည် သာသနာတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက်တွင်မူ ထိုအချိန်ကရှိနေသော ခတ္တိယ- မင်းမိုး၊ ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏားမိုး၊ ဝဿ-ကုန်သည်မိုးနှင့် သုဒ္ဓခေါ် အခြားသော အမျိုးများမှ အမျိုးသမီးတို့သည်လည်း သာသနာတော်အတွင်းသို့ ဝင်လာကြတော့သည်။

ရှာဖွေစုဆောင်းပြုစုခဲ့

ဤပုံတော်စုံ ထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီးသည် မိထွေးတော်ဂေါတမီထေရီမှအစ များစွာသော ဘိက္ခုနီသာသနာဝင် အမျိုးသမီး ရဟန်းတို့၏ အတိတ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ဖြစ်ပုံအစုံကို သာသနာဝင် ကျမ်းများဖြစ်သော ထေရထေရီ ပါဠိတော်များ၊ အဋ္ဌကထာများ၊ အပဒါန်ကျမ်းများ၊ ဇာတကကျမ်းများ၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ ဓမ္မပဒ စသော ကျမ်းပေါင်း များစွာတို့မှ ထုတ်နုတ်ကာ ရှာဖွေစုဆောင်း ပြုစုထားသော ကျမ်းစာစောင် ဖြစ်ပေသည်။

နိဒါန်း

(c)

ဤထေရီအပါဒါန်ကို ဖတ်လျှင်

ဤပုံတော်စုံ ထေရီအပါဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီးကိုဖတ်လျှင် ဘဝများစွာမှစပြီး ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများပြုကာ ပါရမီများဖြည့်ခဲ့ကြသူ အမျိုးသမီးများကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ ထိုအမျိုးသမီးတို့အထဲတွင် အချို့တို့သည် ဘုရားရှင်၏ လက်ယာတော်ရံနှင့် လက်ဝဲတော်ရံ တပည့်များဖြစ်ဖို့ ရည်ရွယ်ကာ ပါရမီဖြည့်ခဲ့ကြသည်။

အလားတူ အခြားထေရီလောင်းလျာတို့သည်လည်း ထူးထူးခြားခြား ဘုရားရှင်က ဂုဏ်ပြုသော ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများရရှိကာ သံသရာဘဝ ဇာတ်သိမ်းစေရန် ဓိဋ္ဌာန်ပြီး ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ ပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ သဖြင့် သူတို့ ရည်ရွယ်မျှော်မှန်းသည့်အတိုင်း တရားကို သိမြင်ကာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံသွားကြရသူများကိုလည်း တွေ့နိုင်ပေသည်။

အကောင်းအဆိုး အစုံစုံဖြင့်

ထေရဝါဒ အယူအဆအရ သံသရာသည် ရှည်လျားလှသည်။ ဤသို့ ရှည်လျားလှသော သံသရာခရီးတစ်လျှောက်၌ ဤထေရီတို့သည် အကောင်း ရော အဆိုးပါ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ အစုံစုံတို့ဖြင့် ဘဝခရီးကို လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ ကြရသည်။ ချမ်းသာသုခ ရရှိစံစားခဲ့ရသော ဘဝများနှင့် ကြံ့ခဲရသကဲ့သို့ ပြုခဲ့ ဖူးသော အကုသိုလ်မှုကြောင့် ဆင်းဆင်းရဲရဲဖြင့် သံသရာတစ်လျှောက် ကျင့်လည်ခဲ့ရသော ထေရီအချို့ကိုလည်း တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

ကံသာလျှင် အမိ အဖ

ဘုရားရှင်ကလည်း သတ္တဝါဝေနေယျတို့အား မိမိပြုခဲ့သောအလုပ် (ကောင်းကံ-ဆိုးကံ)သည်သာ အမိဖြစ်သည်။ ကံသာလျှင် အဖဖြစ်သည်။ ကံ၏ (မိမိပြုခဲ့သောအလုပ်၏) ဆိုးမွေ ကောင်းမွေကို သတ္တဝါ ဝေနေယျတို့ ခံယူခဲ့ကြရသည်ဟု ဟောကြားညွှန်ကြားထားပေသည်။ ဤကျမ်းစာ၌ ဖော်ပြ ပါရှိသော ထေရီပေါင်းစုံတို့၏ ဘဝအဖြစ်အပျက်များသည် ဗုဒ္ဓ၏ညွှန်ပြ ဆုံးမမှုများနှင့် လုံးဝ ကိုက်ညီမှန်ကန်နေကြောင်း သက်သေပြလျက် ရှိကြ ပေသည်။



(၈)

နိဒါန်း

ကျမ်းစာ၏ ရည်ရွယ်ချက်

ဤကျမ်းစာ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူ အရွယ်မရွေး ထေရဝါဒလာ ဘာသာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အသိပညာများ ပိုမို ရရှိစေရန် ဖြစ်သည်။

နည်းနှစ်မျိုးဖြင့် ဖော်ပြထား

ထေရီတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြရာ၌ စကားပြေဖြင့် ပထမ ဖော်ပြထားသည်။ ထို့နောက် ထေရီတို့ ရဟန္တာဖြစ်ကြသောအခါ ပြန်လည် ဟောပြချက်များကို ပါဠိဂါထာများ၊ ဂါထာအနက် နိဿယများအားဖြင့် ဒုတိယ ထပ်မံ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပေမည်။

ဤသို့ နည်းနှစ်မျိုးဖြင့် ဖော် ပြခြင်းမှာ ပါဠိစာပေ မကျွမ်းကျင်သူများ အနေဖြင့် စကားပြေဖြင့် ဖော်ပြထားသော ထေရီတို့အကြောင်း (ထေရီအပ ဒါန်)တို့ကို ဖတ်ရှုကာ ထေရီတို့ဘဝ အစုံကို သိနိုင်မည်။ ပါဠိကျွမ်းကျင်သူနှင့် တစ်ဆင့်ဟောပြလိုသူတို့အတွက် ပါဠိဂါထာများ၊ ဂါထာအနက်ပေးထား ပုံများကို ဖတ်ရှုကာပိုမို၍ မှတ်သားလွယ်နိုင်သည်။ ဂါထာအနက်ပေးနည်းများ မှာလည်း ရှေးရိုးဆန်ဆန်ဖော်ပြထားခြင်း မဟုတ်ပေ။ ခေတ်စနစ် အခြေ အနေအရ သုံးနှုန်းသောစကားလုံးများဖြင့် ဖော် ပြထားသည်ကို တွေ့ရပေမည်။ ဤသည်မှာ ပါဠိနှင့် ပါဠိအနက်များကို ဖတ်ရှုရာ၌ ငြီးငွေ့မှုနည်းစေရန်ဖြစ် ပေသည်။ အကြောင်းအရာ အချို့၌ ကာလာရောင်စုံပုံများဖြင့် ဖော်ပြထားရာ ပိုမိုသိလွယ်၊ မှတ်မိလွယ်စေပြီး စိတ်ဝင်စားမှုပိုရှိစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးအောင်ညွန့် (ဓမ္မာစရိယ)  
တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်သူ

### ကျမ်းဆရာ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

မုံရွာမြို့၏ မြောက်ဘက် (၂၅)မိုင်ခန့်အကွာဝေးသောအရပ်၌ သက္ကရာဇ် ၉၉၉ ခုနှစ် (နောသုံး၊ ဝါးသုံး၊ နောသုံး = ၉၉၉။ ဝါးသုဉ်း = ဝါးတောကြီး ရှင်းလင်းခုတ်ထွင်ပြီးစီး) ကြီးမားလှစွာသော ဝါးတောကြီးကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း ပြီးလျှင် စတင် ရွာတည်လာခဲ့သော “ဝါးတောမရွာ”ကြီး ရှိပေသည်။

ရွာ၏မြောက်ဘက်၌ ဘုရားသုံးဆူ၊ တိုက်ကျောင်းကြီး သုံးကျောင်း၊ သစ်သားကျောင်းကြီးများနှင့် ခမ်းနားကြီးကျယ်သော သိမ်ကုန်းကျောင်း၊ ရွာ၏ အရှေ့ဘက်၌ ကုန်းကျောင်းနှင့် ကျွန်းရင်းကျောင်း၊ ရွာ၏ တောင်ဘက်၌ ဥက္ကံကျောင်း၊ ရွှေညောင်ပင်ကျောင်း၊ ရွာ၏အနောက်ဘက်၌ ဘုရားကြီး ကျောင်းတို့ အသီးသီး ရှိကြ၏။

ရွာ၏ အနောက်တောင်ထောင့် (စနေထောင့်) ၃ ဖာလုံခန့်ဝေးသော အရပ်၌ တစ်နယ်လုံး ကိုးကွယ်နေကြသော တန်ခိုးငြီး “ရွှေစည်းခုံစေတီတော် မြတ်ကြီး” ရှိပေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့ အစဉ်မပြတ် နေထိုင်လာခဲ့ကြသော ဝါးတောမရွာကြီး၏ အရှေ့ပိုင်း ရွှေပန်းထိမ်သည် (ဘုရားဒကာ) ဦးညွန့် - ဒေါ်ရွှေထယ်နှင့် သားသမီးများဖြစ်ကြသော ဦးပေါခင်၊ ဦးပေါတင်၊ ဒေါ်စော ကြွယ်၊ ဒေါ်စောနွဲ့၊ ဦးပေါလှ၊ ဦးပေါသတို့ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

ရွာလယ်ပိုင်း၌ သင်္ကန်းပရိက္ခရာကုန်သည်ကြီး ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်း ဒကာ (ဦးရွှေပိုင်-ဒေါ်မင်းအံ့)နှင့် သားသမီးများဖြစ်ကြသော ဒေါ်ဖွားမင်၊ ဒေါ်ဖွားမယ်၊ ဦးလူဒင်၊ ဒေါ်စောရိန်၊ ဒေါ်စောသင့်၊ ဦးလူသင်တို့ နေထိုင်ခဲ့ကြ သည်။

ဦးပေါတင်-ဒေါ်စောသင့်တို့မှ မောင်သောင်းအေး၊ မောင်သောင်းချယ်၊ မောင်သောင်းနွယ်၊ မောင်သောင်းစိန်၊ မောင်သောင်းကြည်၊ မမြကြည်၊ မမြနီ၊ မမြသင်းဟု သားသမီးရှစ်ယောက် ထွန်းကားရာ ဤကျမ်းစာရှင်မှာ ၁၂၉၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်းမုန်းလဆုတ် ၈ ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်သော စတုတ္ထမြောက် သားရတနာ ဖြစ်ပါသည်။





ကျမ်းဆရာ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

(၅)

၁၃၃၅ ခုနှစ်၌ အခန်း ၁၀၀ ကမ္မဝါ၊  
 ခေတ်မီ သဒ္ဒါကြီးနိဿယ၊  
 ခေတ်မီ မာတိကာ ဓာတုကထာ  
 အရကောက်နှင့် အဖွင့်၊  
 ခေတ်မီဝင် ကိုးဝင်၊ (ထွက်တော့မည်)  
 ခေတ်မီ ရေစက်ချနည်းတစ်ထောင်၊  
 ဝိပါက်တော်တစ်ထောင်၊  
 ပုံတော်စုံ မူလမဟာဗုဒ္ဓဝင်၊  
 ပုံတော်စုံ ဓမ္မပဒဝတ္ထုတော်ကြီး (ပ-ဒု)၊  
 ပုံတော်စုံ ပေတဝတ္ထုတော်ကြီး၊  
 ပုံတော်စုံ ဝိမာနဝတ္ထုတော်ကြီး၊  
 ပုံတော်စုံ ထေရအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး၊  
 ပုံတော်စုံ ထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး၊

ကျမ်းစာအုပ်များ ရေးသားပြုစုခဲ့ပါသည်။

သာသနာဝင် ကျေးဇူးရှင်များ

ဤကျမ်းစာရှင်၏ အနန္တ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားများမှာ-  
 မုံရွာခရိုင် အရာတော်မြို့နယ် ဝါးတောမရွာ သိမ်ကုန်းကျောင်း တတိယ  
 ဆရာတော် အရှင်ကဝိန္ဒ၊ စတုတ္ထ ဆရာတော် အရှင်နာယက၊ စာချ အရှင်ဇနိတ၊  
 အရှင်သုဇာတ။

မန္တလေးမြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက် ဒသမမြောက် ရွှေကျင်သာသနာပိုင်  
 အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ သကျသီဟ ဓမ္မာစရိယ မြောင်းမြဆရာတော် အရှင်ဉာနာ  
 ဘိဝံသ။

(ဤဆရာတော်မှာ မိမိ သာမဏေဘဝက ခုမြဲ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်  
 ဖြစ်ပါသည်။)

မြောင်းမြမြို့ ပဇ္ဇောတာရုံပါဠိတက္ကသိုလ်အုပ် အရှင်ဉာနိက (ဓမ္မစာရိယ  
 ဘာသန္တရဆေက၊ B.A)၊ ကတိက အရှင်ကုမာရ (ဓမ္မာစရိယ၊ ဂန္ထကာရက)၊  
 ကထိက အရှင်ဣန္ဒဝံသ (ဓမ္မာစရိယ)၊ စာချ အရှင်အဂ္ဂဝံသ၊ အရှင်နာဂံ  
 သင်္ချာနည်းပြ အရှင်ပရမ။

2A ထေရီအပါဒါန်

(ည) ကျမ်းဆရာ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ရန်ကုန်မြို့ အရှင်အာဒိစ္စဝံသကျောင်းတိုက်၊ ဘာသန္တရနည်းပြ အရှင်ကဝိဓဇ (ဓမ္မာစရိယ)။

အိန္ဒိယပြည် နာလန္ဒာတက္ကသိုလ် သက္ကတနှင့် အင်္ဂလိပ်စာနည်းပြ ဆရာတော် အရှင်ကေလာသ (M.A)။

ပဲခူးမြို့ သာသနာ့မဏ္ဍိုင် ပါဠိတက္ကသိုလ် ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် အရှင်ပညာဇောတ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ ဓမ္မကထိက၊ ဂန္ထကာရက၊ ဓမ္မာစရိယ)

[ဤဆရာတော်မှာ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ဖြစ်တော်မူပါသည်။]

တိုက်ကြီးမြို့ မဇ္ဈိမိန္ဒကျောင်းတိုက် ဆရာတော် အရှင်အဂ္ဂိန္ဒ (ဓမ္မာစရိယ) တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ အနန္တ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားများ၏ အနန္တကျေးဇူးတော်များကို စာပေပို့ချခြင်း၊ ကျမ်းစာရေးသားခြင်း စသော ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် အကျင့်မြတ်ဖြင့် လေးမြတ်ကော်ရော် ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်ရပါ တော့သည်။



## ဖာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ဂေါတမိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၁
၂။	ခေမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၅
၃။	ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၉၄
၄။	ပဋာစာရီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၁၄၀
၅။	ဓမ္မဒိန္နာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၁၆၀
၆။	ဘဒ္ဒကစ္စာနာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၁၈၂
၇။	ကိသာဂေါတမိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၁၉၉
၈။	ရူပနန္ဒာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၂၂၈
၉။	ကုဏ္ဍလကေသာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၂၇၅
၁၀။	ဇောဏာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၀၁
၁၁။	နန္ဒုတ္တရာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၁၈
၁၂။	ဝိဇယာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၂၅
၁၃။	ကာဠိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၃၃
၁၄။	သကုလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၃၉
၁၅။	အညတရထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၄၇
၁၆။	ဝိမလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၅၂
၁၇။	သီဟာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၅၉
၁၈။	ဥတ္တရာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၆၅
၁၉။	စာလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၇၀
၂၀။	ဥပစာလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၇၆
၂၁။	သီသုပစာလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၇၉
၂၂။	ဝမုမာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၈၂

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၃။	ထေရ်ကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၃၉၂
၂၄။	မုတ္တာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၀၀
၂၅။	ပုဏ္ဏာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၀၇
၂၆။	စန္ဒာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၁၁
၂၇။	ဘိက္ခုနီသုံးကျိပ်တို့၏ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၁၉
၂၈။	အဘယမာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၂၁
၂၉။	သုဇာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၃၂
၃၀။	ပုဏ္ဏိကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၃၉
၃၁။	ဝါသိဋ္ဌိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၄၆
၃၂။	သုဘာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၅၃
၃၃။	ဣသိဒါသီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၅၈
၃၄။	အဘယထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၆၅
၃၅။	အမွပါလီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၇၄
၃၆။	ဥတ္တမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၈၀
၃၇။	သုကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၄၈၆
၃၈။	စာပါထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၅၀၂
၃၉။	သုမင်္ဂလမာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၅၁၁
၄၀။	ဥပ္ပရိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၅၁၃
၄၁။	ဒန္တိကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၅၂၁
၄၂။	သေလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၅၂၈
၄၃။	သောမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု	၅၄၃
	ကျမ်းစာ၏နိဂုံး	၅၅၂
	နိဂုံးချုပ် ကေပိုဒ်	၅၅၄

မာတိကာပြီး၏



ပုံတော်ခုံ

# ထေရီအပဒါန် ဝတ္ထုတော်ကြီး

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

## ဂေါတမီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဂေါတမီထေရီသည် ဘုရားရှင်၏ မိထွေးတော်ကြီးဖြစ်သည်။ ဤထေရီမကြီးလောင်းလျာသည် ပဒုမတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက ဟံသာဝတီနေပြည်တော်၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော အမတ်ကြီးတစ်ဦး၏ ငမီးဖြစ်ပြီး ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့သောအခါ ထိုအမျိုးသမီးကလေးသည် ဖခင်နှင့်အတူ ကျွန်မပေါင်းများစွာ ခြံရံလျက် ဘုရားရှင်ထံသို့သွားပြီး တရားတော်မြတ်ကို နာကြားသည်။ ထိုစဉ်အခါက ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် မိထွေးတော်ဖြစ်သည့် ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကြီးအား “ရတ္တညူဇတဒဂ်” ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးမြှောက်စားသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ထိုအမျိုးသမီး ကလေးသည်လည်း ဇတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးခံရသော မိထွေးတော် ဘိက္ခုနီမကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်လိုသောဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားလာရသည်။



၂

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ပြုခဲ့သောကောင်းမှု

ထို့နောက် အမျိုးသမီးကလေးသည် ဘုရားရှင်ထံမှ အိမ်သို့ပြန်လာပြီး ဖခင်ကြီးထံ ပန်ကြား၍ အလှူမဏ္ဍပ်ကြီးတစ်ဆောင်ကို တင့်တယ်ခမ်းနားစွာ ဆောက်လုပ်စေသည်။ လှူဖွယ်ဝတ္ထု အမျိုးမျိုးကိုလည်း ပြည့်စုံစွာ စုဆောင်း စီမံထားသည်။ အထွေထွေကိစ္စ အားလုံးစီမံပြီးစီးသောအခါ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များကို ပင့်ဆောင်ပြီးလျှင် အလှူမဏ္ဍပ်ကြီးအတွင်း၌ ခုနစ်ရက် တိုင်တိုင် အလှူပွဲသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပသည်။

ရတ္တညူ ဧတဒဂ်ရရပါလို၏

ခုနစ်ရက်စေ့ရောက် အလှူကြီးပြီးမြောက်သည့်နေ့တွင်မူ အလှူရှင် အမျိုး သမီးကလေးသည် ဘုရားရှင်၏ထံပါးသို့ ဝပ်တွားချဉ်းကပ်ပြီး “ဘုန်း တော်ကြီးလှသော အရှင်ဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်မသည် တင့်တယ်ထူးဆန်း သော ဤမဏ္ဍပ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ပြီး သံဃာတော်များနှင့် ရှင်တော်မြတ် ဘုရားအား ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်အလှူကြီးကို ပေးလှူခဲ့ပါပြီ။ ထိုသို့ လှူရသော ဒါနစေတနာကြောင့် နောင်ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော ဘုရားရှင်တစ်ဆူ၏ လက်ထက်တော်၌ အမျိုးသမီးအပေါင်းတို့တွင် ပထမရှေးဦးစွာ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရ၍ ရတ္တညူ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ခိုးကျွေးခြင်းခံရပါလို၏” ဟု ဆုတောင်းခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်တော်

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက အနာဂတ်သညာဏ်တော်ဖြင့် ရှုမြော် ဆင်ခြင်ပြီး “အို ချစ်သမီး မစိုးရိမ်လင့်၊ သင် တောင့်တသည်အတိုင်း ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။ နောင်ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင် ရောက်လေသောအခါ လောကသုံးပါး၌ သာကီနွယ်ဖွား ဂေါတမရှင်တော်ဘုရား ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။ ထိုအခါ သင် ချစ်သမီးသည် ‘ဂေါတမီ’ဟူသော အမည်ဖြင့် ဘုရားရှင်၏ မိထွေးတော်မြတ်ကြီး ဖြစ်ပြီး သာသနာတော်မြတ်အတွင်းမှာ ပထမဦးဆုံး ရဟန်းအဖြစ်ရသည့်

အမျိုးသမီးဖြစ်လျက် ရတ္တညူ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ခိုးကျူး ခြင်းခံရလိမ့်မည်”ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူသည်။

နတ်ဖြစ်ရပြီ

ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်တော်မြတ်ကိုကြားရသောအခါ အားရနှစ်သက်၊ ရွှင်အား တက်ပြီး၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ထူးချွန်မြင့်မြတ်သော စေတနာ သဒ္ဓါတရားတို့ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သို့ဖြင့် အပတ်တကုတ်နောက်မဆုတ်ဘဲ ကုသိုလ်ရေး အလုပ် ကိုသာ အားထုတ်သည်။ အသက်တမ်းအတိုင်းနေ၍ ထိုဘဝမှ စုတေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း၏ မိဖုရားခေါင်ကြီးဖြစ်၍ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော နတ်ချမ်းသာကို ခံစားရသည်။ သူမသည် အခြားနတ်သမီးများထက် ဆယ်ပါးသော ဂုဏ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် သာလွန်ခဲ့သည်။

အခြားသူတို့ထက်သာလွန်သော ဂုဏ်အင်္ဂါများ

- ၁။ အခြားသူတို့ထက် သာလွန်သော သူမ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ဆယ်ပါးတို့မှာ-
- ၁။ ရုပ်သွင်သဏ္ဍာန်တင့်တယ်ခြင်း၊
- ၂။ အသံသာယာခြင်း၊
- ၃။ ကိုယ်ရနံ့ကြိုင်လှိုင်ခြင်း၊
- ၄။ ဘောဇဉ်အရသာ နတ်သုဓာတို့နှင့်အထူးပြည့်စုံခြင်း၊
- ၅။ အတွေ့အထိနှူးညံ့ခြင်း၊
- ၆။ အသက်ရှည်ခြင်း၊
- ၇။ အဆင်း၊ အရောင် ဝင်းပြောင်တောက်ပခြင်း၊
- ၈။ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊
- ၉။ အခြံအရံများခြင်း၊
- ၁၀။ သူတစ်ပါးတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ အစိုးတရဖြစ်ခြင်းတို့ဖြစ်ကြသည်။

ခေါင်းဆောင်ကျွန်မကြီးဘဝ

ထိုမှတစ်ဖန် သံသရာတွင် ဘဝတစ်သိန်းတိုင် ကျင်လည်ခဲ့ရာ၌၊ လူ့ရပ်နတ်ဌာန် အဖန်ဖန်သာ ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။ အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ခဲ့ရပေ။ ကောင်းမြတ်သည့် ဘဝဘုံဌာနတို့၌သာ လှည့်လည် စံစားခဲ့ရသည်။ ထိုနောက်တွင်ကား ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် တတိယမြောက် ပွင့်တော်မူသည့် ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာကွယ်ပစဉ်အခါ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် ကုဋေငါးရာကြွယ်ဝသည့် သူဌေးကြီးတည်ထောင်ထားသော “ဒါသဂါမ” ရွာ၌ ကျွန်မပေါင်းငါးရာတို့၏ ခေါင်းဆောင်အချုပ် ကျွန်မကြီး ဖြစ်လာခဲ့ရပါသည်။ သံသရာ၏ သဘောသည် ခေါက်ရှာငှက်ပျံသကဲ့သို့ မြင့်တုန်မိတုံ ရှိတတ်ပေရာ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးရန် အခွင့်မသာသေးသဖြင့် မင်းမိုး၊ သူဌေးမိုး မဖြစ်ရပေ။ သူဌေးကြီးတစ်ဦး၏အိမ်၌ ကျွန်မ လာဖြစ်ရသည်။ အမည်အားဖြင့် “ဇေဋ္ဌကဒါသီ” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသူဌေးကြီးအိမ်၌ ကျွန်ယောက်ျားအပေါင်း ငါးရာ၊ ကျွန်မိန်းမအပေါင်း ငါးရာရှိရာ ဂေါတမီလောင်းလျာ ကျွန်မသည် ကျွန်မငါးရာတို့၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်သည်။ သူမ၏ခင်ပွန်းမှာ ကျွန်ယောက်ျားငါးရာတို့ကို အုပ်ချုပ်ရသော ကျွန်ခေါင်းဆောင်အချုပ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါငါးရာကြွလာ

တစ်နေ့ ဝါဆိုအချိန်နီးသောအခါ၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါငါးရာတို့သည် ဟိမဝန္တာဂန္ဓမာဒနတောင်မှ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ဝါဆိုရန် ကြွရောက်တော်မူလာကြသည်။ ဗာရာဏသီပြည်သို့ရောက်သောအခါ ဝါဆိုကျောင်းပေါင်း ငါးရာကို အလိုရှိကြသဖြင့် မြို့တွင်းရှိ ကုဋေငါးရာကြွယ်ဝသည့် သူဌေးကြီးအိမ်သို့ ကြွတော်မူလာကြသည်။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ငါးရာတို့ သူဌေးကြီးအိမ် တံခါးဝသို့ ကြွတော်မူကြသော် “ဘယ်အရေး ဘယ်ကိစ္စဖြင့် ကြွတော်မူလာကြပါသလဲဘုရား” ဟု



သူဌေးကြီးက လျှောက်ထားသည်။ ထိုအခါ “ဒါယကာ သူဌေးကြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂန္ဓမာဒနတောင်မှ ကြွရောက်လာကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဗာရာဏသီမြို့အနီး ဣသိပတန တောအုပ်တွင် သီတင်းသုံး ဝါဆိုနေထိုင်ဖို့ ဝါဆိုကျောင်းငါးရာ အလှူခံရန်ကြွလာကြခြင်းဖြစ်ပါသည်” ဟု မိန့်ကြားကြသည်။

ထိုအခါသူဌေးကြီးက “ ကန်တော့ပါသေးရဲ့ဘုရား၊ သင့်လျော်ရာဌာနများမှာသာ အရှင်ဘုရားတို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးတော်မူကြပါ” ဟု တိုတိုတောင်းတောင်း လျှောက်ထားလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များ သူဌေးကြီးအိမ်ဝမှ ပြန်လာတော်မူကြရသည်။

ခေါင်းဆောင်ကျွန်မကြီးသည် ဂင်္ဂါမြစ်ဆိပ်မှ ရေခပ်ပြီးပြန်လာသော်လမ်းခရီး ၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ငါးရာတို့နှင့် ပက်ပင်းတွေ့ဆုံရပြန်သည်။ ထိုအခါ မိမိ ဦးခေါင်းထက်မှ ရေအိုးကိုချပြီး ရိုသေစွာရှိခိုးလျက် “ အရှင်ဘုရားတို့ မကြာမီကပင် မြို့တွင်းသို့ကြွတော်မူသည်များကို တပည့်တော်မ ဖူးမြော်လိုက်ရပါသည်။ ယခု မြို့တွင်းမှတစ်ဖန် ပြန်ကြွလာပုံများကို ဖူးမြင်ရပြန်ပါပြီ။ ဘယ်လိုအကြောင်းများ ရှိကြပါသလဲဘုရား” ဟု ခေါင်းဆောင်ကျွန်မကြီးက မေးမြန်းလျှောက်ထားသည်။

မျက်နှာငယ်သူတို့ မလှူရဘူးလား

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်များက ဗာရာဏသီမြို့တော်အနီး ဣသိပတန တောအုပ်ကြီးအတွင်း၌ ဝါဆိုဖို့ ဝါဆိုကျောင်းငါးရာ အလိုရှိသည့်အတွက် သူဌေးကြီးအိမ်သို့ သွားရောက် အလှူခံခဲ့ကြသည်။ မလှူနိုင်ဟုဆို၍ ကန်တော့လွတ်လိုက်သည့်အတွက် ပြန်ကြွလာကြရပါသည်ဟု အမိန့်ရှိတော်မူကြသည်။

ထိုအခါ ကျွန်မကြီး၏ စိတ်ထဲတွင် ရုတ်တရက် သဒ္ဓါတရား ဖြစ်ပေါ်လာပြီး “ အရှင်ဘုရားတို့ ဝါဆိုကျောင်းငါးရာကို မျက်နှာကြီးသည့် မင်းစိုးရာဇာတို့နှင့် သူဌေးသူကြွယ်များသာ လှူထိုက်ပါသလားဘုရား၊ တပည့်တော်မတို့လို ပစ္စည်းဥစ္စာ မကြွယ်ဝ၍ မျက်နှာငယ်သည့်သူများ လှူဒါန်းခြင်းငှာ မထိုက်ပေဘူးလား ဘုရား” ဟု ထပ်မံ၍ လျှောက်ထား မေးမြန်းလိုက်သည်။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များက ပြုံးတော်မူပြီး “ အို... ဇေဋ္ဌကဒါသီ အမည်ရှိ ဒါယိကာမကလေး။ ဝါဆိုကျောင်းကို မည်သူမဆို လှူဒါန်းနိုင် ပါသည်။ ငါတို့မှာ ချမ်းသာစွာ ဝါဆိုခွင့်ရလျှင် ကိစ္စပြီးစီးတော့သည်” ဟု အမိန့်ရှိတော်မူကြသဖြင့် ကျွန်မက “ စိုးရိမ်တော်မမူကြပါနှင့် ဘုရား၊ ဝါဆို ကျောင်းငါးရာကို လွယ်ကူစွာ ဖြစ်မြောက်အောင် ထူထောင်ဆောက်လုပ်၍ တပည့်တော်မက လှူဒါန်းပါမည်။ မနက်ဖြန်ခါ အရှင်ဘုရားတို့ တပည့် တော်မအိမ်သို့ ကြွလာ၍ ဆွမ်းဘောဇဉ် အာဟာရများကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင် တော်မူကြပါ ဘုရား” ဟု လျှောက်တင်သည်ကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များက လက်ခံတော်မူပြီး မိမိတို့ သီတင်းသုံးရာဌာနသို့ ပြန်ကြွတော်မူကြသည်။

ကျွန်မတို့ စည်းဝေးကြပြီ

ဇေဋ္ဌကဒါသီ ကျွန်မ ခေါင်းဆောင်ကြီးသည် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါများ ကြွသွားတော်မူပြီးနောက် အိမ်သို့မပြန်သေးဘဲ နောက်ထပ် ရေခပ်လာကြမည့် ကျွန်မများကို စောင့်နေကာ မြစ်ဆိပ်အနီး၌ပင် ဆိုင်းငံ့နေသည်။ ကျွန်မ ငါးရာ တို့လည်း ရေအိုးကိုယ်စီဖြင့် သူဌေးကြီးအိမ်မှ ရေဆိပ်သို့ထွက်လာကြသည်တွင် ဇေဋ္ဌကဒါသီက “ ကဲ-ကဲ-နေကြဦး၊ ညီမတို့” ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်မငါးရာတို့ ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ ရေအိုးချပြီး ထိုနေရာမှာပင်ထိုင်နေကြသည်။

ထို့နောက် ဇေဋ္ဌကဒါသီ က “ အို... ညီအစ်မအပေါင်းတို့ သင်တို့သည် ကျွန်ဘဝမှ မလွတ်မြောက်ချင်ကြဘူးလား” ဟုမေးမြန်းလိုက်သည်တွင် ကျွန်မ ငါးရာတို့က “ လွတ်မြောက်ချင်ကြပါသည်။ လွတ်မြောက်ချင်ကြပါသည်” ဟု တစ်ပြိုင်နက် ပြောဆိုကြသည်။

ထိုအခါ ဇေဋ္ဌကဒါသီက “ အို-ညီအစ်မအပေါင်းတို့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘဝအဆက်ဆက်က အလှူဒါန နည်းပါးခဲ့ကြသဖြင့် ပစ္စည်းလက်မဲ့နှင့် အားနွှဲ သည့်ကျွန်မျိုး၌ လူဖြစ်လာကြရသည်။ လူပင်မှန်သော်လည်း တိရစ္ဆာန် သာသာ မျှသာ ဖြစ်သည်။ ယခုဘဝတွင် ကုသိုလ်ပြုခွင့်ကြုံ၍ ကုသိုလ်ဒါနမပြုဘဲ နေခဲ့ ကြပြန်ပါလျှင် နောက်ဘဝတွင်လည်း ဆက်ပြီး ကျွန်တွင်းနစ်ရုံသာ ရှိကြပေ

လိမ့်မည်။ ယခုဘဝ မိမိတို့ တတ်စွမ်းသမျှ ဒါနကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးထူထောင်မှ သင့်လျော်ကြလိမ့်မည်။ ယခုအကျွန်ုပ် မြစ်ဆိပ်မှ ရေခပ်၍ ပြန်အလာတွင် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ငါးရာတို့နှင့် ကုသိုလ်ကံ နှိုးဆော်သည် အားလျော်စွာ အဆင် သင့် တွေ့ကြုံကြရပြန်သည်။

ဗာရာဏသီမြို့တော်ကြီးအနီး ဣသိပတန တောအုပ်ကြီးအတွင်း၌ ဝါဆိုတော်မူခြင်းငှာ ဝါဆိုကျောင်းငါးရာကို အလိုရှိတော်မူကြောင်း ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့က မိန့်ကြားကြသဖြင့် အကျွန်ုပ်တွင် သဒ္ဓါတရားဖြစ်ပေါ်လျက် ညီအစ်မများကို အားကိုးကာ ဝါဆိုကျောင်းငါးရာ လှူဒါန်းပါမည်ဟု လျှောက် ထားခဲ့သည်။ ညီအစ်မတို့တလည်း သဒ္ဓါတရားထက်သန်စွာဖြင့် ဝန်းဝိုင်းကြပါ။ နက်ပြန်နံနက် အရုဏ်တက်တွင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ငါးရာတို့အား ဆွမ်း ကျွေးဖို့ တစ်အိမ်လျှင် တစ်ပါးကျ တာဝန်ယူ ဆွမ်းလှူကြပါ။ ခင်ပွန်းများ အလုပ်မှ ပြန်လာသောအခါ ယခုပြောခဲ့သည့် အကြောင်းအရာများကို စုံစုံ လင်လင် ပြောကြားကြပါ။ သည်ကုသိုလ်ကြီး အထမြောက်လျှင် ကျွန် သပေါက် ဘဝမှလွတ်၍ ဘဝအဆက်ဆက် အထက်တန်းကျကျ ချမ်းသာစွာ ငါတို့နေကြရပါမည်” ဟု ပြောပြသည်။

လှူရန်သဘောတူကြပြီ

ခေါင်းဆောင် ကျွန်မကြီး ဇေဋ္ဌကဒါသီက ထိုသို့ ပြောကြားသော် ကျွန်မ တို့က “သည်လိုကုသိုလ်ရေးနှင့် နှိုးဆော် တိုက်တွန်းသည့်အတွက် အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ကြပါသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ကြီးများနှင့် တွေ့ကြုံခြင်းသည် လည်း ချမ်းသာဖို့အကြောင်း အလွန်ကောင်းသည့် အချက်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ ကုသိုလ်ဒါနကို လှလှကြီးပြုကြပါမည်။ ခင်ပွန်းများ ပြန်လာသည့်အခါ ထပ်ဆင့် ပြီး နှိုးဆော်တိုက်တွန်းပါမည်” ဟု ပြောဆိုဝန်ခံကြသည်။

ကျွန်ယောက်ျားတို့လည်းစည်းဝေး

ထိုနောက် ဇေဋ္ဌကဒါသီ၏ခင်ပွန်း ကျွန်ခေါင်းဆောင်ကြီးက ကျွန် ယောက်ျားငါးရာတို့ကို စည်းဝေးပြီး ဤသို့ ပြောကြားပြန်သည်။ “အို... ”





၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့။ ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးတို့က ကျွန်ဘဝမှ ထွက်မြောက်ရန် ကုသိုလ်ပြုဖို့ သဘောတူကြပြီ။ နက်ဖြန်နံနက် အရုဏ်တက်တွင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ငါးရာတို့ ကြွရောက်တော်မူလာကြမည်။ ထိုအရှင်မြတ်တို့အား ကျွေးမွေးလှူဒါန်းရန်ကိစ္စမှာ မိန်းမတို့၏ တာဝန်သာဖြစ်သည်။ လင်ယောက်ျား များဖြစ်သည့် ငါတို့၏တာဝန်ကား ဝါဆိုကျောင်းငါးရာဆောက်လုပ်ရန် တောသို့ သွားကြရမည်။ သူဌေးကြီးက မည်သို့ပင် တားဆီးသော်လည်း ကြောက်ရွံ့ပြီး နောက်မဆုတ်ကြနှင့်။ ညီညွတ်ကြပါ။ လူတစ်ကိုယ်လျှင် ဓားမတစ်ချောင်း၊ တူးရွင်းတစ်ချောင်းနှင့် ပုဆိန်တစ်လက်ပါကြပါစေ။ ငါ့အလုပ်ကိုဖျက်သည်ဟု သူဌေးကြီးက နှိပ်စက်လျှင် အသက်ကိုပင် သေချင်သေပါစေ။ ကုသိုလ်ရေး ဖြစ်၍ အားတင်း ညီညွတ်ကြပါ”ဟု ပြောပြသည်။

ကျွန်ယောက်ျားတို့ဝန်ခံပုံ

ထိုအခါ ကျွန်ယောက်ျားငါးရာတို့က သဘောတူကြပြီး “ကျွန်ုပ်တို့ နောက်မဆုတ်ပါ။ ကုသိုလ်ရေးအလုပ်ကို အားထုတ် ကြိုးစားကြပါမည်”ဟု ဝန်ခံကြသည်။

ညအခါတွင် အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း မီးတဝင်းဝင်းဖြင့် မိုးလင်းသည် တိုင်အောင် ချက်ပြုတ်ကြသည်။ နံနက်ခင်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့ ကြွလာ သည့်အခါ တစ်အိမ်လျှင် တစ်ပါးကျ ပင့်ဆောင်ကာ ဆွမ်းကျွေးလှူဒါန်းကြ သည်။

ဆွမ်းကျွေးပွဲကြီး ပြုလုပ်ပုံများကို သူဌေးကြီးမြင်သောအခါ အံ့အားသင့် စွာဖြင့် “ဪ... ငါ့ကျွန်တွေ သည်ယနေဖြင့် တယ်ညီညွတ်ကြပါကလား။ ယမန်နေ့က ငါ့အိမ်ရှေ့ကို ကြွရောက်လာကြသည့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ် ငါးရာတို့အား တစ်အိမ်လျှင် တစ်ပါးကျ ကျွေးမွေး လှူဒါန်းလို့နေကြသည်။ လက်အောက်ငယ်သားတွေ ညီညွတ်ခြင်းဟူသော အားရှိလာခဲ့လျှင် အရှင် သခင်ကို အန်တုတတ်ကြသည်။ အာဏာဖြင့် နှောင့်ယှက်ကန့်ကွက်၍မတော်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး မသိသလိုသာ နေမှတော်မည်” ဟု ကြံစည်တွေးတောကာ ဘာမှမပြောဘဲ အသာပင် နေလိုက်သည်။

ဂေါတမီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ကျောင်းငါးရာဆောက်လုပ်ခြင်း

ဆွမ်းကျွေးခြင်းကိစ္စပြီးစီး၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ငါးရာ ပြန်ကြွသွား  
တော်မူကြသောအခါ ဇေဋ္ဌကဒါသီ၏ ယောက်ျားက ဦးဆောင်ပြီး ကျွန်ငါးရာ  
တို့သည် ဓားမ၊ တူးရွင်း၊ ပုဆိန်တို့ကို ဆောင်ယူကာ တောသို့ ထွက်သွား  
ကြသည်။ တောအုပ်ကြီးသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ယောက်ျားတို့က တစ်  
ကိုယ်လျှင် တစ်ကျောင်းကျစီ တာဝန်ယူ ဆောက်လုပ်ကြသဖြင့် ကျောင်းပေါင်း  
ငါးရာသည် လျင်မြန်စွာ ပြီးသွားတော့သည်။

ကျောင်းဒါယကာ၊ ကျောင်းဒါယိကာမများဖြစ်ကြပြီ

ဝါဆိုကျောင်းငါးရာအပြင်-စင်္ကြံ၊ မွှာရုံနှင့် မဏ္ဍပ်များကိုလည်း ဆောက်  
လုပ်ခဲ့ကြသေးသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်ယောက်ျားငါးရာနှင့် ကျွန်မိန်းမငါးရာတို့သည်  
ကျောင်းဒါယကာ ကျောင်းဒါယိကာမများ ဖြစ်သွားကြတော့သည်။

တိစိဝရိက်သင်္ကန်းလှူဒါန်းခြင်း

သီတင်းကျွတ်သောအခါ အားလုံးတိုင်ပင်ပြီး တစ်အိမ်လျှင် တစ်ပါးကျ  
တိစိဝရိက်သင်္ကန်းတို့ကို လှူဒါန်းကြသည်။ ထိုအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်  
တို့က “ ဝါဆိုသောနေ့မှစပြီး ဝါကျွတ်သည်တိုင်အောင် ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊  
ဆေး၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် သဒ္ဓါစေတနာ ထက်သန်စွာ လှူဒါန်းကြ  
ရသော ကုသိုလ်ကြောင့် လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။ လပြည့်နေ့အချိန်  
ထွက်ပေါ်နေသော လဝန်းကြီးကဲ့သို့ အကြံကောင်းဟူသမျှ ပြည့်ဝကုံလုံကြ  
ပါစေသတည်း” ဟု အနုမောဒနာတရားဖြင့် ဆုပေးတော်မူကြပြီးလျှင် ထို  
ဝါဆိုရာဌာနမှ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပြန်ကြွတော်မူကြ  
လေသည်။

ကျောင်း ဒါယကာ၊ ကျောင်းဒါယိကာမကုသိုလ်ရှင်များသည် ထိုဘဝမှ  
အသက်တမ်းကုန်၍ လူ့ဘုံကိုစွန့်လွှတ်ကြကာ တာဝတိံသာနတ်နန်း၌ ဖြစ်ကြ

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရသော် တခမ်းတနား ပျော်စံစားလျက် နတ်သား၊ နတ်သမီး၊ အစုံအစုံ ဘုံဗိမာန် ကိုယ်စီနှင့် ဖြစ်ကြရပြန်လေ၏။

ရက်ကန်းသည်သမီးဘဝ

ထိုနတ်ပြည်မှ စုတေပြန်သော် ဗာရာဏသီမြို့တော်အနီး ရက်ကန်းသည်တို့ နေထိုင်ရာရွာကြီး၌ ဂေါတမီလောင်းလျာသည် ထိုရွာကို အုပ်ချုပ်သော ရက်ကန်းသည်၏ သမီးကလေး ဖြစ်လာပြန်သည်။ အရွယ်ရောက်သော အခါ ချမ်းသာကြွယ်ဝသည့် သတို့သားတစ်ယောက်နှင့် ထိမ်းမြားပြီး ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရသည်။

ရှေးဘဝက ကုသိုလ်ကောင်းမှု အတူတကွ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော ကျွန်ယောက်ျားငါးရာနှင့် ကျွန်မိန်းမ ငါးရာတို့သည်လည်း ထိုရက်ကန်းသည်ရွာကြီး၌ပင် ကံတူအကျိုးပေး အတူတကွ ပေါင်းဆုံကာ လူဖြစ်လာကြသည်။ ဂေါတမီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးကား သူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သည်။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့နှင့် တွေ့ကြုံရပြန်ခြင်း

ထိုဘဝတွင် ပဒုမဝတီမိဖုရားကြီး၏သားတော် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့သည် ရက်ကန်းသည်ရွာကြီးသို့ ဒေသစာရီကြွရောက်တော်မူလာကြသည်။ ဂေါတမီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးက တွေ့မြင်သဖြင့် သဒ္ဓါတရား ဖြစ်ပွားကာ “အရှင်ဘုရားတို့၊ တပည့်တော်မတို့အား သနားတော်မူသဖြင့် ဤရက်ကန်းသည် ရွာကြီးအနီး၌ပင် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူကြပါ။ တပည့်တော်တို့က လှူဒါန်း ပြုစုလုပ်ကျွေးလိုကြပါသည်”ဟု လျှောက်ထားသည်။

ရက်ကန်းသည်တို့၏ လျှောက်ထားချက်အရ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့သည် ထိုရက်ကန်းသည်ရွာကြီးမှ တာပေါင်းငါးရာကွာဝေးသော အရပ်၌ ဝါကပ် သီတင်းသုံးနေတော်မူကြသည်။ ထိုအခါ ယခင်ဘဝကအတိုင်းပင်

ဂေါတမီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဂေါတမီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးက ရက်ကန်းသည် မိန်းမပေါင်းငါးရာနှင့် ယောက်ျားပေါင်းငါးရာတို့ကို နှိုးဆော်ပြီး ကျောင်းငါးရာ ဆောက်လုပ်ခြင်း။ နေ့စဉ်မပြတ် ပိဏ္ဏပါတ် ဆွမ်းဝတ်ပြုစုခြင်း။ တိစီဝရိက် သင်္ကန်းလျှင်ခြင်း စသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ကြသည်။ ထိုရက်ကန်းသည်ဘဝမှ သက်တမ်းကုန်ကြသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်ချမ်းသာကို ခံစားကြ ရပြန်သည်။

နောက်ဆုံးဘဝ လူဖြစ်လာပုံ

မိထွေးတော် ဂေါတမီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးကလေးသည် ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်တော်မှစပြီး ယခု ဘဒ္ဒကမ္ဘာသို့တိုင် ကမ္ဘာပေါင်း တစ်သိန်း အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ခဲ့ရပေ။ ယခု အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ယခုဘဝတွင်မူ ဂေါတမ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဘိုးတော် “အဥ္ဇန”မင်းကြီး၊ ဘွားတော် “ ယသော်ဓရာဒေဝီ”၏ ဝမ်းကြာတိုက်တွင် သာကီန္ဒယ်ဇာတ် မြင့်မြတ်သော ပဋိသန္ဓေအဖြစ် တည်နေကိန်းဝပ်တော်မူလာသည်။

ဘိုးတော် အဥ္ဇနမင်းကြီးသည် ဒေဝဒဟပြည်ကို အစိုးရသော ဘုရင်မင်း မြတ်ကြီးဖြစ်သည်။ ဒေဝဒဟ၊ ကောလိယ၊ ကပ္ပိလဝတ်၊ သည်သုံးပြည်ထောင် သည် သာကီဝင်အများတို့ မွေးဖွားရာဌာနဖြစ်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကလေး သည် ဘုန်းကျက်သရေရှိစွာနှင့် ဖွားမြင်လာခဲ့ကာ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ လက္ခဏာမှ စ၍ မိန်းမမြတ်တို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်။ လက္ခဏာ ကြန်အင်နှင့် ဗေဒင်ကို တတ်ကျွမ်းသည့် ပုဏ္ဏားတော်များကိုခေါ်ပြီး မင်းသမီးကလေး၏ ကြန်အင်လက္ခဏာများကို ဖတ်ကြားစေရာ ပညာရှိ ပုဏ္ဏားတော်တို့က “ ဤ မင်းသမီးကလေးသည် အလုံးစုံသော မြင့်မြတ်ခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံ ညီညွတ်လှ ပါသည်။ သည်မင်းသမီးကလေး၏ ဝမ်းကြာတိုက်တွင် သားရတနာ ပဋိသန္ဓေ တည်ခဲ့ပါလျှင် ထိုသားရတနာကား စကြာမင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ သမီးရတနာ ပဋိသန္ဓေ တည်ခဲ့ပါလျှင် ထိုသမီးရတနာသည် စကြာမင်း၏ မိဖုရားကြီး ဖြစ်လိမ့် မည်”ဟု ဗေဒင်ကိန်း၊ လက္ခဏာကိန်းအရ ဟောကြားကြသည်။

၁၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အဋ္ဌနမင်းကြီးက ပုဏ္ဏားတော်တို့၏ လျှောက်တင်ချက်ကိုကြားသော် များစွာ အားရနှစ်သက်ခြင်းဖြစ်ပြီး “ ငါ့သမီးတော်ကလေးသည် စကြာမင်း၏ မယ်တော်၊ စကြာဒေဝီမဟေသီ၏ မယ်တော် ဖြစ်လိမ့်မည်။ အတူမရှိ မြင့်မြတ် သည့် သားရတနာ၊ သမီးရတနာတို့၏ မယ်တော်စင်စစ် ဖြစ်မည့်နိမိတ်ကြောင့် ငါ့သမီးတော်ကို မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီဟူ၍ အမည်ပေးတော်မူမည်” ဟု မိန့်ကြားသည်။

အမည်အားဖြင့် မဟာပဇာပတိဂေါတမီ

ထိုအခါမှစပြီး မဟာပဇာပတိဂေါတမီဟု သာကီနွယ်အတွင်းမှာ တသင်း သင်း ပျံ့နှံ့ လာခဲ့တော့သည်။ မဟာပဇာပတိဆိုသည်မှာ မြင့်မြတ်သော သား သမီးတို့၏ မိခင်၊ ဂေါတမီ ဆိုသည်မှာ ဂေါတမအနွယ်မှပေါက်ပွား လာသူဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။

ဂေါတမီမင်းသမီးသည် ဘုရားရှင်၏ မယ်တော်ရင်းဖြစ်သည့် “မဟာ မာယာဒေဝီ” ၏ ညီမတော်အရင်းဖြစ်သည်။ မောင်တော်တစ်ပါးမှာ “သုပ္ပဗုဒ္ဓ” ဖြစ်သည်။ မဟာမာယာဒေဝီနှင့် မဟာပဇာပတိဂေါတမီ ညီအစ်မတော် နှစ်ပါး တို့သည် သာကီဝင်မင်းတို့၏ စည်းစိမ်ဖြင့် ရွှေနန်းတော်တွင် ပျော်ပျော်ပါးပါး ကြီးပွားခဲ့ကြ၍ အရွယ်သို့ရောက်လာသော် ကပ္ပိလဝတ်ပြည့်ရှင်ဘုရင် သုဒ္ဓေါ ဒန မင်းတရားကြီးနှင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ဘိသိက်သွန်းလျက် လက်ထက်ပွဲ သဘင်ကို ဆင်ယင် ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

တောင်နှင့်မြောက် နန်းမတော်မိဖုရားများ

ထိုအခါမှစပြီး ဒေဝဒဟပြည်မှ ထွက်ခွာ၍ ကပ္ပိလဝတ်နေပြည်တော် ကြီးသို့ လိုက်ပါစံစားတော်မူကြရသည်။ ကပ္ပိလဝတ် နေပြည်တော်ကြီး၌ အစ်မတော် မဟာမာယာဒေဝီက တောင်နန်းမတော် မိဖုရားကြီးအဖြစ် လည်း ကောင်း၊ ညီမတော် မဟာပဇာပတိဂေါတမီက မြောက်နန်းမတော် မိဖုရားကြီး အဖြစ် လည်းကောင်း စံစားတော်မူရသည်။



သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဖွားမြင်တော်မူခြင်း

ညီအစ်မနှစ်ဦးတို့ သာကီဝင် မင်းစည်းစိမ်များကို စံစား၍နေတော်မူရာမှ အစ်မတော်ကြီး မဟာမာယာဒေဝီ၏ ဝမ်းကြာတိုက်တွင် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား သန္ဓေ ယူတော်မူသည်။ ဖွားမြင်တော်မူကာနီး ဆွေတော်မျိုးတော်များထံ သွားရောက် လိုသည့် ချင်ခြင်းဆန္ဒ အာသီသ ဖြစ်တော်မူလာသည်။ ထို့ကြောင့် သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇာက ညီမတော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီနှင့်အတူ ဒေဝဒဟသို့ သွားခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ညီအစ်မနှစ်ဖော်တို့သည် ရွှေဝေါတော် အတူစီး၍ ခမ်းနားထည်ဝါစွာ ခရီးနှင့်ခဲ့ကြသည်။ ဒေဝဒဟနှင့် ကပိလဝတ္ထုအကြား လမ်း ခရီးတစ်နေရာ လှပမွန်သာမော အင်ကြင်းတော၌ ခေတ္တနားနေစဉ် အလောင်း တော်မြတ် သိဒ္ဓတ္ထကို ဖွားမြင်တော်မူသည်။ ဖွားမြင်ပြီးနောက် ခုနစ်ရက် မြောက်နေ့တွင် ဘုရား၏မယ်တော်တို့ ဓလေ့ဓမ္မတာအတိုင်း မယ်တော် မဟာ မာယာဒေဝီသည် တုသိတာနတ်နန်းသို့ စံမြန်းတော်မူရရှာသည်။

နန္ဒမင်းသားဖွားမြင်လာ

ထိုအခါ ညီမတော်မြောက်နန်းမိဖုရား မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီကို အဂ္ဂ မဟေသီဘွဲ့ထူးဖြင့် တောင်နန်းကို အပ်နှင်းတော်မူသည်။ မကြာမီပင် မဟာ ပဇာပတိဂေါတမီမှ နန္ဒမင်းသားကို ဖွားမြင်သည်။ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် အစ်မတော်ဘုရားမှ ဖွားမြင်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို မိမိ ရင်ငွေဖြင့် ချီပွေသိမ်းပိုက် နို့ချိုတိုက်၍ ဂရုတစိုက် မွေးမြူပြုစုပေးတော်မူသည်။ သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားသည် မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ရင်ခွင်တွင် အစဉ်သဖြင့် ကြီးပြင်းလာ ခဲ့ရာမှ အရွယ်တော်တစ်ဆယ့်ခြောက် လူလားမြောက်ခဲ့ရပေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ယသော် ဓရာဗိမ္ဗာဒေဝီနှင့် တူညီစုံဖက် စုလျားဆက်၍ နှစ်သက်မြတ်နိုးစွာ မင်္ဂလာ လက်ထပ်ပွဲသဘင်ကို ဆင်ယင်ပေးတော်မူသည်။ ထို့ပြင်တစ်ဝ ရမ္မာ သုဘ၊ သုရမ္မဟူသော နန်းမကြီး သုံးဆောင်ကိုလည်း ဆောက်လုပ်ပေးသည်။

သမ္ဗုဒ္ဓအစစ် ဖြစ်တော်မူပြီ

သို့သော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ် အရွယ်သို့ရောက်သော် လောကီစည်းစိမ်ကို ငြီးငွေ့၍ နန်းဓလေ့၌လည်း မပျော်ပိုက်နိုင်တော့ပေ။ သက်ရှိ

သတ္တဝါမှန်သမျှ မည်သူမျှ မလွန်မြောက်နိုင်ကြသည့် အိုမှု၊ နာမှု၊ သေမှု ဘေးဒါဏ် အဖန်ဖန်ကို လွတ်မြောက်ရန်သာ ကြိုးစားရှာဖွေနေတော့သည်။ ထိုစဉ် နိမိတ်ကြီးလေးပါးကိုလည်း တွေ့ကြုံခဲ့ရလေပြီ။ ထို့ပြင် သံယောဇဉ် နှောင်ကြီး ထပ်တိုးလာဦးတော့မည့် သားတော်ကလေး ရာဟုလာလည်း ဖွားမြင်ပြီဆိုလျှင်ပင် သတိသမ္ပဇဉ် သံဝေဂဉာဏ်အမြင် ပွင့်လင်းလာပြီး ရွှေနန်း စည်းစိမ်ကို စွန့်ခွာတော့သည်။ တောထွက်ကာ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ကျင့်တော်မူသည်။ ထို့နောက် မဇ္ဈိမပဋိပဒါအကျင့်ဖြင့် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်တွင် မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်လျက် လေးခိုင်သော သစ္စာပန်းကို ဆွတ်လှမ်းပန်ဆင်တော်မူကာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအစစ် ဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့သည်။

ဘုရားအဖြစ် ရောက်တော်မူပြီးသောအခါ သဟံပတိဗြဟ္မာကြီး၏ တောင်းပန်မှုဖြင့် မိဂဒါဝုန်တောကြီးအတွင်း၌ ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးကို အများထားလျက် 'ဓမ္မစကြာ' တရားထူးကို လက်ဦးစွာ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ ပထမရှေးဦးစွာ ဗာရာဏသီပြည်၌ ဝါဆိုတော်မူပြီး ဒုတိယဝါကိုမူ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဝါကပ်ဆိုတော်မူသည်။

နေပြည်တော် ကပိလဝတ်သို့

ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ လျှောက်ထားချက်ဖြင့် ဒုတိယ ဝါဆိုတော်မူသည်။ ဝါကျွတ်သောအခါ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်ထားချက်ကို လက်ခံတော်မူလျက် ကာဠုဒါယီမထေရ်ကို ရှေ့သွားပြုကာ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ခရီးကို တပေါင်းလပြည့်နေ့မှစ၍ ကဆုန်လပြည့်နေ့သို့တိုင်အောင် တစ်နေ့လျှင် တစ်ယူဇနာကျ နှစ်လတိုင်တိုင် နေပြည်တော် ကပိလဝတ်သို့ ကြွချီတော်မူသည်။

ကပိလဝတ် နေပြည်တော်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ နိဂြောဓာရုံ ရွှေဘုံပိဟာ၌ ချမ်းသာစွာ သီတင်းသုံးတော်မူပြီး ဆွေတော်မျိုးတော် အပေါင်းတို့အား ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကို ဟောတော်မူသည်။ ထိုသို့ တရားရေအေးတိုက်ကျွေးရင်း နှမတော် ဇနပဒ ကလျာဏီနှင့် လက်ထပ်ခါနီးဆဲဆဲ ညီတော် နန္ဒမင်းသားကို သာသနာ့ဘောင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွတ်သွင်းချီးမြှင့်တော်မူသည်။

ထိုနောက်တစ်ဖန် ရင်သွေးတော်ရတနာ စကြာမင်းလောင်းသားတော် ရာဟုလာကလေးကိုလည်း ရှင်သာမဏေအဖြစ် ချီးမြှင့်တော်မူသည်။ပထမ ဦးဆုံး နေပြည်တော်သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ်ပင် ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန မင်းတရားကြီးသည် သောတပန်မှစ၍ အနာဂါမ်သို့တိုင်အောင် သုံးမဂ်၊ သုံးဖိုလ်ကို ရတော်မူသည်။ ရဟန္တာဖြစ်ရန် အရဟတ္တမဂ်တစ်ခုသာ ကျန်တော့ သည်။

ကပိလဝတ်နေပြည်တော်မှ ရာဇဂြိုဟ်သို့

ဘုရားရှင်သည် ကပိလဝတ်နေပြည်တော်၌ သင့်လျော်သမျှ သီတင်း သုံးတော်မူပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ပြန်ကြွတော်မူသည်။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားကြီး မကျန်းမာ၍

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ စတုတ္ထဝါဆိုတော်မူပြီး နောက် သံဃာတော်များနှင့်အတူ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူခဲ့သည်။ ဝေသာလီ ပြည်၌ စံပယ်တော်မူစဉ် ကပိလဝတ်ပြည်ကြီး၏အရှင် ဘုရင်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး မကျန်းမမာဖြစ်တော်မူသဖြင့် ဘုရားရှင်ကို လာရောက် ပင့်ဆောင်ကြသည်။

ခမည်းတော် မင်းတရားကြီးအား ခိုးမြှောက်တော်မူရန် ဘုရားရှင်သည် နေပြည်တော်သို့ ကြွမြန်းတော်မူခဲ့သည်။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီ

နေပြည်တော်သို့ဆိုက်ရောက်သော် နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံး တော်မူပြီး နန်းတော်သို့ မပြတ်ကြွရောက်တော်မူကာ ခမည်းတော် မင်းတရား ကြီးအား ဒေသနာအမြိုက်ဆေးဖြင့် တိုက်ကျွေးကုသတော်မူသည်။ ဘုရားရှင် ရောက်တော်မူ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန မင်း တရားကြီးသည် အနိစ္စသဘော ဓမ္မတာကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် ထီးဖြူအောက် ၌ပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ဆိုက်ရောက်ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူလေသည်။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ အလောင်းတော်မြတ်ကို စကြဝတေး မင်းတို့၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်သောနည်းဖြင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ သင်္ဂြိုဟ် တော်မူသည်။

ရခဲသောအဖြစ်

ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံခြင်းသည် လွန်စွာ ကြိုကြိုက်ခဲသော အဖြစ်မျိုးဖြစ်သည်။ သူ့ဌေးသူကြွယ်တို့၏ ဖခင်၊ ပဒေသရာဇ်၊ ဧကရာဇ်၊ စကြဝတေးမင်း တို့၏ ခမည်းတော်ကြီး အဖြစ်မျိုးကိုမူ သံသရာ၌ လွယ်ကူစွာရနိုင်ကြ၏။ ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော်အဖြစ်ကား အလွန် အလွန် ရနိုင်ခဲသော အတိဒုလ္လဘ ဖြစ်သည်။

မဟာမာယာဒေဝီမှာမူ

လွန်ခဲ့သော အတိတ်သံသရာဘဝပေါင်းများစွာတွင် အတူတွဲ၍ မကွဲ မကွာ ကျင်လည်တော်မူခဲ့ကြသော သုဒ္ဓေါဒန မင်းတရားကြီးနှင့် မဟာမာယာ ဒေဝီ နှစ်ပါးတို့အနက် ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားကြီးကား ခန္ဓာဇာတ် သိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်းတော်မူလေပြီ။ မဟာမာယာဒေဝီမှာမူ ခန္ဓာငါးပါးတို့ အလုံးစုံ ဇာတ်သိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်းတော်မမူသေးဘဲ တုသိတာနတ်နန်း၌ “သန္တုသိတ နတ်သား” အဖြစ်ဖြင့် စံစားတော်မူနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ခမည်းတော် မင်းတရားကြီး၏ အလောင်းကို ကောင်းမွန် ခမ်းနားစွာ သင်္ဂြိုဟ်တော်မူပြီး မြတ်စွာဘုရားသည် နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌မင် ကိန်းအောင်း စံပယ်နေတော်မူသည်။ ထိုအခါ မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏စိတ်တွင် . . .

မိထွေးတော်အကြံဖြစ်ပုံ

“ဪ . . . ကျေးဇူးရှင် ဘုရင်သုဒ္ဓေါဒန မင်းတရားကြီးသည် ထီးဖြူ တော်အောက်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလေပြီ။ ငါ တစ်ကိုယ်တည်းဖြင့် သံသရာခရီးကို အသိနှင့်ရမည်နည်း။ ထီးမွေ့နန်းမွေ့ကို ခံစံကြမည့်သားတော် နန္ဒမင်းသားနှင့် မြေးတော် ရာဟုလာကလေးတို့လည်း လောကီရေးရာတို့ရှောင်ပြီး သာသနာဘောင်တွင် ပျော်ရွှင်နေကြပေပြီ။ သာကီ ဝင်အစဉ်အဆက်တို့ စိုးစံရာ ကပိလဝတ် ထီးနန်းစည်းစိမ်များသည် ယခုအခါ

ဂေါတမီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ငါ့လက်တွင်းမှာ ရှိနေသည်။ လက်ရုံး၊ လက်မောင်းတွေ ပြုတ်၍ အားယုတ် နေပြီဖြစ်သော ငါ့ဘဝတွင် သည်ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို အုပ်ချုပ်၍ နေခြင်းဖြင့် ဘာအကျိုးရှိဦးမည်နည်း။ သံသရာဝဋ်နှောင် လူ့တို့ဘောင်မှ ကျွတ်အောင် ရုန်းရပေတော့မည်။ သို့အတွက်ကြောင့် သားတော် ဘုရားနောက်သို့လိုက်၍ သာသနာ့ဘောင်တွင် ရဟန်းအဝတ်နှင့် နေမှသင့်တော့မည်။ ရဟန်းပြုမည် ဆိုသော်လည်း သားတော်ဘုရား၏ သာသနာတော်အတွင်း၌ “မာတုဂါမ များကို ရဟန်းပြုကြစေ” ဟူသော ဥပဒေပညတ်ကြီး ထုတ်တော်မမူသေး။ အခက်တစ်ခုကြုံရပြီ။ မိမိကိုယ်တိုင် ရှေးဦးပထမ လက်စထွင်ကာ ရဟန်းပြုခွင့် ရလေအောင် သားတော်ဘုရားထံ၌ အခွင့်တောင်းမည်” ဟု စိတ်အကြံဖြစ်လေ သည်။

မာတုဂါမတို့ ရဟန်းပြုခွင့်ပေးရန်

ဤကဲ့သို့ အကြံဖြစ်ပြီးနောက် မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် အခြွေအရံ သာကီဝင် မင်းသမီးငါးရာတို့ကို ခေါ်ဆောင်လျက် ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော် မူရာ နိဂြောဓရုံကျောင်းသို့ သွားရောက်သည်။ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်ထံမှောက် ရောက်သည့်အခါ ရိုသေစွာ ရှိခိုးဝပ်တွားပြီး “ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်လှသော သားတော် မြတ်ဘုရား၊ ယခုအခါ အရှင်ဘုရား သာသနာတော်ကြီးအတွင်း၌ ယောက်ျားသားတို့ကိုသာ ရဟန်းပြုရန် အခွင့်ပေးထားတော်မူသဖြင့် ရဟန်း ယောက်ျားများသာ ရှိနေကြပါသည်။ ယောက်ျားများအဖို့ အလွန် ကံကောင်း ကြပါသည်။ တပည့်တော်မတို့လို မိန်းမသားများသည် သာသနာ့ဘောင်၌ ရဟန်းပြုခွင့် မရကြသောကြောင့် မိန်းမတို့၏ ဘုန်းကံနှင့် အခွင့်အရေးသည် လွန်စွာ နိမ့်ကျနေရပါသည် ဘုရား။ သို့ဖြစ်ရခြင်းကြောင့် တပည့်တော်မတို့ မာတုဂါမများကို သနားတော်မူသဖြင့် ရဟန်းပြုရေးကို ခွင့်ပေးခိုးမြှင့်တော်မူပါ ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားတောင်းပန်သည်။

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက “အို... မယ်တော်မြတ်၊ ငါ့ဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မာတုဂါမတို့ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ အခွင့်မလျော်၊



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

မသင့်တော်ပေဘူး၊ အကယ်၍ မာတုဂါမတို့ သာသနာ၌ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်း ပြုခဲ့ပါလျှင် သာသနာတော် ရှုပ်ထွေး၍ အညစ်အကြေး များကုန်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းပြုရန် မလိုလားပါနှင့်”ဟု တားမြစ်တော်မူသည်။

သို့သော် မိထွေးတော်ကြီးက ဘုရားရှင်ထံမှ ပြန်မသွားဘဲ မလျှော့သော ဇွဲဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် မိန်းမများကို ရဟန်းပြုရန် ခွင့်တောင်းသည်။ ရှင်တော် ဘုရားကလည်း သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ပင် ခွင့်မပေးဘဲ တားမြစ်တော်မူသည်။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ခွင့်တောင်းမရသောအခါ မိထွေးတော်ကြီးသည် ပူဆာ လှိုက်လှဲ ဆင်းရဲငြိုငြင်လျက် ယူကျုံးမရ တ၊သ ငိုကြွေးလေတော့သည်။ နှုတ်မှ လည်း “မိန်းမဖြစ်ရတာ လွန်စွာ ဘဝရှုံးလေပြီ၊ လူချင်းတူပါလျက်နှင့် ရဟန်း ပြုခွင့်ကို မရခြင်းသည် ကံနည်းလေစွ” စသည်ဖြင့် ညည်းတွားပြီး ဘုရားရှင်ကို ရိုသေစွာ ဦးချလျက် နန်းတော်သို့ ပြန်လာခဲ့ရသည်။

နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်မံ၍ ခွင့်တောင်းပြန်

မြတ်စွာဘုရားသည် ကပိလဝတ်နေပြည်တော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူပြီး နောက် သံဃာငါးရာနှင့်တကွ ဝေသာလီပြည်သို့ ပြန်လည် ကြွသွားတော်မူ သည်။ ထိုအခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ရဟန်းပြုရေး အားလျှော့ခြင်းမရှိဘဲ ကေန် ရဟန်းပြုခွင့်ရစေရန် သာကီဝင် မင်းသမီးငါးရာတို့ကို အပါးတော်သို့ ခေါ်ပြီး မိမိ အကြံအစည်ကို ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်။

“အို... သာကီဝင် မင်းသမီးအပေါင်းတို့၊ ယခုအခါ ကပိလဝတ်နေပြည် တော်ကြီးတွင် ထီးနန်းအမွေကို ဆက်ခံထိုက်သည့် သာကီဝင်မင်းသားများ ရဟန်းပြု သွားကုန်ကြပြီ။ ကပိလဝတ် နေပြည်တော်ကြီးသည် ယခင်က လွန်စွာ ကြီးကျယ် ခမ်းနားခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ နေထိသည့် ပန်းကဲ့သို့ ညှိုးနွမ်း ခြောက်သွေ့ခဲ့လေပြီ။ တင့်တင့်တယ်တယ် မွေ့လျော်ဖွယ် မရှိတော့။

“လင်ပြစ်၊ သားပြစ်၊ အစွန့်ပြစ်ခံရသည့် ငါတို့ဘဝသည် နောက်ထပ် အိမ်ရာထောင်၍ ဤလူ့ဘောင်၌ ဆက်လက် နေထိုင်ရန် အကြောင်းမရှိ တော့ချေ။ ယခုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဝေသာလီပြည်၌ သီတင်းသုံး

နေတော်မူသည်။ ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌ မိန်းမများ ရဟန်းပြုခွင့်ကို ထပ်မံ၍ ဇွဲကောင်းကောင်းဖြင့် တောင်းခံမည်”ဟု တိုင်ပင်ဆွေးနွေးသည်။

သာကီဝင်မင်းသမီးတို့ သဘောထား

ထိုအခါ သာကီဝင်မင်းသမီးငါးရာတို့သည် ကန့်ကွက်ငြင်းဆန်ခြင်း မပြုကြဘဲ ရှေးဘဝအဆက်ဆက်က ကုသိုလ်ရေစက် အတူဖက်ခဲ့ကြသူများပီပီနှစ်သက်ကြည်ဖြူ သဘောတူကာ “အရှင်မဘုရား၊ ထွက်တော်မူရာသို့ မကွာစိုက်စိုက် နောက်တော်က လိုက်ကြပါမည်။ ရဟန်းပြုခွင့်ကို ရသည့်အခါ တွင်လည်း စေတနာဖြူဖြူနှင့် အတူတကွ ရဟန်းပြုကြပါမည် ဘုရား”ဟု အညီအညွတ် လျှောက်ထားကြသည်။

မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ဘုရားရှင်အထံသို့ လူဝတ်ကြောင်ဖြင့် သွားလျှင် ရဟန်းပြုခွင့် လွယ်ကူစွာ ပေးလိမ့်မည်မထင်သဖြင့် ဆတ္တာသည် (ခေါင်းရိတ်သမား)များကို ခေါ်ယူကာ ဆံပင်များကို ပယ်ရှားရိတ်ဖြတ်စေပြီး ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်စေသည်။

နေပြည်တော်မှဝေသာလီသို့

မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက် ဆံပင်ကို ရိတ်ဖြတ်ထားကြသည့် သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာတို့နှင့်အတူ ကပိလဝတ် နေပြည်တော်ကြီးမှ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တောသို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ကပိလဝတ်နှင့် ဝေသာလီသည် နီးသောခရီးမဟုတ်။ ထိုမနီးသော ခရီးကို ဖိနပ်မစီး၊ ထီးမဆောင်းဘဲ ခြေလျင်လျှောက်ခဲ့ကြရာ တောစခန်းမြေပူနှင့် နေပူနှိပ်စက်၊ ခွေးများထွက်ရသည့်အပြင် ဖုန်အလိမ်းလိမ်းကပ်သဖြင့် ရုပ်ရေတော်များ ညှိုးကုန်ကြသည်။ ရုတ်တရက်တွေ့မြင်လျှင် နဂိုရုပ်သွင်ကို မဖမ်းနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြရသည်။ ဝေသာလီပြည်သို့ရောက်သော် ရှင်တော်ဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ “မဟာဝုန်” တောအတွင်း “ကူဋ္ဌာဂါရ” ဓမ္မာရုံ

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တန်ဆောင်းကြီး၏ တံခါးမုခ်ဝအနီး၌ သာကီဝင်မင်းသမီးပေါင်းငါးရာ မှိုင်တွေ ချကာ ထိုင်နေကြရှာသည်။

အရှင်အာနန္ဒာကပင် မမှတ်မိ

ဘုရားရှင်၏ ညီတော်၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ တူတော်ဖြစ်သော “ရှင် အာနန္ဒာ” သည် ဘုရားရှင်ထံပါးမှ အပြင်သို့ထွက်တော်မူလာခဲ့ရာ တံခါးမုခ်ဝ၌ သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာတို့နှင့် တွေ့ဆုံမိလေတော့သည်။ သို့သော် အရှင် အာနန္ဒာသည် မိထွေးတော်ဂေါတမီနှင့် မင်းသမီးများကို ရုတ်တရက် မမှတ်မိ ဘဲဖြစ်နေသည်။ သာကီဝင်မင်းသမီးတို့ကမူ အရှင်အာနန္ဒာကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း မှတ်မိကြသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားကြသည်။

အရှင်အာနန္ဒာနှင့် မယ်တော်တို့မေးကြ၊ဖြေကြပုံ

အရှင်အာနန္ဒာသည် သူတော်ကောင်း ရုပ်သွင်နှင့် တစ်စုတဝေး ထိုင်နေ ကြသော အမျိုးသမီးများကို သေချာစွာရပ်၍ ရှုစားတော်မူရာ အံတန်ကလေး ကြာမှ မိထွေးတော်ဂေါတမီနှင့် သာကီဝင်မင်းသမီးများဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ သိတော်မူသည်။

သို့ဖြင့် အံ့အားသင့်စွာချဉ်းကပ်တော်မူလာပြီး အရှင်အာနန္ဒာက “မိထွေးတော်ကြီး၊ အလွန်ထူးခြားသော အသွင်အပြင်အဝတ်အဆင်တို့ဖြင့် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သာကီဝင်မင်းသမီးပေါင်း ငါးရာနှင့်အတူ လာ ရောက်တော်မူရပါသလဲ” ဟု ပျာယိပျာယာ စိုးရိမ်သောအမူအရာဖြင့် မေးမြန်း တော်မူသည်။

ထိုအခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီက စီးကျသောမျက်ရည်ဖြင့် ဆိုက်ရောက် လာရခြင်း၏ အကြောင်းကို အရှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့လျှောက်ထားသည်။ “အို... သားတော်မြတ် အာနန္ဒာ၊ သာကီဝင်ထီးနန်းကား ညှိုးနွမ်းယိမ်းယိုင်လို့ သွားချေပြီ။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးလည်း ထီးဖြူရိပ်တွင်ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူပြီ။ ထီးနန်းကို ဆက်ခံ၍ စိုးစံမည့်မင်းသားများလည်း သာသနာရိပ်မြို့မှာ ခိုလှုံ ဝင်ရောက်သွားကြကုန်ပြီ။ တပည့်တော်မတို့ အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်နေပါပြီ ဘုရား။

ဤသို့ ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်နေသည့် တပည့်တော်မ အပါအဝင် သာကီဝင် မင်းသမီးငါးရာတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းအဖြစ်ကို ခံယူနိုင်ရန်အတွက် မရအရ အခွင့်တောင်းမည်ဟု စိတ်၌ကြံပြီး ဆံပင်ကို ပယ်ရှင်း၍ ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ကိုဝတ်လျက် သူတော်ကောင်းအသွင်ဖြင့် လာရောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အလွန်တစ်ရာ ဝေးလံလှသည့် ခရီးခဲကို အားကုန်ကြလျက် ဖိနပ်မစီး၊ ထီးလည်းမဆောင်းဘဲ လာခဲ့ကြရာတွင် ကန္တာရ ခရီးကြမ်းဖြစ်၍ နူးညံ့သည့် ခြေဖဝါးတွင် အဖုအလုံးကြီးများသည် ခပေါင်းရေ ကြည်စေ့များပမာ ဖူးဖူးယောင်လျက်ရှိပါသည် ဘုရား။ နေပူ၊ မြေပူတွင် ခရီး နှင်ခဲ့ရသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးပင် မြူမှုန်လိမ်းကျံ၊ ချွေးသံရွဲရွဲဖြင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ဆင်းရဲလှပါပြီ ဘုရား”

“မယ်တော်ကြီးတို့ ဖြစ်အင်ကို စုံလင်စွာ ရှုစားတော်မူပါ။ ဤသို့ အဆင်းရဲခဲ၍မှ ရဟန်းပြုခွင့်မရလျှင် သေပွဲဝင်ကြရုံသာ ရှိပါတော့သည်။ နေပြည်တော် နိုင်ငံသို့လည်း မပြန်ကြတော့ပါ။ သည်တံခါးမုခ်ဝမှာပင် ငုတ် တုတ်ထိုင်ကာ အသေခံကြရပါတော့မည် ဘုရား”

မိထွေးတော်ကြီး၏ လျှောက်တင်ချက်ကိုကြားသော် အရှင်အာနန္ဒာ သည် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဝမ်းနည်းပူပန်ခြင်း ဖြစ်တော်မူရသည်။ သို့သော် မယ် တော်ကြီး စိတ်အားတက်လာစေရန် ဝမ်းမြောက်သော အမူအရာဖြင့် ဤသို့ ပြန်လည် မိန့်ကြားတော်မူသည်။ “အို . . . ကျေးဇူးရှင် မယ်တော်ကြီး၊ သည် အရေးကြောင့် ပူဆွေးစိုးရိမ်တော်မမူပါနှင့်၊ အခွင့်ရစေရန် နောင်တော် ဘုရား ထံသို့ အကြောင်းမျိုးစုံကို ဖော်ပြပြီး လျှောက်တင်ပါမည်” အရှင်အာနန္ဒာအထံမှ အားရနှစ်သက်ဖွယ်စကားကို ကြားရသောအခါ သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာနှင့် တကွ မယ်တော်ကြီးဂေါတမီမှာ ပင်ပန်းခဲ့သမျှ ပြေပျောက်လျက် ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်တော်မူရှာသည်။

ဘုရားရှင်တို့လျှောက်ထားပြီ

အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ထံပါးသို့ဝင်ရောက်၍ ဤသို့လျှောက် ထားလေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော နောင်တော်ဘုရား၊ ယခုအခါ မိထွေး

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တော်ကြီး ဂေါတမီသည် သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာတို့နှင့်အတူ ဤကျောင်း တော်၏ တံခါးမုခ်ဝသို့ အရောက်လာခဲ့ကြပါပြီ။ ရဟန်းပြုလိုသော အရေး ကြောင့် ဤခရီးကို ဖိနပ်မစီး ထီးမဆောင်းဘဲ ဖုန်မြူလိမ်းကပ်သောကိုယ်ဖြင့် ငြိုငြင် ဆင်းရဲစွာ လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော် လျှောက်ထား တောင်းပန်ပါရစေ နောင်တော်ဘုရား။ မာတုဂါမများအား သာသနာတော် အတွင်း၌ ရဟန်းပြုဖို့အရေး အခွင့်ပေးတော်မူပါ ဘုရား။

ထိုအခါ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက “အာနန္ဒာ၊ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မာတုဂါမတို့ ရဟန်းပြုစေရန် မသင့်လျော်။ အကယ်၍ ရဟန်းပြုကာ နေထိုင်ကြပါလျှင် ငါဘုရား၏သာသနာသည် ကြာရှည်စွာ မစင်ကြယ်ဘဲ များပြားသော အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် ရှုပ်ထွေးလာလိမ့်မည်။ သို့အတွက်ကြောင့် မာတုဂါမတို့၏ ရဟန်းပြုခြင်းကို သင်မနှစ်သက်ပါနှင့်”ဟု အခွင့်မပေးဘဲ တားမြစ် တော်မူသည်။

အရှင်အာနန္ဒက သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တောင်းပန် လျှောက်ထားသော် လည်း ဘုရားရှင်က ခွင့်ပေးတော်မမူပေ။

ကြောင်းကျိုးအစုံဖြင့် ထပ်မံလျှောက်ထားပြန်ပြီ

ဘုရားရှင်က အကြိမ်ကြိမ် တားမြစ်သော်လည်း အရှင်အာနန္ဒက နောက်တစ်ဖန် အကျိုးအကြောင်း အစုံအလင်ဖြင့် တစ်မျိုးပြောင်းကာ ဤသို့ လျှောက်တင်ပြန်သည်။ “ဘုန်းတော်ကြီးလှသော နောင်တောင်ဘုရား၊ အရှင်မြတ် သိတော်မူအပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို မာတုဂါမများလည်း သိမြင်ကြရန် မထိုက်မတန်ဖြစ်နေပါသလား ဘုရား။ အရှင်ဘုရား တည်ထောင် တော်မူထားသော ဤဓမ္မဝိနယ သာသနာတော်ကြီးသည် မာတုဂါမများနှင့် မသက်ဆိုင်ဘူးလား ဘုရား။ မာတုဂါမများ သာသနာတော်သို့ဝင်၍ ရဟန်းပြုခဲ့ ပါလျှင် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်များကို မရစကောင်း ဖြစ်နေပါသလား ဘုရား။ လောကုတ္တရာတရားသည် ယောက်ျားများနှင့်သာ ထိုက်တန်၍ မိန်းမများနှင့် မထိုက်တန်ဘူးလား ဘုရား”ဟု လျှောက်ထားသည်။



“အကယ်၍ သာသနာတော်သို့ မာတုဂါမများ ဝင်ရောက် ရဟန်းပြုကြ သောအခါ မဂ်တရား ဖိုလ်တရားကို ရနိုင်ရိုးမှန်ပါလျှင် အခွင့်ပေးသင့်ပါသည် ဘုရား။ မိထွေးတော်မြတ်ကြီး မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် အရှင်ဘုရား အပေါ်၌ လွန်စွာ ကျေးဇူးကြီးလှပါသည် ဘုရား။ မယ်တော်ရင်းကဲ့သို့ပင် အဆင်းရဲခံခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်ဘုရားကို မွေးကင်းစအခါ ဖဝါးလက်နှစ်လုံး ပခုံးလက်နှစ်သစ် အရွယ်မှစ၍ မိထွေးတော်ဂေါတမီ မယ်တော်ကြီးက နူးညံ့ သော ရင်ငွေ့ဖြင့် ယုယပိုက်ထွေးကာ နို့ချိုကျွေး၍ မွေးခဲ့ပါသည်။ ဤမျှလောက် ကျေးဇူးကြီးသော မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ တောင်းပန်ချက်ကို မတားမြစ်ဘဲ ကျေးဇူးအဖုံဖုံတို့ကို မြော်တွေးဆင်ခြင်တော်မူကာ ကျေးဇူးရှင် မိထွေးတော်ကြီး မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီအား ရဟန်းပြုရန် အခွင့်ပေးသနားထိုက်ပါသည် ဘုရား။”

**ဂရုဓမ္မတရားလိုက်နာလျှင်ခွင့်ပြုမည်**

အရှင်အာနန္ဒာ၏ လျှောက်တင်ချက်ကိုကြားသော်ဘုရားရှင်သည် ခေတ္တ ဆင်ခြင်တော်မူပြီး အာနန္ဒာ၊ ငါ၏ ကျေးဇူးရှင် မယ်တော်ကြီး ဂေါတမီသည် ရှစ်ပါးသော “ဂရုဓမ္မ”တရားတို့ကို အသက်ထက်ဆုံး မသွေမလှန် အမြဲမပြတ် လိုက်နာ ကျင့်ကြံခဲ့ပါလျှင် ရဟန်းပြုခွင့်ကို ငါဘုရားပေးသနား တော်မူမည်”ဟု မိန့်ကြား တော်မူသည်။

ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒက မိထွေးတော်ကြီးတို့ လိုက်နာကျင့်ကြံရမည့် ဂရုဓမ္မ တရား ရှစ်ပါးကို အရှင်ဘုရား မိန့်ကြားတော်မူပါဟု လျှောက်ထားရာ ရှင်တော် ဘုရားက ဤသို့ ဂရုဓမ္မတရားရှစ်ပါးကို မိန့်ကြားတော်မူသည်။

**ဂရုဓမ္မတရား ရှစ်ပါး**

- (၁) အာနန္ဒာ၊ ဝါပေါင်းတစ်ရာရပြီးသော ဘိက္ခုနီမကြီးပင်ဖြစ်စေ၊ ယနေ့ ပြုသစ်စဖြစ်သော ရဟန်းယောက်ျားကို ဝပ်တွားရိုသေရမည်။
- (၂) ရဟန်းယောက်ျားမရှိသော ဒေသကျောင်း၌ ဝါဆိုနေထိုင်ခြင်းမပြုရ။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

- (၃) လပြည့်နေ့၊ လကွယ်နေ့တို့၌ ရဟန်း ယောက်ျားတို့ထံမှ ဆုံးမ  
ဩဝါဒများ ခံယူရမည်။
- (၄) ဝါကျွတ်သောအခါ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ဘိက္ခုနီသံဃာတို့ အထံ၌  
ပဝါရဏာ ပြုရမည်။
- (၅) နှစ်စဉ်မပြတ် တစ်ဆယ့်ငါးရက်တိုင်တိုင် “ပက္ခမာနတ်”ကို ကျင့်  
ဆောင်ရမည်။
- (၆) သာသနာတော်သို့ဝင်၍ ရဟန်းပြုလိုသော အမျိုးသမီး သည်  
“ဒွိဝဿ” နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် သိက္ခမာန်အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ကြံနေ ထိုင်ပြီးမှ  
ဘိက္ခုသံဃာ၊ ဘိက္ခုနီသံဃာတို့ထံ၌ ဥပသမ္ပဒကံ ဆောင်၍  
ရဟန်းပြုစေရမည်။
- (၇) ဘိက္ခုနီများသည် ရဟန်းယောက်ျားတို့အား ပရိယာယ်စကားမျှ  
ဖြင့်သော်လည်း ဆဲရေးကြိမ်းမောင်း စောင်းမြောင်းပြောဆိုခြင်း  
မပြုရ။
- (၈) ရဟန်းယောက်ျားတို့ ဟောကြားဆုံးမသည့်အတိုင်း မသွေမတိမ်း  
လိုက်နာကျင့်ဆောင်၍ နေရမည်။

ဤဂရုဓမ္မတရားရှစ်ပါးကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ ကျင့်ဆောင် အားထုတ်၍  
အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် နေထိုင်ပါမည်ဟု ဝန်ခံလျှင် ကျေးဇူးရှင် မိထွေး  
တော်ကြီးသည် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရယူကာ သာသနာတော်တွင်းသို့ဝင်စေ”ဟု  
ဗုဒ္ဓရှင်က မိန့်တော်မူသည်။

အရှင်အာနန္ဒာသည် မိထွေးတော် မဟာပဇာပုတိ ဂေါတမီအထံသို့  
လာပြီး ရှင်တော်ဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသော သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်လိုသည့်  
မာတုဂါမများ လိုက်နာရမည့် ဂရုဓမ္မတရား ရှစ်ပါးတို့ကို တစ်ဆင့်ပြန်လည်  
မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ပုလဲရတနာသဖွယ် တန်ဖိုးထားလိုက်နာပါမည်

အရှင်အာနန္ဒာ၏ စကားကို မိထွေးတော်ဂေါတမီကြားသော် အားရ  
နှစ်သက် ရွှင်လန်းစွာဖြင့် “ဂရုဓမ္မတရားရှစ်ပါးကို တစ်သက်ပတ်လုံး အဖိုးထိုက်

တန်သော ပုလဲကုံးရတနာကို လည်မှာ အမြဲ ဆွဲဆင်ထားသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက် ကြည်သာစွာ ကျင့်ကြံလိုက်နာပါမည် ဘုရား"ဟု မိထွေးတော် ဂေါတမီက ပြန်လည် လျှောက်ထားလိုက်သည်။

မယ်တော်ကြီး မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် ဂရုဓမ္မတရားရှစ်ပါးကို ခံယူကာမျှနှင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူသည်။ အမျိုးသမီးတို့အထဲမှ ပထမဆုံး ရဟန်းပြုခဲ့သူ၊ ရဟန်းဖြစ်တော်မူသူလည်း ဖြစ်သွားသည်။

မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီနှင့်အတူပါလာသော သာကီဝင်မင်းသမီးငါးရာ တို့သည်လည်း ဤဂရုဓမ္မ တရားရှစ်ပါးကို ရိုသေစွာ ခံယူကြသည်။ သို့သော် သူတို့အတွက် ဘုရားရှင်၏ အမိန့်တော်အထူး မပါရှိသဖြင့် ရဟန်းယောက်ျား များ ရဟန်းခံသည့်အတိုင်း ရဟန်းအဖြစ်ကို ခံယူကြရသည်။

ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပြီ

မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် အလွန် ရခဲလှစွာသော ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြိုငြင်ဆင်းရဲစွာ ရခဲ့ပြီးနောက် ရှင်တော်ဘုရားထံမှ တရား မြတ်ကို နာကြားသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းကို သင်ယူကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာတွင် နေလျက် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းဆင်ခြင်တော်မူလေရာ မကြာမီအတွင်း မှာပင် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး၊ ပဋိသန္ဓိဒါလေးပါးနှင့်တကွ မြင့်မြတ်သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေသည်။

ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးရရှိခြင်း

မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် ပြုဖွယ်ကိစ္စအလုံးစုံကို အတုန်ပြီးစီး၍ ရဟန္တာမကြီးဖြစ်ပြီးနောက် သာသနာတော်အတွင်း၌ ဂေါတမီထေရီဟု ထင်ရှား ကျော်စောတော်မူသည်။ ထိုနောက် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ရဟန်းယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးတော်မူရာတွင် မိထွေးတော် ဂေါတမီအား ရတ္တညူဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ဤသို့ ချီးမြှင့်ပေးတော်မူသည်။

ဧတဒဂုံ ဘိက္ခုဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ရတ္တညူနံ ယဒိဒံ မဟာပဇာပတိပေါတမီ။

၂၆

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏ သာဝိကာနံ၊ တပည့်မဖြစ် ကုန်သော။ ရတ္တညုနံ၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိကြကုန်သော (ဝါ) သာသနာ တော်အတွင်း၌ ရှေးဦးစွာရဟန်းပြုလေ့ရှိကြကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်း မိန်းမ အပေါင်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ-ယာ အယံ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ။ အကြင် မဟာ ပဇာ ပတိဂေါတမီသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ ဧတံ-ဧသာ၊ ထိုမဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ သည်။ အဝံ-အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း။

ဂေါတမီထေရီ ကျူးရင့်လေ့ရှိသော ဂါထာများ

ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်း၊ ဈာန်အဘိညာဉ် တန်ခိုးအဖိုးဖိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ခိုးကျူးခံရခြင်းဟူသော လောကုတ္တရာ ဂုဏ်တို့ နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဂေါတမီထေရီသည် ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကိုဝင်စား၍ နေတော်မူရာ မကြုံစဖူး အထူးထူးသော ချမ်းသာများကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံ ရရှိတော်မူသဖြင့် ခြောက်ခုသော ဤဥဒါန်းဂါထာတို့ကို ကျူးရင့်တော်မူလေ သည်။

ဗုဒ္ဓ ဝီရ နမောတုတ္ထ၊ သဗ္ဗသတ္တာနမုတ္တမ။

ယော မံ ဒုက္ခာ ဗမောစေသိ၊ အညဉ္စ ဗဟုကံ ဇနံ။

ဝီရ၊ ရဲရင့်ထူးချွန်၍ အလွန်မြင့်မြတ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓ၊ အို-ရှင် တော်မြတ်ဘုရား။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား။ နမော၊ ရိုသေမြတ်နိုး ဦးညွတ်ကျိုး ၍ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ လောက သုံးဘုံ သတ္တဝါအလုံးစုံတို့ထက်။ ဥတ္တမံ၊ မည်သူပင်ပြိုင်သော်လည်း မနိုင်အောင် ကင်းပြတ်၍ မြင့်မြတ်ခြင်းကြီးမြင့်မြတ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား။ နမော၊ ရိုသေမြတ်နိုး ဦးညွတ်ကျိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ယောတွံ၊ အကြင်ရှင်မြတ်ဘုရားသည်။ မံ၊ တပည့်တော်မကို။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲညွတ်ကွင်းဝဋ်ခပင်းမှ။ ပမောစေသိ၊ လွတ်စေ တော်မူပါပေ၏။ အညံ၊ တပည့်တော်မမှ တစ်ပါးဖြစ်သော။ ဗဟုကံ ဇနံ၊ ဗိုလ်ခြေသောင်းသောင်းများလှစွာသော သတ္တဝါအပေါင်းကိုလည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲညွတ်ကွင်း ဝဋ်ခပင်းမှ။ ပမော စေသိ၊ လွတ်စေတော်မူပါပေ၏။

ဂေါတမိထေရီ အပဒါနိဝတ္ထု

သဗ္ဗဒုက္ခံ ပရိညာတံ၊ ဟေတု တဏှာ ဝိသောသိတာ။  
အရိယဋ္ဌာနီကာ မဂ္ဂေါ၊ နိရောဓော ဖုသိတော မယာ။

မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ သံသရာဝဋ်ထဲ၌ ဆင်းရဲရပ် အလုံးစုံကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်လေပြီ။ ဟေတုတဏှာ၊ ဆင်းရဲကြောင်းအစစ် အမြစ်သိုက်အုံ။ တဏှာ မြို့ကို။ ဝိသောသိတာ၊ အကုန်ပျောက်၍ သွေ့ခြောက်စေအပ်လေပြီ။ အဋ္ဌာနီကာ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အရိယော၊ မြတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တရားကို။ ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်လေပြီ။ နိရောဓော၊ ဒုက္ခ ခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းတုံ့လတ် နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို။ ဖုသိတော၊ တွေ့ထိခံစားအပ်လေပြီ။

မာတာ ပုတ္တော ပိတာ ဘာတာ၊ အယျိကာ စ ပုရေ အဟုံ၊  
ယထာဘူစွ မဇနန္တံ၊ သံသရီ ဟံ အနိဗ္ဗိသံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးသံသရာအဆက်ဆက်၌။ ယထာဘူစွ၊ မှန်သောတရားအချက်ကို။ မဇနန္တံ၊ ထိထိပိုင်ပိုင်မသိနိုင် သောကြောင့်။ အနိဗ္ဗိသံ၊ မဖောက်မခွင်း မထိုးထွင်းနိုင်သောကြောင့်။ သံသရီ၊ သံသရာရေယဉ်ကြောမှာ နစ်မြောကျင်လည်ခဲ့ရပါ၏။ တေန၊ ထိုတရားအမှန်ကို ကိုယ့်ဉာဏ်ဖြင့် မသိ မမြင်လေသောကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးသံရာအဆက်ဆက်၌။ မာတာ၊ အများတို့၏ မိခင်သည်။ အဟုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ ဖူးလှလေပြီ။ ပုတ္တော၊ အများတို့၏သားသည်။ အဟုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးလှလေပြီ။ ပိတာ၊ အများတို့ဖခင်သည်။ အဟုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးလှလေပြီ။ ဘာတာ၊ အများတို့၏ မောင်သည်။ အဟုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးလှလေပြီ။ အယျိကာစ၊ အများတို့၏ အဖွားမကြီးသည်လည်း။ အဟုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးလှလေပြီ။

ဒိဋ္ဌော ဟိ မေ သော ဘဂဝါ၊ အန္တိမောယံ သမုဿယော။  
ဝိက္ခိဏော ဇာတိသံသာရော၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ။

ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်ဂေါတမိသည်။ သောဘဂဝါ၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ဟိ-ဧကန်စင်စစ်။ ဒိဋ္ဌော၊ ကိုယ့်ဉာဏ်အလင်းဖြင့် ရှင်းရှင်းကြီး တွေ့မြင်အပ်လေပြီ။ အယံ သမုဿယော၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာကြီးသည်။



၂၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အန္တိမော၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကြီးပေတည်း။ ဇာတိသံသာရော၊ ပဋိသန္ဓေ နေ၍မဆုံး ဝဋ်ဇာတိမတုံးနိုင်သော သံသရာကြီးသည်။ ဝိက္ခိဏော၊ ကုန်ဆုံးပြတ်ကင်းခဲ့လေပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဗဝေါ၊ တစ်ဖန် ဘဝသစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ချေ။

အာရဒ္ဓဝီရိယေ ပဟိတတ္ထေ၊ နိစ္စံ ဒဠ္ဗပရက္ကမေ။  
သမဂ္ဂေ သာဝကေ ပဿ၊ ဒေသာ ဗုဒ္ဓါန ဝန္တနာ။

ဂေါတမိ၊ အို . . . မိတ္ထေးတော်ဂေါတမိ။ အာရဒ္ဓဝီရိယေ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိကုန်သော။ ပဟိတတ္ထေ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော စိတ်နှလုံးရှိကုန်သော။ နိစ္စံ ဒဠ္ဗပရက္ကမေ၊ အမြဲမလျှော့ မပေါ့တန်သော လုံ့လရှိကုန်သော။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ် ကြကုန်သော။ သာဝကေ၊ တပည့်သားတော်အပေါင်းတို့ကို။ ပဿ၊ ကြည့်ရှုစောင့်မတ်မှုပါလေ။ ဒေဝံ၊ ဤသို့ တောင်းပန်ခြင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဝန္တနံ၊ ရှိခိုးခြင်းမည်ပေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပြဝိ၊ ရှင်တော်ဘုရား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပြီ။

ဗဟူနံ ဝတ အတ္တာယ၊ မာယာ ဇနယိ ဂေါတမံ။  
ဗျာဓိမရဏတုန္နာနံ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ ဗျာပါနုဒိ။

ဘောန္တော၊ အို . . . လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့။ ဗဟူနံ၊ သင်္ချာသင်္ချေ တွက်ရေများတောင်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏။ အတ္တာယ၊ မကြုံစဖူး အထူးကြီးမား အကျိုးများစိမ့်သောငှါ။ မာယာ၊ အစ်မတော် မဟာမာယာဒေဝီသည်။ ဂေါတမံ၊ ချမ်းသာဆိုက်ရေး အမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးတော်မူနိုင်ပေသော သုံးလောကထွတ်တင် ဂေါတမရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ဇနယိဝတ၊ ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပေသည်တကား။ သော ဂေါတမော၊ ထိုဂေါတမရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဗျာဓိမရဏတုန္နာနံ၊ နာဘေးသေဘေးတို့ဖြင့် မအေးနိုင်အောင် ပူလောင်ထိုးကျင်၍ နေကြကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏။ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ဘဝမဆုံး အစမဆုံး တဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်၍နေသော ဒုက္ခမီးပုံကြီးကို။ ဗျာပါနုဒိ၊ သစ္စာလေး . . . ကိုယ်တိုင်မြင်၍ ကြည်ရွှင်အောင် ပယ်ဖျောက်တော်မူနိုင်ပါပေ၏။

ဂေါတမိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

သာကီဝင်ဘိက္ခုနီမတို့နှင့်တိုင်ပင်

ရတ္တညုဇေတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ခိုးကျူးခြင်း ခံတော်မူခဲ့ရသော မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိထေရီသည် ပါရမီနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးသမီးပေါင်းများစွာတို့အား သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်လေအောင် ဘိက္ခုနီမ သာသနာတော်ကြီးကို စတင် တည်ထောင်ခဲ့လေပြီ။ အသက်အရွယ် တစ်ရာနှစ်ဆယ် ရှိတော်မူလတ်သော် အာယုသင်္ခါရကိုလွတ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူခါနီးသည်နှင့် သာကီဝင် ဘိက္ခုနီ ငါးရာတို့ကို ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ခေါ်ပြီး ဤသို့ မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ အို . . . ညီမ ချစ်အပေါင်းတို့ အကျွန်ုပ်တို့မှာ အသက်အရွယ်ကြီး၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူခါ နီးကြပြီ။ သားတော်ဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပွဲကြီး၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပွဲ၊ ရာဟုလာမထေရ်၊ အာနန္ဒာမထေရ်၊ သားတော်ရင်း နန္ဒထေရ်တို့၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပွဲများကို မြင်ကြရတော့မည် မဟုတ် တော့ပေ။ ကျွန်ုပ်တို့က ပထမရှေ့ဦးစွာ ကြိုတင်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ကြရလိမ့်မည်။ ရှင်တော်ဘုရားထံသို့သွားပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ရမည့် အကြောင်းကို ရှိသေစွာ ခွင့်တောင်းချေကြစို့။ ဤသို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူကြရန် တိုင်ပင်တော် မူသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အသက်မဲ့သော မဟာပထဝီမြေကြီးသည် လွမ်းဆွတ် ကြေကွဲသော သဘောအားဖြင့် တသိမ့်သိမ့် တုန်လှုပ်သည်။ အာကာတခွင် ထက်ကောင်းကင်၌လည်း မဖြစ်စဖူး အထူးမြည်ဟီးသည်။ မိုးနတ်စည်တော် ကြီး၏ တီးသံတို့လည်း ဖြစ်ပေါ်ကြသည်။

ထိုအခါ ကျန်သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ အပေါင်းတို့သည် မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းကြီးကျယ်သော နိမိတ်ကြီးများ ထင်မြင်လာသည်နှင့် မိထွေး တော်ဂေါတမိထံသို့ လာရောက်ကြပြီး ရှိသေစွာရှိခိုးဝပ်တွားလျက် အကြောင်း အရာများကို မေးမြန်းလျှောက်ထားကြသည်။ မိထွေးတော်ဂေါတမိက “မကြာမီ အတွင်းမှာပင် ဘုရားရှင်ကို လျှောက်တင်ပန်ကြားပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော့မည်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ထိုအခါ သာကီဝင်ဘိက္ခုနီငါးရာတို့ကလည်း ကျေးဇူးရှင်ကြီးဖြစ်သော ဂေါတမိထေရီ ပရိဗ္ဗာန် စံဝင်ခဲ့ပါလျှင် အတူအကွ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ရမည့် အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြပြန်သည်။

6A ထေရီအပါဒါန်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အမျိုးသမီးပေါင်းများစွာတို့ ငိုကြွေးကြခြင်း

ပုထုဇဉ် ဘိက္ခုနီမအပေါင်းတို့ ငိုကြွေး၍ နေကြစဉ် မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် သာကီဝင်ဘိက္ခုနီမ ငါးရာတို့နှင့်အတူ ကျောင်းတိုက်ကြီးမှ ထွက်တော်မူခဲ့သည်။ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ မဟာဝုန်တောကြီးသို့ မရောက်မီ လမ်းခရီးတစ်လျှောက် အမျိုးသမီးပေါင်းများစွာတို့က “မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် သာကီဝင်ဘိက္ခုနီမငါးရာတို့နှင့်အတူ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူတော့မည်။ ရှင်တော်ဘုရားကို လျှောက်ထားရန် မဟာဝုန်တောကြီးသို့ ထွက်ကြွတော်မူလာပြီ” ဟု သတင်းကြားသဖြင့် များစွာဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်ကြသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခါနီး အဆုံးစွန်သော ဖူးမြင်ခြင်းဖြင့် ဖူးမြင်လိုကြသောကြောင့် အိမ်မှထွက်ကြပြီး လမ်းခရီးတလျှောက်မှ စီတန်းကြိုဆိုကာ ဖူးမြော်ကြသည်။

ထိုအခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီက လမ်းခရီးတစ်ခွင်ရှိ ပူပင်ငိုယိုလျက် ကြိုဆို ရှိခိုးကြသည့် အမျိုးသမီးတို့အား အပူကင်းပျောက်ကြောင်း တရားကို ဤသို့ ဟောကြားတော်မူသည်။

ပူပန်မှုကင်းကြောင်းတရားများ

ရုဒိတေန အလံ ပုတ္တာ၊ ဟာသကာလော ယမဇ္ဇ ဝေါ။  
 ပရိညာတံ မယာ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဟေတု ဝိဝဇ္ဇိတော။  
 နိရောဓော မေ သစ္စိကတော၊ မဂ္ဂေါ စာပိ သုဘာဝိတော။

ပုတ္တာ၊ အို . . . ချစ်သမီးအပေါင်းတို့။ ရုဒိတေန၊ ပူပင်ဟစ်ကြွေး တဆွေးဆွေးလျှင် ငိုကြွေးကာ နေကြသဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိတော့ချေ။ အမဇ္ဇ ယနေ။ အယံကာလော။ ဤအချိန်အခါကြီးသည်ကား။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သမီးအပေါင်းတို့၏။ ဟာသကာလော၊ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်းနှင့် ရယ်ပန်းပွင့်ရမယ့် အခါကြီးပေတည်း။ မာသောစထ၊ စိုးရိမ်သည့်အရေးကြောင့်။ ငိုကြွေးကာ မနေကြကုန်လင့်။ မယာ၊ သင်တို့ဆရာ ငါသည်မူကား။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်ပိုင်ထင်ထင် သိမြင်အပ်လေပြီ။ ဒုက္ခဟေတု၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဓာတ်ကိုလည်း။ ဝိဝဇ္ဇိတော၊ ပယ်ရှင်းသတ်ဖြတ်အပ်လေပြီ။ မေ၊ ငါ

သည်။ နိရောဓော၊ နိရောဓဓာတ် နိဗ္ဗာန်မြတ်ကို။ သစ္စိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု  
အပ်လေပြီ။ မဂ္ဂေါစာပိ၊ မဂ္ဂသစ္စာကြီး ကိုလည်း။ သုဘာဝိတော၊ ကောင်းစွာပွား  
များအပ်လေပြီ။

တဏှာကြီးကိုဖြတ်တောက်ပြီးပြီ

ပရိစိဏ္ဍော မယာ သတ္တာ၊ ကတံ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

ဩဟိတော ဂရုကော ဘာရော၊ ဘဝနေတ္ထိ သမူဟတာ။

ပုတ္တာ၊ အို . . . ချစ်သမီးအပေါင်းတို့။ မယာ၊ သင်တို့ဆရာငါသည်။  
သတ္တာ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ပရိစိဏ္ဍော၊ လုပ်ကျွေးခစားခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးခဲ့  
လေပြီ။ ဗုဒ္ဓ သာသနံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊  
ပြုကျင့်လိုက်နာခြင်း ကိစ္စပြီးစီးခဲ့လေပြီ။ ဂရုကောဘာရော၊ လေးလံလှစွာသော  
ခန္ဓာဝန်ကြီးကိုလည်း။ ဩဟိတော၊ ပစ်ချအပ်လေပြီ။ ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝ မပြုတ်  
အောင် ချည်နှောင်၍ထားသော တဏှာကြီးကိုလည်း။ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာ  
ဖြတ်တောက်အပ်လေပြီ။

သံယောဇဉ်ဖြစ်ကုန်ပြီ

ယဿတ္ထာယ ပဗ္ဗဇ္ဇိတာ၊ အဂါရသ္မာ နဂါရိယံ။

သော မေ အတ္ထော အနုပ္ပတ္ထော၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော။

ပုတ္တာ၊ အို . . . ချစ်သမီး အပေါင်းတို့၊ အဟံ၊ သင်တို့ဆရာ ငါသည်။  
ယဿတ္ထာယ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်း အကျိုးငှာ။ အဂါရသ္မာ၊  
အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ မထောင်သော  
သာသနာဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတာ၊ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုခဲ့ပါ၏။ မေ ငါ့အား၊  
သော အတ္ထော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးတော်  
ကြီးသည်။ အနုပ္ပတ္ထော၊ ဖြစ်ပေါ်ပြီးစီးခဲ့လေပြီ။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊  
သံယောဇဉ် အလုံးစုံ အကုန်ခြောက်ခန်းခဲ့လေပြီ။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဗုဒ္ဓေါ တဿ စ သဒ္ဓမ္မော၊ အနုနော ယာဝ တိဋ္ဌတိ။  
နိဗ္ဗာတုံ တာဝ ကာလော မေ၊ မာ မံ သောစထ ပုတ္တိကာ။

ပုတ္တိကာ၊ အို . . . ချစ်သမီးအပေါင်းတို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား  
ကြီးသည်လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သဒ္ဓမ္မော၊  
တရားတော်မြတ်ကြီးသည်လည်းကောင်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အနုနော၊  
ယုတ်လျော့မှေးမိန်ခြင်းမရှိဘဲ။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တံ့တော်မူ၏။ တာဝ၊ ထိုတည်  
တံ့သော အခိုက်၌ပင်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ နိဗ္ဗာတုံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ခြင်းငှာ။ ကာ  
လော၊ သင့်လျော်သော အချိန်ကောင်းကြီးပေတည်း။ မံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံနိုးဖြစ်  
သောငါ့ကို။ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍။ မာ သောစထ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး မငိုကြွေးကြကုန်လင့်။

ကောဏ္ဍညာနန္ဒနန္ဒာဒီ၊ တိဋ္ဌန္တိ ရာဟုလော ဇိနော။  
သုခိတော သဟိတော သံယော၊ ဟတဒဗ္ဗာ စ တိတ္ထိယာ။

ပုတ္တိကာ၊ အို . . . ချစ်သမီးအပေါင်းတို့။ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။  
ကောဏ္ဍညာ နန္ဒနန္ဒာဒီ၊ ကောဏ္ဍညထေရ်၊ အာနန္ဒထေရ်၊ နန္ဒထေရ် အစရှိ  
ကုန်သော ထေရ်သံဃာအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ရာဟုလာ၊ မြေး  
တော် ရာဟုလာထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ဇိနော၊ သားတော် ဘုရားရှင်သည်  
လည်းကောင်း။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ထင်ရှားစွာ တည်ရှိတော်မူကုန်သေး၏။ သံယော၊  
သံဃာတော်အပေါင်းသည်။ သဟိတော၊ ညီညွတ် စည်းလုံးသည်ဖြစ်၍။  
သုခိတော၊ ချမ်းချမ်းသာသာ။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်နေတော်မူ၏။ တိတ္ထိယာ၊ အယူ  
မှားယွင်း တိတ္ထိသင်းတို့သည်လည်း။ ဟတဒဗ္ဗာ၊ မာန်စွယ်ကျိုး၍ နွမ်းညှိုးပျက်စီး  
ကြလေကုန်ပြီ။

ဩက္ကာကဝံသဿ ယသော၊ ဥဿိတော မာရမဒ္ဓနော။  
နန သမ္မတိ ကာလော မေ၊ နိဗ္ဗာနက္ကာယ ပုတ္တိကာ။

ပုတ္တိကာ၊ အို . . . ချစ်သမီးအပေါင်းတို့။ ဩက္ကာကဝံသဿ၊ ဩက္ကာ  
ကရာဇ် နေမြစ်နွယ်ဖွား သာကီဝင်ရှင်တော်ဘုရား၏။ မာရမဒ္ဓနော၊ ငါးပါး  
မာရ်ကို လှန်ပယ်နှိပ်နင်းနိုင်သော။ ယသော၊ ကျော်စောခြင်း၊ သတင်းဂုဏ်ကို။  
ဥဿိတော၊ သုံးလောကတိုက်ဘောင်မှာ စိုက်ထောင်ထူမြင့်အပ်လေပြီ။

သမ္မတိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ နိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်း အပြီးငြိမ်းခြင်းငှာ။ ကာလောနန၊ အချိန်တန်ပြီ မဟုတ်ပါလော။

စိရပဘူတိယံ မယံ၊ ပတ္တိကံ အဇ္ဇ သိဇ္ဈတေ။  
အာနန္ဒဘေရီ ကာလောယံ၊ ကိံ ဝေါ အဿူဟိ ပုတ္တိကာ။

ပုတ္တိကာ၊ အို... ချစ်သမီးအပေါင်းတို့။ စိရပဘူတိ၊ ရှည်မြင့်လှစွာ ကမ္ဘာ တစ်သိန်းက အစပြု၍။ ယံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်ဆုတော်ကြီးကို။ မယံ၊ ငါသည်။ ပတ္တိတံ၊ ရည်မှန်းတောင့်တအပ်ခဲ့လေပြီ။ တံ၊ ထိုတောင့်တခဲ့သော နိဗ္ဗာန် ဆုတော်ကြီးသည်။ အဇ္ဇ ယနေ့။ သိဇ္ဈတေ၊ အခွင့်ကြုံ၍ပြည့်စုံတော့မည် သာတည်း။ အယံ၊ ဤယနေ့ အခါကြီးသည်ကား။ အာနန္ဒဘေရီကာလော၊ အောင်စည်ဆော်ဟီး အောင်မောင်းတီး၍ အရွှင်ကြီးရွှင်ရမည့် အခါပေတည်း။ ဝေါ၊ သင် ချစ်သမီးတို့အား။ အဿူဟိ၊ တရိုက်ရိုက်ငိုလျက် ယိုထွက်သော မျက်ရည်တို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။

သာသနာတော်တည်တံ့အောင် အားထုတ်ရစ်ကြ

သ စေ မယိ ဒယာ အတ္ထိ၊ ယဒိ စတ္ထိ ကတညူတာ။  
သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ သဗ္ဗာ၊ ကရောထ ဝီရိယံ ဒဠံ။

ပုတ္တိကာ၊ အို... ချစ်သမီး အပေါင်းတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မယိ၊ ငါ့အပေါ်၌။ ဒယာ၊ ကြင်နာသနားခြင်းသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည် ဖြစ်အံ့။ ကတညူတာ၊ ကျေးဇူးမြတ်ကို ဆပ်လိုသော သဘောသည်လည်း။ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော သင်ချစ်သမီး အပေါင်းတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ၊ သာသနာတော်ကြီး အရှည်တည်တံ့ စိမ့်သောငှာ။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လဝီရိယကို။ ဒဠံ၊ နောက်မဆုတ်ဘဲ ခိုင်မြဲပြင်းထန်စွာ။ ကရောထ၊ ပြုလုပ် အားထုတ် ရစ်ကြကုန်လော့။

ထိနံ အဒါသိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ သမ္ပုဒ္ဓေါ ယာစိတော မယာ။  
တသ္မာ ယထာဟံ နန္ဒိယံ၊ တထာ တမနုတိဋ္ဌထ။



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ပုတ္တိကာ၊ အို... ချစ်သမီးအပေါင်းတို့။ မယာ၊ သင်တို့ ဆရာ ငါသည်။ ယာစိတော၊ အပင်ပန်းခဲကာ တောငှက်အုပ်သည်ဖြစ်၍။ ထိန်၊ မိန်းမတို့အား။ ပဗ္ဗုဒ္ဓ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးသနားတော်မူခဲ့လေပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အခွင့် ရပြီးဖြစ်လေသောကြောင့်။ ယထာ၊ အကြင် ရဟန်းပြုသော အလုပ်ဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နန္ဒိဿ၊ နှစ်သက်ခဲ့လေပြီ။ တထာ၊ ထို ငါနှစ်သက်သောအတိုင်း။ တံ၊ ထိုရဟန်းပြုခွင့်ကြီးကို။ အနုတိဋ္ဌထ၊ မပယ်မပစ် အစဉ်ချစ်၍ အစဉ်သဖြင့် တည်ရစ်ကြကုန်လော့။

ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်ရှိခြင်း

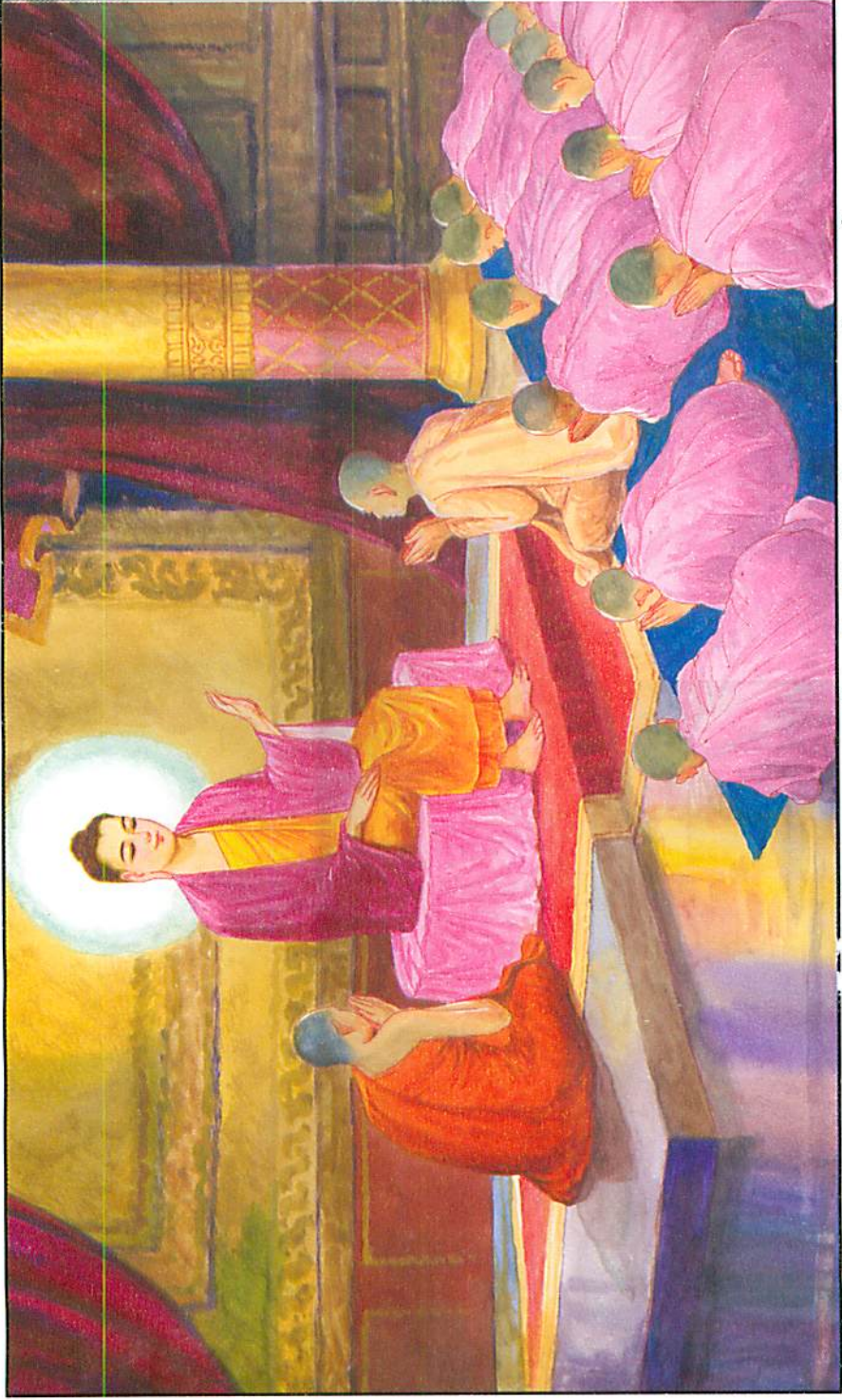
ဤသို့ လမ်းခရီးတလျှောက် ကြိုဆိုကော်ဇော် ဝူဇော်ရှိခိုးကြသူ အမျိုး သမီးအပေါင်းတို့အား တရားရေအေး အမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးတော်မူခဲ့ သည်။ ထို့နောက် ဘိက္ခုနီငါးရာ ခြံရံလျက် ကြွသွားတော်မူလေရာ မဟာဝုန် တောကြီးအတွင်း ဘုရားရှင်၏ ထံတော်ရင်းသို့ ရောက်တော်မူသည်။ ဘုရားရှင် ထံ ရောက်ကြသောအခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီ နှင့် ဘိက္ခုနီ ငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား အဆုံးစွန်သော ရှိခိုးခြင်းဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် တင်းမတိမ်နိုင်အောင်ရှိခိုးပူဇော်ပြီးဂေါတမီထေရီက ဤသို့ လျှောက်ထားသည်။

ထေရီ၏လျှောက်ထားချက်

အို... သားတော်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်မသည်ကား နို့ချိုကျွေး၍ မွေးခဲ့သော အရှင်ဘုရား၏ မယ်တော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်ဘုရားသည်ကား တပည့်တော်မ၏ ခမည်းတော်ကြီး ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ တပည့်တော်မသည် အရှင်ဘုရားမှ တရားရင်ငွေဖြင့် ဖွားမြင်၍လာသော သမီးတော်ကြီး ဖြစ်ပါ သည်။

တရားတည်းဟူသော နို့ရည်ကို တိုက်ကျွေးခဲ့ပြီ

အို... သားတော်မြတ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားကို တပည့်တော်မသည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ကင်းစေရန် ပကတိ နို့ရည်ကို တိုက်ကျွေးခဲ့ပါ၏။



မိတ္ထေတော်ဂေါတမီနှင့် ဘိက္ခုနီများ ဘုရားရှင်ထံတွင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခွင့်ပေးရန်လျှောက်ထားနေစဉ်

ပြည်ထောင်စုတစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းရာတွင် အဓိကအခန်းကဏ္ဍတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။



တပည့်တော်မကိုလည်း အရှင်ဘုရားက သံသရာတစ်ခွင်တွင် အစဉ်သဖြင့် ငတ်မွတ်လာသည့် တဏှာအပူမီးကို ငြိမ်းအေးစေရန် တရားတည်းဟူသော နို့ရည်ကို တိုက်ကျွေးတော်မူခဲ့ပါပြီ ဘုရား။

ဘဝပင်လယ်မှ ကယ်ခဲ့ပြီ

အို... သားတော်မြတ်ဘုရား၊ လောကကြီးအတွင်း၌ စကြာမင်း၏ မယ်တော်၊ မန္တာတ်မင်း၏ မယ်တော်များ ရှိခဲ့ကြ၏။ ထိုမယ်တော်များသည် ဘဝသမုဒ္ဒရာကြီးအတွင်းမှ လွတ်အောင် မကူးမြောက်နိုင်ကြသေးပါ။ မြုပ်မြဲ မြုပ်၊ မျောမြဲ မျောနေကြရရာပါသည်။ ဘုရားမယ်တော် တပည့်တော်မကို သားတော်ဘုရားက ဘဝပင်လယ်ကြီးအတွင်းမှ လွတ်မြောက်ရန် ကယ်တင်တော်မူခဲ့ပါပြီ။

သာမညပါရမီဖြင့် မရနိုင်ပါ

အို... သားတော်မြတ်ဘုရား။ ဤလောကအတွင်း၌ စကြာမင်း၊ မန္တာတ်မင်း အစရှိသော မင်းအပေါင်းတို့၏ မယ်တော်၊ အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး ဟူသော ဘွဲ့မည်များရရှိရန် ခဲယဉ်းသည် မဟုတ်ပါ။ ရနိုင်ပါ၏။ “ဘုရားမယ်တော်ကြီး” ဟူသော ဘွဲ့အမည်ကို သာမည ပါရမီမျိုးဖြင့် ရနိုင်ကြသည် မဟုတ်ပါ။ ရနိုင်ဖို့ အလွန်ခက်ခဲလှပါသည်။ တပည့်တော်မသည်ကား ဘုရားမယ်တော်ကြီး ဘွဲ့ထူးကိုရသဖြင့် မိန်းမတို့ထိပ်ခေါင် ဦးသျှောင်မကိုဋ်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။

အို... သားတော်မြတ်ဘုရား။ တပည့်တော်မသည် ဘုရားရှင်၏ မယ်တော်ကြီးဘွဲ့ထူးကို ထင်ရှားစွာ ရရှိခဲ့ပါပြီ။ ဘုရားမယ်တော် ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သည့် ဆုတောင်းပါရမီ အလုံးစုံကိုလည်း အကုန်ဖြည့်ဆည်းခဲ့ပါပြီ ဘုရား။

အို... သားတော်မြတ်ဘုရား၊ တစ်ရာရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာ အစုံတို့ဖြင့် တင့်တယ်၍ ပဒုမ္မာ ကြာချပ်ကဲ့သို့ နုပပ်သော ခြေတော်အစုံကို ခေတ္တ

ခဏကလေး ဆန့်တန်း ပေးတော်မူပါဘုရား။ ထိုခြေတော်အစုံ ကြာပဒံတို့ကို၊ ခိုလှုံမြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်လိုပါသည် ဘုရား။

ဘုရားရှင်တခွင့်ပြု

ထိုအခါ မြတ်ဘုရားက ဖူးစေခြင်း အကျိုးငှါ ခြေတော်မြတ်အစုံကို ဆန့် တန်း၍ ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ မိထွေးတော်ဂေါတမိကလည်း အားရအောင် ဖူးမြော်တော်မူသည်။

အပြစ်ရှိလျှင် သည်းခံတော်မူပါ

မိထွေးတော် ဂေါတမိသည် စက်လက္ခဏာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ် သော ဖဝါးတော်မှစပြီး ကိုယ်လုံးတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ပြီးသည်နောက် မိမိ အပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာ အပြစ်ရှိခဲ့ပါလျှင် သည်းခံတော်မူစေရန် ဤသို့ တောင်းပန်တော်မူပြန်သည်။ အို. . . သားတော်မြတ်ဘုရား၊ မိန်းမတို့ကို အပြစ် မျိုးစုံတို့၏ စုပုံရာဌာနကြီးဟု ပြောဆိုသမုတ်လေ့ရှိကြပါသည်။ ဘုရားတပည့် တော်မအပေါ်တွင် အပြစ် တစ်စုံတစ်ရာရှိခဲ့ပါမူ သည်းခံခွင့်လွှတ်ကော်မူပါ ဘုရား။

အို. . . သားတော်မြတ်၊ တပည့်တော်မသည် မိန်းမတို့ ရဟန်းပြုရန် အတွက် အရှင်ဘုရားက ငြင်းပယ်လိုက်သော်လည်း အတင်းတွယ်ကပ်၍ ခွင့်တောင်းခဲ့မိပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ဇွတ်အတင်း ခွင့်တောင်းမှုကြောင့် တစ်စုံ တစ်ရာ အပြစ်ရှိခဲ့ပါလျှင် သည်းခံတော်မူပါ ဘုရား။ အို. . . သားတော်မြတ် ဘုရား။ အရှင်ဘုရား၏ ခွင့်ပြုချက်ကြောင့် ဘိက္ခုနီပေါင်း များစွာတို့ကို တပည့် တော်မ အကြိမ်ကြိမ် ဆုံးမခဲ့ပါသည်။ မှားယွင်းသော ဆုံးမချက်များရှိခဲ့ပါလျှင် သည်းခံတော်မူပါ ဘုရား။

သည်းခံခွင့်လွှတ်ပါ၏

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူ၏။ အို. . . မိထွေးတော် ဂေါတမိ အပြစ်လုံးဝမရှိသော မိထွေးတော်ကို အဘယ်မှာ သည်းခံခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းကိစ္စ ရှိပါမည်နည်း။ နိဗ္ဗာန်စံဝင်မည့် မိထွေးတော်ကို သည်းခံ



ခွင့်လွတ်ပါ၏။ ဤသို့ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက မိန့်ကြားတော်မူသော် ဘိက္ခုနီ ငါးရာတို့သည် လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ကြသဖြင့် ရွှေမျက်နှာတော်ကို ဖူးမြော်ကာ ခြေတော်အစုံကို ခိုလှုံဦးခိုက်ကြပြန်၏။

မိထွေးတော်ဂေါတမိထေရီသည် ဘုရားရှင်အား ထိုသို့လျှောက်ထား ခွင့်ပန်ပြီးနောက် မြေးတော်ရာဟုလာ၊ သားတော်နန္ဒ၊ တူတော်အာနန္ဒာ မထေရ် မြတ်တို့အထံသို့ သွားရောက်ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံမည့်အကြောင်းကို ခွင့်တောင်း တော်မူပြန်၏။

ထိုအခါ မြေးတော်ရာဟုလာနှင့် သားတော်နန္ဒ မထေရ်တို့သည် ကိလေ သာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာ ဖြစ်တော်မူကြပြီးဖြစ်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာမျှ စိုးရိမ် ပူဆွေးမှု မဖြစ်ကြပေ။ အရှင်အာနန္ဒာမှာမူ သောတာပန်မျှသာဖြစ်၍ ဖြေမဆည် နိုင်ဘဲ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း ဖြစ်တော်မူရှာသည်။

ထိုအခါ ဂေါတမိထေရီက ဤသို့လျှောက်ထားသည်။ အို . . . ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ သင်၏ ကူညီတောင်းပန်ချက်ကြောင့် သားတော်ဘုရားက မိန်းမ တို့အား ရဟန်းပြုခွင့်ကြီးကို ပေးတော်မူခဲ့ပြီ။ နှလုံးမသာ မျက်နှာညှိုးငယ်ခြင်း မဖြစ်ပါနှင့်။ သင်၏အပင်ပန်းခဲခြင်းသည် အကျိုးကြီး၍နေပြီ မဟုတ်ပါလော။ အို . . . ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ တိတ္ထိဂိုဏ်းဆရာကြီးများသည် ရှေးက နိဗ္ဗာန်တရား ကို အနည်းငယ်မျှ မကြားသိရှာကြပါ။ ယခုအခါ ဘိက္ခုနီ သာသနာကြီး ထွန်းကားလာသည့်အတွက် ထိုမြင်နိုင်ခဲ့သော၊ သိနိုင်ခဲ့သော၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို ခုနစ်နှစ်အရွယ် သူငယ်မကလေးများပင် သိမြင်ကုန်ကြပြီ။ ဤသို့ အကျိုး ဖြစ်ထွန်းလာခြင်းသည် သင့် ကျေးဇူးကြောင့်ပင်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စရာ ဖြစ်ပါ သည်။

အို . . . ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ယခုဖူးမြော်ခြင်းသည် အဆုံးစွန်သော ဖူးမြော်ခြင်းဟု မှတ်တော်မူပါ။ တစ်ခါရောက်က တစ်ခေါက်မပြန်ရသော ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ တပည့်တော်မ သွားရောက်ပါတော့မည်။ ထိုသို့ အရှင် အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားပြီးနောက် မိထွေးတော်ဂေါတမိသည် ဘိက္ခုနီ တို့၏ ကျောင်းသို့ ခေတ္တပြန်ကြွသွားသည်။ ထို့နောက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်ကို



၃၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

လျှောက်ထားလိုသဖြင့် ဘိက္ခုနီ ငါးရာတို့နှင့်အတူ ဘုရားရှင်ထံသို့ ပြန်လာ တော်မူပြန်သည်။

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံခါနီးတွင် မိထွေးတော် ဂေါတမီအား တန်ခိုးအစုံစုံ အဖုံဖုံသော ပျာဠိဟာတို့ကို ပြတော်မူစေရန် မိထွေး တော် ဂေါတမီအား ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်။

တန်ခိုးပြခဲ့ပါ

အို... မိထွေးတော်ဂေါတမီ၊ ဉာဏ်ပညာ ထိုင်းမှိုင်း၍ ဟုတ်တိုင်းမသိ ကြသော သူမိုက်တို့သည် လောက၌ လွန်စွာများကြသည်။ ထိုသူမိုက်များက မိန်းမများ၏ တရားထူးရပုံ၊ တန်ခိုးကုဒ္ဓိပါဒ်နှင့် ပြည့်စုံပုံများကို မယုံကြည်နိုင်ကြ။ ဟုတ်နိုင်ပါမည်လောဟု တွေးတောနေကြသည်။ ဤသို့ ယုံမှားမှုများကို ပယ် ဖျောက်ခြင်းငှာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ခါနီးတွင် အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်သော တန်ခိုးဂုဏ်တို့ကို စုံလင်စွာပြခဲ့ပါ။

မိထွေးတော် တန်ခိုးပြပြီ

ဤသို့ ဘုရားရှင်က တိုက်တွန်းတော်မူသောအခါ မိထွေးတော် ဂေါတမီ သည် ရှင်တော်ဘုရားကို ဝပ်တွားရိုခိုးပြီး ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်တော်မူ၏။ ကောင်းကင်သို့ရောက်သောအခါ မဖြစ်စဖူး အထူးဆန်းကြယ် အံ့ဩဖွယ် တန်ခိုးတော်များကို ပြတော်မူသည်။ ကိုယ်ပေါင်းများစွာ ခွဲ၍ပြခြင်း၊ ကိုယ်ပေါင်း များစွာတို့မှ တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်စေခြင်း။ ပရိသတ်မျက်မှောက်၌ ကိုယ်ကို ဖျောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ထင်ပြခြင်း၊ တောင်ကြီးအတွင်းသို့ လျှိုထွင်း၍ သွားခြင်း၊ မြေပေါ်၌ သွားသကဲ့သို့ ရေပေါ်၌ စင်္ကြံလျှောက်သွားခြင်း၊ ကောင်းကင်အပြင်၌ ငှက်ကဲ့သို့ ပျံသွားခြင်း၊ ကောင်းကင်အပြင်၌ တင်ပလ္လင်ခွေ၍ စံနေခြင်း၊ ဗြဟ္မာဘုံသို့တိုင်အောင် ကြွသွားခြင်း၊ မိုးတို့ကို ရွာသွန်းစေခြင်း၊ ခြင်္သေ့မင်း ယောင်ဆောင်၍ ပြခြင်း စသော တန်ခိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို ရဟန်းယောက်ျား ပရိသတ်၊ ရဟန်းမိန်းမ ပရိသတ်၊ လူ နတ် ပရိသတ်တို့၏ရှေ့တွင် အံ့ဩဖွယ် ပြတော်မူသည်။

ဤသို့ မဖြစ်စေဖူး အထူးဆန်းကြယ် အံ့ဩဖွယ် တန်ခိုးကုဒ္ဓိပါဒ်ကို မြင်ရသောအခါ လူနတ်ပရိသတ် အပေါင်းသည် အကြိမ်ကြိမ် ဦးခိုက်ပြီး ဖူးထိုက်၍ ဖူးရပေသည်တကားဟု များစွာ အံ့ဩကြသည်။

ပရိသတ်တို့ လျှောက်ထားကြခြင်း

မိထွေးတော်ဂေါတမိ၏ တန်ခိုးပြပုံများကို ထင်ရှားစွာဖူးမြင်ကြရသူ ပရိသတ်ပေါင်းများစွာတို့သည် တန်ခိုးတော်ကြီးမြတ်လှပါပေသည်ဟု ခိုးကျွေးအံ့ဩကြပြီးလျှင် ဂေါတမိထေရီအား လေးမြတ်ရိုသေစွာ လျှောက်ထား မေးမြန်းကြသည်။

ဘိက္ခုနီ သာသနာကို ရှေးဦးစွာ ဖြစ်စေတော်မူပေသော သာသနာ့ မိခင်ကြီးဘုရား၊ ပြတော်မူသော တန်ခိုးအဖုံဖုံကို စုံလင်စွာ ဖူးမြင် ကြရသည့် အတွက် နှစ်သက်မြတ်နိုးစွာ ကြည်ညိုကြရပါ၏။ အဘယ်သို့သော ပါရမီကုသိုလ်ထူးကို ဆည်းပူးခဲ့သဖြင့် ဤမျှ ကြီးကျယ်၍ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော တန်ခိုးဂုဏ်များကို ရရှိတော်မူပါသနည်းဘုရား။ အဘယ်ပါရမီကုသိုလ်ထူးကြောင့် ဘုရားရှင်၏ မိထွေးတော်ကြီးဖြစ်ပြီး ဘိက္ခုနီ သာသနာကို ရှေးဦးစွာ ဖြစ်စေတော်မူနိုင်ပါသနည်း ဘုရား။

မိမိ၏ဘဝ အစုံတို့ပြန်လည်မိန့်ကြား

ထိုအခါ ဂေါတမိထေရီ ဘိက္ခုနီမကြီးက မိမိကိုယ်တိုင် ပါရမီဖြည့်ဆည်းခဲ့ပုံများကို ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်စပြီး ယခုနောက် အဆုံးဘဝသို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် ပြန်လည်မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ဂေါတမိထေရီသည်မိမိ၏ဘဝအကြောင်းကိုပြန်လည် ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် သီတင်းသုံးရာ ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့ ပြန်လည် ကြွတော်မူသည်။

ဝဋ်ဒုက္ခသိမ်းပြီ

ပရိသတ်များ ပြန်သွား၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာကိုရသဖြင့် မိထွေးတော်ဂေါတမိသည် ဘိက္ခုနီကျောင်းအတွင်း၌ ပထမဈာန်မှစ၍ စတုတ္ထဈာန်တိုင်အောင်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဝင်စားတော်မူသည်။ ဤကဲ့သို့ အနုလုံ၊ ပဋိလုံ အပြန်အလှန် ဈာန်ဝင်စားတော် မူပြီးနောက် စတုတ္ထဈာန်၏ အဆုံးတွင် ဆီနှင့်မီးစာ ကုန်ခမ်းပျောက်သဖြင့် မီးတောက်ငြိမ်းသွားသကဲ့သို့ ဂေါတမီထေရီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ကြီးသည် ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းကာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူသည်။

နိမိတ်ကြီးများ ထင်လာခြင်း

ဂေါတမီထေရီ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူသည်နှင့် မဟာပထဝီမြေကြီးသည် ပြင်းထန်စွာ မြည်ဟီး၍ ငြီးတွားသည့် အလား ကြီးကျယ်စွာ လှုပ်ရှားသည်။ ကောင်းကင်တစ်ခွင်၌ ဥက္ကာပျံသန်း၍ လှုပ်ပန်းများ ကွန်မြူးကြသည်။ နတ် ဗြဟ္မာပေါင်း၊ နဂါးအပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုမှဤမှ ပြေးလွှားပြီး သံဝေဂ ဓမ္မများကို ရွတ်ဆိုကြသည်။

ရုပ်ကလာပ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရန်

ထိုနောက် နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ရှင်တော်ဘုရားထံလာရောက်ပြီး မိထွေးတော်ဂေါတမီ အရှင်မြတ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူသွားပြီဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားကြသည်။ ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက မိထွေးတော်ကြီး၏ ကျေးဇူးဂုဏ် အဖုံဖုံကို အာရုံပြုတော်မူကာ နောက်ဆုံး ချီးမြှောက်ခြင်းဖြင့် ချီးမြှောက်တော်မူလိုသောကြောင့် ညီတော်အာနန္ဒာကိုခေါ်ပြီး ဤသို့ မိန့်တော် မူသည်။ “အာနန္ဒာ၊ မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် အနုပါဒိသေသဓါတ်ဖြင့် ဝဋ်ဇာတ်သိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်းခဲ့လေပြီ။ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလာပ်ကို ကောင်း မွန်စွာ သင်္ဂြိုဟ်ရန် ရဟန်းတော်များနှင့် စည်းဝေးတိုင်ပင်လေလော့”ဟု မိန့်တော် မူသည်။

ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ရဟန်းတော်တို့ကို အကြောင်းကြားကာ အစည်းအဝေးကြီး ပြုလုပ်သည်။ ရဟန်းတော်အချင်းချင်းတစ်ဆင့်စကား မိန့်ကြားတော်မူကြလေရာ မကြာမီအတွင်းမှာပင် ရဟန်းတော်တို့သည် ဘုရား ရှင်သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တောကြီးသို့ ရောက်တော်မူ

လာကြသည်။ မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရန် ရဟန်းတော်မြတ်များ ကြိုးစားအားထုတ်ပုံကို မြင်ကြရသော် မြားမြောင်လှစွာ သော ပရိသတ်ကြီးသည် မဟာဝုန်တောကြီးသို့ ရောက်လာကြသည်။

သင်္ဂြိုဟ်ပွဲကြီး

မိထွေးတော် ဂေါတမီနှင့်တကွ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ကြသော ဘိက္ခုနီ ငါးရာ တို့၏ ရုပ်ကလာပ်များကို အသီးသီးထုတ်ဆောင်သောအခါ မွန်းတည့်ချိန် နေခင်းအခါကြီးပင်ဖြစ်သော်လည်း ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ နေ၊ လ၊ နက္ခတ်၊ တာရာတို့က တင့်တယ်စွာထွန်းလင်းတောက်ပနေကြသည်။ နတ်တို့က ပန်း နံ့သာအမျိုးမျိုး အခိုးအထုံ အဖုံဖုံတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြသည်။

မိထွေးတော်ဂေါတမီကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ကျောင်းတော်မှ ထုတ် ဆောင်ခဲ့သောအခါ လူပရိသတ်၊ နတ်ပရိသတ်၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် အစရှိသော သာဝကအရှင်မြတ်ကြီးများ စုံလင်စွာ ပါတော်မူကြသည်။

တေဇောဓာတ် လောင်ခြင်း

ရုပ်အလောင်းတော်ကို ကျောင်းတော်မှထုတ်ဆောင်၍ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရန် သတ်မှတ်ထားသောနေရာသို့ ရောက်သော် အသင့်ပြင်ဆင်ထားသည့် နံ့သာ ထင်းပုံထက်သို့ မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ ရုပ်အလောင်းကို ညောင်စောင်း နှင့်အတူ တင်ဆောင်ကြသည်။ အလွန်မွှေးကြိုင်သော နံ့သာမှုန့်များကိုလည်း နံ့သာ ထင်းပုံကြီး အတွင်းသို့ ဖြန့်ကြဲကြသည်။ သာကီဝင် ဘိက္ခုနီတို့၏ အလောင်းငါးရာတို့ကိုလည်း နံ့သာထင်းပုံထက်သို့ အသီးသီး တင်ဆောင် သင်္ဂြိုဟ်ကြသည်။

အရိုးတော်ဓာတ်ကို ကောက်ယူခြင်း

တေဇောဓာတ်ရောင် ပြောင်ပြောင်ထိန်ညီး တောက်လောင်၍ ပြီးသော အခါ အရှင်အာနန္ဒာအရှင်မြတ်ကြီး ကိုယ်တော်တိုင် တေဇောဓာတ် လောင်

၄၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရာမှ ကြွင်းကျန်ရစ်သည့် အရိုးဓာတ်တော်များကို ကောင်းမွန်စွာ ကောက်ယူပြီး နံ့သာရေတို့ဖြင့် ဆေးကြောကာ မိထွေးတော်ဂေါတမီ အမြဲကိုင်စွဲသော သပိတ်တော်ထဲမှာ ထည့်သည်။

ဘုရားရှင်၏ လက်တော်သို့

အရှင်အာနန္ဒာသည် အရိုးဓာတ်တော်ထည့်ထားသော သပိတ်ကို ပိုက်ပွေ့ကာ ဘုရားရှင်၏လက်တော်သို့ ဆက်ကပ်လိုက်သည်။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက မိထွေးတော် ဂေါတမီထေရီဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ကြီး၏ အရိုးဓာတ်တော်များကို လက်တော်ဖြင့်ကိုင်ကာ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား အနိစ္စနှင့် စပ်ယှဉ်သော တရားကို ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်။

အနိစ္စသဘောဟောကြား

အို. . . ဗြဟ္မာ လူ နတ် ပရိသတ်အပေါင်းတို့၊ အနှစ်သာရနှင့်ပြည့်စုံစွာ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည် ကြီးပွားနေသော သစ်ပင်ကြီးသည် ပရိသတ်တို့ မျက်မှောက်တွင်ပင် ဖြန်းခဲ လဲပြို၍ သွားသည့်အလား မိထွေးတော်ဂေါတမီ အရှင်မြတ်ကြီးသည်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံသောအားဖြင့် ရွှေ့လျော့ချုပ်ကွယ်၍ သွားချေပြီ။ မမြဲသောအနိစ္စတရားသည် အလွန်ထင်ရှားလေစွတကား။ အို. . . ပရိသတ်အပေါင်းတို့၊ ယခုအခါ အရိုးတော်ဓါတ်မျှသာ ကြွင်းကျန်တော့သည့် မယ်တော်ကြီးအတွက် စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးငြီးတွားခြင်းဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးမရှိတော့။ အို. . . ပရိသတ်အပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည် စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း မဖြစ်ကြနှင့်၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် သံသရာဝဋ်ဒုက္ခအပေါင်းမှ ကျွတ်လွတ်တော်မူပြီ။ အပူအပင် အလုံးစုံတို့မှ အကုန်လွတ်ငြိမ်းလေပြီ။ ကိလေသာမီး ငြိမ်းလေပြီး၍ အအေးကြီး အေးမြလေပြီ။

ဤသို့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ အရိုးဓာတ်တို့ကို ကိုင်ပြီး အနိစ္စသဘောတရားကို ဟောကြားတော်မူသည်။ ထို့နောက် တစ်ဖန် မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ခိုးကျူးမြှောက်ဖော်ကာ ဤသို့ ဟောကြားတော်မူပြန်သည်။

အို. . . ဗြဟ္မာ လူ နတ် ပရိသတ်အပေါင်းတို့၊ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါကစ၍  
 ငါဘုရားအား နို့ချိုတိုက်ကျေး၍ ပိုက်ပိုက်ထွေးထွေး၊ ပြုစုတော်မူခဲ့သော  
 မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် ကြီးကျယ်သောပညာ၊ နက်နဲသော ပညာဂုဏ်နှင့်  
 ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။ ရဟန်း မိန်းမ အပေါင်းတို့တွင် ပထမဦးစွာ သာသနာ  
 ဘောင်သို့ဝင်၍ ရဟန်းပြုကာ ဘိက္ခုနီ သာသနာကို ရှေးဦးစွာ တည်ထောင်သူ  
 ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ရုပ်သွင်အမျိုးမျိုးကို တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်းနိုင်သည့်  
 ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်။ အသံအမျိုးမျိုးကို ကြားနိုင်သည့် ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်။  
 အဆင်းအမျိုးမျိုးကို မြင်နိုင်သည့် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်။ သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်  
 အကြံအစည်ကိုသိနိုင်သည့် စေတောပရိယအဘိညာဉ်။ ဖြစ်ခဲ့သမျှ ဘဝအလုံး  
 စုံကို အကုန်သိနိုင်သည့် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ် စသည့် အဘိညာဉ်  
 အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ရရှိပေ၏။

အာသဝေါကင်းပြတ်သဖြင့် နောက်တစ်ဖန်ထပ်၍ ဘဝအသစ်ဖြစ်ပေါ်ရန်  
 မရှိတော့ပြီ။ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်လေးသွယ်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။  
 မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ အသိဉာဏ်များသည် လွန်စွာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တော်  
 မူ၏။ ဤကဲ့သို့သော ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး  
 နိဗ္ဗာန်ကူးသွားခြင်းကို တစ်စုံတစ်ရာမျှ စိုးရိမ်ဖွယ်မရှိ ပူဆွေးနေဖွယ် မလိုဟု  
 မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ဘုရားရှင်က မိထွေးတော်ဂေါတမီကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးအဖုံဖုံကို ခိုးကျွေး  
 မိန့်ကြားတော်မူပြီးနောက် ကိလေသာကုန်ခန်းသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီး  
 တို့သည် နောက်ထပ် လားရောက်ရမည့် ဘဝအသစ် ဂတိတစ်မျိုးမျိုးလည်း  
 မရှိတော့ကြောင်းကိုလည်း ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ဘဝအသစ်မဖြစ်တော့ပြီ

အယော ယနဟတဿေဝ၊ ဇလတော ဇာတဝေဒဿ။  
 အနုပုဗ္ဗူပသန္တဿ၊ ဗထာ န ညာယတေ ဂတိ။  
 ဧဝံ သမ္မာဝိမုတ္တာနံ၊ ကာမဗန္ဓောယတာရိနံ။  
 ပညာပေတုံ ဂတိ နတ္ထိ၊ ပတ္တာနံ အစလံ သုခံ။



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘောဇ္ဇော၊ အို . . . ဗြဟ္မာ၊ လူ့နတ် ပရိသတ်ပေါင်းတို့။ ဇာလတော၊  
 တောက်ပ၍နေသော။ ဇာတဝေဒဿ၊ ရှိန်ရှိန်လောင်ညီး မီးတောက်ကြီးအား  
 အယော ယနဟတဿေဝ၊ သံတူကြီးဖြင့် ထုနှက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗု-  
 ပသန္တဿ၊ အရှိန်တဖြည်းဖြည်းငြိမ်းအေး ကွယ်ပျောက်လေသည်ရှိသော်။ ဂတိ၊  
 ထိုမီးတောက်၏ သွားရာဌာနကို။ နညာယတေ ယထာ၊ မသိမမြင် အပ်လေဘိ  
 သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုနည်းတူ။ သမ္မာဝိမုတ္တာနံ၊ သံသရာဝဋ်တို့မှ ကျွတ်လွတ်  
 တော်မူကြကုန်ပြီးသော။ ကာမဗန္ဓောယတာရိနံ၊ ကာမဂုဏ်နှောင်ကြီး အဖွဲ့  
 မျိုးနှင့် ဆိုးဝါးပေတောင်း ကာမဂုဏ် ဝဲအပေါင်းမှ ကောင်းစွာ ကူးမြောက်  
 တော်မူကြလေကုန်ပြီးသော။ အစလံ သုခံ၊ မလှုပ်မရှားနိုင် ခံခိုင်တုံလတ် နိဗ္ဗာန်  
 တည်းဟူသော ချမ်းသာမြတ်သို့။ ပတ္တာနံ၊ ရောက်တော်မူကြကုန်သော။ ဒီဏာ  
 သဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဂတိ၊ လားရာဂတိသည်။ ဝါ၊ လားရာဂတိကို။  
 ပညာပေတံ၊ သိအောင်ပြုခြင်းငှါ။ နတ္ထိ၊ ဧကန်စင်စစ် မရှိရိုး မှန်သည်သာ  
 လျှင်တည်း။

ဒုက္ခအားလုံးငြိမ်းအောင် ကြိုးစားကြပါ

အတ္တဒီပါ တတော ဟောထ၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရာ။  
 ဘာဝေတွာ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿထ။

ဘောဇ္ဇော၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ ဝှန်းဆူသောင်းသောင်း အို . . . ပရိသတ်  
 အပေါင်းတို့။ တတော၊ ထိုသို့သော အနိစ္စသဘောတရား ထင်ရှားစွာ ရှိနေခြင်း  
 ကြောင့်။ တုမေ၊ သင်တပည့်သား အပေါင်းတို့သည်။ အတ္တဒီပါ၊ မိမိကိုယ်  
 ကိုသာလျှင် မှီခိုရာကျွန်းကြီးသဖွယ်ဖြစ်ကြကုန်၍။ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရာ၊ သတိ  
 ပဋ္ဌာန်လေးစုံ မြတ်အာရုံတို့၌ အထုံပြုသောအားဖြင့် ကျက်စား၍နေကြကုန်  
 သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားခုနစ်ပါး  
 တို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ မနေမနား ပွားများရှုမြင် ဆင်ခြင်ကြကုန်လျက်။ ဒုက္ခဿန္တံ  
 ဝဋ်ဒုက္ခ အလုံးစုံတို့၏ ကင်းကုန်ချုပ်ဆုံးရလေအောင်။ ကရိဿထ၊ သံဝေဂ  
 ဉာဏ် ဇွဲသန်သန်ဖြင့် ပြင်းထန်စွာပြုလုပ်ကြိုးစားကြကုန်လော့။

ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီး သုံးလောကထွတ်ထား ရှင်တော်ဘုရားသည် ထေရီကြီး၏ သာဓုကိဋ္ဌနသဘင်ကြီးပြီးသည်နှင့် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူသည်။

ရှင်တော်ဘုရား ပြန်ကြွသွားသည် နှင့် အားလုံးသောလူ နတ် ဗြဟ္မာ သုံးဖြာသော ပရိသတ်တို့သည်လည်း မိမိတို့၏ နေရာဌာနေသို့ ပြန်သွားကြ တော့သည်။

ရှေ့တမိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထုကြီး ပြီး၏။



### ခေမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ခေမာထေရီလျောင်းလျာသည် ပဒုမုတ္တရဘုရား လက်ထက်တော်၌ အလွန်ဆင်းရဲ၍ သူတစ်ပါးအိမ်တွင် အစေခံကျွန်အဖြစ် အသက်မွေးနေ ရသော မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

#### မုန့်လှူဒါန်းလိုက်ပြီ

တစ်နေ့သောအခါ ပဒုမုတ္တရရှင်တော်ဘုရား၏ လက်ယာတော်ရံ မထေရီ မြတ်ကြီး အရှင်သုဇာတ ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူသည်ကို ထိုအမိန့်သမီး ကလေးက လမ်းခရီးတွင် ဖူးမြင်ရလေသည်။ သဒ္ဓါတရား အလွန်တရာ တိုးပွားသဖြင့် သူ့စားသောက်ရန် ယူဆောင်လာသော မောဒကမုန့်သုံးခုကို လှူဒါန်းလိုက်သည်။

#### အခြားလှူဖွယ်ပစ္စည်းရှာ

ထို့နောက်တစ်ဖန် သဒ္ဓါတရားတိုးတက် ထက်သန်၍ လာပြန်သည်နှင့် ခမ်းခမ်းနားနား လှူဒါန်းရန် အကြံဖြစ်ပေါ်လာသော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင်က

BA ထေရီအပဒါန်

ကျွန်မကလေးဖြစ်နေ၍ လှူရန်ဝတ္ထုပစ္စည်းရှာမရဖြစ်နေသည်။ သို့ရာတွင် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတစ်ခုအဖြစ် သူ၏ဦးခေါင်းပေါ်မှာ ပေါက်နေသော ဆံပင်များကို သတိရလိုက်သည်။

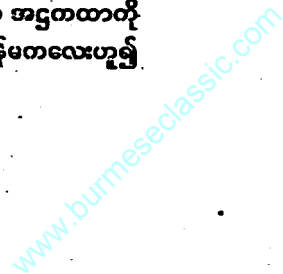
သူမသည် သူတစ်ပါးအိမ်၌ အစေခံလုပ်နေရသော်လည်း ဆံပင်၏ ကောင်းခြင်း “ကေသကလျာဏ” ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ သူ့ဆံပင်၏ အရောင် အဆင်းသည် ပိတုန်းရောင်ပမာဖြစ်သည်။ အရှည်က သုံးထောင်ထွာရှိသည်။ အမျိုးသမီးများက သူ့ဆံပင်ကလေးကို မြင်တိုင်း လိုချင်ကြသည်။

ဆံပင်ရောင်းရငွေဖြင့် ကုသိုလ်ပြု

သူ့ဆံပင်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း နှစ်သက်သည်။ မည်မျှပင် ဆင်းရဲ၍ သူတစ်ပါးအိမ်၌ ကျွန်အဖြစ်နေရသော်လည်း သူ့ဆံပင်ကိုဖြတ်ပြီး ရောင်းရန် စိတ်ပင် မကူးမိပေ။ ယခုအခါ သူ့တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် လှူချင်သည့် စေတနာက လှုံ့ဆော်နေသဖြင့် သည်ဆံပင်ကို တွယ်တာနေခြင်းဖြင့် မည်သို့မျှ အကျိုးမရှိနိုင်။ အနမတဂ္ဂသံသရာတစ်လျှောက်တွင် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း၌ ရချင်တိုင်း ရနိုင်သည်။ သည်ဆံပင်ကလေးကိုဖြတ်၍ ရောင်းချပြီး ကုသိုလ်ဒါန ပြုရပါလျှင် နောင်သံသရာတစ်ခွင်တွင် အစဉ်သဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာခွင့်ကို ရလိမ့်မည်။ ကိုယ့်ဆံပင်ကို အရင်းအနှီးပြုပြီး ကုသိုလ်ပါရမီကြီးကို ဆည်းပူး တော့မည်ဟု အကြံဖြစ်ပေါ်လာသည်။

သူ့အကြံကို မိဘများအား ပန်ကြားတိုင်ပင်သောအခါ မိဘများက တားမြစ်ခြင်းမရှိဘဲ “သမီးဦးခေါင်း၌ရှိသော ဆံပင်ကို သမီးသဘောအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါ” ဟု ပြောဆိုကာ ခွင့်ပေးကြသည်။ ထိုအခါ ကျွန်မကလေးသည် စိတ်ဇော တရွှင်ရွှင်ဖြင့် ဆံပင်ကို အလိုရှိသူ အမျိုးသမီးတို့ထံသို့သွားပြီး ရောင်းချ ရန် ပြင်ဆင်သည်။ ဆံပင်ကောင်းကောင်းကို လိုချင်ကြသည့် အမျိုးသမီးတို့က

[ဒေမာထေရီလောင်းလျာ သတို့သမီးသည် သူ့ငွေးသမီးဖြစ်သည်ဟု ထေရီအပဒါန် ပါဠိတော်၌ ဆိုသည်။ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဂ္ဂတထာ၊ ထေရီဝါထာအဂ္ဂတထာ စသော ကျမ်းတို့၌ကား ကျွန်မကလေး ဖြစ်သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ဤဝတ္ထုတော်ကြီး၌ကား ထေရီဝါထာ အဂ္ဂတထာကို မှီငြမ်းပြုပြီး ပခုမုတ္တရ သုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ဒေမာထေရီတို့ ဆင်းရဲသူ ကျွန်မကလေးဟူ၍ ရေးသားပါသည်။]



သူထက်ငါ တန်ဖိုးကြီးကြီးပေးပြီး အပြိုင်အဆိုင်ဝယ်ကြရာ တန်ဖိုးအများဆုံး ပေးသူကို ဖြတ်ပြီး ရောင်းလိုက်သည်။

လှူဖွယ်လှူဒါန်းပြီး ဆုတောင်းပုံ

ကျွန်မကလေးသည် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ဝယ်ခြင်းသည်။ ပြီးလျှင် အရှင် သုဇာတမထေရ်ကို အကြောင်းပြုကာ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များကို ပင့်ပြီး ဆွမ်း သက်န်းနှင့် လှူဖွယ်တို့ကို လှူဒါန်းသည်။ လှူဒါန်းပြီးသော် “ဘုန်းတော်ကြီးလှသော အရှင်ဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်မသည် ဆံပင်ဖြင့် ရင်းနှီး၍ အလှူဒါနကြီးကို ပြုလုပ်ခဲ့ရသည့်အတွက်ကြောင့် နောင်ပွင့်တော်မူ လတ္တံ့သော ဘုရားရှင်တစ်ပါးပါး၏ လက်ထက်တော်တွင် လက်ယာရံ သမီး တော်ကြီးဖြစ်ပြီးလျှင် မဟာပညာဇောဒဂ်ပန်းကို ပန်ဆင်လျက် ကျွတ်တမ်းဝင်ရ ပါလို၏ ဘုရား” ဟု ဆုတောင်းပတ္ထနာပြုလိုက်သည်။

ခေမာအမည်ဖြင့် ဇောဒဂ်ရမည်

ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်ဘုရားသည် အနာဂတံသညာဏ်တော်ဖြင့် ရှုမြော် ပြီးလျှင် “အို. . . ချစ်သမီး၊ မစိုးရိမ်လင့်၊ သင့်တောင်းသည့်ဆုအတိုင်း မချွတ် ပြည့်စုံလတ္တံ့။ နောင်ကမ္ဘာတစ်သိန်း လွန်လေသောအခါ ဂေါတမရှင်တော် ဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်ချစ်သမီးသည် “ခေမာ” ဟူသော အမည်ဖြင့် လက်ယာရံ သမီးတော်ကြီးဖြစ်ပြီးလျှင် မဟာပညာ ဇောဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးခြင်းခံရလတ္တံ့” ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူသည်။

နတ်ပြည်တို့၌ နတ်သမီးဖြစ်ခဲ့

ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်စကားကိုကြားသော် ကျွန်မကလေး၏ စိတ်မှာ ယနေ့နက်ဖြန်ပင် ဖြစ်ရတော့မလောက် ဝမ်းအမြောက်ကြီးမြောက်ကာ ထိုနေ့ မှစ၍ ကုသိုလ်ပုညများကို ဆက်လက် ကြိုးစားအားထုတ်သည်။

ထိုဘဝမှ အသက်တမ်းကုန်၍ စုတေသွားသောအခါ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသည်။ ထို့နောက် ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီဘုံတိုင်အောင်နတ်ပြည်

၄၈

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အဆင့်ဆင့်တို့၌ ဖြစ်ရပြန်သည်။ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော ဘဝတို့၌လည်း သာမည နတ်သမီးမျိုးမဟုတ်ဘဲ နတ်မင်းကြီးတို့၏ မိဖုရားကြီး ဘဝတို့၌သာ ဖြစ်ရသည်။

ထို့နောက် တစ်ဖန် လူ့ပြည်၌ လူဖြစ်လာရပြန်သောအခါ စကြာဝတေး မင်းကြီး၊ ပဒေသရာဇ်မင်းကြီးတို့၏ မိဖုရားခေါင်ကြီးဘဝတို့သာ ဖြစ်လာခဲ့ရ သည်။

ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင် လက်ထက်တော်မှစ၍ ဝိပဿီ ဘုရားလက်ထက် တော်တိုင်အောင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ နိဗ္ဗိတယုတ်ညံ့သော ဘဝမျိုးတို့၌ မဖြစ် ရဘဲ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့် ဘုံဘဝတို့၌သာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဘိက္ခုနီဘဝ

ဤထေရီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးကလေးသည် ဝိပဿီဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူလာသောအခါ အမျိုးကောင်းသမီးကလေး ဖြစ်လာရပြန်သည်။ သိကြား၊ လိမ္မာ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောအရွယ်သို့ရောက်လာသော် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ကြားနာရသဖြင့် အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ ဘောင်မှ ခွာရှောင်ပြီး သာသနာ့ဘောင်၌ ရဟန်းပြုသည်။

မဟာပညာဇောဒဂ်ရလိုသည့်ဆန္ဒနှင့် ကုသိုလ်ဒါနကို အထူး ဆည်းပူး ခဲ့သည့်အတိုင်း ပညာဂုဏ်နှင့် အထူး ပြည့်စုံသည်။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို တစ်ဖက် ကမ်းခပ် တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို အထူး သိနားလည်သောကြောင့် သူတစ်ပါးတို့ထက် လွှမ်းမိုး သာလွန်ခဲ့သည်။

ပညာပါရမီကို အထူးဖြည့်ဆည်းခဲ့သူ

ခေမာထေရီလောင်းလျာသည် လူအများတို့အား ပညာ ဗဟုသုတ ပွားရာပွားကြောင်း တရားတို့ကို သင်ပြပေးတော်မူသည်။ မဟာပညာဇောဒဂ် ဘွဲ့ထူးကို ရည်စူး၍ ဆုပန်ခဲ့သူ ဖြစ်သဖြင့် ပညာပါရမီကို အထူးသဖြင့် ဖြည့်ဆည်းခဲ့သည်။ ထိုဘဝမှလွန်သော် ကုသိုလ်ထူးသူတို့ စံရာဌာနဖြစ်သော

တုသိတာနတ်ဘုံသို့ ရောက်ရသည်။ တုသိတာနတ်ဘုံတွင် ဖြစ်ရသောအခါ အခြားနတ်သမီး တို့ထက် စည်းစိမ်ကြီးခြင်း၊ အဆင်းကျက်သရေမှစ၍ အလုံးစုံ သာလွန်မြင့်မြတ်သူ ဖြစ်ရသည်။ တုသိတာဘုံမှ စုတေပြန်သော် တန်ခိုးအရှိန် ဂုဏ်သိန်ကြီးစွာရှိသူ လူဖြစ်ရပြန်သည်။ အထူးအားဖြင့် ပညာပါရမီမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးခဲ့၍ အသိအလိမ္မာ ပညာဂုဏ်တန်ခိုးဖြင့် သူတစ်ပါးတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင် ခဲ့သည်။

ထေရီဟောခဲ့သော အပဒါန်တရား

ဧကနဂုတိတော ကပ္ပေ၊ ဝိပဿီ လောကနာယကော။

ဥပ္ပဇ္ဇိ စာရုဒဿနော၊ သဗ္ဗဓမ္မ ဝိပဿကော။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ဧကနဂုတိတော ကပ္ပေ၊ လွန်ခဲ့သော ကိုးဆယ့် တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ စာရုဒဿနော၊ ဖူးသူမြင်သူ ကြည်ဖြူနှစ်သက် ပြီးပြီး ပြက်နှင့် ဝင်းလက်ထိန်ပြောင်သော ကိုယ်တော်ရောင်လည်း ရှိပေထသော။ သဗ္ဗဓမ္မဝိပဿ ကော၊ ဥေယျဇာတိပဒါ တရားအစုကို အကုန်သိမြင်တော်မူပေ ထသော။ လောက နာယကော၊ လူတို့၏ ခရီးညွှန်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေထသော။ ဝိပဿီ၊ ဝိပဿီ အမည်တော်ရှိသော ဘုရားရှင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူခဲ့လေပြီ။

တမဟံ လောကနာယကံ၊ ဥပေတွာ နရသာရထိ။

ဓမ္မံ ဘဏိတံ သုတွာန၊ ပဗ္ဗဇိ အနဂါရိယံ။

တဒါ၊ ထိုဝိပဿီဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ နရသာရထိ၊ မဂ်ရထားမောင်းနှင့်၍ နိဗ္ဗာန်နန်းပြည်ခွင်သို့ ကယ်တင် ပို့ဆောင်တော် မူပေထသော။ တံ လောကနာယကံ၊ ထိုရှင်တော်မြတ် ဘုရားကို။ ဥပေတွာ၊ ခိုလှုံဆည်းကပ်၍။ ဘဏိတံ၊ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြား တော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို။ သုတွာန၊ သဒ္ဓါပွားအောင် နာ ကြားရသည်ရှိသော်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင် သာသနာဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုခဲ့ပါသည်။

အသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ တဿ ဝီရဿ သာသနေ။

ဗြဟ္မစာရံ စရိတွာန၊ ယုတ္တယောဂါ ဗဟုဿုတာ။



၅၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အသိတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ တဿဝီရဿ၊  
ထိုဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်မြတ်အတွင်း၌။  
ဗြဟ္မစာရံ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတွာန၊ ကျင့်ခဲ့ပြီးသည်ရှိသော်။ ယုတ္တ  
ယောဂါ၊ ပညာပွားရန် အားသန်သန်ဖြင့် မှန်မှန်ကြီး အားထုတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့်။  
ဗဟုဿုတာ၊ အကြားအမြင်တိုးပွား၍ အသိဉာဏ်များခဲ့သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့  
ပါသည်။

ပစ္စယာကာရကုသလာ၊ စတုသစ္စဝိသာရဒါ။  
နိပုဏာ စိတ္တကထိကာ၊ သတ္တုသာသနကာရိကာ။

တဒါ၊ ထိုရဟန်းပြု၍ နေစဉ်အခါ၌။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ပစ္စယာကာရ  
ကုသလာ၊ ကြောင်းကျိုးဆက်စပ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်၌ တတ်ကျွမ်း  
လိမ္မာသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။ စတုသစ္စဝိသာရဒါ၊ သစ္စာလေးချက်  
တရားနက်ဝယ် ထက်မြက်ရဲရင့်သော ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။  
အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲသော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။  
စိတ္တကထိကာ၊ အဆန်းတကြယ် ကြည်ညိုဖွယ်လျှင် အသွယ်သွယ်သော  
တရားကို ဟောကြားညွှန်ပြလျက်။ သတ္တုသာသနကာရိကာ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏  
သာသနာတော်အကျိုးကို သယ်ပိုးရွက်ဆောင်ခဲ့သူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

တတော စုတာဟံ တုသိတံ၊ ဥပပန္နာ ယသဿိနီ။  
အတိဘောမိ တဟိ အညေ၊ ဗြဟ္မစာရီ ဖလေန ဟံ။

တတော၊ ထိုဘိက္ခုနီ ဘဝမှ။ စုတာ၊ သက်တမ်းကြွေ၍ စုတေခဲ့သည်ရှိ  
သော်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ တုသိတံ၊ နှစ်သိမ့်ဖွယ်ရာ ချမ်းသာပြည့်စုံ တုသိ  
တာဘုံသို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက် ဖြစ်ပွားသည်ရှိသော်။ ယသဿိနီ၊ အဖျော်  
အဖြေ ရံရွှေမြားမြောင် ထိပ်ခေါင်ထိပ်ဖျား လွန်စွာထင်ရှားသော နတ်သမီး  
သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။ တဟိ၊ ထိုတုသိတာနတ်ဘုံ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်  
သည်။ ဗြဟ္မစာရီ ဖလေန၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့ခြင်းဟူသော အကျိုး  
အားဖြင့်။ အညေ၊ တစ်ပါးသော နတ်အပေါင်းတို့ကို။ အတိဘောမိ၊ ဂုဏ်သိရ်  
အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးသာလွန်ခဲ့ပါ၏။

ခေမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ယတ္ထ ယတ္ထူပပန္နဟံ၊ မဟာဘောဂါ မဟဒ္ဒနာ။  
မေဓာဝိနီ ရူပဝတီ၊ ဝိနီတပရိသာပိ စ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် ဘုံဘဝ၌။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ဖြစ်ပွားရလေ၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို ဘုံဘဝတို့၌။ မဟာဘောဂါ၊ စည်းစိမ်အားဖြင့် များပြားကြီးကျယ်သည်။ မဟဒ္ဒနာ၊ ပစ္စည်းအားဖြင့်ပေါများ ကြွယ်ဝသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။ တတော၊ ထို့ပြင်။ မေဓာဝိနီ၊ အသိ အလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ရူပဝတီ၊ ဖြူစင်လှစွာ ကျင့်သိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ဝိနီတပရိသာပိ၊ ကျိုးနွံယဉ်ကျေးသော ပရိသတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

ဘဝါမိ တေန ကမ္မေန၊ ယောဂေန ဇိနသာသနေ။  
သဗ္ဗာ သမ္ပတ္တိယော မယံ၊ သုလဘာ မနသော ပိယာ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇိနသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော် အတွင်း၌။ ယောဂေန၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့သော။ တေနကမ္မေန၊ ထို ကုသိုလ် ကံ အထူးကြောင့်။ သုဂတိဘဝေသု၊ ကောင်းမြတ်သော ဘုံဘဝတို့၌။ ဘဝါမိ၊ တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် မြင့်ထက်မြင့်ကာ ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မနသော ပိယာ၊ စိတ်နှလုံးကို ချစ်ခင် ပြုံးရွှင်စေနိုင်ကုန်သော။ သဗ္ဗာသမ္ပတ္တိ ယော၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ သုလဘာ၊ လွယ်ကူမဆိုင်း လိုချင် တိုင်း ရရှိခဲ့ပါ၏။

ယောပိမေ အဝတေ ဘတ္တာ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ဂတာယပိ။  
ဝိမာနေတိ န မံ ကောစိ၊ ပဋိပတ္တိပလေန မေ။

မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပဋိပတ္တိပလေန၊ ဘိက္ခုနီဖြူလုပ်၍ အားထုတ်ကြိုးစားခဲ့ သော ကံ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် ဘုံဘဝ၌။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော လင်ယောက်ျားကပင်သော်လည်း။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ကဒါစိ၊ တစ်ရံတစ်ခါမျှ။ နဝိမာနေတိ၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခဲ့ဖူးသည်ဟူ၍ မရှိချေ။

ညီအစ်မသုံးဖော်

ယခု ဘဒ္ဒ ကပ်ကမ္ဘာ၌ ဒုတိယမြောက် ပွင့်တော်မူသော ကောဏဂမန ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်သို့ ရောက်သောအခါ ဗာရာဏသီနေပြည်တော် ကြီးတွင် လွန်စွာကြွယ်ဝသော သူဌေးမျိုး၌ လူဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။ ဓနုဇာနီထေရီ အလောင်းလျာနှင့် သုဓမမာထေရီလောင်းလျာတို့နှင့်လည်း ကံအားလျော်စွာ တွေ့ဆုံပြီး ညီအစ်မသုံးဖော် ဖြစ်လာရသည်။

ထိုအခါ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၍ လိမ္မာသူကလေးများပီပီ သူတို့ညီအစ်မ တစ်စုတို့သည် ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ ဆည်းကပ်ပြီး အမြဲမပြတ်ပင် တရား နာလေ့ရှိကြသည်။

ကုသိုလ်အတူပြုကြပုံ

ညီအစ်မ သုံးယောက်တို့သည် သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်လိုသော အားဖြင့် အလွန်တစ်ရာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည့် သံဃအရံ ကျောင်းတိုက်ကြီး တစ်ခုကို ဆောက်လုပ်ပြီး လှူဒါန်းကြသည်။ ထို့ပြင် အသက်ရှည်သမျှ ကာလ ပတ်လုံး သံဃာတော်များအား ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့ လှူဒါန်း ကြသည်။ ထိုမျှဖြင့် တင်းမတိမ်ကြသေးဘဲ အလှူပွဲကြီးပေါင်း တစ်ထောင် ကိုလည်း ကျင်းပကာ တခမ်းတနား လှူဒါန်းကြသည်။

တစ်ဘဝလုံး အသက်ဆုံးသည် တိုင်အောင် ကုသိုလ်အမျိုးမျိုး ပြုလျက် မွေ့လျော်ကာ နေထိုင်ကြပြီး စုတေသောအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တွင် ညီအစ်မသုံးယောက် အတူတကွ နတ်သမီးဖြစ်ကြရသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ကဿပဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသည်တိုင်အောင် သုဂတိဘုံဘဝတို့၌သာ ကျင်လည်နေကြရသည်။

ကောဏာဂုံဘုရားလက်ထက် အဖြစ်တော်များ ပြန်လည်ဟောပြု

ဣမိ ဘဒ္ဒကေ ကပ္ပေ၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု မဟာယသော။

နာမေန ကောဏဂမနော၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ ဝဒတံ ဝရော။

ဘဒ္ဒကေ၊ ဘုရားငါးဆူ ပွင့်တော်မူလတ် ကမ္ဘာမြတ်ဟု ဆိုအပ်သော။  
ဣမမှိကပေ၊ ဤကပ်ကမ္ဘာအတွင်း၌။ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီး၏ အဆွေ  
တော်ကြီးဖြစ်သော။ မဟာယသော၊ အခြံအရံပေါ်၍ ကျော်စောထင်ရှားတော်  
မူသော။ ဝဒတံ-ဝဒန္တာနံ၊ အမြတ်တရား ဟောကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း  
တို့ထက်။ ဝရော၊ မြင့်မြင့်ထူးချွန်၍ သာလွန် ထူးမြတ်တော်မူပေထသော။  
နာမေန၊ အမည်တော်အားဖြင့်။ ကောဏာဂမနော၊ ကောဏာဂုံ ဘုရားရှင်  
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ အထင်အရှား ပွင့်တော်မူခဲ့လေသတည်း။

တဒါ ဟိ ဗာရာဏသိယံ၊ သုသမိဒ္ဓါ ကုလပ္ပဇာ။  
ဓနဉ္စာနီ သုမေဓာ စ။ အဟံပိ စ တယော ဇနာ။

တဒါ၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ အဟံ၊  
အကျွန်ုပ်သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်ကြီး၌။ သုသမိဒ္ဓါ၊  
စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ဖြင့် လွန်စွာကြွယ်ဝသော။ ကုလပ္ပဇာ၊ တစ်မျိုးလုံး၏ တံခွန်  
မှန်ကင်း သဖွယ်ဖြစ်သော အမျိုးသမီးကလေးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။  
တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဓနဉ္စာနီစ၊ ဓနဉ္စာနီထေရီ လောင်းလျာသည် လည်းကောင်း။  
သုမေဓာစ၊ သုမေဓာထေရီ လောင်းလျာသည် လည်းကောင်း။ အဟံပိစ၊  
အကျွန်ုပ်သည် လည်းကောင်း။ တယောဇနာ၊ ညီအစ်မသုံးဖော်တို့သည်။  
အဟောသုံ၊ အတူတကွ ဖြစ်ခဲ့ကြပြန်ပြီ။

သံဃာရာမ မဒါသိမ္မာ၊ ဒါနသဟာယိကာ ပုရေ။  
သံဃဿ စ ဝိဟာရဓ္မိ၊ ဥဒ္ဓိဿ ကာရိကာ မယံ။

မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ ညီအစ်မသုံးဖော်တို့သည်။ ပုရေ၊ ကောဏာဂုံဘုရား  
ထင်ရှားပွင့်တော်မူသော ရှေးအခါ၌။ သံဃာရာမံ၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော  
သံဃအရံကြီးကို။ အဒါသိမ္မာ၊ သာသနာတော်ကို ထောက်ပံ့သောအားဖြင့်  
လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။ စ၊ ထို့ပြင်တစ်ပါး။ ဒါနသဟာယိကာ၊ အလှူပွဲကြီး၌  
အတူတကွ ဝိုင်းဝန်းကူညီကြသူတို့ကိုလည်း။ အဒါသိမ္မာ၊ စေတနာဖြူဖွေးလျက်  
ပေးလှူစွန့်ကြဲခဲ့ကြပါကုန်၏။ စ၊ ထိုမျှသာမဟုတ်သေး။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်

9A ထေရီအပါဒါန်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အရှင်မြတ်ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်မှန်း၍။ ဝိဟာရံပိ၊ ကျောင်းပေါင်းများစွာကိုလည်း။ ကာရိကာ၊ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြပါကုန်၏။

တတော စုတာ မယံ သဗ္ဗာ၊ တာဝတိံသူပဂါ အဟံ။  
ယသသာ အဂ္ဂတံ ပတ္တာ၊ မနုဿေသု တထေဝ စ။

တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတာ၊ သက်တမ်းကြော၍ စုတေခဲ့ကြကုန်သည် ရှိသော်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ ညီအစ်မသုံးဖော်တို့ သည်။ တာဝတိံသူပဂါ၊ တာဝတိံသာဘုံသို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေကုန်သည်။ အဟံ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုနတ်ပြည်သို့ရောက်သောအခါ၌။ ယသသာ၊ ခြံရံပေါများ စည်းစိမ်အားဖြင့်။ အဂ္ဂတံပတ္တာ၊ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ခဲ့ ကြပါကုန်၏။ တထေဝစ၊ ထိုနည်းအတိုင်းပင်လျှင်။ မနုဿေသုစ၊ လူ့ဘုံ လူ့ဘဝ တို့၌လည်း။ ယသသာ၊ ခြံရံပေါများ စည်းစိမ်အားဖြင့်။ အဂ္ဂတံပတ္တာ၊ အထွတ် အထိပ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြပါကုန်၏။

ကိကီမင်းကြီး၏ အကြီးဆုံးသမီး

ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီလောင်းလျာသည် ယခု ဘဒ္ဒကပ်အခါ ကဿပ ဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူခိုက်တွင် ကိကီမင်းကြီး၏ သမီးအကျော်အမော် လောင်းလျာများတွင် အကြီးဆုံး ဖြစ်လာပြန်သည်။ အမည်အားဖြင့် “သမဏီ” ဟူ၍ဖြစ်၏။ ကိကီမင်းကြီး၌ သမီးတော်ခုနစ်ယောက်ရှိသည်။ ထိုသမီးတော် တို့သည် ခေမာထေရီလောင်းလျာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်လောင်းလျာ၊ ပဋ္ဌာစာရီလောင်းလျာ၊ ကုဏ္ဍလကေသီလောင်းလျာ၊ ကိသာဂေါတမီလောင်းလျာ၊ ဓမ္မဒိန္နာလောင်းလျာ နှင့် ဝိသာခါလောင်းလျာတို့ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့ညီအစ်မများသည် ဘုရားရှင်ထံတော်၌ အမြဲမပြတ် ဆည်းကပ်ပြီး အမြတ်တရားကို နာကြားကြသည်။ ထိုသို့ နာကြားကြရာမှ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာ ဖြင့်နေရသော လူတို့ဘောင်တွင် မနေလိုကြပေ။ သာသနာတော်ဘောင်၌ ရဟန်းပြုကာ ဘိက္ခုနီအဖြစ်ဖြင့်သာ နေထိုင်လိုကြသည်။

သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ခွင့်မပြု

သို့အတွက်ကြောင့် သမီးတော်ခုနစ်ပါးတို့သည် ခမည်းတော် မင်းကြီးထံ ရဟန်းပြုခွင့်ရရန် ခွင့်တောင်းကြသည်။ ကိကီမင်းကြီးက “ခွင့်ပေးတော်မမူ၊ လူဝတ်ကြောင်ဘဝဖြင့် လူ့ဘောင်မှာသာနေပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို စိတ်တိုင်းကျ ပြုလုပ်ကြ”ဟု အမိန့်တော်ရှိသဖြင့် သူတို့လိုလား ရည်မှန်းချက် အတိုင်း အထမမြောက်ခဲ့ကြ။ နန်းတော်အတွင်း၌ လူဝတ်ကြောင်ဘဝဖြင့်သာ နေထိုင်ကြရသည်။

သမီးတော် ခုနစ်ပါးတို့သည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါမှစ၍ အသက်ဆုံးသည့် တိုင်အောင် မကောင်းကျင့်၊ မကောင်းကြံမှုများကို ရှောင်ကြဉ်ကြပြီး စင်စင် ကြယ်ကြယ် ငယ်ဖြူအပျိုစင် သဘောမျိုးဖြင့်သာ ကျင့်ကြံကာနေထိုင်ကြသည်။ ဤသို့သော အကျင့်မျိုးကို “ကောမာရိဗြဟ္မစရိယ” အကျင့်မြတ်ကြီးဟု ခေါ်ကြသည်။ အမျိုးသမီးများသည် အပျိုတော် ဝင်သည်မှစ၍ “အဗြဟ္မစရိယာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ”ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကို အသက်ထက်ဆုံး စင်စင်ကြယ်ကြယ် ကျင့်နိုင်ကြပါလျှင် ဘဝပေါင်းများစွာ ချမ်းသာရမည်မှာ မလွဲပေ။

ညီအစ်မခုနစ်ဖော်တို့သည် သာသနာတော်ကို ခိုးမြှင့်ထောက်ပံ့လိုသော ဆန္ဒများဖြင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး ညီညီညွတ်ညွတ် စည်းဝေးတိုင်ပင်ပြီး သံယံက ကျောင်းတိုက်တာ အရံကြီးကို ဆောက်လုပ်ထူထောင်ကြသည်။ ထိုအဆောက်အအုံသည် သမီးတော်ခုနစ်ဖော်တို့၏ ကုသိုလ်အဆောက်အဦကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီလောင်းလျှာ သမဏီမင်းသမီးက ဥက္ကဋ္ဌပြုလုပ်၍ ကြီးမှူး ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

သမီးတော်ခုနစ်ပါးတို့ ကုသိုလ်ရေးကို ပျော်ပျော်ပါးပါး သိုက်သိုက် ဝန်းဝန်း ကြိုးစားနေကြသဖြင့် တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့က သူတို့အပေါ် မြတ်နိုးချစ်ခင်လေးမြတ်ကြသည်။



အခြားသော ဂုဏ်ထူးတစ်မျိုး

တစ်နေ့သောအခါ ကဿပရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌ ဆန်းကြယ်နက်နဲသော မဟာနိဒါနသုတ်တော်ကြီးကို ဟောကြားတော်မူသည်။ သမဏီမင်းသမီးက ဤသုတ္တန်တရားတော်ကြီးကို ကြားနာရသဖြင့် ရှေးကထက် သဒ္ဓါတရားတိုး၍ ဖြစ်ပေါ်ပြီး “ဪ... အလွန်နက်နဲထူးဆန်းသည့် သုတ္တန်တရားတော်ကြီးပါကလား။ နာကြားရုံမျှဖြင့် ကိစ္စမပြီးသင့်ပေ။ နှုတ်တက်ရအောင် အမြဲ ရွတ်ဆောင်ပြီး မပြတ်ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မှ သင့်မည်”ဟု အကြံဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့် မဟာနိဒါနသုတ္တန်ကြီးကို နှုတ်တက်ရအောင် ကျက်ဆောင်ပြီး အမြဲရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်တော်မူလေ့ရှိသည်။

ပညာကြီးကျယ်ခြင်း၏အကြောင်း

ခေမာထေရီလောင်းလျာ သမဏီမင်းသမီးသည် မဟာပညာဇောဒဂ်ကို ရည်မှန်းပြီး အစွမ်းရှိသမျှ ကြိုးစားအားထုတ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်၍ ပညာအခြေခံဖြစ်သော သုတ္တန်မြတ်ကြီးကို ဆောင်ထားတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသုတ္တန်ပါဠိတော်မြတ်ကြီးများကို နှုတ်တက်ဆောင်ထားကာ မပြတ်ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းအလေ့သည် ပညာကြီးကျယ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းအခြေခံကြီးဖြစ်သည်။ မဟာနိဒါနသုတ္တန်ကြီးသည် ဒီဃနိကာယ် သုတ်မဟာဝါကျမ်း (စာ-၄၇)မှာ ပါရှိသည်။ ဤသုတ္တန်ကို နှုတ်တက်ဆောင်ရသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကိုလည်း ဤသို့ မိန့်ဆိုခဲ့သည်။

ကဒါစိ သော နရာဒိစ္စော၊ ဓမ္မံ ဒေသေတိ အဗျတံ။  
မဟာနိဒါနသုတ္တန္တံ၊ သုတ္တာ တံ ပရိယာပုဏီ။

ကဒါစိ၊ တစ်ရံသောအခါ၌။ နရာဒိစ္စော၊ လူတို့၏ နေမင်းကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ သော၊ ထိုကဿပ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အဗျတံ၊ အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှစွာသော။ မဟာနိဒါနသုတ္တန္တံ၊ မဟာနိဒါန သုတ္တန်တော်ကြီးဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို။ ဒေသေတိ၊ ရွှေခွန်းလှိုင့်၍ ဟောမိန့်မြွက်ကြားတော်မူလေ၏။ တံ၊ ထိုမဟာနိဒါန သုတ္တန် တရား

ခေမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

တော်မြတ်ကြီးကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်။ မုဒိတစိတ္တာ၊ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထို သုတ္တန် မြတ်ကြီးကို။ ပရိယာပုဏိ၊ နှုတ်တက်ဆောင်ထား၍ သင်ကြားသရဇ္ဈာယ် ခဲ့ပါ၏။

သမဏီ မင်းသမီးသည် “ကောမာရီဗြဟ္မစရိယ” အကျင့်ကို နှစ်ပေါင်း နှစ်သောင်းတိုင်တိုင် မကျိုးမပေါက် မပြောက်မကျား သန်ရှင်းဖြူစင်စွာ ကျင့်ကြံ လျက် ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပွားများအားထုတ်သည်။ သက်တမ်းကြွေ၍ စုတေ သောအခါ တာဝတိံသာနတ်နန်းတွင် တခမ်းတနား စံစားမွေ့လျော်ရပြန်သည်။

ဘုရင့်သမီးတော်

ခေမာထေရီလောင်းလျာသည် ကဿပရှင်တော်ဘုရား၏ လက်ထက် တော်မှစ၍ ယခု ဂေါတမရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်တော်သို့တိုင်အောင် အမြင့်ဆုံး အမြတ်ဆုံး ဘုံဘဝတို့၌သာ ပျော်ပျော်ပါးပါး ကျင့်လည်ခဲ့ပြီးနောက် ယခု ဘဝသို့ရောက်သော် မဒ္ဒတိုင်း သာဂလပြည်ကြီး၏အရှင် မဒ္ဒရာဇ်မင်း တရားကြီး၏ သမီးတော်ရတနာ ဖြစ်လာရသည်။

ခေမာဟုအမည်ရပုံ

အမည်အားဖြင့် “ခေမာ” ဟူ၍ဖြစ်သည်။ မင်းသမီးကလေး မွေးဖွားသည် မှစ၍ မဒ္ဒတိုင်းကြီး တစ်တိုင်းလုံး ဘေးအန္တရာယ် အမျိုးမျိုး ကင်းဝေးရသည်။ ဆင်းရဲဒုက္ခ အဖုံဖုံမှလည်း ကင်းငြိမ်းသွားရသည်။ ထို့ကြောင့် မဒ္ဒရာဇ်မင်းကြီးက သမီးတော်ကလေးအား “ခေမာ” ဟု အမည်ပေးတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

မဒ္ဒတိုင်းသူတို့လှပ

ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များတွင် မဒ္ဒတိုင်း သာဂလပြည်၌ ဖွားမြင်ကြသည့် သမီးကညာတို့သည် အလွန် ချောမောလှပကြောင်း၊ အလှအချော လွန်စွာ ကျော်စောသူ “ပဘာဝတီ” သည်လည်း မဒ္ဒတိုင်း သာဂလပြည်သူပင်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြကြသည်။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

“လှဂုဏ်မြင့်မြောက်-မာနရောက်”ဟူသော စကားအတိုင်း ခေမာမင်းသမီးကလေးသည် အမျိုး၏မြင့်မြတ်ခြင်း၊ အလှတွင် အယဉ်ဆင့် ထင်တိုင်း တင့်တယ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ခြွေရံ များပြားခြင်းဟူသည့် ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ မာနကြီးသည်မှာ မဆန်းဟုပင် ဆိုရပေမည်။ အာသဝေါမကုန်သေးသူ ပုထုဇဉ် ဖြစ်သည့်အလျောက် အမြောက်အပင်နှင့် တွေ့ကြုံရလျှင် မာန်မာန တက်ကြွ ထောင်လွှားတတ်သည်မှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်သည်။

ဖခင်၏အတွေး

သာဂလပြည့်ရှင် မဒ္ဒရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးသည် သမီးတော်ရတနာကလေး အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ နတ်သမီးတမျှ လှပတင့်တယ်ပုံများကို မြင်တော်မူသဖြင့် “ဪ . . . ငါ့၏သမီးတော်ကလေးသည် ဇမ္ဗူကျွန်းတစ်ခွင် တွင် ယှဉ်ပြိုင်သူရှားအောင် ချောမောလှပပါပေသည်။ သူနှင့် ထိုက်တန်သူမှာ မဂဓတိုင်းကြီးရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းသာ ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် သမီးတော်ကလေးကို မဂဓဘုရင်နှင့် ဘိသိက်ပွဲဆင်နွှဲပေးမည်” ဟု အကြံဖြစ်တော်မူသည်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့်

မဂဓတိုင်းကြီးရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်သည် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်။ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းတစ်ခွင် လွန်စွာထင်ရှားသူ မင်းတစ်ပါးဖြစ်သည်။ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်ကလည်း ရွှေသားဖြင့် သွန်းလုပ်သော ရွှေစင်ရုပ်နှင့် တူတော်မူသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် “ဗိမ္ဗိသာရ”ဟူသော ဘွဲ့ထူးကို ရတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုန်းတန်ခိုးတေဇာလည်း လွန်စွာ ကြီးမားတော်မူသည်။ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အားဖြင့်လည်း အလွန် မြားပြားသဖြင့် “မဟာသေနိယ” စစ်သည်တို့သခင် စစ်ဘုရင်ကြီးဟူသော ဘွဲ့ထူးကို ရရှိတော်မူသည်။ ထိုသို့သော ဂုဏ်ထူးနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်လည်း မဒ္ဒရာဇ်မင်းကြီးက သမီးတော်ခေမာနှင့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ပြုတော်မူရန် ကြံစည်စဉ်းစားတော်မူခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့် ခေမာမင်းသမီးတို့ကို စုလျားရစ်ပတ် သျှန္တီဖတ်လျက် လက်ထပ်သဘင် ဆင်ယင် ကျင်းပပေးတော်မူခြင်းဖြင့် ခေမာ

မင်းသမီးသည် မဂဓတိုင်းကြီး၏သခင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းတရားကြီး၏ တောင်  
ညာစံအရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်သွားသည်။

ဘုရင်မင်းတရားကြီးကလည်း ခေမာမင်းသမီးကို လွန်စွာမြတ်နိုးတော်  
မူသည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်လေသောအခါ မာန်မာနတရား  
ကြီးမားပြန်သည်နှင့် ဘုရင်မင်းတရားကြီးကပင် လေးလေးစားစား ယုယတော်  
မူရသည်။ ရံရွေ့တော်အပေါင်းတို့ကမူ ပြောစရာပင် မလိုတော့ပေ။

ခေမာမင်းသမီးပြောပြသည့် သူ့အကြောင်း

ပစ္စိမေ စ ဘဝေ ဒါနိ၊ သာဂလာယ ပုရုတ္တမေ။

ရညော မဒ္ဒဿ ဓိတာမ္ပိ၊ မနာပါ ဒယိကာ ပိယာ။

ပစ္စိမေ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဣဒါနိဘဝေစ၊ ဤယခု ဘဝ၌မူကား။  
သာဂလာယ၊ သာဂလအမည်ရှိသော။ ပုရုတ္တမေ မြို့တော်မြတ်ကြီး၌။  
မဒ္ဒဿရညော၊ မဒ္ဒတိုင်းကြီးသခင် ဘုရင်မဒ္ဒရာဇ်မင်းတရားကြီး၏။ ဓိတာ၊  
နန်းလုံးဥက္ကဋ္ဌ အမြတ်ထွတ်ထား သမီးတော်ရတနာတစ်ပါးသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်ရ  
ပါ၏။ မနာပါ၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ဖြူးလေအောင် အမြဲပင်  
သွေးဆောင်သော ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ ဆင်းလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ အမ္ပိ၊  
ဖြစ်ရပါ၏။ ဒယိတာ၊ လူသူအများ မြင်ကြငြားက သနားစဖွယ် တင့်တယ်  
ပျော့ပျောင်းသောရုပ်ဆင်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်ရပါ၏။ ပိယာ၊  
မြင်လျှင်မလွဲ ခင်မင်စွဲမက်၍ လွန်ကဲသောအချစ်ဓာတ်ကို အထပ်ထပ်ပွားများ  
အောင် သွေးဆောင်နိုင်သော ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ အမ္ပိ၊  
ဖြစ်ရပါ၏။

သဟ မေ ဇာတမတ္တမ္ပိ၊ ခေမံ တမ္ပိ ပုရေ အဟု။  
တတော ခေမာတိနာမံ မေ၊ ဂုဏတော ဥပပဇ္ဇထ။

မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဟဇာတမတ္တမ္ပိ၊ ဖွားမြင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်။  
တမ္ပိပုရေ၊ ထိုသာဂလနေပြည်တော်ကြီးတစ်ခွင်လုံး၌။ ခေမံ၊ ဘေးကင်းရန်ကွယ်  
အန္တရာယ်ဆိတ်ငြိမ် စည်းစိမ်ချမ်းမြေ့ မွေ့မွေ့လျော်လျော် အအေးဓာတ်ကြီး

၆၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ပေါ်၍လာသည်။ အဟု၊ ဖြစ်လာပါပေ၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နာမံ၊ အမည်တော်သည်။ ခေမာတိ၊ ခေမာဟူ၍။ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်ထူးဝိသေသအားဖြင့်။ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းတစ်ခွင်မှာ အထင်အရှား ကျော်ကြားစွာ ဖြစ်ပေါ်၍လာရပါ၏။

ယဒါဟံ ယောဗ္ဗန္တံ ပတ္တာ၊ ရူပလာဝည ဘူသိတာ။  
တဒါ အဒါသိ မံ တာတော၊ ဝိမ္ဗိသာရဿ ရာဇိနော။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယောဗ္ဗန္တံ၊ အပျိုဘော်ဝင်ချစ်ခင်စဖွယ် မ၊တို့အရွယ်သို့။ ပတ္တာ၊ ဆိုက်ရောက်လေသည်ရှိသော်။ ရူပလာဝညဘူသိတာ၊ တင့်တယ်ရုပ်ဆင်း ကောင်းခြင်းထွေထွေ အလှဂုဏ်ကျက်သရေဖြင့် ပြုံးပြုံးဝေအောင် တန်ဆာဆင်အပ်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်ရပါ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တာတော၊ ခမည်းတော်ဘုရားကြီးသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဝိမ္ဗိသာရဿ၊ ဝိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရာဇိနော၊ မဂဓတိုင်းကြီး၏သခင်ဘုရင်ဧကရာဇ်မင်းမြတ်အား။ အဒါသိ၊ လက်ထပ်၍ နှင်းအပ်ထိမ်းမြားပေးတော်မူလေ၏။

ဘုရင်ဝိမ္ဗိသာရ၏ပုံရိပ်

ဘုရင်ဝိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ရှင်တော်ဘုရား၏ လက်ဦး ဒါယကာလည်းဖြစ်။ သာသနာပြုမင်းတရားကြီးလည်းဖြစ်တော်မူပြီး ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်ကြီးကိုလည်း တည်ထောင်ဆောက်လုပ်ပြီး ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသူ ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်ကို အမြဲ မြတ်နိုးကိုးကွယ် ပူဇော်သူလည်း ဖြစ်သည်။ ရှင်တော်ဘုရားနှင့် တွေ့သည့်အချိန်မှစပြီး သောတာပန် အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့ရသည့် အတိုင်း ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့သွားကာ တရားတော်မြတ်ကို မပြတ်နာယူသည်။ ထို့ပြင် တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့အားလည်း ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလာအောင် အထူးသဖြင့် သွေးဆောင်တော်မူလေ့ရှိသူ ဖြစ်သည်။

ခေမာမိဖုရား၏အတွင်းသရုပ်

ဝိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် တောင်ညာစံဒေဝီ မဟေသီ မိဖုရားခေါင်ကြီးဖြစ်သူ ခေမာကိုမူ ဘုရားရှင်ထံသို့ရောက်အောင် သွေးဆောင်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

ခေမာမိဖုရားကြီးသည် အဆင်းလှပခြင်း၊ မိဖုရားကြီးဟူသော မာန်တက်နေခြင်း၊ စည်းစိမ်ယစ်မူးခြင်း၊ ထောင်လွှားတက်ကြွခြင်း စသည် အကြောင်းတို့ကြောင့် ကျီးကျီးနွံနွံ၊ ဝပ်ဝပ်တွားတွား ခခစားစား ပြုလုပ်ရမည့် အရေးများကို လွန်စွာ ဝန်လေးနေတော်မူလေ့ရှိသူ ဖြစ်သည်။

ဤသို့သော သွင်ပြင်လက္ခဏာနှင့် စိတ်ဓာတ်ပိုင်ရှင် မိဖုရားကြီးဖြစ်၍ လည်း ဘုရင်ကြီးသည် မိဖုရားကို ဘုရားရှင်ထံသို့ရောက်အောင် မပို့ဆောင် နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်ထံ မသွားရောက်လိုသည့် အခြားအကြောင်းလည်း မိဖုရားကြီး၌ ရှိသေးသည်။ ထိုအကြောင်းမှာ ရှင်တော်ဘုရားက ဒွတ္တိသာကာရ တရားကို ဟောကြားရာ၌ သည်ကိုယ်ကောင်ကြီးသည် ဘာမျှနှစ်သက်စရာမရှိ၊ ဆံပင်၊ မွှေးညင်း၊ အသား၊ အသွေး အစရှိသည့် အပုပ်ဝတ္ထုတို့ စုဆောင်းသိုမှီး ထားရာ အပုပ်ကောင်ကြီး ဖြစ်သည်။ သည်လို စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသော အပုပ်ကောင်ကြီးကို ပိုက်ပိုက်ထုပ်ထုပ်နှင့် အရေးလုပ်နေလျှင် ဘာအကျိုးရှိမည် နည်း။ ဉာဏ်ပညာကင်းမဲ့၍ ညံ့ဖျင်းသူများသာလျှင် အမွမ်းတင်ကာ သည် ကိုယ်ကောင်ပုပ်ကြီးကို အရေးလုပ်ကြသည်။ သူတော်ကောင်းတို့မျက်စိဖြင့် ကြည့်လိုက်ပါလျှင် လွန်စွာ ရွံရှာဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။

မိဖုရား၏အတွေးအမြင်

ခေမာမိဖုရားသည် ဘုရားရှင်က ဤသို့ ဟောကြောင်းကို တစ်ဆင့် ကြားရသော် သူ့အရှိတရားနှင့် ဆန့်ကျင်နေသဖြင့် မနှစ်သက်။ ဒွတ္တိသာကာရ ဟူသော ၃၂ ကောဋ္ဌာသအကြောင်းကို လေးလေးနက်နက် နားမလည်ခြင်း စသည့် အကြောင်းတို့ကြောင့် ဘုရားရှင်နှင့် ဘုရားရှင်၏ တရားကို သဘော မကျ ဖြစ်နေရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွတ်တမ်းဝင်မည့် အဆုံးစွန်ဘဝသို့ ရောက်နေသူဖြစ်သော်လည်း ပုထုဇဉ်သဘောကို မလွန်မြောက်နိုင်သေးသည့်အတွက် မှားမိမှားရာ မှားချင် တိုင်း မှားနေရှာခြင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် အဆင်းကို သာယာ



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သော ရူပတဏှာနှင့် တက်ကြွယစ်မူးနေသော မာန်မာနတရားတို့က သူ၏ အမြင်ကို မှောက်မှားအောင် ဖျားယောင်းသွေးဆောင်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ဖြစ်အင်

မဂဓတိုင်းကြီးရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးသည် မြတ်ဘုရား၏ ဒါယကာ ရင်းဖြစ်သည်သာမက သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ အလွန် ချစ်ခင်သော မိဖုရားကြီးက မာနခဲ၊ မာနတုံး၊ ယင်းသို့ သဘောချင်း ကွဲပြား၍ စိတ်ထားပုံ ဆန့်ကျင်နေသဖြင့် မင်းတရားကြီးမှာ ကြည်သာချမ်းမြေ့ တော်မမူရာဘဲ စိတ်အလိုမပြည့်နိုင် ဖြစ်နေရသည်။ ကျောင်းတော်သို့ အတူ သွား၍ တရားအတူနာကြရန် သွေးဆောင်ဖြားယောင်း ခေါ်ပါသော်လည်း တစ်ရံတစ်ခါမျှ မိဖုရားကမလိုက်ပေ။ သို့သော် မင်္ဂလာဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်၍ ပျော်ပါး ကစားမြူးထူးရန်၊ ရေသဘင် စံနန်းတော်သို့ထွက်၍ ရေကစားရန်၊ ပွဲကြည့်ဆောင်သို့ ထွက်၍ အငြိမ့်သဘင်တော်များကို အတူတကွ ရှုစားရန် ခေါ်လျှင်မူ ခေမာမိဖုရားကြီးမှာ တပြုံးပြုံး တရွှင်ရွှင်ဖြင့် စိတ်အလွန် ကြည်လင် တော်မူကာ ပါသွားလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့တွင်မူ သောတာပန်ကြီးလည်းဖြစ်ပြီး ဧကရာဇ်ဘုရင်ကြီးလည်း ဖြစ်သူ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက မိဖုရားကြီးခေမာအား ဤသို့ ဆွဲဆောင်စည်းရုံး ကြည့်မိသည်။ “အို . . ရှင်မိဖုရား၊ အရွယ်ကလေးကပျိုပျို၊ ကိုယ်ကလေးက နုနု၊ ကျက်သရေတွေကလည်းစုပုံ၊ သည်လိုဂုဏ်တွေကိုသာ စုံမက်နေလျှင် သံသရာမှာ တဟိုက်ဟိုက် တမောမောနှင့် နစ်မြောနေရပေတော့မည်။ ယခု အခါ ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်တော်ကြီးအတွင်း၌ သုံးလောကထွတ်ထား ဂေါတမ ရှင်တော်ဘုရားသည် သံဃာတော်များနှင့် သီတင်းသုံးတော်မူလျက်ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဘုရားရှင်ထံသို့သွားပြီး တရားတော်များကို ကြားနာတော်မူစမ်း ပါ။ ဘုရားရှင်၏ အဆင်းတော်နှင့် ကျက်သရေတော်များသည် လွန်စွာ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းပါ၏။ ကောင်းကင်က လမင်းသည် အဆင်းကျက်သရေ ဂုဏ်နှင့် အလွန်တစ်ရာ ပြည့်စုံသော်ငြားလည်း ရှင်တော်ဘုရား၏ အဆင်း ကျက်သရေဂုဏ်နှင့် နှိုင်းစာလျှင် လမင်းသည် ဘာမျှ မပြောပလောက်ပေ။

မြူမှုန်နှင့် မြင့်မိုရ်တောင်ပုံဆောင် နှိုင်းစာသလို ဖြစ်သွားမည်။ ဘုရားရှင်၏ ကျက်သရေတော်က အသင်္ချေမကအောင် သာလွန်သည်။ အသံတော်မှာ လည်း ကြားလျှင် နှစ်သိမ့်၍ ပီတိစိမ့်သွားစေနိုင်သည်။ သို့အတွက်ကြောင့် ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ သွား၍ တရားအတူနာကြစို့။”

ဘုရင်ကြီး၏စကားကိုကြားလျှင် ခေမာမိဖုရားကြီးသည် မျက်နှာကို ခပ် မှုန်မှုန်ထားလျက် “မသွားချင်ပါဘူး အရှင်မင်းကြီး၊ ဘုရားရှင်နှင့် ခေမာမိဖုရား ဘယ်အခါမျှ သဘောချင်းတိုက်ဆိုင်မှာမဟုတ်ပါ။ ဟောတဲ့တရားတွေကိုလည်း တစ်ဆင့်စကား ကြားရဖူးပါ၏။ နားဝင်ဖို့ဝေးစွာ သီသီကလေးမျှ မနှစ်သက် နိုင်ပါ။ အရှင်မင်းကြီးအနေဖြင့် ဘုရားရှင်၏တရားကို သဘောကျပါလျှင် အပုပ်ကောင် သည်ခေမာ မိဖုရားကြီးကို တပိုက်ပိုက်၊ တထုပ်ထုပ်နှင့် ဘာလုပ်ဖို့ နှစ်သက် တွယ်တာတော်မူနေပါသနည်း ဘုရား”ဟု မိဖုရားကြီး ခေမာက ပြန်ပြောလေ့ရှိပေသည်။

မိဖုရားပြောပြပုံ

တဿာဟံ သုပ္ပိယာ အာသိ၊ ရူပကေ လာယနေ ရတာ။  
ရူပါနံ ဒေါသဝါဒီတိ၊ န ဥပေသီ မဟာဒယံ။

တဒါ၊ ထိုသို့ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ တောင်ညာတင်ထား မိဖုရားကြီး ဖြစ်သောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဿ၊ ထိုမင်းတရားကြီး၏။ သုပ္ပိယာ၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်၊ ပိုက်ပိုက်ထွေးထွေး၊ လေးလေးမြတ်မြတ် ချစ်ခင် အပ်သော မိဖုရားကြီးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရူပကေလာယနေ၊ ရုပ်ဆင်းတင့်တယ်အောင် ခြယ်လယ်မွမ်းမံခြင်း အလုပ်၌။ ရတာ၊ မစွန့်နိုင်ဘဲ စွဲမြဲ ကြိုးကုတ်၍ အားထုတ်မွေ့လျော်ခဲ့သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ရူပါနံ၊ အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒေါသဝါဒီတိ၊ အပြစ်တင်စကား ဟောကြားသော ဘုရားရှင်ဟူ၍။ မဟာဒယံ၊ သတ္တဝါအများ၌ သနားတဲ့ညာ တော်မူသော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသို့။ နဥပေသီ၊ မဆည်းကပ်ဘဲ ရှောင်လွှဲ၍ နေခဲ့မိပါ၏။

ဘုရင်ကြီးအကြံတစ်မျိုးထုတ်ပြီ

သောတာပန် ဝိဗ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားရန် ဆန္ဒမရှိသူ မိဖုရားကြီး ခေမာအတွက် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံစည်လုပ်ကိုင်ပြန်သည်။ ဘုရင်ကြီး၏ အကြံအစည်မှာ ကဗျာဂီတ အဖွဲ့အနွဲ့ကောင်းသူ ပညာရှိ ကဝိ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရှေ့တော်သို့ခေါ်၍ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်တော်ကို ဖွဲ့ဆိုချီးကျူးကာ ကဗျာသီချင်းများ ရေးသားဆက်သွင်းစေရန် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ကဗျာပညာရှိ ကဝိပုဂ္ဂိုလ်အကျော်တို့သည် အချင်းချင်း ညှိနှိုင်း တိုင်ပင်ကာ ဤသို့သော အဖွဲ့အနွဲ့ စာကဗျာ အမျိုးမျိုးကို ရေးသားဆက်သွင်း ကြသည်။

ကဝိအကျော်တို့၏ အဖွဲ့အနွဲ့များ

ရမ္မံ ဝေဠုဝန် ယေန၊ နဒိဋ္ဌံ သုဂတာလယံ။  
န တေန နန္ဒနံ ဒိဋ္ဌံ၊ ဣတိ မညာမသေ မယံ။

ဘောန္တော၊ ဥယျာဉ်တော်တွင် ပျော်ရွှင်လိုလား အို... မိတ်ဆွေ အများတို့။ ယေန၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မဟူ အကြင်သို့သော သူတစ်ယောက်သည်။ ရမ္မံ၊ ဥယျာဉ်ပန်းမန် ခိုင်ညာတံနှင့် ရေကန်ကြည်လင် ကြာပင်လွှမ်းဖုံး ပိတုန်း မြူးပျော် ရှုသော်တင့်တယ် ပန်းချဲ့နွယ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်ဖွယ် အလွန်ကောင်း ပေထသော။ သုဂတာလယံ၊ ရှင်တော်ဘုရား ဈာန်ဝင်စား၍ ပျော်ပါးကိန်းစံရာ လည်း ဖြစ်ပေထသော။ ဝေဠုဝန်၊ ဝေဠုဝန်ခေါ် ဥယျာဉ်တော်ကို။ နဒိဋ္ဌံ၊ တစ်ခါ တစ်ခေါက် မရောက်ဖူးဘဲ တစ်ကြိမ်မျှ မမြင်ရဖူးချေ။ တေန၊ ထိုဝေဠုဝန်ခေါ် ဥယျာဉ်တော်ကို ရှုမျှော်စိုက်စူး မမြင်ဖူးသောသူသည်။ နန္ဒနံ၊ ဝတီသာမည် နတ်တို့ပြည်ဝယ် အေးကြည်ချမ်းမြ လှပအလွန် နန္ဒဝန်ခေါ် ဥယျာဉ်တော်ကို။ နဒိဋ္ဌံ၊ ကံကုသိုလ်နည်းသဖြင့် မမြင်ရဘဲ လွဲ၍သာနေရလေတော့သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ၊ စည်၊ စောင်း၊ ညှင်းနှင့် သီချင်းဖွဲ့ဆို ထိုထိုပျော်ပါး ကျွန်ုပ်တို့ လူအများသည်။ မညာမသေ၊ မလွဲမချ ကေန္တပင် မှတ်ထင်ကြပါကုန်၏။

ယေန ဝေဠုဝန် ဒိဋ္ဌ၊ နရနန္ဒန နန္ဒနံ။  
သုဒိဋ္ဌ နန္ဒနံ တေန၊ အမရိန္ဒသုနန္ဒနံ။

ဘောန္တော၊ ဥယျာဉ်တော်တွင် ပျော်ရွှင်လိုလား အို... မိတ်ဆွေ အများတို့။ ယေန၊ ဘယ်သူမဆို အကြင်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည်။ နရနန္ဒန နန္ဒနံ၊ ကမ္ဘာဝန်းကျင်လူများဖျင်တို့ ဦးတင်ဝပ်လျှိုး မြတ်နိုးမို့ခို ကြည်ညို ကြရာ မြတ်စွာထွတ်တင် ဘုရားရှင်၏ ပျော်ရွှင်ကိန်းစက် နှစ်သက်ရာ အစစ်ကြီး ဖြစ်ပေထသော။ ဝေဠုဝန်၊ ဝေဠုဝန်ခေါ် ဥယျာဉ်တော်ကို။ ဒိဋ္ဌ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ အခေါက်ခေါက် သွားရောက် တွေ့မြင်အပ်လေ၏။ တေန၊ ထိုဝေဠုဝန်ဥယျာဉ် တော်ကို ရှုမျှော်တွေ့မြင်ဖူးသောသူသည်။ အမရိန္ဒသုနန္ဒနံ၊ နတ်တို့သခင် ဘုရင် သိကြား ပျော်ပါးနှစ်သိမ့် စောင်းအငြိမ့်တို့ဖြင့် တစ်စိမ့်စိမ့် မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ခေါ် ဥယျာဉ်တော်ကို။ သုဒိဋ္ဌ၊ ကုသိုလ်ပင့်ထောက် ကိုယ်တိုင် ရောက်၍ ဝမ်းမြောက်ကြည်နူး တွေ့မြင်ဖူးသည်ဟု ချီးကျူး ပြောဆိုရမည် သာတည်း။

ဝိဟာယ နန္ဒနံ ဒေဝါ၊ ဩသရိတွာ မဟိတလံ။  
ရမ္မံ ဝေဠုဝန် ဒိသွာ၊ နတပုန္တိ သုဝိမ္မိတာ။

ဘောန္တော၊ ဥယျာဉ်တော်တွင် ပျော်ရွှင်လိုလား အို... မိတ်ဆွေအများ တို့။ ဒေဝါ၊ ဝတီနန်းမြေ ကြဌာန်းဗေဋ္ဌ သန်းရွှေဝန်းရံ ပျော်မျိုးစုံတို့ဖြင့် ခိုလှုံ ကြငြား နတ်အများတို့သည်။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ခေါ် ဥယျာဉ်တော်ကို။ ဝိဟာယ၊ ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့နှင့် ပျော်မွေ့ဖွယ်မကောင်းဟု ရုံးပေါင်းစုဝေးကာ ပယ်စွန့်၍ လာကြကုန်ပြီးသော်။ မဟိတလံ၊ မြရောင်ရွန်းစို စိမ်းညိုကြည်လင် မြေပြင်တဝန်း ဇမ္ဗူကျွန်းသို့။ ဩသရိတွာ၊ တန်ခိုးအဟုန်ဖြင့် အစုံအစုံ သက်ဆင်းလာကြကုန်လျက်။ ရမ္မံ၊ ဥယျာဉ် ရေကန် ခိုင်ညှာတံနှင့် ပန်းမန် စုံလင် ကြည်လင်ဖွယ် အလွန်ကောင်းသော။ ဝေဠုဝန်၊ ဝေဠုဝန်ခေါ် ဥယျာဉ် ဇော်ကို။ ဒိသွာ၊ အာရုံစက္ခု နှစ်ဖက်လှ၍ ကြည့်ရှုတွေ့မြင်ကြရကုန်သည်ရှိ သော်။ သုဝိမ္မိတာ၊ တို့နတ်ပြည်တွင် မမြင်စဖူးဟု ချီးကျူး အံ့ဩကုန်လျက်။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

နတပုန္နိ၊ က၊လား၊ခုန်၊လား မြူးပျော်ပါးလျက် ကစားနှစ်ခြိုက် စရိုက်စည်းစိမ် ရမ္မက်ရှိန်ဖြင့် မတင်းမတိမ်နိုင်အောင် ရှိနေကြလေကုန်၏။

ရာဇပုညေန နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓပုညေန ဘူသိတံ။  
ကော ဝတ္ထာ တဿ နိဿေသံ၊ ဝနဿ ဂုဏသဉ္စယံ။

ဘောန္တော၊ အို... မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့၊ ရာဇပုညေန၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ဘုန်းတော်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ပျော်မွေ့စဖွယ် ဆန်းတကြယ်လျှင် တင့်တယ်စွာဖြစ်ထွန်း၍နေသော။ ဗုဒ္ဓပုညေန၊ ဘုရားရှင်၏ ဘုန်းတော်ဖြင့်။ ဘူသိတံ၊ တအံ့တဩပြော၍မကုန်ဆန်စုန်စည်ပင် တန်ဆာ ဆင်ယင်၍ထားအပ်သော။ တဿဝနဿ၊ ဝေဠုဝန်ခေါ် ထိုဥယျာဉ်တော် ကြီး၏။ ဂုဏသဉ္စယံ၊ နတ်ရော၊ လူရော သောသောကျွက်ကျွက် နှစ်သက်သမှု ဂုဏ်အစုကို။ နိဿေသံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိလေအောင်။ ကော၊ ကဗျာဉာဏ်ရှိ ကဝိခေါ်ဆို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝတ္ထာ၊ ထံတျာနွဲ့နွဲ့ ကဗျာဖွဲ့၍ အကျယ် ချဲ့ကာ သီကုံးနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဘုရင့်အမိန့်တော်

ပညာအကျော် ကဝိမော်တို့က ဤကဲ့သို့ ဂါထာများကို ဖွဲ့ဆိုကာ ဆက်သွင်းကြသည်။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လွန်စွာ နှစ်သက် တော်မူလှသဖြင့် ခေမာမိဖုရားကြီး မသိအောင် နန်းတော်သူ နန်းတော်သား အပေါင်းတို့အား သည်ကဗျာများကို နှုတ်တက်ရအောင် ကျက်ဆောင်ကြ ရမည်။ နှုတ်တက်ရသောအခါ သာယာသည့်အသံဖြင့် တစ်နန်းတော်လုံး ဆူညံ အောင် သွားရင်း၊ လာရင်း၊ နေရင်း၊ ထိုင်ရင်း သီဆိုကြရမည်ဟု အမိန့်ပေး တော်မူသည်။

ဘုရင့်အမိန့်တော်အတိုင်း နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားတို့က လိုက်နာကာ သီချင်းဂါထာ ပါဠိကဗျာများကို နှုတ်သွက်သွက်နှင့် အရတျက်သည်။ ထို့နောက် သာယာသောအသံဖြင့် တစ်နန်းတော်လုံး ဆူညံစွာ သီဆိုကြကုန်၏။ အချို့က တူရိယာဖြင့် စည်းတိုက်၍ သီချင်းသွားကိုက်အောင် နှစ်ခြိုက်စွာ သီဆိုကြ ကုန်၏။

ခေမာမိဖုရား စိတ်ပြောင်းလာပြီ

ခေမာမိဖုရား၏ အပျိုတော်များမှအစ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသား အပေါင်းတို့သည် ကောင်းမွန်သာယာသော အသံဖြင့် တစ်နန်းတော်လုံး သောသောညည်ညည် ရွတ်ဆိုကြသည်။ ကဗျာသီချင်းသံများကို ခေမာမိဖုရားကြီး လည်း ကြားနေရသည်။ ထိုအခါ မိဖုရားကြီး၏စိတ်၌ အားရနှစ်သက် ရွှင်လန်းလာပြီး “ဪ... ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်တော်ကြီးဆိုသည်မှာ အလွန် အလွန် ဆန်းကြယ်သည့် ဥယျာဉ်တော်ကြီးဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြပါတကား။ တာဝတိံသာမှ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်တော်ကြီးထက်ပင် မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ငါကိုယ်တိုင်မူကား တစ်ခါတစ်ခေါက်မျှ မရောက်ဖူးချေ။ ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်တော်ကြီးအတွင်း၌ အလှအပတရားကို ရှုချအပြစ်တင်သည့် မြတ်စွာ ဘုရား သီတင်သုံးတော်မူနေသည်ဟု သိရ၍ ဤမျှကြာအောင် ငါမသွားဘဲ နေခဲ့သည်။ ခုတစ်ခါတော့ သွားရောက်ရှုစားတော်မူမည်။ ဤမျှဆန်းကြယ် သောဥယျာဉ်ကို မမြင်ဖူးလျှင် သူ့အဖြစ်သွားလိမ့်မည်”ဟု တွေးမိလျက် ကျောင်း တော်သို့ သွားရောက်လိုသော ဆန္ဒများ ပေါ်ပေါ်လာသည်။

ခေမာမိဖုရားကြီးသည် ဘုရားရှင်ရှိရာ ဝေဠုဝန်သို့ သွားလိုသည့် ဆန္ဒ ကြောင့် ဘုရင်မင်းကြီးထံသို့ သွားရောက်ပြီး ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်တော်ကို ရှုမြော်လိုသဖြင့် ဥယျာဉ် ကစားထွက်လိုကြောင်း လျှောက်ထားလေသည်။ မိဖုရား ထိုသို့လျှောက်ထားလေသော် ဝိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်ပြီး “ငါ့အကြံအစည် အောင်မြင်တော့မည်။ ခေမာမိဖုရားကြီး ရတနာ သုံးပါးကို ကြည်ညို၍ သာသနာတော်၌ လေးမြတ်လာလျှင် ငါနှင့် ရှေ့သွား နောက်လိုက် ညီညွတ်ပေတော့မည်”ဟု နှလုံးသွင်းကာ “မိဖုရားကြီး၏ အလို ဆန္ဒအတိုင်း ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်ပါ။ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ရွှင် ဖွယ်ရာများကို မိဖုရားကြီးကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံရပါလိမ့်မည်။ ဥယျာဉ်သို့ ထွက် သောအခါ ခမ်းခမ်းနားနားနှင့် သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ထွက်ပါ။ ဝိုလ်ပါဆင်မြင်း နှင့်တကွ တပ်ဝန်းအခင်းအကျင်းများကိုလည်း စေ့စုံစွာ စီမံ၍ ပေးတော်မူမည်” ဟု မိန့်တော်မူလိုက်လေသည်။



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ထို့နောက် မင်းကြီးက ဗိုလ်ပါသင်းပင်းများကို ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ယူပြီး “ခေမာမိဖုရားကြီး ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ထွက်တော်မူလိမ့်မည်။ ဆင်းမြင်း ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ တပ်ဝင်းအခင်းအကျင်းများကို ကြီးကျယ် ခမ်းနားစွာ စီမံကြ။ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်သို့ ရောက်သည့်အခါ မိဖုရားသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ မဝင်ဘဲ မပြန်ခဲ့စေနှင့်။ ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်အောင်ပို့ဆောင်ကြရမည်။ ဘုရားရှင် ထံသို့မဝင်ဘဲ ပြန်ခဲ့လျှင် သင်တို့ကို ရာဇဇာဏ်ခတ်၍ နှိပ်ကွပ်တော်မူမည်” ဟု အမိန့်တော်ရှိလေ၏။

ဥယျာဉ်သို့ ထွက်တော်မူခြင်း

ထို့နောက် ခေမာမိဖုရားကြီးသည် ဝေါယာဉ်ကိုစီးကာ တပ်ဝင်းအခင်း အကျင်းဖြင့် ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်တော်သို့ တခမ်းတနား ထွက်တော်မူသည်။ နံနက် ခင်းအချိန်တွင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဆွမ်းခံကြွမြဲ အချိန်ဖြစ်သဖြင့် ဘုရား ရှင်နှင့် မတွေ့နိုင်ဟု မိဖုရားကြီးက ထင်နေသည်။

ခေမာမိဖုရားကြီး ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်တော်အတွင်း လှည့်လည်ရှုစား တော်မူစဉ် ရဟန်းပျိုကလေးတစ်ပါးသည် တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌ ဆိတ်ဆိတ် ငြိမ်ငြိမ် ကူနေဖြင့် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူလျက် စူးစူးစိုက်စိုက် တရား ရှုမှတ်နေတော်မူသည်ကို ခေမာမိဖုရားကြီး မြင်သော် “ဪ... နှုံးလေစွ၊ နှုံးလေစွ၊ အသက်ကလည်းငယ်၊ ရုပ်အဆင်းကလည်းတင့်တယ်၊ အရွယ် ကလည်း ကောင်းပါဘိသနှင့် ဘာကြောင့်များ အဆင်းရဲခဲပြီး အရွယ်နှင့် မလိုက် သော တရားအလုပ်ကို အားထုတ်နေပါလိမ့်။ ဤအရွယ်သည် ကိုယ် နှစ်သက် သည့် အာရုံကို ခုံခုံမင်မင် ပျော်ရွှင်မြူးတူးနေဖို့ သင့်ပါသည်။ ငယ်ရွယ်စဉ် အခါတွင် ဓမ္မတာအတိုင်း ပျော်ပျော်ပါးပါး နေထိုင်သွားပြီး အိုမင်းသွားတော့မှ တရားအားထုတ်ဖို့ သင့်ပါသည်” စသည်ဖြင့် တွေးတော နေမိသေးသည်။

နန်းတော်သို့ပြန်ရန်ပြင်ဆင်ပုံ

ခေမာမိဖုရားကြီးသည် ဝေဠုန်ဝန်ဥယျာဉ်တော်၌ အတန်ကြာအောင် လှည့်လည်ကာ ရှုစားပြီးနောက် ရှင်တော်ဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဂန္ဓ ကုဋိတိုက်တော်အတွင်းသို့မဝင်ဘဲ နန်းတော်တို့ပြန်ရန် တပ်ဝင်း အခင်းအကျင်း များကို စီမံကြဟု အမိန့်ပေးတော်မူသည်။

ဘုရင့်အမိန့်တော်ကို ရှင်းပြ

ထိုအခါ မျှားမတ်များက ဘုရင့်အမိန့်တော်ကြီးကို ဦးထိပ်ထက်ပန်ဆင်၍ လာခဲ့ကြရကြောင်း။ အမိန့်တော်မှာ အရှင်မိဖုရားကို မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ကြရမည်။ အရှင်မိဖုရားကြီး မြတ်စွာဘုရားထံမှောက် သို့ ဝင်ရောက်ခြင်းမပြုဘဲ နန်းတော်သို့ ပြန်လာတော်မူခဲ့ပါလျှင် ကျွန်တော်မျိုး များအား ရာဇဝတ်ဘေးဖြင့် အပြစ်ကြီးပေးတော်မူမည်ဖြစ်ကြောင်း။ ယခုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်အတွင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူ လျက်ရှိပါကြောင်း၊ ဘုရားရှင်ထံမှောက်သို့ ဝင် ရောက်တော်မူပါမည့်အကြောင်း အသိပေးလျှောက်ထားလိုက်ကြသည်။

မိဖုရားတငြင်းဆို

ထိုအခါ မိဖုရားကြီးက “အို. . ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ငါ မနှစ်သက်တဲ့စကားကို ဘာကြောင့် လျှောက်တင်ကြရသလဲ။ ငါ နန်းတော်မှ ထွက်လာခြင်းမှာ ဘုရား ရှင်ထံသို့ ဝင်ရောက်ရန် ထွက်လာခြင်းမဟုတ်။ ဥယျာဉ်တော်ကို ပျော်ပျော် ပါးပါး ရှုစားရန် ထွက်လာခြင်းသာဖြစ်သည်။ သို့အတွက် နောက်ထပ် ဘာမျှ မတိုက်တွန်းကြပါနှင့်” ဟု မိန့်ဆိုလေသည်။

ထိုအခါ ဗိုလ်ပါမျှားမတ်များက “ဘုရား ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် အမိန့် တော်ကြီးကို ဦးထိပ်ထက်ပန်ဆင်၍ လာခဲ့ကြရပါကြောင်း။ ဘုရားရှင်ထံသို့ ဝင်တော်မမူဘဲပြန်လျှင် ရာဇဝတ်ရေးဖြင့် ဘေးဒဏ်ထိကုန်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ခေတ္တမျှဖြစ်စေ ဝင်ရောက်တော်မူပါမည့်အကြောင်း၊ ကျွန်

11A | ထေရီအပါဒါန်

တော်မျိုးများမှာ အမိန့်တော်ကို လွန်ဆဲဝံ့သူများမဟုတ်သောကြောင့် သည် အရေးတွင် မိဖုရားကြီးကိုပင် ထောက်ညှာနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပါကြောင်း” ခပ် တင်းတင်း လျှောက်ထားကြသည်။

ဘုရားရှင်ထံသို့

အမတ်စစ်သူကြီးတို့၏ လျှောက်တင်ချက်ကို ကြားလိုက်ရသည်ဆိုလျှင်ပင် ခေမာမိဖုရား၏မျက်နှာသည် သူန့်မူန့်နီမြန်းသွားသည်။ မိမိ မသွားလိုသည့် နေရာကို အတင်း ဇွတ်တွန်းပို့နေသည့် မင်းကြီးကို စိတ်ထဲက မကျေမချမ်း ဖြစ်နေသည်။ “ရွှေနန်းတော်ကြီးအတွင်း၌ ဤလိုစကားမျိုး၊ ဤလိုအခြေအနေ မျိုးကြုံရလျှင်” . . . ခေမာမိဖုရားကြီး ဆက်စဉ်းစားနေသည်။ ယခုတော့ ဤ အခြေအနေမျိုးမဟုတ်။ “အင်းလေ . . . မတတ်နိုင်တဲ့အဆုံး အမိန့်ကို နှာခံ လိုက်ရုံပေါ့။ ဆူဆူပူပူ လုပ်နေလို့ကလည်း ဘာမှ အကြောင်းထူးလာမှာမဟုတ်။ ပြီးတော့ ဒီအချိန်မျိုးဟာ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြသည့်အချိန်။ ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော် အတွင်း၌ ဘုရားရှင် ရှိနေမှာမဟုတ်ပါဘူး” ဟု တွေးတောရင်း ခြင်္သေ့မင်းရှိရာ ယုန်သူငယ်လာသကဲ့သို့ ဝင်လိုက်သည်။

ခေမာမိဖုရားကြီး၏ မျှော်လင့်မှန်းဆချက်သည် အလွဲကြီး လွဲခဲ့ရလေပြီ။ ထိုအချိန်က ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်ကြီးအတွင်းရှိ ခင်းထားအပ်သော သလွန်ထက်တွင် ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေတော်ဖြင့် တင့်တယ် စွာ စံပါယ်လျက်ရှိသည်။ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်တွင် တုမရ နှိုင်းမမှီ ဘရဏီနတ်သမီးတမျှ ချောမောလှပသည့် မိန်းမပျိုကလေးတစ်ဦးက ရှင်တော် ဘုရားအား ရတနာမဏီ ယပ်တော်ဖြင့် တလွဲလွဲခတ်လျက် ပူဇော်နေသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို မြင်လိုက်လျှင်ပင် မိဖုရားကြီး၏ နှလုံးအိမ်တွင်း၌ ဝင်းခနဲ လျှပ်စီးလက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေသည်။ နှုတ်မှလည်း “အို . . . မတွေ့ စဖူး အတွေ့ထူးလှချည်းလား။ ဤကျွန်းဇမ္ဗူတွင် ငါနှင့်တူအောင် လှပသူမရှိဟု ရှေးက ငါ ထင်ထားတာဟာ အမှားသာဖြစ်ချေပြီ။ ယခု ဘုရားရှင်ရှေ့တော်၌ ယပ်လေခတ်နေသူ မိန်းမပျိုကလေးလောက် လှပသူကို ငါ တစ်ခါမျှ မတွေ့ ဘူး။ မမြင်ဘူးပါတကား။ တာဝတိံသာမှ သက်ဆင်း၍ ဘုရားရှင်၏ စက်ရင်း

ထံတော်မှောက်တွင် ဝပ်စမ်းနေသူကလေးသည် နတ်မိမယ်လေး တစ်ပါး များလား။ သူနှင့် နှိုင်းစာလိုက်လျှင် ငါ့အလှဆိုတာ ဘာမျှ မဟုတ်တော့ပါ ကလား” ဤသို့ဖြင့် အလှမာန်တက်ခဲ့သော မိဖုရားကြီးသည် တစ်ဒင် တစ်ခဏ လေးအတွင်းမှာပင် မာန်မာနကင်း၍ စိတ်ရင်းမှန်ဖြင့် ယပ်လေခတ်နေသူ မိန်းမ ချောကလေးအား တစ်စုံစီမံကြည့်ရင်း ရင်ဝယ်တသိမ့်သိမ့် ကြည့်နူးနေမိသည်။ ပါရမီရင့်သန်ပြီးသူမို့ သတိသံဝေဂရကာ အသိတရား ရသွားလေတော့သည်။

ဖန်ဆင်းခံသမီးကညာ၏ပုံရိပ်များ

သူညကန္တိ ဝိဒိတွာန၊ ဂန္ဓဂေဟံ ဇိနာလယံ။

ဥပေတွာ ဇိနမဒ္ဒက္ခိ၊ ဥဒယန္တံ ဘာကရံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇိနာလယံ၊ ရှင်တော်ဘုရား စံစားမွေ့လျော်ရာ ဖြစ်သော။ ဂန္ဓဂေဟံ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကြီးကို။ သူညကန္တိ၊ ဘုရားမရှိဘဲ ဟောင်း လောင်းကြီး ဖြစ်နေလိမ့်မည်ဟု။ ဝိဒိတွာန၊ မှတ်ထင်မိလေသော ကြောင့်။ ဥပေတွာ၊ ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဥဒယန္တံ၊ ဥဒည် စွန်းမှ ပေါ်ထွန်း ၍လာသော။ ဘာကရံ၊ မကရာထောင် အရောင်ထိန်လင်း ရှင်နေမင်းကဲ့သို့။ ဇိန၊ ခြောက်ဖြာရောင်ရှိန် တထိန်ထိန်ဖြင့် ဇနိထွတ်ထား မြတ်ဘုရားကို။ အဒ္ဒက္ခိ၊ ရုတ်တရက်ပင် ရှုမြင်ဖူးမြော်ရပါပေ၏။

ဧကကံ သုခမာသီနံ၊ ဝိဇမာနံ ဝရိတ္တိယာ။

ဒိသ္မာနေဝံ ဝိစိန္တေသိ၊ နာယံ လူခေါ နရာသဘော။

တတော၊ ထိုသို့ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့မြင်ပြီးသောနောက်၌။ ဧကကံ၊ ကိုယ် တော်တစ်ပါးတည်း။ သုခမာသီနံ၊ ချမ်းသာသိမ်မွေ့စွာ သီတင်းသုံးတော်မူ သော။ ဇိနံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဝရိတ္တိယာ၊ လူတို့ဘောင်တွင် မမြင်စဖူး ထူးထူး ချွန်ချွန် အလှလွန်သော သမီးကညာပျိုကလေးတစ်ယောက်က။ ဝိဇမာနံ၊ ယပ်လေခတ်၍နေပုံကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ရပြန်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိစိန္တေသိ၊ ကြံစည်မိပါ၏။ နရာသဘော၊ လူတို့၏ထွတ်ဖူး ခေါင်ညွန့်နူး ဖြစ်တော်မူပေသော။ အယံ၊ ဤဘုရားရှင်သည်။ နလူခေါ၊ ဘုန်းမဲ့

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ကံမဲ့ ချို့တဲ့ခေါင်းပါးသူ မဟုတ်ပေ။ ဘဝသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းတော် ဂုဏ်မြတ်နှင့် လျှောက်ပတ်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးပေတည်း။

သာ ကညာ ကနကာဘာသာ၊ ပဒုမာန နလောစနာ။

ဗိမ္မောဋ္ဌိ ကုန္ဒဒသနာ၊ မနောနေတ္တရသာယနာ။

သာကညာ၊ ထိုယပ်လေခတ်နေသော သမီး ကညာပျိုကလေးသည်။ ကနကာဘာသာ၊ ဇမ္ဗူရင်ရွှေစင်ကဲ့သို့ ဝါဝင်းသော အဆင်းအရောင်လည်း ရှိပေ၏။ ပဒုမာန နလောစနာ၊ ပဒုမာကြာပန်းကဲ့သို့ တင့်ဆန်းသော မျက်နှာနှင့် လွန်စွာကြည်လင်သော မျက်လုံးလည်း ရှိပေ၏။ ဗိမ္မောဋ္ဌိ၊ ကျီးအာသီးမှည့် အသွေးကဲ့သို့ တွေးတွေးနီမြန်းသော နှုတ်ခမ်းလည်းရှိပေ၏။ ကုန္ဒဒသနာ၊ သင်းခွေပန်းငုံ၊ စံပယ်ငုံကဲ့သို့ အစုံအစုံညီညွတ်၍ ဖြူဆွတ်သော သွားအစဉ်လည်းရှိပေ၏။ မနောနေတ္တရသာယနာ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးပျော်မွေ့ အရသာတွေ့အောင် ရွက်ဆောင်ဖော်လည်းရပေ၏။

ဟေမဒေါလာဘသဝနာ၊ ကလိကာ ကာရသုတ္တနီ။

ဝေဒိမဇ္ဈာ သုဿောဏီ၊ ရမ္မောရူ စာရုဘူသနာ။

သာကညာ၊ ထိုယပ်လေခတ်နေသော သမီးကညာပျိုကလေးသည်။ ဟေမ ဒေါလာဘသဝနာ၊ ရွှေဇယဉ်လွှဲသည့်အလား စိန်နားတောင်းပန်ဆင်၍ ထားသဖြင့် တလှုပ်လှုပ် တလျားလျား လွန်စွာ တင့်တယ်သော နားလည်း ရှိပေ၏။ ကလိကာ ကာရသုတ္တနီ၊ စံပယ်ငုံ မျှစ်စိုပေါက်ကဲ့သို့ မိုးမောက်တင့်ထွားသော ရင်သားရတနာလည်း ရှိပေ၏။ ဝေဒိမဇ္ဈာ၊ အလယ်၌ သိမ်သေးသော ရွှေပွတ်တိုင် ကလေးကဲ့သို့။ သုဿောဏီ၊ တင့်တယ်ယဉ်ကျေးသော ခါးနွဲ့ကလေးလည်း ရှိပေ၏။ ရမ္မောရူ၊ ရွှေငှက်ပျောတုံးကဲ့သို့ လုံးလုံးဖြိုးသွယ်၍ တင့်တင့်ချောမွေ့သောပေါင်လည်းရှိပေ၏။ စာရုဘူသနာ၊ ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော အဆင်တန်ဆာလည်း ဆင်လျက်ရှိပေ၏။

ရတ္တံသကုပသံဗျာနာ၊ နီလမဋ္ဌနိဝါသနာ။

အတပ္ပနေယျရူပေန၊ ဟာသ ဘာဝ သမန္နိတာ။

သာကညာ၊ ထိုယပ်လေခတ်နေသော သမီးကညာပျိုကလေးသည်။ ရတ္တံသကုပသံဗျာနာ၊ နီရောင်ညှိုးညှိုး ပတ္တမြားဘီးဖြင့် ဖြီးအပ်သော ဆံပင်





ထေရ် - ဘုရားရှင်က ခေမာမိဖုရားကြီးအား ဇရာ-မရဏ ပုံရိပ်ကို ဖန်ဆင်းပြသနေပုံ



၁၆

အထွေထွေအားဖြင့် မြန်မာ့အလင်းစာပေတိုက်တွင် ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်များကို ဖော်ပြပါသည်။

၁၆



လည်း ရှိပေ၏။ နီလမဋ္ဌနိဝါသနာ၊ စိမ်းညိုနုထွတ် ဖဲထည်ဝတ်ကိုလည်း တိမ်းညွတ်စဖွယ် တင့်တယ်စွာ ဝတ်ဆင်၍ ထားပေ၏။ အတပုနေယျရူပေန၊ ရူဆဲ မြင်ဆဲ မရောင့်ရဲနိုင်သော အဆင်းဖြင့်။ ဟာသ ဘာဝ သမန္တိတာ၊ မြင်မြင် သူအများကို ရွှင်အားနှင့်ပြုံးအောင် ရွက်ဆောင်နိုင်သော ဘာဝဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံပါပေ၏။

ဒိသ္မာ တမေဝံ စိန္တေသီ၊ အဟောယမဘိရူပိနီ။  
န မယာနေန နေထွေေန၊ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ ကုဒါစနံ။

တံ၊ ထိုမမြင်စဖူး အထူးလှပသော ကညာပျိုမကလေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မိမိရှေ့တွင် တွေ့မြင်ရှုစားရသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသီ၊ ကြံစည်မိပါ၏။ အယံ၊ ဤကညာပျိုကလေးသည်။ အဘိရူပိနီ၊ ဇေယျ၊ ဒိပ်တိုင်း အလယ်မှာ နှိုင်းဖွယ်မမြင်အောင် အလွန်ပင်လှပသော အရောင် အဆင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပါပေ၏။ အဟော၊ ဪ . . . အံ့ဖွယ်ရှိပေစွတကား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနေနနေထွေေန၊ ဤယခုရရှိသော မျက်လုံးနှစ်ခုဖြင့်။ ကုဒါစနံ၊ တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ တွေ့မြင်ဖူးသည်မဟုတ်ပါပေ။

ပျိုမျှစ်ခြင်းမှ အိုမင်းခြင်းသို့

ပါရမီပန်းငုံ ပွင့်ချိန်ကြိုက အစုံငွါးငွါး ဘွားဘွား ပေါ်လာရပြီ ဓမ္မတာ ရှိသည့်အတိုင်း ခေမာမိဖုရားကြီးသည် ရှင်တော်ဘုရား ဖန်ဆင်း၍ပြထားသူ သမီးကညာပျိုကလေးကို ငေးစိုက်ကာ ရှုစားနေ၏။ ထိုအခါ၌ ဇရာနိမိတ်ကို ပြလိုသော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ထိုသမီးကညာပျိုကလေးကို တဒဂံအတွင်း ပျိုရုပ်များ ပျက်ယွင်းလျက် အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းသို့ ရောက်အောင် ဖန်ဆင်းပြတော်မူလေ၏။ သဲကမ်းပါးပြုသွား၍ မြစ်ရေအယာဉ် စီးဝင်လာသည့်အလား ဖန်ဆင်းခံ ကညာလေး၏ ပျိုရုပ်များ ရိပ်ရိပ်ရိပ်ရိပ်ဖြင့် ပျက်စီးသွားလေသည်။ ပိတုန်းရောင်အသွင် ညိုမှောင်သော ဆံကေရှင်များသည် ပြောင်းဖူးမွေးကဲ့သို့ ဖြူဖွေးတွန့်လိမ်နေကြပြီ။ ခိုင်မာဖြူဖွေးသော ပုလဲရောင် သွားကလေးများသည်လည်း ခေမာမိဖုရား၏ ရှေ့မှောက်၌ပင် မြင်၍မကောင်းအောင် ကျွတ်ကြွေလျက် ပါးရေများသည်လည်း ရှူတွဲတွဲ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

၇၄ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ယခင်က စိုစိုပျိုပျိုဖြင့် မိမိမောက်မောက် အံ့လောက်စဖွယ်တင့်တယ်  
သော ရုပ်ဆင်းသွင်ပြင်သည် တစ်ခဏချင်းပင် ပိန်ကြူချည်နဲ့လျက် ရုပ်သွင်ပုံ  
ပျက်ခဲ့ရလေပြီ။ သမင်မျက်လုံးကဲ့သို့ ရှန်းလဲ့တောက်ပသော မျက်လုံးအစုံသည်  
ရုတ်တရက် ချိုင့်ဝင်သွားကြပြီ။ မျောက်အိမ်ကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။ ရွှေယမင်း  
ရုပ်ကလေးသည် အရိုးတင်ငါငါ အကြောတပြိုင်းပြိုင်းဖြင့် ခါးကိုင်းရွတ်တွ  
အမယ်အိမ်ကြီးကဲ့သို့ တုန်တုန်ယင်ယင် ရှိနေရာမှ ဖြုန်းခနဲ လဲကျသွားသည်။  
အလွန်မောဟိုက်သဖြင့်လည်း ထွက်သက်ဝင်သက်ကို ဖိုဖိုလှိုက်လှိုက် ဘဝင်  
ခိုက်အောင် ရှူရှိုက်နေရင်းမှ မျက်ဖြူဆိုက်၍ သွားရှာလေတော့သည်။ မြင်၍  
မကောင်း၊ ရှု၍မတော်သည့် သည်အလောင်းကောင်ကြီးကိုသာ ခေမာ  
မိဖုရားကြီး တအံ့တဩ ကြည့်နေမိသည်။

သံဝေဂ အတွေး အမြင် အသိ

ဤသို့လျှင် အဖြစ်မှ အပျက်သဘောသို့ ရွှေလျားပြောင်းလဲသွားပုံ  
ရုပ်သွင်ကို ခေမာမိဖုရားကြီး မြင်လေသော် သံဝေဂစိတ်ဖြင့် “အို. . . ဘယ်လို  
ဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်။ ခန္ဓာကိုယ် အပုပ်ကောင်ကြီး၏ ဖောက်ပြန်ပုံသည် ကြောက်  
စရာ အလွန်ကောင်းပါပေ၏။ အလွန်လှပသော ရုပ်သွင်ကလေးသည် တစ်  
ခဏချင်းပင် အမြင်မကောင်းအောင် ယွင်းယို၍ သွားလေပြီ။ သည်ခန္ဓာကိုယ်  
ရုပ်ကြီးသည် လွန်စွာ ပျက်စီးလွယ်သော ရုပ်ကြီးပါပေတကား။ ဤအစိုးမရ  
သည့် ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဖီးဖီးလိမ်းလိမ်းပြုပြင်ကာ ချစ်ခင်မြတ်နိုး အားကိုး  
တစ်ခု ပြုနေသဖြင့် ဘာအသုံးကျဦးမည်နည်း။ ရူပမာန် တကြွားကြွား ပျော်ပါး  
မြူးထူးနေမိခြင်းသည် ဘာမျှအဓိပ္ပာယ် မရှိပါပေတကား။ ရုပ်အဆင်း မာန်မာန  
ဖြင့် ငါတကော၊ ကောခဲ့လေသမျှ မှားခြင်းကြီး မှားကုန်ပါပြီ။ ရှင်တော်ဘုရား  
သာလျှင် ငါ့အတွက် အားထားရာ ဖြစ်ပေတော့သည်တကား” ဟု မိဖုရားခေမာ  
သည် သံဝေဂစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

စာဖွဲ့မတုန်ရုပ်၏ဖြစ်ပျက်ပုံ

တတော ဇရာဘိဘူတာသာ၊ ဝိဝဏ္ဏာ ဝိကတာနနာ။  
ဘိန္ဒဒန္တာ သေတသီရာ၊ သလာလာ ဝဒနာ သုစိ။

တတော၊ ထိုရှုမြင်နေဆဲအခါ၌။ သာ၊ ထို အတူမရှိအောင် လှဝသူ သမီး ကညာပျိုကလေးသည်။ ဇရာဘိဘူတာ၊ ဇရာတရားဆိုးကြီး ဖိစီးနှိပ်စက် အပ်လေသောကြောင့်။ ဝိဝဏ္ဏာ၊ ရုပ်သွင်အဆင်း ပျက်ယိုယွင်းလျက်။ ဝိကတာ နနာ၊ မျောက်အိုမပုံမိုး အရုပ်ဆိုးကြီးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လာပါလေပြီ။ ဘိန္နဒန္တာ၊ သွားများကြွေလျက် ပါးချိုင့်ခွက်သည်ဖြစ်၍။ သေတသိရာ၊ ပြောင်းဖူးမွေးအတူ ဖြူသောဆံပင် ဦးခေါင်းရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လာပါလေ၏။ သလာလာ ဝဒနာ၊ အရိအရွဲတစိုစိုနှင့် စီးယိုသော ခံတွင်းရှိသည်ဖြစ်၏။ အသုစိ၊ ထို့ဖွယ်၊ ရွံဖွယ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် အကောင်ပုပ်ကြီးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လာပါလေ၏။

သံခိတ္တကဏ္ဍာ သေတက္ခိ၊ လမ္မာ သုဘပယောဓရာ။  
ဝလိ ဝိတတသဗ္ဗဇီ၊ သိရာဝိတတ ဒေဟိနီ။

သာ၊ ထိုရှေးအခါက အလွန်လှသော ကညာပျိုကလေးသည်။ သံခိတ္တ ကဏ္ဍာ၊ တွန့်လိမ်ရှုံ့တွသော နားရွက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သေတက္ခိ၊ တမောမော တဟိုက်ဟိုက် မျက်ဖြူဆိုက်ကာ နေရရှာလေ၏။ သုဘပယောဓရာ၊ အသွင် တင့်ထူး ပန်းငုံဖူးကဲ့သို့သော ရင်သားရတနာ မန်းနှစ်မြွှာတို့သည်။ လမ္မာ၊ မမောက်နိုင်ဘဲ တွဲရရွဲပျောင်းအိကာ ကျလာလေကုန်၏။ ဝလိ၊ မျောက်အို ကြီးပမာ လွန်စွာရှုံ့တွသော အရေရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိတတသဗ္ဗဇီ၊ အရိုးကျကျ အကြောဆွဲလျက်လျော့ရဲသော ကိုယ်အင်္ဂါအလုံးတို့ဖြင့် တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်ဖြစ်၍ နေရှာလေ၏။ သိရာဝိတတဒေဟိနီ၊ ဦးခေါင်းကကြီးမား ကိုယ်ကသေးသိမ် လျက် ပိန်ကြုံ ငေါငေါနှင့် အရုပ်ဆိုးသော ကိုယ်အင်္ဂါလည်း ရှိပေ၏။

နတဂီ၊ ဒဏ္ဍဒုတိယာ၊ ဥပ္ပါသုလိ ကတာ ကိသာ။  
ပဝေဓမာနာ ပတိတာ၊ နိဿသန္တိ မုဟုံ မုဟုံ။

သာ၊ ထိုရှေးအခါက အလွန်လှသော ကညာပျိုကလေးသည်။ နတဂီ၊ အသုံးမကျ ကုန်းကွသော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသည်ဖြစ်၏။ ဒဏ္ဍဒုတိယာ၊ တောင် ဝှေးကိုသာ အားပြုကာနေရရှာလေ၏။ ဥပ္ပါသုလိတတာ၊ အရိုးငေါငေါ အကြောပြိုင်းပြိုင်း ထလျက်။ ကိသာ၊ ပိန်ကြုံလျော့ပါး၍ နေရှာလေ၏။ ပဝေဓမာနာ၊ ယိမ်းယိုင်တုန်လှုပ်လျက်။ ပတိတာ၊ မြင်နေဆဲမှာပင် လဲ၍ကျသွား ပြီးသည်ရှိသော်။ မုဟုံမုဟုံ၊ လျင်လျင်မြန်မြန်။ နိဿသန္တိ၊ ဖိုလှိုက်ဖိုလှိုက်ဖြင့် ရှုရှိုက်ကာ နေရရှာလေ၏။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါနိဝတ္ထုတော်ကြီး

တတော မေ အာသိ သံဝေဂေါ၊ အဗျတော လောမဟံသနော။

ဓိရတ္ထု ရူပံ အသုစိ၊ ရမန္တေယတ္ထု ဗာလိသာ။

တတော၊ ထိုဖောက်ပြန်သော ရုပ်သွင်ကို တွေ့မြင်ရသော အခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သံဝေဂေါ၊ ကြောက်ရွံ့လန့်ထိတ် သံဝေစိတ်သည်။ အာသိ၊ တဟုန်တည်း ဖြစ်ပေါ်၍ လာခဲ့ပါလေ၏။ အဗျတော၊ မဖြစ်စဖူး အဖြစ် ထူးသော။ လောမဟံသနော၊ ဦးခေါင်းကြီး၍ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ရပါလေ၏။ ဘောန္တော၊ အို . . . လူများအပေါင်းတို့။ ရူပံ၊ ပြုပြင် ရုပ်ဆောင် ဤရုပ်ကောင်ကြီးသည်။ ဓိရတ္ထု၊ ထို့ဖွယ်၊ ရွံဖွယ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ကြီးပင် ဖြစ်ပါလေ၏။ အသုစိ၊ မစင်မကြယ် တကယ် ဆိုးယုတ်လှပါပေ၏။ ယတ္ထု၊ အကြင်ရုပ်ကောင်ကြီး၌။ ဗာလိသာ၊ ဘာမှန်းမသိဘဲ မှိုင်းမိသော စရိုက် မှောင်ဖြင့် အမိုက်ကောင်ဖြစ်၍နေကြကုန်သော လူတသင်းတို့သည်။ ရမန္တေ၊ တခုခု တမင်မင်ဖြင့် ချစ်ခင်ပျော်မြူးကာ နေကြလေကုန်၏။

ရှင်တော်ဘုရားက တရားပြတော်မူခြင်း

ဘုရားရှင် ဖန်ဆင်းပြသော ရုပ်သွင်ကို မြင်မိသူ ခေမာမိဖုရားကြီးသည် အထိတ်တလန့် သံဝေဂဖြစ်သွားပုံများကို ရှင်တော်ဘုရား သိမြင်တော်မူသော် ကျွတ်လွတ်ဖို့ရန် အချိန်တန်ပြီဟု ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်၍ ဤသို့ တရားပြ တော်မူလေ၏။

ချစ်သမီး ရှုစားပါလော့

အာတုရံ အသုစိ ပူတိ၊ ပဿ ခေမေ သမုဿယံ။

ဥဿရန္တံ ပဿရန္တံ၊ ဗာလာနံ အဘိနန္ဒိတံ။

ခေမေ၊ အို . . . ချစ်သမီး ခေမာ။ အာတုရံ၊ အပုံဖုံသော ရောဂါအစုံ တို့ဖြင့် နှိပ်စက်၍နေသော။ အသုစိ၊ ဘယ်နေရာတကွက်မှာမျှ နှစ်သက်ဖွယ်မရှိ ပကတိ မစင်တုံးကြီးဖြစ်၍နေသော။ ပူတိ၊ မွေးတယ်လို့ သမုတ်သော်လည်း အပုပ်နဲ့ တထောင်းထောင်းနှင့် နှားခေါင်းရှုံ့ရအောင် ညှီဟောက်၍လည်း နေထသော။ ဥဿ ရန္တံ၊ ကိုယ်အထက်သို့ တပွက်ပွက် ပန်းထွက်၍လည်း

နေထသော။ ပတ္တရန္တံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အောက်တခွင်သို့ အစဉ်ယိုစီး၍လည်း  
နေထသော။ ဗာလာနံ၊ အသိဗလာဖြင့် အမိုက်ကောင် ဖြစ်၍နေသော သူတို့  
သည်သာလျှင်၊ အဘိနန္ဒိတံ၊ တခုံမင်မင် တခင်မက်မက် နှစ်သက်မြတ်နိုး၍  
နေထသော။ သမုဿယံ၊ ဤကိုယ်ကောင်မျိုး မစင်အိုးကြီးကို။ ပဿ၊ စေ့စေ့ငုငု  
သင်ချစ်သမီး၊ ရှုစားပါလော့။

အသုဘာယ စိတ္တံ ဘာဝေဟိ၊ ဧကဂ္ဂံ သုသမာဟိတံ။  
သတိ ကာယဂတာတုတ္ထ၊ နိဗ္ဗိဒါ ဗဟုလာ ဘဝ။

ခေမေ အို . . . ချစ်သမီးခေမာ။ စိတ္တံ၊ သင်၏စိတ်ကို။ အသုဘာယ၊  
မတင့်မတယ် မဖွယ်မရာဖြစ်သော အသုဘထင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဧကဂ္ဂံ၊ အာရုံ  
တစ်ခုတည်း၌ စွဲမြဲစူးစိုက်နေအောင်။ သုသမာဟိတံ၊ မလွင့်မပြန် ခိုင်ခံ့တည်တံ့  
နေအောင်။ ဘာဝေဟိ၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ပွားများလိုက်ပါလော့။ ကာယဂတာ  
သတိ၊ ကိုယ်ကောင်ကြီးထဲ၌ အမြဲ စိုက်စူး၍နေသော။ သတိ၊ ဆင်ခြင်တုံလေ့  
အောက်မေ့တုံလတ် သတိမြတ်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ပါစေလော့။ နိဗ္ဗိဒါ ဗဟုလာ၊  
ကာယဂတာ သတိတရားဖြင့် ငြီးငွေ့ပွား များခြင်းသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်ပါစေလော့။

အနိမိတ္တဉ္စ ဘာဝေဟိ၊ မာနာနုဿယမုဇ္ဈဟ။  
တတော မာနာဘိသမယာ၊ ဥပသန္တာ စရိဿသိ။

ခေမေ အို . . . ချစ်သမီးခေမာ။ အနိမိတ္တဉ္စ၊ သဏ္ဍာန်အရိပ် နိမိတ်  
အရောင်ကို ပျက်အောင် ဖျက်ဆီးနိုင်သော အနိစ္စ ဘာဝနာကြီးကိုလည်း။  
ဘာဝေဟိ၊ စိတ်၌ထင်မြင်အောင် ဆင်ခြင်ပွားများလိုက်ပါလော့။ မာနာနုဿယံ၊  
ထောင်ထောင် လွှားလွှား တကြားကြားနှင့် ငါတကားဟု ဟက်ကြွ၍နေသော  
သင်၏ မာနကိုလည်း။ ဥဇ္ဈဟ၊ မငြိမတွယ်အောင် စွန့်ပယ်လိုက်ပါလော့။  
တတော မာနာဘိ သမယာ၊ ထိုမာနခံတပ်ကြီးကို ဖျက်ဆီးနိုင်ခြင်း အကြောင်း  
ကြောင့်။ ဥပသန္တာ၊ ဆင်းရဲနှင့်မတွေ့ဘဲ ချမ်းမြေ့သက်သာ အေးငြိမ်းစွာ နေထိုင်  
လျက်။ စရိဿသိ၊ ကျင့်ကြံပျော်မွေ့နေရပေလိမ့်မည်။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ခေမာမိဖုရားကြီး၏စရိုက် အားလျော်စွာ  
အသုဘဘာဝနာ ထင်မြင်အောင် မာနတံခွန် အောင်လံကျိုး၍ မြင့်မောက်  
နေလေသောစိတ်များ ညှိုးကျသတိရသွားစေရန် ဟောတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

12A ထေရီအပဒါန်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဤဒေသနာကို ကြားရသော် ခေမာမိဖုရားကြီး၏ စိတ်များသည် မြွေမိ  
သော ဖားကဲ့သို့ ပြားပြားဝပ်၍ ကျွတ်တမ်းဝင်ဖို့ အရေးကိုသာ စိတ်ထဲ၌ စွဲမြဲစွာ  
ကြံစည် စဉ်းစားတော့သည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်က ဤသို့ ဆက်လက် တရားပြတော်မူသည်။

ယေ ရာဂရတ္တာနုပတန္တိ သောတံ။

သယံ ကတံ မက္ကဋကောဝ ဇလံ။

ဧတမ္ပိ ဆေတွာန ပရိဗ္ဗဇန္တိ။

အနပေက္ခိနော ကာမသုခံ ပဟာယ။

မက္ကဋကော၊ ပင့်ကူသည်။ သယံကတံ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်တည်  
ထောင်၍ထားသော။ ဇလံ၊ အမျှင်တန်းပိုက်ကွန်ကြီးကို။ အနုပတိက္ကဝ၊ အစဉ်  
လျှောက်ကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နေလေဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုနည်း  
တူစွာ။ ရာဂရတ္တာ၊ ကိလေသာရာဂ အလေ့ဖြင့် ပျော်မွေ့မက်မော လောဘဇော  
ငမ်းငမ်းတက်၍ နေကြကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည်။  
သယံကတံ၊ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်တည်ထောင်၍ထားအပ်သော။ သောတံ၊  
သံသရာရေအယဉ်ခေါ် ပိုက်ကွန်အမျှင်တန်းကြီးကို။ အနုပတန္တိ၊ အစဉ်တစိုက်  
နှစ်ခြိုက်ပျော်ပါး လျှောက်သွားမြူးထူးကာ နေကြလေကုန်၏။ မိရာ၊ တကယ်  
ဉာဏ်အမြင်ရှိသူ ပညာရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့သည်ကား။ အနပေက္ခိနော၊ ဘာ  
တစ်ခုမျှထောက်ရှင်ညာခြင်း မရှိကြကုန်ဘဲ။ ကာမသုခံ၊ လူတွေအများ လိုက်စား  
ဝန်းရုံ ကာမဂုဏ်သမိုက် ချမ်းသာသိုက်ကို။ ပဟာယ၊ စက်ဆုပ်သမှု စွန့်ပယ်  
ပြု၍။ ဧတမ္ပိ၊ ထိုသံသရာခေါ်တဲ့ ပိုက်ကွန်ကြီးတန်းကြီးကိုလည်း။ ဆေတွာန၊  
ဉာဏ်သန်လျက်ဖြင့် ဖောက်ဖျက်ခုတ်ထွင်ကြကုန်လျက်။ ပရိဗ္ဗဇန္တိ၊ အမြိုက်  
ကြငှန်း တစ်ဖက်ကမ်းသို့ တက်လှမ်း ကြွရောက်တော်မူကြလေကုန်၏။

ဤတရားဒေသနာကို ဘုရားရှင်က ဟောကြားလိုက်သောအခါ ခေမာ  
မိဖုရားကြီး၏ ဉာဏ်၌ သံသရာတစ်ခွင်တွင် သတ္တဝါတို့၏ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ အစုံ  
အလင်ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း အကုန်ထင်မြင်သွားလေတော့သည်။



ခေမာမိဖုရားရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ထိုအခါ ရှင်တော်ဘုရားသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နည်းအားဖြင့် မဟာနိဒါန သုတ္တန်ကို ထပ်မံကာ ဟောကြားတော်မူပြန်သည်။ ဤတရားဒေသနာတော် ကြီးကို ကြားရသော် ရှေးဘဝကတည်းက ရင်းနှီးလေ့ကျက်ခဲ့ရင်းရှိသူဖြစ်၍ ပုထုဇဉ် အန္တယ်ကိုဖြတ်လျက် မဂ်အဆင့်ဆင့်ကူးပြီး ထူးမြတ်သော ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ကိလေသာမခြားဘဲ ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

တတော ကလ္လိတ စိတ္တံ မံ၊ ဥတ္တာန နရသာရထိ။  
မဟာနိဒါနံ ဒေသေသိ၊ သုတ္တန္တံ ဝိနယာယ မေ။

တတော၊ ထိုပင့်ကူဥပမာတရားကို ဟောကြားတော်မူပြီးနောက်၊ နရ သာရထိ၊ လူတို့ရှေ့ဆောင် ဘုန်းခေါင်ထွတ်ထားမြတ်ဘုရားသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ် ကို။ ကလ္လိတ စိတ္တံ၊ တရားမြင်ရန် လျော်ကန်သင့်မြတ်သော စိတ်ရှိလာပုံကို။ ဥတ္တာန၊ သိမြင် တော်မူလေသောကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝိနယာယ၊ ကျွတ်တမ်းဝင်ရေး ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ။ မဟာနိဒါနံ၊ မဟာနိဒါန အမည်ရှိသော။ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နည်းအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူပေသတည်း။

သုတ္တာ သုတ္တန္တသေဋ္ဌိတံ၊ ပုဗ္ဗသညမနုဿရိ။  
တတ္ထ ဌိတာဟံ ဝသန္တိ၊ ဓမ္မစက္ခု ဝိသောဓယိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သေဋ္ဌိ၊ မြတ်လှစွာသော။ တံသုတ္တန္တံ၊ ထိုမဟာ နိဒါန သုတ္တန်ကြီးကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗသည၊ ဟိုရှေးသော ဘဝကာလ တစ်ခု၌ သင်ကြား၍ မှတ်သားခဲ့ဖူးသည်များကို။ အနုဿရိ၊ တဖြေ့ မြေနှင့် အောက်မေ့ဆင်ခြင်မိလာပါ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တတ္ထ၊ ထို ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌။ ဌိတာဝသန္တိ၊ တည်လျက်နေစဉ်ပင်လျှင်။ ဓမ္မစက္ခု၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ တည်းဟူသော တရားမျက်လုံးကို။ ဝိသောဓယိ၊ ကြည်ကြည်လင်လင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့ပါသတည်း။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ခေမာမိဖုရားကြီး နောင်တရခြင်း

ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှာပင် ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေသောအခါ ခေမာမိဖုရားကြီး၏စိတ်တွင် ဤသို့ တွေးမြင်လေတော့သည်။ “ဪ... ဘုရားရှင်ထံသို့ အရောက်နောက်ကျလေခြင်း၊ မှားယွင်းသောအသိဖြင့် အချိန်တွေ များစွာကုန်ခဲ့လေပြီ။ မင်းတရားကြီးက ငါ့ကို ဘုရားရှင်ထံသွားရန် တိုက်တွန်းခဲ့ပါ၏။ သူ့စကားကို နားမထောင်မိခဲ့။ စောစောစီးစီး ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါလျှင် မသိမမြင်ဖူးသော တရားအထူးကို ဦးဦးဖျားဖျား စောစောစီးစီးကပင် သိမြင်ရပေမည်။ မောဟမှောင်ကြီး ပိတ်ဆီးခဲ့၍သာ ဤသို့ မှားယွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်”ဟု နောင်တရလျက် ဘုရားရှင်အား ပြစ်မှားမိခဲ့သမျှ ဝန်ချလိုသော ခေမာထေရီရီ ရဟန္တာသည် ဤသို့ ရွတ်ဆို ကျူးရင့်လေတော့သည်။

နိပတိတွာ မဟေသိဿ၊ ပါဒမူလမ္ပိ တာဝဒေ။

အစွယ် ဒေသနတ္ထာယ၊ ဣဒံ ဝစန မဗြဝိ။

တာဝဒေ၊ ထိုမဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တည်းဟူသော တရားထူးကို ရရှိပြီး ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီးသောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဟေသိဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ပါဒမူလမ္ပိ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပတိတွာ၊ ညွတ်လျှိုးဝပ်တွားလျက်။ အစွယ်၊ မိမိ၏ အပြစ်ကို။ ဒေသနတ္ထာယ၊ ဖွင့်ဖော် လျှောက်ထားလျက် ဖြေကြားခြင်းအလို့ငှာ။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဗြဝိ၊ ကျူးရင့်မြွက်ဆိုခဲ့ပါ၏။

ရဟန္တာခေမာကျူးရင့်ပုံ

နမော တေ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ နမော တေ ကရုဏာ ကရ။

နမော တေ တိဏ္ဏသံသာရ၊ နမော တေ အမတံ ဒဒ။

သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ ဥေ ယျခံခေါ် တရားငါးဖော်ကို အကုန်သိမြင်တော်မူပေသော မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။

ခေမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

နမော၊ ကြည်ညိုမြတ်နိုး ဦးညွတ်ကျိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ ဘုရား။ ကရုဏာကရ၊ သတ္တဝါ အများ၌ သနားငဲ့ညှာ ကရုဏာသခင် အရှင်တစ်ဆူ ဖြစ်တော်မူပေသော မြတ် စွာဘုရား။ တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ နမော၊ ကြည်ညို မြတ်နိုး ဦးညွတ်ကျိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ဘုရား။ တိဏ္ဍသံသာရ၊ သံသရာဝဋ်ဗွတ် ကရွတ်စက်မှ လွတ်ထွက်ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ နမော၊ ကြည်ညို မြတ်နိုး ဦးညွတ်ကျိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ဘုရား။ အမတံဒဒ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်ကို ဧကန်ပေးတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ နမော၊ ကြည်ညိုမြတ်နိုး ဦးညွတ်ကျိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဒိဋ္ဌိဂဟနပက္ခန္ဓာ၊ ကာမရာဂ ဝိမောဟိတာ။  
 တယာ သမ္မာ ဥပါယေန၊ ဝိနိတာ ဝိနယေ ရတာ။

ဘဝဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဒိဋ္ဌိဂဟနပက္ခန္ဓာ၊ ဒိဋ္ဌိမှောင် ဂနိုင်ဗေဓာ ရောင်ပေပေ ပြေးလွှား၍ မိုက်မှားစွာ နေခဲ့မိပါသည်ဘုရား။ ကာမရာဂ ဝိမောဟိတာ၊ ကာမ ဂုဏ်တွင် ခုံမင်ပျော်ပိုက် မှိုင်းကြီးတိုက်၍ အမိုက်သဘောဖြင့် မေ့မောကာနေခဲ့မိပါသည်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌မူကား။ တယာ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက။ သမ္မာ ဥပါယေန၊ ကောင်းသော ဥပါယ် ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်လေသောကြောင့်။ ဝိနယေ၊ ယဉ်ကျေးစေကြောင်း တရားကောင်း၌။ ရတာ၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ပျော်ပိုက်မွေ့လျော်၍ နေပါပြီဘုရား။

အဒဿနေန ဝိဘောဂါ၊ တာဒိသာနံ မဟေသိနံ။  
 အနုဘောန္တိ မဟာဒုက္ခံ၊ သတ္တာ သံသာရသာဂရေ။

ဘန္တေ ဘုန်းတော်နေဝန်း ထွန်းတထိန်ထိန် သာကို ဦးညှောင် ထွဋ်ဘုန်းခေါင်။ တာဒိသာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဒဿနေန၊ ဖူးမြင်ကြုံတွေ့ရခြင်း မရှိဘဲ။ ဝိဘောဂါ၊ ရှောင်ကွင်းသွေဖည်ကာ လာဘ်ကြီးလွဲခြင်းကြောင့်။ သတ္တာ၊ ပုထုဇဉ်များစွာ သတ္တဝါတို့သည်။ သံသာရသာဂရေ၊ သံသရာပြင်ကျယ် ပင်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

လယ်ဝဋ်ဘုံ ကရွတ်မြကြီးထဲ၌။ မဟာဒုက္ခံ၊ တန္တမ်းန္တမ်း တဟိုက်ဟိုက်၊ တပန်း  
ပန်းတရွိုက်ရွိုက်ဖြင့် မီးမြိုက်သည့်ပမာ လွန်စွာ ဆင်းရဲသည့် ဒုက္ခတွေကို။  
အနုဘောဇ္ဈိ လူးလားတုံပြန် အဖန်ဖန်လျှင် တရံမစဲ အမြဲခံစားနေကြရပါကုန်၏။

ဘုရားရှင်အား ဝန်ချတောင်းပန်

ယဒါဟံ လောကသရဏံ၊ အရဏံ အရဏန္တရုံ။

နာဒ္ဒသာမိ အဒ္ဓရဋ္ဌံ၊ ဒေသယာမိ တမစ္စယံ။

ဇိန၊ ငါးပါးမာရ်နှင့် စောချစ်ရှင်။ ယဒါ၊ အကြင်လွန်ခဲ့ပြီးသော ရှေးအခါ၌။  
အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ လောကသရဏံ၊ တစ်လောကလုံး ညွတ်ရုံး  
ကြည်ညို၍ မှီခိုစရာအစစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာ  
အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူပြီးထသော။ အရဏန္တရုံ၊ ကိလေသာ  
အလုံးစုံ ကင်းကုန်ရာအမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ လျင်မြန်စွာ ကူးမြောက်တော်မူပြီး  
ထသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ အဒ္ဓရဋ္ဌံ၊ ခရီးမဝေးဘဲ နီးနီး  
ကလေးမှာ တည်နေတော်မူပါလျက်။ နာဒ္ဒသာမိ၊ ရှင်တော်ဘုရားအထံသို့  
ဖူးမြင်ရန် မကပ်ရောက်ခဲ့မိပါဘုရား။ တံအစ္စယံ၊ ထိုတပည့်တော်မ၏ အပြစ်ကြီး  
ကို။ ဒေသယာမိ၊ ရှိခိုးလျှောက်ထား၍ ပန်ကြားတောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မဟာ ဟိတံ ဝရဒဒံ၊ အဟိတောတိ ဝိသကီတာ။

နောပေသီ ရူပနိရတာ၊ ဒေသယာမိ တမစ္စယံ။

ဗုဒ္ဓ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ရွှေဉာဏ်တော်လက်ကိုင်ဖြင့် ပိုင်ပိုင်ကြီး  
သိတော်မူသော ရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ မဟာဟိတံ၊ အနန္တသတ္တဝါတို့၏  
ကြီးကျယ်သော အကျိုးစီးပွားကို လိုလားစွာ ဆောင်ရွက်တော် မူလေ့ရှိပေ  
သော။ ဝရဒဒံ၊ သံသရာဝဋ်ဗွက် ကရွတ်စက်မှ လွတ်ထွက်စေမှု နိဗ္ဗာန်ဆုကို  
ကြည့်ရှုထောက်ထား၍ ပေးသနားတော်မူလေ့ရှိပေသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ရှင်တော်  
မြတ်ဘုရားကို။ အဟိတောတိ၊ အကျိုးမဲ့ကြီးဟူ၍။ ဝိသကီတာ၊ မောဟ  
အားဖြင့် ယုံမှားမိခဲ့လေသောကြောင့်။ ရူပနိရတာ၊ ကိုယ်အရုပ်အဆင်း၌သာ  
ပြင်းစွာနှစ်ခြိုက် ပျော်ပိုက်သမှု အလေးပြုလျက်။ နောပေသီ-နဂပေသီ၊ ထံတော်

ပါးသို့ ခစားဆည်းကပ်ခြင်း မပြုမိခဲ့ပါဘုရား။ တံ အစွယ်၊ ထိုတပည့်တော်မ၏ အပြစ်ကြီးကို။ ဒေသယာမိ၊ ခြေတော်အစုံ ကြာပခုံကို ခိုလှုံဝပ်လျှိုး ရှိခိုးတောင်း ပန်ပါသည် ဘုရား။

ခေမာမိဖုရားသည် ရှင်တော်ဘုရား၏ ရှေ့တော်မှာပင် လူတို့အသွင်ဖြင့် ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာဖြစ်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ လူဝတ်ကြောင်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သွားခဲ့လျှင် ထိုနေ့အတွင်းမှာပင် ရဟန်းပြုရသည်။ လုံတို့အဝတ် အစားနှင့် အသွင်အပြင်များသည် လွန်စွာ ယုတ်ညံ့လှသဖြင့် အလွန်ထူး မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်တရားကို လက်ခံထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပေ။ 'ခြင်္သေ့ ဆီသည် သီရိရွှေခွက်မှာသာ တည်၏' ဆိုသောစကားအတိုင်း မြင့်မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်တရားကို သင်္ကန်းဝတ်သည့် ရဟန်းအသွင်ဖြင့်သာ လက်ခံထား နိုင်ကြသည်။

နန်းတော်သို့ပြန်လာ

ခေမာမိဖုရားကြီးသည် ရှင်တော်ဘုရားအား ဝပ်တွားရှိခိုးကာ ကန်တော့ ပြီးနောက် အရှင်သခင်ဖြစ်တော်မူသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား အခွင့်ပန်ကြားလို သဖြင့် ရွှေနန်းတော်ကြီးသို့ ခြွေရံပရိသတ် ဝန်းရံကာပြန်လာခဲ့သည်။ ရွှေနန်း တော်သို့ရောက်သော် ရှေးကနှင့်မတူသည့် အမူအရာ ဣန္ဒြေတို့ဖြင့် ခန့်ညား တည်ကြည်စွာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအထံသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ မင်းတရားကြီးက လည်း မြင်လျှင်မြင်ချင်း အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သဘောဖြင့် တည်တည် ငြိမ်ငြိမ် ဣန္ဒြေရှိစွာရှေ့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်လာသော မိဖုရားကြီးအား ဤသို့ မေးမြန်းလေ၏။ 'အို ရှင်မိဖုရား၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်တော်မူရာ ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင်ဖူးမြော်ခဲ့ရပါ၏လော၊ ဟောတော်မူသည့် တရားမြတ်ကို နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားနာခဲ့ရပါ၏လော'ဟု မေးမြန်းတော်မူလေ။

ထိုအခါ ခေမာမိဖုရားကြီးက "အို... ကျေးဇူးတော်သခင်၊ အရှင် မင်းကြီး၊ အရှင်၏ ပရိယာယ်သည် ဆန်းကြယ်မြင့်မြတ်ပါပေ၏။ အရှင်၏ ပရိယာယ်ကြော့ကွင်း၌ တိုးဝင်မိသဖြင့် အကျိုးရှိလှပါပေ၏။ ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်

တော်သို့ သွားရောက်ခဲ့ရာတွင် လွန်စွာထူးဆန်းသည့် ပန်းဂင်္ဂိုဏ်း ကျက်သရေ များကိုလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရပါပေ၏။ ဥယျာဉ်တော်၏ ထူးဆန်းပုံသည် လောကီ အာရုံသာ ဖြစ်ပါ၏။ မြင့်မြတ်သည်ဟု မချီးမွမ်းလောက်ပါ။ အတိုင်းမသိ၊ အနှိုင်း မရှိ၊ အဓိပတိတစ်ဆူ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင် ဖူးမြော်ခြင်း သည်သာ အနမတဂ္ဂသံသရာတွင် ဘယ်အခါမျှ မကြုံဖူးသော အကျိုးထူး ဝိသေသကို ရရှိခဲ့ပါပြီ။ အရှင်မင်းမြတ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် လွန်စွာ ကြီးကျယ် ပါပေ၏”ဟု ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်သည်။

အဟော သမ္မာ ဥပါယော တေ၊ စိန္တိတောယမရိန္ဒမ။  
ဝနဒဿနကာမာယ၊ ဒိဋ္ဌော နိဗ္ဗာနတော မုနိ။

အရိန္ဒမ၊ အတွင်းရန်၊ အပြင်ရန်တို့ကို တွန်းလှန်ဖြိုခွင်းအောင်ပွဲခင်းတော် မူပေသော အမင်းမင်းတို့သခင် ကျွန်ထိပ်တင် အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ အရှင်မြတ် သည်။ စိန္တိတော၊ ကြံစည်သွေးဆောင်တော်မူအပ်သော။ ဥပါယော၊ ဘုရားရှင် ကို တွေ့မြင်လေအောင် သွေးဆောင်ခြယ်လှယ် ဉာဏ်ဥပါယ်သည်။ အဟော၊ ဩော်... ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် အံ့ဩဖွယ်ရှိလှပါပေ၏။ တေန၊ အဆန်း တကြယ် ထိုဥပါယ်ဖြင့်။ ဝနဒဿနကာမာယ၊ ဥယျာဉ်တော်ကို ရှုမျှော်လိုသော အကျွန်ုပ်သည်။ နိဗ္ဗာနတော၊ ကိလေသာအလုံးစုံကို ခန်းကုန်ပျောက်သွေ လွတ်ငြိမ်းစေသော သဘောအားဖြင့်။ မုနိ၊ လောကအလုံး ညွတ်ရုံးကြည်ညို မှီခိုရာအစစ် ကျေးဇူးရှင်ကြီး အမှန်ဖြစ်ပေသော ရှင်ချစ်ထွတ်ထား မြတ်ဘုရား ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ အရှင်ဥပါယ် ပရိယာယ်ကြောင့် နှိုင်းဖွယ်မမြင် အကျိုးထင်အောင် ဖူးမြင်ခဲ့ရပါ၏။

ရဟန်းပြုခွင့်တောင်းပြီ

ထိုနောက်တစ်ဖန် ခေမာမိဖုရားကြီးက ဆက်လက်၍ လျှောက်တင် ပြန်လေ၏။ “အို... အရှင်မင်းမြတ်၊ တစ်လောကလုံး ညွတ်ရုံးပူဇော်ရာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် သုံးဆယ့်နှစ်ဖြာသော မဟာပုရိသလက္ခဏာတော် ကြီးတို့ဖြင့် ရှုလို့မငြီးနိုင်စဖွယ် အလွန်သပ္ပာယ်တော်မူလှပါပေ၏။ အသံတော်၏



ခေမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

သာယာခြင်းကလည်း ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံသာယာခြင်းနှင့် တူလှပါပေ၏။  
ဣန္ဒြေတော်များကလည်း ဝပ်တွားကာ ဦးခိုက်၍ ဖူးထိုက်အောင် ကြည်လင်  
ငြိမ်သက်တော်မူပါပေ၏။ ဤသို့ မြင့်မြတ်တော်မူသော ဘုရားရှင်ထံသို့ အမြန်  
သွားရောက်ကာ ရဟန်းပြုလိုပါ၏။ သည်အရေးကိုသာ ခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ဟု  
ထပ်မံ လျှောက်ထားလေသည်။

ရဟန်းပြုရန်ခွင့်တောင်း

ယဒိ တေ ရုစ္စတေရာဇ ဘာသနေ တဿ တာဒိနာ။

ပဗ္ဗဇိဿာမိ ရူပေဟံ၊ နိဗ္ဗိန္ဒာ မုနိဝါဏိနာ။

ရာဇာ၊ ကျေးဇူးတော်သခင် ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်  
သည်။ ယဒိရုစ္စ တေ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ တာဒိနော၊  
လောကဓံ လေအဟုန်ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိတော်မမူသော။ တဿ၊ ထို  
ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ဘာသနေ၊ ဘာသနာတော်မြတ်အတွင်း၌။ အဟံ၊  
အကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါတော့အံ့။ မုနိဝါဏိနာ၊ ရှင်တော်မြတ်  
ဘုရား၏ တရားအနက် ဆုံးမချက်ကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရူပေ၊  
ရုပ်ဆင်းကိုယ်ကောင်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒာ၊ လူတို့အလေ့၌ မပျော်မေ့ဘဲ ငြီးငွေ့လို့နေပါပြီ။

မိဖုရားက ရဟန်းပြုရန် ခွင့်တောင်းပန်သော် သောတာပန်ဘုရင်မင်း  
တရားကြီးသည် မိမိ၏ ချစ်လှစွာသော အလှရတနာကလေးတို့ စွန့်လွှတ်  
ရတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် ဝမ်းနည်းမိသော်လည်း သာသနာတော်ကြီးအတွက်ကား  
ဝမ်းသာစရာပင် ဖြစ်တော့သည်။ သို့အတွက် မိမိထက် ရင့်ကျက်နေပြီဖြစ်သည့်  
ခေမာမိဖုရားကြီးအပေါ် ကြည်ညိုလှစွာ သဒ္ဓါရွှင်ဖြိုး လွန်မြတ်နိုး သဖြင့်  
ရှိခိုးအခွင့်လီ လက်အုပ်ချီလျက် ဤကဲ့သို့ ခွင့်ပြုတော်မူလေ၏။

ဘုရင်ကြီးက ရဟန်းပြုခွင့်ပေးပါပြီ

အခွလီ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ တဒါဟ သ မဟိပတိ။

အနုဇာနာမိ တေ ဘဒ္ဒေ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ တဝ သိဇ္ဈတု။

13A ထေရီအပါဠိ

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တဝါ၊ ထိုရဟန်းပြုရန်ခွင့်တောင်းပန်သောအခါ၌။ မဟီပတိ၊ ရေ၊ မြေ၊ ပိုင်စိုး၊ တန်ခိုးအရှင်ဖြစ်တော်မူပေသော။ သ-သော ရာဇာ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရ မင်းတရားကြီးသည်။ အာဟ၊ ဤစကားကို မိန့်ကြားတော်မူလေသတည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ တောင်ညာနန်းနေ သန်းရွှေထွတ်ထား အို. . . ရှင်မိဖုရား။ တေ၊ သင် မိဖုရားကြီးအား။ အနုဇာနာမိ၊ ရဟန်းပြုရေးကို ခွင့်ပေးတော်မူလိုက်ပါ၏။ တဝ၊ သင်မိဖုရားကြီး၏။ ပဗ္ဗဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ သိဇ္ဈတု၊ မနှောင့်မယှက် နှစ်သက်စွာပင် အောင်မြင်သောထွေ ပြီးစီးပါစေသတည်း။

မင်းတရားကြီးသည် ပထမအရိယာ မဟာသောတာပန်ကြီး ဖြစ်နေသည့် အတွက် အနှောင့်အယှက်နှင့် မနှစ်မသက်ဖြစ်တော်မမူဘဲ ချောချောမောမော ဖြင့် ဟောဟော ခိုင်းခိုင်းကြီးပင် ခွင့်ပေးတော်မူလိုက်သည်။ ထိုမျှသာမက ရဟန်းမပြုရသေးခင် ရဟန်းပြုရန်တောင်းပန်းစဉ်မှာပင် သူ့မိဖုရားကြီးကို အလွန်ကြည်ညိုလှသဖြင့် အလွန်တင်ချီးမွမ်း၍\* ရှိခိုးတော်မူသည်။

ကျောင်းတော်ပို့ မင်္ဂလာ

မိဖုရားကြီးအား ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပေးပြီးနောက် မင်းတရားကြီးသည် သာသနာတော်အရေးကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆုံးစွန်သော ခိုးမြှောက်ခြင်းဖြင့် ခိုးမြှောက်တော်မူလိုသောကြောင့် ဗိုလ်ပါများမတ်နှင့် တကွ တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့အား ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ 'ကျောင်းတော်ပို့ မင်္ဂလာ' သဘင်ကို ဆင်ယင်ကျင်းပကြရမည်ဟု အမိန့်တော်မြတ် မှတ်တော်မူသည်။ ခေမာမိဖုရား ကြီးသည် တရားထူးကို သိမြင်၍ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို စွန့်ခွာပြီး သာသနာ တော်ကြီးအတွင်း ရဟန်းပြုမည်ဆိုသော သတင်းကို ကြားကြသော် တိုင်းသူ ပြည်သား လူအများတို့သည် တအံ့တဩပြောဆိုချီးမွမ်းကာ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သူ့ထက်ငါ လိုက်ပါကူညီကြသည်။

\* ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသာလျှင် မိဖုရားကြီးကို ရှိခိုးသည်မဟုတ်။ အနာဂါမ်ဖြစ်သူ ဝိသာခ သူဌေးကြီးသည်လည်း ဓမ္မဝိနာကို ရှိသောစွာ ရှိခိုးကြောင်း ကျမ်းဂန်များ၌ ဖော်ပြထားကြသည်။ တရားဓမ္မ အရာတွင် မိမိထက် သာလွန်၍ ထူးချွန်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ယောတိုးဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ ရှိသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပုဇော်ထိုက်သည်သာဖြစ်ပေသည်။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးနှင့် ဝိသာခတို့၏ထုံးကို နှလုံးသွင်းပြီး ဖိတ်သုဇနီးဖြစ်သူများက တရားဓမ္မစက်အရာတွင် လင်ယောတိုးတို့ထက် သာနေ ပါလျှင် ကြည်ညိုလှစွာ သဒ္ဓါအရွိန်ဖြင့် ဖြိုနှိမ်ရှုတ်ရှုတ်ကြီးပင် ရှိခိုးသင့်ကြပါပေသည်။



ဘုရင်မင်းတရားကြီးက ခေမာမိဖုရားကြီးအား ရွှေဝါယာဉ်ဖြင့် တင်ဆောင်စေသည်။ တစ်မြို့လုံးသို့ လှည့်လည်စေပြီး မင်းတရားကြီး ကိုယ်တိုင် ကျောင်းတော်သို့ရောက်အောင် လိုက်၍ ပို့တော်မူသည်။ သဒ္ဒါဝါရားနှင့် ပြည့်စုံသူ အမျိုးသမီးများက ခေမာမိဖုရားကြီး၏ ကျောင်းပို့မင်္ဂလာ အခမ်းအနားကြီးကို တွေ့မြင်ကြသောအခါ “ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို ခံစားလျက် တခမ်းတနား မွေ့လျော်တော်မူသော မိဖုရားကြီးတောင်မှ သာသနာ့ဘောင်ဝင်၍ ရဟန်းပြုသေးသည်။ ငါတို့သည် ဘယ်မှာ ရဟန်းမပြုဘဲ နေလို့သင့်ပါမလဲ” ဟု ကြံစည်တွေးတော ခိုးမွမ်းပြောဆိုကြလေသည်။

ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီ

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတောင်ကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ ခေမာမိဖုရားကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ရ၍ ရဟန်းပြုရန် အခွင့်ပန်သည်တွင် ဘုရားရှင်ကလည်း “ငါ့မှာ လက်ယာရံ သမီးတော်ကြီးတစ်ပါး ထွန်းကားပေါ်ပေါက်လာပေပြီ” ဟု ဆင်ခြင်တော်မူကာ ရဟန်းပြုရန် လျှင်မြန်စွာ ခွင့်ပေးတော်မူသည်။ သို့ဖြင့် ခေမာမိဖုရားခေါင်ကြီးသည် ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသွားလေသည်။

ခေမာဘိက္ခုနီ၏ ဘွဲ့အမည်မှာလည်း ရှေးကအမည်တော်ရင်းအတိုင်း “ခေမာဟူသော စကားလုံးအနောက်မှ ထေရီ” ဘိက္ခုနီဟု တွဲဖက်ပါဝင်လာကာ ခေမာထေရီဟု ထင်ရှားကျော်စောတော်မူသည်။ ပညာအရာတွင် ပါရမီဓာတ်ခံ အထူးထက်သန်ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီတို့တွင် နှိုင်းယှဉ်ဖွယ်ရာ လွတ်ကင်းသူဖြစ်သည်။

မဟာပညာဇောဒဂ်ရှင်

ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီသည် ပါရမီတုသိုလ်မိုးကို စိုက်ပျိုးထူထောင် ခါစက ပင်လျှင် မဟာပညာဇောဒဂ်ဘွဲ့ထူးကို စိတ်ကူးရည်သန်တော်မူရင်း ရှိခဲ့သည်။

[ထေရီအဝဒါန်၌ ရဟန်းပြုပြီး၍ ၁၅-ရက်ကြာမှ ရဟန္တာဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြသည်။ ထေရီ ဝါထာ အဋ္ဌတထာ၊ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌတထာ၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌတထာတို့၌မူကား လူဝတ်ကြောင်နှင့်ပင် ရဟန္တာ ဖြစ်သည်ဟု ပြဆိုတော်မူကြသည်။ ဤပုံတော်စုံတွင် အဋ္ဌတထာ ဆရာကြီးတို့စကားအတိုင်း ဖော်ပြ လိုက်ပါသည်။]



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

နောက်ဆုံးဘဝသို့ရောက်၍ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ပညာဉာဏ်ကြီးကျယ်ခြင်း  
 ဂုဏ်ထူးဖြင့် ချီးကျူးလောက်အောင် ပြည့်စုံသူဖြစ်သည်။ ထိုထေရီသည် ရုပ်၊  
 နာမ်၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ပဋ္ဌာန်းစသော ဆန်းကြယ်နက်နဲ  
 သည့်အရာတို့၌လည်း လွန်စွာ သက်ဝင်စူးရှသော အသိရှိတော်မူသည်။  
 ပိဋကတ်သုံးဖြာ ဒေသနာအချက်တို့၌လည်း တွက်တွက်ကွင်းကွင်း ကျောက်စာ  
 ထွင်းသကဲ့သို့ ထင်လင်းစွာ သိမြင်တော်မူသည်။ တစ်ခုသောပုဒ်ကို နည်း  
 ပေါင်းအရာ၊ အထောင်မက တန်ဆာဆင်ပြီး ချဲ့ထွင်ကာ ဖွင့်ဆိုပြနိုင်သည်။  
 သိမ်မွေ့နက်နဲသော ပုစ္ဆာပြဿနာများကို သူတစ်ပါးတို့ မေးလာလျှင် လွယ်ကူ  
 ထင်လင်း အသိဉာဏ်အမြင်သန့်ရှင်း အောင်ဖြေဆိုတော်မူနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်  
 ဘိက္ခုနီအပေါင်းတို့တွင် ခေမာထေရီကို အထွတ်မြတ်ဆုံးဟု သတ်မှတ်တော်  
 မူခြင်းဖြစ်သည်။

ကောသလမင်းကြီးက ပုစ္ဆာမေးပုံ

ခေမာထေရီဘိက္ခုနီ၏ ပညာဉာဏ်ကြီးကျယ်ကြောင်း ဂုဏ်သတင်းများ  
 ထွန်းကားပျံ့နှံ့နေပုံကို ကောသလမင်းကြီး ကြားသိတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့်  
 မင်းကြီးသည် နက်နဲသိမ်မွေ့သည့် ပုစ္ဆာများကို မေးမြန်းလိုသဖြင့် “တောရဏ  
 ဝတ္ထု” အမည်ရှိ အရပ်ဌာနတွင် ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီထံသို့ ရောက်လာပြီး  
 ကောသလမင်းကြီးက သိမ်မွေ့နက်နဲသော ပြဿနာများကို မေးမြန်းတော်မူ  
 သည်။ ထိုအခါ ခေမာထေရီက ကောသလမင်းကြီး၏ ဉာဏ်အတွင်းမှာ  
 ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကြီးဖြစ်သွားအောင် တစ်ခဏချင်း ဖြေကြားတော်မူလိုက်ရာ  
 ကောသလမင်းကြီးသည် ထပ်ကြော့၍ မေးမြန်းဖွယ် မရှိအောင် ကျေကျေ  
 နပ်နပ် ဖြစ်သွားတော်မူသည်။

ထို့နောက်တစ်ဖန် ကောသလမင်းကြီးက ရှင်တော်ဘုရားထံသို့သွားပြီး  
 ယခင် ပုစ္ဆာများကိုပင် ထပ်မံ၍မေးကြားလျှောက်ထားပြန်သည်။ ထိုအခါ  
 ရှင်တော်ဘုရားက ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီ၏ ဖြေကြားချက်အတိုင်း တစ်ထပ်  
 တည်းကျအောင်ပင်ဖြေကြား တော်မူပြန်သည်။

ခေမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ထိုအခါ ကောသလမင်းကြီးက “ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ရှင်ပင် ဘုရား၊ သည်ပုဏ္ဏကို အရှင်ဘုရား ဖြေကြားတော်မူသည့်အတိုင်းပင် သမီးတော် ထေရီ ဘိက္ခုနီခေမာကလည်း ဖြေကြားတော်မူထားပါသည်။ ခေမာထေရီ၏ ပညာဉာဏ်သည် လွန်စွာ ချီးမွမ်းဖွယ် ကောင်းလှပါပေသည်ဘုရား” လျှောက် ထားသည်။

ဤသို့ ထူးချွန်သဖြင့် ရှင်တော်ဘုရားက ထေရီ၏ ဉာဏ်ပညာကို လွန်စွာအားရ နှစ်သက်တော်မူလှသောကြောင့် မဟာပညာတေဒဂ်ရာထူးဖြင့် ချီးမြှင့်သည်။

“တေဒဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ မဟာပညာနံ ယဒိဒံခေမာ”  
ဟု တေဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝိကာနံ၊ တပည့်မ ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာပညာနံ၊ အံ့ဩစဖွယ်ကြီးကျယ်သော ပညာဉာဏ်ရှိကုန် သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ-ယာအယံခေမာ၊ အကြင်ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ-ဧသာ၊ ထိုခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီသည်။ အဂ္ဂံ- အဂ္ဂါ၊ အထွတ်မြတ်ဆုံးပေတည်း။

ခေမာထေရီ၏ အပဒါန်တရားတော်

ကုသလာဟံ ဝိသုဒ္ဓိသု၊ ကထာဝတ္ထု ဝိသာရဒါ။  
အဘိဓမ္မနယညူ၊ စ၊ ဝသီပတ္တာမှိ သာသနေ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိသု၊ ဝိသုဒ္ဓိတရားခုနစ်ပါးတို့၌။ ကုသလော၊ တတ်ကျွမ်းလိမ္မာခဲ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ကထာဝတ္ထုဝိသာရဒါ၊ စကားပြောမှု ဝတ္ထုတည်ရာ အဖြာဖြာတို့၌ လွန်စွာရဲရင့် ပွဲလယ်တင့်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ အဘိဓမ္မ နယညူ၊ စ၊ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ နည်းနာအလုံးစုံတို့၌ အကုန်တတ် မြောက် တစ်ဖက်ကမ်း ရောက်ခဲ့သည်လည်း။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်မြတ်ကြီးအတွင်း၌။ ဝသီပတ္တာ၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တန်ခိုး အမျိုး မျိုးတို့၌ စိုးပိုင်နိုင်ခဲ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။

၉၀

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ပညာဉာဏ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပုံ

တတော တောရဏဝတ္ထုသို့၊ ရညာ ကောသလသာမိနာ။

ပုစ္ဆိတာ နိပုဏေ ပဉ္စေ၊ ဗျာကရောန္တိ ယထာတထံ။

တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ တောရဏဝတ္ထုသို့၊ တောရဏဝတ္ထုအမည်ရှိ သော အရပ်၌။ ကောသလသာမိနာ၊ ကောသလတိုင်းကြီး၏ အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူသော။ ရညာ၊ ပသေ့နဒီကောသလမင်းကြီးသည်။ နိပုဏေ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲ၍ အလွန်တရာ ခက်ခဲကုန်သော။ ပဉ္စေ၊ အမေးပုစ္ဆာပြဿနာ တို့ကို။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးမြန်းအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယထာ တထံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ဗျာကရောန္တိ၊ အသိဉာဏ် အမြင်ရှင်းအောင် ထင်လင်းစွာ ဖြေကြားလိုက်ပါ၏။

တဒါ သိ ရာဇာ သုဂတံ၊ ဥပသင်္ကမ္ပ ပုစ္ဆထ။

တထေဝ ဗုဒ္ဓေါ ဗျာကာသိ၊ ယထာ တေ ဗျာကတာ မယာ။

တဒါ၊ ထိုအမေးပုစ္ဆာများကို ငါဖြေကြားလိုက်ပြီးသောအခါ၌။ သ-သော ရာဇာ၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ သုဂတံ၊ ရှင်တော်ဘုရားထံ။ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ချဉ်း ကပ်၍။ ပုစ္ဆထ၊ ဆွေးနွေးတစ်ဖန် မေးမြန်းပြန်လေ၏။ တဒါ၊ ထိုသို့မေးမြန်း သောအခါ၌။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗျာကတာ ယထာ၊ ဖြေကြားအပ်ကုန်ဘိ သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုနည်းတူစွာပင်လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါပိ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် လည်း။ ဗျာကာသိ၊ ထပ်၍တစ်ဖန် ဖြေကြားပေးတော်မူပြန်ပါ၏။

ဇိနော တသ္မိ ဂုဏေ တုဋ္ဌော၊ ဧတဒဂ္ဂေ ဌပေသိ မံ။

မဟာပညာနမဂ္ဂါတိ၊ သိက္ခနီနံ နရုတ္တမော။

နရုတ္တမော၊ လူတို့ဦးသျှောင် ဖူးခေါင်ညွတ်နိုး အထွင်ဆုံးဖြစ်တော်မူပေ သော။ ဇိနော၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ တသ္မိ ဂုဏေ၊ ထိုဉာဏ်ပညာကြီး ကျယ်သော ဂုဏ်ထူး၌။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်အားရ ဝမ်းမြောက်တော်မူလှသည် ဖြစ်၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟာပညာနံ၊ ကြီးကျယ်သောပညာရှိကြကုန်သော။ သိက္ခနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်းတို့တွင်။ အဂ္ဂေါတိ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ ဧတဒဂ္ဂေ

ခေမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

တေဒဂ်ရာထူး၌။ ငှပေသိ၊ မြောက်မြောက်စားစား တင်ထား ချီးမြှင့်တော်မူ ပါ၏။

မာရ်နတ်လာပြီ

မဟာပညာတေဒဂ်ဖြင့် ထက်မြတ်ထူးချွန် ပုဂ္ဂိုလ်မွန်တစ်ဆူဖြစ်တော်မူ သော လက်ယာတော်ရံထေရီခေမာဘိက္ခုနီသည် တစ်နေ့တွင် ဝိမုတ္တိချမ်းသာ ကို ခဲစား တော်မူလိုသဖြင့် တောအုပ်တစ်ခုအတွင်းရှိ တစ်ခုသောသစ်ပင်ရင်း၌ ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာ သီတင်းသုံးတော်နေတော်မူသည်။ ထိုအခါ သာသနာ့ ရန်စွယ် အန္တရာယ် အစစ်ဖြစ်သော မာရ်နတ်သည် ခေမာထေရီ၏ သမာဓိ ပျက်ပြားစေလျက် တောအုပ်အတွင်းမှ ထွက်သွားစေရန် ကြံကာ လွန်စွာ လှပ ချစ်ခင်ဖွယ်ကောင်းသော လှလင်ပျိုကလေးအသွင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ထေရီ၏ မျက်မှောက်သို့ ရုတ်တရက် ဆိုက်ရောက်လာလေသည်။

မာရ်နတ်အယုတ်တမာသည် သာသနာရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖျက်လို ဖျက်ဆီးလုပ်ရာ၌ လွန်စွာဉာဏ်များသူဖြစ်သည်။ မအပ်မရာ ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီ ရဟန္တာမြတ်ကြီးကို ကာမဂုဏ်အရေးဖြင့် သွေးဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်၌ ဝတ်ဆင်ထားသည့် တန်ဆာတွေကလည်း တထိန်ထိန် တဝင်းဝင်း နှင့်။ ပုထုဇဉ် အမျိုးသမီးဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် သူ့စက်ကွင်းမှ မလွတ်ကင်းနိုင်အောင် ညွတ်ကွင်းထောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ မာရ်နတ်က အနားမှာလာ၍ ရပ်သော်လည်း ခေမာထေရီက သမာဓိဈာန်တရားကို ဝင်စားနေသည့်အတွက် ရုတ်တရက် သူ့ကို မမြင်။

ထိုအခါ လှလင်ပျိုအသွင် ဖန်ဆင်းလာသူ မာရ်နတ်က ခေမာထေရီ ကြားအောင် ဤသို့ သွေးဆောင်ရွက်ဆိုလိုက်သည်။

ဒဟရာ တံ ဂ္ဂပဝတီ၊ အဟမ္ပိ ဒဟရော ယုဝါ။  
ပဉ္စဂီကေန တူရိယေန၊ ဧတိ ခေမေ ရမာမသေ။

ခေမေ ရုပ်ဆင်းတင့်တယ် ချစ်ဖွယ်မူရာ ရှင်ခေမာ။ တံ၊ သင်သည်။  
ဒဟရာ၊ အသားအရေစိုစိုနှင့် ပျိုလည်းပျိုရွယ် ငယ်လည်း ငယ်ပါသေး၏။



၉၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရူပဝတီ၊ အများမြင်လျှင် ခင်မင်စဖွယ်တင့်တယ်လှပသော အဆင်းဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံပါပေ၏။ အဟမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ဒဟရော၊ အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့် နှစ်သက်စဖွယ် တင့်တယ်ခြင်းလည်း ရှိပါ၏။ ယုဝါ၊ အမူမအိုသူ လူပျိုကလေး စစ်စစ်ပါတည်း။ ခေမေ၊ ရုပ်ဆင်းတင့်တယ် ရှုဖွယ်မှုရာရှိသူ ရှင်ခေမာ။ ဧဟိ၊ သည်မောင့်ထံသို့ အမြန်ကြွလာတော်မူခဲ့ပါ။ ပဉ္စဂီကေန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ တူရိယေန၊ တီးမှုတ်တန်ဆာ တူရိယာဖြင့်။ ရမာမသေ၊ ငါးနှစ်လောက် နှစ်နှစ် ခြိုက်ခြိုက် ပျော်ပိုက်ရွှင်မြူး အားကုန်မြူးလျက် မြူးထူးပျော်ပါးကြကုန်စို့။

မာရ်နတ်ယုတီ၏ စကားသည် နားမသက်သာအောင် လွန်စွာ ရိုင်းစိုင်း သည်။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို မပြောအပ်၊ မပြောရာ ရိုင်းစိုင်းစွာ ပြောကြားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုသွေးဆောင်သောစကားကို ခေမာထေရီကြားသော် ကြိမ်းဝါးသည့်သဘောဖြင့် မာရ်နတ်အား ဤသို့ပြောဆိုတော်မူလိုက်လေသည်။

ဣမိနာ ပူတိကာယေန၊ အာတုရေန ပဘဂုံနာ။  
အဋ္ဌိယာမိ ဟရာယာမိ၊ ကာမတဏှာ သမ္မဟတာ။

ဟရေ လူငယ်အသွင်ရုပ်ဆောင် ဟယ်... မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ အာတုရေန၊ ကိုး ဆယ်ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါတို့ဖြင့် အခါခပ်သိမ်း နှိပ်စက် ခြင်းခံနေရသော။ ပဘဂုံနာ၊ ပျက်စီးခြင်းအမျိုးစုံဖြင့် တသုန်သုန် ပျက်စီး၍ နေသော။ ဣမိနာပူတိကာယေန၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ အပုပ်ကောင်ကြီးဖြင့်။ အဋ္ဌိ ယာမိ၊ နားလည်းရှက်လှပါ၏။ မာယာ၊ ခေမာသည် ငါထေရီသည်။ ကာမ တဏှာ၊ ကာမဂုဏ်၌ ခုံမင်ပျော်ပိုက် တဏှာမိုက်ကို။ သမ္မဟတာ၊ အမြစ်ပါ မကြွင်းအောင် ရှင်းလင်းခုတ်ထွင်အပ်ပြီးလေပြီ။

သတ္တိသူလူပမာ ကာမာ၊ ခန္ဓာသံ အဓိကုဋ္ဌနာ။  
ယံတွံ ကာမရတီ ဣသိ၊ အရတီ ဒါနိ သာ မမ။

ဟရေ၊ လှလင်ယောင်ဆောင်၊ ဟယ်... မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်။ သတ္တိသူလူပမာ၊ လှိုက်ကျင်အစူးအချွန်တွေ နှင့် တူကြလေကုန်၏။ ခန္ဓာသံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ အဓိကုဋ္ဌနာ၊ စင်တီတုံးကြီး

ခေမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

တွေနှင့် တူကြလေကုန်၏။ တွံ့ သင်သည်။ ယံ ကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ် အလေ့ဖြင့် ပျော်မွေ့ခြင်းကို။ ဗြူသိ၊ ငါ့ထံပါး၌ ဖြားဖြားယောင်းယောင်း တောင်းဆိုလှဘိ၏။ သာ၊ ထို သင်ပြောဆိုသော ကာမဂုဏ်မွေ့လျော်မှုသည်။ အရတိ၊ ပျော်မွေ့ဖွယ်မဟုတ် စက်ဆုပ်ဖွယ်အစစ် ရှံ့မှန်းဖွယ်ကြီးသာဖြစ်ပေ၏။

သဗ္ဗတ္ထ ဝိဟတာ နန္ဒီ၊ တမော ခန္ဓော ပဒါလိတော။

ဧဝံ ဇာနာဟိ ပါပိမ၊ နိဟတော တုမသိ အန္တက။

ပါပိမ၊ အမိုက်ဗိုလ်ချုပ် ဟယ်. . . အယုတ်။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဘုံဘဝ အာရုံအလုံးစုံတို့၌။ နန္ဒီ၊ စွဲလမ်းတုံလတ် တဏှာငတ်ကို။ ဝိဟတာ၊ အနွယ် ပြတ်အောင် ပယ်သတ်ထားအပ်လေပြီ။ တမောခန္ဓော၊ မောဟ တည်းဟူသော အမိုက်တုံး အမိုက်ခဲကြီးကိုလည်း။ ပဒါလိတော၊ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးအပ်လေပြီ။ အန္တက၊ သတ္တဝါ တွေကို အသေစာရင်း အမြဲသွင်း၍ နေသော မိုက်တွင်းနက်ခေါင် ဟယ်. . . မာရ်နတ် မင်းအယုတ်ကောင်။ ဧဝံ၊ ယခု ငါဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း။ တွံ့၊ သင်သည် ဇာနာဟိ၊ အမြဲမသွေမှတ်ထားလော့။ တွံ့၊ သင်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု နိဟတော၊ ငါ၏တရား လက်နက်ဖြင့် ကြေဖျက်ဆုံးရှုံးခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်လေ သည်တကား။

နက္ခတ္တာနိ နမဿန္တာ၊ အဂ္ဂိ ပရိစရံ ဝနေ။

ယထာဘူစွမဇာနန္တာ၊ ဗာလာ သုဒ္ဓိ မမညထ။

ဗာလာ၊ ဘာမှန်းမသိသော လူဒိဋ္ဌိတို့သည်။ နက္ခတ္တာနိ၊ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ တာရာ တို့ကို။ နမဿန္တာ၊ အမြတ်တန်း လွန်အားကိုးကာ ရှိခိုးပူဇော်ကြကုန်လျက်။ ဝနေ၊ တောတောင်အတွင်း၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ပရိစရံ- ပရိစရန္တာ၊ လုပ်ကျွေးကြကုန် လျက်။ ဝသန္တိ၊ နေထိုင်ကြလေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ယထာဘူစွံ၊ ဟုတ်မှန် သော တရားနည်းလမ်းကို။ အဇာနန္တာ၊ မောဟမှောင်မိ ဒိဋ္ဌိလွမ်းမိုး မသိသား ဆိုးဝါးကြကုန်သောကြောင့်။ သုဒ္ဓိ၊ မိမိတို့အလုပ်ဖြင့် စင်ကြယ်၏ဟူ၍။ အမညထ၊ မှတ်ထင် မှောက်မှား၍ နေကြလေကုန်သတည်း။

အဟဉ္စ ခေါ နမဿန္တိ၊ သမ္ပုဒံ ပုရိသုတ္တမံ။

ပမုတ္တ သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ၊ သတ္တုသာသနကာရိကာ။

14A · ထေရီအပါဒါန် 1

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဟရေ၊ ဟယ်... မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်ကြီး။ အဟဉ္ဇ၊ ငါမူကား။ ခေါ၊  
ဧကန်စင်စစ်။ ပုရိသုတ္တမံ၊ ယောက်ျားမြတ်ကြီးဖြစ်တော်မူပေသော။ သမ္ပန္နံ၊ လောက  
ထွတ်ထား၊ ဂေါတမ ရှင်တော်ဘုရားကို။ နမဿန္တိ၊ မြတ်မြတ်နိုးနိုးရှိခိုးလျက်။ ဝသာ  
မိ၊ သမာဓိမဏ္ဍိုင်ဖြင့် အခွဲအခိုင် နေထိုင်လေ့ရှိပါ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗာဒုက္ခေဟံ၊  
ဝဋ်သံသရာ ကိလေသာ အမျိုးမျိုး ဒုက္ခဆိုးတို့မှ။ ပမုတ္တာ၊ အရှောင်ကြီး ရှောင်ကွင်း  
လျက် လွတ်ခြင်းကြီး လွတ်ထွက်ခဲ့လေပြီ။ သတ္ထုသာသနကာရိကာ၊ ဘုရားရှင်  
ဆုံးမသော အမိန့်သံကို အစဉ်တစိုက် နာခံ၍ ကျင့်ကြံလိုက်နာနေသော ပုဂ္ဂိုလ်  
တစ်ဦးသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။

ခေမာထရီ၏ ထိုသို့ရွတ်ဆိုသော အမိန့်သံကိုကြားသောအခါ မာရ်နတ်  
ယုတ်သည် ကြက်သီးမွေးညင်းထသည်အထိ ကြောက်လန့်သဖြင့် ဆုတ်ခွာထွက်  
ပြေးသွားတော့သည်။

ခေမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထုပြီး၏။



ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ရှေးလွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာတစ်သိန်းအခါ ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်ဘုရား  
ထင်ရှားပွင့်တော်မူစဉ်တွင် ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ လောင်းလျာသည် ဟံသာဝတီ  
နေပြည်တော်ကြီး၌ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ သူဌေးသမီးဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သူမြတ်တို့လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသူ

သဒ္ဓါဓာတ်ခံ ရင့်သန်ထက်မြက်ခဲ့သည့်အတိုင်း သူမသည် ရတနာ  
သုံးပါးကို ကြည်ညိုသည်။ ကုသိုလ်ပုညများကို တိုးပွားအောင် ဖြည့်ကျင့်လေ့  
ရှိသည်။ သူတော်ကောင်း မိတ်ဆွေများနှင့် ဘုရားရှင်ထံသို့ မကြာမကြာ

သွားကာ တရားနာလေ့ရှိသည်။ တရားများကိုလည်း မှတ်မှတ်သားသားနှင့် သူတစ်ပါးတို့အား မိမိ နာကြားခဲ့ရသည့်အတိုင်း အဖန်ဖန် ပြန်လှန်ကာ ဟောကြားလေ့ရှိသည်။ သူတော်သူမြတ်တို့ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံလိမ္မာ၍ လွန်စွာ မြင့်မြတ်သူ အမျိုးသမီးကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ သွားရောက်၍ တရားနာရာ တန်ခိုးအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသူ ဘိက္ခုနီတစ်ပါးကို ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ပရိသတ်အလယ်တွင် ချီးမွမ်းတော်မူလျက် ဣဒ္ဓိမန္တတေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးတော်မူပုံများကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

တရားပွဲမှ မြင်ကွင်း

ထိုအခါ အမျိုးသမီးလေး၏ စိတ်ထဲ၌ လွန်စွာကြည်နူးလျက် ထို ဘိက္ခုနီကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် 'ဪ... သည်ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်သည် လွန်စွာဂုဏ်ကြီးပါပေ၏။ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ချီးကျူးပြီး တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် မြှောက်စားခြင်းကို ခံရပေ၏။ နောင်ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော ဘုရားရှင် တို့၏ လက်ထက်တော်၌ သည်ဘိက္ခုနီကဲ့သို့ ငါ့ကိုယ်တိုင်ဖြစ်ရလျှင် ကောင်းလေစွ'ဟု တွေးတောကြံဆကာ ဆန္ဒထက်သန်စွာဖြင့် တရားနာပြီးလျှင် အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ဆန္ဒကိုဖြည့်ဖို့ အလှူမဏ္ဍပ်ဆောက်ပြီ

အိမ်သို့ရောက်သော် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည့် ဘိက္ခုနီကြီးကို အားကျသဖြင့် ဒါန ကုသိုလ်တော်ပြုလုပ်နိုင်ရန် လွန်စွာဆန်းကြယ်၍ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော အလှူမဏ္ဍပ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်စေသည်။ မဏ္ဍပ်ကြီးကို ကြာပန်းတို့ဖြင့် အဆန်းတကြယ်ဖြစ်အောင် ခြယ်လှယ်မွမ်းမံသည်။ ဤကြာပန်းမဏ္ဍပ်ကြီးကို မြင်ရသူအပေါင်းက ထူးဆန်းလှပါတကားဟု ချီးမွမ်းကြရသည်။

ဘုရားရှင်ကြွလာ

မဏ္ဍပ်ကြီးဆောက်လုပ်စေလျက် လှူဖွယ်ဝတ္ထုအမျိုးစုံကို လုံလောက်အောင် စီရင်ပြီးနောက် သူမသည် သံဃာတော်များနှင့်တကွ ရှင်တော်ဘုရားကို ပင့်လျှောက်သည်။ ရှင်တော်ဘုရားက ကုသိုလ်ရှင်အမျိုးသမီးကလေးအား ချီးမြှင့်တော်မူလိုသည့်အတွက် နောက်တော်ပါသံဃာများနှင့်အတူ ကြာပန်းမဏ္ဍပ်ကြီးအတွင်းသို့ ကြွရောက်တော်မူလာသည်။

တိစိဝရိတ်သင်္ကန်းလှူ

ထိုအခါ ကုသိုလ်ရှင် အမျိုးသမီးကလေးသည် ဆွမ်းဘောဇဉ်နှင့် လှူဖွယ်တို့ကို ကပ်လှူကာ တရားတော်မြတ်ကို ကြားနာသည်။ တစ်ရက်မျှသာ လှူဒါန်းရသည်ကို အားရတင်းတိမ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းစသည်တို့ဖြင့် လှူဒါန်းသည်။ အလှူပွဲကြီး ပြီးစီးသည့်နောက်ဆုံးနေ့တွင် သံဃာတော်များနှင့်အတူ ဘုရားရှင်အား တိစိဝရိတ် သင်္ကန်းအစုံတို့ဖြင့် ထပ်မံ လှူဒါန်းပူဇော်သည်။

ဣဒ္ဓိမန္တဇေတဝဂ်ဆုပန်ခဲ

ဤသို့ လှူဒါန်းပူဇော်ပြီးနောက် ကုသိုလ်ရှင် အမျိုးသမီးကလေးသည် အဆင်းအနံ့နှင့် ပြည့်စုံသော ကြာပန်းခုနစ်ခိုင်ကို လက်ဖြင့်ကိုင်လျက် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်း၌ ရိုသေမြတ်နိုးစွာ ဝပ်စင်းဦးခိုက်ကာ လှူဒါန်းပြီး “ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်မ လှူဒါန်းရသည့် ဤဒါနကုသိုလ်စေတနာကြောင့် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း၌ ဤကြာညိုပန်း အဆင်းကဲ့သို့ ကြိုင်သင်းလှပပါလို၏။ မြင့်မြတ်သော ရုပ်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ အဆုံးဘဝ၌ ရှင်တော်ဘုရားကိုယ်တိုင် ချီးကျူးသော ဇေတဝဂ်ဘွဲ့ထူးကိုရရှိကာ ကျွတ်တမ်းဝင်ရပါလို၏ ဘုရား”ဟု လျှောက်ထားဆုပန်လိုက်သည်။

ဗျာဒိတ်စကားမိန့်ကြား

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက အနာဂတံသ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ရှုမြော် ဆင်ခြင်ပြီး အို . . . ချစ်သမီး၊ သင်၏အလိုဆန္ဒအတိုင်း ပြည့်စုံလင်လတ္တံ့။ နောင် ကမ္ဘာတစ်သိန်း လွန်မြောက်ပြီးနောက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာသို့တိုင် ရောက်လေ သော် ဂေါတမရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ထင်ရှားစွာ ပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌ သင်ချစ်သမီးသည် 'ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ' ဟူသော အမည်ဖြင့် လက်ဝဲတော်ရံ ဘိက္ခုနီ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ တန်ခိုးအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံလျက် ဣဒ္ဓိမန္တ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးကိုလည်း ဖန်ဆင်ရပြီး ကျွတ်တမ်းဝင်လိမ့် မည်'ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်တော်စကားကိုကြားရသော် သဒ္ဓါတရား အတိုင်း ထက် အလွန် တိုးပွားပြီး ကြီးကြီးစားစားနှင့် အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် ကုသိုလ်ပါရမီ အထူးတို့ကို ဆည်းပူးစုဆောင်းလေသည်။

ကြာညိုပန်းအဆင်းကဲ့သို့

ထိုဘဝမှ စုတေသွားသောအခါ ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်အဟုန်ကြောင့် တာဝတိံသာ နတ်ဘုံတွင် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့် နတ်ချမ်းသာကို ခံစား စံစားရသည်။ နတ်သက်တမ်းကုန်၍ နတ်ဘုံမှ စုတေလာသော် ဝိပဿီ ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မမူမီအတွင်း တွေ့ကြုံဆုံစည်းရသည့် ဘုရား ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့၏အထံတော်၌ သပိတ်ကို ကြာညိုပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်လျက် ပိဏ္ဏပါတ် ဆွမ်းအလှူများကို လှူဒါန်းပူဇော်သည်။ လှူတိုင်းလှူတိုင်း ကြာပန်းကို လက် မလွှတ်ဘဲ အမြဲပါစေလျက် ဆုတောင်းသည့်အခါ၌လည်း ကြာညိုပန်းနှင့် တူစွာ အဆင်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံပါစေဟု ဆုတောင်းလေ့ရှိသည်။

ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်

ပဒုမုတ္တရော နာမဇိနော၊ သဗ္ဗဓမ္မာန ပါရဂူ။  
ဣတော သတသဟဿမ္ပိ၊ ကပ္ပေ ဥပ္ပဇ္ဇိ နာယကော။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿမိကပေ၊ လွန်ခဲ့သော  
ကမ္ဘာ တစ်သိန်းထက်၌။ သဗ္ဗဓမ္မာနပါရဂူ၊ တရားအလုံးစုံကို အကုန်ထွင်း  
ဖောက် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော။ နာယကော၊ လူတို့၏  
ဦးညောင် ရှေ့ဆောင် ခရီးညွှန်ကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူပေထသော။ ပဒုမုတ္တရော  
နာမ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော။ ဇိနော၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်  
ကြီးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ ပွင့်ထွန်းတော်မူခဲ့လေ၏။

တဒါ ဟံ ဟံသဝတိယံ၊ ဇာတာ သေဋ္ဌိကုလေ အဟံ။

နာနာရတနပဇ္ဇောတေ၊ မဟာသုခ သမပ္ပိတာ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီ  
နေပြည်တော်ကြီး၌။ နာနာရတနပဇ္ဇောတေ၊ အမျိုးမျိုးသော ရတနာရောင်  
တို့ဖြင့် တောက်ပြောင်ထိန်လင်း၍ နေသော။ သေဋ္ဌိကုလေ၊ သူဌေးအမျိုး၌။  
ဇာတာ၊ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်ခဲ့၍။ မဟာသုခသမပ္ပိတာ၊ ကြီးကျယ်များပြား  
စည်းစိမ်ချမ်းသာအားဖြင့် ခံစားမွေ့လျော်နေရသော သူဌေးသမီးသည်။ အဟံ  
ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

ဥပေတွာ တံ မဟာဝီရံ၊ အသောသိ ဓမ္မဒေသနံ။

တတော ဇာတပုသာဒါဟံ၊ ဥပေသိ သရဏံ ဇိနံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံမဟာဝီရံ၊ ထိုပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်မြတ်  
ဘုရားထံသို့။ ဥပေတွာ၊ ခစားချဉ်းကပ်၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟောကြားတော်မူ  
အပ်သော တရားဒေသနာတော်ကို။ အသောသိ၊ ရိုသေစွာကြားနာခဲ့ရပါ၏။  
တတော၊ ထိုသို့ ကြားနာရခြင်းကြောင့်။ ဇာတပုသာဒါ၊ သဒ္ဓါရွှန်းစို ကြည်ညိုမှု  
ဖြစ်ပွားလာသဖြင့်။ ဇိနံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။  
ဥပေသိ၊ ဆည်းကပ်ခဲ့ပါ၏။

ဘဂဝါ ဣဒ္ဓိမန္တိနံ၊ အဂ္ဂံ ဝဏ္ဏေသိ နာယကော။

ဘိက္ခုနီ လဇ္ဇိနီ တာဒိ၊ သမာဓိဇ္ဈာန ကောဝိဒံ။



ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။  
နာယကော၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ သမာဓိဇ္ဈာနကောဝိဒံ၊ သမာဓိဈာန်  
အရာတွင် လိမ္မာကျွမ်းကျင်ပေသော။ တာဒိ၊ လောကဓံလေဟုန်ကြောင့်  
တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော။ လင်္ဂီနိ၊ လင်္ဂီဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုနိ၊ ဘိက္ခုနီ  
တစ်ပါးကို။ ဣဒ္ဓိမန္တိနံ၊ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ရဟန္တာအပေါင်း  
တို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ ဝဏ္ဏေသိ၊ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူး  
တော်မူပါ၏။

တဒါ မုဒိတ စိတ္တာဟံ၊ တံဌာနံ အဘိကဒ္ဓိနီ။  
နိမန္တိတွာ ဒသဗလံ၊ သသံယံ လောကနာယကံ။  
ဘောဇယိတွာန သတ္တာဟံ၊ ဒတွာန စ တိစီဝရံ။  
သတ္တမာလာ ဂဟေတွာန၊ ဥပ္ပလာ ဒေဝဂန္ဓိကာ။  
သတ္ထုပါဒေ ဌပေတွာန၊ ဉာဏမ္ပိ အဘိပူဇိယ။  
နိပစ္စ သိရသာ ပါဒေ၊ ဣဒံ ဝစနမဗြဝိ။

တဒါ၊ ထိုဘိက္ခုနီတစ်ပါးကို ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးတော်မူသော  
အခါ၌။ မုဒိတစိတ္တာ၊ အားကျရှင်လန်းသော စိတ်နှလုံးရှိသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်  
သည်။ တံဌာနံ၊ ထိုကဲ့သို့သော ဧတဒဂ်ရာထူးကို။ အဘိကဒ္ဓိနီ၊ တောင့်တောင့်  
တတ လိုချင်လှသည်ဖြစ်၍။ ဒသဗလံ၊ အားတော်ဆယ်တန် ဉာဏ်တော်  
ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ လောကနာယကံ၊ သုံးလောကထွဋ်ခေါင်  
ရှေ့ဆောင်ခရီး လမ်းညွှန်ကြီးဖြစ်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ သသံယံ၊  
သံဃာတော် အပေါင်းနှင့်တကွ။ နိမန္တိတွာ၊ ရိသေ့စွာ ပင့်ဖိတ်ပြီးသော်။  
သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ဘောဇယိတွာနစ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍ လည်း  
ကောင်း။ တိစီဝရံ၊ တိစီဝရိက်သင်္ကန်းအစုံကို။ ဒတွာနစ၊ ပေးလှူ၍လည်း  
ကောင်း။ ဒေဝဂန္ဓိကာ၊ နတ်ပန်းရနံတို့ဖြင့် ပြန်ပြန်ကြိုင်လှိုင်ကုန်သော။ ဥပ္ပလာ၊  
ကြာညီချီးမြှင့်ကုန်သော။ သတ္တမာလာ၊ ပန်းခုနစ်ခိုင်တို့ကို။ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဆောင်လျက်။ သတ္တုပါဒေ၊ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်း၌။ ဌပေတွာန၊ ချထား  
၍။ ဉာဏမိုး၊ ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်မြတ်၌။ သိရသာ၊ မိမိ ဦးခေါင်းဖြင့်။  
နိပစ္စ၊ နှိပ်ချုပ်တွားလျက်။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော ဆုတောင်းစကားကို။ အပြဝိ၊  
လျှောက်ထားတောင်းဆိုခဲ့ပါ၏။

ယာဒိသာ ဝဏ္ဏိတာ ဓီရ၊ ဣတော အဌမကာဟနိ။  
တာဒိသာဟံ ဘဝိဿာမိ၊ ယဒိ သိဇ္ဈတိ နာယက။

နာယက၊ လူတို့၏ ရှေ့ဆောင်ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဓီရ၊ အို-  
မြတ်စွာဘုရား။ ယဒိသိဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍တောင့်တတိုင်း ပြီးပါမူကား။ ဧဝံ-  
ဣစ္ဆာမိ၊ ဤကဲ့သို့ အလိုရှိပါသည်ဘုရား၊ ဣတော၊ ဤယခုနေ့မှ။ အဌမကာ  
ဟနိ၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တယာ၊ ရှင်ပင်မြတ်ဘုရား  
သည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သော ဘိက္ခုနီတစ်ပါးကို။ ဝဏ္ဏိတာ၊ ဣဒ္ဓိမန္တ  
ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးတော် မူအပ်ပေ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်  
လည်း။ တာဒိသာ၊ ထို ဘိက္ခုနီနှင့်တူစွာ။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်လိုလှပါသည်ဘုရား။

တဒါ အဝေါစ မံ သတ္တာ၊ ဝိဿတ္တာံ ဟောဟိ ဒါရိကေ။  
အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနေ၊ လစ္စသေတံ မနောရထံ။

တဒါ၊ ထိုသို့တောင်းဆို လျှောက်ထားလိုက်သောအခါ၌။ သတ္တာ၊  
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ဗျာဒိတ်စကားဤကဲ့သို့ မိန့်ကြားတော်  
မူပါ၏။ ဒါရိကေ၊ အို . . . အမျိုးသမီးကလေး။ ဝိဿတ္တာ၊ ယုံကြည်စိတ်ချ၍  
နေသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။ အနာဂတမ္ပိအဒ္ဓါနေ၊ နောင်လာလတ္တံ့သော  
အနာဂတ်ကာလ၌။ လစ္စသေတံ၊ ဤသင်တောင့်တသော အလိုဆန္ဒ  
အတိုင်း။ လစ္စသိ၊ မချွတ်ဧကန် အမှန်ရရှိလတ္တံ့။

တဿ ဓမ္မေသု ဒါယာဒါ၊ ဩရသာ ဓမ္မနိမ္မိတာ။  
နာမေနုပ္ပလဝဏ္ဏာတိ၊ ရူပေန စ ယသသင်္ခါနိ။

တဒါ၊ ထိုဂေါတမရှင်တော်ဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။  
တဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏။ ဓမ္မေသု၊ တရားဘဏ္ဍာ ရတနာတို့၌။ ဒါယာဒါ၊

အမွေခံစစ် အမှန်ဖြစ်သော။ ဓမ္မနိဗ္ဗိတာ၊ တရားတေဇော် အာနုဘော်ဖြင့်  
ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ဩရသာ၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သမီးချစ်သည်။ ဟေဿတိ၊  
ဖြစ်လတ္တံ့။ ရူပေန၊ အဆင်းအရောင်အားဖြင့်။ သောဘန္တိ၊ ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ်  
လှပသည်ဖြစ်၍။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာတိ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ဟူ၍။  
ယသသိနိ၊ အခြံအရံများ သော ဘိက္ခုနီတစ်ပါးသည်။ ဟေဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

အဘိညာသု ဝသိပ္ပတ္တာ၊ သတ္တုသာသနကာရိကာ။  
သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိဏာ၊ ဟေဿတိ သတ္တုသာဝိကာ။

တဒါ၊ ထိုဂေါတမဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ တံ၊ သင်  
ချစ်သမီးသည်။ သတ္တုသာသနကာရိကာ၊ ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမကို  
ကောင်းစွာလိုက်နာသည် ဖြစ်သောကြောင့်။ အဘိညာသု၊ တန်ခိုးထင်ရှား  
အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့၌။ ဝသိပ္ပတ္တာ၊ နိုင်နင်းပေါက်ရောက် ဝသီဘော်မြောက်  
သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာသဝ ပရိက္ခိဏာ၊ အာသဝေါအလုံးစုံ အကုန်ခန်းခြောက်  
ပြီးဖြစ်သော။ သတ္တုသာဝိကာ၊ ဘုရားရှင်၏သမီး တပည့်မအမြတ်ကြီးသည်။  
ဟေဿတိ၊ မချွတ်ဧကန် အမှန် ဖြစ်လတ္တံ့။

တဒါ ဟံ မုဒိတာ ဟုတ္တာ၊ ယာဝဇီဝံ တဒါ ဇိနံ။  
မေတ္တာစိတ္တာ ပရိစရိံ သသံယံ လောကနာယကံ။

တဒါ၊ ထိုသို့ဗျာဒိတ်တော်စကားကို ကြားနာရသောအခါ၌။ အဟံ  
အကျွန်ုပ်သည်။ မုဒိတာဟုတ္တာ၊ သဒ္ဓါတရားဖြစ်ကာ ဝမ်းမြောက်လှသည်  
ဖြစ်သောကြောင့်။ လောကနာယကံ၊ လောက၏ရှေ့ဆောင် ဖြစ်တော်မူ  
ပေသော။ သသံယံ၊ သံဃာတော်အများနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဇိနံ၊ ရှင်တော်မြတ်  
ဘုရားကို။ မေတ္တာစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုချစ်ခင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာဝဇီဝံ၊  
အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိစရိံ၊ အမြဲမပြတ်အလှူပေး၍ လုပ်ကျွေးခစားခဲ့ပါ၏။

တေန ကမ္မေန သုကတေန၊ စေတနာပဏိဓိဟိ စ။  
ဇဟိတ္တာ မာနသံ ဒေဟံ၊ တာဝတိံသံ အဂစ္ဆဟံ။

15A ထေရီအပဒါန်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော။ တေနကမ္မေန၊ ထိုကုသိုလ်ကြောင့်  
လည်းကောင်း။ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ ဆုပန်ခဲ့သော စေတနာစိတ်ထားတို့  
ကြောင့် လည်းကောင်း။ မာနသံဗေဟံ၊ လူ့ခန္ဓာကို။ ဇဟိတွာ၊ စွန့်ခဲ့ရသည်  
ရှိသော်။ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာဘုံသို့။ အဟံ ငါသည်။ အဂစ္ဆိ ရောက်ခဲ့ရ  
ပါ၏။

တတော စုတာဟံ မနုဇေ ဥပပန္နာ သယမ္ပနော။

ဥပ္ပလေဟိ ပဋိစ္စန္တံ ပိဏ္ဍပါတမဒါသဟံ။

တတော၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ။ စုတာ၊ ရွှေ့လျောစုတေခဲ့သည်ရှိ  
သော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မနုဇေ လူ့ဘဝ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်၍လာစဉ်။  
သယမ္ပနော၊ တွေ့ကြုံဆုံဆည်းသော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များအား။  
ဥပ္ပလေဟိ၊ ကြာညီပန်းတို့ဖြင့်။ ပဋိစ္စန္တံ၊ တင့်တယ်စွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။  
ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းဒါနအလှူကြီးကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ပါ၏။

ဝိပဿီဘုရားရှင်လက်ထက်

ဤ အမျိုးသမီးလေးသည် ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှစ၍  
သုဂတိ သံသရာတို့၌သာ မြင့်မြတ်စွာ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် ဝိပဿီဘုရားရှင်လက်ထက်တော်သို့ ရောက်သော် ပစ္စည်း  
ဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသည့် သူဌေးသမီးကလေး ဖြစ်လာရပြန်သည်။ ထိုအခါ  
အလိမ္မာဂုဏ်ရည် စုံညီပြည့်ဝခဲ့သည့်အတိုင်း ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုဆည်း  
ကပ်လျက် ထူးမြတ်သောပါရမီ ကုသိုလ်မျိုးကိုသာ ပြုလုပ်နေခဲ့သည်။ တစ်နေ့  
တွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှစွာသော အလှူပွဲသဘင်ကို ဆင်ယင်ကျင်းပလိုသဖြင့်  
ထူးဆန်းမြင့်မြတ်သော ကြာပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော မဏ္ဍပ်ကြီးကို  
ဆောက်လုပ်ပြီး ဘုရားရှင်အား သံဃာတော်များနှင့်တကွ ဆွမ်းစားကြွရောက်  
ရန် ပင့်လျှောက်သည်။

ကုသိုလ်လည်းပြု၊ ဆုလည်းတောင်း

ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များ ကြွလာသောအခါ ကြာပန်းမဏ္ဍပ်ကြီး အတွင်း ကြာပန်းများ ဖြန့်ခင်းထားသည့် နေရာထက်၌ ကြာပန်းထီးများ ဖြန့်ငိုပြီး ပူဇော်သည်။ ထို့နောက် ဆွမ်း၊ သင်္ကန်းလှူခြင်း စသည့် ဒါနကုသိုလ်ကို လှူဒါန်း ပြန်၏။ လှူဖွယ်ဝတ္ထု ဟူသမျှကိုလည်း ကြာညိုပန်းတို့ဖြင့်သာ ဖုံးလွှမ်းကာ လှူဒါန်းသည်။ ဆုတောင်း ဆုယူပြည်လုပ်ရာမှာလည်း ကြာညိုပန်းဝတ်ဆန် အဆင်းကဲ့သို့ လှပတင့်တယ်ခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပါစေသားဟု ဆုတောင်းသည်။ အဆင်းဂုဏ်ကို အလွန်စုံစက်သူ အမျိုးသမီးကလေးဖြစ်သည်။ အသက်တမ်း အတိုင်းနေ၍ ထိုဘဝမှ စုတေသွားသော် လူ့ပြည်နတ်ရပ် မြင့်မြတ်သော ဘုံဘဝတို့၌သာ ကျင့်လည်ခဲ့ရပြန်သည်။

သူဌေးသမီးဘဝ

ဧကနဝုတိ တော ကပေ၊ ဝိပဿီ နာမ နာယကော။  
ဥပ္ပဇ္ဇိ စာရုဒဿနော၊ သဗ္ဗဓမ္မေသု စက္ခုမာ။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ဧကနဝုတိတောကပေ၊ လွန်ခဲ့သော ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ တရားဥသံအလုံးစုံတို့၌။ စက္ခုမာ၊ ဉာဏ်မျက်စိ ထွင်းဖောက်၍ အလင်းရောင် တောက်တော်မူပေသော။ စာရု ဒဿနော၊ ရှုမြင်တိုင်းတင့်တယ်၍ ကြည်ညိုဖွယ် အလွန်ကောင်းပေသော။ ဝိပဿီနာမ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော။ နာယကော၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ သစ္စာလေးစုံ ကြာပန်းရံဝယ် ဖူးငုံစွင့်စွင့် ချပ်လွှာဆင့်၍ ပွင့်တော် မူခဲ့ပါလေ၏။

သေဋ္ဌိဓိတာ တဒါ ဟုတွာ၊ ဗာရာဏသီပုရတ္ထမေ။  
နိမန္တေတွာန သမ္ပုဒ္ဓံ၊ သသံယံ လောကနာယကံ။

တဒါ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ ဗာရာဏသီပုရတ္ထမေ၊ ဗာရာဏသီမြို့တော်မြတ်ကြီး၌။ သေဋ္ဌိဓိတာ၊ စည်းစိမ်ကြီးသော သူဌေးသမီးသည်။ ဟုတွာ၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရှိသော်။ သမ္မုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးတန်တရားမှန်ကို အမှန်သိမြင်တော်မူပေသော။  
လောက နာယကံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ သသံဃံ၊ သံဃာတော်နှင့်တကွ။  
နိမန္တေတွာန၊ ရိသေစ္စာ ဖိတ်ကြားပြီးသည်ရှိသော်။

မဟာဒါနံ ဒဒိတွာန၊ ဥပ္ပလေဟိ ဝိနာယကံ။  
ပူဇယိတွာ စေတသာဝ၊ ဝဏ္ဏသောဘံ အပတ္တယိ။

ဥပ္ပလေဟိ၊ ကြာညီပန်းတို့ဖြင့်။ ဝိနာယကံ၊ လမ်းပြရှေ့ဆောင် အခေါင်  
ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားကို။ မဟာဒါနံ၊ အလှူတော်ကြီးကို။ ဒဒိတွာန၊ ပေးလှူ  
၍။ စေတသာဝ၊ စိတ်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပူဇယိတွာန၊ လှူဒါန်းပူဇော်ပြီးသည်  
ရှိသော်။ ဝဏ္ဏသောဘံ၊ အရောင်အဆင်းတင့်တယ်၍ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိခြင်းကို။  
အပတ္တယိ၊ ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏။

ကဿပဘုရားလက်ထက်

မဟာဘဒ္ဒကပ် မြင့်မြတ်သော ဤကမ္ဘာအတွင်း၌ သုံးဆူသော နောင်  
တော် ဘုရားတို့ ထင်ရှားစွာ ပွင့်တော်မူပြီးနောက် ကဿပအမည်တော်ရှိသော  
မုနိထွတ်ထား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် လောကသုံးပါးဝယ် သစ္စာလေးပါး  
ကိုသိမြင်၍ ဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလာသည်။

သမီးခုနစ်ယောက်

ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်ရှင် ဘုရင် 'ကိကီ' မင်းတရားကြီးသည် သဒ္ဓါ  
တရားနှင့်ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ရန် သံဃာတော်  
အပေါင်းနှင့်တကွ ဘုရားရှင်အား ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့ လှူဒါန်း  
သည်။ ထို ကိကီမင်းကြီးတွင် လိမ္မာယဉ်ကျေး၍ အပြစ်ဒုစရိုက်တို့မှ ကင်းဝေသူ  
သမီးတော် ခုနစ်ယောက်ရှိသည်။ ထိုသမီးတော် ခုနစ်ယောက်တို့၏ အမည်မှာ  
(၁) သမဏီ၊ (၂) သမဏဂုတ္တာ၊ (၃) ဘိက္ခုနီ၊ (၄) ဘိက္ခုဒါယိကာ၊ (၅) ဓမ္မာ၊  
(၆) သုဓမ္မာ၊ (၇) သဗ္ဗာဒါယိကာတို့ဖြစ်ကြသည်။

ထိုသမီးတော်ခုနစ်ယောက်တို့တွင် သမဏဂုတ္တာသည် ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ၏ အလောင်းလျာဖြစ်သည်။

ရဟန်းပြုခွင့်တောင်းကြသော်လည်း

ထိုသမီးတော်ခုနစ်ယောက်တို့သည် ငယ်စဉ်ကစ၍ ခမည်းတော် မင်းတရားကြီးနှင့်အတူ ကျောင်းတော်သို့သွားကြကာ တရားနာလေ့ ရှိကြသည်။ ထိုသို့ တရားနာလေ့ရှိကြရာမှ အရွယ်ရောက်သောအခါ အိမ်ရာတည်ထောင်လှူတို့ဘောင်တွင် မနေလိုကြပေ။ ထို့ကြောင့် ခမည်းတော် မင်းတရားထံသို့ ဝင်ပြီး ဤသို့ လျှောက်ထားကြသည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ခမည်းတော်ကြီးဘုရား၊ သမီးတော်တို့မှာ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ကြားနာကြရသည့်အတွက် လောကီလူ့ဘောင်တွင် လူဝတ်ကြောင်အဖြစ် မနေလိုကြပါ။ သာသနာ့ဝန်ကိုထမ်းပြီး ရဟန်းပြုလိုကြပါသည်။ သို့ပါ၍ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခွင့်ပြုပြီး ရဟန်းပြုခွင့် ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။

ဖခင်က ရဟန်းပြုခွင့်မပေး

သမီးတော်များ လျှောက်တင်စကားကိုကြားသော် ကိကီမင်းကြီး၏စိတ်၌ ခွဲခွာရမည့် အရေးအတွက် မသက်မသာ လွန်စွာ ပူဆွေးတော်မူလှသဖြင့် ညည်းညည်းညူညူဖြင့် ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်။ “ရွှေရင်တော်နှစ် သမီးချစ်တို့၊ ရဟန်းပြုလိုကြောင်း ခွင့်တောင်းကြသည့်အရေးမှာ သူတော်ကောင်းတို့ စရိုက်မို့ တားထိုက်သည် မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် သင်တို့ဖခင် ရွှေနန်းရှင်မှာ သမီးတော်များကိုသာ အားထားနေတော်မူရပါသည်။ ဖန်ဝါသင်္ကန်းနှင့် ရဟန်းပြုကြပါလျှင် သည်နန်းတော်ကြီးအတွင်း၌ ယခုလို ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စွာ အတူတကွ စံနေတော်မူရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ လူအိုလူမင်း၊ ဘဝရောက်နေပြီဖြစ်သည့် ဖခမည်းတော်ကို ထောက်ထားပြီး သမီးတော်များ၏ ရဟန်းပြုလိုကြောင်း ခွင့်တောင်းခြင်းကို နုတ်သိမ်းကြပါ။ ရွှေနန်းတော်ကြီးမှာ ခမည်း



တော်နှင့်အတူ ပျော်ပျော်ပါးပါး ကုသိုလ်တရားကို အားထုတ်နေကြရအောင်။ ကုသိုလ်တရားကို လူဝတ်ကြောင်ဘဝနှင့် အားထုတ်လျှင်လည်း ရပါသည်။ စိတ်သာလျှင်လိုရင်းမို့ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြပါစို့” ဟု ညည်းညည်းညူညူနှင့် မိန့်ကြားပြီး တားမြစ်တော်မူသည်။

ကောမာရီဗြဟ္မစရိယကျင့်မည်

ခမည်းတော်ဘုရားကြီးက ခွင့်မပေးသဖြင့် သမီးတော်များ ရဟန်းပြုခွင့် မရကြပေ။ ထိုအခါ လူဝတ်ကြောင်နှင့်ပင် စင်စင်ကြယ်ကြယ် ကျင့်ကြံနေထိုင် ကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြပြီး “ကောမာရီဗြဟ္မစရိယ” အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ကြံကြရန် သဘောတူ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးကြသည်။

ထိုသို့တိုင်ပင်ပြီးနောက် အိမ်ထောင်မှုကို ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟူသော “ကောမာရီဗြဟ္မစရိယ” သိက္ခာပုဒ်နှင့်တကွ ငါးပါးသီလကို အသက်တမျှ လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်းကြသည်။ ထိုအခါမှစပြီး စိတ်ထားဖြူစင်စွာဖြင့် ဘုရား ကိစ္စ၊ တရားကိစ္စ၊ သံဃကိစ္စများကိုသာ နေ့မအား၊ ညမနား ကြီးစားဆောင်ရွက် ကြသည်။ မိမိတို့ ကိုယ်နှင့်အသက်ကို သာသနာတော်တွင်း၌ အပ်နှင်း လှူဒါန်း ပြီး အသက်နှစ်သောင်းတိုင်တိုင် နေထိုင်မွေ့လျော်နေခဲ့ကြသည်။

ကောမာရီဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ဓာတ်နှင့် မြင့်မြင့်မြတ်မြတ် နေထိုင်ခြင်း ဟူ သည်မှာ လွန်စွာမြင့်မြတ်သည့် နေထိုင်ခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ နေထိုင် ခြင်းဖြင့် လင်ယောက်ျား၏ ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်ကင်းရသည်။ သားကျွန်၊ သမီး ကျွန်အဖြစ်လည်း မခံစားရ။ ထို့ပြင် မိမိကိုယ်ကို သူတစ်ပါးတို့အား အပိုင် မအပ်နှင်းရခြင်း စသော ဝတ်တရားတို့မှ ကင်းလွတ်သွားကြလေသည်။

ညီအစ်မခုနစ်ဖော်တို့သည် အသက်တမ်းကုန်အောင်နေခဲ့ရပြီး စုတေ သော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့် ချမ်းသာများကို ခံစား စံစားကြရသည်။

သမဏဂုတ္တာဘဝ

ဣမမှိ ဘဒ္ဒကေကပေ၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု မဟာယသော။  
ကဿပေါ နာမ ဂေါဏ္ဏေန၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ ဝဒတံ-ဝရော။

ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဣမမှိဘဒ္ဒကေ ကပေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏား  
ဇာတ်မှ မြင့်မြတ်စွာဖြစ်ပေါ်၍လာသော။ မဟာယသော၊ တန်ခိုးဂုဏ်ကြီးမား၍  
များသော အခြွေအရံ ရှိတော်မူပေထသော။ ဝဒတံ-ဝဒန္တာနံ၊ အမြတ်တရား  
ဟောကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့ထက်။ ဝရော၊ ထူးထူးချွန်ချွန် အလွန်  
မြင့်မြတ်တော်မူပေသော။ ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ်တော်အားဖြင့်။ ကဿပေါနာမ၊  
ကဿပအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်သခင်ဘုရားရှင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ  
အထင်အရှား ပွင့်ထွန်းတော်မူခဲ့ပါ၏။

ဥပ္ပဋ္ဌာကော မဟေသိဿ၊ တဒါ အာသိ နရိဿရော။

ကာသိရာဇာ ကိကီ နာမ၊ ဗာရာဏသိပုရတ္ထမေ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိပုရတ္ထမေ၊ ဘရာဏသိမြို့တော်မြတ်ကြီး၌။  
နရိဿရော၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော။ ကိကီနာမ၊ ကိကီအမည်ရှိသော။  
ကာသိရာဇာ၊ ကာသိတိုင်းကြီး၏အရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးသည်။ မဟေသိဿ၊  
ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပ္ပဋ္ဌာကော၊ သာသနာပြုစုရေးဖြင့် အလုပ်အကျွေး  
ဒါယကာကြီးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လေ၏။

တဿာသိ ဒုတိယာ ဓိတာ၊ သမဏဂုတ္တသဝုယာ။

ဓမ္မံ သုတွာ ဇိနဂ္ဂဿ၊ ပဗ္ဗန္ဓံ သမရောစယိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဒါ၊ ထိုကဿပ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်  
အခါ၌။ တဿ၊ ထိုကိကီမင်းတရားကြီး၏။ ဒုတိယာဓိတာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်  
သမီးတော်ဖြစ်သော။ သမဏဂုတ္တသဝုယာ၊ သမဏဂုတ္တာ အမည်ရှိသော မင်း  
သမီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ခဲ့လေ၍။ ဇိနဂ္ဂဿ၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး၏။  
ဓမ္မံ၊ ဟောကြားမြွက်ဖော် တရားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ကြားနာ  
ရသည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗန္ဓံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ သမရောစယိ၊ ပြုချင်သောအားဖြင့်  
လိုလားနှစ်သက်ခဲ့ပါသည်။

အနုဇာနိ န နော တာတော၊ အဂါရော တဒါမယံ။

ဝိသံဝဿသဟဿာနိ၊ ဝိစရိမ္မ အတန္တိတာ။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တာတော၊ ခမည်းတော် မင်းတရားကြီးသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ နအနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူချေ။ တဒါ-တေန၊ ထိုသို့ ခွင့်မပြုခြင်းကြောင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သမီးတော် ခုနစ်ဖော်တို့သည်။ အဂါရေဝ၊ နန်းတော်အတွင်း၌သာလျှင်။ ဝိသံ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်-နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ အတန္တိတာ၊ ငြီးငွေ့ပျင်းရိခြင်းမရှိကြကုန်ဘဲ။ ဝိစရိမ္မ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကာ နေထိုင်ခဲ့ကြပါသတည်း။

ကောမာရိဗြဟ္မစရိယံ၊ ရာဇကညာ သုခေဓိတာ။

ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနနိရတာ၊ မုဒိတာ သတ္တ ဓီတရော။

ရာဇကညာ၊ ထီးပျော်နန်းပျော်မင်းကြီး၏ သမီးတော်များ ဖြစ်ကြ ကုန်သော။ သုခေဓိတာ၊ နန်းဆောင်မြင့်၊ ခန်းသာဝယ် ချမ်းသာစွာ ကြီးပွား၍ နေကြကုန်သော။ သတ္တဓီတရော၊ အကျော်အမော် သမီးတော်ခုနစ်ဖော်ဖြစ်ကြ ကုန်သော။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ မုဒိတာ၊ ညီညွတ်သောစေတနာဖြင့် ဝမ်းသာနှစ်သက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနနိရတာ၊ ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညို ခစားမှုအလုပ်ဖြင့် အားထုတ်မွေ့လျော်ကြကုန်လျက်။ ကောမရိဗြဟ္မစရိယံ၊ ကုမ္မာရိဇ္ဈယ် ငယ်ငယ်ကပင် ချစ်ခင်သူမရှာ စင်ကြယ်စွာသော အကျင့်မြတ်ကို။ ဝိစရိမ္မ၊ မဖောက်မပြန် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ကြပါသတည်း။

သမဏီ သမဏဂုတ္တာ စ၊ ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုဒါယိကာ။

ဓမ္မာ စေဝ သုဓမ္မာစ၊ သတ္တဓီ သယံဒါယိကာ။

တဒါ၊ ထိုကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါ၌။ သမဏီစ၊ သမဏီမင်းသမီးသည်လည်းကောင်း။ သမဏဂုတ္တာစ၊ သမဏဂုတ္တာမင်းသမီး သည်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီစ၊ ဘိက္ခုနီမင်းသမီးသည်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဒါယိကာစ၊ ဘိက္ခု ဒါယိကာမင်းသမီးသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မာစေဝ၊ ဓမ္မာမင်းသမီးသည်လည်းကောင်း။ သုဓမ္မာစ၊ သုဓမ္မာမင်းသမီးသည် လည်းကောင်း။ သတ္တဓီ၊ ခုနစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သော။ သယံဒါယိကာစ၊ သယံဒါယိကာ မင်းသမီးသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တဓီတရော၊ အကျော်အမော်ဖြစ်သော သမီးတော်ခုနစ်ပါးတို့သည်။ အာသိမ္မ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြ ပါကုန်သတည်း။

ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

အဟံ ခေမာ စ သပ္ပညာ၊ ပဋာစာရာ စ ကုဏ္ဍလာ။

ကိသာဂေါတမိ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဝိသာခါ ဟောတိ သတ္တမိ။

ဣဒါနိ၊ ဤဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော် အခါ၌။ သပ္ပညာ၊ ပညာ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ခေမာစ၊ အစ်မတော် ခေမာထေရီမြတ်သည် လည်းကောင်း။ အဟံစ၊ အကျွန်ုပ်ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီသည် လည်းကောင်း။ ပဋာ စာရာစ၊ ပဋာစာရီထေရီသည်လည်းကောင်း။ ကုဏ္ဍလာစ၊ ကုဏ္ဍလ ကေသာ ထေရီသည်လည်းကောင်း။ ကိသာဂေါတမိစ၊ ကိသာဂေါတမိ ထေရီသည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မဒိန္နာစ၊ ဓမ္မဒိန္နာထေရီသည် လည်းကောင်း။ သတ္တမိ၊ ခုနစ်ယောက်မြောက်သော။ ဝိသာခါစ၊ ဝိသာခါ ကျောင်းအမကြီးသည်လည်း ကောင်း။ ဟောတိ၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်၍ လာခဲ့ပေသတည်း။

ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ၏ လောင်းလျာအမျိုးသမီးသည် ကိကိမင်းကြီး၏ သမီး တော်အဖြစ်မှ စုတေကာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ရောက်ပြီး နတ်တို့စည်းစိမ် ချမ်းသာကို ကြီးကျယ်စွာ ခံစားရသည်။ ထို့နောက် ကံအကြောင်းအားလျော်စွာ တစ်ခုသော ဘဝဇာတ်တွင် ဗာရာဏသီပြည်ကြီး၌ ပစ္စည်းဥစ္စာမပြည့်စုံဘဲ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးသည့်အမျိုး၌ သိမ်ငယ်စွာ ဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။

ဤသည်မှာ သံသရာတည်းဟူသော ရေအလျင်တွင် ကံကြမ္မာတည်း ဟူသော လေနှင့်ရာအတိုင်း သတ္တဝါတို့ဓမ္မတာ မျောမိ၊ မျောရာ မျောပါ နေကြရသည့် သဘောပင်ဖြစ်သည်။

ပင်ပန်းဆင်းရဲသူ

ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးကလေးသည် ပစ္စည်းဥစ္စာ ချို့တဲ့သည့်အတွက် အစားအသောက်၊ အနေအထိုင်မှစ၍ ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ စားသောက်နေထိုင်ရသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ဗာရာဏသီ နေပြည်တော် ကြီး၌ ကြတ္တိကာနက္ခတ်သံဘင်ပွဲကြီး ကျင်းပသည်။ လူပေါင်းများစွာတို့သည် ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်ကာ ပျော်ရွှင်စွာ သွားလာနေကြသည်။

16A ထေရီအပါဒါန်

ဝတ်ပန်းပုဆိုးဝတ်လိုသူ

ဆင်းရဲသူ အမျိုးသမီးကလေးသည်လည်း ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်ချင်သော ဆန္ဒရှိသည်နှင့် မိဘတို့ထံသွားကာ “အို. . . မိခင်ဖခင်ကျေးဇူးရှင်တို့၊ သမီးလည်း နုကွတ်သဘင် ပျော်ရွှင်စွာ သွားလာဆင်နွှဲနေကြသူများကဲ့သို့ ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်ကာ ပျော်ရွှင်စွာ သွားလာဆင်နွှဲချင်ပါသည်။ ကျွန်မအား ဝတ်ပန်းပုဆိုးတစ်ထည်ကို ပေးသနားတော်မူကြပါ” ဟု ပြောဆို တောင်းပန်သည်။

ထိုအခါ မိဘများက “အို. . . ချစ်သမီး၊ မိခင် ဖခင်တို့မှာ လွန်စွာ ဆင်းရဲကြပါသည်။ ဗြိတိန်ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ပါမှ စားရရုံသာရှိသည်ကို သမီးလည်း သိသည်။ အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့သော ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်လိုပါလျှင် ချစ်သမီးကိုယ်တိုင် သူဌေးကြီးတို့၏အိမ်၌ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ကျွန်ခံ၍ ရရှိသည့် ငွေအသပြာဖြင့် ဝယ်ယူဝတ်ဆင်ပေတော့” ဟု ပြောဆိုကြသည်။

တစ်ကိုယ်တည်း အိမ်မှထွက်လာခဲ့

ထိုစကားကိုကြားသော် သမီးကလေးသည် ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်လိုသောကြောင့် “ကောင်းပါပြီ၊ ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်ရအောင် သူဌေးကြီးတို့ အိမ်၌ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ကျွန်ခံပါတော့မည်။ မိဘနှစ်ပါးတို့ကသာ အခွင့်ပေးတော်မူကြပါတော့” ဟု ပြောဆိုခွင့် တောင်းပြီး တစ်ကိုယ်တည်း အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။ မိဘများကလည်း ပစ္စည်းနှမ်းပါး၍ သမီး၏အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝပါစေဟု သဘောထားကာ တားမြစ်ခြင်းမပြုဘဲ ခွင့်လွှတ်လိုက်ကြသည်။

ဆင်းရဲသူ အမျိုးသမီးကလေးသည် သူဌေးကြီးတစ်ဦး၏အိမ်သို့ သိမ်ငယ်သော မျက်နှာဖြင့် ဝင်ရောက်ပြီး “အရှင်သူဌေးမင်း၊ ကျွန်တော်မကို သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ခိုင်းစေတော်မူပါ။ ခိုင်းစေတော်မူသမျှကို မသွေမလှန်နာခံ၍ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပါမည်။ သုံးနှစ်စေ့မြောက်သောအခါ ကျွန်တော်မအား ကောင်းမွန်သည့် ဝတ်ပန်းပုဆိုးတစ်ထည်ကိုသာ ပေးသနားပါ” ဟု ပြောဆိုပြီး မိမိကိုယ်ကို အပ်နှင်းကာ ကျွန်အဖြစ်နေခဲ့သည်။

သူဌေးကြီးနှင့် သူဌေးကတော်ကြီးတို့ကလည်း သူငယ်မကလေး၏ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ အသွင်နှင့် ယဉ်ကျေးသောအမူအရာကို မြင်ကြ၍ ကြင်နာသနား ကရုဏာပွားသဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ လက်ခံထားသည်။ သင့်တော်သည့် အလုပ်ကိစ္စများကိုသာ စေခိုင်းကြသည်။ ဆင်းရဲသူမကလေးလည်း ခိုင်းစေသမျှကို နာခံပြီး ကျိုးကျိုးနွံနွံ ဖိဖိစီးစီး လုပ်ပေးသည်။ ကိုယ်သက်သာအောင် တိမ်းရှောင်ခိုကတ်မှုကို မပြုလုပ်ခဲ့ပေ။

သုံးနှစ်မတိုင်ခင် ဝတ်ပန်းပုဆိုးပေးပြီ

ဤကဲ့သို့ အမှုကိစ္စတို့ကို ရိုသေစွာနှင့် ကျိုးကျိုးနွံနွံ လုပ်ကိုင်၍လာခဲ့ရာ သူဌေးကြီးနှင့် သူဌေးကတော်ကြီးတို့က ဆင်းရဲသူမကလေး၏ ရိုးဖြောင့်မှု သဘောကို သိရှိကြသဖြင့် ကရုဏာ ညှာတာ သနားစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာပြီး သုံးနှစ်မတိုင်မီ အိမ်မှလွတ်၍ ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ပေးလိုက်ရန်ကြံစည်ကြသည်။

ထို့နောက် အစေခံမကလေးကိုခေါ်ယူကာ “ချစ်သမီး၊ သင်သည်ကား လူကောင်းစင်စစ်မှ ကျွန်ဖြစ်လာရပါသည်။ အမိန့်ဩဇာကိုနာခံတတ်ပြီး ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်းလည်းရှိသည်။ သင်သည် ပစ္စည်းဥစ္စာမဲ့၍ ဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ထားမြင့်မြတ်သူအမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ သင့်ကို သုံးနှစ်စေ့အောင် မခိုင်းလိုတော့ပါ။ သင်အလိုရှိသော ဝတ်ပန်းပုဆိုး အစုံကိုယူပြီး သင့်မိဘထံသို့ ပြန်သွားပေတော့”ဟု ပြောဆိုကာ အမျိုးသမီးကလေးကို ဝတ်ပန်းပုဆိုးတစ်စုံကိုပေးပြီး ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်လိုက်ကြသည်။

မိဘထံပြန်ခဲ့ပြီ

ဆင်းရဲသူမကလေးသည် မိမိလိုချင်သည့် ဝတ်ပန်းပုဆိုးလည်းရ ကျွန်ဘဝမှလည်း လွတ်မြောက်သဖြင့် ဝမ်းသာစွာဖြင့် သူဌေးကြီးများကို ရိုသေစွာ ကန်တော့ကာ မိဘတို့ထံသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

မိမိတို့ ရပ်ရွာနှင့် မနီးမဝေး တောအုပ်တစ်ခုအတွင်းသို့ရောက်သော် ကြည်လင်အေးမြ၍ ကြာပန်းတို့ဖြင့် ပြည့်ဖုံးလျက်ရှိသော ရေကန်တစ်ခုကို

၁၁၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုအခါ မိန်းကလေး၏စိတ်တွင် “ငါ့မှာ ကျွန်အဖြစ် နေခဲ့ရ သည့်ကာလ အတော်ကလေးကြာသွားပြီ။ ကျွန်ရုပ်ကျွန်သွေးနှင့် လူမွေး လူရောင် မပြောင်ဘဲနေခဲ့ရသမျှကို သည်တန်ထဲမှာဆင်း၍ ရေချိုးခြင်းအားဖြင့် ဆေးလျှော်ပစ်လိုက်မည်။ ပြီးသော် ကြည်ကြည်လင်လင် ငါ့ရုပ်သွင်ကို ဝတ်ပန်း ပုဆိုးဖြင့် ဆင်ယင်ကာ မိခင်ဖခင်တို့အား မျက်နှာပြမည်” ဟု ကြံစည်ပြီး ဝတ်ပန်း ပုဆိုးထုပ်ကလေးကို ကန်ဘောင်ရိုးပေါ်မှာထားလျက် ရေကန်တွင်းသို့ သက်ဆင်းကာ ရေချိုးသည်။

ထိုမိန်းကလေး ရေချိုးပြီး ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်တော့မည်ဟု ပြင်ဆင် နေစဉ် ကိုယ်ကို သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားသည့် ရဟန္တာတစ်ပါးကို ဖူးမြင်လိုက်ရသည်။

ရဟန္တာကို လှယက်သူ

ကဿပ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် အနှောင်းပိုင်းတွင် ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူသည့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တစ်ပါးသည် တောလမ်း ခရီးဖြင့် ခရီးဒေသစာရီ ကြွတော်မူခဲ့ရာ အလွန်ယုတ်မာလှသည့် တောပုန်းစားပြ များက ထိုအရှင်မြတ်၏ သင်္ကန်းအစုံကို တိုက်ခိုက်လှယက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးသည် သင်္ကန်းအစား ကိုယ်ကို သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကာ ကြွလာတော်မူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အမျိုးသမီးကလေးကလည်း ရေချိုးအပြီး ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်ရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးကို မြင်သည်နှင့် “ဪ... သည်ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်ကြီးမှာ သင်္ကန်းမရှိ၍ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်ကို ဝတ်လျှမ်းလွှမ်းကာ ကြွလာခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်။ ယခုအခါ ငါ့အတွက် အခွင့်သာခဲ့ပြီ။ ငါသည် ရှေးရှေးဘဝက ဒါနကုသိုလ်နည်းပါးခဲ့၍ ယခုဘဝတွင် သူဆင်းရဲမျိုး၌ ဖြစ်ရသည်။ တစ်ဆယ့် ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့တိုင်အောင် ဝတ်ပန်းပုဆိုး တစ်ထည်ကိုမျှ မဝတ်ရဘဲ ချို့တဲ့ရသည်။ သည်ဘဝမှာလည်း ဒါနနည်းခဲ့ပြန်လျှင် နောင်သံသရာတွင် ပို၍ပင် ဆင်းရဲလိမ့်မည်။ ကျွန်ခံ၍ ရခဲ့သော ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်လိုသော် လည်း မိမိကိုယ်တိုင် မဝတ်ဆင်ဘဲ သင်္ကန်းမရှိသူ အရှင်မြတ်ကြီးအား လှူဒါန်း



လိုက်တော့အံ့”ဟု ကြံစည်ဆုံးဖြတ်ပြီး ရဟန္တာအရှင်မြတ်၏ထံပါးသို့ ဝပ်တွား ချဉ်းကပ်လျက် ဝတ်ပန်းပုဆိုးအစုံကို လှူဒါန်းလိုက်သည်။

ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကလည်း လှူဒါန်းသည့်အဝတ်ကို ခံယူတော်မူပြီး ဆိတ်ကွယ်ရာဌာန၌ ဖူးလွမ်းလာခဲ့သော သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်တို့ကို ဖယ်ရှားခဲ့ပြီး ဝတ်ပန်းပုဆိုးအစုံကို ဝတ်ရုံတော်မူကာ အမျိုးသမီးကလေးအနီး ကြွလာတော် မူသည်။

ဆုတောင်းခဲ့ပြီ

ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို သင်္ကန်းအမှတ်ဖြင့် ဝတ်ရုံတော်မူလိုက်သော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးသည် ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက် အမျိုးသမီး ကလေးသည် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးထံ ဤသို့ ဆုတောင်းသည်။ “အရှင် ဘုရား၊ ဤဝတ်ပန်းပုဆိုးကို လှူဒါန်းရသော စေတနာကြောင့် နောင်ဖြစ်လေ ရာရာ ဘဝတိုင်း၌ အမျိုးသမီးတကာတို့ထက် ကဲလွန်၍ မွန်မြင့်တင့်တယ် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော အရောင်အဆင်းကို ရရပါလို၏။ ပုထုဇဉ်ယောက်ျား အမျိုး သားများ တပည့်တော်မကိုမြင်ခဲ့ပါလျှင် တွယ်တာနှစ်သက် စုံမက်တိမ်းညွတ် သတိလွတ်လျက် ရူးသွပ်သည့် ဝေဒနာကြောင့် မေ့လျော့ယစ်မှူးကြပါစေ ဘုရား”ဟု ဆုတောင်းခဲ့သည်။

ရဟန္တာရှင်မြတ်ကြီးကလည်း အမျိုးသမီးကလေးနှင့် သင့်လျော် လျောက် ပတ် ကောင်းမြတ်သော အနုမောဒနာတရားကို မိန့်ကြားတော်မူပြီး ခရီးဒေသ စာရီ ဆက်လက် ကြွချီတော်မူသည်။

သူ့ဆင်းရဲမကလေး မိအတို့အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသော် သူ၏ မိဘများ အား အကြောင်းစုံတို့ကိုပြောကြား၍ မိမိလှူဒါန်းခဲ့သော ကုသိုလ်ဒါနကို အမျှ ပေးဝေသည်။ မိဘများကလည်း အားရဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုခေါ်ကြသည်။

ကုသိုလ်ကြောင့် တာဝတိံသာရောက်ရပြီ

ထိုအမျိုးသမီး သူ့ဆင်းရဲမကလေးသည် မိမိလှူဒါန်းခဲ့သည့် ဒါန စေတနာကို အစဉ်မပြတ် သတိရ တွေးတောဆင်ခြင်ကာ ကြည်နူးနေမိသည်။

၁၁၄ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ထိုဘဝမှ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစား စံစားရပြန်သည်။

သူဌေးသမီးဥမ္မာဒန္တိဘဝ

ထိုနတ်သမီးဘဝမှ သက်တမ်းကျေ၍ စုတေခဲ့ပြီးသော် သီဝိတိုင်း အရိဋ္ဌပုရမြို့ကြီးဝယ် ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်သူ 'တိရိဋ္ဌိဝစ္ဆ' မည်သော သူဌေးကြီး၏ သမီးရတနာ 'ဥမ္မာဒန္တိ' အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိမွေးဖွားလာခဲ့သည်။

တတော စုတာ' ရိဋ္ဌပုရေ၊ ဇာတာ' ဝိပွကုလေ အဟံ။  
ဇိတာ တိရိဋ္ဌိဝစ္ဆဿ၊ ဥမ္မာဒန္တိ မနောဟရော။

တတော၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ။ စုတာ၊ သက်တမ်းကျေ၍ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အရိဋ္ဌပုရေ၊ အရိဋ္ဌပုရ နေပြည်တော်ကြီး၌။ ဝိပွကုလေ၊ ကြွယ်ဝသော ပုဏ္ဏား သူဌေးအမျိုး၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်၍လာခဲ့ပါသတည်း။ တိရိဋ္ဌိဝစ္ဆဿ၊ တိရိဋ္ဌိဝစ္ဆအမည်ရှိသော သူဌေးကြီး၏။ ဇိတာ၊ ရင်သွေးရတနာ သမီးကညာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မနောဟရာ၊ အဆင်းဂုဏ်အားဖြင့် ယောက်ျားတို့၏စိတ်နှလုံးကို ယူကျုံးဆွဲဆောင်နိုင်သော။ ဥမ္မာ ဒန္တိ၊ ဥမ္မာ ဒန္တိ အမည်ရှိသော အမျိုးသမီးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။

ဗုဒ္ဓလောင်းလျာ သီဝိမင်းကြီး

ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် ကွယ်ပပြီးနောက် ဂေါတမ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မမူမီ ခေတ်ကာလအတွင်း၌ သီဝိတိုင်း အရိဋ္ဌပုရမည်သော မြို့တော်ကြီးတွင် ဂေါတမရှင်တော်ဘုရားလောင်းလျာသည် သီဝိမင်းကြီးဖြစ်ခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုမင်းကြီးသည် မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးနှင့်အညီ စိုးစံအုပ်ချုပ်တော်မူသည်။

ထိုအရိပ္ပပူရ နေပြည်တော်ကြီး၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝသူ 'တိရိဋ္ဌိဝတ္ထ' အမည်ရှိသူဌေးကြီးတစ်ဦးရှိခဲ့သည်။ ထိုသူဌေးကြီး၌ ကံထူးချွန်၍ အလွန် မြင့်မြတ်သူ သမီးရတနာကလေး တစ်ယောက်လည်းရှိသည်။ သမီးရတနာ ကလေးသည် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ လက္ခဏာအားဖြင့် လူလောက်မက နတ်တမျှ နီးနီးလှပသည်။ မွေးဖွားစဉ်အခါမှစပြီး မြင်မြင်သမျှ လူအများတို့က အံ့အား သင့်စွာ ငေးစိုက်ပြီး လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ခိုးမွမ်းကြရသူဖြစ်သည်။

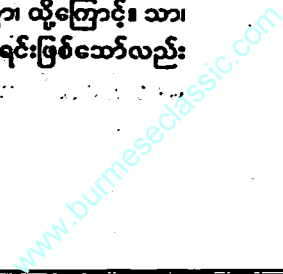
ဆုတောင်းခဲ့ခြင်း၏ အကျိုး

သူမကို မြင်ကြရသူယောက်ျားသူသည် ပကတိစိတ်ဖြင့် မရပ်တည် နိုင်ကြဘဲ အချစ်တဏှာပြီးပြွမ်း၍ ငမ်းငမ်းတသည့် စိတ်ဓာတ်ကြောင့် မရပ်နိုင်၊ မတည်နိုင်။ သောကဗျာပေ မူးမေ့ကြရသည်အထိ လှပသူဖြစ်သည်။ ရှေးဘဝ က ဝတ်ပန်းပုဆိုး လှူဒါန်းပြီး ရည်မှန်းဆုတောင်းခဲ့သည့် စေတနာ အဟုန် ကြောင့် သည်ပုံ၊ သည် နည်းအတိုင်း အကျိုးပေးခြင်းဖြစ်သည်။

မိခင်၊ ဖခင် သူဌေးကြီးနှင့် သူဌေးကတော်ကြီးတို့က သမီးရတနာကို အမည်သညာပေးကြသောအခါ 'ဥမ္မာဒန္တီ' ဟု အမည်ပေးကြသည်။ ထို အမည် သညာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ရှုမြင်ကြသူယောက်ျားတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ယူကျုံးသွေး ဆောင်ကာ မူးရွှေအောင်ပြုတတ်သူဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထိုဥမ္မာဒန္တီ သူဌေးသမီးသည် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သော အခါ ဆံပင်ဖျားမှ ခြေဖဝါးသို့တိုင်အောင် မှဲ့တစ်စက်မျှမရှိဘဲ အလုံးစုံ အပြစ် ကင်း၍ ဝါဝင်းထိန်ပြောင်ကိုယ်ရောင် တလျှပ်လျှပ်နှင့် မြင့်မြတ်သူ သမီးကညာ တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယောက်ျားမှန်သမျှ ဥမ္မာဒန္တီကို မြင်ကြရပါလျှင် သေရည်

[ပဿန္တာနံ ပုရိသာနံ စိတ္တံ ဥမ္မာ ဒေတီတိ ဥမ္မာဒေန္တီ၊ သာ၊ အကြင်သတို့သမီးသည်၊ ပဿန္တာနံ၊ မိမိတို့မြင်ကြတုန်သော၊ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတကာတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်နှလုံးကို၊ ဥမ္မာဒေတီ၊ မရပ်မတည် ဝတ်ပတ်လည်အောင် မူးရွှေစေနိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်၊ ဥမ္မာဒေန္တီ၊ ဥမ္မာဒေန္တီမည်၏၊ ဥမ္မာဒေန္တီတု အမည်ရင်းဖြစ်သော်လည်း အခေါ်ရလွယ်စေရန် ဥမ္မာဒန္တီဟု ခေါ်ဝေါ်နေသားကြသည်။]



၁၁၆ ဝံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သောက်ကြူး၍ ယစ်မူးခြင်းကဲ့သို့ ယစ်မူးမပြေနိုင်ဖြစ်ကြရသည်။ အိမ်ထောင် ပြုချိန်ရောက်သော် အဘိပါရက စစ်သူကြီးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ရသည်။

လယ်သမားသမီး ဘဝ

ဥမ္မာဒန္တိ သူဌေးသမီးဘဝမှ စုတေပြန်သော် ရွာငယ်တစ်ခုတွင် လယ် သမားကြီးတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်လာရပြန်သည်။ တစ်နေ့သ၌ ထိုသူငယ်မသည် လယ်လုပ်တဲ့သို့ သွားလတ်သော် လမ်းခရီးအကြား ရေအိုင်တစ်အိုင်၌ နံနက် စောစော ပွင့်၍နေသော ပဒုမာကြာပန်းကို မြင်တွေ့ရသဖြင့် ရေအိုင်သို့ ဆင်း သက်ကာ ထိုပဒုမာ ကြာပန်းကို လည်းကောင်း ပေါက်ပေါက်ထည့်ရန် ပဒုမာ ကြာရွက်ကိုလည်းကောင်း ခူးယူခဲ့သည်။ လယ်တဲသို့ ရောက်သောအခါ သလေးနှံတို့ကို ရိတ်ဖြတ်ပြီးလျှင် ပေါက်ပေါက်တို့ကို လှော်သည်။ ပေါက်ပေါက် ပွင့်ပေါင်း ငါးရာစေ့အောင် ရေတွက်၍ လှော်သည်။

ထိုခဏ၌ပင် ဂန္ဓမာဒနတောင်၌ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားတော်မူရာမှ ထတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တစ်ပါးသည် သူငယ်မ၏ မနီးမဝေး၌ ကြွရပ်တော်မူလာ၏။

ပေါက်ပေါက်ပွင့်လှူခဲ့သူ

သူငယ်မသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ကို ဖူးမြင်လိုက်ရလျှင်ပင် ကြည်ညို သဒ္ဓါ ထက်သန်လာသဖြင့် ပေါက်ပေါက်ပွင့်တို့နှင့် ပဒုမာကြာပန်းကိုယူခဲ့ပြီး ပေါက်ပေါက်ပွင့်ကို အရှင်မြတ်၏သပိတ်အတွင်း၌ လောင်းထည့်ပြီးလျှင် ပဒုမာ ကြာပန်းဖြင့် ဖုံးအုပ်၍ လှူဒါန်းလိုက်သည်။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ် ကြွသွားတော်မူပြီးနောက် ခရီးအတန်ငယ် ရောက်သော် သူငယ်မ၏စိတ်တွင် “ရဟန်းတို့မည်သည် ပန်းကို အလိုမရှိ

ကြကုန်။ ငါသည် ပန်းကို ပြန်ယူပြီး ပန်ဆင်အံ့” ဟု ကြံစည်လျက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါထံ လိုက်သွားသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်၏ သပိတ်အတွင်းမှ ပန်းကို ပြန် တောင်းယူပြီးနောက် တစ်ဖန် “ဪ . . . အကယ်၍သာ အရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသည် ငါလှူသည့်ပန်းကို အလိုတော်မရှိခဲ့လျှင် လျှစ်စဉ်ကပင် သပိတ်ထက်၌ တင်ထားခွင့်ပေးလိမ့်မည် မဟုတ်၊ မချွတ်ဧကန်ပင် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ငါလှူသည့်ပန်းကို အလိုရှိတော်ပေလိမ့်မည်” ဟု ကြံစည်မိပြန်သဖြင့် တစ်ဖန် သွားရောက်၍ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သပိတ်ထက်၌ ပဒုမာကြာပန်းကို တင်လှူ ပြန်လေသည်။\*

သုဇယမ၏ ဆုတောင်း

ထိုသို့ ပဒုမာကြာပန်းကို ပြန်လှူကာ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဝန်ချတောင်း ပန်ကန်တော့ပြီးလျှင် “အရှင်ဘုရား၊ ဤပေါက်ပေါက်ပွင့်များ လှူဒါန်းရသော အကျိုးဆက်ကြောင့် တပည့်တော်မမှာ ဤပေါက်ပေါက်ပွင့်များ အရေအတွက် နှင့်အမျှ ရင်ငွေသည်းချာ သားရတနာများ ဖြစ်ထွန်းပါစေသတည်း။\*\* ထို့ပြင် လည်း ပဒုမာကြာပန်းလှူဒါန်းရသော အကျိုးဆက်ကြောင့် ဖြစ်လေရာ ဘုံဌာန ၌ တပည့်တော်မ၏ ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း၌ ပဒုမာကြာပန်းတို့သည် မြေမှ ပေါ်ထွက်လာကြပါစေသတည်း” ဟု ဆုတောင်းပတ္တနာပြုလေ၏။

အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ထိုသုဇယမ ကြည့်ရှုနေစဉ်ပင် ကောင်းကင်ခရီး ဖြင့် ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ကြွတော်မူလျက် ထိုပဒုမာကြာပန်းကိုနန္ဒမူလိုက်၌အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ နင်းကြရာ လှေကားရင်းဝယ် ခြေသုတ်ပြုကာထားတော်မူလေ၏။

\* [ဤသို့ ပြုမူခြင်းသည် လှူရာ၌ အပရဓေတနာပျက်သည်သဘောဖြစ်၍ အကျိုးပေး မကောင်း ဖြစ်တတ်သည်ကို နောက်ပိုင်း၌ တွေ့ရမည်။]

\*\* ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ ထေရီအပဒါန် အလိုအားဖြင့် လယ်စောင့်အမျိုးသမီး ပေါက်ပေါက်ပွင့်နှင့် ကြာပန်းလှူ၍ ဆုတောင်းမှုပြုသည့်အခါ လယ်စောင့်အမျိုးသား ငါးရာတို့ကလည်း အရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအား ပျားရည်တို့လှူကြ၍ ထိုသုဇယမ၏ သားငါးရာတို့ ဖြစ်ကြရပါလို့ကြောင်း ဆုတောင်း ပတ္တနာပြုကြသည်ဟု ဆို၏။

17A ထေရီအပဒါန်

နတ်သမီးဘဝ

ထိုကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ထိုသူငယ်မသည် ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပြန်လေသည်။ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောအချိန်မှ စ၍ ထို နတ်သမီး ခြေလှမ်းတိုင်း လှမ်းတိုင်း၌ ကြီးစွာသော ပဒုမာကြာပန်းသည် ထွက်ပေါ်လာကာ နတ်သမီး၏ခြေအောက်၌ ခံလှာလေ၏။

ထိုနတ်သမီးသည် ထိုဘဝမှ စုတေသော် လူ့ပြည်လောကသို့ ရောက်ရှိ လာရသည်။ တစ်ခုသော တောင်ခြေ၏အနီး ပဒုမာကြာအိုင်ကြီးအတွင်းရှိ ကြာဖူးကြီးအတွင်း၌ သံသေဒဇ ပဋိသန္ဓေနေရပြန်ကာ လူဖြစ်လာရပြန်သည်။

ကြာပန်းကိုရသောကမြင်သော်

ရသေ့တစ်ပါးသည် ထိုကြာအိုင်ကို အမှီပြု၍ နေထိုင်၏။ ရသေ့သည် နံနက်စောစော မျက်နှာသစ်ရန် ကြာအိုင်သို့ သွားလတ်သော် ထူးခြားသည့် ပဒုမာကြာဖူးကြီးကို မြင်သဖြင့် 'ဤကြာဖူးသည် အခြား ကြာဖူးများထက် အထူးသဖြင့် ကြီး၏။ အခြားကြာဖူးတို့မှာ ပွင့်ကြ၍ ဤကြာဖူးကြီးမှာမူ ငုံ့လျက်သာ တည်ရှိနေ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ အကြောင်းထူးကေန်ရှိရမည်"ဟု ကြံလျက် ရေအိုင်သို့ဆင်းကာ ထိုပဒုမာကြာငုံ့ဖူးကြီးကို ဆွတ်ယူလေ၏။

ကြာပန်းအတွင်းမှ အမျိုးသမီး

ထိုကြာငုံ့ဖူးကြီးသည် ရှင်ရသေ့ ဆွတ်ခူးလိုက်လျှင်ပင် ပွင့်အာ၍ လာလေ၏။ ရှင်ရသေ့သည် ပဒုမာကြာဖူးအတွင်း၌ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော် နေသော သတို့သမီးငယ်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုမိန်းကလေးငယ်ကို တွေ့မြင် သည့်အချိန်မှစ၍ အစပြုကာ ရှင်ရသေ့၏စိတ်တွင် သမီးဟူသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သည် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် ပဒုမာကြာပန်းနှင့်တကွ သတို့သမီးငယ်ကို မိမိရသေ့ကျောင်းသို့ ယူဆောင်လာပြီး ခုတင်ငယ်၌ သိပ်၍ထားလေ၏။ သတို့ သမီးငယ်ကလေး နို့ဆာ၍ ငိုကြွေးသည့်အခါ သူငယ်မကလေး၏ ကုသိုလ် အာနုဘော်ကြောင့် ရှင်ရသေ့၏ လက်ညှိုး၌ နို့ရည်အယဉ်ဖြစ်ကာ ထွက်၍ လာလေ၏။ ရှင်ရသေ့သည် ထိုပဒုမာကြာပန်း ညှိုးနွမ်းလေလျှင် အခြား

ကြာပန်းအသစ်ကို ခူးယူ၍ သတို့သမီးကို ထိုကြာပန်းအသစ်၌ သိပ်၍ ထားလေ၏။

ထို့နောက် သတို့သမီးငယ် ပြေးကာလွှားကာ ကစားနိုင်သောအချိန်မှစ၍ ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း ပဒုမာကြာပန်းသည် အဆန်းတကြယ် မြေမှပေါ် ထွက်ကာ သတို့သမီးငယ်၏ ခြေဖဝါးအောက်၌ ခံလှာလေ၏။ ထိုသတို့သမီး ငယ်၏ ကိုယ်ရေအဆင်းသည်လည်း ကုကိုမံ = မာလာကျိကျူ ပန်းအစုအပုံ၏ အဆင်းကဲ့သို့ အလွန်လျှင် တင့်တယ်လှပ၏။ သတို့သမီးငယ်သည် လူမက နတ်မမို့ လှပသူကလေး ဖြစ်လာလေ၏။

ပဒုမဝတီ

ထိုသတို့သမီးငယ်ကို ပဒုမာကြာပန်းမှ ဖွားအပ်သောကြောင့် ဖခင် ရှင်ရသေ့က 'ပဒုမဝတီ' ဟု အမည်ပညတ် မှည့်ခေါ်လေသည်။ ပဒုမဝတီသည် ဖခင်ရှင်ရသေ့ သစ်သီးရှာရန် တောသို့သွားလျှင် သစ်သီးကျောင်း၌ တစ်ဦး တည်းသာ ကျန်ရစ်နေရရှာ၏။

ရသေ့ကျောင်းသို့ မုဆိုးရောက်လာ

တစ်နေ့သ၌ ဖခင် ရှင်ရသေ့ သစ်သီးရှာရန် တောသို့သွားခိုက် မုဆိုး တစ်ယောက် သစ်သီးကျောင်းသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ပဒုမဝတီ သတို့သမီးကို တွေ့မြင်ရလေလျှင် "လူသားမှန်လျှင် ဤမျှတင့်တယ်လှပသော အဆင်းမရှိ နိုင်ချေ။ ဤသတို့သမီးအကြောင်းကို ငါသိအောင် စုံစမ်းဦးအံ့" ဟု ကြံစည်လျက် ရှင်ရသေ့ပြန်လာချိန်ကို စောင့်မျှော်လျက် ရသေ့သစ်သီးကျောင်း၌ပင် ထိုင်စောင့် နေလေ၏။

ပဒုမဝတီသတို့သမီးသည် ဖခင်ရှင်ရသေ့ တောမှပြန်လာလျှင် သွား ရောက် ဆီးကြိုသည်။ ရှင်ရသေ့၏ လက်မှ ထမ်းပိုး၊ ရေကရား စသည်တို့ကို ယူငင်၏။ သစ်သီးကျောင်းသို့ ရောက်သော် ဖခင်ရှင်ရသေ့အတွက် သူပြုရမည့် ဝတ်တရားများကို ကျေပွန်အောင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သည်။



၁၂၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ထိုအခါမှ မုဆိုးသည် သူ့မြင်တွေ့ရသူသတို့သမီးမှာ လူစင်စစ်ဖြစ်ကြောင်း သိလေ၏။ ရှင်ရသေ့သည် မုဆိုးကို တောသစ်သီး ကြီးငယ်၊ သောက်ရေတို့ဖြင့် တိုက်ကျွေး ဧည့်ခံသည်။ ထို့နောက် “အမောင်ယောက်ျား၊ သင်သည် ဤတော အရပ်၌ပင် နေမည်လော၊ သို့မဟုတ် ပြန်သွားမည်လော” ဟု မေးလေ၏။

ထိုအခါ မုဆိုးက “ပြန်သွားပါမည် အရှင်ဘုရား၊ ဤတောအရပ်၌နေရန် အကြောင်းမရှိပါ” ဟု ပြန်ကြားပြောဆိုသည်။ ရသေ့က “ဤယခု သင်တွေ့မြင် ခဲ့ရသည့် အကြောင်းအရာတို့ကို ဤတောအရပ်မှမြို့သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မည်သူ့ကိုမျှ မပြောဆိုဘဲနေနိုင်ပါမည်လော” ဟု ထပ်မံ၍ မေးပြန်လေ၏။

မုဆိုးပြန်ပြီ

မုဆိုးက “အကယ်၍ အရှင်မြတ်က အလိုမရှိလျှင် တပည့်တော်သည် မည်သူ့ကိုမျှ မပြောဆိုပါဘုရား” ဟု နှစ်သက်အောင် ပြောကြားလျက် ရသေ့ကို ရှိခိုးပြီး ပြန်သွားလေသည်။ မုဆိုးသည် လမ်းခရီးကို မှတ်မိစိမ့်သောငှာ သစ်ခက်၊ သစ်ပင်တို့၏ အနေအထားကို ကောင်းစွာ မှတ်သားထားလေသည်။

ဗာရာဏသီသို့ ပြန်ရောက်သော်

မုဆိုးသည် ဗာရာဏသီပြည်သို့ ပြန်ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း မိမိ တွေ့မြင် ခဲ့ရသော မိန်းကလေးအကြောင်းကို မင်းကြီးအား သွားရောက်လျှောက်ထား လေ၏။

မင်းကြီးလိုက်သွားပြီ

မင်းကြီးသည် မုဆိုး၏စကားကို ကြားရပြီးနောက် လျင်မြန်စွာပင် တောင် ခြေသို့ သွားရောက်သည်။ ရသေ့ကျောင်းနှင့် မနီးမဝေးအရပ်၌ ယာယီ သစ်ခက်၊ နန်း တည်ဆောက်သည်။ မုဆိုးနှင့် အခြားမင်းချင်း ယောက်ျားများကို ခေါ်ဆောင်ကာ ရသေ့ကျောင်းသို့သွားသည်။

မင်းကြီးသည် ရသေ့အတွက် ယူဆောင်လာခဲ့သော ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာများကို ရသေ့၏ခြေရင်း၌ထားပြီးလျှင် “အရှင်ဘုရား ဤတောအရပ်၌

အဘယ့်ကြောင့် နေနေရပါသနည်း။ သွားကြပါစို့” ဟု အကဲစမ်းစကား ပြောကြားလေ၏။ ရသေ့က “မင်းကြီး၊ သင်မင်းကြီးတို့သာ သွားကြပါကုန်”ဟု ပြောဆိုလေသော် မင်းကြီးက ရသေ့ကို “အရှင်ဘုရား၊ ကောင်းလှပါပြီ။ တပည့် တော် ပြန်သွားပါတော့မည်။ အထူးသဖြင့် အရှင်ဘုရား၏အနီး၌ မာတုဂါမ တည်းဟူသော ဝိသဘာဂပရိသတ်ရှိသည်ဟု တပည့်တော် ကြားသိရပါသည်။ ဤမာတုဂါမဟူသော ဝိသဘာဂပရိသတ်သည် ရသေ့ရဟန်းတို့နှင့် မသင့် လျော်ပါ ဘုရား။ ထိုမာတုဂါမကို တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ လိုက်ပါစေချင် ပါသည်”ဟု တိုက်ရိုက်ပင် လျှောက်ကြားလေ၏။

မိဖုရားအရာ ထားငါမည်

ရသေ့က “တကာတော်မင်းကြီး၊ လူတို့၏ စိတ်သည် ကျေနပ်ရောင့်ရဲမှု ရှိစေရန် ခဲယဉ်းလှပါ၏။ ငါသမီးသည် အဘယ်သို့လျှင် မင်းမောင်းမ၊ မိဖုရားတို့ အလယ်၌ မည်သို့ နေတတ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ နေတတ်လိမ့်မည် မထင်ပါ”ဟု စိုးရိမ်စကား ပြောကြားသည်။ ထိုအခါ မင်းကြီးက ရှင်ရသေ့ စိတ်ချစေရန် ‘အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ဤမိန်းကလေးကို မင်းမောင်းမတို့၏ အကြီး အကဲ မိဖုရားကြီးအရာ၌ထားကာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ပါမည်”ဟု ဖြေသိမ့်စကား ပြန်လည်ပြောကြားခဲ့သည်။

ရသေ့သည် မင်းကြီး၏စကားကို ကြားရလေလျှင် ငယ်စဉ်အခါက မှည့် ခေါ်အပ်သော အမည်အတိုင်း “ချစ်သမီး ပဒုမဝတီ”ဟု သမီးကို ခေါ်လိုက် လေ၏။ ပဒုမဝတီ သတို့သမီးသည် စကားတစ်ခွန်းတည်းဖြင့်ပင် သင်္ခမ်း ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့၍ ဖခင်ရှင်ရသေ့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ရပ်တည်နေလေ၏။

ဖခင်ရသေ့ကြီးက မိန်းကလေးကို “ချစ်သမီး၊ သင် ချစ်သမီးသည် အရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ ယခုအချိန်မှစ၍ ဤကျောင်းသင်္ခမ်း၌ နေခြင်းငှာ မသင့် လျော်တော့ချေ။ မင်းကြီးနှင့် အတူတကွသာလျှင် လိုက်ပါသွားလော့ ချစ်သမီး” ဟု ပြောကြားလေ၏။

ရသေ့ရှေ့၌ပင် အဘိသိက်သွန်းပေးပြီ

ပဒုမဝတီသည် ဖခင်ရသေ့ကြီး၏ စကားကို မငြင်းမဆန် ဝန်ခံလျက် မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ရပ်လျက်သာ ဆက်၍နေလေ၏။ ဟရာဏသီမင်းကြီး

သည် ဤပဒုမဝတီ သတို့သမီး၏ ဖခင်ရသေ့စိတ်ကို ငါ ဆွဲဆောင်ယူအံ့ဟု ကြံစည်ကာ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင် ပဒုမဝတီကို ရွှေငွေအသပြာ ရတနာအစုအပုံကို တင်ထားပြီး အဘိသိက်သွန်းကာ မိဖုရားကြီးအဖြစ် တင်မြှောက်ပေးလေ၏။

ထို့နောက် မင်းကြီးသည် ပဒုမဝတီမိဖုရားကို နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင် သွားသည်။ ထိုအချိန်မှအစပြု၍ ကျန်သော မောင်းမ မိသံ၊ မိဖုရားတို့ကို မင်းကြီးသည် ကြည့်ရုံမျှပင် မကြည့်တော့ဘဲ ပဒုမဝတီမိဖုရားနှင့်သာလျှင် မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်၍နေလေ၏။

မနာလိုဖြစ်ကာ ဘီလူးမဟု ပြောကြပြီ

အခြားနန်းတွင်းသူတို့သည်လည်း ပဒုမဝတီ မိဖုရားကြီးအပေါ် မနာ လိုခြင်း ပြင်းစွာဖြစ်ကြသည်။ ပဒုမဝတီမိဖုရားနှင့် မင်းကြီးတို့၏ ချစ်ခင်မှု ပျက်စေရန် ကုန်းတိုက်စကား အမြဲတစေ လျှောက်ထားကြသည်။ “အရှင် မင်းကြီး၊ ဤပဒုမဝတီသည် လူသားစင်စစ်မဟုတ်ပါ။ အရှင်မင်းကြီး၊ အဘယ် အရပ်ဒေသ၌ လူသားတို့ လှည့်လည်သွားလာရာ ဖဝါးအောက်၌ ပဒုမာ ကြာပန်းတို့ အဆန်းတကြယ် ပေါ်လာသည်ကို မြင်ဖူးပါသနည်း။ ခမ္ဘတ်ဧကန်ပင် ဤပဒုမဝတီသည် ဘီလူးမဖြစ်နိုင်ပါ၏။ ပဒုမဝတီကို ရွှေနန်းတော်မှ အမြန် နှင်ထုတ်တော်မူပါ အရှင်မင်းကြီး” ဟု လျှောက်ထားကြလေ၏။ မင်းကြီးသည် နန်းတွင်းသူတို့၏ စကားကိုကြားသော်လည်း ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် နေတော် မူ၏။

နန်းတွင်းသူတို့က မည်သို့ပင် မလိုစကား ပြောကြားကြသော်လည်း မင်းကြီးသည် ပဒုမဝတီ မိဖုရားကြီးကို ဆထက်ထမ်းပိုး တိုးလို့သာ အကြင်နာ ပိုခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် မကြာမီပင် မိဖုရားကြီးတွင် နှုတ်ငုံသန္ဓေ ရှိလာပေပြီ။ ပဒုမဝတီ မိဖုရားကြီး ကိုယ်ဝန်ရင့်လာသည်အချိန်နှင့် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်မင် ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည် တိုင်းစွန်ပြည်ဖျား ပဉ္စရစ်အရပ်၌ သူပုန်သူကန် ထကြွသဖြင့် စစ်ချီခဲ့ရ၏။

အခွင့်ကောင်းရပြီ

ထိုအခါ နန်းတွင်းသူ မိဖုရားငယ်တို့အတွက် အခွင့်ကောင်းကို ရရှိသွားကြသည်။ ပဒုမဝတီမိဖုရားကြီး၏ အလုပ်အကျွေး မိန်းမတို့အား တံစိုးလက်ဆောင်ပေးပြီးလျှင် ပဒုမဝတီမိဖုရား သား ဖွားပြီးလျှင်ပြီးချင်း ကလေးငယ်ကို အခြားသို့ ဖယ်ရှားထားရန်နှင့် သစ်တုံးတစ်ခုကို သွေးဖြင့် သုတ်လိမ်းကာ ပဒုမဝတီ၏အနီး၌ ထားပါဟု ပြောဆိုထားကြလေ၏။

သွေးစက်၌ သန္ဓေတည်ခဲ့သူလူသားများ

ပဒုမဝတီမိဖုရားသည်လည်း မကြာမီပင် သားတော်များကို မီးရှူးသန့်စင်ဖွားမြင်ခြင်းဖြစ်လေ၏။ မဟာပဒုမမင်းသား တစ်ဦးသာလျှင် မယ်တော်ဝမ်းရေကို အမှီပြု၍ ပဋိသန္ဓေ တည်နေခဲ့ရသည်။ အခြားသော လေးရာကိုးဆယ်ကိုးယောက်သော သူငယ်မင်းသားတို့ကား မဟာပဒုမမင်းသား မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားမြင်ပြီးနောက် မောပန်း၍ လျောင်းစက်နေစဉ် ယိုစီးကျသော သွေးစက်၌ သန္ဓေမှီလျက် သံသေဒဇ ပဋိသန္ဓေဖြင့် လူဖြစ်လာသူများ ဖြစ်သည်။

သစ်တုံးကိုသွေးလိမ်းပြီးကြုတ်၌ထည့်ကာ

ပဒုမဝတီမိဖုရား၏ အလုပ်အကျွေး ဝမ်းဆွဲသည်မိန်းမသည် မိဖုရားကြီး သတိမရသေးသည်ကို သိရှိကာ သစ်သားတုံးတစ်ခုကို သွေးဖြင့် သုတ်လိမ်းလျက် ပဒုမဝတီမိဖုရား၏အနီး၌ထားသည်။ ထို့နောက် အခြား မိဖုရားငယ်ငါးရာတို့အား ပဒုမဝတီမိဖုရားကြီး သားဖွားပြီဖြစ်ကြောင်း အသိပေးလေ၏။ ထိုမိဖုရားငယ်ငါးရာလုံးတို့သည် တစ်ယောက်တစ်ယောက်လျှင် သံသေဒဇမင်းသား [သွေးစက်ဖြင့် သန္ဓေတည်နေခဲ့သူ] တစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်စီကို ဝှက်ယူကြပြီး ပွတ်သမားတို့ထံ လူလွတ်ကာ ကြုတ်အလုံးငါးရာတို့ကို ယူဆောင်ခဲ့ကြစေသည်။ ထို့နောက် မိမိတို့ ဆောင်ယူခဲ့သော မင်းသားငယ်တို့ကို ကြုတ်၌ ထည့်၍ အမှတ်အသား ပြုလုပ်ထားကြလေ၏။

ပဒုမဝတီမိဖုရားကြီး ပြန်လည်သတိရလာသော် အလုပ်အကျွေး ဝမ်းဆွဲသည်မိန်းမကို “အို. . . အမိ အသို့နည်း၊ ငါသည် မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်ပြီးပြီလော” ဟု မေးလေ၏။ အလုပ်အကျွေး ဝမ်းဆွဲသည် မိန်းမယုတ်သည် ပဒုမဝတီမိဖုရားကို ခြိမ်းခြောက်စကားပြောကြားကာ ဤသည်ပင် ရှင်မိဖုရား၏ဝမ်းမှ ဖွားသော သူငယ်တည်းဟု ပြောဆိုပြီးလျှင် မိမိ စီမံထားသည့် သွေးသုတ်လိမ်းထားသော သစ်သားတုံးကို ပဒုမဝတီမိဖုရားကြီး ရှေ့၌ ချပြလေ၏။

ပဒုမဝတီမိဖုရားသည် ထိုသစ်သားတုံးကိုမြင်သော် နှလုံးမသာမယာ ဖြစ်ကာ “အမိ ထိုသစ်သားတုံးကို ခွဲစိတ်၍ လျင်မြန်စွာ ဖယ်ရှားပစ်ပါလော့၊ အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မြင်သွားလျှင် ရှက်ဖွယ်ရာသာ ဖြစ်လေရာ၏” ဟု ဝမ်းနည်းစကား ပြောကြားလေသည်။ အလုပ်အကျွေး ဝမ်းဆွဲသည် မိန်းမယုတ်သည် မိဖုရား၏စကားကိုကြားရသောအခါ ပဒုမဝတီမိဖုရားကို လိုလားသူကဲ့သို့ ဟန်ဆောင်လျက် သစ်သားတုံးကိုခွဲစိတ်ကာ မီးဖိုအတွင်းသို့ ပစ်ချလိုက်လေ၏။

အထင်လွဲကာ ပဒုမဝတီကို နှင်ပြီ

မင်းကြီးသည်လည်း ပစ္စန္ဒရစ်အရပ်မှ ပြန်လာပြီးနောက် နက္ခတ်အချိန်ကောင်းကို စောင့်ဆိုင်းငံ့လင့်ကာ မြို့ပြင်ပ၌ ယာယီတဲနန်း ဆောက်လုပ်စံမြန်းနေသည်။ ထိုစဉ် မိဖုရားငယ်ငါးရာတို့သည် မင်းကြီးအား ခရီးဦးကြိုလာရောက်ကြလျက် “အရှင်မင်းကြီး၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ကျွန်တော်မျိုးမတို့၏ လျှောက်ထားချက်ကို ယုံကြည်တော်မမူခဲ့ချေ။ ယခု အရှင်မင်းကြီး၏ အမြတ်နိုးဆုံး မိဖုရား ပဒုမဝတီသည် သစ်သားတုံးကြီးကို မီးဖွားခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်မျိုးမတို့၏ လျှောက်ထားချက်ကို မင်းကြီး ယုံကြည်တော်မမူလျှင် ပဒုမဝတီ မိဖုရားကြီး၏ အလုပ်အကျွေး ဝမ်းဆွဲသည် မိန်းမကိုခေါ်၍ မေးမြန်းတော်မူပါ” ဟု ကုန်းချောစကား ပြောကြားကြလေ၏။

မင်းကြီးသည် အကြောင်းစုံကို မမေးမမြန်း မဖူးစမ်းမဆင်ခြင်ဘဲ ပဒုမဝတီမိဖုရားကို နန်းတော်မှ နှင်ထုတ်လိုက်လေတော့၏။

ကြာပန်းလှူပြီး ပြန်ယူခဲ့ခြင်း၏ဆိုးကျိုး

မီးဖွားပြီးစ သွေးနုသားနုဖြစ်သော ပဒုမဝတီသည် ရွှေနန်းတော်မှ ထွက်ရ သည်ဆိုလျှင်ပင် ခြေလှမ်းတိုင်းလှမ်းတိုင်း၌ ပဒုမာကြာပန်းတို့ မခံကြတော့ပေ။ ကိုယ်ရေအဆင်းသည်လည်း ယိုယွင်းမဟက်ပြန် အကျည်းတန်၍ သွားလေ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ကြာပန်းလှူခဲ့ပြီး ပြန်ယူမိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အလှူဒါနပြုပြီးနောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော အပရ စေတနာ မကောင်းခဲ့ မှု၏ အကျိုးတရား ဖြစ်သည်။

ခိုကိုးရာမဲ့သွားလာနေစဉ်

ပဒုမဝတီသည် ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်လျက် လမ်းခရီးအကြား၌ တစ်ယောက် တည်း သွားနေလေ၏။ ထိုအခါ အရွယ်ယွင်းယို အမယ်အိုတစ်ယောက်သည် ပဒုမဝတီကို တွေ့မြင်ရလျှင် သမီးဟူသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သွေးဆောင်လာ သဖြင့် “သမီး အဘယ်သို့ သွားမည်နည်း” ဟု မေးလေ၏။

အမယ်အိုက ခေါ်ပြီးကျွေးမွေးထားပြီ

ပဒုမဝတီက “အို... မိခင် ကျွန်တော်မကား ခိုကိုးရာမဲ့နေသူ ဧည့်သည် ဖြစ်ပါသည်။ နားခိုရာ နေရာဌာနကို ရလိုရငြား ရှာဖွေနေမိပါသည်” ဟု ပြောဆို လေသည်။ အမယ်အိုသည် ပဒုမဝတီ၏ စကားကိုကြားသော် “သမီး၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် အမေအိမ်သို့ လိုက်ခဲ့လော့” ဟု ပြောဆိုခေါ်ဆောင်ကာ နားခိုရာ နေရာထိုင်ခင်းအပြင် အစားအစာပါ ကျွေးမွေး၍ထားလေ၏။

မြစ်စောင့်နတ်ကို အသိပေးကြစို့

ထိုအချိန်၌ မိဖုရားငယ်ငါးရာတို့သည် မင်းကြီးကို “အရှင်မင်းကြီး၊ အရှင်မင်းကြီးတို့ စစ်ထိုးသွားတော်မူကြစဉ် ကျွန်တော်မျိုးမတို့သည် ဂင်္ဂါမြစ် စောင့်နတ်အား မင်းကြီးစစ်အောင်နိုင်၍ ပြန်လာလျှင် ပူဇော်မှုကိုပြု၍ ရေ ကစားကြပါကုန်အံ့” ဟု ဆုတောင်းပန်ထွာမှု ပြုလုပ်ထားပါသည်။ အရှင်

၁၂၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

မင်းကြီး၊ အရှင်မင်းကြီးတို့ စစ်အောင်မြင်သည့် အကြောင်းကို ဂင်္ဂါမြစ်စောင့် နတ်ကို အသိပေး ပူဇော်ကြပါစို့” ဟု လျှောက်ထားပြောဆိုကြလေ၏။

မင်းကြီးသည် မိဖုရားငယ်တို့၏ လျှောက်ထားချက်ကို လက်ခံကာ ဂင်္ဂါ မြစ်၌ ရေကစားရန် သွားရောက်လေ၏။

ကြုတ်များပိုက်ကွန်၌ မိနေ

မိဖုရားငယ် ငါးရာတို့သည်လည်း မိမိတို့ယူခဲ့သော ကြုတ်များကို အပေါ်ရုံကဘက်အောက်၌ ဖူးလွန်းကာ သယ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ဂင်္ဂါမြစ်ဆိပ်သို့ ရောက်ကြလျှင် အပေါ်ရုံကိုယ်ဝတ်များကို ခြုံလျက်ရုံလျက်ပင် ရေ၌ ခုန်ဆင်း ကြပြီး ကြုတ်တို့ကို ရေ၌ မျှောလိုက်ကြလေ၏။ ကြုတ်ငါးရာတို့သည် ရေထဲ၌ မျှောပါကြလျက် ရေအောက်တွင် ဖြန့်ကြက်ကာရံထားအပ်သော ပိုက်ကွန်၌ ငြိတွယ်၍ နေကြလေကုန်၏။

ထူးဆန်း၍ မင်းကြီးထံဆက်သ

ရေကစားပြီးသောအခါ ပိုက်ကွန်ကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ကြသည်။ ထိုအခါ ပိုက်ကွန်၌ ငြိတွယ်နေ ကြုတ်တို့ကို အထူးအဆန်းသဖွယ် တွေ့ရ၍ မင်းကြီး ထံသို့ ပို့ဆက်ကြလေကုန်၏။ မင်းကြီးက ကြုတ်တို့ကိုမြင်သော် “အမောင်တို့၊ ဤကြုတ်များအထဲ၌ အဘယ်ပစ္စည်းပါရှိသနည်း” ဟု မေး၏။ မင်းမှုထမ်းတို့က “အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်တို့ မသိကြပါ။ ပိုက်ကွန်တွင် ထူးဆန်းစွာ ငြိတွယ် နေသည်ကို တွေ့ရှိ၍ ဆက်သကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်” ဟု လျှောက်ထားကြ လေ၏။

မင်းကြီးသည် ကြုတ်များကို ဖွင့်စေ၍ ကြည့်ရှုလတ်သော် အထဲ၌ ဖွားမြင်ကာစ ကလေးများကို တွေ့ရသည်။

ကြုတ်အတွင်းမှ သိကြားမင်း၏စာ

မင်းသား ငါးရာတို့ကို ကြုတ်အတွင်း၌ ထည့်သည့်နေရာပင် မင်းသား တို့၏ လက်မမှ နို့ရည်များ ယိုစီးဖြစ်ပွားလာသဖြင့် မင်းသားငယ်လေးများ





၁၇၆

အထွေထွေအားဖြင့် မြန်မာ့အလင်းစာပေတိုက်မှ ရရှိသော စာအုပ်များကို ဖော်ပြပါသည်။



အတွက် အာဟာရကိစ္စ ပြီးစီးကြရလေသည်။ ထို့ပြင် သိကြားနတ်မင်းသည် ကြွတ်များအတွင်း၌ “ဤမင်းသားတို့ကား ပဒုမဝတီမိဖုရားကြီး မွေးဖွားခဲ့သည့် ဗာရာဏသီမင်းကြီး၏ သားတော်များဖြစ်ကြသည်။ ပဒုမဝတီမိဖုရားကို မလိုလားကြသူ ရန်သူမိဖုရားယေငါးရာတို့က မိဖုရားကြီး၏ သားတော်များကို ကြုတ်၌ထည့်၍ ရေ၌မျှော်လိုက်ကြကုန်ပြီ။ ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည် ဤအကြောင်းကို သိစေသတည်း” ဟူ၍ စာကို ရေးသားထည့်သွင်းခဲ့လေသည်။

သိကြားမင်း၏စာကို မင်းကြီးတွေ့ပြီ

မင်းကြီးသည် ထိုစာကို ဖတ်ပြီးသော် မဟာပဒုမမင်းသားကို မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ပွေ့ချီသည်။ ထို့နောက်မှ “အချင်းတို့၊ ရထားတို့ကို အလျင်အမြန် ကကြကုန်လော့၊ မြင်းတော်တို့ကို တန်ဆာဆင်ကြကုန်လော့၊ ငါသည် ယနေ့ပင် မြို့တွင်းနန်းတော်သို့ ပြန်ကြမည်” နန်းတော်သို့ရောက်သော် “အကြင်သူသည် ပဒုမဝတီမိဖုရားကို တွေ့မြင်ရ၏။ ထိုသူသည် ဤအသပြာတစ်ထောင်ကို ယူလော့” ဟု ဆင်ပေါ်တွင် အသပြာတစ်ထောင်ကို တင်၍ စည်လည်စေလေ၏။

အသပြာထောင်ထုပ်ကိုယူပါ

ထိုသို့ စည်လည်သောအသံကို ကြားရသော် ပဒုမဝတီသည် အမယ်အိုအား “အို... မိခင်၊ ဆင်တော်ထက်မှ အသပြာထောင်ထုပ်ကို ယူလိုက်ပါလော့” ဟု ပြောဆို အသိပေးလေ၏။ အမယ်အိုက “သမီး၊ ငါ မယူဝံ့ပါ” ဟု ပြောဆိုသော် ပဒုမဝတီက နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် ထပ်၍ ထပ်၍ယူရန် ပြောဆိုလေလျှင် အမယ်အိုသည် “သမီး၊ အဘယ်သို့ ပြော၍ ယူလိုက်ရမည်နည်း” ဟု မေးလေ၏။

ပဒုမဝတီက “အို... မိခင်၊ ငါ့သမီးသည် ပဒုမဝတီမိဖုရားကို တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏ဟုပြော၍ ယူလိုက်ပါလော့” ဟု ဆို၏။ အမယ်အိုသည် ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်စေတော့ဟု အောက်မေ့ကာ မင်းချင်းတို့ စည်လည်ရာသို့သွားလျက် အသပြာထောင်ထုပ်ကို တောင်းယူလေ၏။ မင်း၏လူများက “အို... အဖွား၊ အဖွား

၁၂၈ ပုံတော်စုံထေရ်အပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သည် ပဒုမဝတီမိဖုရားကို တွေ့မြင်ဘူးသလော” ဟု မေးကြလျှင် အမယ်အိုက “ငါကား မတွေ့မြင်ဘူးပါ။ ငါ့သမီးသည် ပဒုမဝတီမိဖုရားကို တွေ့မြင်ဘူး၏” ဟု ပြန်လည် ဖြေကြားလေ၏။

မိဖုရားကို ပြန်တွေ့ပြီ

မင်းမှုထမ်းတို့သည် “အို... အဖွား၊ အဖွား၏ သမီးသည် ယခုအခါ အဘယ်မှာရှိသနည်း” ဟု မေးမြန်းပြီး အမယ်အိုနှင့်အတူ မိဖုရားရှိသည့် နေရာသို့ လိုက်ပါလာကြလေ၏။ အဖွားအို၏ အိမ်ရောက်သော် ပဒုမဝတီ မိဖုရားကို တွေ့ရသဖြင့် မင်းမှုထမ်းတို့သည် မိဖုရား၏ ခြေရင်း၌ ရိုသေစွာ ဝပ်စင်းနေကြလေသည်။

ထိုအခါကျမှပင် အမယ်အိုသည် မိမိ စောင့်ရှောက်ထားသူ အမျိုးသမီး ကား ပဒုမဝတီမိဖုရားတည်းဟု သိရှိသွားပြီး မင်းကြီး၏မိဖုရားကြီးဖြစ်ပါလျက် ဤငါ့အိမ်၌ အစောင့်ကင်းမဲ့စွာ နေရရှာဘိ၏ဟု သနားကရုဏာစိတ်ဖြင့် ဒေါသစကားကို ပြောဆိုမိလေ၏။

မိဖုရားထံရွှေထမ်းစင်ပို့လိုက်ပြီ

မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်လည်း ပဒုမဝတီမိဖုရား တည်းခိုနေထိုင်သော အိမ်ကို တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ အဖြူထည်တို့ဖြင့် ဝန်းရံပိတ်ဆီးကာ တံခါး၌ အစောင့်ချထားပြီး မင်းကြီးအား အကြောင်းစုံကို ပြန်ကြားလျှောက်ထားကြ လေကုန်၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် မိဖုရားထံ ရွှေထမ်းစင်ကို ပို့သစေ၏။

ပဒုမဝတီမိဖုရားက “ငါသည် ဤကဲ့သို့ မထင်မရှားသော အသွင်ဖြင့် နန်းတော်သို့ မလိုက်ပါနိုင်။ ငါနေထိုင်ရာ ဤအိမ်မှ ရွှေနန်းတော်တိုင်အောင် မွန်မြတ်ဆန်းကြယ်သော အခင်းတို့ကို ခင်းထားစေ။ ထို့ပြင် ရွှေ ကြယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ပိတ်သားမျက်နှာကြက်ကို အမိုးအဖြစ်တင်စေမည်။ ဝတ်စား ဆင်ယင်ရန် မိဖုရားတို့ အဆင်တန်ဆာ အလုံးစုံတို့ကိုလည်း ငါ့ထံ ပို့ပေးရမည်။ ထို့နောက် ငါသည် ရွှေနန်းတော်သို့ ခြေလျှင်ခရီးဖြင့် လိုက်ပါအံ့။ ဤနည်းဖြင့် ငါ၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ဖြိုးသူဖြိုးသားတို့ မြင်ကြရလိမ့်မည်” ဟု ပြောဆို လေ၏။

ပြန်ဖို့ပြင်ပြီ

မင်းကြီးကလည်း 'ပဒုမဝတီမိဖုရား၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်း ပြုလုပ်စီမံ ကြလော့'ဟု အမိန့်တော် ချမှတ်လိုက်သည်။ ပဒုမဝတီမိဖုရားကြီးသည် အလုံး စုံသော အဆင်တန်ဆာတို့ကို တန်ဆာဆင်ပြီးလျှင် ရွှေနန်းတော်သို့ ခြေလျင် ခရီးဖြင့် လိုက်ပါရန် စတင်ပြင်ဆင်လေ၏။

ကုသိုလ်အကျိုးပြန်ခံစားရပြီ

ရွှေနန်းတော်သို့ အပြန်ခရီး စတင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပဒုမဝတီမိဖုရား ကြီး ခြေဖြင့်နင်းတိုင်း နင်းတိုင်းသော နေရာတိုင်း၌ အခင်းကို ဖောက်ခွဲကာ ပဒုမာကြာပန်းတို့သည် အဆန်းတကြယ် မြေမှ ထွက်ပေါ်လာကြကုန်၏။ ဤသည်မှာ ရှေးကပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်၏အကျိုးကို ပြန်လည် ခံစားခြင်း ဖြစ်သည်။

ပဒုမဝတီသည် ရွှေနန်းတော်သို့ရောက်ပြီးသော် မွန်မြတ်ဆန်းကြယ်သည့် အခင်းအားလုံးကို အမယ်အိုအား ကျေးဇူးကို ဆပ်သည့်အနေဖြင့် ပေးစေ လေ၏။

သဘောထားကြီးမြတ်ဝံ့

မင်းကြီးသည်လည်း မိဖုရားငယ်ငါးရာတို့ကို ခေါ်၍ ပဒုမဝတီမိဖုရားကို "ရှင်မိဖုရား၊ ဤမိဖုရားငယ်ငါးရာတို့ကို ရှင်မ၏ ကျွန်များအဖြစ် ငါပေး၏"ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ပဒုမဝတီမိဖုရားက ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤမင်းမိန်းမ မိဖုရားငယ်ငါးရာတို့ကို ကျွန်တော်မအား ပေးအပ်ကြောင်းကို မြို့သူမြို့သား အားလုံးတို့အား အသိပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ထားသည်။ မင်းကြီးသည် "ပဒုမဝတီမိဖုရားအား ပြစ်မှားကြသည့် မိဖုရား၊ မောင်းမငယ် ငါးရာတို့ကို ပဒုမဝတီမိဖုရား၏ ကျွန်များအဖြစ် ငါပေးအပ်ထားပြီ"ဟု စည်လည်စေ၏။

ထိုနောက် ပဒုမဝတီမိဖုရားကြီးသည် မင်းကြီးပေးအပ်ထားသည့် မင်းမိန်းမ မိဖုရားငယ်ငါးရာတို့ကို ကျွန်မအဖြစ်မှ လွတ်လိုက်ပြီဟု တစ်ဖန် စည်လည်စေပြန်သည်။ ပဒုမဝတီမိဖုရားသည် ထိုမင်းမိန်းမ မိဖုရားငယ်



၁၃၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ငါးရာတို့အား ကျွန်မအဖြစ်မှ လွတ်ပြီးသော် မင်းသား လေးရာကိုးဆယ့် ကိုးယောက်တို့ကို ထိုမိဖုရား၊ မောင်းမတို့၏လက်၌ ပြုစုကျွေးမွေးရန် အပ်နှံ ပေးပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင်ကမူ မဟာပဒုမမင်းသားကိုသာလျှင် ယူလေ၏။

မင်းသားတို့ကစားရန်

ထို့နောက် မင်းသားငါးရာတို့ မြူးတူးပျော်ပါးကစားသည့်အရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော် ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် မင်းသားတို့ကစားရန် မင်္ဂလာ ဥယျာဉ်တော်အတွင်း၌ ကစားကွင်း အမျိုးမျိုးနှင့် ပဒုမာကြာပန်းအပြည့် ဖူးအုပ် လျက်ရှိသော မင်္ဂလာရေကန်ကြီးကို တူးဖော်စေသည်။

ဝိပဿနာပွားများကြပြီ

မဟာပဒုမ မင်းသားနှင့်တကွ သားတော်ငါးရာတို့သည် ဥယျာဉ်တော်သို့ မကြာခဏ လာရောက်၍ ပျော်ရွှင်မြူးတူး ဆော့ကစားလာကြရာ သတ်တော် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ပင် ရောက်ရှိလာခဲ့ပေပြီ။ တစ်နေ့သ၌ သားတော် ငါးရာတို့ ဥယျာဉ်တော်၌ ပျော်ရွှင်စွာ ကစားမြူးတူးနေကြစဉ် နံနက် ခင်းအချိန်က ငွားငွားစွင့်စွင့် ပွင့်လန်း၍နေကြသော ပဒုမာကြာပန်းတို့သည် ညနေခင်း နေရင့်လာသည့်အခါ ဦးခေါင်းငိုက်၍ ညှိုးခွေသွားကြသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် ထွေမြင်ကြရကုန်၏။ ထိုသို့ ကြာပန်းများ ငုံရာမှပွင့်၊ ပွင့်ရာမှ ညှိုးလျော်ကြေကျ ပျက်စီးကြရသည့် သဘာဝကို မင်းသားတို့ သတိပြု ဆင်ခြင် မိရာမှ အတည်မမြဲ ဖောက်လွှဲတတ်သော အနိစ္စသဘောကို ဆင်ခြင်သုံးသပ် မိကြသည်။ ထိုသို့ သုံးသပ်ဆင်ခြင်မိရာမှ ဝိပဿနာပွားများကြသည်။

ပစ္စေတဗုဒ္ဓါဖြစ်ကြပြီ

'ကံနှင့်မသိ၊ မြေအဆီနှင့်၊ ရေသီတာဋေ၊ ဥတုအတွေ့ကြောင့်၊ ဓလေ့ ပွင့်ဆန်း၊ ဤကြာပန်းသို့၊ ညှိုးနွမ်းရင့်ကာ၊ ကြွေကျပါအောင်၊ ဇရာရန်ဘေး၊ ရောက်တုံသေး၏။ လေးရပ်ကြောင်းစု၊ ပေါင်း၍ပြုသား၊ နုပပ်ရွှန်းစို၊ ငါတို့ ကိုယ်သို့၊ ထိုကြောက်ဖွယ်ရာ၊ ဘေးဇရာကား၊ ဘယ်မှာမရောက်၊ ရှိတုံ

မြောက်လိမ့်။ ညှိုးခြောက်ယွင်းယို၊ ငါတို့ကိုယ်လည်း၊ ထိုကြာပန်းသွင်၊ တစ်နေ့ တွင်၌၊ ရွှေစင်လျှောက်၊ မြေသို့ခမည်၊ မုချမချွတ်ပါတကား' ဟု ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံကိုယူကြပြီး ရုပ်၊ နာမ် ဓမ္မ သင်္ခါရကို လက္ခဏာယာဉ် သုံးချက် တင်၍ ဆင်ခြင်ပွားများကြရာမှ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို ရကြသည်။

မင်းသားတို့အား လိုက်ပါစောင့်ရှောက်ရသည့် မင်းချင်းယောက်ျား တို့သည် နေအချိန် ကုန်လွန်သွားသဖြင့် "အရှင်သားတို့၊ ရွှေနန်းတော်သို့ ပြန်ရန် အချိန်တန်ပါပြီ" ဟု လျှောက်တင်ကြလေကုန်၏။ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ငါးရာ တို့သည် အဖြေမပေးဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်နေတော်မူကြလေကုန်၏။ ထိုအခါ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် ရွှေနန်းတော်သို့ သွားကြပြီးလျှင် ဗာရာဏသီ ပြည်ရှင် ခမည်းတော်မင်းကြီးအား သားတော်များအကြောင်းကို လျှောက်ထား ကြလေ၏။

ခမည်းတော်မင်းကြီးက "ငါ၏ သားတော်များအား သူတို့ နှစ်သက်သလို နေပါစေ" ဟု အမိန့်တော်မြတ်မှတ်လေ၏။

နန်းတော်ပြန်ချိန်ရောက်ပါပြီ

မင်းသားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ငါးရာတို့သည် တစ်ည၌ပတ်လုံး အစောင့်များခြံရံလျက် ပဒုမာကြာချပ်ထက်၌ နေအရုဏ်တက်သည့်တိုင် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူကြကုန်၏။ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် သားတော်တို့၏ အဖြစ်မှန်ကို မသိကြသေးသဖြင့် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကြကာ "အရှင်မင်းသားတို့၊ ရွှေနန်းတော်သို့ပြန်ချိန်ကို နှိုင်းချိန်ဆင်ခြင် သိမြင် တော်မူကြပါကုန်လော့" ဟု လျှောက်တင်ကြလေ၏။ မင်းသား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ငါးရာတို့က "အို... ဒါယကာတို့ ငါတို့ကား မင်းသားတို့ မဟုတ် ကြကုန်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါများ ဖြစ်ကြကုန်၏" ဟု မိန့်ဆိုကြလေလျှင် မင်းချင်း ယောက်ျားတို့က အရှင်တို့၊ အရှင်တို့သည် အလွန် ဝန်လေးသောစကားကို ပြောကြားကြကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့မည်သည် အရှင်တို့ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါကုန်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် လက်နှစ်သစ်မျှသော ဆံ၊ မုတ်ဆိတ်ကိုသာ ဆောင်ကြ ထားကြကုန်လျက် ကိုယ်၌ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးတို့ ဆင်မြန်းဝတ်ရုံပြီး ဖြစ်ကြပါသည်။



အရှင်တို့မှာမူ ဆံ၊ မုတ်ဆိတ်လည်း ထားလျက်။ မင်းသားတို့ အဆင်တန်ဆာ တို့ကိုလည်း ကိုယ်၌ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် အဘယ်မှာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ဖြစ်နိုင်ကုန် အံ့နည်း”ဟု မိမိတို့ သိကြသလောက် ရိုးရိုးပင် ပြောဆိုလျှောက်ထားကြ လေကုန်၏။

ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်ကြွကြွပြီ

ထိုအခါ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါငါးရာတို့သည် လက်ယာလက်ဖြင့် မိမိတို့၏ ဦးခေါင်းကို သုံးသပ်လိုက်ကြလေ၏။ ထိုခဏမှာပင် လူ့အသွင်ကွယ်ပျောက် ကာ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးတို့ ကိုယ်၌ ဝတ်ရုံဆင်မြန်းပြီးသား ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ထိုနောက်မှ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါငါးရာတို့သည် လူ့အများ ကြည့်ရှုနေစဉ်ပင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် နန္ဒမူလိုက်ဂူသို့ ကြွတော်မူကြလေကုန်၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ မယ်တော် ပဓမဝတီမိဖုရားမှာ မိမိ၏သားတော်များ အားလုံး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်များဘဝ ရောက်သွားရသည်ကို သိရှိသဖြင့် ဝမ်းသာရမည်ဖြစ်သော်လည်း ပုထုဇဉ်ပီပီ ဝမ်းနည်းခြင်းသာ ဖြစ်ရရှာသည်။ သူများထက် ထူးခြားစွာ ငါးရာသော သားတော်များ ဖွားမြင်ထားပါလျက် တစ်ယောက်မျှ မိမိအနားတွင် မကျန်ရစ်တော့။ ထိုအခါ ဖြေမဆည်နိုင်ဖြစ်ပြီး လွမ်းဆွတ်သောဝေဒနာဖြင့် မကြာမီ ကွယ်လွန်ရရှာတော့သည်။

ဘဝခြားလျက် သားတို့နှင့် ပြန်တွေ့ရပုံ

နှလုံးပူပန် ဖိုးရိမ်ဖက်ဖြင့်ပင် ထိုဘဝမှ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် ရာဇဂြိုဟ် မြို့တံခါးဝရှိ ရွာငယ်တစ်ရွာတွင် လက်လုပ်လက်စား သူဆင်းရဲအဖြစ် မွေးဖွား လာခဲ့ရပြန်သည်။ သူမအရွယ်ရောက်သော် လယ်လုပ်ယောက်ျား၊ သူဆင်းရဲ တစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရ၏။ တစ်နေ့တွင် အရှင်သခင် ယောက်ျားအတွက် လယ်တောသို့ ယာဂုပ္ပိဆောင်ရန်သွားစဉ် ရှေးဘဝက မိမိ၏သားများ တော်စပ် ခဲ့ဘူးသည့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ငါးရာတို့အနက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ် ရှစ်ပါးတို့ ဆွမ်းခံချိန်၌ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွသွားသည်ကို ဖူးမြင်ကြရလေ သည်။ ပါရမီအဟုန် ပြည့်စုံသူဖြစ်ရကား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များအား

ဖူးတွေ့ရသည်နှင့် မိမိ၏ အရှင်လင်ယောက်ျားထံ အလျင်အမြန်သွားကာ “အို . . . အရှင်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များကို ဖူးမြင်ပါလော့။ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့ကို အိမ်သို့ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းကျွေးကြစို့” ဟု တိုင်ပင်စကားပြောကြားလေသည်။

အိမ်ရှင်ယောက်ျား လယ်လုပ်သားသည် ဇနီးသည်နှင့်မတူ အယူကွဲပြားဘာသာခြား ဖြစ်နေသည့်အတွက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို ကြည်ညိုလေးစားမှုမရှိ။ ထို့ကြောင့် ဇနီးသည်က တိုင်ပင်သည်ကို လက်မခံပေ။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ် ရှစ်ဆူတို့သည် လယ်လုပ်သမား ဇနီးမောင်နှံတို့၏ မနီးမဝေးအရပ်၌ မြေသို့ သက်ဆင်းတော်မူကြလေကုန်၏။ အိမ်ရှင်မအမျိုးသမီးသည် ထိုနေ့၌ မိမိအတွက်ဝေစုရရှိသော ထမင်း၊ ခဲဖွယ်၊ ဘောဇော်ကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ရှစ်ဆူတို့အား လှူဒါန်း ဆက်ကပ်၍ နက်ဖြန်နံနက်လည်း အရှင်မြတ်တို့ရှစ်ပါးလုံးပင် တပည့်တော်မ၏ဆွမ်းကို အလှူခံတော်မူကြပါဘုရားဟု ပင့်ဖိတ်လိုက်လေ၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ရှစ်ဆူတို့သည် ကောင်းပြီ ဒါယိကာမကြီး၊ သင်၏ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့သည် ဤမျှ (ရှစ်ပါးစာသာလျှင်)ဖြစ်ပါစေ။ နေရာထိုင်ခင်းအတွက်လည်း ရှစ်နေရာတို့သာ ဖြစ်ကြပါစေ။ မယ်တော်ဟောင်းဖြစ်သူ အိမ်ရှင်မ အမျိုးသမီးသည် နောက်တစ်နေ့၌ နေရာရှစ်နေရာ ခင်းကျင်းထားပြီး လှူဖွယ်ဝတ္ထုများကိုလည်း ရှစ်ပါးစာစီမံ၍ အရှင်မြတ်တို့အား အသင့်စောင့်ဆိုင်းလျက်နေလေ၏။

မိခင်ကို ချီးမြှောက်ပါ

အပင့်ခံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ရှစ်ပါးတို့သည် ကျန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ် လေးရာကိုးဆယ်နှစ်ပါးတို့အား “ဒုက္ခငြိမ်းငြား အရှင်ဘုရားတို့ . . . ယနေ့ အခြားအရပ်တစ်ပါးသို့ ဆွမ်းခံကြွခြင်း မပြုကြဘဲ အရှင်တို့၏ မိခင်အား ချီးမြှောက်သမှု ပြုတော်မူကြပါ” ဟု အသိပေး လျှောက်ထားကြလေ၏။ အချိန်တန်သောအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ငါးရာတို့သည် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွလာကြပြီး မယ်တော်၏ အိမ်ရှေ့တွင် သက်ဆင်းတော်မူကြလေသည်။

19A ထေရီအပါဒါန်

၁၃၄ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

မယ်တော်သည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ် ငါးရာလုံးကို အိမ်တွင်းသို့ ပင့်ဆောင်လေသည်။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ရှစ်ပါးတို့ အစဉ်အတိုင်း တန်းလျက် ထိုင်နေမိ ကြလျှင် ကိုးပါးမြောက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည် အခြားရှစ်နေရာတို့ကို တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်းလျက် မိမိကိုယ်တိုင် အပြီးဖြစ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေလေ၏။ ဤသို့ဖြင့် နေရာများ တိုးပြန့်ကျယ်ဝန်းလာသလောက် အိမ်ကလည်း တိုးပြန့် ကျယ်ဝန်း၍ လာလေ၏။

ကြာညိုပန်းအလား

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ငါးရာတို့ အိမ်ထဲတွင် ထိုင်နေတော်မူမိကြလျှင် မယ်တော်ဟောင်း အိမ်ရှင်မသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ရှစ်ပါးစာ စီရင်ထား အပ်သော အလှူဝတ္ထုကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါငါးရာလုံးအား အလိုရှိတိုင်း လောက်လောက် ငင လှူဒါန်းသည်။ ထို့ပြင် ကြာညိုပန်းရှစ်ပွင့်တို့ကိုလည်း ဆောင်ယူခဲ့လျက် ပင့်ဖိတ်ရင်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ရှစ်ဆူတို့၏ ခြေရင်း၌ ချထားပြီးလျှင် “အရှင်မြတ်တို့ဘုရား... ဖြစ်လေရာ သံသရာဘဝ၌ တပည့်တော်မ၏ ကိုယ် အဆင်းသည် ဤကြာညိုပန်းတို့၏ အတွင်းသားကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေသား” ဟု ဆုတောင်းပတ္တနာမူပြုလေ၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ငါးရာတို့သည် မယ်တော်အား အနုမောဒနာ ပြုကြပြီးလျှင် ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ပြန်ကြွတော်မူကြလေကုန်၏။

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်၌ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ

ထိုအမျိုးကောင်းသမီးသည်လည်း အသက်ထက်ဆုံး ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကိုပြုလုပ်၍ ထိုဘဝမှ ကွယ်လွန်လတ်သော် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပြန်သည်။ နတ် ဘဝမှ စုတေကွယ်လွန်ပြီးနောက်သော် အကျွန်ုပ်တို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်ထွန်းတော်မူရာကာလ၌ သာဝတ္ထိပြည်ဝယ် သူဌေးမျိုး၌ ပဋိသန္ဓေယူလေ၏။

ထိုသူဌေးသမီး၏ ကိုယ်ရေအဆင်းကား ရှေးဘဝက ဆုတောင်းခဲ့သည့် အတိုင်း ကြာညိုပန်း၏အတွင်းသားကဲ့သို့ လှပတင့်တယ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူဌေးသမီး၏အမည်ကို 'ဥပုလဝဏ္ဏာ' ဟူ၍ မှည့်ခေါ်ကြလေ၏။ ဥပုလဝဏ္ဏာ သူဌေးသမီး အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအလုံး၌ရှိကြသည့် မင်းများ၊ သူဌေးများ အားလုံးကပင် ဖခင် သူဌေးကြီး၏ထံသို့ သူတို့နှင့် လက်ဆက်ရန် စာသဝဏ်နှင့် တမန်စေလွှတ် တောင်းခံကြလေသည်။

ထိုအခါ ဖခင်သူဌေးကြီးသည် ငါ့မှာ သမီးကလေး တစ်ယောက် တည်းသာရှိသည်။ တောင်းဆိုလာသူအားလုံးတို့၏ စိတ်ကျေနပ်မှုကို ရယူရန် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ စွမ်းနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့အတွက် ဥပါယ်တံမျဉ်ကို ငါ ပြုအံ့ဟု ကြံစည်လျက် သမီးကိုခေါ်ပြီးလျှင် "ချစ်သမီး၊ ယခုအခါ ချစ်သမီးကို လက်ဆက်ပေးရန် တောင်းဆိုလာကြသူတွေ တစ်နေ့တစ်ခြား များပြားလာပြီ။ သူတို့ထဲက တစ်ဦးဦးနှင့် သမီးကို လက်ဆက်ပေးလျှင် ကျန်လူတွေက ကျေနပ် ကြမှာမဟုတ်။ ဒါကြောင့် ဒီအခက်အခဲ အကျပ်အတည်းကလွတ်အောင် သမီး အနေနဲ့ ရှင်တော်ဂေါတမ သာသနာမှာ ရဟန်းမ၊ ပြုနိုင်ပါ့မည်လား" ဟု မေးလေ သည်။ ဖခင်ကြီး၏စကားကို ကြားရလျှင် ဥပုလဝဏ္ဏာ သတို့သမီးသည် အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းမြောက်သွားသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်က သံသရာတွင် နောက်ဆုံးဘဝ၌ လူဖြစ်ရသူ ပစ္ဆိမဘဝိကဖြစ်သဖြင့် လူ့ဘောင်လောကတွင် နေရမည်ကို ငြီးငွေ့နေပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိခင် ဖခင်တို့က ဘုရားရှင်၏ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် တိုက်တွန်းချက်ကို ဝမ်းပန်းတုသာ လက်ခံ ခဲ့လေသည်။

ခြံမိခြံမိ သဲစည်ကား

ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်အတွင်းသို့ အမျိုးသမီးများ ဝင်ရောက်ခွင့် ရကြောင်း သိရသည့်အချိန်မှစ၍ ဥပုလဝဏ္ဏာသည် သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ချင်စိတ်များ ဖြစ်ပွားလာခဲ့သည်။ မိဘများ၏ သဘောထားကို မသိ ရသေး၍သာ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့ရ၏။ ယခု သူ၏ စိတ်အလို

ပြည့်ဝရန် အခြေအနေပေးလာပြီဖြစ်၍ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာက မဆိုင်းမတွ ဝန်ခံ လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သမီးဖြစ်သူနှင့်တကွ မိဘများကပါ စိတ်အားထက်သန် ကြသဖြင့် ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၏ ရဟန်းခံပွဲသည် ခြိမ်းခြိမ်းသံမျှ စည်ကားလှပေသည်။

ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရရှိပြီး မကြာမီမှာပင် အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသည် ဥပုသ်ပြုရန်အတွက် သိမ်အပြင်၌ ပုဗ္ဗကိစ္စများပြုလုပ်သည့် တာဝန်ကိုပေးအပ် ခြင်းခံရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဥပုသ်ကံပြုရန် ရဟန်းမများ မကြွလာမီ ဥပုသ်သိမ်အပြင်၌ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ သောက်ရေသုံးရေများ ထည့်ထားခြင်း၊ နေရာထိုင်ခင်းများ ခင်းထားခြင်းနှင့် မှောင်ရီသန်းလာသော် ဆီမီးများ ညှိထွန်း ထားခြင်း စသည် တို့ကို ပြုလုပ်ရသည်။

အရဟတ္တဖိုလ်ရပြီ

သီတင်းသုံးဖော် အရှင်မများ ကြွရောက်မလာသေးမီ အချိန်ကလေး အတွင်း၌ အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသည် မိမိ ထွန်းညှိထားသော ဆီမီးတောက်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ရှုကာ တေဇောကသိုဏ်းကို ပွားများသဖြင့် ဈာန်သမာပတ်များ ရရှိလာ၏။ ရရှိလာသော ဈာန်သမာပတ်များကိုပင် အခြေပြုလျက် ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆက်လက်စီးဖြန်းလေရာ ထိုနေရာ ထိုခဏမှာပင် အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေတော့သည်။

မောင်တော်သူ နန္ဒလူလင်၏လုပ်ရပ်

ရဟန်းပြု၍ တစ်ဆယ့်ငါးရက် မပြည့်မီမှာပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သော ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီအား လူအများက ကြည်ညိုလေးစား ကြသည်။ ထိုကြည်ညိုလေးစားကြသူ ပုဂ္ဂိုလ်များထဲ၌ မောင်တစ်ဝမ်းကွဲတော်သူ နန္ဒလူလင် မပါပေ။

အရှင်မ၏ တစ်ဝမ်းကွဲ မောင်ဖြစ်သူ နန္ဒသည် နှမဖြစ်သူ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာကို လူ့ဘဝမှာရှိစဉ်ကပင် တဏှာရာဂဖြင့် စွဲလမ်းခဲ့သူဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မိမိတို့ ဘက်က အခြေအနေနိမ့်ကျနေသဖြင့် အခြားအခြားသော သူဌေးသားများ၊ မင်းညီမင်းသားများကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ဘက်အဖြစ်ဖြင့် မကမ်းလှမ်းဝံ့ခဲ့ချေ။

တူနှစ်ကိုယ်ပေါင်းနိုင်ရေးအတွက် မည်သို့သော အခွင့်အလမ်းများပေါ်လာမည် နည်းဟူ၍သာ မျှော်လင့်စောင့်စားနေခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်အခါက ဘုရားရှင်သည် ဘိက္ခုနီတို့အား တောရဆောက်တည် ခွင့်ပြုတော်မူထားသဖြင့် ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်နှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာရှိနေသည့် အန္တဝန်တောတွင်းရှိ သင်္ခမ်းကျောင်းကလေး တစ်ဆောင်တွင် တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေ၏။

တစ်နေ့သ၌ အရှင်မသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်အတွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်ကာ ရရှိလာသော ဆွမ်းသပိတ်ကို ပွေ့ပိုက်လျက် သင်္ခမ်းကျောင်းကလေးသို့ ပြန်လာခဲ့၏။ နေရောင်ခြည်များ လင်းထိန်နေသည့် နေရာမှ ခပ်မှောင်မှောင် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာရသဖြင့် အရှင်မ၏ မျက်စိအမြင်သည် မှန်တရားတဝါး ဖြစ်နေ၏။

ထိုစဉ်ခိုက်ကလေးမှာပင် ညောင်စောင်းအောက်၌ ပုန်းအောင်း၍ စောင့်နေသော နန္ဒလုလင်သည် ရုတ်တရက် ထွက်လာကာ အရှင်မအား အနိုင်အထက်ပြု၍ ပြစ်မှားလေတော့သည်။

နန္ဒလုလင်မြေမျိုခံရပြီ

မပြစ်မှားထိုက်သော ရဟန္တာအရှင်မကို ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြစ်မှားပြီး သင်္ခမ်းကျောင်းမှ ထွက်လာသည့် နန္ဒလုလင်အား မဟာပထဝီမြေကြီးသည် မီးလျှံများဖြင့် ရဲရဲတောက်နေသာ အပေါက်ကြီးကို ဟပေးလျက် မဟာအဝိစိ ငရဲထိအောင် ဝါးမျိုလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီသည် မိမိ၏အဖြစ်သနစ်ကို သီတင်းသုံး ဖော်ရဟန်းမများထံသွား၍ လျှောက်ထား၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စိတ်ထား ခိုင်မာမှုကို သိရှိပြီးသော ဘိက္ခုနီများသည် အရှင်မ၏ သီလသိက္ခာအတွက် မည်သို့မျှ သံသယမရှိကြပေ။ မဖြစ်သင့်သော ကိစ္စကြီးဖြစ်လာရသဖြင့် သတိ သံဝေဂတရားများသာ ပွားများကြ၏။

အချို့ကသံသယဖြစ်ကြပြီ

သူတို့ကဲ့သို့ သဘောမပေါက်သော သူများကား သံသယမပွားဘဲ မနေနိုင်ကြပေ။ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားနေကြသည့် ရပ်သူရွာသူများကဲ့သို့ပင် အရှင်မ၏ အသွေးအသားတို့သည်လည်း စိုစိုပြည်ပြည် ဖြစ်နေကြ၏။

ဤသို့သော အသွေးအသားရှိနေပါလျက် ဤသို့သော အတွေ့အကြုံကို အာရုံခံစားမှု မပြုဘဲ မနေနိုင်တန်ရာ။ မနေနိုင်၍ သာယာခွဲပါလျှင် အရှင်မမှာ သာသနာတော်၌ ဆက်လက် မနေထိုက်တော့ပေ။ ရဟန်းကျင့်ဝတ်သိက္ခာ ကျိုးပေါက်ရပေတော့မည်။ ဤသို့သော စကားရပ်များသည် တစ်စတစ်စ ပြန့်ပွားကာ ဘုရားရှင်ထံတော်အထိ ဆိုက်ရောက်သွား၏။

ကြာဖက်ပေါ်တွင် ရေမတင်သကဲ့သို့

ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ သံဃာနှစ်ရပ်လုံးကို ရှေ့သို့ ခေါ်ယူတော်မူကာ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြာဖက်ပေါ်တွင် ရေမတင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားပေါ်တွင် မုန်ညင်းစေ့ မတင်နိုင်သကဲ့သို့လည်း ကောင်း ကာမဂုဏ်တို့၌ လိမ်းကျံကပ်ငြိခြင်းမရှိ။ ထိုဗုဂ္ဂိုလ်ကို သူတော်သူမြတ် ဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြားပေ၏ဟု ဘုရားရှင်က ဟောကြားတော်မူ၏။

ဤတွင် မှ အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၏ ဂုဏ်သတင်းသည် ညှိုးနွမ်းခြင်းမရှိ တော့ဘဲ ရှေးကထက်ပိုကဲ၍ ကျော်စောထင်ရှားလာပေသည်။

ကြာညိုပန်းကဲ့သို့ လန်းဆန်းလှစွာသော ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီသည် သာသနာတော်ကြီး၏ အကျိုးကို သယ်ပိုးနိုင်ရန် ယခင်က ရရှိထားသော ဈာန် အဘိညာဉ်တို့ကို အဖန်ဖန်ဝင်စား၍ ပွားများ၏။ အထူးသဖြင့် မိမိ အလိုရှိရာ တန်ခိုးပြာဋိဟာ အမျိုးမျိုး ပြသနိုင်သော ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ကို အလေးထား ကာ ပွားများ၏။

ပိုမိုအရှိန်အဝါကြီးမား

သို့ဖြစ်၍ အရှင်မ၏ တန်ခိုးအရှိန်အဝါသည် ထူးထူးခြားခြား ကြီးမား လာ၏။ မိမိထက်အရင် ရှေ့က တန်ခိုးကြီးခဲ့ကြသည့် အရှင်မများ၏ အရှိန် အဝါကိုပင် ကျော်လွန်လာခဲ့လေသည်။



ဤသို့ဖြင့် ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ကို ထပ်ကာထပ်ကာ ပွားများနေစဉ် ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့တော်အနီး ကဏ္ဍမည်သော သရက်ဖြူပင်အနီး၌ ဒိဋ္ဌိတို့အား တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူရန် ကြွရောက်လာ၏။ မကြုံစဖူး ထူးကဲ လှစွာသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြရန် လူနတ်ဗြဟ္မာ ပရိသတ် များ စုဝေးလာကြ၏။

တန်ခိုးပြခွင့်တောင်းပုံ

ဤအချိန်တွင် ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီသည် လေးထောင့်ရှိသော ပြာသာဒ် ပေါ်မှာစီးလျက် ဘုရားရှင်ခြေတော်ရင်းသို့ ဝင်ရောက်ဦးခိုက်ကာ မိမိအား တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြခွင့်ပေးပါရန် လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ ထေရီ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ခွင့်ပြုတော်မမူဘဲ ရေအစုံ မီးအစုံ စသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ကိုယ်တော်တိုင်သာပြတော်မူသည်။

ဧတဒဂ်ဂုဏ်ထူးရပြီ

ထိုကဲ့သို့ တန်ခိုးအရှိန်အဝါ ကြီးမားသောအကြောင်းများကြောင့် ဘုရား ရှင်က ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီအား တန်ခိုးကြီးသော အရာဌာန၌ ဧတဒဂ်ဂုဏ်ထူး ဖြင့် ချီးမြှင့်တော်မူလေသည်။

ဧတဒဂ်ဂုဏ်ထူးဆောင် ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီသည် အစွမ်းသတ္တိ ထက်မြက် လှစွာသော ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ဖြင့် သာသနာတော်ကြီး၌ မကြည်ညိုသေး သောပုဂ္ဂိုလ်များကို ကြည်ညိုလာအောင် ဆောင်ရွက်၏။ ကြည်ညိုပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားလည်း ဆထက်ထမ်းပိုးတိုး၍ ကြည်ညိုလာစေရန် လုံ့လပြု၏။

ဤသို့ သာသနာတော်ကြီး၏အကျိုးကို သယ်ပိုးလျက် ရှိစဉ်မှာပင် မိမိ အတွက် ချမ်းချမ်းသာသာ နေနိုင်ရေးကိုလည်း ရှေးရှုသည်။ နေ့လယ်ခင်း အချိန်များ၌ လူသူတစ်ပါးတို့ အရောက်အပေါက်နည်းသော ဥယျာဉ်များသို့ သွားရောက်ကာ တစ်ပါးတည်း ဖလသမာပတ် ဝင်စားနေတတ်၏။

မာရ်နတ်နှောင့်ယှက်

ဤသို့နေထိုင်စဉ် တစ်နေ့သ၌ မာရ်နတ်သားသည် အရှင်မထံသို့ ချဉ်းကပ်လာကာ ငယ်ရွယ်နုပျိုသော ရဟန်းမ၊ သင်သည် ပင်လုံးကျွတ် ဖူးပွင့်နေသော သရက်ပင်ခြေရင်းသို့ ချဉ်းကပ်လျက် အဖော်မမှီး တစ်ပါးတည်း ထိုင်နေဘိ၏။ သင်သည် ကျူးလွန်ဖောက်ပြားတတ်သော ယောက်ျားဆိုးများကို မကြောက်လေသလော။

ယခင် တစ်ကြိမ်က အတွေ့အကြုံကိုသိထား၍ မာရ်နတ်က ဤစကားကိုပြောကာ ခြောက်လှန့်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီသည် မိမိအား ခြောက်လှန့်လာသော မာရ်နတ်သားကို ဤသို့ ပြန်လည်ကြိမ်းမောင်းလိုက်လေ၏။

‘ဟယ် မာရ်နတ်၊ သင်ကဲ့သို့သော ဟော့ရမ်းကြော့ကြမ်းသော ယောက်ျား ဆိုးများ အရာအထောင်မျှ လာကြာသော်ငြားလည်း ငါ၏ မွေးညင်းတစ်ပင်ကိုမျှ တုန်လှုပ်အောင် မစွမ်းနိုင်ကြပေ။ အသင် တစ်ယောက်တည်းဖြင့်မူ ငါ့ကိုမည်သို့ ပြုနိုင်ပါမည်နည်း။’

ဤသို့ကြောက်ခြင်းကင်းသည့် ဒေသနာများ ဟောကြားလိုက်ရာ မာရ်နတ်သည် ထိုနေရာမှာပင် ကွယ်ပျောက်သွားလေ၏။

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



ပဋုစာရီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ပဋုစာရီလောင်းလျာအမျိုးသမီးသည် လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပဒုမုတ္တရဘုရားပွင့်တော်မူစဉ် ဟံသာဝတီနေပြည်တော်၌ သူဌေးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ထိုသူဌေးသမီးကလေးသည် ဘုရားရှင် ကျောင်းတော်သို့သွား၍ တရားနာသည်တွင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဘိက္ခုနီတစ်ပါးအား ဝိနည်းခိုရ်အရာတွင် ဧတဒဂ်ထား၍ ခိုးမြင့်မြောက်စားတော်မူသည်ကို ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ တွေ့ကြုံရသည်။ ထိုအခါ စေတနာ သဒ္ဓါလွန်စွာတက်ကြွပြီး “နောင်ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တော်တွင် ယခုတွေ့ကြုံရသော ဘိက္ခုနီကဲ့သို့ ဝိနည်းခိုရ်ဧတဒဂ်ရာထူးကို ရရှိလေအောင် ကြံဆောင်ကြိုးစားမည်”ဟု အကြံဖြစ်ပေါ်သည်။

ဆုတောင်းခဲ့ပုံ

ထို့နောက် များမကြာမီအချိန်အတွင်းမှာပင် အလှူမဏ္ဍပ်ကြီးကိုဆောက်လုပ်စေ၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား လှူဖွယ်ပစ္စည်းတို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်သည်။ ဤကဲ့သို့ပြုလုပ် လှူဒါန်းရသော ဒါနကုသိုလ်စေတနာကြောင့် နောင်ပွင့်တော်မူမည့် ဘုရားရှင်တို့၏ လက်ထက်တော်၌ ဝိနည်းခိုရ်ဧတဒဂ်ရာထူးကို ရပါလို၏ဘုရားဟု ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်ထံ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုခဲ့သည်။

ဗျာဒိတ်တော်

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက အနာဂတ်သ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ရှုမျှော်ဆင်ခြင်ပြီး လျှင် အိုချစ်သမီး၊ နောင်ကမ္ဘာတစ်သိန်းလွန်သောအခါ ဂေါတမဘုရားသည် ထင်ရှားပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်ချစ်သမီးသည် ‘ပဋာစာရာ - ပဋာစာရီ’ ဟူသော အမည်ဖြင့် ဝိနည်းခိုရ်ဧတဒဂ်ကို ရရှိလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ဤဗျာဒိတ်စကားကို ကြားရသောအခါ ဤထေရီလောင်းလျာသည် အလွန်တရာဝမ်းမြောက်ပြီး ဒါန၊ သီလအစရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို မနေမနား အားထုတ်သည်။ အသက်အတိုင်းနေ၍ ထိုဘဝမှ စုတေသွားသည့်အခါ တာဝတိံသာနတ်ဘုံ၌ နတ်သမီးဖြစ်လေသည်။

၃၀၁ ထေရီအပဒါန်

ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားလက်ထက်၌ ဝိနည်းခိုရ် ဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းခဲ့ပြီးနောက် ယခုဘဒ္ဒတပ်ကမ္ဘာသို့တိုင်အောင် သုဂတိ သံသရာတို့ ၌သာ ချမ်းသာစွာ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်၌

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင်မူ ဗာရာဏသီပြည်ကြီး၏သခင် ဘုရင်ကိကိမင်းကြီး၏ သမီးတော်ခုနစ်ပါးတို့တွင် 'ဘိက္ခုနီ' အမည်ရှိ တတိယ သမီးတော်မြတ်ဖြစ်လာသည်။

သံဃာတော်များအားပြုစုခဲ့

ထိုအခါ သဒ္ဓါသီလနှင့်ပြည့်စုံသူဖြစ်ခဲ့သည့်အတိုင်း သာသနာဘောင်သို့ ဝင်၍ ရဟန်းပြုလိုပါသော်လည်း ခမည်းတော်ဘုရားက အခွင့်မပြု၍ ရဟန်း မပြုခဲ့ရပေ။ ရဟန်းပြုခွင့်မရသည့်အတွက် တစ်သက်ပတ်လုံး ကောမာရိဗြဟ္မ စရိယ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ဖြင့်သာ မွေ့လျော် နေခဲ့သည်။ အထူးဝိသေသအားဖြင့် သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့ နေထိုင်ရန် ကျောင်းတိုက်တာ အရာမကြီးတစ်ခုကို တည်ထောင်၍ သံဃာတော်အပေါင်း တို့အား ကောင်းမွန်ရှိသောစွာ လုပ်ကျွေးပြုစုခဲ့သည်။ ထိုဘဝတွင် အသက် အတိုင်းနေ၍ စုတေသွားသော် တာဝတိံသာ၌ တခမ်းတနား ခံစားရသူ နတ်သမီး ဖြစ်ရပြန်သည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်

ထိုနတ်သမီးဘဝမှ တစ်ဖန် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်သို့ ရောက်သောအခါ သာဝတ္ထိနေပြည်တော်ကြီး၌ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီး တစ်ဦး၏ သမီးကလေး ဖြစ်လာသည်။ ဘဝါ ဘဝက ပြုခဲ့သမျှသောကောင်းမှု နှင့် ဆုတောင်းများအရ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်။

ထိုသူဌေးသမီးကလေး အရွယ်ရောက်လာသော် ကာမဘုံသားတို့ ဓမ္မတာ တဏှာစရိုက်ဖြင့် ကြိုက်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းသဘော ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသည်။

သူဌေးသမီးဖြစ်သည့်အတိုင်း ပြင်ပကမ္ဘာသို့ သွားခွင့်၊ ထွက်ခွင့်၊ မရပေ။ ထို့ကြောင့် 'အိုးချင်းထား၊ အိုးချင်းထိ၊ ကြီးချင်းထားကြီးချင်းငြိ' ဟူသော စကားအတိုင်း မိမိနှင့်မကြာမကြာ အကြည့်ချင်း ဆုံနေရသူ အစေခံ ကျွန်တစ်ယောက်နှင့် ငြိစွန်းနေခဲ့သည်။ ထိုအဖြစ်ကို မိခင်နှင့် ဖခင်တို့က ရိပ်မိသိရှိခြင်း မရှိကြပေ။

အိမ်ထောင်ဦးစီး လူကြီးသူမများသည် ပြင်ပက အကြောင်းမျိုးစုံ သတင်းစုံကို စုံလင်စွာ သိနိုင်ကြသော်လည်း အိမ်တွင်း၌ဖြစ်ပျက်သည့် အတွင်းရေး အကြောင်းများကိုမူ လွယ်ကူလျင်မြန်စွာ မသိဘဲဖြစ်နေတတ်ကြသည်။ မျက်လုံးများသည် အပြင်အာရုံအမျိုးမျိုးကို မြင်နိုင်သော်လည်း မိမိနှင့် အနီးကပ်ဆုံး မျက်ခွဲအတွင်းသားကို မမြင်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

မိဘများသည် မိမိတို့သမီးရတနာကလေးတစ်ယောက်ကို ဝတ်တရားအတိုင်း ချီးမြှောက်လိုကြသဖြင့် အမျိုးတူ၊ ဂုဏ်တူ၊ အရွယ်တူ သူဌေးသားတစ်ယောက်နှင့်လက်ထပ် ထိမ်းမြားရန် ပြောဆိုပြီးဖြစ်သည်။

သူဌေးသမီးကလေးအနေဖြင့် မိဘတို့ စီစဉ်ပေးသူ ထိုသူသည် မည်မျှပင် ချောချော၊ မည်မျှပင် ပစ္စည်းပေါပေါ မနှစ်သက်မချစ်ခင်နိုင်ပေ။ မိမိနှင့် တိတ်တခိုး တွေ့နေရသူ အချစ်ဦးအပေါ်၌သာ မေတ္တာနှောင်ကြီး ရစ်ဖွဲ့နေတော့သည်။

သူဌေးသမီးနှင့် အစေခံကျွန်ကလေးတို့မှာ သံယောဇဉ်ကြီး အထပ်ထပ် ရစ်ပတ်နေကြပြီဖြစ်သော်လည်း ဂုဏ်ချင်းမတူမှုသဖြင့် ပုန်းလျှိုး၊ ကွယ်လျှိုးနှင့် ကြွက်လျှိုး၊ ကြောင်လျှိုးသာ ဆုံဆည်းကြရရှာသည်။

မိဘဖြစ်သူ သူဌေးကြီးနှင့် သူဌေးကတော်ကြီးတို့သည် သမီးနှင့် ထိမ်းမြားရန် ကြောင်းလမ်းထားသူ သူဌေးသားကလေး၏ မိဘတို့နှင့် မင်္ဂလာ အခမ်းအနားကျင်းပရန် နေ့ရက်ကို ချိန်းဆိုကြသည်။ ထိုအကြောင်းကို သိလျှင်သိခြင်း သူဌေးသမီးသည် လက်ဝတ်လက်စားအချို့ကို ယူငင်ကာ ချစ်ရသည့် လုလင်ပျိုနှင့်အတူ အိမ်ကြီးပေါ်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

တောရွာလေး၌ နေထိုင်နေကြပြီ

သူတို့သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် လေးယူဇနာကွာသော ရွာကလေး တစ်ရွာသို့ ရောက်လာကြသည်။ ရှေ့သို့ ဆက်လက်၍ မသွားနိုင်ကြသဖြင့် ထိုရွာကလေး၌ပင် လုပ်ကိုင်စားသောက် နေထိုင်ကြသည်။

ဆွေမျိုးရင်းချာမရှိ၍

ထိုရွာကလေးတွင် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း နေထိုင် ရသော်လည်း သူဌေးသမီးကလေးအနေဖြင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းသည်ဟု မထင်။ ချစ်သူမျက်နှာကို တစ်မိမိမိမိကြည့်ရင်း တသိမ့်သိမ့် ကြည်နူးနေရသည်ကိုပင် ဘဝဟု ထင်နေမိသည်။ သည်လိုနှင့် သည်လိုနှင့် အချိန်ကာတည်းဟူသော ယန္တရား၏ လှည့်ပတ်မှုကြောင့် လေးငါးခြောက်လ ကြာလာခဲ့သော် ကိုယ်ဝန် ကလေးနှင့် ဖြစ်လာရသည်။ ဆွေမရှိ၊ မျိုးမရှိ၊ မိဝေးဖဝေးဖြစ်နေသည့် ဤရွာ ကလေးတွင် သည်ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားရသည်မှာ စိုးရိမ်စရာ ဖြစ်လာသည်။ မိဘဆွေမျိုးများ၏ အားပေးကူညီစောင့်ရှောက်မှုကို ခံယူချင်လာပြီ။ ထို အကြောင်းကို လင်တော်မောင်ကို ပြောပြတိုင်ပင်မိသည်။

လင်ဖြစ်သူကလည်း မိမိ၏ အရှင်သခင်ဟောင်းများကို မည်ကဲ့သို့ မျက်နှာပြင်ပမည်နည်း။ ကျေးပိုင်ကျွန်ပိုင်ခေတ်တွင် မိမိကဲ့သို့ ငွေဝယ်ကျွန် တစ်ယောက်ကို အရှင်သခင် ဖြစ်သူတို့က လုပ်အားသာမက အသက်ကိုပါ စီရင်ပိုင်ခွင့် ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလော။ ယခု မိမိ ကျူးလွန်ခဲ့သော အမှုသည် အရှင်သခင်တို့အတွက် မည်သို့မျှ ခွင့်လွှတ်နိုင်သည့် အမှုမျိုးမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ဇနီးချောကလေးက မိဘရပ်ထံ ပြန်ချင်သည်ဟု တိုင်ပင်လာတိုင်း သူ့မှာ စိတ်ညစ်စရာ၊ ရင်ခုန်စရာတွေသာ ဖြစ်နေသည်။ ဤလိုဖြင့် တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ တရွေ့ရွေ့ လာခဲ့သည်မှာ မီးဖွားရန်အချိန်ပင် နီးကပ်၍ လာတော့သည်။

နောက်ဆုံးတော့ သူဌေးသမီးကလေးသည် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရဲရဲစွာ ချလိုက်သည်။ မိမိ တစ်ယောက်တည်း အမိအဖတို့ထံ ပြန်၍ သည်ကိုယ်ဝန်ကို မွေးမည်။ လင်တော်မောင်ကိုလည်း အသိမပေးဘဲ ထားခဲ့မည်။ ဤသို့ဖြင့် သူဌေးသမီးကလေးသည် အထုပ်ကလေးဆွဲကာ အိမ်မှထွက်လာခဲ့တော့သည်။

လင်ယောက်ျားဖြစ်သူပြန်လာသော် မိမိဇနီးသည်ကို မတွေ့မမြင်သည် နှင့် အိမ်နီးချင်းဝန်းကျင်ကို မေးမြန်းရာ 'အထုပ်ကလေးဆွဲပြီး ထွက်သွားသည်'ဟု ပြောကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့ဇနီးချောကလေးကို သနားချစ်ခင်လှသောကြောင့် အဆောတလျှင် နောက်မှလိုက်လာခဲ့သည်။ လမ်းခရီးတစ်နေရာတွင် အချင်းချင်း ပြန်လည်ဆုံမိကြသည်။

သားကလေး ဖွားမြင်

လင်မယားနှစ်ယောက် တွေ့ဆုံ၍ မကြာမီအတွင်းမှာပင် ဇနီးသည်က သားယောက်ျားလေး ဖွားမြင်လေသည်။

ထို့နောက် သူဌေးသမီး၏ ဆန္ဒအတိုင်း သူ့မိဘရပ်ထံသို့ ဆက်မသွားကြတော့ဘဲ ဖခင်ဖြစ်သူက ကလေးကိုပွေ့ပြီး မိခင်က အထုပ်ကလေးကို ရွက်ကာ သူတို့နေထိုင်ရာ ရွာကလေးသို့ ပြန်လာကြသည်။ ရွာသူရွာသားများက သူတို့ကို ဝမ်းသာအားရနှင့် ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ကြသည်။ သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်မှာ သားကလေးတစ်ယောက် တိုးလာသဖြင့် ဒုက္ခတစ်မျိုး ပိုလာရပြန်ပြီဖြစ်သည်။ မိဘအိမ်မှာသာဆိုလျှင် သည်လို သားယောက်ျားကလေး ဖွေးလာပါလျှင် ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ၊ ကင်ပွန်းတပ်မင်္ဂလာ၊ ပုခက်တင်မင်္ဂလာ၊ ထမင်းခွံမင်္ဂလာမှစ၍ မင်္ဂလာမျိုးစုံတို့ကို စုံလင်ဆန်းပြား ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ပြုကြပေရောမည်။ ယခုတော့ မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို ဆန်းပြားစွာပြုဖို့နေနေသာသာ အနီးကလေးတစ်ထည်မျှပင် သစ်သစ်လွင်လွင်နှင့် ဖြူဖြူစင်စင်မရှိပေ။

လင်ယောက်ျားမှာလည်း နွေရောညပါ အခါမလပ် အလုပ်ကြမ်း အမျိုးမျိုးကိုရှာပြီး ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ လုပ်ကိုင်ရသည်။ သူဌေးသမီးမှာလည်း ကလေးတစ်ယောက်နှင့် အားလပ်ခွင့်မရအောင် ပင်ပန်းနေရသည်။

ဒုတိယသန္ဓေတည်ပြန်

ဤသို့ဖြင့် ရက်ရှည်လများ ကြာလာခဲ့ရာ သားဦးကလေးသည်ပင် မတ်တတ်သွား၍ စကားတိတိတာတာ ပြောနိုင်လာသည့် အရွယ်သို့



ရောက်လာသည်။ ထိုအခါ သူဌေးသမီးကလေး၌ ဒုက္ခဝန်ထုပ်ကြီး တစ်ထုပ် တိုးလာပြန်သည်။ တခြားသော ဒုက္ခမဟုတ်၊ ဒုတိယတစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေ တည်လာနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ 'ဘူးလေးရာ ဖရုံဆင့်'ဆိုသော စကားကဲ့သို့ ပစ္စည်းကပါးရှား၊ သားဦးအတွက်ပင် အစစ အဆင်မပြေသည့်အထဲ နောက် တစ်ယောက်ပဋိသန္ဓေ တစ်ဖန် တည်လာပြန်၍ ဒုက္ခပိုလာပြီဖြစ်သည်။

ဒုတိယအကြိမ်အိမ်မှထွက်ခဲ့

ထိုအခါ သူဌေးသမီးက မိဘတို့ထံသို့ပြန်၍ မွေးဖွားရန် တောင်းပန်ပြော ဆိုရာ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူက အချိန်ကြာအောင် ဆွဲနေပြန်သည်။ တစ်နေ့ တစ်နေ့နှင့် တရွေ့ရွေ့ အချိန်ကြာသွားခဲ့ရာ မွေးခါနီးကာလသို့ ရောက်လာ ပြန်သည်။ သို့ဖြင့် လင်ယောက်ျားကို မတိုင်ပင်ဘဲ သားဦးကလေးကို လက် ဆွဲပြီး ဒုတိယအကြိမ် မိဘထံသို့ရောက်အောင် ထွက်ပြေးခဲ့ပြန်သည်။ လင် ယောက်ျားကလည်း ပူပင်သောက ဗျပါရကြီးစွာဖြင့် နောက်မှ လိုက်သွားရာ လမ်းခရီးမှာပင် တွေ့ကြုံပြန်သည်။

ဖွားခါနီး မိုးကြီးလေးကြီးကျလာခြင်း

'ကံဆိုးမသွားလေရာ မိုးလိုက်လို့ရွာ' ဆိုသည့်စကားသည် သူဌေးသမီး လေးအတွက် သက်သက်ရည်ညွှန်း၍ ပြောကြ၊ ဆိုကြသည်များဖြစ်လေရော သလား။ လူသူမနီးသည့် တောလမ်းတောင်လမ်း စခန်းတစ်နေရာအရောက် တွင် ကမ္မဇလေလှုပ်ရှား၍ ဝမ်းထဲက ထိုးကျင်နာလာသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင် တစ်ပြင်လုံး မှုန်မှိုင်း၍ အံ့ဆိုင်းလာပြီး ကိုရွှေမိုးက အညှိုး ကြီးစွာ သွန်ချပါတော့သည်။ မိုးနှင့်အတူ လေပြင်းတိုက်သံ၊ မိုးချုန်းသံတို့ ကလည်း တောလုံးညံ့မျှ မြည်ဟီးလျက်ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လျှပ်နွယ် လျှပ်ပန်းတို့ကလည်း တဝင်းဝင်း တလက်လက်။ အားငယ်သူ သည်းခြေပျက် လောက်အောင် ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိသည်။

သားအမိ သားအဖ သုံးဦးစလုံး မှောင်ကြီးမည်းမည်း မိုးသဲသဲတွင် ရွဲရွဲ စိုလျက် ရှိကြသည်။ ချမ်းလိုက်သည်မှာလည်း ခိုက်ခိုက်တုန်ပင်။ ထို့ကြောင့် သူဌေးသမီးသည် လင်ယောက်ျားဖြစ်သူအား မီးဖွားရန်အတွက် လေလုံမိုးလုံ သည့်နေရာ တစ်နေရာကို ရှာဖွေရန် ပြောကြားသည်။ လင်တော်မောင် ကလည်း မဆိုင်းမတွပင် မိုးထဲရေထဲ ပြေးထွက်သွားသည်။ သားကြီးကိုတော့ မိခင်ထံမှာပင် ထားခဲ့သည်။

လင်ဆုံးရပြီ

ခဏအကြာတွင် တောချုံကောင်းကောင်းတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အပေါ်မှ သစ်ရွက် သစ်ခက်များကို ဖြန့်ခင်းပြီး အောက်ခြေကိုလည်း ရှင်းလိုက် သည်။ မီးဖိုရန် ထင်းတုံးများကိုလည်း စုဆောင်းသည်။ တောင်ပို့တစ်ခုပေါ်တွင် ကန့်လန့်တင်နေသော ထင်းတုံးတစ်ခုကို ဆွဲယူလိုက်ရာ တွင်းဝ၌ ရှိနေသည့် မြွေဆိုးက သူ့ကို လှမ်းပေါက်လိုက်သည်။

ဒုတိယသားကလေး ဖွားပြန်

မိုးကြားလေကြားတွင် ခင်ပွန်းသည်ပြန်အလာကို မိခင်နှင့်သားဦးကလေး တို့ စောင့်နေစဉ်ဆဲမှာပင် သူဌေးသမီးသည် ဒုတိယသားကလေးကို မွေးဖွားခဲ့ရ ပြန်သည်။ ပထမသားဦးမွေးဖွားစဉ်က အနားမှာလင်ယောက်ျားရှိ၍ အားတက် နိုင်ပါသေး၏။ ယခုအကြိမ် မွေးဖွားရာ၌မူ လင်ယောက်ျားက အနားမှာမရှိ။ သားငယ်ကလေးကလည်း တစ်စုံတစ်ရာ ဘာမျှ မကူညီနိုင်။

ဒုတိယသားလေး

တစ်ဦးတည်း ခက်ခက်ခဲခဲ ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ သားကလေးကို မွေးဖွား ခဲ့ရသဖြင့် အားအင်ချည့်နဲ့ပြီး အရုပ်ကြိုးပြတ်သည့်နှယ် မောဟိုက်ခွေယိုင် နေရှာသည်။ ချမ်းလိုက်သည်မှာလည်း အရိုးကွဲမတတ်။ ကိုရွှေမိုးကလည်း ခုချိန်တိုင် မစဲသေး။ မွေးကင်းစကလေးငယ်ကလေး၏ စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ် သံက မိုးသံနှင့်အတူ ဆူညံနေသည်။ ခင်ပွန်းသည်၏ အရိပ်အယောင်ကိုလည်း

မမြင်သေး။ မတတ်သာသည့်အဆုံး မွေးကင်းစကလေးကို ရင်မှာပိုက်ပြီး သားကြီးကိုလည်း ရင်ခွင်ထဲအတွင်း ဆွဲသွင်း၍ အချမ်းအအေးဒဏ်ကို ခုခံ နေရရှာသည်။ ညအချိန်ရောက်သည့်တိုင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို မမြင်ရ။ သည်လိုနှင့် နောက်တစ်နေ့မနက်ကူးခဲ့ရသည်။ အပြင်၌ မိုးလည်းစဲလေပြီ။ နေရောင်ခြည် နုနုထွေးကလေးကြောင့် အချမ်းတော့ အနည်းငယ် ပြေခဲ့ရပါပြီ။

သူဌေးသမီးသည် လင်ယောက်ျားကို တွေ့လျှင်လည်းတွေ့၊ မတွေ့လျှင် လည်း နေပါစေတော့။ မိဘရပ်ထံ အရောက်ပြန်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ခရီးထွက်လာခဲ့သည်။ မီးဖွားပြီးစ သွေးနုနု သားနုနုမို့ လမ်းမှာ သေချင်လည်း သေပေစေတော့။ သားငယ်နီတာရဲကို ရင်မှာ ထွေးပိုက်ပြီး သားကြီးကို လက်ဆွဲလျက် အားခဲပြီး ခရီးနှင့်ခဲ့သည်။

သူဆက်၍လာခဲ့ရာ လမ်းခရီးတစ်နေရာ တောင်ပိုအနီး၌ လဲကျသေဆုံး နေသော လင်ယောက်ျားကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုအခါ သူ့ရင်အစုံကို အားကုန်ဆွဲကိုင်လှုပ်သကဲ့သို့ တုန်လှုပ်သွားရသည်။ မိမိချစ်ရတဲ့ လင်ယောက်ျား၊ မိမိ အားကိုးရတဲ့ လင်ယောက်ျား ယခုတော့ သူက ဘဝကို အလွတ်ရုံး၍ အရုံးပေးသွားချေပြီ။ မိမိမှာသာ သားငယ်နီထွေး ပိစိကွေးနှင့် သားကြီးကို လက်ဆွဲ၍ အဝဆိုတဲ့ ဒီတိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲရပေဦးတော့မည်။ သို့ဖြင့် ရှေ့သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ပြန်သည်။

လမ်းခရီးတစ်နေရာတွင် ချောင်းငယ်တစ်ခုကို သူ တွေ့ရပြန်သည်။ ထိုအခါ 'ငါကား သားနှစ်ယောက်လုံးတို့ကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ယူဆောင်၍ ကူးသွားခြင်းငှာ တတ်နိုင်မည်မဟုတ်'ဟု ဆင်ခြင်မိပြီး သားအကြီးကို လာခဲ့ရာ ချောင်းငယ်တစ်ဖက်ကမ်း၌ ထားခဲ့မည်။ သားအငယ်ကို ဟိုမှာဘက်ကမ်းသို့ ပို့ဆောင်ပြီး အနီးအဝတ်၌ သိပ်ထားမည်။ ပြီးမှ ပြန်၍ 'သားအကြီးကို ပွေ့ချီ ကာ ဤချောင်းငယ်ကို ကူးသွားတော့အံ့'ဟု ကြံစည်လျက် ချောင်းအတွင်းသို့ ဆင်းလာခဲ့ပြီး သားအငယ်ကို တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ပို့ခဲ့သည်။



လင်သေဆုံးနေသည်ကိုတွေ့သဖြင့် ပဏာမရှိ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားပုံ



www.burmeseclassic.com

သားသေ လင်ဆုံးရပြီ

ထို့နောက် သူဌေးသမီးသည် ချောင်းတွင်းပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။ ချောင်းအလယ်သို့ရောက်သောအခါ သိန်းစွန်ရဲတစ်ကောင်သည် အနီးဖြင့်ထုပ်ကာ ချထားခဲ့သော သားငယ်ကို စားစရာ အသားတုံးထင်၍ ထိုးသုတ်ရန် တဟုန်တည်းပြေးဆင်းလာခဲ့သည်။ သူဌေးသမီးသည် သူနှင့်ဝေးနေသဖြင့် လက်ကို ဆန့်တန်းကာ သိန်းစွန်ရဲကို ပြေးစေရန် အသံပြုအော်ဟစ်ပြီး ခြောက်လှန့်သည်။ မိခင်သူဌေးသမီး လက်ဆန့်တန်းသော အမှုအရာကိုမြင်ရသဖြင့် တစ်ဖက်ကမ်း၌ ကျန်ခဲ့သော သားအကြီးသည် 'ငါ့ကိုမိခင်သည် ခေါ်၏'ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့် မြစ်ချောင်းတွင်းသို့ ပြေးဆင်းလာရာ ချောင်းရေအဟုန်ဖြင့် မျောပါသေဆုံးသွားလေ၏။ သိန်းစွန်ရဲသည်လည်း သူဌေးသမီးကလေး အနီးသို့ မရောက်မီပင် သားအငယ်ကို သုတ်ချီသွားလေတော့၏။

သူဌေးသမီးသည် လင်ကလည်း မြွေကိုက်ခံရ၊ သားကြီးက ရေမျော၊ သားငယ်က စွန်ချီခံရ၍ အပူပေါ် အပူဆင့်ကာ...

ဥဘော ပုတ္တာ ကာလင်္ကတာ၊ ပန္နေ မယံ ပတိ မတော။

မယံ၊ ပဋာစာရီ သညာမည်ထ ကျွန်တော်မ၏။ ဥဘောပုတ္တာ၊ အကြီးအငယ် သားနှစ်သွယ်တို့သည်။ ကာလင်္ကတာ၊ တစ်ဦးရေမျော တစ်ဦးကို သိန်းစွန်သုတ်သဖြင့် ဆုံးချုပ်ပျက်စီးခဲ့ကြလေပြီ။ ပန္နေ၊ ခိုရာမဲ့တီး လမ်းခရီး၌။ ပတိ၊ အားကိုးအားထားရာ လင်ယောက်ျားသည်။ မတော၊ ထင်းရှာသွားရင်း သေမင်းထံသို့ ရောက်သွားခဲ့ရပြီ။ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျက် သာဝတ္ထိပြည်ဘက်သို့ ဦးတည် ခရီးဆက်ခဲ့လေ၏။

မိဘအိမ်ကို မမှတ်မိတော့

သူဌေးသမီးသည် နှုတ်မှဟစ်အော် ကြွေးကြော်ရင်း သာဝတ္ထိပြည်ရှိ မိဘအိမ် အနီးသို့ ရောက်သွားသည်။ သောကအဟုန်အားကြီးသဖြင့် မိမိ၏ မိဘအိမ်ကိုပင် မမှတ်မိနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရသည်။ လမ်းတွင် တွေ့သောသူများကို သူ့မိဘအိမ် အခြေအနေကို ပြောပြလျက် မည်သည့်နေရာ၌ ရှိနေကြောင်းကို

21A ထေရ်အပါဒါန်

၁၅၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

မေးမြန်းနေ၏။ အမေးခံရသူများက ထိုသူဌေးမိသားစုတို့၏ နေအိမ်သည် ယမန်နေ့ညက လေပြင်းတိုက်ခတ်သောကြောင့် ပြိုကျသွားခဲ့ပြီ။ ထိုတိုက်ပြိုကြီးထဲမှာပင် သူဌေးမိသားစု အားလုံးတို့သည် အသက်ပျောက်ကုန်ကြပြီ။ ထိုသူဌေးမိသားစု ကြီးငယ်တို့ကို ထင်းပုံတစ်ခုထက်သို့တင်ကာ ယနေ့ပင် မီးသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြရပြီဟု ဝမ်းနည်းစကား ပြောကြားကြသည်။

ထိုအခါ သူဌေးသမီးကလေးက “အို... မိတ်ဆွေတို့၊ ဘာတွေကို ဘယ်လိုများ ပြောလိုက်ကြတာပါလိမ့်”ဟု တစ်ခွန်းတည်းသော စကားကိုသာ ပြောနိုင်ရှာတော့သည်။ ဘယ်ရှေးကြမ္မာက ဖန်လာသလဲတော့ သူ့ခမျာ မသိရှာ။ သားဆုံး၊ မိဘမောင်ဘွားတွေပါ ဘဝတုံးခဲ့ရပေပြီ။ သူခံစားနေရသည့် ဝေဒနာသည် ဘယ်၍မည်မျှဟု နှိုင်းဆ၍မရအောင် ကြီးမားလှပေသည်။ ထိန်းချုပ်၍ မရတော့သည့် သောကဗျာပါဒ ဝေဒနာကြောင့် တစ်စတစ်စ သတိ တရား ကင်းတွာသွားပေပြီ။ အရှက်အကြောက် တရားဆိုသည်မှာ ဘာကို ဆိုလိုမှန်းပင် မသိတော့။ နှုတ်မှလည်း အော်ကာဟစ်ကာဖြင့် မရပ်မနား ရေရွတ်နေသည်။ လက်ခြေမြှောက်ကာ ရောက်တတ်ရာရာ ပြေးလွှား၍သာ နေတော့သည်။ အဝတ်ပုဆိုးပင် မကပ်နိုင်တော့။

တစ်ခါတစ်ရံ သတိတရား ပြန်ကပ်လာသည်အခါတွင် ဤသို့ ငိုကြွေး ရှာပြန်သည်...။

ဥဘော ပုတ္တာ ကာလင်္ကတာ၊ ပန္နေ မယံ ပတီ မတော။  
မာတာ ပိတာ စ ဘာတာ စ၊ ဧကစိတမ္ပိ သယုရေ။

မယံ၊ ပဋာစာရီ သညာမည်ထ ကျွန်တော်မ၏။ ဥဘောပုတ္တာ၊ အကြီး အငယ် သားနှစ်သွယ်တို့သည်။ ကာလင်္ကတာ၊ တစ်ဦးရေမျော တစ်ဦးကို သိန်းစွန်သုတ်သဖြင့် ဆုံးချုပ်ပျက်စီးခဲ့ကြလေပြီ။ ပန္နေ၊ ခိုရာမဲ့တီး လမ်းခရီး၌။ ပတီ၊ အားကိုးအားထားရာ လင်ယောက်ျားသည်။ မတော၊ စုတိပြတ်ကြွေ သေခဲ့လေပြီ။ မာတာပိတာ စ၊ မွေးမိသခင်ဖခင်နှင့် ကျေးဇူးရှင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာတာ စ၊ တစ်မိဝမ်းတွင်း ထက်အောက်ဆင်းသည့် မောင်ရင်းကို လည်း ကောင်း။ ဧကစိတမ္ပိ တိုက်ပြို၍ အသက်ကုန်သဖြင့် တစ်ခုတည်းသော ထင်းပုံ၌။



ပဋာစာရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

သယုရေ-သယုန္တိ၊ စာပနပျာချကာ မီးသင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်ပြီတကား... ဟု ရေရွတ် နေပြန်သည်။

ပဋာစာရီအမည်ရခြင်း

ထိုသူဌေးသမီးမှာ မိမွေးတိုင်းအသွင်ဖြင့် လှည့်လည်သွားလာနေရာ အမြင်မတော်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်က အရှက်အကြောက်ဖူးအုပ်ရန် အဝတ် ထဘီကို ပေးအပ်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့ခမျာ ဝတ်ဆင်ရန် သတိမရဘဲ ဆုတ်ဖြုတ်သာ စွန့်ပစ်နေတော့၏။

ထိုအခါ သူဌေးသမီးကို မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းသောနေရာ၌ လူအများက ဝိုင်းအုံကြည့်ရှုနေကြသည်။ အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်တည်းဖြင့်သာ လှည့်လည် သွားလာနေလေ၏။ သူဌေးသမီး၏အမည်ကို “ပဋာစာရာ (ပဋာစာရီ) အဝတ် ထဘီမဝတ်သူ”ဟု ခေါ်ဆိုကြလေ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့်လည်း အဝတ်မဝတ် သည့်အတွက် အရှက်မဲ့သူတို့၏ အကျင့်မျိုးထင်ရှားသူဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် “ပဋာစာရီ”ဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်ကြလေ၏။

ဦးတည်ရာသွားလာနေ

ပဋာစာရီ သူဌေးသမီးသည် မိမိစိတ်ကို အစိုးမရဘဲ မိမွေးတိုင်းအသွင်ဖြင့် ခြေဦးတည်ရာ လှည့်လည်သွားလာ၍ ငိုကြွေးနေလေရာ ထိုသူဌေးသမီးကို တွေ့မြင်ကြရသူတို့က အုတ်ကျောက်ခဲများဖြင့် ပစ်ပေါက်ကာ ဝေးရာသို့ နှင်ထုတ်ကြသည်။

ဘုရားရှင်၏အဓိဋ္ဌာန်

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတိုက်တော်ဝယ်များစွာသော ပရိသတ် အလယ်၌ ထိုင်နေတော်မူကာ တရားဟောတော်မူနေသည်။ အဝတ်မပါ ဗလာ ကိုယ်တည်းဖြင့် ခြေဦးတည်ရာ လှည့်လည်သွားလာနေသော ပဋာစာရီသူဌေး သမီးကို ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် မြင်တော်မူသည်။ သူမ၏အသိဉာဏ်ရင့်ကျက်ချိန်

၁၅၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရောက်သည်ကိုလည်း သိတော်မူသောကြောင့် ပဋာစာရီ သူဌေးသမီးကို ကျောင်းတိုက်တော်သို့ လာရောက်ရန် အမိဌာန်ပြုတော်မူ၏။

ချစ်သမီးသတိရပါ

တရားနာပရိသတ်သည် ပဋာစာရီ လာနေသည်ကို မြင်ရသော် “အဏ္ဏမဒီကို မလာစေနှင့်” ဟု ပြောဆိုကြလေ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က “ပဋာစာရီကို မတားမြစ်ကြနှင့်” ဟု မိန့်တော်မူသည်။ အနီးသို့ရောက်လာသောအခါ ပဋာစာရီကို “ချစ်သမီး၊ သတိရလော့” ဟု မဟာကရုဏာ ကြီးစွာဖြင့် မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

ပဋာစာရီသည် ထိုခဏအတွင်းမှာပင် ဘုရားရှင်၏ မေတ္တာတော်ကြောင့် အသိစိတ်ပြန်ဝင်လာသည်။ ထာဘီအဝတ် ကျွတ်နေသည်ကိုလည်း အမှတ်ရကာ အရှက်အကြောက်ကြီးစွာ ဖြစ်နေသည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး မိမိကိုယ်ကို ဖုံးအုပ်ပြီး ဒူးထောက်ခါးညွတ်ကာ ခေါင်းငုံ့၍ ထိုင်နေရှာလေ၏။ ထိုအချိန်တွင် လူတစ်ယောက်က အပေါ်ရုံ အဝတ်ကိုပစ်၍ ပေးလိုက်သည်။ ပဋာစာရီသည် ထိုအဝတ်ကို လျင်မြန်စွာ ဝတ်ဆင်၍ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကာ တည်ခြင်းငါးဖြာဖြင့် ရှိသေစွာ ရှိခိုးသည်။ ထို့နောက် ဤသို့ လျှောက်ထားသည်။

အကြောင်းစုံလျှောက်ထားပြီ

“မဟာကရုဏာရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်မ၏ မှီခိုအားထားရာ ဖြစ်တော်မူပါဘုရား၊ တပည့်တော်မ၏ သားအငယ်ကို သိန်းစွန်ယုတ်က ချီသုတ်၍ သွားခဲ့ပါပြီ။ သားအကြီးကိုလည်း ချောင်းရေကြမ်းက တိုက်လွှမ်းမျောဆောင်၍ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပါပြီ။ လမ်းခရီးအကြား၌ ခင်ပွန်းသည် လင်ယောက်ျားလည်း ဆုံးပါးခဲ့ပါပြီ။ မိဘနှစ်ပါးနှင့် မောင်တို့သည်လည်း တိုက်အိမ်ပိကာ သေဆုံးကြပါသဖြင့် ထင်းပုံတစ်ခုအတွင်း၌ မီးသဏ္ဍိတ် ပြီးခဲ့ကြပါကုန်ပြီ ဘုရား”

သောကအေးရန် တရားပြုပြီ

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က “ချစ်သမီး ပဋာစာရီ၊ ထွေရာလေးပါး အကြံများ မနေလင့်။ သင်ချစ်သမီး၏ မှီခိုကိုးစား အားထားရာဖြစ်နိုင်သည့် ငါ၏အထံသို့ သင်ချစ်သမီး ရောက်လာခဲ့လေပြီ။ သင်ချစ်သမီးသည် ယခုအခါ သား၊ လင်၊ မိဘ၊ မောင်တို့ သေဆုံးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် မျက်ရည်ပေါက် ကြီးငယ်ကို ဖြစ်စေရသကဲ့သို့ ဤအတူပင် အနမတဂ္ဂအစမထင် သံသရာ တစ်ခွင်၌လည်း သား၊ လင်၊ မိဘ၊ မောင်တို့ သေဆုံးခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့် ကျခဲ့ရသည့် မျက်ရည်ပေါက်များကား မဟာသမုဒ္ဒရာလေးစင်းအတွင်း၌ ရှိသော ရေပေါက်တို့ထက် မြားမြောင်လှပေ၏”ဟု တရားဓမ္မ ညွှန်းဖော် ပြတော်မူသည်။

စတူသူ သမုဒ္ဒေသူ လေ ပရိတ္တကံ၊  
တတော ဗဟုံ အဿုလေ အနပ္ပကံ။  
ဒုက္ခေန ဖုဋ္ဌဿ နရဿ သောစနာ၊  
ကိ ကာရဏာ အမ္မ တုဝံ ပမဇ္ဇသိ။

ပဋာစာရေ ချစ်သမီး ပဋာစာရီ၊ စတူသူ သမုဒ္ဒေသူ၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် လေးမျက်နှာ သမုဒ္ဒရာတို့၌။ လေ၊ ရေပေါက်သည်။ ပရိတ္တကံ၊ သတ္တဝါတစ်ယောက် သံသရာတစ်လျှောက်၌ ကျခဲ့ရဖူးသော မျက်ရည်ပေါက် နှင့် နှိုင်းစာလျှင် နည်းလှစွာသေး၏။ ဒုက္ခေန ဖုဋ္ဌဿ၊ သား၊ လင်၊ မိဘ၊ မောင် နှမတို့ သေဆုံးရ၍ ကာယ၊ စိတ္တ ဒုက္ခနှစ်ဖုံ တွေ့ကြုံနှိပ်စက် ခံစားနေရသော။ နရဿ၊ ဒေါသကိလေသာ မခွာရသေးသူ လူတစ်ယောက်၏။ သော စနာ၊ မိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်းကြောင့်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်ပေါ် ယိုဖီး၍လာသော။ အနပ္ပကံ၊ တစ်ပါးမက ဂဏန်းမချနိုင်သော။ အဿုလေ၊ မျက်ရည်ပေါက်သည်။ တတော၊ ထို မဟာသမုဒ္ဒရာလေးစင်းအတွင်း၌ရှိသော ရေထက်။ ဗဟုံ၊ သင်္ချာ ဆပွားများလှပေ၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး ပဋာစာရီ။ တုဝံ၊ သင်ချစ်သမီးသည်။ ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပမဇ္ဇသိ၊ သတိယွင်းပေါ့ ချစ်သမီး မေ့လျော့၍ နေဘိသနည်း။ မာ ပမဇ္ဇ၊ သတိတရား လက်ကိုင်ထား၍ သင် ကား မမေ့မလျော့နေလေလင့်။

ဤသို့ ဘုရားရှင်က သောကသိမ်းတရားကို ဟောကြားတော်မူလေ၏။  
ဘုရားရှင်က အနမတဂ္ဂ အစမထင် သံသရာတစ်ခွင်နှင့် စပ်သော တရားစကား  
ဟောကြားတော်မူလေလျှင် ပဋ္ဌာစာရီ၏ စိတ်သန္တာန်၌ သောကတရား အထူး  
သဖြင့် လျော့ပါး၍ သွားလေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပဋ္ဌာစာရီ၏ စိတ်အစဉ်တွင် သောက  
တရား လျော့ကျနည်းပါးလာနေသည်ကို သိမြင်တော်မူသဖြင့် “ချစ်သမီး  
ပဋ္ဌာစာရီ၊ တမလွန်လောကသို့သွားရောက်ရတော့မည့် သူ့အတွက် သား၊ လင်၊  
ခင်ပွန်းစသော သူများသည် အစောင့်အရှောက်လည်း မဖြစ်နိုင်ကြ၊ ပုန်းအောင်း  
မှီခိုအားထားစရာလည်း မဖြစ်နိုင်ကြ။ ထို့ကြောင့် ပညာရှိသောသူသည် မိမိ၏  
သီလကို သုတ်သင်စင်ကြယ်စေ၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်း  
လမ်းစဉ်ကိုသာ ကောင်းစွာ ပွားစီးစေရမည်” ဟူ၍ သဘောအနက် ဖော်ပြတော်  
မူလျက် ဤသို့ ဆက်လက် ဟောကြားတော်မူ၏။

န သန္တိ ပုတ္တာ တာဏာယ၊ န ပိတာ နာပိ ဗန္ဓဝါ။  
အန္တကေနာဓိပန္နဿ၊ နတ္ထိ ဉာတိသု တာဏာတာ။

ပဋ္ဌာစာရေ၊ ချစ်သမီး ပဋ္ဌာစာရီ။ အန္တကေန၊ ဘဝဆုံးလျှင်း ရှင်သေမင်း  
သည်။ အဓိပန္နဿ၊ အချိန်ရောက်ကာ နှိပ်စက်လာသောသူ၏ (အဖို့ရာ)။  
ပုတ္တာ၊ သားသမီးတို့သည်။ တာဏာယ၊ သေမင်းရန်ကို တွန်းလှန်စောင့်ရှောက်  
ခြင်းငှာ။ န သန္တိ၊ မဖြစ်နိုင်ကြကုန်။ ပိတာ၊ ဘ၊ မိနှစ်ပါး ကျေးဇူးရှင်များသည်  
လည်း။ နသန္တိ၊ အားထားရာတို့မဖြစ်နိုင်ကြကုန်။ ဗန္ဓဝါပိ၊ မေတ္တာဖွဲ့ပို့ ဆွေမျိုး  
မိတ်သင်္ဂဟတို့သည်လည်း။ နသန္တိ၊ အားထားရာတို့ မဖြစ်နိုင်ကြကုန်။ ဉာတိသု၊  
မိဘ၊ သမီး၊ သား ဆွေမျိုးများတို့၌။ တာဏာတာ၊ သေမင်းရန်ကို တွန်းလှယ်ပယ်  
ဖျောက် စောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ တစိုးတစီမျှ မရှိချေ။

ဧတမတ္ထဝသံ ဥ တွာ၊ ပဏ္ဍိတော သီလသံဂုတော။  
နိဗ္ဗာနဂမနံ မဂ္ဂံ၊ ဒိပ္ပမေဝ ပိသောဓယေ။

ပဏ္ဍိတော၊ ရှေ့နောက်အရေး ထောက်တွေးမြော်မြင် ပညာရှင်သည်။  
ဧတံအတ္ထဝသံ၊ သေမင်းရန်ရောက် ကြုံလာမြောက်သော် စောင့်ရှောက်မည့်

ပဋာစာရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

သူ တလူတမင်းမျှ မရှိခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို။ ဥ တွာ၊ ပညာဆင်ခြင် မြော်သိမြင်၍။ သီလသံဝုတော၊ ကိုယ်ကျင့်သီလ မပျက်ရအောင် နိစ္စ ကျင့်ဆောက် စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာနဂမနံ၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက်စေနိုင်သော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ခန်း အကျင့်လမ်းကို။ ဒိပ္ပမေဝ၊ ဆောလျင်စွာ သာလျှင်။ ဝိသောဓယေ၊ ကျင့်ဆောင်နေစဉ် သုတ်သင်ရှင်းလင်းရာ၏။

ပဋာစာရီသောတာပန်ဖြစ်ပြီ

ဘုရားရှင်ဟောကြားသော ဒေသနာနိဂုံး ဆုံးလတ်သောအခါ ပဋာစာရီ သူဌေးသမီးသည် မဟာပထဝီမြေမှုန့်ပမာဏ များလှစွာသော ကိလေသာတို့ကို သောတာပတ္တိမဂ် ပညာမီးဖြင့် အပြီးတိုင် လောင်ကျွမ်းပြာဖြစ်စေလျက် သော တာပတ္တိဖိုလ်၌တည်၍ သောတာပန် အရိယာဖြစ်လေ၏။

သောတာပန် ဖြစ်ပြီးသောအခါ ပဋာစာရီသူဌေးသမီးသည် ဘုရားရှင်ကို မိမိအား ဘိက္ခုနီပြုခွင့်ပေးပါရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ပဋာစာရီ သူဌေးသမီးကို ဘိက္ခုနီတို့ထံ ခေါ်ဆောင် ကာ ရှင်ရဟန်းပြုပေးစေတော်မူ၏။ ပဋာစာရီ ဘိက္ခုနီသည် ရဟန်းမိန်းမ အဖြစ်ကို ရပြီးသည့်နောက် အထက်မဂ်အလို့ငှာ ဝိပဿနာအလုပ် အားထုတ် ကျင့်ကြံနေသည်။ တစ်နေ့သ၌ ရေအိုးဖြင့် ရေကိုခပ်၍ ခြေတို့ကို ဆေးကြောရန် ရေလောင်းလေ၏။ လောင်းလိုက်သောရေသည် အနည်းငယ်သော အရပ် တိုင်အောင် စီးမျော၍ ကုန်ခမ်းသွား၏။ ဒုတိယအကြိမ် လောင်လိုက်ပြန် သောအခါ ထိုအရပ်ထက် အနည်းငယ်ဝေးသောအရပ်တိုင်အောင် စီးမျော၍ ကုန်ခမ်းသွားပြန်လေ၏။ တစ်ဖန် တတိယအကြိမ် လောင်းလိုက်သောအခါ ထိုဒုတိယ အရပ်ထက် အနည်းငယ်ဝေးသော အရပ်သို့တိုင် ရောက်အောင် စီးမျော၍ ကုန်ခမ်းသွားပြန်လေ၏။

အရွယ်သုံးပါးတို့ကြည့်မြင်ပုံ

ပဋာစာရီထေရီသည် ထိုရေသုံးမျိုးတို့ စီးမျောရာ အရပ်သုံးမျိုးကိုပင် အာရုံယူလျက် အရွယ်သုံးပါးတို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားပြီးလျှင် 'ငါ ပထမအကြိမ်

သွန်းလောင်းအပ်သော ရေကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့သည် ပထမအရွယ်၌ပင် စုတိ ပြတ်ကြွေ သေလွန်နိုင်ကြကုန်၏။ ထိုပထမရေထက် အနည်းငယ်ဝေးသော အရပ်သို့တိုင်အောင် စီးဖျော၍ ကုန်ခမ်းလေသော ဒုတိယအကြိမ် လောင်းအပ် သောရေကဲ့သို့ မဇ္ဈိမအရွယ်၌လည်း စုတိပြတ်ကြွေ သေလွန်နိုင်ကြကုန်၏။ ထိုဒုတိယရေထက် အနည်းငယ်ဝေးသော အရပ်သို့တိုင်အောင် ရောက်၍ ပြတ်လေသော တတိယအကြိမ် လောင်းအပ်သော ရေကဲ့သို့ ပစ္စိမအရွယ် နောက်ဆုံးအရွယ်၌လည်း စုတိပြတ်ကြွေ ကေနပ်ပင် သေကြကုန်၏။ ဟု ပညာ ဉာဏ် သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင် စဉ်းစားနေလေ၏။

ထို့ကဲ့သို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို ရယူဆင်ခြင်ပြီးလျှင် ပဋ္ဌာစာရိထေရီသည် ဤရေသုံးမျိုးလုံးပင် ကုန်ခန်းပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသကဲ့သို့ ဤအတူသတ္တဝါ တို့၏ အာယုသင်္ခါရများသည်လည်း ကုန်ခန်းပျက်စီးခြင်း သဘောရှိကုန်၏ ဟု အနိစ္စလက္ခဏာကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအနိစ္စလက္ခဏာကို အစဉ်လျှောက် သဖြင့် ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာ နှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း စူးစမ်း ဆင်ခြင်လျက် ဝိပဿနာအလုပ် ပွားများအားထုတ်သည်။ ထိုသို့အားထုတ် နေစဉ် ဥတုသပ္ပာယ်ကို ရယူလိုသဖြင့် မိမိနေရာ ကျောင်းတိုက်ခန်းသို့ အမှိုက် မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်ရန် ဆီမီးခွက်ကို စွဲကိုင်ကာ ဝင်ရောက်၏။ ဆီမီးခွက်ကို နေရာတကျထားပြီးလျှင် ညောင်စောင်းငယ် ၌ ထိုင်လျက်ပင်လျှင် ဆီမီးခွက်ကို ငြိမ်းစေရန် သံချွန်ဖြင့် ဆီမီးစာကို ဆီရှိရာဘက်သို့ ရှေးရှုဆွဲလိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ ဘုရားရှင်သည် ဝန္တကုဋီကျောင်းတော်၌ ထိုင်နေတော်မူရင်း ကပင် ကိုယ်တော်ရောင်ကို ဖြန့်လွှတ်၍ ထေရီ၏ မျက်မှောက်၌ ရပ်တည် ကာ...

ချစ်သမီး ပဋ္ဌာစာရာ၊ သင်ချစ်သမီး စဉ်းစားဆင်ခြင်သော ဤအကြောင်း အရာသည် စဉ်းစားဆင်ခြင်သည့်အတိုင်း မှန်ပေ၏။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ သည် “စုတိပြတ်ကြွေ သေလွန်ခြင်းသဘောရှိကြကုန်၏။ သို့အတွက် ခန္ဓာ ငါးပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို ဉာဏ်ပညာဖြင့် မသိမမြင်သောသူ၏ အနှစ် တစ်ရာ အသက်ရှင်နေခြင်းထက် ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်သောသူ၏ တစ်ရက်မျှသော်လည်းကောင်း၊ တစ်ခဏမျှသော်

ပဋာစာရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

လည်းကောင်း အသက်ရှင်နေခြင်းသည် ချီးမွမ်းအပ် အထူးသဖြင့် မြတ်လှပေ၏”ဟု တရားပြတော်မူ၏။

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ၊  
ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော ဥဒယဗ္ဗယံ။

ပဋာစာရေ၊ ချစ်သမီး ပဋာစာရီ။ ယော၊ အမှတ်မထင် အကြင်သူသည်ကား။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်သင်းဖြစ်ပျက်ခြင်းကို။ အပဿံ အပဿန္တော၊ ဝိပဿနာဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မသိမမြင်ဘဲ။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ရှည်မြင့်ကြာအောင်။ ဇီဝေ ဇီဝေယျ၊ အသက်ရှည်ကြာ တည်နေရာ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဇီဝတော၊ အနှစ်တစ်ရာ ရှည်မြင့်ကြာအောင် ခန္ဓာဆက်စဉ် အသက်ရှင်၍ နေခြင်းထက်။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ရုပ်နာမ် နှစ်သင်း ဖြစ်ပျက်ခြင်းကို။ ပဿတော၊ ဝိပဿနာဉာဏ် မျက်စိဖြင့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင် သိမြင်နေသောသူ၏။ ဧကာ ဟံ၊ ကာလမကြာ တစ်ရက်တာမျှ။ ဇီဝိတံ၊ ခန္ဓာဆက်စဉ် အသက်ရှင်၍ နေခြင်းသည်။ သေယျော၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်မြတ်လှပေ၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ဂါထာနိဂုံး ဆုံးသောအခါ ပဋာစာရီထေရီသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်လေးပါး တို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေ၏။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာ ထေရီဖြစ်လေ၏။

ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရရှိခြင်း

ပဋာစာရီထေရီသည် အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် ဝိနည်းနှင့်စပ်သော အကြောင်းအရာများကို ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း ဟောကြားပြောဆိုလေ့ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် နောက်တစ်ချိန်ဝယ် ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ စံနေတော်မူကာ ဘိက္ခုနီတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ရာထူးဌာနန္တရ်၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော် ဤပဋာစာရီ ရဟန္တာထေရီကို ဤသို့ ဧတဒဂ်ရာထူး ထားတော်မူလေ၏။

22A ထေရီအပါဒါန်



၁၅၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ဝိနယဓာရာနံ ယဒိဒံ ပဋ္ဌာ စာရာ။

ရဟန်းတို့၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော ငါဘုရား၏ တပည့်မ သာဝိကာ ဘိက္ခုနီတို့တွင် ပဋ္ဌာစာရီ ဘိက္ခုနီသည် အသာဆုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပေ၏။

အဘိညာဉ်ခြောက်ဖြာ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး ဝိနည်း ခိုရ် ဧတဒဂ္ဂံဘွဲ့ထူးကြီးကို ရရှိပြီးနောက် ပဋ္ဌာစာရီဘိက္ခုနီသည် မိမိအဖြစ် အပျက်များကို ပြန်လှန်စဉ်းစားရာ လွန်စွာဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဤသို့ ရွတ်ဆို ကျူးရင့်တော်မူလေ၏။

ပဋ္ဌာစာရီထေရီ ကျူးရင့်ပုံ

နဂါလေဟိ ကသံ ခေတ္တံ၊ ဝိဇာနိ ပဝပံ ဆမာ။  
ပုတ္တဒါရာနိ ပေါသေန္တာ၊ ဓနံ ဝိန္ဒန္တိ မာဏဝါ။

လောကေ၊ ဤလောကကြီးအတွင်း၌။ ပုတ္တဒါရာနိ၊ သားမယားတို့ကို။ ပေါသေန္တာ၊ ကျွေးမွေးကြကုန်သော။ မာဏဝါ၊ လူလင်ယောက်ျားလယ်သမားတို့သည်။ နဂါလေဟိ၊ ထွန်တို့ဖြင့်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကွင်းပြင်ကြီးကို။ ကသံ-ကသန္တာ၊ ထွန်ယက်ကြကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဆမာ၊ ထွန်ရေးညက်ညက်မြေပြင်ထက်၌။ ဝိဇာနိ၊ မျိုးစေ့အမျိုးမျိုးတို့ကို။ ပဝပံ - ပဝပန္တော၊ စိုက်ပျိုးကြကုန်လျက်။ ဓနံ၊ ဆန်ရေစပါး ဥစ္စာများကို။ ဝိန္ဒန္တိ၊ လောက်လောက်လုံလုံ ပြည့်စုံစွာ ရရှိကြလေကုန်၏။

ကီမဟံ သီလ သမ္ပန္နာ၊ သတ္တုသာသနကရိကာ။  
နိဗ္ဗာနံ နာဓိဂစ္ဆာမိ၊ အကုသိတာ အနုဒ္ဓတာ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ပဋ္ဌာစာရီသည်။ သီလသမ္ပန္နာ၊ အကျင့်သီလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အကုသိတာ၊ ပျင်းရိထိုင်းမှိုင်းခြင်း မရှိဘဲ။ အနုဒ္ဓတာ၊ တက်ကြွထော်လော် လျှပ်ပေါ်လှုပ်ရှားခြင်း မရှိဘဲ။ သတ္တုသာသနကရိကာ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံခဲ့သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သံသရာဝဋ် ကျွတ်လွတ်ရာမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့။ ကိနာဓိဂစ္ဆာမိ၊ အဘယ်မှာမရောက်နိုင်ဘဲ ရှိပါတော့အံ့နည်း။

ပဌာစာရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ပါဒေဒ ပက္ခာလယ်တွာန၊ ဥဒကေသု ကရောမဟံ။

ပါဒေါဒကဉ္စ ဒိသ္မာန၊ ထလတော နိန္နမာဂတံ။

တတော စိတ္တံ သမာဓေသိ၊ အသံဘဒြိဝဇာနိယံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလယ်တွာန၊ ဆေးသည်ရှိသော်။ ထလတော၊ ကုန်းမြင့်ထက်မှ။ နိန္နမာဂတံ၊ အနိမ့်သို့ စီးဆင်းလေသော။ ပါဒေါဒကဉ္စ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်း။ ဒိသ္မာန၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် တွေ့မြင်ရသည်ရှိသော်။ ဥဒကေသု၊ စီးဆင်းပျောက်ဆုံးလေသော ရေတို့၌။ ဘာဝနံ၊ ခယ၊ ဝယ တင်၍ ဆင်ခြင်သောဘာဝနာကို။ ကရောမိ၊ ပွားများသမှုပြုခဲ့ပါ၏။ တတော၊ ထိုဝိပဿနာတင်၍ ဆင်ခြင်သောအခါ၌။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ အာဇာနိယံ၊ အာဇာနည်အမျိုး၌ဖြစ်သော။ ဘဒြိ၊ ကြန်အင်လက္ခဏာအားဖြင့် ကောင်းမြတ်သော။ အသံ၊ အဿတိုရ်မြင်းမွန်ကို။ သမာဓေသိက္ကဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်ကောင်းစွာ လေ့ကျင့်ပေးလိုက်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ် တည်းဟူသော အဿထိုရ်မြင်းကောင်းကို။ သမာဓေသိ၊ ဘာဝနာလမ်းစခန်း၌ ဖြောင့်တန်းစွာ မောင်းနှင်ခဲ့ပါသတည်း။

တတော ဒီပံ ဂဟေတွာန၊ ဝိဟာရံ ပါဝိသိ အဟံ။

သေယျံ ဩလောကယိတွာန၊ မဇ္ဇကမ္ပိ ဥပါဝိသိ။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒီပံ၊ ဆီမီးခွက်ကို။ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်ဆောင်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းအတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ခဲ့ပါပြီ။ တတော၊ ထို့နောက်။ သေယျံ၊ အိပ်ရာကို။ ဩလောကယိတွာန၊ ကြည့်ရှုပြီးသည်ရှိသော်။ မဇ္ဇကမ္ပိ၊ ညောင်စောင်းထက်၌။ ဥပါဝိသိ၊ ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်ကာ လျောင်းစက်လိုက်ပါပြီ။

တတော သူစိ ဂဟေတွာန၊ ဝဋ္ဋိဩကဿယာမဟံ။

ပဒီပသေဝ နိဗ္ဗာနံ၊ ဝိမောက္ခော အဟု စေတသော။

တတော၊ ထိုအိပ်ရာ ညောင်စောင်း၌ လျောင်းစက်ပြီးသည်ရှိသော်။ သူစိ၊ မီးငြိမ်းသော သံချောင်းတစ်ခုကို။ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်

၁၆၀

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သည်။ ဝဋ္ဋိ၊ ဆီမီးစာကို။ ဩကဿယာမိ၊ ကော်၍ပစ်ကာ ဆီထဲ၌ နှစ်လိုက်ပါ သတည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပဒီပေါ၊ ဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗာယိ၊ ငြိမ်းသွား၏။ ပဒီပဿ၊ ဆီမီးတောက်၏။ နိဗ္ဗာနံ ဣဝ၊ ငြိမ်းသွားလေဘိသကဲ့သို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဝိမောက္ခော၊ ကိလေသာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်ခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်လေ သတည်း။

ပဋာစာရီဘိက္ခုနီ အရှင်မကြီးသည် သာသနာရေးနှင့်ဆိုင်သော လော ကုတ္တရာဂုဏ်တို့နှင့် အလုံးစုံပြည့်စုံတော်မူကာ သာသနာတော်၏ဝန်ကို အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် ထမ်းဆောင်တော်မူပြီးလျှင် အဆုံးစွန်သော ကာလ၌ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့ ချုပ်ငြိမ်းရာ ချမ်းသာတကာတို့၏ မကိုဋ် အမြိုက် ကြဌာန်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ စံမြန်းတော်မူလေသတည်း။

ပဋာစာရီထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



ဓမ္မဒိန္နာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဓမ္မဒိန္နာထေရီလောင်းလျာသည် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား လက်ထက် တော်အခါက ဟံသာဝတီမင်းနေပြည်၌ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အလုပ်သမ ကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သီလစောင့်ထိန်းသူ

သူမသည် ရင့်ကျက်သူ၊ ဉာဏ်ပညာရှိသူ၊ သီလစောင့်ထိန်းသူလည်း ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့သ၌ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝက သုဇာတ မထေရီ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာသည်ကို ရေခပ်သွားရင်း ဤထေရီလောင်းလျာက ဖူးတွေ့ရသည်။ မထေရီမြတ်အား မိမိစားသုံးရန် ယူဆောင်ခဲ့သည့်မုန့်ကို သခွါကြည်ညိုစွာ သာဟတ္ထိကမြောက် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသည်။ မထေရီမြတ်

သည်လည်း ထိုအမျိုးသမီးကို ချီးမြှောက်တော်မူသောအားဖြင့် မုန့်ကို အလှူ ခံပြီးလျှင် ထိုနေရာ၌ပင် ထိုင်၍ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူလေ၏။

ထိုသို့ မုန့်အလှူဒါနကို ခံယူတော်မူသော အရှင်သုဇာတမထေရ်မြတ် ကား နိရောဓသမာပတ်မှ ထသစ်စဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကောင်းမှုကား မကြာမီပင် အကျိုးပေးနိုင်စွမ်း ရှိလေသည်။

သူဌေးချွေးမဘဝ

အမျိုးသမီး အလုပ်သမကလေးသည် ဤမျှ မုန့်လှူဒါန်းခွင့်ရရှိဖြင့် မရောင့်ရဲနိုင်ဘဲရှိသဖြင့် မိမိ၏ ဆံပင်တို့ကိုဖြတ်၍ ရသမျှနှင့် ရောင်းချသည်။ အရှင်သုဇာတမထေရ်မြတ်အား အိမ် သို့ပင်ဘောင်ကာ မွန်မြတ်သောဆွမ်းကို ဆက်ကပ် လှူဒါန်းသည်။ ထို အကြောင်းကို အလုပ်သမကလေး၏ အရှင် ဖြစ်သူ သူဌေးကြားသိရ၍ နှစ်သက်အားရ ဝမ်းမြောက်ကာ မိမိ၏သားနှင့် ထိမ်းမြားပေးလျက် ထိုအလုပ်သမကလေးကို ချွေးမအဖြစ် ခေါ်ယူထားလိုက် လေ၏။

ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်ထံမှ

ထို သူဌေးချွေးမသည် တစ်နေ့သ၌ ယောက္ခမမိန်းမသူဖြစ်သည့် သူဌေး ကတော်ကြီးနှင့် အတူတကွ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားရှင် ထံတော်သို့ သွား ရောက်ကြကာ တရားနာယူသည်။ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်က ဘိက္ခုနီထေရီတစ် ပါးကို 'ဓမ္မကထိက = တရားဟောကောင်းသော အရာ' ၌ ဧတဒဂ် ထားတော် မူသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍ အားရဝမ်းသာဖြစ်ကာ မြတ်စွာဘုရား အမျိုးပြုသော သံဃာတော်များအား ကြီးစွာသော အလှူဒါနကို ပြုသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဧတဒဂ် ရာထူးဌာနန္တရ ရစေရန်လည်း ဆုတောင်းပတ္တနာမှ ပြုလေသည်။

ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင်ကလည်း ဤအကျွန်ုပ်တို့၏ မြတ်စွာဘုရားရှင် လက် ထက်တော်ဝယ် ထိုဆုတောင်းပြည့်ဝမည်အကြောင်း ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြား ရတော်မူသည်။

ဖုဿဘုရားရှင်လက်ထက်

ထို သူဌေးချွေးမသည် အသက်ထက်ဆုံး ကုသိုလ်ကောင်းမှုများပြု၍ ထိုဘဝမှ စုတေလတ်သော် နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။ ဤကမ္ဘာမှ လွန်ခဲ့သော ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်ဝယ် ဖုဿမြတ်စွာဘုရားပွင့်ထွန်းတော်မူသည်။ ထိုကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဖတူမိကွဲဖြစ်သည့် မင်းသားသုံးဦးတို့၏ ဘဏ္ဍာစိုးသူဌေးကတော်ဖြစ်ရပြီး သဒ္ဓါတရားကြီးမားထက်သန်သူဖြစ်ကာ လင်ဖြစ်သူက အလှူခံများကို 'တစ်ခုကို လောင်းလှူပါ'ဟု တောင်းဆိုလျှင် နှစ်ခုလောင်းပေးသူဖြစ်သည်။

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်

ထိုဘဏ္ဍာစိုးသူဌေးကတော်သည် အသက်ထက်ဆုံး ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုသဖြင့် ကွယ်လွန်သော် နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌သာ ကျင်လည် ကျက်စားခဲ့ရ၏။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါတွင် ကိကီမင်းကြီး၏ သမီးတော် ခုနစ်ယောက်တို့တွင် ခြောက်ယောက်မြောက် 'သုဓမ္မာ'မည်သော သမီးတော် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ နှစ်ပေါင်း နှစ်သောင်းကြာ ကောမာရီဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ကိုကျင့်လျက် ရဟန်းသံဃာတော်တို့အား သံဃာ့အရံ ပရိဝုဏ် ကျောင်းတိုက်ကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ရရှိသောကောင်းမှု၏အကျိုး

ထိုမင်းသမီးသည် အသက်ထက်ဆုံး ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြု၍ ထိုဘဝမှ စုတေပြန်သော် တစ်ဖန်နတ်ပြည်၌ဖြစ်ရပြန်သည်။ ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏အကြား မရေမတွက်နိုင်သော နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကာလပတ်လုံး နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌သာ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ရသည်။

ဝိသာခသူဌေးကတော်

ဤအကျွန်ုပ်တို့၏ ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းတော်မူသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သူဌေးသမီးဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုသူဌေးသမီး အရွယ်သို့ရောက်

လတ်သော် ဝိသာခသူဌေးနှင့် မိဘတို့က စုံဖက်ပေးသဖြင့် ဝိသာခသူဌေးအိမ်သို့ ရောက်ရှိကာ သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာဟူ၍ ထင်ရှားခဲ့သည်။

လွန်ခဲ့သော ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက် ဖုဿဘုရားရှင် လက်ထက်တော် အခါက သဒ္ဓါတရားကြီးမားလှသော ဘဏ္ဍာစိုးဇနီးမောင်နှံတို့သည် ဤ အကျွန်ုပ်တို့ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါ၌ ဝိသာခ သူဌေးနှင့် သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာတို့ဖြစ်လာကြသည်။

ဝိသာခသူဌေးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ပထမဆုံး အကြိမ် (မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့၌) ကြွရောက်ပြီး ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးအား တရားဓမ္မ ဟောကြားစဉ်က တစ်သိန်းနှစ်သောင်းသော တရားနာ ပရိသတ်များအနက် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး အပါအဝင် တစ်သိန်းတစ်သောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ကြသော သူတို့တွင် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးနှင့် ကစားဖော် ကစားဖက် အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေသူဌေး ဖြစ်သည်။

အနာဂါမ်ဖြစ်သော်

ဝိသာခသူဌေးသည် ပထမအကြိမ် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရစဉ် ကတည်းကပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်နေခဲ့သူဖြစ်သည်။ နောက်ထပ် တစ်ဖန် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်၍ တရားနာပြန်သော် သကဒါ ဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိလေသည်။ ထိုမှနောက် ဆက်လက်၍ တရားနာပြန်ရာ အနာဂါမ်ဖိုလ်၌ တည်လေသည်။ ဝိသာခသူဌေးသည် အနာဂါမ် အရိယာ ဖြစ်ပြီးနောက် အိမ်သို့ပြန်လာသည်ရှိသော် အခြားလွန်ခဲ့သော နေ့များကဲ့သို့ ထိုမှဤမှ ကြည့်ကာရှုကာ ပြုံးရွှင်ကာဖြင့် ပြန်လာခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ အလွန် ငြိမ်းအေးငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေဖြင့် ပြန်လာလေသည်။

သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာသည် ခြင်္သေ့ခံ လေသာပြတင်းကို ဖွင့်၍ လမ်းမ ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လတ်သော် ဝိသာခသူဌေး၏ ငြိမ်းအေးငြိမ်သက်သော

၁၆၄ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဣန္ဒြေဖြင့်လာနေပုံကို မြင်သွားသည်။ ထိုသို့မြင်လေလျှင် 'ငါ၏အရှင်သခင် ဝိသာခသူဌေး ဤကဲ့သို့ ဣန္ဒြေကြီးစွာဖြင့် လာနေခြင်းသည် အဘယ်သို့ အကြောင်း ထူးရှိပါလိမ့်' ဟု ကြံစည်အောက်မေ့ကာ သူဌေးကို ကြိုဆိုလိုသဖြင့် အိမ်လှေကားဦး၌ ရပ်လျက် လက်ကို ဆန့်တန်းပေးလိုက်သည်။

ထမင်းအတူမစား

ဝိသာခသူဌေးသည် အခြားသောနေ့များ၌ သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာ၏ လက်ကိုဆွဲကိုင်၍ အိမ်ပေါ်သို့တက်ရောက်သည်။ ယနေ့၌မူ သူဌေးကတော်၏ လက်ကို ဆွဲကိုင်ဖို့ နေနေသာသာ သူ့လက်ကိုပင် ကွေး၍ထားလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ သူဌေးကတော်က 'နံနက်စာ စားသောအခါ၌ သိရပေလိမ့်မည်' ဟု ကြံစည်အောက်မေ့ကာ စိတ်ကို ဖြေထားလိုက်၏။ ဝိသာခသူဌေးသည် ရှေးအခါက သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာနှင့် အတူတကွ ထမင်းစားနေကျဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယနေ့၌မူ သူဌေးကတော်ကို မခေါ်ငင်တော့ဘဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သော ရဟန်းတော်တစ်ပါးကဲ့သို့ ဣန္ဒြေကြီးစွာဖြင့် တစ်ယောက်တည်းသာ ထမင်းစားလေ၏။

ထိုအခါ သူဌေးကတော်က 'ညချမ်းကာလ၌ သိရပေလိမ့်မည်' ဟု ကြံစည်အောက်မေ့ကာ စိတ်ကို ဖြေသိမ့်ထားခဲ့ရပြန်သည်။

ညချမ်းကာလရောက်လတ်သော် ဝိသာခသူဌေးသည် အိပ်ရာတိုက်ခန်းသို့မဝင်ဘဲ အခြားအခန်းတစ်ခုကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းစေကာ ညောင်စောင်းတစ်ခုကိုခင်းစေလျက် တစ်ယောက်တည်းသာ အိပ်စက်လေ၏။ သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာသည် ထိုအခါကျမှ 'ဤသူဌေးအဖို့ အပြင်အပ၌ ချစ်ခင်နေသူရှိလေသလော၊ သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ယောက်က စိတ်ဝမ်းကွဲအောင် ပြုလုပ်အပ်လေသလော၊ သို့မဟုတ် ငါ၌အပြစ် တစ်စုံတစ်ရာပင် ရှိလေသလော' ဟု တွေးတောမိကာ အလွန် စိတ်နှလုံးမချမ်းမသာ ဖြစ်ရသည်။ တစ်ရက်နှစ်ရက် နေပြီးသောအခါ၌ 'ဤမျှလောက်ဆိုလျှင် သိနိုင်လောက်ပြီ'



ဟု ကြံစည်ဆင်ခြင်ကာ ဝိသာခသူဌေးအား ပြုစုယုယရန် သွားရောက်၍ လက်အုပ်ချီလျက် ရပ်၏။

ထိုအခါ ဝိသာခသူဌေးက သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာအား ဤသို့ မေးမြန်း သဖြင့်...။

အပြန်အလှန် မေးကြဖြေကြပုံ

သူဌေး။ ။ဓမ္မဒိန္နာ၊ အခါမဟုတ်ဘဲ အဘယ့်ကြောင့် လာ သနည်း။

သူဌေးကတော်။ ။အရှင်သား ကျွန်တော်မသည် အခါမဟုတ်ဘဲ လာမိပါသည်။ အရှင်သားသည် ယခုအခါ ရှေးက နှင့်မတူပါ။ အရှင်သားသည် ကျွန်တော်မမှ တစ်ပါး အပြင်အပ၌ ချစ်ရခင်ရသူ ရှိနေပါသလော။

သူဌေး။ ။မရှိပါဘူး ဓမ္မဒိန္နာ။

သူဌေးကတော်။ ။သို့မရှိလျှင် အခြား တစ်စုံတစ်ယောက်က စိတ်ဝမ်း ကွဲအောင် ပြုလုပ်ထားပါသလော။

သူဌေး။ ။စိတ်ဝမ်းကွဲအောင် ပြုလုပ်သူလည်း မရှိပါ။

သူဌေးကတော်။ ။ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်တော်မမှာ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ များ ရှိနေပါသလော။

သူဌေး။ ။သင့်၌လည်း အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပါ။

သူဌေးကတော်။ ။ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ့်ကြောင့် အရှင်သားသည် ကျွန်တော်မနှင့် ဇနီးမောင်နှံသဘောဖြင့် နှုတ်ဆက် စကားမျှကိုပင် မပြောမဆိုဘဲ နေရပါသနည်း။

အလွန်အလေးပြုအပ်သည့်တရား

ထိုသို့ တိုက်ရိုက်မေးမြန်းသောအခါ ဝိသာခ သူဌေးသည် 'ဤ ငါသိရ သော လောကုတ္တရာတရားသည် အလွန်အလေးပြုအပ် မြတ်သည့်တရား

23A ထေရီအပဒါန်

ဖြစ်သည်။ အရပ်စကား အရပ်နားဖြင့် ထင်ရှားပြထိုက်သည့် တရားမဟုတ်။ လျှို့ဝှက်ထားသင့်သော တရားဖြစ်ချေ၏။ သို့သော်လည်း အကယ်၍ ငါမဖြေကြားလျှင် ဓမ္မဒိန္နာသည် နှလုံးကွဲကာ ဤနေရာမှာပင် သေလေရာ၏ဟု ဆင်ခြင်စဉ်းစားမိသဖြင့် ဤသို့ ရှင်းလင်းပြောကြားလေ၏။

နမ သို့မဟုတ် သမီးအရာ၌ထား၍ စောင့်ရှောက်မည်

“ဓမ္မဒိန္နာ၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရသောကြောင့် လောကုတ္တရာတရား၏ အနှစ်သာရကို ရရှိသိမြင်ခဲ့ပြီ။ ထိုသို့ လောကုတ္တရာ၏ အနှစ်သာရတရားကို ရရှိသိမြင်ပြီးသောသူအဖို့ ဤသို့ သဘောရှိသည့် လောကီအပြုအမူများနှင့် လားလားမျှ မသင့်တော်တော့ချေ။ အကယ်၍ ငါ့နမ အလိုရှိခဲ့ပါလျှင် နမဘက်က ပါရှိလာသော ကုဋေလေးဆယ်၊ ငါ့ဘက်ကပါရှိလာသော ကုဋေလေးဆယ် နှစ်ရပ်ပေါင်း ကုဋေရှစ်ဆယ်သော ဥစ္စာများသည် ဤအိမ်၌ရှိပေသည်။ ဤကုဋေရှစ်ဆယ်သော ဥစ္စာ၌ သင်သည် စိုးပိုင်သူဖြစ်ကာ ငါ၏ အမိအရာ၌ဖြစ်စေ။ အစ်မကြီးအရာ၌ဖြစ်စေ တည်နေပါလော့။ သင်ပေးအပ်သည့် ထမင်းအစာမျှဖြင့်ပင် ငါသည် မျှတ၍နေပါမည်။ အကယ်၍ ဤသို့မပြုလုပ်လိုလျှင်လည်း ဤစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ယူဆောင်ကာ သင်၏ အမိအဖအိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေ။ အကယ်၍ သင့်အဖို့ရာ အပြင်အပ၌ တောင့်တမှုမရှိဟုဆိုလျှင် ငါသည် သင့်ကို နှမငယ်အရာ၌သော် လည်းကောင်း၊ သမီးအရာ၌သော် လည်းကောင်း ထား၍ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ပါမည်။

မာတုဂါမတို့ မသိထိုက်သောတရားလော

သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာသည် ထိုစကားကို ကြားရလျှင် ဧကန်ပင် ဤအရှင်သားသည် လောကုတ္တရာတရားကို ပိုင်းခြားထိုးထွင်း သိမြင်အပ်ပြီးလေပြီ။ အထူးသဖြင့် ငါသိလိုသည်မှာ လောကုတ္တရာတရားကို ယောက်ျားများသာ ထိုးထွင်းသိစွမ်းနိုင်ပါသလော၊ သို့မဟုတ် မိန်းမသားများလည်း ထိုးထွင်း သိမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သလောဟု ကြံစည်ပြီးလျှင် ဝိသာခသူဌေးကို ‘အရှင်သား။

ယခု အရှင်သား သိမြင်ခံစားရသည့် ဤလောကုတ္တရာတရားကို ယောက်ျားများသာ သိထိုက်ရထိုက်ပါသလော။ မိန်းမသားများလည်း သိထိုက် ရထိုက်ပါသလော'ဟု တိုက်ရိုက်ပင် မေးမြန်းလေ၏။

ရှေးကုသိုလ်ရှိသူတိုင်း သိနိုင်

ထိုအခါ ဝိသာခသူဌေးက 'အို... နှမ၊ ဘယ့်နှယ်ပြောပါလိမ့်... ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ကြသောသူတိုင်းပင် ဤလောကုတ္တရာ တရားအဓမ္မကို ရယူနိုင်ကြကုန်၏။ မဂ်ဖိုလ်ရရာရကြောင်း ရှေးကုသိုလ်ကံရှိသူတိုင်းပင် ဤလောကုတ္တရာ တရားကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်၍ ရယူနိုင်ကြကုန်၏'ဟု ဖြေကြားပြောဆိုလေ၏။

ထိုအခါ သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာသည် 'အရှင်သား၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်တော်မအား ရှင်ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပြုတော်မူပါလော့'ဟု ခွင့်ပန်စကား ပြောကြားလေ၏။

ထိုအခါ ဝိသာခသူဌေးက 'ကောင်းပြီ ရှင်မ၊ ငါသည်လည်း သင့်ကို ဤလောကုတ္တရာတရားလမ်းခရီး၌ပင် ယှဉ်စေလိုပါ၏။ ရှင်မ၏ စိတ်အလိုကို မသိသည့်အတွက် မပြောကြား မတိုက်တွန်းခဲ့မိချေ'ဟု ပြောဆိုသည်။ ထို့နောက် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးရှိရာ နန်းတော်သို့ သွားရောက်လျက် လက်အုပ်ချီကာ ရပ်တည်နေလေ၏။

ဘာအလိုရှိပါသနည်း

ထိုအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက "သူဌေး၊ အဘယ့်ကြောင့် အခါမဟုတ်ဘဲ လာသနည်း"ဟု မေးလေလျှင် ဝိသာခသူဌေးက "မြတ်သောမင်းကြီး၊ သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာသည် ရှင်ရဟန်းပြုတော့မည် ပြောဆိုပါသည်"ဟု လျှောက်ထားလေ၏။ မင်းကြီးက "သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာအတွက် အဘယ်ဝတ္ထုကို ရလိုသနည်း"ဟုမေးလေလျှင် ဝိသာခသူဌေးသည် "အခြားတစ်စုံတစ်ရာသော ဝတ္ထုကိုမျှ ရလိုမှုမရှိပါ။ အရှင်မင်းကြီး၏ ရွှေထမ်းစင်ကိုသာ ရလိုပါ၏။ မြို့တော်ကိုလည်း သုတ်သင်ရှင်းလင်းပေးစေချင်ပါ၏"ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

မင်းကြီးသည် ဝိသာခသူဋ္ဌေးလျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ရွှေထမ်းစင်ကို ပေး၍ မြို့တော်ကိုလည်း သုတ်သင်ရှင်းလင်းစေလေ၏။

ရှင်ရဟန်းပြုပေးတော်မူကြပါ

ဝိသာခသူဋ္ဌေးသည် သူဋ္ဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာကို နံ့သာရေဖြင့် ရေချိုး သန့်စင်စေသည်။ ထို့နောက် အဆင်တန်ဆာမျိုးစုံတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်စေ ပြီးလျှင် ရွှေထမ်းစင်ထက်၌ တက်ရောက်နေရာယူစေသည်။ ဆွေမျိုးအပေါင်း တို့ ဝန်းရံလိုက်ပါစေပြီးနောက် မြို့တော်ကို နံ့သာဖြင့် ထုံလှိုင်အောင် ပြုသည့် အလား များစွာသော နံ့သာ၊ ပန်း စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်မှု ပြုလုပ်သည်။ ထို့ နောက် ဘိက္ခုနီများနေ ထိုင်ရာ ကျောင်းတိုက်သို့ သွားရောက်ပြီး 'အရှင်မကြီး တို့ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ကြင်ဖော်သူဋ္ဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာကို ရှင်ရဟန်း ပြုပေး တော်မူကြပါဘုရား' ဟု လျှောက်ထားပြောဆိုလေ၏။

ဘိက္ခုနီတို့က အပြစ်ရှိ၍ ထိုသို့လျှောက်ထားသည်ဟု ထင်မှတ်ကြကာ 'ဒါယကာသူဋ္ဌေး၊ တစ်ခါနှစ်ခါ မှားမိသောအပြစ်များကို သည်းခံသင့်ပါသည်' ဟု ပြောဆိုကြလေ၏။ ထိုအခါ ဝိသာခသူဋ္ဌေးသည် 'အရှင်မကြီးတို့ဘုရား . . . သူဋ္ဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာမှာ အပြစ်ဆို၍ တစိုးတစိမျှ မရှိပါ။ ဓမ္မဒိန္နာသည် မြတ်ဘုရား သာသနာတော်ကို သဒ္ဓါကြည်ညိုသဖြင့် ရှင်ရဟန်းပြုလိုသူ ဖြစ်ပါ သည်' ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

ထိုအခါ ဝိနည်းအရာ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော ထေရီတစ်ပါးသည် သူဋ္ဌေး ကတော် ဓမ္မဒိန္နာအား တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောကြားပြီးလျှင် ဆံတို့ကို ပယ်ချ ရိတ်ဖြတ်ပြီး ရှင်ရဟန်းပြုပေးလေ၏။ ဝိသာခသူဋ္ဌေးသည်လည်း ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီကို လက်အုပ်ချီခိုးရိုင်းလျက် 'အရှင်မဘုရား၊ သာသနာတော်၌ ဓမ္မလျော်စွာ နေတော်မူပါ။ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို စ၊ လယ်၊ ဆုံး သုံးပါးအစုံ ကောင်းခြင်း ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံထင်ရှားဟောကြားအပ်ပါပြီ' ဟု လျှောက်ထားပြီး အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။

ဓမ္မဒိန္နာထေရီသည် ရဟန်းပြုသောနေ့မှစ၍ များစွာသော လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရ ရရှိလေသည်။ ထေရီသည် ထိုသို့ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရများ များပြား လှသောကြောင့် ရဟန်းတရားအားထုတ်ခွင့်ကို မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရလေသည်။

နန်းတော်အသိုင်းအဝိုင်းမှ ရဟန်းပြုသူဖြစ်၍

ဓမ္မဒိန္နာထေရီသည် ရဟန်းဖြစ်ပြီးသော် ဝိသာခသူဌေးသည် အိမ်၌ နေထိုင်ရင်းပင်လျှင် သံသရာဝဋ်ဒုက္ခဆုံးအောင် ပြုတုံ့သေး၏။ ရှင်ရဟန်း အဖြစ်ကို ရသောအချိန်မှစ၍ ငါသည်လည်း သံသရာဝဋ် ဒုက္ခဆုံးအောင် ကျင့်ဆောင် ကြိုးကုတ် အားထုတ်မှ သင့်တော်မည်' ဟု ကြံစည်ဆင်ခြင်ကာ ဆရာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ထေရီကြီးတို့ထံသို့ သွားရောက်ပြီး 'အရှင်မကြီးတို့ ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် အာရုံငါးပါး ရောပြွမ်းရှုပ်ထွေးသော နေရာဌာန၌ မပျော်ပိုက်ပါ။ ရွာငယ်တောကျောင်းတစ်ခုသို့ သွားရောက် နေထိုင်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရား စီးဖြန်းအားထုတ်လိုပါသည် ဘုရား'ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

ထေရီကြီးတို့သည်လည်း ဓမ္မဒိန္နာထေရီမ၏ တောကျောင်းနေလိုသော ဆန္ဒကို မတားမြစ်ကြဘဲ ကြည်ဖြူစွာပင် ရွာငယ်ကျောင်းတစ်ခုသို့ ခေါ်ဆောင် သွားကြလေကုန်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ဓမ္မဒိန္နာထေရီသည် ရှေးလွန်လေပြီးသော ဘဝများစွာကပင် သင်္ခါရ တရားတို့ကို ဉာဏ်ပညာဖြင့် သုံးသပ်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန်း တရား ပွားများကြိုးကုတ်အားထုတ်သော် မကြာမီမှာပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် လေးပါးတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပြီး ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

ထို့နောက် ဓမ္မဒိန္နာထေရီသည် 'ငါ၏ရဟန်းကိစ္စသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ ဤတောအရပ်၌နေ၍ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် သို့သာ ငါပြန်ပေအံ့။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ငါ့ကိုအစွဲပြု၍ များစွာသော ဆွေမျိုး

အပေါင်းတို့သည် ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့ကို ပြုကြပေလိမ့်မည်'ဟု ကြံစည်  
တွေးဆကာ ဆရာ၊ ဥပဇ္ဈာယ် ထေရီမကြီးတို့ကို ပင့်ခေါ်ခဲ့ပြီး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့  
ပြန်လာခဲ့လေ၏။

ဝိသာခသူဌေးသည် 'ဓမ္မဒိန္နာထေရီ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ပြန်လာသတဲ့'  
ဟူသော သတင်းစကားကို ကြားသိရ၍ 'ဓမ္မဒိန္နာသည် ရဟန်းပြုပြီး မကြာမီ  
ပင် ဇနပုဒ်ရှိ ရွာငယ်တစ်ရွာသို့ သွားနေခဲ့သည်။ သွားပြီး မကြာမီပင် ပြန်လာ  
လေပြီ။ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ သိအောင်စုံစမ်း  
ဦးအံ့'ဟု ကြံစည်လျက် ညနေချမ်းအခါ၌ ဓမ္မဒိန္နာထေရီအထံသို့ရောက်လေ  
သည်။

### ပြဿနာနာမေးပြီ

ဓမ္မဒိန္နာထေရီထံသို့ရောက်သော် လက်အုပ်ချီလျက် အပြစ်လွတ်ရာ  
အရပ်၌ ရပ်ပြီး 'အရှင်မ၊ သာသနာတော်၌ ဓမ္မလျော်ပါ၏လော၊ ဓမ္မလျော်  
ခြင်း မရှိဘူးလော'ဟု မေးခြင်းသည် ပညာရှိတို့အလုပ်မဟုတ်ချေ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ  
ငါးပါးတို့ကို ဆောင်၍ပြဿနာကို မေးလျှောက်ပေအံ့။ အမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို  
ဖြေဆိုပုံ ဖြင့်ပင် ထိုဓမ္မဒိန္နာသာသနာ၌ ဓမ္မလျော်ခြင်း၊ မဓမ္မလျော်ခြင်းကို  
ငါသိပေအံ့'ဟု ကြံစည်ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် ခန္ဓာငါးပါးအစရှိသော အစွမ်းအားဖြင့်  
ပြဿနာတို့ကို ဤသို့ မေးမြန်းလေသည်။

### ဝိသာခနှင့် ဓမ္မဒိန္နာဆွေးနွေးကြသော အကြောင်းများ

အရှင်မ။ ။သက္ကာယ သက္ကာယဟု ဆို၏။ အရှင်မ၊ အဘယ်တရားကို  
သက္ကာယဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောထားပါသနည်း။

ဒါယကာဝိသာခ။ ။ဤစွဲလမ်းဖွယ် ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို သက္ကာယဟု  
မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူ၏။ အဘယ်ခန္ဓာငါးပါးတို့နည်းဟူမူ ရုပ်ဟူသော  
စွဲလမ်းဖွယ် ခန္ဓာ၊ ခံစားမှုဟူသော စွဲလမ်းမှုခန္ဓာ၊ မှတ်သားမှုဟူသော စွဲလမ်း

ဓမ္မဒိန္နာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ရာခန္ဓာ၊ ပြုပြင် စီရင်မှုဟူသော စွဲလမ်းမှုခန္ဓာ၊ အထူးသိမှုဟူသော စွဲလမ်းဖွယ် ခန္ဓာတို့တည်း။ ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ဤစွဲလမ်းဖွယ်ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို သက္ကာယဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူ၏။

ဝိသာခဥပါသကာသည် ဓမ္မဒိန္နာရဟန်းမ၏ အဖြေစကားကို အလွန် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သဖြင့် 'အရှင်မ၊ အရှင်မ၏ အဖြေသည် ကောင်းမွန်လှပါ ပေ၏'ဟု ဝန်ခံပြီး ပြဿနာကို ဆက်၍ မေးလျှောက်ပြန်၏။

အရှင်မ၊ သက္ကာယ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း သက္ကာယဖြစ်ပေါ်ကြောင်းဟုဆို၏။ အဘယ်ကို သက္ကာယဖြစ်ပေါ်ကြောင်းဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူပါ သနည်း။

ဒါယကာဝိသာခ၊ တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော နှစ်သက် တပ်စွန်းမှု 'နန္ဒိရာဂ' နှင့်တကွဖြစ်သော ထိုထိုဘုံဘဝ၌ အလွန်နှစ်သက်တတ် သော ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်မှု 'ကာမတဏှာ'၊ ဘုံဘဝကို တပ်မက်မှု 'ဘဝ တဏှာ'၊ ဘုံဘဝကင်းပြတ်မှုကို တပ်မက်မှု 'ဝိဘဝတဏှာ'။ ဤတပ်မက်မှု 'တဏှာ'ကို သက္ကာယဖြစ်ပေါ်ကြောင်းဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူ၏။

အရှင်မ၊ သက္ကာယချုပ်ရာ သက္ကာယချုပ်ရာဟု ဆို၏။ အဘယ်ကို သက္ကာယချုပ်ရာဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသနည်း။

ဒါယကာဝိသာခ၊ တပ်မက်မှု 'တဏှာ'၏ အကြွင်းမဲ့ တပ်စွန်းခြင်း ကင်း သောအားဖြင့်ချုပ်ရာ၊ စွန့်ပစ်ရာ၊ တစ်ဖန် စွန့်လွှတ်ရာ၊ လွတ်မြောက်ရာ၊ တွယ် တာကပ်ငြိမှု မရှိရာ (နိဗ္ဗာန်)ကို သက္ကာယချုပ်ရာဟု မြတ်စွာဘုရား ဟော တော်မူ၏။

အရှင်မ သက္ကာယချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်၊ သက္ကာယ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟုဆို၏။ အဘယ်ကို သက္ကာယ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူပါ သနည်း။



၁၇၂ ပုံတော်စုံထေရီအပုဒ်အိန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

နိဗ္ဗန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်

ဒါယကာဝိသာခ၊ မြတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောမဂ်ကိုပင်လျှင် သက္ကာယ ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူ၏။ ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မဂ်ဟူသည် မှန်သောအယူ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မှန်သော အကြံအစည် သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ မှန်သောစကား သမ္မာဝါစာ၊ မှန်သောအမှု သမ္မာ ကမ္မန္တ၊ မှန်သော အသက် မွေးမှု သမ္မာအာဇီဝ၊ မှန်သောအားထုတ်မှု သမ္မာ ဝါယာမ၊ မှန်သောအောက်မေ့မှု သမ္မာသတိ၊ မှန်သောတည်ကြည်မှု သမ္မာ သမာဓိ ဤသည်တို့ပေတည်း။

အရှင်မ၊ ထိုစွဲလမ်းမှု 'ဥပါဒါန်'သည်ပင်လျှင် စွဲလမ်းဖွယ် ခန္ဓာငါးပါးတို့ လော၊ သို့မဟုတ် စွဲလမ်းမှု 'ဥပါဒါန်'သည် စွဲလမ်းဖွယ် ခန္ဓာငါးပါးတို့မှ အခြား ပေလော။

ဒါယကာဝိသာခ၊ စွဲလမ်းမှု 'ဥပါဒါန်'သည်ပင်လျှင် စွဲလမ်းဖွယ် ခန္ဓာ ငါးပါးတို့ မဟုတ်ကုန်၊ စွဲလမ်းမှု 'ဥပါဒါန်'သည် စွဲလမ်းဖွယ် ခန္ဓာငါးပါးတို့မှ တခြား လည်းမဟုတ်။ ဒါယကာဝိသာခ၊ စွဲလမ်းဖွယ် ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ လိုချင် တပ်မက်မှု 'ဆန္ဒရာဂ' သည် ထိုစွဲလမ်းဖွယ် ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ စွဲလမ်းမှု 'ဥပါဒါန်'မည်၏။

အရှင်မ၊ အဘယ်သို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်သနည်း။

ဒါယကာဝိသာခ၊ ဤလောက၌ အရိယာတို့ကို ဖူးမြင်လေ့မရှိသော၊ အရိယာတို့၏တရား၌ မကျွမ်းကျင်သော၊ အရိယာတို့၏တရား၌ မယဉ်ကျေး သော၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖူးမြင်လေ့မရှိသော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ မကျွမ်းကျင်သော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၌ မယဉ်ကျေးသော၊ အကြားအမြင်မရှိသော ပုထုဇဉ်ရုပ်သည် အတ္တ 'ကိုယ်'ဟုရှု၏။ ကြွင်းသော ခန္ဓာကို ရုပ်ရှိသော အတ္တဟုလည်းကောင်း၊ အတ္တ၌ ရုပ်ဟုလည်းကောင်း၊ ရုပ်၌ အတ္တဟုလည်းကောင်း ရှု၏။ ခံစားမှု၊ မှတ်သားမှု၊ ပြုစီရင်မှု၊ အထူးသိမှုကိုလည်း ဤနည်းအတူ အတ္တ 'ကိုယ်'ဟု ရှု၏။ ကြွင်းသောခန္ဓာကို အထူးသိမှုရှိသော

အတ္တဟုလည်းကောင်း၊ အတ္တ၌ အထူးသိမှုဟု လည်းကောင်း၊ အထူးသိမှု၌ အတ္တဟုလည်းကောင်း ရှု၏။ ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ဤသို့လျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်၏။

အရှင်မ၊ အဘယ်သို့လျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မဖြစ်သနည်း။

ဒါယကာဝိသာခ၊ ဤလောက၌ အရိယာတို့ကို ဖူးမြင်လေ့ရှိသော၊ အရိယာတရား၌ ကျွမ်းကျင်သော၊ အရိယာတို့၏တရား၌ ယဉ်ကျေးသော၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖူးမြင်လေ့ရှိသော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၌ ကျွမ်းကျင်သော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၌ ယဉ်ကျေးသော၊ အကြားအမြင်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည် ရုပ်ကို အတ္တ 'ကိုယ်'ဟုမရှု။ ကြွင်းသော ခန္ဓာကို ရုပ်ရှိသော အတ္တဟု မရှု၊ အတ္တ၌ ရုပ်ဟု မရှု၊ ရုပ်၌ အတ္တဟု မရှု။ ခံစားမှု မှတ်သားမှု ပြုပြင်စီရင်မှု၊ အထူးသိမှုကို အတ္တ 'ကိုယ်'ဟု မရှု၊ ကြွင်းသော ခန္ဓာတို့ကို အထူးသိမှုရှိသော အတ္တဟု မရှု၊ အတ္တ၌ အထူးသိမှုဟု မရှု၊ အထူးသိမှု၌ အတ္တဟု မရှု၊ ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ဤသို့လျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မဖြစ်။

အရှင်မ၊ မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဒါယကာဝိသာခ၊ မြတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ဟူသည် မှန်သော အယူ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မှန်သောအကြံအစည် သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ မှန်သောစကား သမ္မာဝါစာ၊ မှန်သောအမှု သမ္မာကမ္မန္တ၊ မှန်သောအသက်မွေးမှု သမ္မာအာဇီဝ၊ မှန်သောအားထုတ်မှု သမ္မာဝါယာမ၊ မှန်သောအောက်မေ့မှု သမ္မာသတိ၊ မှန်သော တည်ကြည်မှု သမ္မာသမာဓိ တို့ပေတည်း။

မဂ်သည်အပြုအပြင်ခံတရားလော

အရှင်မ၊ မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောမဂ်သည် အပြုအပြင်ခံတရားလော၊ သို့မဟုတ် အပြုအပြင်ခံ မဟုတ်သော တရားလော။

ဒါယကာဝိသာခ၊ မြတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်သည် အပြုအပြင်ခံ တရားပေတည်း။

အရှင်မ၊ မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ဖြင့် အစု 'ခန္ဓာ'သုံးပါးတို့ကို သိမ်းယူရသလော၊ သို့မဟုတ် အစု 'ခန္ဓာ'သုံးပါးတို့ဖြင့် မြတ်သော အင်္ဂါ ရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ကို သိမ်းယူရသလော။

ဒါယကာဝိသာခ၊ မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ဖြင့် အစု 'ခန္ဓာ'သုံး ပါးတို့ကို မသိမ်းယူရ။ အစု 'ခန္ဓာ' သုံးပါးတို့ဖြင့်သာ မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိသောမဂ်ကို သိမ်းယူရ၏။ ဒါယကာဝိသာခ၊ မှန်သောစကား သမ္မာဝါစာ၊ မှန်သောအမှု သမ္မာကမ္မန္တ၊ မှန်သောအသက်မွေးမှု သမ္မာအာဇီဝ၊ ဤတရားတို့ ကို သီလအစု သီလက္ခန္ဓာ၌ သိမ်းယူရကုန်၏။ မှန်သောအားထုတ်မှု သမ္မာ ဝါယာမ၊ မှန်သောအောက်မေ့မှု သမ္မာသတိ၊ မှန်သောတည်ကြည်မှု သမ္မာ သမာဓိ၊ ဤတရားတို့ကို တည်ကြည်မှုအစု 'သမာဓိက္ခန္ဓာ'၌ သိမ်းယူရကုန်၏။ မှန်သောအယူ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မှန်သောအကြံအစည် သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ဤတရားတို့ ကို သိမှုအစု 'ပညာက္ခန္ဓာ'၌ သိမ်းယူရကုန်၏။

အရှင်မ၊ အဘယ်သည် တည်ကြည်မှု သမာဓိ ပါနည်း၊ အဘယ်တရားတို့ သည် တည်ကြည်မှုဖြစ်ကြောင်း သမာဓိနိမိတ်တို့ ပါနည်း။ အဘယ်တရား တို့သည် တည်ကြည်မှု၏အခြံအရံတို့ပါနည်း၊ အဘယ်သည် တည်ကြည်မှုကို ပွားများခြင်းပါနည်း။

ဒါယကာဝိသာခ၊ စိတ်၏အာရုံ တစ်မျိုးတည်းသာရှိခြင်းသည် တည် ကြည်မှု သမာဓိတည်း။ လေးပါးသော အောက်မေ့မှုထင်ခြင်း သတိပဋ္ဌာန်တို့ သည် တည်ကြည်မှုဖြစ်ကြောင်း သမာဓိနိမိတ်တို့တည်း။ လေးပါးသော ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း သမ္မပ္ပဓာန်တို့သည် တည်ကြည်မှု၏ အခြံအရံတို့ တည်း။ ထို တရားတို့ကိုသာလျှင် မှီဝဲခြင်း၊ ပွားများခြင်း၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုခြင်း သည် ဤအရာ၌ တည်ကြည်မှုကို ပွားများခြင်းတည်း။

အရှင်မ၊ သင်္ခါရတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ဒါယကာဝိသာခ၊ သင်္ခါရတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု ကာယသင်္ခါရ၊ နှုတ်ကို ပြုစီရင်မှု ဝစီသင်္ခါရ၊ စိတ်ဖြင့်ပြုစီရင်မှု စိတ္တသင်္ခါရ ဤသုံးပါးတို့တည်း။

အရှင်မ၊ အဘယ်သည် ကိုယ်ဖြင့်ပြုစီရင်မှု ကာယသင်္ခါရ မည်သနည်း။ အဘယ်သည် နှုတ်ကို ပြုစီရင်မှု ဝစီသင်္ခါရ မည်သနည်း။ အဘယ်သည် စိတ်ဖြင့်ပြုစီရင်မှု စိတ္တသင်္ခါရ မည်သနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု ကာယ သင်္ခါရ မည်၏။ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့သည် နှုတ်ကို ပြုစီရင်မှု ဝစီသင်္ခါရ မည်၏။ သညာ၊ ဝေဒနာတို့သည် စိတ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု စိတ္တသင်္ခါရမည်၏။

အရှင်မ၊ အဘယ်ကြောင့် ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု ကာယသင်္ခါရ မည်သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့သည် နှုတ်ကို ပြုစီရင်မှု ဝစီသင်္ခါရ မည်သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် သညာ၊ ဝေဒနာတို့သည် စိတ်ဖြင့်ပြုစီရင်မှု စိတ္တသင်္ခါရ မည်သနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ထိုထွက်သက် ဝင်သက်တရားတို့သည် ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ကိုယ်နှင့်စပ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု ကာယသင်္ခါရ မည်၏။ ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ရှေးဦးကပင် ကြံစည်စဉ်းစား၍ နောက်မှစကားကို မြွက်ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့သည် နှုတ်ကိုပြုစီရင်မှု ဝစီသင်္ခါရမည်၏။ သညာ၊ ဝေဒနာတရားတို့သည် စိတ်၌ဖြစ်ကုန်၏။ စိတ်နှင့်စပ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သညာ ဝေဒနာတို့သည် စိတ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု စိတ္တသင်္ခါရ မည်၏။

အရှင်မ၊ သညာ ဝေဒနာချုပ်နေခြင်းသို့ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အဘယ်သို့ဖြစ်ပါသနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ သညာ၊ ဝေဒနာချုပ်နေခြင်း သို့ရောက်သော ရဟန်းအား 'ငါသည် သညာ ဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ငါသည် သညာဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ငါသည် သညာဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ရောက်ပြီ ဟူ၍လည်းကောင်း စိတ်မဖြစ်။ စင်စစ်သော်ကား ထိုရဟန်းသည် ထိုသို့ ချုပ်စိမ့်သောငှာ စွမ်းဆောင်နိုင်သောစိတ်ကို ရှေးဦးကပင် ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ပွားများထား၏။

အရှင်မ၊ သညာဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ရောက်သော ရဟန်းအား အဘယ်တရားတို့ ရှေးဦးစွာ ချုပ်ကြပါသနည်း။ ကိုယ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု ကာယသင်္ခါရ လော၊ သို့မဟုတ် နှုတ်ကို ပြုစီရင်မှု ဝစီသင်္ခါရလော၊ သို့မဟုတ် စိတ်ဖြင့်ပြုစီရင်မှု စိတ္တသင်္ခါရလော။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ သညာ ဝေဒနာချုပ်နေခြင်းကို ရောက်သော ရဟန်း အား နှုတ်ကိုပြုစီရင်မှု ဝစီသင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာချုပ်၏။ ထို့နောက် ကိုယ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု ကာယသင်္ခါရ ထို့နောက်စိတ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု စိတ္တသင်္ခါရတို့ ချုပ်ကုန်၏။

အရှင်မ၊ သညာဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ရောက်ခြင်းမှ ထမှုသည် အဘယ် သို့ ဖြစ်သနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ သညာဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ရောက်ခြင်းမှ ထသော ရဟန်းအား 'ငါသည် သညာဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းမှ ထတော့ မည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ငါသည် သညာဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ရောက်ခြင်းမှ ထ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ငါသည် သညာဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ ရောက် ခြင်းမှ ထပြီးပြီ'ဟူ၍လည်းကောင်း စိတ်မဖြစ်။ စင်စစ်သော်ကား ထိုရဟန်း သည် ထိုသို့ထစိမ့်သောငှာ စွမ်းဆောင်နိုင်သောစိတ်ကို ရှေးဦးကပင် ထိုသို့ သော အခြင်းအရာဖြင့် ပွားများထား၏။

အရှင်မ၊ သညာဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းမှထသော ရဟန်း အား အဘယ်တရားတို့ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပေါ်ကြပါသနည်း။ ကိုယ်ဖြင့်ပြုစီရင်မှု ကာယသင်္ခါရလော၊ သို့မဟုတ် နှုတ်ကိုပြုစီရင်မှု ဝစီသင်္ခါရလော၊ သို့မဟုတ် စိတ်ဖြင့်ပြုစီရင်မှု စိတ္တသင်္ခါရလော။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ သညာဝေဒနာချုပ်နေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းမှထသော ရဟန်းအား စိတ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု စိတ္တသင်္ခါရ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပေါ်၏။ ထို့နောက် ကိုယ်ဖြင့် ပြုစီရင်မှု ကာယသင်္ခါရ၊ ထို့နောက် နှုတ်ကို ပြုစီရင်မှု ဝစီသင်္ခါရ ဖြစ်ပေါ်၏။

အရှင်မ၊ သညာ ဝေဒနာ ချုပ်နေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းမှ ထပြီးသောရဟန်း ကို အဘယ်မျှသော တွေ့ထိမှု ဖဿတို့သည် တွေ့ထိကုန်သနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ သညာ ဝေဒနာချုပ်နေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းမှ ထပြီး  
သော ရဟန်းကို ဆိတ်သုဉ်းသော တွေ့ထိမှု သုညတဖဿ၊ အာရုံနိမိတ်မရှိ  
သော တွေ့ထိမှု အနိမိတ္တဖဿ၊ တောင့်တမှု မရှိသော တွေ့ထိမှု အပ္ပဏီ  
ဟိတဖဿ ဟူသော တွေ့ထိမှု သုံးပါးတို့သည် တွေ့ထိကုန်၏။

အရှင်မ၊ သညာ ဝေဒနာချုပ်နေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းမှ ထပြီးသော ရဟန်း  
၏ စိတ်သည် အဘယ်သို့ ညွတ်ပါသနည်း။ အဘယ်သို့ ကိုင်းပါသနည်း။  
အဘယ်သို့ ရှိုင်းပါသနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ သညာ ဝေဒနာချုပ်နေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းမှထပြီး  
သော ရဟန်း၏စိတ်သည် ကင်းဆိတ်မှု 'ဝိဝေက' (နိဗ္ဗာန်)သို့ ညွတ်၏။  
ကင်းဆိတ် မှု 'ဝိဝေက' (နိဗ္ဗာန်)သို့ ကိုင်း၏။ ကင်းဆိတ်မှု 'ဝိဝေက' (နိဗ္ဗာန်)သို့  
ရှိုင်း၏။

အရှင်မ၊ ခံစားမှု 'ဝေဒနာ'တို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ခံစားမှု 'ဝေဒနာ' တို့သည် ချမ်းသာခံစားမှု၊ ဆင်းရဲ  
ခံစားမှု၊ ဆင်းရဲမဟုတ်ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှု ဤသုံးပါးတို့တည်း။

ချမ်းသာခြင်းဟူသည် အဘယ်နည်း

အရှင်မ၊ ချမ်းသာခံစားမှုသည် အဘယ်ပါနည်း၊ ဆင်းရဲခံစားမှုသည်  
အဘယ်ပါနည်း၊ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှုသည် အဘယ်  
ပါနည်း။

ဒါယကာဝိသာခ၊ ကိုယ်၌သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်၌သော်လည်း  
ကောင်း ဖြစ်သည့် ချမ်းမြေ့သာယာစွာ ခံစားခြင်းသည် ချမ်းသာခံစားမှုပင်  
တည်း။ ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ကိုယ်၌သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်၌သော်လည်း  
ကောင်းဖြစ်သည့် ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ ခံစားခြင်းသည် ဆင်းရဲခံစားမှုပင်တည်း။  
ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ကိုယ်၌သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်၌သော်လည်းကောင်း  
ဖြစ်သည့် သာယာစွာလည်းမဟုတ်၊ မသာမယာသည်လည်း မဟုတ်သော  
ခံစားခြင်းသည် ဆင်း ရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှုပင်တည်း။

အရှင်မ၊ ချမ်းသာခံစားမှုသည် မည်သို့ချမ်းသာပါသနည်း၊ မည်သို့ ဆင်းရဲပါသနည်း၊ ဆင်းရဲခံစားမှုသည် မည်သို့ ချမ်းသာပါသနည်း၊ မည်သို့ဆင်းရဲပါသနည်း၊ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှုသည် မည်သို့ချမ်းသာပါသနည်း၊ မည်သို့ဆင်းရဲပါသနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ချမ်းသာခံစားမှုသည် တည်နေဆဲအားဖြင့် ချမ်းသာ၏။ ပြောင်းလဲသော အားဖြင့် ဆင်းရဲ၏။ ဆင်းရဲခံစားမှုသည် တည်နေဆဲအားဖြင့် ဆင်းရဲ၏။ ပြောင်းလဲသောအားဖြင့် ချမ်းသာ၏။ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှုသည် သိသောအားဖြင့် ချမ်းသာ၏။ မသိသောအားဖြင့် ဆင်းရဲ၏။

အရှင်မ၊ ချမ်းသာခံစားမှု၌ အဘယ်အနုသယသည် ကိန်းဝပ်သနည်း၊ ဆင်းရဲခံစားမှု၌ အဘယ်အနုသယသည် ကိန်းဝပ်သနည်း၊ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာ မဟုတ်သော ခံစားမှု၌ အဘယ်အနုသယသည် ကိန်းဝပ်သနည်း။

ဒါယကာဝိသာခ၊ ချမ်းသာခံစားမှု၌ ရာဂါနုသယသည် ကိန်းဝပ်၏။ ဆင်းရဲခံစားမှု၌ ပဋိယာနုသယသည် ကိန်းဝပ်၏။ ဆင်းရဲမဟုတ်၊ ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှု၌ အဝိဇ္ဇာနုသယသည် ကိန်းဝပ်၏။

အရှင်မ၊ ချမ်းသာခံစားမှုအားလုံး၌ ရာဂါနုသယသည် ကိန်းဝပ်ပါသလော၊ ဆင်းရဲခံစားမှု အားလုံး၌ ပဋိယာနုသယသည် ကိန်းဝပ်ပါသလော၊ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှုအားလုံး၌ အဝိဇ္ဇာနုသယသည် ကိန်းဝပ်ပါသလော။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ချမ်းသာခံစားမှုအားလုံး၌ ရာဂါနုသယသည် မကိန်းဝပ်၊ ဆင်းရဲခံစားမှုအားလုံး၌ ပဋိယာနုသယသည် မကိန်းဝပ်၊ ဆင်းရဲမဟုတ်၊ ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှု၌ အဝိဇ္ဇာနုသယသည် မကိန်းဝပ်။

အရှင်မ၊ ချမ်းသာခံစားမှု၌ အဘယ်ကို ပယ်ရပါမည်နည်း။ ဆင်းရဲခံစားမှု၌ အဘယ်ကို ပယ်ရပါမည်နည်း။ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှု၌ အဘယ်ကို ပယ်ရပါမည်နည်း။



ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ချမ်းသာခံစားမှု၌ ရာဂါနုသယကို ပယ်ရမည်။ ဆင်းရဲ ခံစားမှု၌ ပဋိယာနုသယကို ပယ်ရမည်။ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှု၌ အဝိဇ္ဇာနုသယကို ပယ်ရမည်။

အရှင်မ၊ ချမ်းသာခံစားမှုအားလုံး၌ ရာဂါနုသယကို ပယ်သင့်ပါသလော၊ ဆင်းရဲခံစားမှုအားလုံး၌ ပဋိယာနုသယကို ပယ်သင့်ပါသလော၊ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှုအားလုံး၌ အဝိဇ္ဇာနုသယကို ပယ်သင့်ပါသလော။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ချမ်းသာခံစားမှုအားလုံး၌ ရာဂါနုသယကို မပယ်ရ၊ ဆင်းရဲခံစားမှု အားလုံး၌ ပဋိယာနုသယကို မပယ်ရ၊ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာ မဟုတ်သော ခံစားမှု အားလုံး၌ အဝိဇ္ဇာနုသယကို မပယ်ရ။

ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ဤသာသနာ တော်၌ ရဟန်းသည် ကာမဂုဏ်တို့မှ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ ဆိတ်၍သာလျှင် ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်'နှင့်တကွ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း 'ဝိစာရ' နှင့်တကွဖြစ်သော နိဝရဏ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည့် နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ'၊ ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ရှိသော ပထမဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏။ ထိုပထမဈာန် ဖြင့် တပ်မက်မှု 'ရာဂ'ကိုပယ်၏။ ထိုပထမဈာန်၌ ရာဂါနုသယသည် မကိန်းဝပ်။ ဒါယကာ ဝိသာခ ဤသာသနာ တော်၌ ရဟန်းသည် 'ယခုအခါ၌ အရိယာတို့ ရောက်၍နေကြသည့် တည်ရာ 'အရဟတ္တဖိုလ်' ကို ငါသည် အဘယ်အခါ၌ ရောက်၍နေရအံ့ နည်း'ဟု ဆင်ခြင်၏။ ဤသို့မြတ်သော လွတ်မြောက်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တောင့်တမှုကို ဖြစ်စေသော ရဟန်းအား တောင့်တမှု ဟူသော အကြောင်းကြောင့် စိတ်ဆင်း ရဲမှု 'ဒေါမနဿ' ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်ဆင်းရဲမှု 'ဒေါမနဿ'ဖြင့် ထိခိုက်မှု 'ပဋိယ'ကို ပယ်၏။ ထိုစိတ်ဆင်းရဲမှု 'ဒေါမနဿ'၌ ပဋိယာနုသယသည် မကိန်းဝပ်။ ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ချမ်းသာဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ နှလုံးမသာခြင်းတို့၏ ရှေးဦးကပင်လျှင် ချုပ်နှောင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဆင်းရဲချမ်းသာမရှိသော

၁၈၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

လျစ်လျူရှုမှု 'ဥပေက္ခာ'ကြောင့် ဖြစ်သည့် သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သို့ရောက်၍နေ၏။ ထိုစတုတ္ထဈာန်ဖြင့် မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ'ကိုပယ်၏။ ထိုစတုတ္ထဈာန်၌ အဝိဇ္ဇာနုသယသည် မကိန်းဝပ်။

ချမ်းသာ၏ပြိုင်ဘက်ကားအဘယ်နည်း

အရှင်မ။ ။ချမ်းသာ ခံစားမှု၏ ပြိုင်ဘက်ကား အဘယ် ပါနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ။ ။ချမ်းသာ ခံစားမှု၏ ပြိုင်ဘက်ကား ဆင်းရဲမှု ပင်တည်း။

အရှင်မ။ ။ဆင်းရဲခံစားမှု၏ပြိုင်ဘက်ကား အဘယ်ပါနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ။ ။ဆင်းရဲခံစားမှု၏ ပြိုင်ဘက်ကား ချမ်းသာ ခံစား မှုပင်တည်း။

အရှင်မ။ ။ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှု၏ ပြိုင်ဘက်ကား အဘယ်ပါနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ။ ။ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော ခံစားမှု၏ ပြိုင်ဘက်ကား မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ' ပင်တည်း။

အရှင်မ။ ။မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ'၏ ပြိုင်ဘက်ကား အဘယ်ပါ နည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ။ ။မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ'၏ ပြိုင်ဘက်ကား သိမှု 'ဝိဇ္ဇာ' ပင်တည်း။

အရှင်မ။ ။သိမှု 'ဝိဇ္ဇာ' ၏ ပြိုင်ဘက်ကား အဘယ်ပါနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ။ ။သိမှု 'ဝိဇ္ဇာ' ၏ ပြိုင်ဘက်ကား လွတ်မြောက်မှု 'ဝိမုတ္တိ'ပင်တည်း။

အရှင်မ။ ။လွတ်မြောက်မှု 'ဝိမုတ္တိ'၏ ပြိုင်ဘက်ကား အဘယ်ပါနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ။ ။လွတ်မြောက်မှု 'ဝိမုတ္တိ'၏ ပြိုင်ဘက်ကား ငြိမ်းအေးမှု 'နိဗ္ဗာန်'ပင်တည်း။

အရှင်မ။ ။ငြိမ်းအေးမှု နိဗ္ဗာန်၏ ပြိုင်ဘက်ကား အဘယ်ပါသနည်း။

ဒါယကာ ဝိသာခ။ ။ပြဿနာကို လွန်၍သွားပြီ။ ပြဿနာတို့၏ အဆုံး အပိုင်းအခြားကို ယူရန်မစွမ်းနိုင်။ ဒါယကာ ဝိသာခ မြတ်သောအကျင့်သည် နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်၏။ နိဗ္ဗာန်လျှင် လားရာရှိ၏။ နိဗ္ဗာန်လျှင် အဆုံးရှိ၏။ ဒါယကာ ဝိသာခ အလိုရှိခဲ့မှု သင်သည် မြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို မေးလျှောက်လော့။ သင့်အား မြတ်စွာဘုရား ဖြေကြားတော်မူသည့်အခါ ထို ဖြေကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို မှတ်လော့။

ထိုအခါ ဝိသာခ ဥပါသကာသည် ဓမ္မဒိန္နာထေရီ၏စကားကို နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၍ နေရာမှထလျက် ဓမ္မဒိန္နာထေရီကို ရိုသေစွာ ရှိခိုး၏။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရိုသေစွာရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် ဓမ္မဒိန္နာထေရီနှင့် ပြောဆိုနှိုးနှောခဲ့သမျှသော စကားအလုံးစုံကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကြား၏။

ဤသို့ လျှောက်ကြားသော် မြတ်စွာဘုရားသည် ဝိသာခ ဥပါသကာအား 'ဝိသာခ၊ ဓမ္မဒိန္နာရဟန်းမသည် ပညာရှိ၏။ ဝိသာခ၊ ဓမ္မဒိန္နာ ရဟန်းမသည် များသောပညာရှိ၏။ ဝိသာခ၊ ငါ့ကိုလည်း အကယ်၍ ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို မေးငြားအံ့ ငါသည်လည်း ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို (ဓမ္မဒိန္နာဖြေကြားသကဲ့သို့)ပင်လျှင် ဖြေကြား

25A ထေရီအပဒါန်

၁၈၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရာ၏။ ဝိသာခ ဥပါသကာသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော တရားတော်ကို သဘောကျသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံလေ၏။

ဓမ္မဒိန္နာတေဒဂ်ရပြီ

နောက်တစ်ချိန်ဝယ် ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည်မှန်ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် စံနေတော်မူစဉ် ဘိက္ခုနီတို့ကို အစဉ်အတိုင်း တေဒဂ်ရာထူး ဌာနန္တရ၌ ထားတော်မူသည်ရှိသော် ဤစူဠဝေဒလ္လသုတ္တန်ကိုပင် အကြောင်းရင်း ပြုတော်မူကာ ဓမ္မဒိန္နာထေရီအား ဤသို့ တေဒဂ်ရာထူးပေးတော်မူ၏။

တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခုဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ဓမ္မ ကထိကာနံ ယဒိဒံ ဓမ္မ ဒိန္နော၊

ရဟန်းတို့ တရားဟောကောင်းကြ၊ တရားဟောခြင်း၌ လိမ္မာကြသည် ငါဘုရား၏ တပည့်မ သာဝိကာ ဘိက္ခုနီတို့တွင် ဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနီသည် အသာဆုံး အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ဓမ္မဒိန္နာထေရီအား ချီးကျူးမိန့်မြှောက်တော်မူကာ ဓမ္မကထိက = တရားဟောကောင်းသော အရာဝယ် အသာဆုံး အမြတ်ဆုံးဟု တေဒဂ်ရာထူး၌ ထားတော်မူလေ၏။

ဓမ္မဒိန္နာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



ဘဒ္ဒကစ္စနာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဂေါတမဘုရားရှင် လောင်းလျာသည် လွန်လေပြီးသော သင်္ချေနှစ်ဆယ်၌ ပွင့်တော်မူခဲ့သော ဗြဟ္မဒေဝ စသော ဘုရားရှင်များစွာထိုထံတော်၌ စိတ်အား

ဖြင့် ဘုရားဆုပန်လာခဲ့သည်မှာ ခုနစ်သင်္ချေကြာခဲ့၏။ ထို့နောက်လွန်လေပြီးသော တစ်ဆယ့်သုံးသင်္ချေ၌ ပွင့်တော်မူခဲ့သော ပေါရာဏဂေါတမဘုရားရှင်မှစ၍ များလှစွာသော ဘုရားရှင်တို့ထံတော်၌ နှုတ်အားဖြင့် ဘုရားဆုကိုပန်ခဲ့၏။

ထိုစဉ်အခါကပင် ဤဘဒ္ဒကစ္ဆာနာထေရီအရှင်မ လောင်းလျာသည် ဗုဒ္ဓဂေါတမလောင်းလျာနှင့် အတူတကွ ပါရမီဖြည့်ဖော်ဖြည့်ဖက်ဖြစ်ရန် ဆုပန်လာခဲ့၏။ ပါရမီပြည့်စေကြောင်း ကောင်းမှုကုသိုလ် အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ဘဝသံသရာတစ်လျှောက်လုံး၌ ပြုလုပ်ဆည်းပူးခဲ့သူဖြစ်သည်။

သုမိတ္တာအမျိုးသမီးဘဝ

လွန်လေပြီးသော လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း အထက်က ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူခဲ့၏။ ထိုဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင် ဗုဒ္ဓဂေါတမလောင်းလျာသည် သုမေဓာမည်သော ရှင်ရသေ့ဖြစ်နေ၏။ ဤအရှင်မလောင်းလျာသည်လည်း ရမ္မာဝတီမြို့တော်၌ပင် သုမိတ္တာမည်သော အမျိုးကောင်းသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

တစ်နေ့သောအခါ သုမေဓာရှင် ရသေ့သည် ရမ္မာဝတီမြို့တော်သို့ ကောင်းကင်မှလာခဲ့ရာ မြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့သည် ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူမည့် လမ်းမကြီးကို ပြုပြင်ရှင်းလင်းနေကြသည်ကို တွေ့၏။ လမ်းမကြီး တစ်နေရာတွင် ရွံ့ဗွက်အိုင်ကြီး တစ်ခုရှိလေရာ မြို့သူမြို့သားတို့သည် ထိုရွံ့ဗွက်အိုင်ကြီးကိုဖို့ရန် သဲများ၊ မြေများသယ်ကာ လုပ်အားပေးနေကြ၏။ သုမေဓာရှင်ရသေ့လည်း ထိုရွံ့ဗွက်အိုင်ကြီးကို ဖို့ရာတွင် နေရာတစ်နေရာ ပါဝင်ကုသိုလ်လှူခဲ့လေသည်။

သုမေဓာရှင်ရသေ့တို့ ဗွက်ဖို့၍ မပြီးသေးမီမှာပင် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် နောက်ပါသံဃာတော်များနှင့်အတူ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာ၏။ သုမိတ္တာအမျိုးသမီးသည်လည်း ကြာပန်းရှစ်ပွင့်ကို ကိုင်ဆောင်ကာ ထိုသုမေဓာ ရှင်ရသေ့အနီးမှာရှိနေ၏။ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် မြေဖို့ရန် အတန်ငယ်ကျန်နေသေးသော မိမိ၏နေရာတွင် ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်အား တံတားအမှတ်ဖြင့် နင်း၍ လျှောက်တော်မူရန် မိမိကိုယ်ကို တံတားခင်းပေးထားခဲ့သည်။

ကြာပန်းဖြင့် ပုဇော်ခဲ့သူ

ထိုအချိန်ကလေးမှာပင် သုမိတ္တာ သတို့သမီးသည် မိမိလက်ဝယ်ရှိ ကြာပန်းရှစ်ပွင့်မှ ငါးပွင့်ကို သုမေဓာရှင်ရသေ့ထံ ကမ်းလှမ်းလိုက်၏။ ကျန်သော သုံးပွင့်ကို ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်အား သူမကိုယ်တိုင် လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့လေသည်။

သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် မိမိဦးခေါင်းအနီးသို့ ရောက်ရှိတော်မူလာသော ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်၏ ထံတော်တွင် 'ဤသို့ ကိုယ်ကိုတံတားအဖြစ် ခင်းပေးရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် နောင်အနာဂတ်ကာလတွင် အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ပင် သမ္မာသမ္မောဓိ ဉာဏ်တော်ကြီးသခင် ဘုရားရှင်တစ်ဆူ ဖြစ်ရပါလို၏ ဘုရား' ဟု ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်၏။

ဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်ကလည်း 'သုမေဓာရှင်ရသေ့၊ သင်သည်လည်း ဤသို့ပြုရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် နောင် လာမည့် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်တွင် "ဂေါတမ" ဟူသော ဘွဲ့တော်ဖြင့် သမ္မာသမ္မောဓိ ဉာဏ်တော်ကြီးသခင် ဘုရားရှင်တစ်ဆူ ဖြစ်ပေလတ္တံ့' ဟု နိဿတဗျာဒိတ်စကား မြွက်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

သုမိတ္တာကလည်း ဆုမွန်တောင်းခဲ့

အနီးတွင်ရှိနေသော သုမိတ္တာ အမျိုးသမီးသည်လည်း ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်စကားကို ကြားရသဖြင့် အားရဝမ်းသာဖြစ်ကာ 'ဖြစ်လေရာရာ ဘဝတိုင်း၌ ဤဗုဒ္ဓလောင်းလျာ၏ ပါရမီကို ကူညီ၍ ဖြည့်ပေးသူ ဖြစ်ရပါလို၏ ဘုရား' ဟု ဆုမွန်ကောင်း တောင်းခဲ့လေသည်။

ပဗ္ဗမုတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်

ဤသို့ ဆုမွန်ကောင်း တောင်းခဲ့သည့်အတိုင်း သုမိတ္တာသည် ဘဝသံသရာ ခရီးတစ်လျှောက်လုံး၌ ဗုဒ္ဓလောင်းလျာနှင့် အတူတကွ ပေါင်းဆုံခဲ့ရသည်က များ၏။ ထိုသို့ ကြည်ဖြူစွာ လက်တွဲလာခဲ့၍ လေးအသင်္ချေကျော်လွန်

လာသောအခါ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်သို့ ရောက်ရှိလေသည်။ ထိုဘုရားရှင်၏လက်ထက်တော်တွင် ဘဒ္ဒကစ္စာနာ လောင်းလျာသည် ဟံသာဝတီ မြို့တော်၌ အမျိုးကောင်းသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်လာပြန်၏။

နိယတဗျာဒိတ်ပန်း

တစ်နေ့သ၌ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်သည် တပည့် ရဟန်းမတစ်ပါးအား အဘိညာဉ်စွမ်းအား ကြီးမားသော အရာဌာန မဟာဘိညာဉ်ပစ္စုပ္ပန်အရာ၌ တေဒဂ်ဂုဏ်ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒကစ္စာနာ လောင်းလျာ အမျိုးသမီးသည် ထိုကဲ့သို့သော ဆုထူးကို ရယူပန်ဆင်လိုသဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ထိုဆုကို တောင်းခဲ့လေသည်။ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ ရွှေနှုတ်တော်မှ ဂေါတမဘုရားရှင်၏သာသနာတော်၌ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်မည့်အကြောင်း နိယတဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားခြင်းကို ခံယူခဲ့ရသည်။

ဘဒ္ဒကစ္စာနာအမည်တွင်ခဲ့

ထိုဘဝမှ တစ်ဖန် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင်တိုင် ပါရမီကုသိုလ်ထူးများ ဆည်းပူးလာခဲ့သော အရှင်မလောင်းလျာသည် ဂေါတမရှင်တော်ဘုရားလောင်းလျာနှင့် တစ်နေ့တည်းမှာပင် ဒေဝဒဟမြို့၌ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းနှင့် အမိတာမိဖုရားတို့မှ ဖွားမြင်လာခဲ့၏။ အမျိုးအစားကောင်းမြတ်လှသော ဇေယျရာဇ်ရွှေစင်ကဲ့သို့ ထိုမင်းသမီး၏ အသားအရေသည် ဝါဝင်းတောက်ပနေသဖြင့် 'ဘဒ္ဒကစ္စာနာ' မင်းသမီးဟု အမည်သညာ ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုနောက်မှ နှုတ်ထွက်စကားလုံးများ ရွှေလျားလာကာ ဘဒ္ဒကစ္စာနာ မင်းသမီးဟုခေါ်ဝေါ်လာကြလေသည်။

ဘဒ္ဒကစ္စာနာမင်းသမီးသည် အရွယ်ရောက်လာသည်နှင့်အမျှ ကိုယ်လက်အင်္ဂါများ ဖွံ့ဖြိုး၍ အလှကျက်သရေ တိုးလာသည်။ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်သမီးအရွယ်သို့ရောက်လျှင်ကား ဤလောကလူ့မြေတွင် ဖက်ပြိုင်သူ မရှိလောက်အောင် ချောမောလှပသူ ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။



ယသော်ဓရာဟုလည်းခေါ်ခဲ့

မင်းသမီး၏ ကောင်းသတင်းအဖြာဖြာတို့သည် တိုင်းပြည် မြို့ရွာအနှံ့ ကျော်စောလာသည်။ သက်တူရွယ်တူ လှပချောမောသည့် ရံရွှေတော် များလည်း သူ့မှာ ပေါများလှ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် သူ့ကို ယသော်ဓရာ (ရံရွှေ တော်များစွာရှိသူ) မင်းသမီးဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ဤကဲ့သို့ ငွားငွားစွင့်စွင့် အလှပန်းပွင့်၍ တင့်တင့်တယ်တယ် လှသွေး ကြွယ်သည့်အရွယ်တွင် ကပိလဝတ်ရွှေနန်းသို့ ပို့ဆောင်ကာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားနှင့် လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကြီး ကျင်းပသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ရမ္မာ သုဘ၊ သုရမ္မ ဟူသော နန်းပြာသာဒ်သုံးဆောင်ပေါ်တွင် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ ခံစား၍ လာခဲ့ရ၏။ ဘဝါဘဝက ပါရမီဖြည့်ဖော်ဖြည့်ဖက် ဖြစ်လာခဲ့သည့်အားလျော်စွာ ယသော်ဓရာသည် အလောင်းတော်မင်းသားအား အလွန်တရာ ချစ်မြတ်နိုး ၏။ ရိုသေလေးမြတ်စွာ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ စားဝတ်နေမှု အစုစုသော ကိစ္စများ တွင် မိမိ၏အလိုဆန္ဒကို လုံးဝ ဦးစားမပေးဘဲ မောင်တော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ လိုအင်ဆန္ဒကိုသာ အလေးထား၍ ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

သားတော်လေး ဖွားမြင်

ဤသို့ ပြုစုလုပ်ကျွေးလာခဲ့ရာမှ သက်တော် နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်အရတွင် သားတော်လေးတစ်ပါးကို ဖွားမြင်လာ၏။ ထိုအချိန်၌ အလောင်းတော် မင်း သား သိဒ္ဓတ္ထသည် နန်းတော်ထက်၌ မရှိပေ။ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းဘေးနှင့် မကင်းနိုင်သည့် ဝဋ်ဘဝသံသရာတွင် ပျော်စရာ ရှာမရနိုင်သည့်အတွက် စိတ်သက်သာရာ ရလိုခြင်း၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်ခွာသွားနေစဉ် ဖြစ်၏။

မောင်တော်မြတ်၏ စိတ်မပျော်ရွှင်ပုံကို အကဲခတ်မိသည့် အချိန်မှစ၍ ယသော်ဓရာသည်လည်း ထပ်တူ ခံစားခဲ့ရသည်။ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ မပျော်ရွှင်နိုင်သောစိတ်ဓာတ်ကို မိန်းမသားတစ်ယောက်၏ ပြုစုယုယမှုဖြင့် ထိန်း၍မထားနိုင်သော တစ်နေ့တွင် သားမောင်ရွှေသွေး ပုလုကွေး၏ မျက်နှာ

ဖြင့် သာယာအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သားတော်လေး ဖွားလျှင်ဖွားချင်း အမတ်တစ်ယောက်ကို ဥယျာဉ်တော်သို့ စေလွှတ်ကာ သားလေးဖွားပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းကို လျှောက်ထားစေလိုက်သည်။

ယသော်ဓရာနှင့်တကွ ဆွေတော်မျိုးတော် အပေါင်းတို့အတွက် သုတိဩဘာ မင်္ဂလာရှိလှသော ဤသတင်းသည် တောထွက်ရန် ကြံစည်နေသော အလောင်းတော်မြတ်အတွက်ကား ထိန်ထိန်သာနေသောလဝန်းကြီးကို ရာဟုဖမ်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရ၏။

ရာဟုလာ

ထို့ကြောင့်ပင် ရွှေနှုတ်တော်မှ “ဪ... ငါ့ကိုဖမ်းမည့် ရာဟုပါလား” ဟု ထုတ်ဟ၍ ညည်းတွားလိုက်ရာ လျှောက်ထားလာသော အမတ်က သားတော်လေးအတွက် အမည်နာမပေးအပ်လိုက်သည်ဟု ယူဆမှတ်သား၍ လာခဲ့၏။ ယသော်ဓရာနှင့်တကွ ဆွေတော်မျိုးတော်များကလည်း အကြောင်းရင်းမှန်ကို ဝေဖန်သုံးသပ်၍ မနေကြတော့ဘဲ အလောင်းတော်မြတ်၏ နှုတ်ထွက်စကားသံကိုပင် ဦးထိပ်ရွက် ပန်ဆင်ကြပြီးလျှင် ဖွားမြင်ခါစ သားတော်လေးအား “ရာဟုလာ” ဟု အမည်နာမ ပေးအပ်ခဲ့ကြသည်။

ရဟန်းကို တွေ့မြင်ခဲ့ရ၍

အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ မျက်နှာသည် ရာဟုဖမ်းစားခြင်း ခံနေရသည့် လမင်းကြီးကဲ့သို့ ကြည်လင်ရွှင်ဖျခြင်း မရှိတော့။ ထိုနေ့ တစ်နေ့လုံး ဥယျာဉ်တော်ထဲ၌ ဟိုလျှောက်သည်လျှောက်ဖြင့် ခြေဦးတည်ရာ လျှောက်နေတော့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သက်ပြင်းချသံကို အဝေးမှပင် ကြားနေရသည်။ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့်မျှ ရွှေနှုတ်တော် မဟတော့။ သစ်ရိပ် ကောင်းကောင်းတွေ့လျှင် အတန်ကြာ ထိုင်နေသည်။ ထိုအခါ မျက်နှာမူရာ အဝေးသို့သာ ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ ရှေ့နောက် ဝဲယာတိုလည်း စောင်းငဲ့၍မျှ

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

မကြည့်တော့ပေ။ သို့ဖြင့် ထိုနေ့အဖို့ နေမင်းသည် တာဝန်ချိန်ပြီးသည်မှ အနောက်ဘက်သို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားပေပြီ။ ရောင်ခြည်တန်းကလေးတွေကိုတော့ အမျှင်တန်းခါ ချန်ထားခဲ့ပါသေးသည်။ သို့ဖြင့် ညဉ့်အမှောင် ရောက်လာပေပြီ။ ထိုစဉ် ကောင်းကင်ထက်မှ ငွေကြယ်ပွင့်ကလေးက မလင်းတစ်ချက် လင်းတစ်ချက်ဖြင့် အလင်းရောင်ပေးပြန်သဖြင့် ဦးတဝါး ပုံရိပ်ကိုကား မြင်သာပါသေးသည်။ သိပ်မကြာမီပင် အရှေ့လောကဓာတ်မှ လမင်းကြီးသည် တောင်စွယ်ကြားမှ တရိပ်ရိပ် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုအချိန်ကျမှ နန်းမသို့ ပြန်ခဲ့သည်။ မနက်ခင်းက ဥယျာဉ်ထက်သို့အလာ လမ်းခရီး တစ်နေရာတွင် တွေ့ခဲ့ရသည့် ရဟန်းသာမဏေ၏ ပုံရိပ်သည် အလောင်းမင်းသား၏စိတ်တွင် တရိပ်ရိပ် ပေါ်လွင်လာနေသည်။ ထိုရဟန်းသည် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဣန္ဒြေရရပင် မင်းလမ်းမတွင် လှမ်းကြွနေသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် အဆင်တန်ဆာဟူ၍ ဘာမျှမရှိ။ ဖန်ရေဆိုးသော သက်န်းတစ်စုံသာ လွှမ်းခြုံ ထားသည်။ လက်တွင် ကိုင်စွဲထားသည်က နှုတ်ခမ်းစွန်းပဲ့နေသည့် မြေအိုး တစ်လုံးသာ။ ထို့ကြောင့် သူ့မှာ တွယ်တာစရာဆို၍ နတ္ထိ။ ပကတိအေးချမ်းလှပါပေ၏။ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းဘေးကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသည့် ပူဆွေး သောက ဗျာပါဒတို့၏ အရိပ်အယောင်ကို သူ့မှာ မတွေ့ရပေ။ သူများနှင့်မတူ တစ်မှုထူးသည့် ပုံရိပ်ပါပေတကား။ သို့ဖြင့် အလောင်းမင်းသား ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။ သူလည်း ထိုရဟန်းကဲ့သို့ တောထွက်ကာ မသေတရား ရှာတော့မည်ဟု . . .

ယသော်ခရာကား မောင်တော်မြတ်၏ စိတ်ဓာတ်ပြောင်းလဲနေပုံကို လုံးဝ မသိခဲ့ပေ။ ခါတိုင်းလိုပင် အချိန်တန်လျှင် မောင်တော်မြတ်ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု ခန်းဆောင်ထံမှ စောင့်နေခဲ့၏။ သားတော်လေး ရာဟုလာကို ရင်ခွင်မှာ သက်သောင့်သက်သာထားကာ အပန်းပြေအိပ်စက်နေခဲ့၏။

သားတော်လေးထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်

ယသော်ခရာ မျှော်လင့်ထားခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ထိုညသန်းခေါင်ယံ၌ အလောင်းတော်မင်းသားသည် သူ့ခန်းဆောင်သို့ လာခဲ့သည်။ သူတို့သားအမိ

အိပ်စက်ရာ ညောင်စောင်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကာ ကြာချည်တော်ကို လှုပ်လျက် သားတော်လေးကို အတန်ကြာ ရှုစားနေ၏။

ထို့နောက် ကြာချည်တော်ကိုပြန်ချကာ ခန်းဆောင်ထဲမှ အသာအယာ ပြန်၍ ထွက်ခွာသွားခဲ့လေသည်။

စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ဖွားဘက်တော် မောင်ဆန်နှင့် စီးတော်မြင်း ကဏ္ဍကတို့ကိုခေါ်ကာ အနော်မာမြစ်ကမ်းဘက်သို့ မောင်းထွက်သွားလေသည်။ ယင်းမြစ်မင်း၏ ငွေရောင်လက်သည် သဲခုံထက်၌ အလောင်းမင်းသား၏ ရဟန်းပြုခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးလေပြီ။ မင်းသား တောထွက်သွားပြီဟု သိလိုက်သည့်အချိန်တွင်မူ တစ်နန်းတော်လုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ဆူပွက်သွားတော့သည်။ ရှိုက်ငင်လိုက်ဖို့ ငိုကြွေး၍ မဆုံးနိုင်အောင်ဖြစ်ကြရ၏။

မောင်တော်မင်းသား တောထွက်သွားပြီဆိုသည့် သတင်းကို ကြားစက ယသော်ဓရာ မင်းသမီးသည် အံ့ဩတုန်လှုပ် ကျောက်ရုပ်သဖွယ် ဖြစ်သွားရှာသည်။ လောကဓာတ်ကြီးတစ်ခုလုံး ပျက်ကြေသုဉ်းသွားပြီဟု ထင်မှတ်ခဲ့သည်။ သူ့စိတ်ကို တဖြည်းဖြည်း ပြန်လည် တည်ငြိမ်အောင် စုစည်းပြီးသည့် အခါ တည်ငြိမ်မှုရလာသည်။ ထိုအခါ စောစောက သူ ကြားလိုက်ရသည့် သတင်းသည် တကယ်အမှန်ဖြစ်သည်ဟု သူ မယုံ။ ဘယ်လိုမှလည်း ယုံလို့မရ။ မနေ့ကပင် သူလာသေးသည်။ မီးဖွားခါနီးမို့ အစစ အရာရာ သတိထားပြီး ဂရုတစိုက် နေထိုင်ရန်နှင့် စိတ်အားမငယ်ရန် ပြောခဲ့သေးသည်။ ဒီနေ့မနက် သားတော်ကလေးကို မွေးဖွားသည့် သတင်းကို လျှောက်ကြားစေခိုင်းတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် သားတော်ကလေးကို “ရာဟုလာ”ဟု အမည်နာမပေးခဲ့သည် မဟုတ်လော။

ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးနှင့် မယ်တော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီတို့သည် တူမတော်လည်းဖြစ်၊ ချွေးမတော်လည်းဖြစ်သည့် လင်ပစ်မကလေး ယသော်ဓရာအတွက် စိတ်လက်မကြည်သာ။ စာနာစိတ်ဖြင့်သာ အကြင်နာ စကားများဆို၍ အားပေးနေကြရသည်။ ဒေဝဒဟမြို့တော်မှ ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော်တို့ကလည်း သတင်းကြားလျှင်ကြားချင်း ယသော်ဓရာကို သူတို့ထံသို့ ပြန်လာနေရန် အထောက်အတော်များ စေလွှတ်၍ အခေါ်လွှတ်နေချေပြီ။

26A ထေရီအပါဒါန်

၁၉၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ကပိလဝတ်နန်းတော်၌သာနေခဲ့

သို့ရာတွင် ယသော့ဓရာကား မိဘရပ်ထံ မပြန်နိုင်ပါ။ မော်တော်မြတ်ကို ချစ်ခင်လေးစားသော အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်ဖြင့်မောင်တော်မြတ်နှင့်အကြောင်း ဆုံဆည်းခဲ့ရာ ကပိလဝတ်နန်းတော်မှာသာ ဆက်လက်၍ နေခဲ့လေသည်။

အတုယူကျင့်ကြံ

မင်းသမီးတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့၍ ရွှေနန်းထက်မှာ နေလာခဲ့ရသော်လည်း ယသော့ဓရာသည် မောင်တော် သိဒ္ဓတ္ထ တောထွက်သွားသည့် အချိန်မှစ၍ မင်းသမီးတို့၏ အဆောင်အယောင်များကို လုံးဝလက်မခံတော့။ အလောင်းတော်မင်းသားသည် လူဝတ်ကြောင်တို့၏ ပုဆိုးကိုပယ်စွန့်ကာ ဖန်ရည်ဆိုးသောအဝတ်ကိုသာ ဝတ်ဆင်နေပြီဟု ကြားသိရသည်နှင့် သူမကလည်း အတုယူကာ ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်များသာ ဝတ်ဆင်တော့သည်။

အလောင်းတော်မင်းသားသည် ညစာမစား၊ နံနက်စာ တစ်ထပ်တည်းသာ စားသုံးတော့ကြောင်း သတင်းကြားသိရသောအခါ သူမကလည်း ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်ထားသော ညစာကို မျက်နှာလွဲ၍ တစ်ထပ်တည်းဖြင့်သာ ကျေနပ်ရှာတော့သည်။ အလောင်းတော်မင်းသားက ခုတင်ညောင်စောင်းမပါ၊ မြေပေါ်မှာသာ အိပ်သည်ဟုဆိုလျှင် သူမကလည်း ခုတင်ညောင်စောင်းထက်မှဆင်းကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာသာ အိပ်ခဲ့၏။

အလောင်းတော်မင်းသားသည် အမွှေးနံ့သာကို သုံးစွဲခြင်း မပြုတော့ဟု ကြားသိရသော် သူမကလည်း မိန်းမသားတို့ သည်းခြေကြိုက် အလှအပ အဆင်တန်ဆာ လိမ်းကျံခြယ်သ၊ အလှဆင်စရာဟူသမျှတို့ကို ပယ်စွန့်၍ ထားလိုက်၏။

အလောင်းတော်မြတ်ကဲ့သို့ တောထွက်ကျင့်ကြံလိုသည့် နိက္ခမဓာတ် ကိန်းဝပ်မလာသေးသော်လည်း အလောင်းတော်မြတ်အပေါ် ချစ်ခင်တွယ်တာ ဝဲညှာသနားသောအားဖြင့် အတုလိုက်၍ ပြုကျင့်နေခဲ့သည်။

ဤသို့ နေထိုင်ရသည့်အတွက် ယသော်ဓရာ၏ စိတ်အံ့နာသည် ပြင်းထန်စွာ မခံစားရတော့ပေ။ ထို့ပြင် တစ်နေ့တခြား ကျန်းမာဝပြုံး အလှတို့ လာသည့် ရာဟုလာကလေးကလည်း မိခင် ရင်ခွင်ထက်တွင် တီတီတာတာ ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် ခြေမြှောက်လက်မြှောက် ဆော့ကစားနေသည်ကြောင့် ယသော် ဓရာ၏ စိတ်ဘဝင်သည် ကြည်လင်ရွှင်ပျ ဖြစ်လာရသည်။

ဘိုးတော်သူဒွေးဒနမင်းကြီးနှင့် ဘွားတော် မဟာပဇာပတိဂေါတမီတို့ မှာလည်း မြေးတော်ကလေးကို ချီရင်းပိုးရင်း ချောမြူရင်းဖြင့် သားတော်အတွက် လွမ်းရသည့် ဝေဒနာမှ စိတ်ဖြေရာရလာကြသည်။

ခုနစ်နှစ်သားအရွယ် ရာဟုလာ

သို့ဖြင့် ဘိုးတော်၊ ဘွားတော်၊ မယ်တော်တို့နှင့်အတူ အထိန်းတော်၊ အချီတော်၊ အချောတော်တို့၏ ဝိုင်းဝန်းယုယ ပြုစုကြသဖြင့် ရာဟုလာကလေး သည် ခုနစ်နှစ်သား အရွယ်သို့ပင် ရောက်ခဲ့ရပေပြီ။ ယနေ့အထိ သူ့ခမည်း တော်ကို မမြင်ဖူးသေးပေ။ သူ့ဖခမည်းတော်သည် ဟိုး . . . လူသူမနီးသည့် တောကြီးအတွင်း၌ နေထိုင်ပြီး “လောကမှ လွတ်မြောက်ရာ တရားကို ရှာနေ သည်”ဟု နန်းတွင်းသူများက ပြောဆိုကြသည်ကို သူ ကြားဖူးသည်။ “လောက မှ လွတ်မြောက်ရာတရား”ဆိုသည်မှာ အဘယ်တရားမျိုးပါလိမ့်။ သူ မစဉ်းစား တတ်။ ယခု ဖခမည်းတော်သည် ဗုဒ္ဓအဖြစ်ဖြင့် ကပ္ပိလဝတ် ရွှေမြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်လာပြီဟု နန်းတွင်းသူများ ပြောဆိုနေကြပြန်သည်။ ဗုဒ္ဓဆိုသည် ဖခမည်းတော်သည် ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်များပါလိမ့်။ မြင်ချင်တွေ့ချင်စမ်းပါဘိ ဖခမည်းတော်ကို . . .

ယသော်ဓရာ၏ ဘုရားရှင်အပေါ် စိတ်ကူးပုံရိပ်

ဘုရားရှင် ကပ္ပိလဝတ် ရွှေမြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်လာသည့်အခါ ဘုရားရှင်အား သကျမင်းသားငယ်၊ မင်းသမီးငယ်များက သောင်းသောင်းဖြဖြ

၁၉၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

လာရောက်ကြိုဆို ပူဇော်ကြသည်။ ထိုသို့ ပူဇော်ကြသူများအထဲတွင် ရာဟုလာ မယ်တော်တို့ သားအမိ မပါဝင်ခဲ့ချေ။ ယသော်ဓရာသည် မိမိနှင့် သားငယ်ကို စွန့်ပစ်သွားသည့် မောင်တော်သိဒ္ဓတ္ထကို စိတ်ထဲ၌ တမ်းတနေမိသည်အမှန်။ သို့သော် ယခုအခါ မိမိ၏ မောင်တော်သည် လူသားများတွင် အထွတ်ဆုံး အမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေသဖြင့် တွေ့ရမှာ မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်တော်၏သတင်းကို ခန်းဆောင်တွင်းမှသာ နားစွင့်၍ နေခဲ့ရသည်။

ယနေ့နံနက်တွင် ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါ သံဃာတော်များနှင့်အတူ ကပိလဝတ် ရွှေမြို့တော်အတွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူသည်။ ယသော်ဓရာသည် ဤသတင်းကို ကြိုတင် ကြားသိထားပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စံနန်းတော်၏ လေသာပြတင်းထက်မှ မင်းလမ်းမဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုနေသည်။ နှစ်ပေါင်း များစွာ အတန်ကြာအောင် မှတွေ့ရ မမြင်ရသည့် ကိုယ်တော်မြတ်၏ ရုပ် သွင်ပြင်ကို အမှန်တကယ်ပင် တွေ့ချင်မြင်ချင်နေမိသည်။ ရှင်တော်မြတ်၏ ဖြစ်တန်ရာရာ ရုပ်သွင်လွှာကို စိတ်ကူးဖြင့်သာ ပုံဖော်၍ ကြည့်နေမိသည်။

ဟိုးယခင်က အရှင်သားသည် မည်းနက်တောက်ပြောင် ပိတုန်းရောင် ကဲ့သို့သော ဦးသျှောင်တော်ကို ဆီမွှေးများဖြင့် သုတ်သင်ကာ ရတနာမျိုးစုံတို့ဖြင့် ပြုံးပြုံးပြက်မျှ ခြယ်သခဲ့သည်။ ယခုသော် ထိုကဲ့သို့ နှစ်လိုဖွယ်သော ဦးသျှောင် တော် မရှိတော့ဟု ဆိုကြသည်။ ဆံကေသာကိုပယ်၍ ဦးပြည်းကတုံး တုံးထား သည်ဟု ကြားရသည်။ အရှင်မြတ်သည် ရှေးကကဲ့သို့ နှစ်လိုဖွယ်မှ ရှိပါဦးမည် လော။

ဟိုးယခင်ကဆိုလျှင် အရှင်သားသည် အဖိုးထိုက် အဖိုးတန်သည့် ပိုးဖဲ ကတ္တီပါများကိုသာ ဆင်ယင်ခဲ့သည်။ ယခုအခါတွင်တော့ ဖန်ရေဆိုးသော သင်္ကန်းကိုသာ ဝတ်ရုံတော့သည်ဟု သိရသည်။ ထိုသင်္ကန်းနှင့် အရှင်သား ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ရှိပါဦးမည်လော။

ဟိုးယခင်က အရှင်သားသည် ခရီးသွားလျှင် ရထားသော် လည်းကောင်း၊ ဝေါယာဉ်သော် လည်းကောင်း၊ မြင်းသော် လည်းကောင်း တစ်ခုခုဖြင့် သွားလေ့



ရှိသည်။ ယခုအခါသော်ကား မြေအပြင်မှာ ခြေလျင်ကြွတော်မူသည်ဟု ပြောကြဆိုကြသည်။ ယာဉ်မစီးဘဲ ခြေလျင်ခရီးသာ ကြွတော်မူသည့် အရှင် သားသည် ရှေးယခင်အခါများကကဲ့သို့ အရှိန်အဝါ ရှိပါဦးမည်လော။ ထို့ပြင် ရှေးယခင်က အရှင်သားသည် အသင့်ပြင်ထားသော ပွဲတော်စာကို မြိန်မြိန် ယှက်ယှက် စားတော်မူရှာခဲ့သည်။ ယခုအခါသော်ကား တစ်ဆုပ်တစ်ခဲသော ထမင်းအတွက် အိမ်တကာလှည့်၍ တောင်းရမ်းကာ စားသောက်နေရသည် ဟု ပြောကြဆိုကြသည်။ သူတကာစွန့်သမျှနှင့်သာ မဝတဝ စားနေရသည့် အရှင်သားသည် ယခင်ကကဲ့သို့ စိုစိုပြည်ပြည် လှလှပပ ရှိပါဦးမည်လော။

ယခု မောင်တော်ဘုရား အရှင်သားသည် နောက်ပါ သံဃာ ခြံရံကာဖြင့် အိမ်စဉ်လှည့်ကာ ဆွမ်းရပ်လာသည်ကို အများသူငါကဲ့သို့ ပြေးပြေးလွှားလွှား ကိုယ်တိုင်သွားချင်သော်လည်း မတင့်မတယ် မဖွယ်မရာဟု ထင်မိသဖြင့် မသွားနိုင်။ ထို့ကြောင့် မောင်တော်၏ပုံရိပ်ကို အတိတ်က အသွင်အပြင်ဖြင့် စိတ်တွင် တွေးဆကာ လွမ်းမော၍ နေရပါသည်။ ထိုစဉ်ခိုက်မှာပင် ဘုရား ရှင်နှင့် နောက်ပါ သံဃာတော်များသည် ယသော်ဓရာ ကြည့်ရှု ငေးမောနေရာ မြင်ကွင်းသို့ ရောက်လာပေပြီ။

ရှေးယခင်က မောင်တော် သိဒ္ဓတ္ထ၏ ပုံရိပ်အလှသည် ရမ္မက်လွန်းခြံသည့် တဏှာ ရာဂ မာန်မာနတို့ဖြင့် ယှဉ်သည့်အလှ ဖြစ်သည်။ ပြုနိုင် ပြင်နိုင် ဝတ်ဆင် နိုင်သဖြင့်သာ လှပနေသည့် အလှမျိုးဖြစ်သည်။ ယခုသော်ကား တည်တည် ငြိမ်ငြိမ် ဣန္ဒြေရရ၊ ကိလေသာ ကာမတို့နှင့် တစ်စွန်းတစ်စမျှ မယှဉ်။ ပင်ကို အားဖြင့် ကြည်လင်အေးမြ ကျက်သရေရှိသည့် အလှမျိုး။

**ခမည်းတော်ထံ သံတော်ဦးတင်ပြီ**

ယခုမြင်တွေ့ရသော အလှကား နဖူးတော်မှသည် ခြေဖျားသို့၊ ခြေဖျား တော်မှသည် နဖူးတော်သို့ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ကြိမ်ဖန်များစွာ ဖူးမြင်သုံးသပ် ပါသော်လည်း အားရတင်းတိမ်ခြင်း မရှိနိုင်သော အလှကျက်သရေပင် ဖြစ်သည်။ ယသော်ဓရာသည် ကိုယ်တော်မြတ် နန်းအိမ်မှ လွန်မသွားမီ ခမည်းတော်ကြီးထံ အပြေးအလွှားသွား၍ သံတော်ဦးတင်တော့သည်။

အိမ်ပေါက်စေ့မျှ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မိမိတို့ ဆွေတော်မျိုးတော်များကို အရှက် ရအောင် ပြုရက်လေခြင်းဟု ဒေါနှင့်မာန်နှင့် ဘုရားရှင်ထံပြေးသွားခဲ့သော ခမည်းတော်ကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံမှ အပြန်တွင်ကား ဒေါသနှင့် မာန်မာနတို့ ကင်းစင်သွားပြီး ကြည်လင်ရွှင်ပျသော မျက်နှာဖြင့် နန်းတော်ထက်သို့ ပြန်တက် လာခဲ့သည်။ ထို့ပြင် နောက်နေ့တွင် မြတ်စွာဘုရားနှင့် သံဃာတော်များ ရွှေနန်းတော်သို့ ဆွမ်းစားကြွရောက်ရန် ပင့်ဆောင်လာခဲ့၏။

ယသော်ဓရာကား ဆွမ်းကျွေးပွဲတော်သို့ မသွားပေ။ ဘုရားရှင်အား သွားရောက်ပူဇော်ရန် အခြွေအရံများက ပြောဆို တိုက်တွန်းကြသော်လည်း ယသော်ဓရာက လက်မခံ။ 'မောင်တော်မြတ်အပေါ်မှာ ငါ၏ ကျေးဇူးတရား ရှိခဲ့သည်။ ထိုကျေးဇူးကို အသိအမှတ်ပြုတော်မူပါလျှင် မေင်တော်မြတ် ကိုယ်တိုင် ငါ့နန်းဆောင်သို့ ကြွလာတော်မူပေလိမ့်မည်' ဟူသော ယုံကြည် စိတ်ဖြင့် နန်းဆောင်ထဲမှသာ စောင့်မျှော်၍နေလေသည်။

ယသော်ဓရာက ကန်တော့ပြီ

ယသော်ဓရာ စောင့်မျှော်နေခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ဘုရားရှင်သည်လည်း ယသော်ဓရာ၏ ခန်းဆောင်ရှိရာသို့ ကြွတော်မူလာခဲ့၏။ အရှင်မဟာ သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့သည် လက်ဝဲ၊ လက်ယာမှ ခြံရံ လျက် လိုက်ပါလာကြ၏။ ခမည်းတော် မင်းတရားကြီးကလည်း သပိတ်တော် ကိုပိုက်ကာ နောက်တော်ပါးမှ ပါလာခဲ့၏။ မြင့်မြတ်သော သလွန်ထက်တွင် အရံသင့် ခင်းထားပြီးသောနေရာ၌ ဘုရားရှင် ထိုင်တော်မူမိသောအခါ ယသော် ဓရာသည် ရိုသေစွာချဉ်းကပ်လာပြီးလျှင် ကိုယ်တော်မြတ်၏ခြေရင်း၌ ဝပ်စင်း၍ ရှိခိုး၏။ ကိုယ်တော်မြတ်၏ ခြေတော်အစုံကို တုန်ယင်သော လက်များဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်ကာ အခါခါ နမ်းရှုပ်၏။ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ နှစ်ဖြာတွဲစပ်၍ ထွက်ပေါ်လာကြသော မျက်ရည်များသည် ခြေတော်အစုံ ကြာပခုံသို့ ပူဇော် ကန်တော့သည့်အလား စီးကျ၍ သွားသည်။

အနှစ်နှစ်အလလ လွမ်းဆွတ်ကြေကွဲခဲ့ရလေသမျှ စိတ်တိုင်းကျ ပူဇော်ကန်တော့၍ နေသော ယသော်ဓရာကို ခမည်းတော်ကြီးကလည်း မတားမြစ်ပေ။ အဂ္ဂသာဝက အရှင်မြတ်နှစ်ပါးကလည်း မတားဆီးကြပေ။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်က 'ယသော်ဓရာမင်းသမီးသည် သူ့နှစ်သက်သလို ရှိခိုးပူဇော်ကန်တော့ပါစေ၊ သူ့ကို မည်သူကမျှ မတားမြစ်ကြပါနှင့်' ဟု မေတ္တာကရုဏာနှစ်ဖြာရောသော စေတနာဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၍ ဖြစ်ပေသည်။

ကိုယ်တော်မြတ်အား စိတ်တိုင်းကျ ပူဇော်ကန်တော်လိုက်ရသဖြင့် အားရကျေနပ်မှုရပြီးဖြစ်သော ယသော်ဓရာသည် မောင်တော် နန္ဒမင်းသားနှင့် သားတော် ရာဟုလာတို့ ဘုရားရှင်၏နောက်တော်သို့ လိုက်ပါသွားသည်တွင် ကား ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ညှိုးနွမ်းရပြန်၏။ ထိုမှတစ်ဖန် ခမည်းတော်ကြီး သုဒ္ဓေါဒန ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံပြန်သောကြောင့် စိတ်အားငယ်စရာ ကြုံရပြန်၏။ ထို့ထက်မို၍ ဆိုးသည်ကား မယ်တော်ကြီး မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီနှင့်တကွ သကျမင်းသမီးငါးရာတို့ ထွက်ခွာသွားကြသော အချိန်ဖြစ်ပေသည်။

အမျိုးသမီးတို့ သာသနာတော် ဝင်ခွင့်ရပြီ

သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခွင့်ရမည်၊ မရမည်ကို မသေချာမရေရာဘဲလျက် စွန့်စွန့်စားစား ထွက်ခွာ၍ သွားခဲ့ကြသော မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီတို့အား အရှင်အာနန္ဒာက ကူညီလျှောက်ထားပေးသဖြင့် ဘုရားရှင်က ဘိက္ခုနီ ဝတ်ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဘိက္ခုနီသာသနာတော် ပေါ်ထွန်းလာသဖြင့် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ အမျိုးသမီးများ သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ယသော်ဓရာသည် ညီမတော် ဇနပဒကလျာဏီနှင့်အတူ ရွှေနန်းတော်ကြီး၌ ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ဘဝအကျိုးပေးချင်း တူနေကြသော ညီအစ်မနှစ်ယောက်သည် သူများနည်းတူ သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လိုစိတ်ကားရှိကြပါ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့စိတ်ကိုကား သူတို့မယုံနိုင်ကြသေးပေ။ ဟိုးယခင်က သံယောဇဉ်အမျှင်တန်းခဲ့ကြသူများဖြစ်၍ မောင်တော်မြတ်များ

၁၉၆

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရှေ့ မှောက်ဝယ် ကြွနေမဆည်နိုင်မည့်အရေးကို တွေးတော၍ ပူနေမိကြလေသည်။

ဤသို့ရှိနေရာမှ ကပိလဝတ်နန်းတော်ကြီးရှိ လင်တော်မောင်တို့၏ အစွန့်ပစ်ခံ အမျိုးသမီးများသည် တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားကြသည်။ ထီးတည်းမားမား အားကိုးဖွယ်ရာ ဆွေတော်မျိုးတော်ဟူ၍ ကပိလဝတ်နန်းတော်၌ ရှားပါးသွားပေပြီ။

ဤတွင် ယသော်ဓရာနှင့် ညီမတော် ဇနပဒကလျာဏီတို့သည် စိတ်နှလုံး ဒုန်းဒုန်းချကာ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့ကြ၏။ လာခြင်းကောင်းသော မယ်တော်နှင့်ဒွေးတော်တို့အား သားတော်ရှင်ရာဟုလာက ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဝမှ ဆီး၍ကြိုနေသည်။

ဘဒ္ဒကစ္စာနာထေရီ ဖြစ်လာပြီ

ဘဝသင်္ချေကမ္ဘာကမ္ဘာက ဆုတောင်းလာခဲ့ရသည့်အတိုင်း ယသော်ဓရာသည် မိမိလေးမြတ်ကြည်ညိုခဲ့ရသော ကိုယ်တော်မြတ်၏ အရိပ်အာဝါသတွင် ခိုလှုံခွင့်ရလာ၏။ ရဟန်းမအဖြစ်ကိုရရှိပြီးလျှင် အရှင်မ ယသော်ဓရာသည် ငယ်နာမည်ပြန်ပေါ်လာကာ ဘဒ္ဒကစ္စာနာထေရီဟု ဘွဲ့တော်ထင်ရှားလာခဲ့၏။

အရဟတ္တဖိုလ်ရပြီ

ဘဒ္ဒကစ္စာနာထေရီသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်အနီးရှိ ဘိက္ခုနီများကျောင်း၌နေလျက် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းလေရာ မကြာမီမှာပင် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေသည်။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ဘဒ္ဒကစ္စာနာထေရီသည် မိမိရထားသော အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးကို ထူးထူးခြားခြား လေ့လာဝင်စား၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ထိုင်တည်းဖြင့် အဘိညာဉ်များဝင်စားကာ အာဝဇ္ဇန်းပါသော ဝီထိစိတ်စဉ်တစ်ခုတည်းဖြင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်လိုက်ရာ လွန်လေပြီးသော တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းအထိ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ တွေ့မြင်နိုင်သွားလေသည်။



မယ်တော်နှင့်ဆွေးတော်တို့အား ကျောင်းဝမှဆီးကြိုနေသော ရာဟုလာ





ဧတဒဂ်ခိုးမြင့်ပြီ

ဘုရားတစ်ဆူတစ်ဆူ၏ သာသနာတော်တွင် ကမ္ဘာတစ်သိန်းအထိ ပြန်လည် ဆင်ခြင်အောက်မေ့နိုင်သော မဟာသာဝက အမြောက်အမြား ရှိနေကြ၏။ သို့သော် တစ်အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းအထိ အောက်မေ့ ဆင်ခြင်နိုင်သူကား လေးပါးမျှသာ ရှိမြဲဖြစ်၏။ ဤဘုရားရှင်၏ သာသနာ တော်တွင်မူ အဂ္ဂသာဝက အရှင်မြတ်နှစ်ပါး၊ အရှင်ဗာကုလနှင့် ဤအရှင်မ အားဖြင့် လေးပါးရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်က ဘဒ္ဒကစ္စာနာထေရီအား အဘိညာဉ်တန်ခိုးစွမ်းအား ကြီးမားသော အရာဌာနတွင် ဧတဒဂ်ဂုဏ်ထူးဖြင့် ဤသို့ ခိုးမြင့်တော်မူလေသည်။

ဧတဒဂုံ ဘိက္ခုဝေ မမသာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ မဟာဘိညာပုတ္တာနံ ယဒိဒံ ဘဒ္ဒကစ္စာနာ . . .

ရဟန်းတို့၊ ကြီးကျယ်သော အဘိညာဉ်ပညာသို့ ရောက်ရှိကြသည့် ငါ ဘုရား၏တပည့်မ ဘိက္ခုနီတို့တွင် ဘဒ္ဒကစ္စာနဘိက္ခုနီသည် အသာဆုံး အမြတ် ဆုံးဖြစ်ပေ၏။

မဟာအဘိညာ ပတ္တ ဧတဒဂ်ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘဒ္ဒကစ္စာနာထေရီသည် စူးရှထက်မြက်လှသော အဘိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် သာသနာတော်ကြီးအကျိုးကို သယ်ပိုးခဲ့၏။ ထိုမျှလောက် တန်ခိုးစွမ်းအား ကြီးမားလှသော အရှင်မကြီးသည် စိတ်မှာဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို ကင်းကင်းရှင်းရှင်းကြီး ပယ်ဖြတ်နိုင်သော် လည်း ရုပ်ခန္ဓာမှာ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေဒနာကိုကား ပယ်စွန့်၍မရနိုင်ချေ။

လေနာရောဂါခံစားရ

ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝကတည်းက ရွှေနန်းထက်မှာ သက်သောင့်သက်သာ နေလာခဲ့ရသည့် အရှင်မ၏ ရုပ်ခန္ဓာသည် နူးညံ့ သိမ်မွေ့လှ၏။ အပြောင်းအလဲတစ်ခုနှင့် ကြုံလာလျှင် အရှင်မမှာ လေနာ ရောဂါကို ခံစားရတတ်၏။ ရွှေနန်းထက်၌ စံမြန်းနေရစဉ်တုန်းကတော့ ဤလို

27A ထေရီအပါဒါန



၁၉၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဝေဒနာ ပေါ်ပေါက်လာလျှင် အလွယ်တကူဖြင့် ကုသဖြေဖျောက်နိုင်ခဲ့၏။ သရက်သီးမှည့်ကို ဖျော်ရည်ပြု၍ သောက်လိုက်ရလျှင်ပင် လေနာရောဂါ ကင်းပျောက်သွားမြဲ ဖြစ်သည်။

ယခု ဘိက္ခုနီဘဝ ရောက်လာသည်တွင်ကား မိမိအတွက် သည်ဆေး တစ်ဖုံကို အလွယ်တကူ မရနိုင်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ကျောင်းခန်းထောင့် တစ်နေရာတွင် ဝေဒနာကို သတိသမ္ပဇဉ်ဖြင့်သာ သည်းခံလျက် နေရရှာ တော့၏။

မယ်တော်မြတ်ထံသို့ နေ့စဉ်လိုလို လာရောက်တွေ့ဆုံနေကျဖြစ်သော ရှင်ရာဟုလာသည် မယ်တော်မြတ် လေနာရောဂါ ခံစားနေရကြောင်း သိရ သဖြင့် စိတ်နှလုံး မချမ်းမသာဖြစ်ရ၏။ မကြည်လင်သော မျက်နှာဖြင့် ဘိက္ခု နီများကျောင်းမှ ထွက်လာပြီးလျှင် ဆေးရနိုင်မည့်နည်းလမ်းကို စူးစမ်းလေရာ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်သော အရှင်မဟာသာရိပုတ္တရာကို သတိရလာသည်။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်မဟာသာရိပုတ္တရာထံ ချဉ်းကပ်လျက် ထေရီမ၏အခြေအနေကို လျှောက်ထားလိုက်သည်။ အရှင်မြတ်ကြီးသည် ချက်ချင်းပင် သပိတ်ကိုပိုက်လျက် ကောသလမင်းကြီး၏နန်းတော်သို့ ဆေးရနိုင်ရန် ကြွသွား၏။

လေနာရောဂါပျောက်ပြီ

ထို့နောက် နန်းတော်မှ လောင်းလျှူလိုက်သော သရက်သီးမှည့် အဖျော် ရည်များကို အရှင်မြတ်ကြီးက သပိတ်နှင့်တကွ ရှင်ရာဟုလာထံ ပေးအပ်၏။ ရှင်ရာဟုလာကလည်း မယ်တော်မြတ်ထံ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆက်ကပ် လေရာ ခံစားနေရသော လေနာရောဂါများ ပျောက်ကင်းသွားခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် ဘဒ္ဒကစ္ဆာနာထေရီသည် သားတော် ရှင်ရာဟုလာ၏ ရဟန်း ဘဝရောက်လာပုံ၊ ရဟန္တာအဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာပုံများကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖူးမြင်ရ၏။ သက်တော်၊ ဝါတော်ကြီးရင့်လာသည်တွင်ကား နောက်ပါ ဘိက္ခုနီ များနှင့်တကွ ဘုရားရှင်ထံ နောက်ဆုံးပူဇော်ကန်တော့ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့မည့် အကြောင်း ဘုရားရှင်ထံ ခွင့်ပန်သည်။

ကိသာဂေါတမီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ၁၉၉

ထိုအခါ ဘုရားရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အဘိညာဉ်တန်ခိုး အမျိုးမျိုးပြသည်။ ထို့နောက် ထေရီသည် ဘုရားရှင်အား ဤသို့လျှောက်ထားသည်။ အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် အသက် ခုနစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပါပြီ။ နောက်ဆုံးအရွယ် သို့ရောက်ပါပြီ။ ကုန်းကိုင်းသော ပတ္တာရဒသကံ အရွယ်ဖြစ်ပါ၏။ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော အရွယ်၌ သေခြင်းတရားသည် နှိပ်စက်၏။ မြတ်စွာဘုရား ယနေ့ ည၌ပင် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ရတော့အံ့။ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အို၊ နာ၊ သေခြင်း မရှိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ သွားရပါတော့မည် ဘုရား။

ထေရီမသည် ဘုရားရှင်အား နောက်ဆုံး ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပူဇော်ကာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်လေ၏။

ဘဒ္ဒကစ္စာနာထေရီအပဒါန်ပြီး၏။



# ကိသာဂေါတမီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင်လက်ထက်တွင် ဟံသာဝတီနေပြည်တော်၌ အမျိုးကောင်း သမီး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

## ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်က

ထိုအမျိုးကောင်းသမီးအရွယ်သို့ ရောက်သော် ရတနာသုံးပါးဦးထိပ်ထား လျက် တရားဝါသနာအထုံပါသဖြင့် မကြာမကြာပင် ဘုရားရှင်ရှိရာ ကျောင်း တော်သို့ သွားရောက် တရားနာသည်။ တစ်နေ့တွင် တရားနာသွားရောက်ရာ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်က ဘိက္ခုနီတစ်ပါးအား ‘လူခစိဝရဇာရဏ’ နှမ်းပါးရိန္နမ်း သောသင်္ကန်းကို ဆောင်ရာ၌ အမြတ်ဆုံးဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ခိုးကျူးဂုဏ်ပြု သည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။

အလှူဒါနပြုခဲ့

ထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်တွေ့ရသဖြင့် ဂေါတမီထေရီလောင်းလျာသည် ဘုရားရှင်ချီးကျူးခံရသော ထိုဘိက္ခုနီကဲ့သို့ ဖြစ်လိုသောဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသည်။ သို့ဖြင့် သူသည် အိမ်သို့ပြန်လာပြီး သူတတ်စွမ်းသမျှ အလှူဒါနပြုလုပ်သည်။

ဆုတောင်းခဲ့ပုံ

တစ်နေ့တွင် ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များ ပင့်ဆောင်ကာ အလှူကြီးပေးလှူသည်။ လှူဖွယ်အမျိုးမျိုးတို့ လှူဒါန်းပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံ၌သို့ ဆုတောင်းသည်။ ဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ဤသို့ လှူရသော ဒါနစေတနာကြောင့် နောင်ပွင့်တော်မူလာမည့် ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်၌ (လူခစီဝရဓာရဏ) နွမ်းပါးရိန္နမ်းသော ပုံသကူသင်္ကန်းဆောင်သည့် ဘိက္ခုနီကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါလို၏ ဘုရားဟု ဆုတောင်းခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်တော်

ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် အနာဂတံသညာဏ်တော်ဖြင့် ရှုမျှော်ဆင်ခြင်ပြီး 'အို... ချစ်သမီး၊ သင်ဆုတောင်းသည့်အတိုင်း ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ နောင်ကမ္ဘာတစ်သိန်း လွန်လေသော် လောကသုံးပါး၌ ဂေါတမ ဘုရားရှင်သည် ထင်ရှားပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်ချစ်သမီးသည် "ကိသာဂေါတမီ" ဟူသော အမည်ဖြင့် ထေရီတစ်ပါးဖြစ်ပြီးလျှင် ဤဘိက္ခုနီမရရှိသော ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးခြင်းခံရလိမ့်မည်' ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်စကား ကြားရသော နေမုစ၍ ထိုအမျိုးကောင်းသမီးသည် ကုသိုလ်တရားတို့ကို စွမ်းအားရှိသမျှ ဖြည့်ဆည်းသည်။ အသက်တမ်းကြွေ၍ ထိုဘဝမှစုတေသွားသော် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော နတ်၏ချမ်းသာတို့ကို ခံစား၊ စံစားရသည်။

ထေရီ၏ပြောပြချက်

ထေရီသည် မိမိ၏ဖြစ်စဉ်များကို ဤသို့ ပြောပြခဲ့သည်။  
ပဒုမုတ္တရော နာမ ဇိနော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနပါရဂူ။  
ဣတော သတသဟဿမ္ပိ၊ ကပ္ပေ ဥပ္ပဇ္ဇိ နာယကော။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿမ္ပိကပ္ပေ၊ ရှေးလွန်လေပြီး  
သော ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌။ သဗ္ဗဓမ္မာနပါရဂူ၊ တရားအလုံးစုံကို အကုန်  
ထွင်းဖောက် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နာယကော၊ လူ၊  
နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်ကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူပေထ  
သော။ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော။ ဇိနော၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်  
ဘုရားရှင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ တိုက်သုံးဘုံ နယ်တစ်လွှား၌ အထင်အရှားပွင့်တော်မူ  
ခဲ့လေပြီ။

တဒါ ဟံ ဟံသဝတိယံ၊ ဇာတာ အညတရေ ကုလေ။  
ဥပေတွာ တံ နရဝရံ၊ သရဏံ သမုပါဂမိ။

တဒါ၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ အဟံ  
အကျွန်ုပ်သည်။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီနေပြည်တော်ကြီး၌။ အညတရေ  
ကုလေ၊ မထင်ရှားသောအမျိုးတစ်ခု၌။ ဇာတာ၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပွား၍  
လာခဲ့ပါ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်။ တံနရဝရံ၊ ထိုဘုရားရှင်  
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ ဥပေတွာ၊ လေးလေးမြတ်မြတ် ဆည်းကပ်ခစားပြီး  
သော်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်အားထားရာဟူ၍။ သမုပါဂမိ၊ သရဏဂုံ သဘော  
အားဖြင့် ဝပ်တွားဆည်းကပ်ခဲ့ပါပြီ။

ဓမ္မဉ္စ တဿ အသောသိ၊ စတုသစ္စ ပသံဟိတံ။  
မဓုရံ ပရမဿာဒံ၊ စိတ္တသန္တိသုခါဝဟံ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်။ တဿ၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရား  
၏။ ဒေသိတံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ မဓုရံ၊ နားစည်းစိမ်ဖြင့် ချိုမြိန်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သာယာလှစွာသော။ ပရမဿာဒံ၊ အလွန်အကျွံ အထူးနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော။ စိတ္တသန္တိသူခါဝဟံ၊ ငြိမ်သက်လှစွာ စိတ်ချမ်းသာကို ကောင်းစွာဆောင်ပေထ သော။ စတုသစ္စပသံဟိတံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်ဆိုင်သော။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော် မြတ်ကိုလည်း။ အဿာသိ၊ နှစ်ခြိုက်ရှိသောစွာ ကြားနာခဲ့ပါ၏။

တဒါ စ ဘိက္ခုနီ ဝိရော၊ လူခဝစီရောရိနိ။  
ဌပေန္တော ဧတဒဂ္ဂမ္ပိ၊ ဝဏ္ဏယီ ပုရိသုတ္တမော။

တဒါစ၊ ထိုအခါ၌မူကား။ ပုရိသုတ္တမော၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူပေ ထသော။ ဝိရော၊ ရဲရင့်ထက်သန် နိဗ္ဗာန်သခင် ဘုရားရှင်သည်။ လူခဝစီရော ရိနိ၊ ခေါင်းပါးရိန္နမ်းသော သင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိပေထသော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန္တာမတူစံပါးကို။ ဧတဒဂ္ဂမ္ပိ၊ ဧတဒဂ်ရာထူး၌။ ဌပေန္တော၊ ထင်ထားမြောက် စားတော်မူလျက်။ ဝဏ္ဏယီ၊ ပရိသတ်အလယ်တွင် ချီးမွမ်းတော်မူလေ၏။

ဇာနေတွာ နပ္ပကံ ပီတိ၊ သုတွာ ဘိက္ခုနီယာ ဂုဏံ။  
ကာရံ ကတွာန ဗုဒ္ဓဿ၊ ယထာသတ္တိ ယထာဗလံ။  
နိပစ္စမုနိ ဓီရံ တံ၊ တံ ဌာနမဘိပတ္တယိ။  
တဒါနုမောဒိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဌာနလာဘာယနာယကော။

ဘိက္ခုနီယာ၊ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ခိုးကျူးခြင်းခံရသော ဘိက္ခုနီ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ အနပ္ပကံ၊ အတိုင်း မသိ များဘိလွမ်းခြုံ ကိုယ်လုံးထုံသော။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းပီတိကို။ ဇာနေ တွာန၊ ဖြစ်ပွားစေလျက်။ ယထာသတ္တိ၊ အစွမ်းရှိသမျှ။ ယထာဗလံ၊ ခွန်အား ရှိသမျှ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ ကာရံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စလျှင်ဒါနကို။ ကတွာန၊ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်၍။ တံမုနိဓီရံ၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ နိပစ္စ၊ ရှိသေဝပ်တွားခစားဦးခိုက်လျက်။ တံဌာနံ၊ ထိုဧတဒဂ်ရာထူးကို။ အဘိပတ္တယိ၊ ဆုတောင်းခဲ့ပါပြီ။ တဒါ၊ ထိုဆုတောင်းမှုကိုပြုလုပ်သောအခါ၌။ နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်တော်မူသော။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တ

ကိသာဂေါတမိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ရ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဌာနလာဘာယ၊ ဧတဒဂ်ရာထူးကို ရစိမ့်သော  
ဌာ။ အနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဤသို့သော ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြား  
တော်မူလေ၏။

သတသဟသေ ဣတော ကပ္ပေ၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ။  
ဂေါတမော နာမ နာမေန၊ သတ္တာ လောကေ ဘဝိဿတိ။

သတသဟသေ ဣတောကပ္ပေ၊ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းလွန်သော  
အခါ၌။ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာက မင်းမျိုး၌ဖြစ်သော။ ဂေါတမော  
နာမနာမေန၊ ဘွဲ့အမည်တော်အားဖြင့် ဂေါတမအမည်ရှိသော။ သတ္တာ၊ မြတ်  
စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘဝိဿတိ၊ ပွင့်ထွန်းတော်မူလတ္တံ့။

တဿ ဓမ္မေသု ဒါယာဒါ၊ ဩရသာ ဓမ္မနိဗ္ဗိတာ။  
ကိသာဂေါတမိ နာမေန၊ ဟေဿသိ သတ္ထုဿာဝိကာ။

တဿ၊ ထိုဂေါတမဘုရားရှင်၏။ ဓမ္မေသု၊ တရားဘဏ္ဍာရတနာတို့၌။  
ဒါယာဒါ၊ အမွေခံဖြစ်ပေသော။ ဓမ္မနိဗ္ဗိတာ၊ တရားဖြင့်ဖန်ဆင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။  
ဩရသာ၊ ရွှေရင်တော်နှစ် သမီးချစ်မှန်ပေသော။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။  
ကိသာဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါတမိအမည်ရှိသော။ သတ္ထုဿာဝိကာ၊ ဘုရားရှင်၏  
တပည့်မသည်။ ဟေဿသိ၊ မချွတ်ဧကန် အမှန်စင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တံ သုတ္တာ မုဒိတာ ဟုတ္တာ၊ ယာဝဇီဝံ တဒါ ဇိနံ။  
မေတ္တစိတ္တာ ပရိစရိ၊ ပစ္စယေဟိ ဝိနာယကံ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကားကို။  
သုတ္တာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ မုဒိတာဟုတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်အားရ နှစ်သက်  
လှသည်ဖြစ်၍။ ဝိနာယကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်  
မူပေတတ်သော။ ဇိနံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ဆုံးသည်တိုင်  
အောင်။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ မေတ္တစိတ္တာ၊ ကြည်ဖြူခင်မင်သော  
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိစ ရိ ပြုစုလုပ်ကျွေးလျက် ကုသိုလ်ရေးဆောင်ရွက်ခဲ့ပါပြီ။

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်

ပဒုမုတ္တရရှင်တော်ဘုရားထံမှ ဗျာဒိတ်အထူးရလာခဲ့သူ အမျိုးသမီးကလေးသည် သုဂတိသံသရာတို့၌ ဘဝများစွာ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပွင့်တော်မူသော ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌မူ ကိသာဂေါတမိလောင်းလျာ အမျိုးသမီးကလေးသည် ကိကီမင်းကြီး၏ သမီးတော်ဖြစ်လာရပြန်သည်။ ဗာရဏသီပြည်ရှင် ဘုရင်ကိကီမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်ကို အမြဲဆည်းကပ်ပြုစုသူဖြစ်သည်။

ကိကီမင်းကြီး၌ သမီးကော်ခုနစ်ပါးရှိသည်။ ကိသာဂေါတမိလောင်းလျာသည် ပဉ္စမမြောက် သမီးတော်ဖြစ်သည်။ အမည်အားဖြင့် 'ဓမ္မာ'ဖြစ်သည်။ ရတနာသုံးပါးကို အလွန်ကိုင်းရှိုင်းသူလည်းဖြစ်သည်။ သမီးတော်တို့သည် လူ့ဘောင်၌ မနေလို၍ ရဟန်းပြုရန် ဖခင်ထံခွင့်တောင်းသော်လည်း မရခဲ့ကြပေ။ သို့ဖြင့် သမီးတော်တို့သည် 'ကောမာရီဗြဟ္မစရိယ' အကျင့်မြတ်ကိုသာ ကျင့်သုံးဆောက်တည်နေခဲ့ကြသည်။

ကိသာဂေါတမိလောင်းလျာ 'ဓမ္မာ'အမျိုးသမီးသည် ထိုဘဝမှစုတေသော် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ရောက်ရပြန်သည်။

အပိန်မလေးဂေါတမီ

ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်မှစ၍ ဂေါတမဘုရား ထင်ရှားပွင့်သည်တိုင်အောင် လူ့ပြည် နတ်ရပ်မြင့်မြတ်သော သုဂတိသံသရာတို့၌ ချမ်းသာစွာ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။ ယခုနောက်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်သော် သာဝတ္ထိပြည်၌ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ သူဌေးမျိုးတွင် လူဖြစ်လာရပြန်သည်။ အနွယ်မှာ 'ဂေါတမအနွယ်' ဖြစ်သည်။ အမျိုးအနွယ်၏ အမည်ကိုယူပြီး 'ဂေါတမီ'ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ သူ၏ ကိုယ်နေကိုယ်ဟန် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က ပါးပါးလှလှ



ပိန်ကြုံလှသည်အတွက် ကိသာဂေါတမိ၊ အပိန်မလေးဂေါတမိဟု အများက ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။\*

ကိသာဂေါတမိ အပျိုပေါက်ကလေးအဖြစ်သို့ရောက်သော် သူ့မိဘတို့မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာကုန်ခန်းသဖြင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲသွားကြရရှာသည်။ မိဘတို့စီးပွားပျက် သဖြင့် သမီးကလေးလည်း မျက်နှာငယ်ငယ်နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးရတော့သည်။ မိဘနှစ်ပါးက သက်ကြီးရွယ်ရင့်ဖြစ်နေကြရပြီး အလုပ်အကိုင် လုပ်ကိုင်ကြစည် နိုင်စွမ်း မရှိကြတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ကိသာဂေါတမိကိုယ်တိုင် မိဘများကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေရသည်။ မူလက ပိန်ကြုံနွမ်းလျ၍ အားနည်းရသည့်အထဲ ပင်ပန်းသော အလုပ်အကိုင်ကို လုပ်ရပြန်၍ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမို ပိန်ပိန် သွားရှာသည်။ မူရင်းဇာတိအားဖြင့် သူ့ဌေးသမီးပင်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ဆင်းရဲ နွမ်းပါးခြင်းဟူသော ဘဝနှင့်ကြုံရသောအခါ ရုပ်ဆင်းရောင်ဝါများသည်လည်း မဲမဲခြောက်ခြောက်နှင့် ကောက်တောက်တောက်၊ လိမ်တိမ်တိမ်ကလေး ဖြစ်နေ ရှာပေသည်။

မိန်းမတို့၏ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာသည် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါလှပခြင်းဟူသော အဓိပ္ပာယ် ဖြင့် “ဣတ္ထိယာ ဓနံ ရူပံ”ဟုအဆိုရှိသည်။ ဆင်းရဲပင်ပန်း၍ မရွှင်မလန်းဖြစ်ပြီး နဂိုရုပ်ပျောက်ပြီး အအိုရုပ်ပေါက်နေသူ အမျိုးကောင်းသမီးသည် အပျိုစင် ကလေးပင်ဖြစ်သော်လည်း လုလင်ပျို ယောက်ျားပျိုတို့က အဖက်မလုပ်ဘဲ ပယ်ထုတ်ထားကြပေသည်။ ပစ္စိမဘဝိကခေါ် နောက်ဆုံးဘဝ လူ့အဖြစ်ကို ရသော်လည်း ဆင်းရဲခြင်းက တွင်းနက်လှပေသည်။

\* လစုဘုရားရှင်၏ လတ်ထက်တော်၌ ဂေါတမိဟူသော အမည်ဖြင့် ထင်ရှားကျော်စော ခဲ့သော ဝုပ္ပါယ်ဆုံးဦးရှိခဲ့သည်။ ဘုရားရှင် ထောထွတ်တော်မူခါနီး ရင်နှင့်အမျှ ခံစားခဲ့ရသည်ကို ဝါထာဖြင့် ထုတ်ဖော်တူနုရင့်သူ နှမတော်ဂေါတမိ၊ ဖိထွေးတော်ဂေါတမိနှင့် ဤကိသာဂေါတမိ တို့ဖြစ်ကြသည်။

28A ထေရီအပါဒါန်

ကံကုန်လျှင် စီးပွားပျက်တတ်သည်

'ယဒါ ကမ္မက္ခယော ဟောတိ၊ သဗ္ဗမေတံ ဝိနဿတိ- ကောင်းမှုကံ အဟုန်ကုန်သောအခါ စီးပွားအားလုံးပျက်တတ်သည်' ဟု နိမိကဏ္ဍသုတ္တန် ၌ ဟောတော်မူထားသော တရားရှိသည်။ ထိုအချိန်က သာဝတ္ထိပြည်ဝယ် တစ်ဦးသောသူဌေး၏အိမ်၌ ကုဋေလေးဆယ်သော ရွှေ၊ ငွေပစ္စည်းဥစ္စာများ သည် ထိုသူဌေး၏ ကံဟောင်းအဟုန် ကုန်သောကြောင့် အံ့ဩဖွယ်ရာ မီးသွေးခဲများဖြစ်သွားရသည်။ သူဌေးသည် ထိုအဖြစ်အပျက်ကြောင့် သောက ကြီးစွာဖြစ်ရကာ အစာအာဟာရကိုပင် မစားနိုင်တော့ဘဲ ညောင်စောင်းထက်၌ လဲလျောင်းကာသာ နေရရှာလေ၏။

တစ်နေ့တွင် သူဌေး၏ အဆွေခင်ပွန်းဟောင်းတစ်ဦး အိမ်သို့ရောက်လာ သည့်အခါ မိမိမိတ်ဆွေ ပူဆွေးသောက ရောက်နေရသည်ကို တွေ့ရှိသဖြင့် မေးမြန်းရာ သူဌေးက ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ရှင်းလင်းပြသည်။ ထိုအခါ မိတ်ဆွေက “သူငယ်ချင်း မဖိုးရိမ်ပါနှင့်၊ ငါ အကြံတစ်ခုရသည်။ ထိုအကြံအစည် အတိုင်း သူငယ်ချင်း လက်တွေ့ကြိုးစားကြည့်ပါ” ဟု ပြောလေသည်။ သူဌေးက “ကဲ... ကောင်းပြီ မိတ်ဆွေ၊ မိတ်ဆွေရဲ့ အကြံအစည်အတိုင်း လုပ်မည်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ ပြောပါ” ဟု မေး၏။ ထိုအခါ မိတ်ဆွေဖြစ်သူက...

“သူငယ်ချင်း၊ မိမိ၏အိမ်အတွင်း လူအများမြင်နိုင်လောက်သည့်နေရာ၌ ဖျာကိုခင်းပါ။ ထိုဖျာပေါ်၌ ရတနာမီးသွေးများကို စုပုံလျက် ဈေးရောင်းသူ တစ်ဦးကဲ့သို့ သူငယ်ချင်း ထိုင်နေပါ။

အိမ်ရှေ့မှ သွားကြ၊ လာကြသူတို့အနက် အချို့က 'အခြားလူများသည် အဝတ်အထည်၊ ဆီး၊ ဖျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို ရောင်းကြပါကုန်၏။ အရှင် သူဌေးသည်ကား မီးသွေးတို့ကိုရောင်း၍ နေသကိုး' ဟု ပြောကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူဌေးက စကားအရှည်မပြောဘဲ 'ကိုယ့်ဥစ္စာကိုယ်ရောင်းတာ ဘာဖြစ် သလဲ' ဟု တိုတိုတုတ်တုတ်ပင် ပြန်ပြောပါ။

ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ တစ်ဦးဦးက “သူဌေး အခြားလူများသည် အဝတ် အထည်၊ ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို ရောင်းကြပါကုန်၏။ အရှင်သူဌေး သည်ကား ရွှေတွေ ငွေတွေကို ရောင်းချနေသကဲ့သို့” ဟု ပြောဆိုလာသူရှိလျှင် ထိုသူကို ‘ဘယ်မှာလဲ ရွှေတွေငွေတွေ’ဟု ပြန်၍မေးလိုက်ပါ။ ထိုသူက ‘ဒါ ရွှေတွေငွေတွေပဲ’ဟု ပြောဆိုလျှင် ‘ထိုရွှေတွေငွေတွေကို ယူပေးပါဦး’ဟု သူငယ် ချင်းက ပြောဆိုကာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခံယူလိုက်ပါ။ ထိုသူသည် ဘုန်းရှင် ကံရှင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤနည်းဖြင့် ထိုသူပေးအပ်သောဥစ္စာသည် သူငယ်ချင်း၏ လက်ထဲ၌ မူလပကတိအတိုင်း ရွှေတွေ၊ ငွေတွေ ပြန်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

“အထူးသတိပေးလိုသည်မှာ ထိုသို့ပြောဆိုလာသူသည် အကယ်၍ အမျိုးသမီးဖြစ်လျှင် ထိုအမျိုးသမီးကို သူငယ်ချင်း၏အိမ်၌ သားအတွက် မယား အဖြစ် ဆောင်ယူ၍ ကုဋေလေးဆယ်သော ထိုရွှေ ငွေဥစ္စာကို ထိုချွေးမအား အပ်နှင်းပါလေ။ ထိုသို့ အပ်နှင်းပြီး ထိုချွေးမက စီမံပေးအပ်သော ဥစ္စာကို သူငယ်ချင်း သုံးဆောင်ပါလေ။

အကယ်၍ ထိုသို့ပြောဆိုလာသူသည် အမျိုးသားဖြစ်ခဲ့လျှင် သူငယ်ချင်း ၏ အိမ်၌အရွယ်သို့ ရောက်သောသမီးကို ထိုအမျိုးသားအားပေး၍ ကုဋေ လေးဆယ်သော ရွှေ၊ ငွေများကို ထိုသားမတ်အား အပ်နှင်းပြီးလျှင် ထို သားမတ်က စီမံပေးအပ်သော ဥစ္စာကို သူငယ်ချင်းသုံးဆောင်ပါလေ”ဟု မိတ်ဆွေဖြစ်သူက နည်းလမ်းကောင်းကို ပေးလေသည်။

ဘုန်းရှင် ကံရှင် ကိသာဂေါတမိ

စီးပွားပျက်သော သူဌေးသည် ‘အလွန်ကောင်းသော အကြံအစည် ဖြစ်သည်’ဟု ပြောဆိုကာ သူငယ်ချင်းပြောသည့်အတိုင်း သူ၏အိမ်အတွင်း လမ်းသွားလမ်းလာ လူအများ မြင်လောက်သည့်နေရာ၌ ရတနာတစ်ဖြစ်လဲ မီးသွေးများကို အစုအပုံပြု၍ ရောင်းနေသကဲ့သို့ ထိုင်နေလေ၏။ ‘သူဌေး အခြား လူများသည် အဝတ် အထည်၊ ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို ရောင်းကြပါ

ကုန်၏။ အရှင်သူဌေးကမူ မိမိဂုဏ်နှင့်မလိုက်အောင် အဘယ့်ကြောင့် မီးသွေးတို့ကို ရောင်း၍နေသနည်း' ဟု မေးမြန်းပြောဆိုလာသော ဘုန်းကံရှင် မဟုတ်သူ လူတို့အား သူဌေးသည် 'မိမိ၏ဥစ္စာကို မိမိရောင်းတာဘာဖြစ်သလဲ' ဟုသာ တိုတိုတုတ်တုတ် ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။

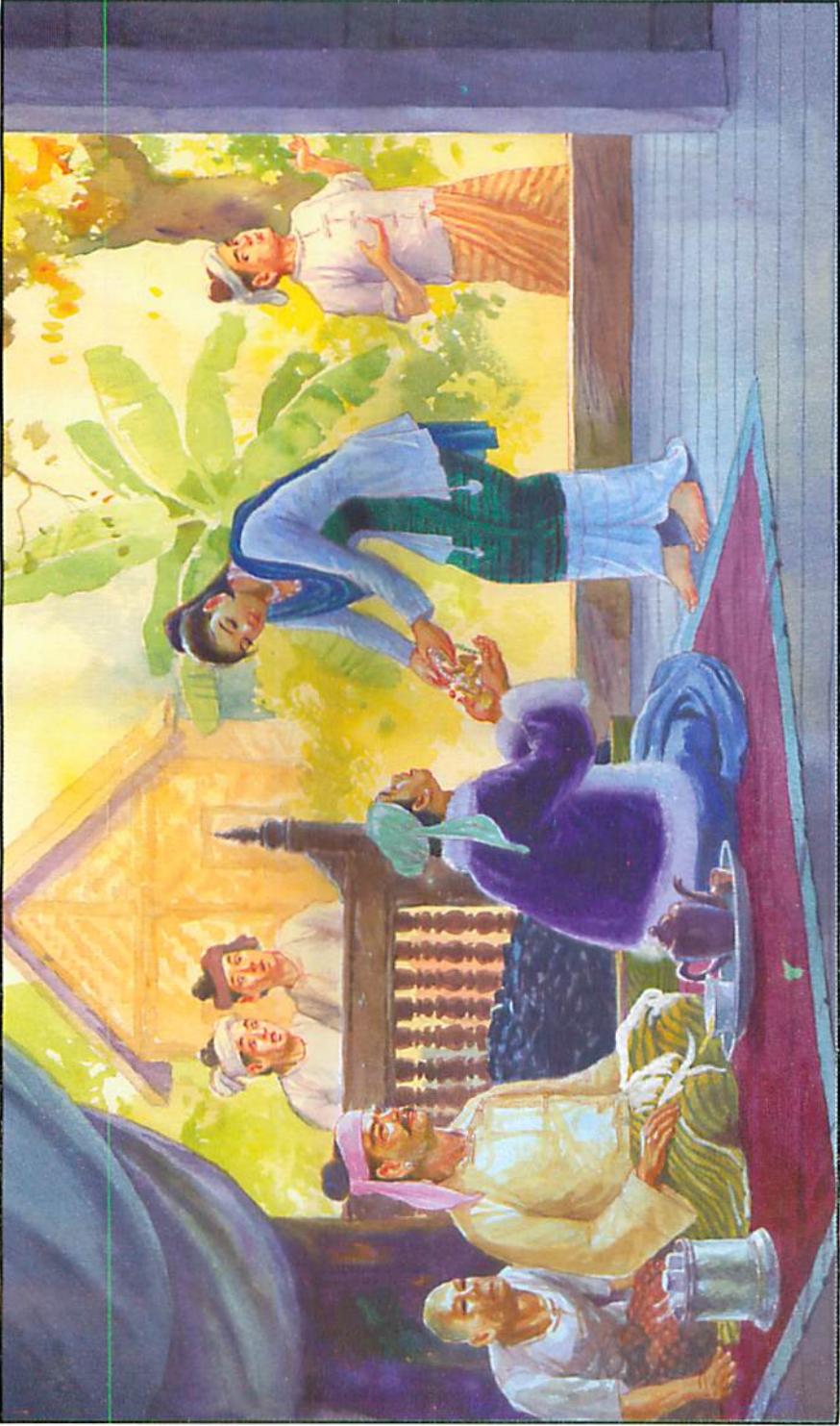
ထို့နောက် တစ်နေ့တွင် အထည်ကြီးပျက် စီးပွားပျက်၊ သူဌေးသမီး ကိသာဂေါတမီသည် မိမိ၏ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ထိုအိမ်ဈေး တံခါးဝသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ သူသည် သူဌေးကို မြင်လေလျှင် 'အို... ဖခင်၊ အခြားသူများသည် အဝတ်အထည်၊ ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို ရောင်းကြပါကုန်၏။ ဖခင်သည်ကား ရွှေတွေ၊ ငွေတွေကို ထုတ်ရောင်းနေသကိုး' ဟု ပြောဆိုလေ၏။

သူဌေးက 'သမီး ဘယ်မှာလဲ ရွှေတွေငွေတွေ' ဟု မေးသဖြင့် ကိသာဂေါတမီက 'ဖခင်သည် ထိုရွှေတွေ ငွေတွေကိုပင် ကိုင်၍ ထိုင်နေသည် မဟုတ်လော' ဟု ပြောသည်။ ထိုအခါ သူဌေးက 'သမီး၊ ထိုရွှေငွေတွေကို ယူပေးပါဦး' ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ကိသာဂေါတမီသည် လက်ခုပ်အပြည့်ယူ၍ သူဌေး၏လက်နှစ်ဖက်တို့၌ လောင်းထည့်ပေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ပစ္စည်းအားလုံးသည် မူလပကတိအတိုင်း ရွှေနှင့်ငွေများသာ ဖြစ်သွားကြလေတော့၏။

ကိသာဂေါတမီ သူဌေးချွေးမဖြစ်လေပြီ

ထိုအခါ ကိသာဂေါတမီကို သူဌေးက "သမီး၊ သမီး၏အမည်၊ အမိအဖနှင့် အမျိုးအနွယ် ဇာတိသည် အသို့ရှိသနည်း" ဟု မေးမြန်း၏။ ထိုအခါ ကိသာဂေါတမီက မိမိ၏ အမည် အမျိုးအနွယ် မိခင်ဖခင်တို့၏ အမည်ကို ပြောပြသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် မိမိ၏ ဘဝဇာတ်ခုံ အဖုံဖုံကိုလည်း သူဌေးအား ပြောပြသည်။ ထိုအခါ သူဌေးက ကိလေသာဂေါတမီကို ချွေးမအဖြစ် ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ကုဋေလေးဆယ်သော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို အပ်နှင်းသည်။

အိမ်သို့ရောက်သောအခါ သူဌေးကတော်ကြီးနှင့်တကွ သားသမီးအခြွေအရံတို့အား ဈေးအတွင်း ဆိုင်ခင်းရောင်းချခဲ့သမျှ မီးသွေးတို့သည် မူလက



ထေရီ -

ကိသာဂေါတမိက သူဌေးကြီးအား မီးသွေးတဖြစ်လဲ ရွှေငွေများကို ယူပေးနေစဉ်



၇၆

အထွေထွေအားဖြင့် (အထွေထွေအားဖြင့်) အထွေထွေအားဖြင့်



အတိုင်း ရွှေငွေပြန်ဖြစ်ကုန်ပြီဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းစုံလင်စွာ သူဌေးကြီးက ပြန်လည် ပြောပြသည်။ သူဌေးကြီးက မိမိသားကြီးကိုလည်း ဘုန်းကံရှိသူ အမျိုးသမီးကလေးနှင့် မကြာမီ လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးမည်ဟုလည်း ပြောဆို သည်။ ထိုအခါ သူဌေးကတော် ကြီးနှင့်တကွ အိမ်သားအားလုံးက သဘော ကျကြသည်။ ကုသိုလ်ကံအရှိန်သေးသဖြင့် မှိန်မွှေးခြင်းသို့ရောက်နေသူ ကိသာ ဂေါတမိ ဣဟ်ဇာတာစန်းပွင့်၍ မြင့်မြတ်သည့်အခြေသို့ ပြန်လည် ဆိုက်ရောက် လာရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုလုပ်ခြင်း

ထို့နောက် ကုဋေကြွယ် သူဌေးကြီးသည် ကိသာဂေါတမိ၏မိဘများနှင့် ကြောင်းလမ်းစကား ပြောကြားပြီးလျှင်ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ မင်္ဂလာသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပပေးသည်။ ကိသာဂေါတမိကိုလည်း သားနှင့်ထိမ်းမြား လက် ထပ်ပြီး မိမိအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်ထားခဲ့သည်။

တစတစမျက်နှာငယ်ရသူ

ကိသာဂေါတမိသည် ယောက္ခမများအိမ်၌ ခေတ္တခဏသာ ကြည်ဖြူ နှစ်သက်စွာ ချမ်းချမ်းသာသာနေရသည်။ ကာလအတန်ကြာသော် ယောက္ခမ မိန်းမသူကြီးက ငါ့သားသည် သူဌေးသား အစစ်အမှန်ဖြစ်သည်။ ဤမျှလောက် ဆင်းရဲရောက်၍ အောက်တန်းကျသူ အမျိုးသမီးနှင့် မထိုက်တန်၊ ပစ္စည်း ဂုဏ်သိမ်နှင့် စည်းစိမ်ကြီးသူ သူဌေးသမီး အစစ်နှင့်သာ ထိုက်တန်သည်။ ဂုဏ် သိမ်ကြီးသူ သူဌေးသမီးအစစ်နှင့်သာ လက်ထပ်ရပါလျှင် ချွေးမဘက်မှ ပါလာ သော ပစ္စည်းများစွာရမည်။ ယခုတော့ ဂုဏ်သိမ်မရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အမျိုး သမီးနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားရသောကြောင့် ဘာပစ္စည်းမှ မရ။ ဆင်းရဲသူမကို အိမ်ကြီးပေါ်တင်ပြီး လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်အောင် အရောင်တင်၍ ပြင်ဆင် ကျွေးမွေးနေရသည် စသည်ဖြင့် သူဌေးကတော်ကြီးက ငြူစူဏ္ဍဿာနှင့် အဘိဇ္ဈာပွားလာတော့သည်။



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ထို့ကြောင့် ချွေးမကလေးအပေါ် မျက်နှာသာ မပေးနိုင်ဘဲ တဆူဆူ တဆောင့်ဆောင့်နှင့် ဖြစ်နေတော့သည်။ သူ့ဌေးအိမ်ရှိ အစေအပါးတို့ကလည်း သူ့ဌေးကတော်၏ အမူအရာကိုလိုက်ကာ ဂေါတမီအပေါ် မလေးမစားဖြင့် အထင်သေးကာ ဆက်ဆံလာကြတော့သည်။

သူ့ဌေးကတော်ကြီးနှင့်တကွ ကျေးကျွန်အပေါင်းတို့က မလေးမခန့် ပြုလုပ်ကြသော်လည်း ကိသာဂေါတမီကလေးသည် စိတ်ခိုင်ခိုင်ကြီးထားပြီး ဝတ်တရားမပျက်အောင် ဣန္ဒြေရရ နေထိုင်သည်။ အကယ်၍ ကိသာဂေါတမီက စိတ်ပျက်၍ ထွက်သွားခဲ့ပါလျှင် ကုဋေလေးဆယ်မျှရှိ ရွှေငွေတို့သည် မီးသွေးဘဝသို့ တစ်ဖန် ပြန်ရောက်၍ သွားနိုင်ပေသည်။ ဤသို့ မဖြစ်စေရန် ကိသာဂေါတမီသည် သည်းခံ၍နေရတော့သည်။ သို့ဖြင့် ကာလအတန် ကြာသော် ကိသာဂေါတမီ၌ သန္ဓေစွဲငြိလာခဲ့သည်။

သားယောက်ျားဖွားမြင်ခြင်း

ပဋိသန္ဓေတည်နေပြီး ဆယ်လအချိန်သို့ရောက်သော် ချစ်စဖွယ် တင့်တယ်လှပသော သားရတနာကလေးတစ်ယောက် ဖွားမြင်လာသည်။ ရွှေတုံး ရွှေခဲလည်မှာဆွဲသည့် ပုလဲကုံးပမာ ရတနာသားဦး အညွန့်အဖူး ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် သူ့ဌေးကြီးနှင့် သူ့ဌေးကတော်ကြီးမှစ၍ ဆွေမျိုးညာတိအပေါင်းတို့က ကောင်းမွန်နှစ်ခြိုက် ဝမ်းသာအားရရှိကြသည်။ သား၏မိခင် ကိသာဂေါတမီကိုလည်း ပြန်လည်၍ အရေးတယူ အလေးမူပြီး ကြည်ဖြူ နှစ်ခြိုက်လာကြသည်။

သားကလေး သေဆုံးသွားခြင်း

အတန်ငယ် အရွယ်ရောက်လာသူ သားရတနာကလေးသည် တစ်နေ့သောအခါ ကံကြမ္မာဖိစီး၍ ရောဂါဝေဒနာကြီးတစ်ခု စွဲကပ်လာသည်။ ဆရာသမား ဆေးဝါးဓာတ်စာတို့ဖြင့် ဂရုတစိုက် ပြုစုကုသကြပါသော်လည်း သက်သာခွင့်မရဘဲ ထိုသားငယ်လေး သေဆုံးသွားရှာတော့သည်။

သောကရူး ဂေါတမီ

ဆွေမျိုးဉာတိ အကုန်ပိုင်း၍ ချစ်ချင်တိုင်း ချစ်နေသည့် သားရတနာ အချစ်တုံးကလေး သေဆုံးသွားသဖြင့် ဆွေမျိုးအားလုံး ယူကျုံးမရ ဖြစ်ကြရ သည်။ မိခင် ကိသာဂေါတမီမှာလည်း သူ၏စိတ်နှလုံး၌ မီးဟုန်းဟုန်းစွဲလောင် ကာ အပူကောင်လုံးလုံးဖြစ်ပြီး လှိမ့်လှိမ့် ခုန်လိုခုန်ဖြင့် 'သောကုမ္မတ္တက' ခေါ်သော အရူးဘဝ ရောက်သွားရတော့သည်။

ကိသာဂေါတမီသည် 'ငါသည် ဤအိမ်၌ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ ခေါင်း ပါးနွမ်းနယ်ရာမှ သားကလေး မွေးဖွားသော အချိန်ကစ၍ အပူဇော်ခံ၊ အမြတ် နှိုးခံဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ ဤလူများသည် ငါ့သားလေး၏ ဥတုဇရုပ် ကလာပ်ကို မြို့ပြင်၌ စွန့်ပစ်ရန် အားထုတ်ကြကုန်၏'ဟု တွေးလျက် သား ကလေးအလောင်းကို ရင်ခွင့်ဖြင့် ပိုက်ထားသည်။ ထို့နောက် 'ကျွန်မသား ကလေးအတွက် အသက်ရှင်ဆေးပေးကြပါ'ဟု နှုတ်မှ တတွတ်တွတ် ပြောဆို လျက် အိမ်ပေါက်စေ လှည့်လည်သွားလာနေလေတော့၏။

လူအများက ကိသာဂေါတမီကို မြင်သောအခါ 'အဘယ်အရပ်၌ သင် သည် သေပြီးသူအတွက် အသက်ပြန်၍ ရှင်စေသောဆေးကို တွေ့ဖူးမြင်ဖူး သနည်း' ဟု ပြက်ရယ်ပြုကာ မေးကြလေ၏။ ကိသာဂေါတမီသည် ထိုလူ များ၏ စကားဖြင့်လည်း အသိတရား၊ သတိတရား မရခဲ့ချေ။

လမ်းညွှန်သူနှင့်တွေ့ပြီ

ထိုအခါ ကိသာဂေါတမီကို ပညာရှိသူ လူတစ်ယောက်က တွေ့မြင်ရ၍ 'ဪ... ဤသူငယ်မသည် သားသေသောကြောင့် စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိသည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤသူငယ်မအတွက် ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားရှင် သည်သာလျှင် အားထားရာဖြစ်လိမ့်မည်'ဟု ကြံစည်ဆင်ခြင်မိသဖြင့် 'ချစ်သမီး၊ သင်ချစ်သမီး၏ သားသေကလေးအတွက် အသက်ပြန်၍ ရှင်မည့်ဆေးကို

မြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး အခြား သိနိုင်သောသူ မရှိပါ။ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တလောက၌ အမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူနေ၏။ သင် ချစ်သမီးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်အထံတော်သို့သာ သွားရောက်၍ ထို ဆေးကို မေးပါလေ'ဟု အကြံပေးတိုက်တွန်း စကားပြောကြားလေ၏။

ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ ရောက်ပြီ

ထိုအခါ ကိသာဂေါတမီသည် 'ဤပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည် အမှန်ကို ပြောဆို၏' ဟု ယုံကြည်၍ သားကလေး၏ အလောင်းကိုပိုက်ကာ ဘုရားရှင် ထံသို့ ရောက်သွားလေ၏။ ထိုအချိန်က ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် တရား ဟောရန် ဓမ္မပလ္လင်ဝယ် ထိုင်နေတော်မူသောအချိန် ဖြစ်သည်။ သူသည် ပရိသတ်အစွန်၌ ရပ်တည်ကာ 'ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့် တော်မ၏ သားကလေးအတွက် အသက်ရှင်ဆေးကို ပေးသနားတော်မူပါ ဘုရား' ဟု အများကြားအောင် ဟစ်အော်ကာ လျှောက်ထားလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ကိသာဂေါတမီ၏ မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း ရှေးကောင်းမှု ဥပနိဿယရှိသည်ကို မြင်တော်မူ၍ 'ချစ်သမီးဂေါတမီ၊ သားအသက်ရှင်ဆေး ရရန် အတွက် ဤအရပ်သို့ သင်ချစ်သမီးလာရောက်ခြင်းသည် အလွန်ကောင်း မြတ်လှပေ၏။ ချစ်သမီးသွားပါချေအုံး။ သာဝတ္ထိမြို့အတွင်းသို့ဝင်ကာ အစွန် အဖျားဖြစ်သော အိမ်မှအစပြုလျက် တစ်မြို့လုံးကို လှည့်လည်ပြီးလျှင် လူ တစ်ယောက်မျှ မသေဖူးသောအိမ်မှ မှန်ညှင်းစေ့ အနည်းငယ်ကို ယူဆောင်ခဲ့ပါ' ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

[ ဤနေရာ၌ သတိရှိရန်လို၏။ ဘုရားရှင်က မှန်ညှင်းစေ့ ရွာခိုင်းခြင်းမှာ မှန်ညှင်းစေ့ ရလျှင် သားအသက်ရှင်အောင်တုပေးမည်ဟု ပြောခြင်းမဟုတ်၊ သေခြင်းတရားသည် ဆက်ရှိ အားလုံးနှင့်ဆိုင်ကြောင်း သူ့သားသာ သေရခြင်း မဟုတ်ကြောင်း အသိ အမြင်မှန်ရစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ]

လူမသေဖူးသောအိမ်မှ မုန်ညင်းစေ့ယူခဲ့

ကိသာဂေါတမိသည် ထိုမုန်ညင်းစေ့ရလျှင် မိမိသားကလေး အသက်ပြန် ရှင်လာမည်ဟု အောက်မေ့ကာ 'ကောင်းပါပြီ မြတ်စွာဘုရား'ဟု လျှောက်ထား ဝန်ခံ၍ အားရဝမ်းသာစွာ မြို့တွင်းသို့ ပြန်ဝင်လာသည်။ ပထမတွေ့ရသော အိမ်တွင် 'မြတ်စွာဘုရားက ကျွန်မ၏သားကလေး အသက်ပြန်ရှင်ရေးအတွက် မုန်ညင်းစေ့ အနည်းငယ်ကို အယူအဆောင် ခိုင်းတော်မူပါသည်။ ကျွန်မအား မုန်ညင်းစေ့ အနည်းငယ်ကို ပေးတော်မူကြပါ'ဟု အိမ်ရှင်တို့အား တောင်းဆို ပြောကြားလေ၏။

လူမသေဖူးသောအိမ်မရှိ

အိမ်ရှင်များက 'ယူလော့၊ ရော့... ဂေါတမိ' ဟု ပြောဆိုကြပြီး မုန်ညင်း စေ့အနည်းငယ်ကို ထုတ်၍ ပေးကြလေ၏။ ထိုအခါ ကိသာဂေါတမိသည် 'ကျွန်မ မေးစရာတစ်ခုတော့ ရှိပါသေးသည်။ ဤအိမ်၌ ရှေးက တစ်စုံတစ် ယောက် သေဖူးသူရှိပါသလော့'ဟု မေးလေ၏။ အိမ်ရှင်တို့က 'ဘယ်နှယ့်ပြော ပါလိမ့် သမီးဂေါတမိ၊ ဤအိမ်၌ ရှေးက သေဖူးသောသူ အများကြီး ရှိပါသည်။ ထိုသေသောသူတို့ကို အဘယ်သူရေတွက်နိုင်လိမ့်မည်နည်း' ဟု ပြောဆိုကြ လေ၏။ ကိသာဂေါတမိသည် 'ထိုသို့ဖြစ်လျှင် တော်ပါပြီ။ ကျွန်မသည် ဤ မုန်ညင်းစေ့ကို မယူတော့ပါ။ ကျွန်မကို မြတ်စွာဘုရားရှင်က လူမသေဖူးသော အိမ်မှ မုန်ညင်းစေ့ကိုသာ ဆောင်ယူစေတော်မူခြင်းဖြစ်ပါသည်'ဟု ပြောဆိုကာ ထိုအိမ်မှ ပြန်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

အသိတရားနှင့် သတိသံဝေဂရပြီ

ကိသာဂေါတမိသည် ဤနည်းဖြင့်ပင် နှစ်အိမ်၊ သုံးအိမ် ဝင်ထွက်၍ မုန်ညင်းစေ့ကို တောင်းသည်။ ထိုအိမ်များ၌လည်း လူသေဖူးသည့် အိမ်များသာ ဖြစ်၍ မုန်ညင်းစေ့မရခဲ့။ တတိယအိမ်သို့ ဝင်ရောက်အပြီးတွင်မူ 'တစ်မြို့လုံး၌

29A ထေရီအပါဒါန်

၂၁၄ ဝံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဤနည်းသာလျှင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤအချက်ကို သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွား လိုလားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မြင်တော်မူပြီးဖြစ်လိမ့်မည်'ဟု အသိနှင့် သတိသံဝေဂကြီးစွာရလျက် ထိုတတိယအိမ်မှပင် မြို့ပြင်သို့ ထွက်ခဲ့ သည်။

ထို့နောက် သုသာန်သို့ သွားရောက်ကာ သားငယ်၏ ရုပ်အလောင်းကို လက်ဖြင့်ကိုင်၍ 'ချစ်သား၊ ငါကား ဤသေခြင်းသဘောသည် သင်ချစ်သားကို သာကွက်၍ဖြစ်၏ဟု ကြံမှားခဲ့လေပြီ။ ဤသေခြင်းသဘောကား သင်ချစ်သား တစ်ဦးသာ ဖြစ်ရသည်မဟုတ်။ ဤသေခြင်း သဘောသည် လူအများနှင့် ဆက်ဆံသော သဘောဖြစ်ပေသည်'ဟု ပြောဆိုကာ သားငယ်၏ ရုပ် အလောင်းကို သုသာန်၌ စွန့်ပစ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် သေခြင်းသဘောသည် တစ်လောကလုံးနှင့် ဆိုင်ကြောင်း သူ့ကိုယ်တိုင်သိရှိကာ ဤသို့ ရွတ်ဆိုသည်။

န ဂါမဓမ္မော နော နိဂမဿ ဓမ္မော၊

န စာပိယံ ဧကကုလဿ ဓမ္မော။

သဗ္ဗဿ လောကဿ သဒေဝကဿ၊

ဧသေဝ ဓမ္မော ယဒိဒံ အနိစ္စတာ။

ဘောန္တော၊ အို... လူအပေါင်းတို့။ ယဒိဒံ-ယာအယ် အနိစ္စတာ၊ အကြင်မမြဲခြင်းသဘောသည်။ အတ္တိ လောကတစ်ခွင်၌ အထင်အရှားရှိလေ၏။ သောဓမ္မော၊ ထိုမမြဲခြင်း အနိစ္စသဘောကြီးသည်။ နဂါမဓမ္မော၊ တစ်ရွာတည်း နှင့်သာ ဆိုင်သောတရားသဘောမဟုတ်။ နနိဂမဿ ဓမ္မော၊ နိဂုံးတစ်ခုတည်း နှင့်သာဆိုင်သော တရားသဘောမဟုတ်။ အယ်၊ ဤတရားဆိုးသည်။ နစ ဧကကုလဿဓမ္မော၊ လူမျိုးတစ်မျိုးတည်းနှင့်သာ ဆိုင်သောတရားလည်း မဟုတ်။ ဧကန္တေန၊ တကယ်စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧသေဝဓမ္မော ဤသို့သေခြင်း သဘောသည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ သဗ္ဗလောကဿ၊ လောက အားလုံး၏။ ဓမ္မော၊ မပြေမရှောင်မတိမ်းသာသော တရားကြီးပေတည်း။

ကိသာဂေါတမီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ၂၁၅

ထို့နောက် ဘုရားရှင်ထံသို့ ပြန်လာခဲ့ရာ ဘုရားရှင်က 'ချစ်သမီး ဂေါတမီ သင်သည် မုန်ညင်းစေ့ကို ရခဲ့ပြီလော'ဟု မေးတော်မူသည်။ ကိသာဂေါတမီ က 'မြတ်စွာဘုရား မုန်ညင်းစေ့ဖြင့် ပြုရန်ကိစ္စကား ပြီးပါပြီ။ ရှင်တော်ဘုရား တို့သည် တပည့်တော်မအား ထောက်တည်ရာ အားကိုးရာ အမြိုက်တရား ကိုသာ ပေးတော်မူပါလော့'ဟု လျှောက်ထားလိုက်သည်။

ဘုရားရှင်သည် ကိသာဂေါတမီအား ဤသို့ ဟောကြားတော်မူ၏။  
တံ ပုတ္တပသုသမ္ပတ္တံ၊ ဗျာသတ္တမနသံ နရံ။  
သုတ္တံ ဂါမံ မဟောယောဝ၊ မစ္စု အာဒါယ ဂစ္ဆတိ။

ဂေါတမီ၊ ချစ်သမီး ဂေါတမီ။ ပုတ္တပသုသမ္ပတ္တံ၊ သမီးနှင့်သား ကျွဲ နွားတို့ ဖြင့်တအားတက်ကာ ယစ်မူးမေ့လျော့၍ နေသော။ ဗျာသတ္တမနသံ၊ ရအပ် မရအပ် ဝတ္ထုပစ္စည်းအရပ်ရပ်တို့၌ ငြိကပ်တွယ်တာသော စိတ်ရှိ၍ နေသော။ တံနရံ၊ ထိုလူကို။ သုတ္တံ၊ အိပ်ပျော်နေသော။ ဂါမံ၊ ရွာ၌နေသူ လူအပေါင်းကို။ မဟောယော၊ ချောင်းပြည့်လျှမ်း ရေအယဉ်ကြီးသည်။ အာဒါယ ဂစ္ဆတိ၊ ဝှေ့၊ ဝက်စသည်ကိုမျှမကြွင်းမကျန်အောင် တိုက်ဆောင်ယူငင်၍ သွားသကဲ့သို့။ မစ္စု၊ မစ္စုခေါ်ငြား သေခြင်းတရားသည်။ အာဒါယ ဂစ္ဆတိ၊ ယူဆောင်၍ သွားလေ၏။

ကိသာဂေါတမီ သောတာပန်ဖြစ်ပြီ

ကိသာဂေါတမီသည် ဘုရားရှင်၏ တရားဆုံးသောအခါ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

ရဟန်းပြုခွင့်တောင်းရာ

ထိုအခါ သဒ္ဓါတရားထက်သန်လှသဖြင့် ထိုနေရာမှမထဘဲ ရှင်တော် ဘုရားအား ဝပ်တွားဦးခိုက်ပြီး 'ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ ဟော တော်မူအပ်သောတရားအစဉ်ကို တပည့်တော်မသိမြင်ပါပြီ။ သနားတော်မူ ပါသဖြင့် မြင့်မြတ်လှသောသာသနာတော်အတွင်း၌ ရဟန်းပြု၍ နေထိုင် ခြင်းငှာ အခွင့်ပေးသနားတော်မူပါဘုရား' ဟုလျှောက်ထားတောင်းပန်သည်။

ကိသာဂေါတမိဘိက္ခုနီ

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ကိလေသာဂေါတမိ၏ တောင်းပန်ချက် အတိုင်းခွင့်ပေး၍ ဘိက္ခုနီကျောင်းတိုက်သို့ စေလွှတ်ကာ ဘုရားအမိန့်တော်ဖြင့် ရဟန်းပြုစေသည်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်သွားသော် မူလအမည် သညာအတိုင်း ကိသာဂေါတမိ ဘိက္ခုနီဟု ထင်ရှားကျော်စောတော်မူလေ သည်။

ဘဝအဖြစ်စုံကို ပြန်ဟောပြုပြီ

ပစ္စိမေ စ ဘဝေ ဒါနိ၊ ဇာတာ သေဋ္ဌိ ကုလေ အဟံ။  
ဒုဂ္ဂတေ အဓနေ နဋ္ဌေ၊ ဂတာ စ သဓနံ ကုလံ။

ပစ္စိမေဘဝေ၊ အဆုံးစွန်ဘဝဖြစ်သော။ ဣဒါနိစ၊ ဤယခုဘဝ၌မူကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သေဋ္ဌိကုလေ၊ ကြွယ်ဝသောသူဌေးမျိုး၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပေါ်၍ လာခဲ့ပါသတည်း။ တဂော၊ ထိုအကျွန်ုပ်ကို ဖွားမြင်ပြီးသော နောက်၌။ နဋ္ဌေ၊ စီးပွားဥစ္စာ ပျက်စီးခဲ့သည်ဖြစ်၍။ အဓနေ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲ အမွဲကြီး မွဲလျက်။ ဒုဂ္ဂတေ၊ အားကိုးရာမရှိဘဲ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ သဓနံကုလံ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော လင်၏အိမ်သို့။ ဂတာ၊ လိုက်ပါ ၍သွားခဲ့ရပါသတည်း။

ပတိံ ဌပေတွာ သေသာ မေ၊ ဒေသန္တိ အနော ဣတိ။  
ယဒါ စ ပဿူတာ အာသိ၊ သဗ္ဗေသံ ဒယိတာ တဒါ။

မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပတိံ၊ လင်ယောက်ျားကို။ ဌပေတွာ၊ ချန်ထား၍။ သေသာ၊ ကြွင်းသမျှသောယောက္ခမနှင့် ဆွေမျိုးဉာတိ အပေါင်းတို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနော ဣတိ၊ ပစ္စည်းမဲ့သော ဆင်းရဲသူမဟူ၍။ ဒေသန္တိ၊ မျက်စောင်းတထိုးထိုးနှင့် ရန်ညှိုးထားကာ မုန်းကြလေကုန်၏။ ယဒါစ၊ အကြင် အခါ၌မူကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဿူတာ၊ သားဦးကလေးတစ်ယောက် ဖွားမြောက်၍လာသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့လေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌မူကား။ သဗ္ဗေသံ၊ ဆွေမျိုးဉာတိအလုံးစုံတို့၏။ ဒယိတာ၊ သနားချစ်ခင်ခြင်းကို ခံရသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။



ယဒါ သော တရုဏော ပုတ္တော၊ ကောမလကော သုခေမိတော။  
သပါဏမိဝ ကန္တော မေ တဒါ ယမဝသံ ဂတော။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တရုဏော၊ ဖွံ့ထွားပျိုမြစ်လှသော။ သောပုတ္တော၊  
ထိုသားဦးရတနာကလေးသည်။ သုခေမိတော၊ ချမ်းချမ်းသာသာ ကြီးပွားလာ  
သည်ဖြစ်၍။ ကောမလကော၊ သစ်ရွက်ညွန့်ပမာ လွန်စွာနူးညံ့သိမ်မွေ့သည်။  
အာသိ၊ ဖြစ်လေ၏။ သပါဏမိဝ၊ မိမိ၏အသက်ကဲ့သို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။  
ကန္တော၊ မခွဲခွာရက် နှစ်သက်ချစ်ခင်အပ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လေပါ၏။ တဒါ၊  
ချစ်လောက် ခင်လောက် အရွယ်ရောက်သော ထိုအခါ၌။ သောပုတ္တော၊ ထို  
သားဦးရတနာကလေးသည်။ ယမဝသံဂတော၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့ လိုက်ပါ  
သွားရရှာပြီ။

သောကဋ္ဌာ ဒီနဝဒနာ၊ အဿုနေတ္တာ ရုဒမ္ပုခါ။

မတံ ကုဏပမာဒါယ၊ ဝိလပန္တိ ဂမာမဟံ။

တေန၊ ထိုသားဦးသေဆုံး အချစ်တုံးကလေး ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။  
သောကဋ္ဌာ၊ စိတ်မှာမအေး ပူဆွေးတုံလတ် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒီနဝဒနာ၊  
အလွန်ပင်ပန်း ညှိုးနွမ်းကြုံလိုသော မျက်နှာရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါပြီ။  
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဿုနေတ္တာ၊ မျက်စိအစုံမှ အဟုန်နှင့်တကွ စီးဆင်း  
ယိုကျသော မျက်ရည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရုဒမ္ပုခါ၊ မျက်နှာမရွှင် လွန်ပူပင်သဖြင့်  
ငြိုငြင်စွာ ငိုကြွေးလျက်။ မတံ၊ သေ၍သွားလေပြီးသော။ ကုဏပံ၊ သားသေ  
ကောင်ပုပ်ကလေးကို။ အာဒါယ၊ ပွေ့ချီယူဆောင်၍။ ဝိလပန္တိ၊ တယောင်  
ယောင် တရမ်းရမ်း မြည်တမ်းဟစ်အော်ကာ။ ဂမာမိ၊ ဟိုရောက် သည်ရောက်  
အိမ်ပေါက်စေ့အောင် ယောင်တောင်တောင် သွားလာခဲ့ပါသတည်း။

တဒါ ဧကေန သံဒိဋ္ဌာ၊ ဥပေတွာ ဘိသက္ကုတ္တမံ။  
အဝေါစံ ဒေဟိ ဘေသဇ္ဇံ၊ ပုတ္တ သဗ္ဗိဝနန္တိ ဘော။

တဒါ၊ ထိုသို့ စိတ်ဖောက်ပြန်၍ ထင်မိထင်ရာ သွားလာနေသောအခါ  
၌။ ဧကေန၊ တွေးဆမြော်မြင် ပညာရှင်တစ်ယောက်က။ သံဒိဋ္ဌာ၊ လမ်းတွင်

၂၁၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တွေ့လတ် ညွှန်ကြားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဘိသက္ကတ္တမံ၊ ဆေးဆရာအမြတ်ကြီး  
ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်သို့။ ဥပေတွာ၊ သားသေကိုပွေ့ပိုက်၍ ဆိုက်ဆိုက်  
မြိုက်မြိုက် ဝင်သွားပြီးသည်ရှိသော်။ 'ဘော၊ အို- ဆေးဆရာမြတ်ကြီးဘုရား။  
ပုတ္တသဗ္ဗိဝနံ၊ သားသေကလေး၏ အသက်ရှင်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဘေသဇ္ဇံ၊  
ဆေးကောင်းဆေးမြတ်ကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒေဟိ၊ ပေးသနားတော်မူပါ  
အရှင်ဘုရား။' ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဝေါစ၊ ဆေးတောင်း  
လိုသဖြင့် မြွက်ဆိုလျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

န ဝိဇ္ဇန္တေ မတာ ယသ္မိံ၊ ဂေဟေ သိဒ္ဓတ္ထကံ တတော။  
အာဟရာတိ ဇိနော အာဟ၊ ဝိနယောပါယကောဝိဒေါ။

ဘဒ္ဒေ၊ အို ချစ်သမီး။ ယသ္မိံ ဂေဟေ၊ အကြင်အိမ်၌။ မတာ၊ သေဆုံး  
ပျက်စီးသောသူတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တေ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိဖူးကြလေကုန်။  
တတော၊ ထိုအသေအပျောက် မရှိဖူးသော အိမ်မှ။ သိဒ္ဓတ္ထကံ၊ မုန်ညှင်းစေ့ကို။  
အာဟရာ၊ မရ ရအောင် ယူဆောင်ရှာဖွေခဲ့ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိနယော  
ပါယကောဝိဒေါ၊ ယဉ်ကျေးလေအောင် သွေးဆောင်ဆုံးမသောအရာ၌ လွန်  
စွာ ကျွမ်းကျင်တော်မူပေသော။ ဇိနော၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အာဟ၊  
မှာကြားတော်မူပေ၏။

တဒါ ဂမိတွာ သာဝတ္ထိံ၊ န လဘိံ တာဒိသံ ယရံ။  
ကုတော သိဒ္ဓတ္ထကံ တသ္မာ၊ တတော သဒ္ဓါ သတိံ အဟံ။

တဒါ၊ ထိုသို့ရှင်တော်ဘုရား မှာကြားမိန့်မြွက်တော်မူသောအခါ၌။ အဟံ၊  
အကျွန်ုပ်သည်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိနေပြည်တော်ကြီးတစ်ခုလုံးကို။ ဂမိတွာ၊  
သွားလာလှည့်ပတ်ကာ ဖွေရှာစုံစမ်းပါသော်လည်း။ တာဒိသံယရံ၊ ထိုကဲ့သို့  
လူမသေမပျောက်ဖူးသော အိမ်ကို။ နလဘိံ၊ စုံစမ်းရှာဖွေ၍ မရခဲ့ချေ။ တသ္မာ၊  
ထိုသို့ လူမသေဖူးသောအိမ် မရှိလေသောကြောင့်။ သိဒ္ဓတ္ထကံ၊ မုန်ညှင်းစေ့ကို။  
ကုတောလဘိံ၊ အဘယ်မှာ ရခဲ့နိုင်ပါတော့အံ့နည်း။ တတော၊ ထိုမုန်ညှင်းစေ့ကို  
မရနိုင်သောအခါမှ။ သတိံ၊ သတိတရားကို။ လဒ္ဓါ၊ ရရှိ၍ လာခဲ့ပါပြီ။

ကုဏ္ဍပံ ဆဋ္ဌယိတွာန၊ ဥပေသီ လောကနာယကံ။  
ဒူရတောဝ မမံ ဒိသ္မာ၊ အဝေါစ မဓုရဿရော။

တဒါ၊ ထိုသတိရလာသောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကုဏ္ဍပံ၊ သား သေကောင်ပုပ်ကလေးကို။ ဆဋ္ဌယိတွာန၊ သုသာန်မြေပြင်မှာ မခင်မတွယ်ဘဲ ပစ်ထားခဲ့၍။ လောကနာယကံ၊ လောကထွတ်ထား မြတ်ဘုရားသို့။ ဥပေသီ၊ ချဉ်းကပ်ခစားခဲ့ပါသတည်း။ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်တော်မူလေသည်ရှိသော်။ မဓုရဿရော၊ ချိုမြိန်သာယာ ဝါ စာသခင် ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်တော်မူပေသော ဘုရားမြတ်သည်။ အဝေါစ၊ အမြိုက် တရားဂါထာများကို ဟောကြားတော်မူပေသတည်း။

- သာဟံ သုတွာနိမာ ဂါထာ၊ ဓမ္မစက္ခု ဝိသောဓယိ။
- တတော ဝိညာတသဒ္ဓမ္မာ၊ ပဗ္ဗဇိ အနဂါရိယံ။

သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဣမာဂါထာ၊ ဤတရားဂါထာတို့ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော တရားမျက်လုံးကို။ ဝိသောဓယိ၊ သုတ်သင် ရှင်းလင်းရရှိခဲ့ပါပြီ။ တတော၊ ထိုသောတာပန်ဖြစ်ပြီးသော နောက်၌။ ဝိညာတသဒ္ဓမ္မာ၊ သိမြင်ပြီးသော သူတော်ကောင်းတရား လက်ကိုင်ရှိ သည်ဖြစ်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော သာသနာဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိ ရဟန်းပြုခဲ့ပါ၏။

ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်း

ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီးသောအခါ ကိသာဂေါတမိ ထေရီသည် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာမြတ်ကြီးတို့၏ထံပါးမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို သင်ကြားနည်းယူပြီးလျှင် ဝိပဿနာတရားအလုပ်ကို အားထုတ်တော်မူသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင်သို့သွားပြီး ဆီမီးများကို ညှိထွန်းသည်။ ထိန်ထိန်ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော ဆီမီးများကို စေ့စေ့ရှုစားနေစဉ် ဝိပဿနာအလုပ်နှင့်သက်ဆိုင်သော အသိပညာဤသို့ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဤဆီမီး

တောက်များသည် မီးစာနှင့်ဆီကို အစွဲပြုကာ တောက်လောင်နေကြသည်။ ဆီနှင့် မီးစာမရှိပါလျှင် ဆီမီးတောက်မဖြစ်နိုင်။ ဆီမီးတောက်သည်လည်း အစဉ်အမြဲ တည်ရှိနေသည်မဟုတ်။ သူ့ဆီနှင့် သူ့မီးတောက်အကြောင်းအကျိုး ဆက်လက်၍ ဖြစ်ပျက်နေခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ အကြောင်းဆီကို အစွဲပြု၍ အကျိုးတေဇာမီး ကလာပ်ကလေးများ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေမှုသာဖြစ်သည်။ ထိုနည်းအတူပင် သတ္တဝါအကောင်အထည်ကြီးဟူသော ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ် ပရမတ်တရားများသည်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်းလမ်းအတိုင်း အကျိုးအကြောင်း ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ကာ ခဏမခြား ချုပ်ဆုံးပျက်စီးနေသည့် တရားများသာ ဖြစ်ကြသည်။

ဤသို့ ဆီမီးတောက်ကို ဥပမာထားလျက် ရုပ်နာမ်တရားတို့အပေါ်၌ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ရှုပွားလေရာ မကြာမီပင် မြင့်မြတ်သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေ၏။

ကိသာဂေါတမိထေရီသည် ဆီမီးတောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဝိပဿနာဉာဏ် ထက်သန်လာသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်မှ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်စေလွှတ်ကာ ဤသို့ မိန့်မြတ်တော်မူသည်။

ယော စေ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ အမတံ ပဒံ။

ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော အမတံ ပဒံ။

ဘဒ္ဒေ၊ အို ချစ်သမီး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အမတံပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အပဿံ-အပဿန္တော၊ မိမိဉာဏ်တွင် မထင်မမြင်ရလေဘဲ။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာ ကာလပတ်လုံး။ စေဇီဝေ၊ အကယ်၍ အသက်ရှင်ကာနေရစေဦးတော့။ သော၊ ထိုသူသည်။ နသေယျော၊ မြတ်သည်မဟုတ်ချေ။ အမတံပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဿတော-ပဿန္တဿ၊ သိမြင်နိုင်သောသူအား။ ဧကာဟံ၊ တစ်ရက်တည်းမျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ကာ နေရခြင်းသည်။ သေယျော၊ စင်စစ်ဧကန် အမှန်မြတ်လှပေ၏။

ပံသုကူသင်္ကန်းကိုသာ ဝတ်ဆင်

ကိသာဂေါတမိ ထေရီအရှင်မြတ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက် တော်မူပြီးသောအခါ ရှေးကဆုတောင်းပါရမီအတိုင်း ဒါယကာတို့လှူဒါန်း သော သင်္ကန်းအမွန်အမြတ်များကို ဝတ်ရုံခြင်းမပြုပေ။ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုသာ ဆင်မြန်းဝတ်ရုံလေ့ရှိသည်။ ပံသုကူသင်္ကန်းဟူသည် အမြင်ညစ်နွမ်းသော်လည်း သာသနာတော်အနေဖြင့် ကြည့်လျှင် လွန်စွာ သန့်ရှင်းသော သင်္ကန်းမျိုး ဖြစ်သည်။ သူတော်ကောင်းတို့ အမြင်အားဖြင့် အလွန်စင်ကြယ်သော အရာ ဝတ္ထုဖြစ်သည်။

တစ်နေ့သောအခါ 'ဂိဇ္ဈကုဋ်' တောင်၌ ရှင်တော်ဘုရား သီတင်းသုံးတော် မူစဉ် သိကြားမင်းသည် နတ်ပရိသတ်နှင့်တကွ ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ ဝင်ရောက် ၍ တရားစကားများကို လျှောက်ထားဆွေးနွေးသည်။

ထိုအခါ ကိသာဂေါတမိထေရီသည် ရှင်တော်ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ တန်ခိုးဈာန်ယာဉ်ဖြင့် ကောင်းကင်ခရီးမှ ကြွလာတော်မူသည်။ ရှင်တော် ဘုရား၏ ထံပါးတွင် ခစားဝင်ရောက်လျက်ရှိသော သိကြားမင်းကို မြင်သည်နှင့် အထံ တော်သို့မဝင်ဘဲ ရုတ်တရက် ပြန်သွားတော်မူသည်။

သိကြားမင်းက မေးပြီ

ထိုကဲ့သို့ အထံတော်သို့မဝင်ဘဲ ပြန်သွားပုံကို သိကြားမင်းမြင်လေရာ 'အရှင်ဘုရား၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွလာပြီးမှ ပြန်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်အရှင် မြတ်သည် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသလဲ ဘုရား' ဟု လျှောက်ထားမေးမြန်းသည်။

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက 'အို... သိကြားမင်း၊ ဦးယံကောင်းကင် ၌ သင်မြင်လိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား အခြားပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆင်မြန်းဝတ်ရုံလေ့ရှိသူ ငါ့သမီးတော်ကြီး ကိသာဂေါတမိ ဖြစ်ပေ၏။ တော တောင်အတွင်း၌ တစ်ကိုယ်တည်း နေထိုင်ကာ ဈာန်ကိုသာပွားများလျက် နေတော်မူသည်။ ကိလေသာကုန်ခန်းသည့် ရဟန္တာမြတ်ကြီးဖြစ်၍ ဗြဟ္မာ နတ်

30A ထေရီအပါဒါန်

၂၂၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

လူတို့၏ ရှိခိုးဦးတိုက်ခြင်းကို ခံထိုက်သူ သမီးတော်မြတ်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်ကြား  
တော်မူကာ ကိသာဂေါတမိထေရီကို ဤသို့အိုးကျူး တော်မူသည်။

ပံသုကူလဓရံ ဇန္တု။ ကိသံ ဓမနိ သန္တတံ။  
ဧကံ ဝနသ္မိံ ဈာယန္တံ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

သက္က၊ အို . . . သိကြားမင်း။ ဝနသ္မိံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော တောတောင်  
အတွင်း၌။ ဧကံ၊ အဖော်မလှောက် တစ်ယောက်ထီးတည်း။ ဈာယန္တံ၊ ဈာန်ဝင်  
စားကာ နေလေ့ရှိသော။ ပံသုကူလဓရံ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုသာ ဆင်မြန်း ဝတ်ရုံ  
လေ့ရှိသော။ တံဇန္တု၊ ကိသာဂေါတမိတည်းဟူသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊  
မကောင်းမှုကို အကုန်ပယ်၍ စင်ကြယ်မြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟူ၍။ အဟံ၊  
ငါဘုရားသည်။ ဗြူမိ၊ အိုးကျူးစကား မိန့်ကြားမြှောက်ဆိုတော်မူပေ၏။

ကိသာဂေါတမိ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အိုးကျူးမိန့်ကြားတော်မူသော ရှင်  
တော်ဘုရား၏ နှုတ်မြှောက်စကားကို ကြားလေသောအခါသိကြားမင်းနှင့်တကွ  
နတ်ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းဖြင့် ရိန္နင်းပိန်ကြဲ၍  
နေသော ကိသာဂေါတမိကို အထူး ကြည်ညိုလာကြသည်။

ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရရှိခြင်း

ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ရွက်ခြင်းမှစ၍ သင်္ကန်းခေါင်းပါးမှုအရာတွင်  
လွန်စွာကျော်စောထင်ရှားသော ကိသာဂေါတမိထေရီအား ရှင်တော်  
မြတ်ဘုရားက ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ဤသို့ အိုးကျူးမြှောက်စားတော်မူလေသည်။

ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမသာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ လူခစိဝရဓာရိနံ ယဒိဒံ  
ကိသာဂေါတမိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝိကာနံ၊ တပည့်မ  
ဖြစ်ကြကုန်သော။ လူခစိဝရဓာရိနံ၊ ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိ  
ကြကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ-ယာအယံ

ကိသာဂေါတမိ၊ အကြင်ကိသာဂေါတမိထေရီသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ သော၊  
ထိုကိသာဂေါတမိထေရီသည်။ အဂ္ဂ-အဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း။

ဖြစ်ထွေအစုံ ဟောပြပုံ

တထာ ပဗ္ဗဇိတာ သန္တိ၊ ယုဂ္ဂန္တိ ဇိနသာသနေ။  
နစိရေနေဝ ကာလေန၊ အရဟတ္တမပါပုဂ္ဂါ။

တထာ၊ ထိုသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတာ၊  
ရဟန်းပြုခဲ့သည်။ သန္တိ၊ ဖြစ်လျက်။ ဇိနသာသနေ၊ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်  
အတွင်း၌။ ယုဂ္ဂန္တိ၊ မနေမနား ကြီးစားအားထုတ်လိုက်သည်ရှိသော်။ နစိရေနေဝ  
ကာလေန၊ မကြာမြင့်မီ ကာလအတွင်း၌သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ကိလေသာ  
ကင်းပြတ်သော ရဟန္တာမြတ်အဖြစ်သို့။ အပါပုဂ္ဂါ၊ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပေသတည်း။

ဣဒ္ဓိသု စ ဝသီ ဟောမိ၊ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ။  
ပရစိတ္တာနိ ဇနာမိ၊ သတ္တုသာသနကာရိကာ။

အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ သတ္တုသာသနကာရိကာ၊ ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမ  
တော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်ခဲ့သောကြောင့်။ ဣဒ္ဓိသုစ၊ မိုးပျံမြေလျှိုး တန်ခိုးဂုဏ်  
အမျိုးမျိုးတို့၌လည်း။ ဝသီ၊ ပိုင်စိုးနိုင်နင်းခဲ့သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါ၏။  
ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာ၊ အသံမျိုးစုံကို အကုန်ကြားနိုင်သော ဒိဗ္ဗသောတ  
အဘိညာဉ်အရာ၌လည်း။ ဝသီဟောမိ၊ ပိုင်စိုးနိုင်နင်းခဲ့ပါ၏။ ပရစိတ္တာနိ၊ သူ  
တစ်ပါးတို့၏ စိတ်အကြံအစည်တို့ကိုလည်း။ ဇနာမိ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိပါ၏။

ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ဇနာမိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဝိသောဓိတံ။  
ခေပေတွာ အာသဝေ သဗ္ဗေ၊ ဝိသုဒ္ဓါသီ သုနိမ္မလာ။

ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေ့၌ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဘဝအလုံးစုံကိုလည်း။ ဇနာမိ၊ ပိုင်းခြား  
ထင်ထင် သိမြင်ပါ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အဆင်းအမျိုးမျိုးကို မြင်နိုင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု  
အဘိညာဉ်ကိုလည်း။ ဝိသောဓိတံ၊ စင်ကြယ်စွာ သုတ်သင်နိုင်ခဲ့အပ်ပါလေပြီ။  
သဗ္ဗေအာသဝေ၊ စီးသွန်းကျလျှော အလုံးစုံသော အာသဝေတို့ကို။ ခေပေတွာ၊



၂၂၄ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ခြောက်သွေ့ကုန်ခန်းစေလျက်။ သုနိမ္မလာ၊ အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေး  
လွတ်မြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ အရိယာနွယ်ဖြင့် စင်ကြယ်မြင့်မြတ်သည်။  
အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။

အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တိသု၊ ပဋိဘာဏေ တထေဝ ၈။

ဉာဏ် မေ ဝိပုလံ သုဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓသေဌဿ ဝါဟဿ။

ဗုဒ္ဓသေဌဿ၊ ကျေးဇူးတော်သခင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏။  
ဝါဟဿ၊ တန်ခိုးတော်ဟုန် ကျေးဇူးဂုဏ်ကြောင့်။ အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တိသု၊ အတ္ထ  
ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဓမ္မ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ နိရုတ္တိ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌လည်းကောင်း။ တထေဝ၊  
ထို့အတူပင်လျှင်။ ပဋိဘာဏေ၊ ပဋိဘာဏ ပဋိသမ္ဘိဒါ၌လည်းကောင်း။ မေ၊  
အကျွန်ုပ်၏။ ဉာဏံ၊ ထိုးထွင်းလျင်မြန် အသိဉာဏ်သည်။ ဝိပုလံ၊ ကြယ်ဝန်း  
ပြန့်ပြောသည်ဖြစ်၍။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ ညစ်ကြေးမတွယ် စင်ကြယ်သန့်ရှင်း လှပါ၏။

သင်္ကာရကုဋ္ဌာ အာဟိတွာ၊ သုသာနာ ရထိယာပိ ၈။

တတော သယံဋီကံ ကတွာ၊ လူခံ ဓာရေမိ စိဝရံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သင်္ကာရကုဋ္ဌာ၊ အမှိုက်ပုံရာအရပ်ဌာနမှလည်း  
ကောင်း။ သုသာနာ၊ သုသာန်သင်္ချိုင်းအရပ်၌ လည်းကောင်း။ ရထိယာပိစ၊  
လမ်းဆုံလမ်းမ လမ်းလေးခွမှ လည်းကောင်း။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်စုတ်၊ အဝတ်  
နွမ်းတို့ကို။ အာဟိတွာ၊ ဖွေရှာကောက်ယူ၍။ သယံဋီကံ၊ အထပ်ထပ်  
အလွှာလွှာချုပ်သော ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကြီးကို။ ကတွာ၊ ပြုလုပ်ချုပ်ဆို၍။ လူခံ၊  
ညစ်နွမ်းခေါင်းပါးလှစွာသော။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါ၏။

ဇိနော တသ္မိ ဂုဏေ တုဋ္ဌော၊ လူခစိဝရဓာရဏေ။

ဌပေသိ ဧတဒဂ္ဂမ္ပိ၊ ပရိသာသု ဝိနာယကော။

လူခစိဝရဓာရဏေ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းဟု  
ဆိုအပ်သော။ တသ္မိဂုဏေ၊ ထိုဂုဏ်ထူး၌။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်  
ဖြစ်၍။ ဝိနာယကော၊ လူတို့၏ရှေ့ဆောင်ခရီးညွှန်ဖြစ်တော်မူသော။ ဇိနော၊

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ပရိသာသု၊ ဗိုလ်ပုံပရိသတ်အလယ်တို့၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်တို့။ ဧတဒဂ္ဂမ္ပိ၊ ဧတဒဂ်ရာထူး၌။ ဌပေသိ၊ တင်ထားမြှောက်စားတော် မူလေ၏။

မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်း၏ အကျိုး

ကလျာဏမိတ္တတာ မုနိနာ၊ လောကံ အာဒိဿ ဝဏ္ဏိတာ။  
ကလျာဏမိတ္တေ ဘဇမာနော၊ အပိ ဗာလောပဏ္ဍိတော အဿ။

လောကံ၊ လောကကြီး တစ်ခုလုံးကို။ အာဒိဿ၊ ရည်ညွှန်းတော်မူလျက်။ မုနိနာ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းမြတ်သော မိတ်ဆွေရှိခြင်းကို။ ဝဏ္ဏိတာ၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပေ၏။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ မိတ်ဆွေကောင်း မိတ်ဆွေမြတ်တို့ကို။ ဘဇမာနော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်တတ်သော သူသည်။ ဗာလောအပိ၊ သူ့မိုက်ပင်ဖြစ်လင့်ကစား။ ပဏ္ဍိတော အဿ၊ ပညာ ရှိ ဖြစ်နိုင်ရာပါ၏။

ဘဇိတဗ္ဗာ သပ္ပရိသာ၊ ပညာ တထာ ဝဗတိ ဘဇန္တာနံ။  
ဘဇမာနော သပ္ပရိသေ၊ သဗ္ဗေဟိပိ ဒုက္ခေဟိ ပမုစ္စေယျ။

သပ္ပရိသာ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇိတဗ္ဗာ၊ မှီဝဲဆည်းကပ် အပ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုပြုဆိုအပ်သောအတိုင်း။ ဘဇန္တာနံ၊ မှီဝဲဆည်းကပ် သော သူအပေါင်းတို့အား။ ပညာ၊ အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာသည်။ ဝဗတိ၊ တိုးပွားလေ၏။ သပ္ပရိသေ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇမာနေ၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်သောသူသည်။ သဗ္ဗေဟိပိဒုက္ခေဟိ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဒုက္ခအပေါင်း တို့မှလည်း။ ပမုစ္စေယျ၊ အလုံးစုံကွင်းကျွတ်၍ ကင်းလွတ်ရလေရာ၏။

ဒုက္ခံ စ ဝိဇာနေယျ၊ ဒုက္ခဿ စ သမုဒယံ နိရောဓံ။  
အဋ္ဌဂီကံ စ မဂ္ဂံ၊ စတ္တာရိပိ အရိယသစ္စာနိ။

သာသနေ၊ သာသနာတော်မြတ်ကြီးအတွင်း၌။ ဒုက္ခံစ၊ ဆင်းရဲအမှန်ဖြစ် သော ဒုက္ခသဘောကိုလည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ ရှုစားသိမြင်ရာ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်း

ရဲမှု၏။ သမုဒယံစ၊ အကြောင်းမှန်ကိုလည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ ရှုစားသိမြင်ရာ၏။  
 နိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ခြင်းအမှန်ကိုလည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ ရှုစားသိမြင်ရာ၏။  
 အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂံစ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ခရီးကောင်း  
 လမ်းမှန်ကိုလည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ သိမြင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော  
 အတိုင်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို  
 လည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ သိမြင်ရာသတည်း။

မိန်းမတို့ဒုက္ခအကြောင်းဟောပြပုံ

ဒုက္ခော ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ အက္ခာတော ပုရိသဒမ္မသာရထိနာ။  
 သပတ္တိကမ္ပိဟိ ဒုက္ခံ၊ အပ္ပေကစ္စာ သကိ ဝိဇာတာယော။  
 ဂလဂေ အပိ ကန္တန္တိ၊ သုခုမာလိနိယော ဝိသာနိ ခါဒန္တိ။  
 ဇနမာရကမဇ္ဈဂတာ၊ ဥဘောပိ ဗျသနာနိ အနုဘောန္တိ။

ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ မိန်းမအဖြစ်ကို။ ဒုက္ခော၊ အလွန်တရာပင် ငြိုငြင်ဆင်းရဲ  
 လှ၏ဟူ၍။ ပုရိသဒမ္မသာရထိနာ၊ သတ္တဝါတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်  
 မူတတ်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အက္ခာတော၊ ဟောကြားတော်မူ  
 အပ်ပေ၏။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့အား။ သပတ္တိကမ္ပိ၊ လင်တူမယားအဖြစ်ဖြင့်  
 နေထိုင်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ အလွန်တရာ ဆင်းရဲလှစွာ၏။ သကိဝိဇာတာ  
 ယော၊ ပထမအကြိမ်သားဖွားရကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာ၊ အချို့သောမိန်းမတို့  
 သည်။ ဒုက္ခဝိဇ္ဇိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်း နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂလဂေအပိ၊  
 မိမိလည်ပင်း၌သော်လည်း။ ကန္တန္တိ၊ ဓားဖြင့်လှီးဖြတ်ကြလေကုန်၏။ သုခုမာ  
 လိနိယော၊ လွန်စွာသိမ်မွေ့ နူးညံ့ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာ၊ အချို့သောမိန်းမ  
 တို့သည်။ ဇနမာရကမဇ္ဈဂတာ၊ မိခင်ကို သတ်တတ်သော ကိုယ်ဝန်ကိုဆောင်  
 ရသည်ရှိသော်။ ဝိသာနိ၊ အဆိပ်တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကြလေကုန်၏။ ဥဘောပိ၊  
 မိခင်နှင့် ကိုယ်ဝန်နှစ်ပါးစုံတို့သည်လည်း။ ဗျသနာနိ၊ သေဆုံးပျက်စီးခြင်း  
 ဆင်းရဲတို့ကို။ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားရကြလေကုန်၏။

မိမိဘဝ၏ဖြစ်အင်

ခိဏကုလီနေ ကပဏော၊ အနုဘူတံ တေဒုခံ အပရိမာဏံ။

အသု စ တေ ပဝတ္ထံ၊ ဗဟူနိ စ ဇာတိသဟဿာနိ။

ခိဏကုလီနေ၊ စည်းစိမ်ဂုဏ်တန်ခိုး အမျိုးမျိုးတို့ ပျက်စီးခဲ့သည်ဖြစ်၍။ ကပဏော၊ အားကိုးရာမမြင် ငြိုငြင်ဆင်းရဲခဲ့သည်ရှိသော်။ တေ-တယာ၊ သင်သည်။ ဝါ၊ သင့်ကိုယ်တိုင်။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို။ အနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်လေပြီ။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဇာတိ သဟဿာနိ၊ အထောင်မကသောဘဝတို့၌။ တေ၊ သင်၏။ အသုစ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းကြောင့် ကျဆင်းယိုစီးသော မျက်ရည်များသည်လည်း။ ပဝတ္ထံ၊ ကြိမ်ဖန် များစွာ ဖြစ်ပွား ခဲ့ဖူးလေပြီ။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆိ၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ရရှိခဲ့ပါသတည်း။

နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရပြီ

ဘာဝိတော မေ မဂ္ဂေါ အရိယော၊ အဋ္ဌဂီကော အမတဂါမိ။

နိဗ္ဗာနံ သစ္စိကတံ၊ ဓမ္မာဒါသံ အပေက္ခိ ဟံ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ-မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အမတဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်စေနိုင် သော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တရားကို။ ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်လေပြီ။ နိဗ္ဗာနံ၊ မသေ ရာမှန် ဖြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်လေပြီ။ ဓမ္မာဒါသံ၊ တရား တည်းဟူသော မျက်မှန်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အပေက္ခိ၊ အမြင်ရှင်းအောင် ထင်လင်းစွာ ကြည့်ရှုရလေပြီ။

အဟမမိ ကန္တသလ္လာ၊ ဩဟိတဘာရာ ကတံ ဟိ ကရဏိယံ။

ကိသာ ဂေါတမီ ထေရီ၊ ဝိမုတ္တစိတ္တာ ဣမံ အဘဏီ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီး သော ခန္ဓာဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကန္တသလ္လာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ငြောင့် တံသင်းကို ကင်းရှင်းစွာ ဖြတ်တောက်အပ်ပြီးသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဟိ၊ စင်

၂၂၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

စစ်ဧကန်။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို။ ကတံ၊ ကိစ္စတုံးအောင် အလုံး စုံပြုအပ်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တာ၊ ကိလေသာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်ပြီး သောကိစ္စရှိသော။ ကိသာဂေါတမိထေရီ၊ ကိသာဂေါတမိ ထေရီအရှင်မြတ် သည်။ ဣမံ၊ ဤဂါထာစုကို။ အဘဏီ၊ မြွက်ဆိုကျူးရင့်တော်မူလေသတည်း။

ကိသာဂေါတမိထေရီ အရှင်မြတ်ကြီးသည် အသက်တမ်း ကုန်ဆုံးသည့် တိုင်အောင် သာသနာရေးနှင့်ဆိုင်သော တာဝန်တို့ကို အားသွန် ကြိုးပမ်း ထမ်းဆောင်ပြီးလျှင် ဘဝအဆုံးစွန်၌ ချမ်းသာတကာတို့ထက်ထူးချွန်၍ အလွန် အလွန်မှ မြတ်လှစွာသော နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ စံမြန်းတော်မူလေ၏။

ကိသာဂေါတမိထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### ဂူပနန္ဒာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

[ပိဋကတော်တို့၌ နန္ဒာထေရီ သုံးပါးရှိသည်။ ၁။ အရှင်အာနန္ဒာမထေရီ ၏နန္ဒာမတော်နန္ဒာ ၂။ ခေမာသာကီဝင်မင်း၏သမီး အဘိဂ္ဂူပနန္ဒာနှင့် ၃။ နန္ဒ မင်းသား၏ဇနီးလောင်းလျာဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာတို့ဖြစ်ကြသည်။ ဤဂူပနန္ဒာ ထေရီမှာ ဇနပဒကလျာဏီနန္ဒာ၏အပဒါန်ဝတ္ထုဖြစ်သည်။]

လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလတွင် ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်ဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုအခါက ဂူပနန္ဒာထေရီလောင်းလျာသည် ဟံသာ ဝတီ နေပြည်တော်၌ သူဌေးသမီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် ဤထေရီလောင်းလျာသည် ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ သွားရောက် တရားနာသည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ဘိက္ခုနီတစ်ပါးအား ဈာန်ဝင်စားမှု၌ အမြတ်ဆုံးအဖြစ် ဧကဒဂ်ဘွဲ့တံဆိပ်ကြီးဖြင့် ချီးမြှင့်တော် မူသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ဆုတောင်းခဲ့ပုံ

ရူပနန္ဒာလောင်းလျာ သူဌေးသမီးသည် ထိုဘိက္ခုနီကို အလွန် အားကျပြီး ထိုဘိက္ခုနီနည်းတူ ဈာန်ဝင်စားသည့်အရာ၌ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးကို ရလိုစိတ်ဖြစ် ပေါ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကြီးစွာသော အလှူကြီးကိုပေးလှူပြီး နောင်ပွင့်တော် မူမည့် ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်၌ ဈာန်ဝင်စားသောအရာတွင် ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးကို ရရပါလို၏ဘုရားဟု ဆုတောင်းခဲ့သည်။

ဗျာဒိတ်တော်မြက်ကြား

ပဒုမုတ္တရရှင်တော်ဘုရားသည် အနာဂတံသ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ရှုမျှော် ဆင်ခြင်တော်မူပြီး နောင်အခါ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာတွင် သာကီနွယ်ဖွား ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူမည်။ ထိုအခါ သင်၏တောင်းဆုအတိုင်း ပြည့်စုံ လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်စကား မြက်ကြားတော်မူသည်။

ထိုအခါမှစပြီး ရူပနန္ဒာလောင်းလျာသည် ကုသိုလ်အမျိုးမျိုးပြုခဲ့သော ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလပတ်လုံး ဒုဂ္ဂတိဘုံဘဝသို့ မလားခဲ့ရ လှူပြည် နတ်ရပ် ကာမသုဂတိဘုံခုနစ်ထပ်တို့၌သာ မြင့်မြတ်သော လောကီချမ်းသာကို ခံစား စံစားခဲ့ရသည်။

သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ သမီးတော်

ရူပနန္ဒာ လောင်းလျာသည် ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာတွင်မူ မြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော် 'သုဒ္ဓေါဒန' ၏ သမီးတော်မြတ်ဖြစ်လာသည်။ မယ်တော်မှာ 'ဂေါတမီ' ဖြစ်သည်။ မဟာမာယာဒေဝီနှင့် ဂေါတမီတို့သည် ညီအစ်မအရင်း များဖြစ်ကြသည်။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားနှင့် ရူပနန္ဒာတို့သည် အဖတူ အမိကွဲ မောင်နှမဖြစ်ကြသည်။ နန္ဒမင်းသားသည် ရူပနန္ဒာ၏ မောင်တော်အရင်း ဖြစ်သည်။

ရူပနန္ဒာကိုယ်တိုင်ပင် သူ့အမည်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဤသို့ ဟောတော် မူခဲ့သည်။

၂၃၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သိရိယာ ရူပိနိ ဒိသွာ၊ နန္ဒိတံ အာသိ တံ ကုလံ။

တေန နန္ဒာတိ မေ နာမံ၊ သုန္ဒရံ ပဝရံ အဟု။

သိရိယာ၊ မြင်သူမိန်းမော၍ သက်ဇောကြောလုခမန်း ထူးဆန်းထွေထွေ အလှူဂုဏ်ကျက်သရေဖြင့်။ ရူပိနိ၊ ကမ္ဘာမြေပြင်မှာ မယှဉ်သာအောင်၊ မင်္ဂလာ ဖူးငုံ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော ဘုရားနှစ်တော်ကို။ ဒိသွာ၊ ဖူးခွင့်ကြိုက်ကြုံ မြင်ရကုန်သည် ရှိသော်။ တံကုလံ၊ ထိုသာကီဝင်နွယ် တစ်မျိုးလုံးသည်။ နန္ဒိတံ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူး၍ အထူးနှစ်သိမ့်ခြင်းသည်။ အာသိ၊ မြင်တိုင်းမသွေ ဖြစ်ရ ပါလေ၏။ တေန၊ ထိုသို့ဖြစ်ပုံ အဆင်းဂုဏ်ဖြင့် လုံးစုံဆပွား အနှစ်သက် များလေသောကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နာမံ၊ အများတွင်ခေါ် အမည်တော် သည်။ နန္ဒာတိ၊ ရူပနန္ဒာဟူ၍။ သုန္ဒရံ၊ အကောင်းဆုံးသော။ ပဝရံ၊ အမြတ် ဆုံးသော အမည်တော်သည်။ အဟု၊ အန္တတ္ထဂုဏ်အလိုက် ထိုက်သည် အလျောက် ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ထွန်းလာပေ၏။

ထို့ပြင် ဇနပဒကလျာဏီဟုလည်း ခေါ်ကြသေးသည်။ အပျိုကညာများ တို့တွင် ကောင်းခြင်းငါးဖြာဟူ၍ရှိသည်။ ထိုကောင်းခြင်းငါးဖြာကို 'ပဉ္စ ကလျာဏ'ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ ထိုကလျာဏငါးအင်နှင့် ပြည့်စုံပါလျှင် 'ကလျာဏီ'ဟု ခေါ်ဆိုရသည်။

ဇနပဒကလျာဏီ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ တိုင်းနိုင်ငံဇနပဒရှိရှိသမျှ၌ ကောင်း ခြင်းငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံသူ အပျိုကညာတို့၏ အထွတ်အဖူးအလှခေါင်ကျူးဟု ဆိုလိုပေသည်။

**အလှမာန်တက်နေသူ**

ရူပနန္ဒာသည် သာကီဝင်အပေါင်းတို့၏ ယုယမြတ်နိုးခြင်းကို ခံယူလျက် ကြီးပြင်းခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ အချိန်တန်အရွယ်သို့ ရောက်လာသော် လွန်စွာလည်း အလှမာန်တက်သူ ဖြစ်လာလေသည်။ မာန်တက်ရခြင်းမှာ အမျိုးအားဖြင့် လည်း သာကီဝင်၊ ထီးရိုးနန်းရိုး၊ ဘေးဘိုး အစဉ်အဆက်မှစပြီး ခမည်းတော် ဘုရားက ရွှေနန်းရှင်၊ မောင်တော်သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကလည်း စကြာရထားဆိုက် လုခါနီး အလွန်တရာဘုန်းတန်ခိုးကြီးသူ၊ မိမိ၏ရုပ်ဆင်း အင်္ဂါမှာလည်း အစစ်မ



ရူပနန္ဒာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

တော် ယသော်ဓရာကို ချန်လှပ်၍ လောကဓာတ်တွင် ပြိုင်ဘက်မရှိသူ။ ဤသို့ မာန်တက်စရာ အမျိုးမျိုးနှင့် လောကီတန်ခိုးတို့ ပြည့်စုံနေသဖြင့် မာန်ဟုန် တက်ကြွခြင်းဖြစ်သည်။

အထူးဝိသေသအားဖြင့် သာကီဝင်ဖြစ်ခြင်းဟူသော အမျိုးမာန်တို့ ထက်ပင် ရုပ်အဆင်းလှပခြင်းဟူသည့် အလှမာန်က ကြွကြွစွင့်စွင့်နှင့် ဘဝင် ဘုံသို့တိုင်အောင် မြင့်နေသူဟု ဆိုရမည့်သူဖြစ်သည်။

ဣတ္ထိနဉ္စ ဓနံ ရူပံ။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓနံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာသည်ကား။ ရူပံ၊ အသွေးရုပ်ဆင်း တင့်တယ်လှပခြင်းပေတည်းဟု နီတိကျမ်းဆရာများ၏ အဆိုအမိန့်အတိုင်း မိန်းမတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာသည် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ လှပခြင်း ဖြစ်သည်။ လှပသူတိုင်းသည် အဆင်းမာန်တက်တတ်ကြသည်မှာ ဓမ္မတာ။

တောင်နန်းမတော် လောင်းလျာ

ရူပနန္ဒာမင်းသမီး စိတ်ကြီးဝင်၍ ဘဝင်သို့တိုင် အဆင်းမာန် နေစဉ် ကာလတွင် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် အစမတော် ယသော်ဓရာနှင့် သူမ၏ တူတော် ရာဟုလာတို့ကိုစွန့်ပြီး တောထွက်တော်မူသွားသည်။ သာကီနွယ် တို့၏ အစဉ်အလာအားဖြင့် မောင်တော်နန္ဒမင်းသားသည် ထီးနန်းအမွေကို ဆက်ခံရပြီးလျှင် ရူပနန္ဒာမင်းသမီးမှာလည်း တောင်နန်းမတော်ကြီး ဖြစ်ရမည် ဖြစ်၍ တောင်နန်းမတော်လောင်းလျာလည်း ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက သားတော်သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ပြန်လာခိုးခိုး စောင့်တော်မူနေသဖြင့် ထီးနန်းစည်းစိမ်တော်များကို သားတော် နန္ဒသို့ အပ်နှင်းတော်မမူသေးပေ။ သမီးတော်ရူပနန္ဒာနှင့်လည်း လက်ထပ် ထိမ်းမြားရန် စီမံတော် မမူသေးပေ။ •

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ နောက်ပါ သံဃာတော်အပေါင်းနှင့် ကပိလဝတ်နေပြည်တော်ကြီးသို့ ကြွတော်မူလာ သည်။ ထိုအခါမှ သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားက ငါ၏သားတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား

သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလေပြီ။ လောကီထီးနန်းစည်းစိမ်တော်များကို ခံစားတော်မူတော့မည် မဟုတ်။ မြောက်နန်းမိဖုရားမှ မွေးဖွားသော သားတော်နန္ဒမင်းသားကို သမီးတော် ရူပနန္ဒာနှင့် စုလျားရစ်ပတ်၍ ထီးနန်းကို အပ်မှ သင့်တော့မည်ဟု အကြံဖြစ်တော်မူသည်။

မင်္ဂလာငါးမျိုး

ရှင်တော်ဘုရား ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့ရောက်၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့မှာပင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက မင်္ဂလာကြီးငါးရပ်ကို မင်းခမ်းမင်းနားတို့ဖြင့် ကြီးကျယ်စွာဆင်ယင် ကျင်းပတော်မူသည်။

မင်္ဂလာ မင်းခမ်းတော်ကြီး ငါးမျိုးဆိုသည်မှာ (၁) နန္ဒမင်းသား၏ ဦးညောင်ထုံးမင်္ဂလာ၊ (၂) မကိုဋ်ဆောင်းမင်္ဂလာ၊ (၃) အိမ်တော်တက်မင်္ဂလာ၊ (၄) ဇနပဒ ကလျာဏီမင်းသမီးနှင့် စုလျားရစ်ပတ်၍ လက်ထပ်ခြင်းမင်္ဂလာ၊ (၅) ဥပရာဇ်ဘိသိက်သွန်း၍ အိမ်ရှေ့စံနှင်းသော မင်္ဂလာတို့ ဖြစ်ကြသည်။

မင်္ဂလာတရားဟောကြား

ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားကြီးကလည်း သားတော်နန္ဒမင်းသားနှင့် သမီးတော် ရူပနန္ဒာတို့၏ မင်္ဂလာပွဲကြီး ခင်းကျင်းရာသို့ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို သံဃာတော်များနှင့်တကွ ပင့်ဖိတ်ထားသည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်တော်မူလာပြီးလျှင် မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်၌ မြင့်မြတ်သောမင်္ဂလာတရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူသည်။

ရှင်တော်ဘုရားသည် နန္ဒမင်းသားနှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ဆင်ခြင်စဉ်းစားတော်မူပေလိမ့်မည်။ နန္ဒမင်းသားသည် ငါ၏ညီတော်ဖြစ်ပေသည်။ ဆွေမျိုးတို့ အကျိုးရှိအောင် ကျင့်ရခြင်းဟူသော ဉာတတ္ထစရိယ တရားနှင့်အညီ ညီတော်နန္ဒကို သုခပွားကြောင်း လမ်းကောင်းလမ်းမှန်ဖြင့် ချီးမြှောက်မည်။ ညီတော်နန္ဒသည် နှမတော်ရူပနန္ဒာနှင့် လက်ထပ် ထိမ်းမြား၍ ရွှေနန်းစည်းစိမ်ကို

စံနေပါလျှင် ကိလေသာပွားစီး၍ သံသရာခရီးကျယ်တော့မည်။ ငါ၏ညီတော်ကို သံသရာမှ လွတ်ကင်း၍ ဆင်းရဲဝဋ် ပြတ်ကြောင်းဖြစ်သော လောကုတ္တရာ စည်းစိမ်ဖြင့် ချီးမြှင့်တော်မူမည်။ သာကီနွယ်မင်းမျိုးတို့၏ ဆောင်းရိုးအစဉ် ဖြစ်သော လောကီထီးဖြူရှစ်စင်းကို မဆောင်းစေဘဲ မင်္ဂလေးဆိုင်၊ ဖိုလ်လေးဆိုင် တည်းဟူသော လောကုတ္တရာထီးဖြူ ရှစ်စင်းကို ဆောင်းမိုးစေမည်။ သာကီဝင် မင်းမျိုးတို့၏ ဓမ္မတာ သီဟာသနခေါ်သော လောကီရာဇပလ္လင်၌ မထိုင်စေဘဲ အမြွက် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဝိသုဒ္ဓိပလ္လင်၌သာ ထိုင်စေမည်။ ငါဘုရားသည် လောကီလူများ၏ အထွတ်ဆုံးဖြစ်သော စကြာမင်း၏ စည်းစိမ်တော်ကြီးကိုပင် စွန့်လွှတ်ပြီးလျှင် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားစကြာကို အစိုးရသော ဓမ္မစက္ကဝတ် တုလွတ်မှန်ကင်း တရားမင်းကြီးဖြစ်တော်မူသည့်အတိုင်း ညီတော်နန္ဒအား လည်း တရားစကြာရတနာတည်းဟူသော ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးကိုသာ ချီးမြှင့်တော် မူအံ့။

ညီတော်နန္ဒ ကိုခေါ်သွားပြီ

ဘုရားရှင်သည် မင်္ဂလာတရား ဟောတော်မူပြီးနောက် ညီတော်နန္ဒအား ခေါ်တော်မူကာ သံဃာတော်များနှင့်အတူ ပြန်ကြွသွားတော်မူသည်။

နန္ဒမင်းသားသည် နောင်တော်ဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း သပိတ် တော်ကို ထမ်းပြီး နောက်တော်က လိုက်ပါသွားရရှာသည်။

ရွှေပုဆိုး၏အခြေအနေ

မဟုံ ဥဋ္ဌာယ နန္ဒာ သာ၊ ဝိလမ္ပကေသမန္တနာ။  
အဝေက္ခိ ရုက္ခာရူပေန၊ ဒွါရေ ဌတွာန နန္ဒကံ။

ဝိလမ္ပကေသမန္တနာ၊ ဖရိုဖရဲ တွဲရရဲကျသော ဆံပင်ဖြင့် ညှိငြင်တုန်လှုပ် လျက် နေရှာသော။ သာနန္ဒာ၊ ထိုရွှေပုဆိုး မင်းသမီးသည်။ မဟုံ၊ ဘွားခနဲ လျင်မြန်စွာ။ ဥဋ္ဌာယ၊ သလွန်တော်မီအုံးမှ ရုန်း၍ ထတော်မူပြီးလျှင်။ ဒွါရေ

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ခြူးအုံပန်းနွယ် ဆန်းကြယ်ထူထား နန်းတံခါး၌။ ဌတွာန၊ တလန့်လန့် တဖျပ်ဖျပ်နှင့် တန့်ရပ်တော်မူပြီး၍။ ရုက္ခာရူပေန၊ မောင်တော်အရေးကြောင့် ပူပင်လောင်ဆွေး ငိုကြွေးညှိုးငယ်သော အသွင်တော်ဖြင့်။ နန္ဒကံ၊ လက်ထပ်ခါစ ရှုမဝသည် နန္ဒတွင်ခေါ် သူ့မောင်တော်ကို။ အဝေက္ခိ၊ သပိတ်တော်ကိုထမ်း၍ အပန်းတကြီး လိုက်သွားရှာရပေပြီတကားဟု ရှုစားတော်မူရှာလေ၏။

ပသာရေတွာန ဂီဝံ သာ၊ တုရံ အာဂစ္ဆမာစိရံ။  
ပိယာတိ ဘာသတေ သဒ္ဓေါ၊ သော နန္ဒဟဒယေ ဌိတော။

သာ၊ ထိုနေပဒကလျာဏီ မင်းသမီးသည်။ ဂီဝံ၊ နွဲ့သွယ်ကြော့ရှင်းရွှေလည်ပင်းကို။ ပသာရေတွာန၊ လွမ်းဆွတ်တဲ့ ဟန်ပန်ဖြင့် အတန်ကလေးမော့တော်မူ၍။ ပိယ၊ ချစ်ဦးရတနာ ပျိုသက်လျာ။ တုရံ၊ လျင်လျင်မြန်မြန်။ အာဂစ္ဆ၊ သလွန်ပေါ်က မယ်မျှော်လို့ စောင့်ရစ်မယ် တအောင့်ကလေးနှင့် ပြန်တော်မူခဲ့ပါ။ စိရံ၊ ကြာကြာမြင့်မြင့် အချိန်ဖင့်အောင်။ မာဝသ၊ မျှော်ရသူ မောလိမ့်မယ် တမေ့တမောကြီးနေတော်မမူပါနှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသတေ၊ အသံ စာစာကလေးနှင့် အရေးတကြီး ကျူးရင့်မှာထားတော်မူလိုက်ရှာလေ၏။ သောသဒ္ဓေါ၊ ထိုရှုပနန္ဒာမင်းသမီး၏ အသံတော်ကလေးသည်။ နန္ဒဟဒယေ၊ နန္ဒမင်းသား၏နုလုံးသား၌။ ဌိတော၊ ဖြေပါသော်လည်း ပျောက်နိုင်ဘဲမို့ အမြဲတည်တံ့၍ နေလေသတည်း။

နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတော်သို့

နန္ဒမင်းသားကို ရှင်တော်ဘုရားက ပြန်၍မလွှတ်ဘဲ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်ကြီးသို့တိုင်အောင် ခေါ်သွားတော်မူသည်။

ညီတော်ကို ရဟန်းပြုပေးလိုက်ပါ

နန္ဒမင်းသားသည် နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ရှင်တော်ဘုရားက “ညီတော်နန္ဒ၊ ရဟန်းပြုနိုင်ပါ့မလား” ဟု မေးမြန်းတော်မူသည်။

နန္ဒမင်းသားကလည်း နောင်တော်ဘုရားကို ခန့်ညားကြောက်ရွံ့လှသဖြင့် “မပြုနိုင်ပါဘုရား” ဟု မလျှောက်ထားဝံ့ဘဲ “ရဟန်းပြုနိုင်ပါကြောင်း” လျှောက်ထားရှာသည်။ ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက “သာရိပုတ္တရာ၊ ညီတော်နန္ဒကို ရဟန်းပြုပေးလိုက်ပါ” ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကြီးသည်လည်း ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ အမိန့်အတိုင်း ညီတော်နန္ဒမင်းသားကို ပရိက္ခရာရှစ်ပါးနှင့် ရဟန်းပြုပေးတော်မူသည်။ နံနက်ခင်းက မင်္ဂလာပွဲကြီးငါးရပ်ကို မင်းခမ်းမင်းနားဖြင့် မကိုဋ်သရဖူဆောင်ပြီး ဘိသိက်ကို ခံယူခဲ့သော နန္ဒမင်းသားသည် မွန်းလွဲအချိန်တွင်မူ ဆံပင်ကိုရိတ်ပြီး သပိတ်သင်္ကန်းနှင့် ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သွားတော့သည်။

သဒ္ဓါနည်းသော်လည်း ပါရမီရှင်

သဒ္ဓါမရှိဘဲနှင့်မလွဲသာ၍ ရဟန်းပြုခဲ့ရသော်လည်း ပါရမီရှင်ပီပီ နောက်မကြာမီကာလတွင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ပထမရှေးဦးစွာ သဒ္ဓါတရားမရှိသော်လည်း နောက်အခါ သဒ္ဓါတရားရှိလျှင်လည်း အကျိုးများနိုင်ပေသည်။

န့မတော် ရှုပုနန္ဒာသည် မောင်တော် နန္ဒမင်းသား ရဟန်းပြုပြီဟု ကြားသဖြင့် သလွန်တော်ပေါ်မှာ လူးပြီးရှူးတော့မလောက် လူးလို့မ့်ခံစားရရှာပေသည်။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ

ထို့နောက် များမကြာမီပင် တူတော်ကလေး ရာဟုလာသည်လည်း ရှင်သာမဏေပြုသွားပြန်တော့သည်။ ထိုနောက်တစ်ဖန် လေးနှစ်ကြာပြန်သောအခါ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားကြီးသည် ထီးဖြူအောက်မှာပင် လူဝတ်ကြောင်ဘဝဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုလျက် ဘဝဇာတ်သိမ်း၍ ဒုက္ခငြိမ်းသွားလေပြီ။ ရှုပုနန္ဒာမှာ အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်သွားတော့သည်။ သူ့အတွက် အားကိုးရာဟူ၍ မယ်တော်ဂေါတမီသာ ရှိတော့သည်။

ထိုမျှ ပူပင်များသောက ဗျာပါရရောက်နေရသော်ငြားလည်း နန္ဒာမင်းသမီးသည် အဆင်းမာန၊ အမျိုးဂုဏ် မာနကိုကား မလျှော့သေးပေ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် ၃၂-ပါးသော အသွေးအသား အရိုးအကြော စသည်တို့၏ အစုအဝေးအဖြစ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလျက် မတင့်တယ်သည့် အသုဘ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးသာဖြစ်ကြောင်း ဟောသော်လည်း နန္ဒာမင်းသမီးကမူ နားမဝင်နိုင်သေးပေ။

ပို၍အားထားရာမဲ့သူ

ခမည်းတော်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက် များမကြာမီ ဂေါတမိမယ်တော်ကြီးသည်လည်း ဝေသာလီပြည်ရှိ ဘုရားရှင်ထံ၌ ဘိက္ခုနီ ပြုလုပ်သွားပြန်တော့သည်။ သည်အခါ ရူပနန္ဒာမှာ ပိုမို၍ အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်ရပြန်သည်။

ရူပနန္ဒာမင်းသမီးသည် အစ်မတော် ယသော်ဓရာနှင့်အတူ ရွှေနန်းထက်၌ ကျန်ရှိနေသည်။ အစ်မတော်ကို အားကိုးအားထားပြုနေရင်းမှာပင် သည်အစ်မတော်က လောကီဘုံဓလေ့ကို ထုံမွေ့စရာဟု မမြင်တော့သည့် အဆုံး ဂေါတမိ မယ်တော်ကြီးရှိရာသို့ လိုက်ပါက ဘိက္ခုနီဝတ်သွားတော့သည်။ နန်းရိုးပျောက်၍ ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ဖြစ်နေသည့် သာကီဝင်မင်းတို့၏ နန်းထက်၌ ရူပနန္ဒာ တစ်ပါးတည်းသာ ထီးမွေ့နန်းမွေ့အဖြစ် ကျန်ရှာတော့သည်။

မောင်တော်၊ မယ်တော်၊ အစ်မတော်နှင့် တူတော်ကစ ရှိသမျှ အားလုံးတို့သည် လောကီကိုရှောင်ခွာ လောကုတ္တရာသို့ လှမ်းကြွသွားကြလေပြီ။ နန်းတော်အတွင်း ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ ငြီးငွေ့စရာပင်။ ယခင်အခါက ဖောင်းသံ၊ တရောသံ၊ စည်တီးသံတို့ဖြင့် ညှင်းညှင်းသာသာ တီးမှုတ်ကခုန်ကာ ပျော်မွေ့နေရှုကြကုန်သော နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသာ အများတို့သည် အစ်မတော်၊ မယ်တော်ကြီးတို့နှင့်အတူ ဘိက္ခုနီပြုသွားကြပေပြီ။ လူသူကင်းဆိတ်တိတ်နေပြီဖြစ်သည့် ဤရွှေနန်းထက်၌ ရူပနန္ဒာ ဘာလုပ်ပါမည်နည်း။ မောင်တော်ကြီးဖြစ်သည့် ရှင်တော်ဘုရားထံတော်ပါးတွင် တရား

ရှာသည့် ဘိက္ခုနီပြုလုပ်လျှင် ရှေးဦးစွာ ဆံပင်ကို ရိတ်ပယ်ရမည်။ နက်မှောင်  
 ကော့ရှင်းကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည့် သူ့ကေသာကို နှမြောတသနေမိသည်။  
 ထို့ပြင် တစ်ဝ၊ ဝတ်စားတန်ဆာ အလှအပ မဆင်ရ။ ဖန်ရေဆိုးသော သက်န်း  
 ကိုသာ ဝတ်ဆင်ရမည်ဆိုသည်ကို သူ မနှစ်သက်။ အခြွေအရံမရှိ မိမိတစ်ကိုယ်  
 တည်းသာ နေရမှာကိုလည်း မလိုလား။ ပန်းမွေ့ရာအလား အိစက်ညက်ညော  
 သည့် အိပ်ရာထက်၌လည်း စက်တော်မခေါ် ရသဖြင့် သူ့အတွက် ဘဝင်မကျ  
 နိုင်။ နေလွဲညစာကိုပယ်ကာ တစ်ထပ်တည်းသာ စားရမည်ဆိုသဖြင့် သူ့စိတ်  
 တွေ့ မရွှင်နိုင်။ ထိုထက်ဆိုးသည်ကား ထိုတစ်ထပ်တည်းသာ စားရမည့်ဆွမ်းကို  
 ကိုယ်တိုင် သပိတ်စွဲ၍ ရပ်ထဲ ရွာထဲတွင် ဆွမ်းခံစားရမည်ဆိုတော့ သူ့သိက္ခာနှင့်  
 မာန်မာနကြောင့် လက်မခံနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုနီ ရဟန်းပြုချင်စိတ် သူ  
 စိတ်မှာ မပေါ်လာပေ။

သို့သော် သို့သော် နောက်ဆုံးတော့ ထီးနန်းကိုစွန့်ခွာလျက် အစ်မတော်  
 နှင့် မယ်တော် ဘိက္ခုနီကြီးတို့ရှိရာသို့ အခြွေအရံများနှင့်အတူ လိုက်လာတော်  
 မူရရှာသည်။ မယ်တော်ကြီးနေထိုင်ရာ ဘိက္ခုနီကျောင်းရောက်သော် လူဝတ်  
 ကြောင်နှင့်ပင် နေနေသေးသည်။ တရား နာခြင်း၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းကို  
 မပြုသေးဘဲ သူ့ကိုယ်ကိုသာ တဖီဖီ၊ တလိမ်းလိမ်းနှင့် အလှပြင်၍ နေခဲ့သည်။  
 ရှင်တော်ဘုရားထံသို့သွားရောက်၍ တရားနာရန် မယ်တော်ဘိက္ခုနီ ဂေါတမီ  
 ကြီးက နားချပါသော်လည်း ရူပနန္ဒာက ငြင်းဆန်နေခဲ့သေးသည်။

၂၃၈၇၀

သမီးတော်ကို နားချပြောပြပုံ

ရူပနန္ဒာသည် ဘိက္ခုနီကျောင်း၌ အတန်ကြာနေမိသော် ဘိက္ခုနီတို့၏  
 သိမ်မွေ့နှူးညံ့သော အပြောအဆို၊ နှိမ့်ချသော အမူအရာများကို မြင်ဖန်များ  
 လာရသဖြင့် သူ့စိတ်တွင် နှစ်မျိုးနှစ်ဖုံ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ထိုအခါ မယ်တော်  
 ဂေါတမီထေရီကြီးက သမီးတော်ကိုခေါ်ပြီး ဤသို့ပြောဆို နားချတော်မူ  
 ရှာသည်။ ချစ်သမီး၊ ဆင်ခြင် စဉ်းစားစမ်းပါ။ သမီးတော်၏ ဘဝသည် ဘယ်  
 ကလောက် မြင့်မြတ်သည်။ မောင်တော်ကြီးကလည်း လောကသုံးပါးတွင်

32A | ထေရီအပဒါန်



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အတုမရှိတုရားဖြစ်တော်မူသည်။ မောင်တော်နန္ဒမင်းသားကလည်း ကိလေသာ ကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးဖြစ်တော်မူပြီ။ အစ်မတော် ယံသော်ဓရာ ထေရီဆိုလည်း ရဟန္တာမကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ဈာန်အဘိညာဉ် ရတော် မူလေပြီ။ ဆွေတော်၊ မျိုးတော်တို့သည် လွန်စွာ မြင့်မြတ်သောဘဝသို့ ရောက် တော်မူကြပြီ။ ချစ်သမီးမှာမူကား လောကီဘုံဓလေ့တွင် ကြံ့တွေ့နေရသည့် ဘဝတဏှာကို မစွန့်နိုင်၊ မခွာနိုင်ဘဲ တစ်ယောက်တည်းတည်း တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေရသည်။ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့နှင့် တန်းတူဖြစ်အောင် သမီးတော်လည်း ကြိုးစားပါ။

မယ်တော်ကြီးက တရားပြပြီ

ဣဒံပိ တေ သုဘံ ရူပံ၊ သင်္ခါကန္တံ မနောဟရံ။  
ဘူသနာနံ အလင်္ကာရံ၊ သိရိသယံာဋ သန္နိဘံ။  
ပုဗ္ဗိတံ လောကသာရံဝ၊ နယနာနံ ရသာယနံ။  
ပုညာနံ ကိတ္တိဇနနံ၊ ဥက္ကာကကုလနန္ဒနံ။  
န စိရေနေဝ ကာလေန၊ ဇရာ သမဓိသေဿတိ။  
ဝိဟာယ ဂေဟံ ကာရုညေ၊ စရ ဓမ္မမနိန္ဒိတေ။

နန္ဒေ၊ နန္ဒာမည်ခေါ် သမီးတော်။ တေ၊ သင်ချစ်သမီး၏။ ဣဒံရူပံ၊ ရှေးကံ ဟုန်ကြောင့် ဘက်စုံတောက်လင်း ဤကိုယ်ရုပ်အဆင်းသည်။ သုဘံ၊ မြင်သမျှ အံ့ဩလျက် ပြော၍မပြီး အတင့်တယ်ကြီး တင့်တယ်လှပါပေ၏။ သင်္ခါကန္တံ၊ လဝန်းတန္တူ ကျက်သရေ ပေါင်းစုသဖြင့် နှစ်သက်မှုကိုလည်း တိုးပွားနိုင်ပါ ပေ၏။ သိရိသယံာဋသန္နိဘံ၊ ကျက်သရေ အလုံးစုံကို အကုန်စု၍ ပေါင်းထား သကဲ့သို့ ထိပ်ဆောင်ထွတ်ဖူး လှခေါင်ကြူးသော အဆင်းပါပေတည်း။

အနိန္ဒိတေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးဝယ် ကဲ့ရဲ့ဖွယ်မရှိ ပကတိထူးမြတ်၍ အလှ ဓာတ် ပေါင်းဆုံလျက် အလှဂုဏ်လွန်ကဲပေသော အို . . . ချစ်သမီးနန္ဒာ။ တေ၊ သင် ချစ်သမီး၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကိုယ်ဟန် ရုပ်သဏ္ဍာန်သည်။ လောကသာရံဝ

ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနှစ်သာရ ကမ္ဘာမြေတေ အလှတေကို မကွေမကွဲ တစ်ပေါင်းတည်းပုံ၍ စုဆုံနေသကဲ့သို့ အတူမရှိအောင် လှတတ်ပါပေ၏။ နယနာနံ၊ ကမ္ဘာလောက အနန္တတွင် ရှိကြလေတောင်း မျက်လုံးပေါင်းတို့အား။ ရသာယနံ၊ နှစ်သက်ဖွယ် အရသာကိုပေးတတ်သော ရသာယန အမြိုက်ဆေးကြီးနှင့်လည်း တူပါပေ၏။ ပုညာနံ၊ ဘုန်းရှင် ကံရှင် သမ္ဘာရှင်တို့၏။ ကိတ္တိဇနနံ၊ ကျော်စောခြင်း သတင်း ဂုဏ်ကိုလည်း တသုန်သုန် မွှေးပြန့်စေနိုင်ပါပေ၏။ ဥက္ကာကကုလနန္ဒနံ၊ ဥက္ကာ ကရာဇ် နေမြစ်နန်းရိုး သာကီမျိုးတို့၏ ရွှင်ဖြိုးနှစ်သက် အားတက်လေအောင် ရွက်ဆောင်သယ်ပိုးနိုင်ပါပေ၏။

ကာရုညေ၊ အဆင်းမာန်ဖြင့် ထက်သန်မြင့်မား စွန်စွန်ကြွားသည့် တရား မကြွယ် သနားစဖွယ်လျှင် တင့်တယ်ထိန်ညှီးချစ်သမီး။ တေ၊ သင်ချစ်သမီး၏။ ဣဒံရူပံ၊ ဤရုပ်အဆင်းကို။ န စိရေနေဝ ကာလေန၊ လေးဆယ်၊ ငါးဆယ် အရွယ်ရင့်သီ မကြာမီပင်လျှင်။ ဇရာ၊ ချည်နဲ့ရင့်ရော် အိုရုပ်ပေါ်အောင် နိုးဆော်ဖန်တီး ဇရာမီးသည်။ သမမိသေသာတိ၊ အတင်းဆွဲ၍ ညှဉ်းဆဲဖျက်ခြေ နှိပ်စက်ပေအံ့။ ကာရုညေ၊ အို . . . သနားဖွယ်ကောင်းလှသော ချစ်သမီး။ ဂေဟံ အိမ်ငွေ့ အိမ်သက် မဖျက်နိုင်အောင် သွေးဆောင်တတ်စွာ အိမ်တဏှာကို။ ဝိဟာယ၊ ဇရာမလာခင် အဆောတလျှင် ခွာစွန်၍။ ဓမ္မံ၊ မောင်ကြီးဘုရား ဟောကြားတုံလတ် တရားမြတ်ကို။ စရ-စရာဟိ၊ ဖန်ဝါသက်န်း ဆင်မြန်း သက်ဆုံး ဦးခေါင်းတုံး၍ လက်သုံးပြုကာ ကျင့်ကြံပါတော့ ချစ်သမီး။

ထပ်၍ ဆုံးမပြန်ပြီ

ဇရာဝသာနံ ယောဗ္ဗညံ၊ ရူပံ အသုစိသမ္ပတံ။  
 ဇရာဝန္တမပိ စာရောဂျံ၊ ဒီဝိတံ မရဏန္တိကံ။

နန္ဒေ၊ ချစ်သမီးရူပနန္ဒာ။ ယောဗ္ဗညံ၊ အရွယ်အဆင်း တင့်တယ်ပျိုနုခြင်း သည်။ ဇရာဝသာနံ၊ ရူတွသားရေ သွားတွေကြွေ၍ ကိုယ်တွေကုန်းကုန်း အိုရ ခြင်းသာလျှင် အဆုံးရှိချေ၏။ ရူပံ၊ ဝတ်စားတန်ဆာ များစွာဆင်ယင် အမွမ်း

တင်၍ ပြုပြင်မပြီး ဤရုပ်ကြီးသည်။ အသုစိသမ္ပတံ၊ အညစ်အကြေးထူပြော  
၍ မစင်တောကြီးဟု သမုတ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အာရောဂျံစာပိ၊ သန်  
သန်မာမာ ရောဂါကင်းရှင်း အားတက်ခြင်းသည်လည်း။ ရောဂန္တံ၊ မထနိုင်ဘဲ  
လဲတခွေခွေ လျောင်းစက်နေ၍ မှိုင်တွေချကာ ရောဂါစွဲပြီး မချိတရိ ပင်ပန်း  
ရခြင်းသာလျှင် အံဆုံးရှိချေ၏။ ဇီဝိတံ၊ ငါယောင်သူယောင် ထူထောင်မားမား  
လာသွားကြည်လင် အသက်ရှင်၍နေခြင်းသည်။ မရဏန္တိကံ၊ စိတ်သာချပေ  
တော့ ဒိဋ္ဌမသွေ သေရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိချေ၏။

မယ်တော်ဂေါတမီထေရီ၏ တရားပြဟောကြားမှုကြောင့် ရူပနန္ဒာသည်  
ဘိက္ခုနီအဖြစ် ရဟန်းပြုရန်သဘောတူလာသည်။ သို့ဖြင့် မယ်တော်ထေရီ၏  
ကြီးကြပ်ပေးမှုဖြင့် ရူပနန္ဒာသည် ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ ရောက်သွားတော့သည်။

ထိုအတိတ်အကြောင်းအရာတို့ကို ရူပနန္ဒာထေရီ ကိုယ်တိုင်ပင် ဤသို့  
ပြန်လည်ဟောပြခဲ့သည်။

ရူပနန္ဒာပြန်လည်ဟောပြပုံ

သုတ္တာဟံ မာတု ဝစနံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိ အနဂါရိယံ။  
ဒေဟေန န တု စိတ္တေန၊ ရူပယောဗ္ဗန လာဠိတာ။

အဟံ၊ ရူပနန္ဒာ သညာသမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုဝစနံ၊ မယ်တော်  
ထေရီကြီး ဟောကြား ဆုံးမတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ သုတ္တာန၊  
ကြားရလေသည်ရှိသော်။ ဒေဟေန၊ အပြင်ဗန်းကိုယ်ဖြင့်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်  
ရာမထောင်သော သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ဆံပင်ဝတ်ကြောင် ခွာရှောင်စွန့်  
ကာ ရဟန်းပြုလာခဲ့ပါပေ၏။ တု-ဧကန္တေန၊ အမှန်ထင်လင်း သဘောရင်းကို  
ဘွင်းဘွင်းကြီးဖွင့်၍ ပြောရပါမူကား။ ရူပယောဗ္ဗနလာဠိတာ၊ ရုပ်ရေအဆင်း  
ပျို့နခြင်းဝယ် လွန်မင်းနှစ်သက် မာန်စွယ်ထွက်နေသောကြောင့်။ စိတ္တေန၊ တကဲ့  
အတွင်းစိတ် သဘောအားဖြင့်မူကား။ နပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်းပြုလို၍ ရဟန်းပြုလာခဲ့  
သည် မဟုတ်ပါ။

သို့ဖြင့် ရူပနန္ဒာသည် မိမိအလိုဆန္ဒကြောင့်၊ ဘိက္ခုနီဘဝ ရောက်ရသည် မဟုတ်ဘဲ မရှောင်မလွဲသာသဖြင့် ဘိက္ခုနီ ဝတ်ရကြောင်းကို ဝန်ခံခဲ့၏။ ဘိက္ခုနီ ဘဝသို့ ရောက်သွားပြီဖြစ်သော်လည်း ဘုရားရှင်ထံသို့ကား မသွားလိုဘဲ ရှောင်လွှဲ၍ သာနေသည်။ ဘုရားရှင်က အလှအပကို အပြစ်ပြော၍ ဟောနေသဖြင့် သူ မကျေနပ်။ တရားတော်ကို နားမလည်၊ လက်ခံလိုခြင်း မရှိသေးပေ။ သို့ဖြင့် ရူပနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ထံ မသွားဘဲနေနေသေးသည်။

### ကိုယ်တိုင်မသွားခဲ့

ဘုရားရှင်သည် ဘိက္ခုနီတို့အား လပြည့်နေ့ တစ်ကြိမ်နှင့် လကွယ်နေ့ တစ်ကြိမ် တစ်လလျှင် နှစ်ကြိမ် သြဝါဒခံယူရန် ပညတ်တော်မူထားသည်။ ရူပနန္ဒာကား သြဝါဒခံယူရန် ကိုယ်တိုင်မသွားဘဲ ဘိက္ခုနီတစ်ပါးပါးကို ဆန္ဒပေးကာ ကိုယ်စားလှယ်ပင် လွှတ်ခဲ့သေးသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်က ဘိက္ခုနီများအား တစ်လလျှင်နှစ်ကြိမ် သြဝါဒခံယူရန် လာရမည်။ မလာလျှင် အာပတ်သင့်စေဟု ပညတ်ချက် ထုတ်ပြန်တော်မူရပြန်လေသည်။

### သွားတော့သွားပါ၏ သို့သော်

ထိုအခါ ရူပနန္ဒာသည် မသွားလျှင် မဖြစ်တော့၍ ဘုရားရှင်ထံ သြဝါဒခံယူရန် သွားတော့သွားပါ၏။ သို့သော် ပရိသတ်၏နောက်ကွယ်နားတွင် နေကာ ဘုရားရှင် မမြင်မတွေ့စေရန် ပုန်းကွယ်၍နေခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်ရှင်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ အတွင်းအပြင် သဘောတို့ကို သိတော်မူသကဲ့သို့ တစ်ဦးချင်း၏ စိတ်နေစိတ်ထားကိုလည်း သိတော်မူသည်။ ထိုသို့ သိတော်မူသည့်အတိုင်း ပင် သတ္တဝါဝေနေယျတို့ အကျိုးအတွက် အကျိုးမရှိ ရှိအောင်လည်း ဆောင်ရွက်နိုင်တော်မူသည်။

နိမိတအပျိုစင် ဖန်ဆင်းထားပြီ

ဘုရားရှင်သည် ရူပနန္ဒာ၏ အလှမာန်တက်မှု ပြေပျောက်စေရန်နှင့် တရားအသိဝင်လာစေရန် ရည်ရွယ်လျက် ရူပနန္ဒာ၏ အလှထက် ဘက်ပေါင်းစုံမှ သာလွန်သူ ကညာပျိုတစ်ဦးကို ဖန်ဆင်း၍ ဘုရားရှင်အနီး၌ ဘုရားရှင်အား နဝရတ် ခြယ်စီသော ယပ်ဖြင့် ယပ်လေကိုခတ်လျက်နေစေသည်။ ရူပနန္ဒာသည် မိမိထက် ဘက်ပေါင်းစုံမှ သာလွန်သူက ဘုရားရှင်အနီး၌နေကာ ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုလေးမြတ်စွာဖြင့် ယပ်ခတ်နေပုံကို မြင်ရသည့်အခါ သူ့တွင် ရှိသမျှ မာန်မာနသည် အရည်ပျော်ကျသွားတော့သည်။ ထိုအခါမှ ဘုရားရှင်၏ မြင့်မြတ်ပုံ၊ တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံပုံ စသည်တို့ကို မြင်ရသဖြင့် ယုံကြည်အားထားလာရသည်။

ထို့အကြောင်းများကို ရူပနန္ဒာထေရီ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသောအခါ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်ပင် ပြန်လည် ဟောပြောတော်မူခဲ့သည်။

သကေန အာနုဘာဝေန၊ ဣတ္ထိ မာပေသိ သောဘိနိ။

ဒဿနီယံ သုရူစိရံ၊ မမတောပိ သုရူပိနိ။

ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်သရဖူ ဆောင်းတော်မူသည့် ပြိုင်သူဘက်ကင်း တရားမင်းသည်။ သကေန အာနုဘာဝေန၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အာနုဘော်ဖြင့်။ သောဘိနိ၊ ရုပ်ဆင်းအင်ကြန် ပုံဟန်ဆန်းကြယ် လွန်တင့်တယ်သော။ ဒဿနီယံ၊ ရှုဆဲ၊ မြင်ဆဲ ရောင့်မရဲအောင် လွန်ကဲထပ်လောင်း ကြည့်ရှုဖွယ်လည်း ကောင်းလှသော။ သုရူစိရံ၊ ရုပ်ဝါရောင်ဆင်း ပြောင်ပြောင်ဝင်းသဖြင့် ထိန်လင်းထွန်းတောက်စွာ မူပေထသော။ မမတောပိ သုရူပိနိ၊ ကျွန်ုပ်မျှမတ လှပဂုဏ်နေ ကျက်သရေကွန်မြူး အညွန့်အဖူးဟု ဆိုလောက်အောင် လှပယဉ်ကျေးပေထသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမရတနာ ကညာထွတ်ထား လှခေါင်ဖျားတို့။ မာပေသိ၊ ကရုဏာတော်နှိုးဆော်တဲ့အကြောင်းရင်းဖြင့် ဖန်ဆင်း၍ ပြတော်မူပါပေ၏။

တမဟံ ဝိမိတာ ဒိသ္မာ၊ အတိဝိမိတဒေဟိနိ။

စိန္တယိံ သဖလံ မေတိ၊ နေတ္တလာဘဉ္စ မာနုသံ။

အဟံ၊ ဇနပဒကလျာဏီ တွင်မည်သမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။ အတိဝိမ္မိတ  
ဒေဟိနိ၊ ရင်ကိုမ၍ မြင်ရသူတိုင်း အလှိုင်းတကြီး လက်ဖျစ်တီး၍ အံ့ခိုးဖွယ်  
ပြည့်စုံ အလှဂုဏ်မောက်ပေထသော။ တံ၊ ထိုနိမ္မိတကညာ၏ ရုပ်သွင်ကို။  
ဒိသ္မာ၊ ရှေ့တော်ပါးတွင် တွေ့မြင်ဒိဋ္ဌ ကြည့်ရှုရလေသည်ရှိသော်။ ဝိမ္မိတာ၊  
မတွေ့စဖူး မေ့မူးစိတ်ဇော အလွန်ပင် အံ့ဩမိသည်ဖြစ်၍။ မေ၊ ငါရူပနန္ဒာ  
အား။ မာနသံ၊ လူ့ဘဝ၌ဖြစ်သော။ စက္ခုလာဘဉ္စ၊ မျက်စိကို ရခဲခြင်းသည်ကား။  
သဖလံတိ၊ ယခုလို အဆင်းကိုမြင်ရသဖြင့် အလွန်ပင်အကျိုးကြီးပါပေသည်  
တကားဟူ၍။ စိန္တယိ၊ ကြံစည်တွေးတောလျက် စိတ်သဘော သက်ဝင်မိ  
ပါပေ၏။

န ပဉ္စကာလော သုဘဂေ၊ ဥစ္ဆင်္ဂေ မေ နိဝါသယ။  
သီဒန္တိဝ မမဂီနိ၊ ပသုပ္ပယ မုဟုတ္တကံ။

သုဘဂေ၊ အို. . . သုဘလက္ခဏာ အင်္ဂါရုပ်သွင် ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ်  
ထွန်းသစ် မိတ်ဆွေချစ်။ အယံ၊ ဤအခါသည်ကား။ နပဉ္စကာလော၊ နှုတ်ခွန်း  
ဆက်ကမ်း မေးမြန်းစိစစ်၍ နေရအံ့သော အချိန်အခါ မဟုတ်ပေ။ မေ၊ ငါ၏။  
ဥစ္ဆင်္ဂေ၊ နူးညံ့ပျော်ပျော် ရင်ခွင်ပေါ်၌။ နိဝါသယ၊ ချစ်မုချစ်ဟန်ဖြင့် အမြန်တက်၍  
စံလှည့်ပါလော့။ မမဂီနိ၊ မှီအံ့တန္တ ညွှန်လှစွာ ငါ၏ ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို။ သီဒန္တိဝ၊  
လျှောက်မုကာ နွဲယှဉ်ကာလျှင်။ မုဟုတ္တကံ၊ တစ်ခဏကလေး တမှေးတမိုတ်  
လောက်ကလေးကို။ ပသုပ္ပယ၊ ခေါ်တာကို မငြင်းပါနှင့် လှုပ်ဝါသွင်အဆင်းရဲ့  
ချစ်ရည်တူ ညီမအရင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းစွာ စက်တော်ခေါ် လှည့်ပါ ပျော်အောင်  
သိပ်ပါမယ်ညီမလေး။

ရူပနန္ဒာသည် ဖန်ဆင်းထားသော နိမ္မိတလှကညာကို သူ့ရင်ခွင်၌  
ခေါ်သိပ်ထားလိုသည်အထိ အလှအပအပေါ် အထင်ကြီးစွဲမက်သူဖြစ်သည်။  
နိမ္မိတ လှကညာသည် သူ့ထက်ဘက်ပေါင်းစုံမှ သာလွန်သဖြင့် ညီအစ်မသဖွယ်  
သဘောထားကာ သူ့ရင်ခွင်၌ ခေါ်သိပ်ထားလိုသည်အထိ နှစ်သက်ခံခြင်း  
ဖြစ်ပေသည်။

အလှအစစ်မဟုတ်

ထိုလှကညာသည် အလွန်အလွန်ကို လှပါ၏။ သူ့ထက် ဘက်ပေါင်းစုံမှ ပိုလွန်၍ လှပါ၏။ သို့သော် တကယ့်အလှ အစစ်မဟုတ်။ နိမ္မိတ-ဖန်ဆင်း ထားသည့် အလှရုပ်သာဖြစ်သည်ကိုမူ ရူပနန္ဒာ နောက်တော့မှ သိလာခဲ့ရ ပေသည်။

သူခေါ်သိပ်ထားလိုသည့် အလှပိုင်ရှင်ကလေးသည် ရူပနန္ဒာ၏ မျက် မှောက်၌ပင် လှရာမှ တဖြည်းဖြည်းပင် ဇရာရုပ်ပေါ်လာသည်။ အဖုအပိန် အညှိအမည်း အကွက်ကလေးများသည် အလှပိုင်ရှင်၏ကိုယ်၌ တစ်ခဏချင်း ပေါ်ထွက်လာသည်ကိုလည်း ရူပနန္ဒာ မြင်နေရသည်။ ထိုအဖုအပိန် အညှိ အမည်း အကွက်ကလေးများသည် ငယ်ရာမှ ကြီးလာပြီး ကြီးရာမှ သွေးပြည်တို့ ယိုစီးပေါ်ထွက်လာကြသည်။

ထိုအခါ လှကညာကလေး၏ ရုပ်သွင်သည် ကြေည့်ဝံ့စရာ မမြင်ရက်စရာ မသတိစရာ ဖြစ်လာတော့သည်။ တဖြည်းဖြည်းဖြင့် ဖူးဖူးရောင်လာသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် မကြည့်ဝံ့လောက်အောင် ပဲ့ကြွေကျသွားတော့သည်။ ထိုကဲ့သို့ ရုပ်ခန္ဓာတို့၏ အတည်မမြဲ၊ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်ပုံများကို မြင်တွေ့ရသော် ရူပ နန္ဒာသည် အလွန်ထိတ်လန့်သွားသည်။ ထိုမှ ဘုရားရှင်ဟောကြားသည့် တရား တို့ကို တဖြည်းဖြည်း တစ်စတစ်စ သိမြင်ခဲ့စား နားလည်လာရတော့သည်။

နန္ဒာနှင့်ကညာရုပ်တို့ အပြန်အလှန်ပြောကြပုံ

ဒုက္ခေန ဒုက္ခိတာ ဟောမိ၊ ဖုသယန္တိ စ ဝေဒနာ။  
မဟာ ဒုက္ခေ နိမုဂ္ဂမ္ဘိ၊ သရဏံ ဟောဟိ မေ သခိ။

သခိ၊ ရင်ခွင်ပေါ်တွင် ပျော်ပျော်သိပ်ပေ အို . . . ချစ်မိတ်ဆွေ။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မသည်။ ဒုက္ခေန၊ ဖူးရောင်ညှိကွက် သွေးပြည်ထွက်၍ မသက်မသာ လွန်စွာ ပင်ပန်း၍ ကြမ်းတမ်းသောဆင်းရဲ ဒုက္ခကြီးဖြင့်။ ဒုက္ခိတာ၊ လိမ်ကာ၊ လွန်ကာ ပြီးတွားကာဖြင့် မသက်သာအောင် လွန်စွာ ဆင်းရဲပင်ပန်း၍ နေရ



ပါပြီ။ ဝေဒနာ စ၊ တစ်ကိုယ်လုံးပင် ထိုးကျင်ကိုက်ခဲ ဆင်းရဲလှစွာ ဝေဒနာတို့ သည်လည်း၊ ဖုသယန္တိ၊ အပ်သွားချစရာမလပ်အောင် ထိကပ်ဆိုက်ရောက်၍ နေကြပါကုန်၏။ မဟာဒုက္ခေ၊ ဘင်ပုပ်ငရဲ ပြာပူထဲသို့ ဆွဲ၍ချဟန် ပူပန် လောင်စပ် မရပ်မနား အင်အားထန်ပြင်း ဆင်းရဲတွင်း၌။ နိမ္မဂ္ဂမ္ဘိ၊ နစ်မြုပ် သက်ဆင်း၍ အပူတပြင်း ထိုးကျင်လှပါ၏။ သခါ၊ သနားခံ၍ တောင်းပန် သင့်ပေ ချစ်မိတ်ဆွေ။ မေ၊ တလိမ်လိမ် တလွန်လွန်နှင့် တွန့်ကာတွန့်ကာ မသက်သာဘဲ ဝေဒနာကြီးလှ ကျွန်တော်မ၏။ သရဏံ၊ ကူဖော်ကယ်ဖော် ဖြေဖျော်သနား အားထားလောက်စွာ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော် မူပါ ဘုရား။

ကုဟိ ဝဒနသောဘံ တေ၊ ကုဟိ တေ တုဂ်နာသိကာ။

တမ္မဗိမ္မ ဝရောထံ တေ၊ ဝဒနံ တေ ကုဟိ ဂတံ။

• သုဘဂေ၊ အင်္ဂါတင့်တယ် ကောင်းကြွယ်ပြည့်စုံ လှဂုဏ်ကျက်သရေ ပြည့်ဖြိုးစေသည့် ချစ်မိတ်ဆွေ။ တေ၊ သင်ချစ်ဆွေနှမ၏။ ဝဒနသောဘံ၊ မကြာ မီပင် တွေ့မြင်တုံရ အလှတင့်ဆန်း မျက်နှာပန်းသည်။ ကုဟိ ဂတံ၊ ဘယ်ကို ရောက်၍ ဘယ်သို့ပျောက်ရှာ လေဘိသနည်း။ တေ၊ သင်ချစ်ဆွေမ၏။ တုဂ်နာ သိကာ၊ မြင့်သွယ်ချွန်းချွန်း ရွှေကိုသွန်းသို့ လုံးဝန်းဖြောင့်ဟန် ရွှေနှာတံသည်။ ကုဟိဂတာ၊ ဘယ်သို့ရောက်၍ ပျောက်ရှာလေဘိသနည်း။ တေ၊ သင်ချစ်ဆွေ မ၏။ တမ္မဗိမ္မ ဝရောထံ၊ ကောင်းစွာမှည့်ပြီး ကျီးအာသီးနှင့် ပုံမှီးနှိုင်းရာ နီကျာ လှဆန်း သင့်နှုတ်ခမ်းသည်။ ကုဟိ ဂတံ၊ ဘယ်သို့ရောက်၍ ဘယ်သို့ ပျောက် ရှာလေဘိသနည်း။ တေ၊ သင် ချစ်ဆွေနှမ၏။ ဝဒနံ၊ ပန်းကြာတိုက်သဖွယ် မွှေးကြွယ်ပျံ့သင်း လှခံတွင်းသည်။ ကုဟိ ဂတံ၊ ဘယ်သို့ရောက်၍ ဘယ်သို့ ပျောက်ရှာလေဘိသနည်း။

ကုဟိ သသီနိဘံ ဝဏ္ဏံ၊ ကမ္မဂီဝါ ကုဟိ ဂတာ။

ဒေါ ဠာလောလာ ဝတေ ကဏ္ဍာ၊ ဝေဝဏ္ဏံ သမုပါဂတာ။

သုဘဂေ၊ အင်္ဂါတင့်တယ် ကောင်းကြွယ်ပြည့်စုံ လှဂုဏ်ကျက်သရေ ပြည့်ဖြိုးဝေသည့် ချစ်မိတ်ဆွေ။ သသီနိဘံ၊ စန္ဒာဘုံနန်း ယုန်စန်းအသွင်

33A ထေရီအပါဒါန်

ကြည်လင်အေးမြ ရှုတိုင်းလှသော။ တေ၊ သင်ချစ်ဆွေနှမ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ပြောင်ပြောင် ထိန်လင်း ကိုယ်အဆင်းသည်။ ကုဟိ ဂတာ၊ ဘယ်သို့ရောက်၍ ဘယ်သို့ ပျောက်ရှာလေဘိသနည်း။ ကမ္မဂီဝါ၊ ရွှေမှုရိုးစည်သဖွယ် ကြော့သွယ်သေးသေး ရွှေလည်တိုင်မော့ကလေးသည်။ ကုဟိဂတာ၊ ဘယ်သို့ရောက်၍ ဘယ်သို့ ပျောက်ရှာလေဘိသနည်း။ ဒေါဠာလောလာဝ၊ မြအေးယဉ်နွဲ့သလို တလွဲလွဲ လှုပ်၍နေသော။ တေ၊ သင်ချစ်ဆွေ နှမ၏။ ကဏ္ဍာ၊ ပတ္တမြားစိန် အရိုန် လက်လက် နားကလေးနှစ်ဖက်တို့သည်။ ကုဟိဂတာ၊ ဘယ်သို့ရောက်၍ ဘယ်သို့ ပျောက်ရှာလေကုန်ဘိသနည်း။ ဝေဝဏ္ဏံ၊ ရှေးနှင့်မတူ အမူအဆင်း ပျောက်ယွင်းခြင်းသို့။ သမုပါဂတာ၊ သိသိသာသာ မြင့်ဆဲမှာပင် လျင်စွာ ဆိုက်ရောက်ကြလေကုန်တော့ပြီတကား။

မကုဠာခါရကာကာရာ၊ ကလိကာဝေပဒယှာဓရာ။  
 ပဘိန္နာ ပူတိကုဏပါ၊ ဒုဋ္ဌဂန္ဓိတ္တမာဂတာ။

သုဘဂေ၊ အင်္ဂါတင့်တယ် ကောင်းကြွယ်ပြည့်စုံ လှဂုဏ်ကျက်သရေ ပြည့်ဖြိုးဝေသည့် ချစ်မိတ်ဆွေ။ တေ၊ သင်ချစ်ဆွေနှမ၏။ မကုဠာခါရကာကာရာ၊ ရွှေတည်သီးပုံ ပုန်းငုံ၊ ပန်းဖူး ဆန်းထူးမောက်မို့ နှစ်လို့စဖွယ် လွန်တင့်တယ် ကုန်ထသော။ ပယောဓာရာ၊ ရင်ဦးရတနာ နှစ်ဖြာယှက်စုံ ပန်းနှစ်ငုံတို့သည်။ ကလိကာဝ၊ ပျောင်းအိရော့ရဲ မကြော့ဘဲလျှင် တွဲရရွဲကျ၍ နေကြကုန်ပြီ တကား။ ပဘိန္နာ၊ ဖူးဖူးရောင်လျက် အခြေပျက်၍ ကွဲအက်ပွင့်ပေါက် ရှာကြ လေကုန်ပြီတကား။ ပူတိကုဏ ပါ၊ အကောင်ပုပ်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်တို့ဖွယ် ရွံစဖွယ် လျှင် တင့်တယ်ကင်းပ ပျက်စီးကြကုန်ပြီတကား။ တံ၊ သင်ချစ်ဆွေနှမသည်။ ဒုဋ္ဌဂန္ဓိတ္တံ၊ ညှိဟောင်ပုပ်သိုး အနံ့ဆိုးသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာဂတာ၊ ယခု မျက်မှောက်မှာ ဆိုက်ရောက်၍ နေချေပြီတကား။

ဝေဒိမဇ္ဈာဝ သုဿောဏီ၊ သူနာဝနီတကိဗ္ဗိသာ။  
 ဇာတာ အမေဇ္ဈဘရိတာ၊ အဟော ရူပမသဿတံ။

သုဘဂေ၊ အင်္ဂါတင့်တယ် ကောင်းကြွယ်ပြည့်စုံ လှဂုဏ်ကျက်သရေ ပြည့်ဖြိုးဝေသည့် အို . . . ချစ်မိတ်ဆွေ။ ဝေဒိမဇ္ဈာဝ၊ ရွှေပွတ်တိုင် အလယ်

ချက်နှင့် တူသော။ တေ၊ သင်ချစ်ဆွေနှမ၏။ သုသောဏီ၊ တင်ချီချီ၊ ရင်ချီချီ အလယ်ဆီမှာ သိမ်သေး၍ တင့်တယ်တဲ့ ရွှေတိုင်ကလေးသည်။ ဒါနီ၊ အခု အခါ၌။ သူနာဝနီတကိဗ္ဗိသာ၊ ဖူးဖူးရောင်သော သူသေကောင်ကဲ့သို့ မမြင် ဝံ့အောင် အသွင်မကောင်းဘဲ ဖောင်းဖောင်းပွပွကြီး ဖြစ်၍ နေပြီတကား။ အမေဇ္ဈဘရိတာ၊ မစင်ဖြင့် ပြည့်သိပ်သော သားရေအိတ် အပွကြီးကဲ့သို့။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၍ နေခဲ့ပါပြီတကား။ ရူပံ၊ လှတယ်၊ ယဉ်တယ်၊ ခင်ဖွယ်ထင်ခြင်း ရုပ်အဆင်းသည်။ အဟော သ-သသတံ၊ ကြာမြင့်အောင် မတည်နိုင်တဲ့ ဩော်... မခိုင်မြဲသော သဘောကြီး ရှိပါသည်တကား။

သဗ္ဗံ သရီရသဇ္ဇာတံ၊ ပူ တိဂန္ဓံ ဘယာနကံ။

သုသာနမိဝ ဝိဘန္တံ၊ ရမန္တေ ယတ္ထ ဗာလိသာ။

သဗ္ဗံ သရီရသဇ္ဇာတံ၊ သည်ကိုယ်ကြီးနှင့် စပ်ဆိုင်သမျှ လုံးဝမကြွင်း ခပင်း များစွာအရာရာသည်။ ပူတိဂန္ဓံ စက်ဆုပ်ဖွယ်အနံ့အိုးဖြင့် သိုးပုပ်ညှိဟောက်၍သာ နေကြလေသည်တကား။ ဘယာနကံ၊ မရှုဝံ့ မမြင်သာသဖြင့် မျက်နှာ လွှဲရှောင်၍ ဝေးအောင်ပြေးပုန်းရသော ဘေးတုံး၊ ဘေးခဲ၊ အစစ်ကြီးတွေသာ ဖြစ်ကြလေသည်တကား။ သုသာနမိဝ၊ သူသေမြုပ်နံ့ မြေသုသာန်ကဲ့သို့။ ဝိဘန္တံ၊ အသံကိုမျှ မကြားဝံ့အောင် ကြောက်ရွံ့ကာ သွေးခုန်၍ နှလုံးတုန်ဖွယ် အစစ် ကြီးပင်တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်စက်ဆုပ်ရွံ့ဖွယ် မတင့်တယ်၍ အကယ်သိုးပုပ် ဤကိုယ်ရုပ်၌။ ဗာလိသာ၊ တရားသဘော တွေးတောမရှိ မသိယောင်ဝါး လူငနွားတို့သည်။ ရမန္တေ၊ မလွတ်နိုင်ဘဲ မခွဲနိုင်ရက် မက်ကြီးမက်၍ နှစ်သက် ခြိမ်းအုံး တပြုံးပြုံးနှင့် သုံးကာဆောင်ကာ ပျော်နေကြကုန်သတည်း။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ရူပနန္ဒာ၏ အသိအမြင် ရင့်ကျက်ပြောင်းလဲ လာပုံကို သိတော်မူသဖြင့် ဤသို့ ဟောတော်မူပြန်သည်။

သောတာပန်ဖြစ်ပြီ

အာတုရံ အသုစိံ ပူတိံ၊ ပဿ နန္တေ သမုဿယံ။

ဥပ္ပရန္တံ ပုပ္ဖရန္တံ၊ ဗာလာနံ အဘိပတ္တိတံ။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ယထာ က္ကဒံ တထာ ဧတံ၊ ယထာ ဧတံ တထာ က္ကဒံ။  
ဓာတုတော သုညတော ပဿ၊ မာ လောကံ ပုနရာဂမိ။  
ဘဝေ ဆန္ဒံ ဝိရောဇေတွာ၊ ဥပသန္တာ စရိဿသိ။

နန္ဒေ၊ ချစ်သမီး ရူပနန္ဒာ။ က္ကဒံ၊ ဤအဇ္ဈတ္တဖြစ်သော သင်၏ကိုယ်သည်။  
အနိစ္စာဒိဓမ္မံယထာ၊ မမြဲသောအနိစ္စ သဘောရှိသကဲ့သို့။ ဧတံ၊ ထိုဗဟိဒ္ဓ သင်  
မြင်ရသည့် အပြင်အပကိုယ်သည်။ ဥဒ္ဓါမာတကာဒိဘာဝပုတ္တံယထာ၊ အစဉ်  
အတိုင်း အရွယ်အစုစု အနုအရင့်တွေကို စွန့်ကာ ဖူးဖူးရောင်သော သူကောင်  
စသည်အဖြစ်သို့ ရောက်သကဲ့သို့။ က္ကဒံ၊ ဤအဇ္ဈတ္တဖြစ်သော သင်၏ ကိုယ်  
သည်။ တထာ၊ ထို့အတူ အရွယ်အစုစု အနုအရင့်တွေကို စွန့်၍ ဖူးဖူးရောင်  
သော သူကောင်စသည်အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ စင်စစ်ဧကန်  
ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ သင်ချစ်သမီးသည်။ ကာယဒ္ဓယံ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ ကိုယ်ကာယ  
နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ ဓာတုတော၊ ပထဝီစသော ဓာတ်အားဖြင့်။ သုညတော၊  
အတ္တ အတ္တနိယ စသည်မှ ဆိတ်သုဉ်းသောအားဖြင့်။ ပဿ-ပဿာဟိ၊  
ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာစက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုပါလေလော့။ လောကံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ  
တည်းဟူသော လောကသို့။ မာပုနအာဂမိ၊ တစ်ဖန်ထပ်လျှောက် ချစ်သမီး  
မလာရောက်ချင်နှင့်။ ဘဝေ၊ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပအားဖြင့် ဘဝသုံးဆင့်၌။ ဆန္ဒံ၊  
တွယ်တာစုံမက် တပ်နှစ်သက်သည့် တဏှာဆန္ဒကို။ ဝိရောဇေတွာ၊ သမုစ္ဆေဒ  
ပဟန်ဖြင့် ပယ်လှန်ဖြတ်ရှင်း ကင်းစေသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင်ချစ်သမီးသည်။  
ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာဟူ အပူခပ်သိမ်း အေးငြိမ်သည်ဖြစ်၍။ စရိဿသိ၊  
ချမ်းကြည်အေးမြ ဘေးမခဘဲ နေရပါလိမ့်မည်။

ဤသို့ဘုရားရှင်က ဟောတော်မူပြီးသောအခါ ဇနပဒကလျာဏီခေါ်  
ရူပနန္ဒာထေရီသည် သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌တည်လေ၏။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ရူပနန္ဒာထေရီ အထက်မဂ်ဖိုလ်တို့ကို ဆက်  
လက်၍ ရရှိစေရန် သုညတ အခြံအရံရှိသည့် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟော  
ကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဝိဇယသုတ္တန်ကို ဟောတော်မူလေ၏။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ရူပနန္ဒာထေရီသည် ဝိဇယသုတ္တန်ဒေသနာတော်ကို အဖန်ဖန် နှလုံးသွင်းလျက် သုညတကမ္မဋ္ဌာန်းကို စည်းဖြန်းကြီးကုတ်အားထုတ်ပွားများသည်။ ထို့နောက် နှစ်ရက်သုံးရက်အတွင်း၌ပင် ရူပနန္ဒာထေရီသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကာ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

ဧတဒဂ်ဘွဲ့ ထူးရရှိ

ရူပနန္ဒာထေရီသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသောအချိန်မှစ၍ ဈာန်ဖြင့် မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ကြသော ဘိက္ခုနီတို့တွင် အထွတ်အဦးရောက်အောင် ထူးချွန်စွာ ဈာန်ဝင်စားသူဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် နောက်အဖို့ဝယ် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်နေတော်မူစဉ် အစဉ်အတိုင်း ဘိက္ခုနီတို့ကို ဧတဒဂ်ရာထူးဌာနန္တရ၌ ထားတော်မူသည်ရှိသော် နန္ဒာထေရီ ဘိက္ခုနီကို ဤသို့ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ ထူးဖြင့် ချီးကျူးလေ၏။

ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ဈာယိနံ ယဒိဒံ နန္ဒာ။

ရဟန်းတို့ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိကြသော ငါဘုရား၏တပည့်မ သာဝိကာ ဘိက္ခုနီတို့တွင် နန္ဒာထေရီ ဘိက္ခုနီသည် အသာဆုံး အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပေ၏။

ရူပနန္ဒာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



ရူပနန္ဒာထေရီအား ဘုရားရှင်ဟောသော ဝိဇယသုတ္တန်သည် အလွန် သိဖွယ်၊ မှတ်ဖွယ်၊ ကျင့်ဖွယ်ကောင်းသော တရားတော်ဖြစ်သည်။ အသီးအခြား မရှာဖွေရဘဲ စာဖတ်သူတို့ လေ့လာနိုင်ရန် တိပိဋကဓရဆရာတော်ကြီး၏ မဟာဗုဒ္ဓဝင်မှ ကူးယူဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဝိဇယသုတ္တန်ပါဠိ၊ အနက်နှင့်အဓိပ္ပာယ်

ဤသုတ္တန်ကား သုတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်၌ ပါရှိသည်။ ဝိဇယသုတ္တန်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကာယဝိစ္ဆန္ဒနိကသုတ္တန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နန္ဒသုတ္တန်ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်သည်။ ဝိဇယသုတ္တန်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ကိုယ်ကာယ၌ တပ် မက်သော ဆန္ဒရာဂကို အောင်နိုင်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဝိဇယသုတ္တန် ဟု ခေါ်သည်။ ကိုယ်ကာယ၌ တပ်မက်သော တဏှာလောဘကို ဖြတ်ပယ် ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ကာယဝိစ္ဆန္ဒနိက သုတ္တန်ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။ [ဇနပဒကလျာဏီ နန္ဒစုထေရီကိုအကြောင်းပြု၍ သာဝတ္ထိပြည်၌ ဤသုတ္တန်ကို ပထမအကြိမ် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသဖြင့် နန္ဒသုတ္တန်ဟု ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် ရာဇဂြိုဟ်၌ ဟောတော်မူခြင်းမှာ သီရိမာ ပြည့်တန်ဆာမကို အကြောင်းပြုကာ ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။]

စရံ ဝါ ယဒိ ဝါ တိဋ္ဌံ၊ နိသိန္ဓော ဥဒ ဝါ သယံ။

သမိဇ္ဇေတိ ပသာရေတိ၊ ဧသာ ကာယဿ ဣဉ္ဇနာ။

စရံဝါ၊ သွားလည်း သွား၏။ ယဒိ၊ ထိုမျိုး။ တိဋ္ဌံဝါ၊ ရပ်လည်းရပ်တည်၏။ နိသိန္ဓောဝါ၊ ထိုင်လည်းထိုင်နေ၏။ ဥဒ၊ ထိုမျိုး။ သယံဝါ၊ လျောင်းလည်း လျောင်းစက်၏။ သမိဇ္ဇေတိ၊ ထိုထို အဆစ်တို့ကို ကွေးလည်းကွေးညွတ်၏။ ပသာရေတိ၊ ဆန့်လည်း ဆန့်တန်း၏။ ဧသာ၊ ဤ သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း၊ ရှေ့နှောင်း တက်၊ ဆုတ်၊ ကွေးရုပ်၊ ဆန့်တန်းမှု အစုစု အဖုံဖုံ အမှုအရာ အလုံးစုံသည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဣဉ္ဇနာ၊ လှုပ်ရှားမှုသာတည်း။

(ဤဂါထာဖြင့် ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ပြသည်)

ဤခန္ဓာကိုယ်၌ အခြားတစ်ပါးသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော သွား တတ်သူပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ ရပ်တတ်သူပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ (ပ) ဆန့်တတ်သူပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ စသည်ဟူ၍ မရှိ၊ စင်စစ်သော်ကား-

(က) သွားလို ရပ်လို၊ ထိုင်နေလို၊ အိပ်လို စိတ်ဟုသိ။

(ခ) စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဓာတ်ဝါယော၊ နှံ့နှော့ကိုယ်ဝယ်ပြည့်။

(ဂ) ဝါယောပြည့်သော်၊ ရုပ်သစ်ပေါ်၊ ရုပ်သော်သွားပေ၏။

(ဃ) ပုဂ္ဂိုလ်မသွား၊ ငါမသွား၊ ရုပ်သွားဉာဏ်ဖြင့်သိ။

(င) ပုဂ္ဂိုလ်မရပ်၊ ငါမရပ်၊ ရုပ်ရပ်ဉာဏ်ဖြင့်သိ။

(စ) ပုဂ္ဂိုလ်မထိုင်၊ ငါ မထိုင်၊ ရုပ်ထိုင်ဉာဏ်ဖြင့်သိ။

(ဆ) ပုဂ္ဂိုလ်မအိပ်၊ ငါမအိပ်၊ ရုပ်အိပ်ဉာဏ်ဖြင့် သိ။

(ဇ) ပုဂ္ဂိုလ်မကွေး၊ ငါမကွေး၊ ရုပ်ကွေး ဉာဏ်ဖြင့်သိ။

(ဈ) ပုဂ္ဂိုလ်မဆန့်၊ ငါမဆန့်၊ ရုပ်ဆန့်ဉာဏ်ဖြင့်သိ ဟူသည့်အတိုင်း

(၁) သွားလိုသောစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည် တစ်ကိုယ်လုံး၌ ပျံ့နှံ့လေသည်။

ထိုသို့ ဝါယော ဓာတ် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့် ကိုယ်ကာယ၏ သွားလိုရာအရပ်သို့ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ သွားလိုရာ အရပ်တစ်ပါး ဘက်၌ သွားသော အမူအရာအားဖြင့် ရုပ်ထူးကို ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာကြ၏ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုသို့ ရုပ်အဆက်ဆက်တို့၏ သွားသော အမူအရာဖြင့် ဖြစ်ကြသောကြောင့်ပင် (ဝါ-ဖြစ်ကြသည်ကိုပင်) 'သွား၏' ဟူ၍ လောကပညတ်ခေါ်ဆိုအပ်ပေသည်။

(၂) ထိုအတူ ရုပ်လိုသောစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုစိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည် တစ်ကိုယ်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့လေသည်။ ထိုသို့ ဝါယောဓာတ် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့် ကိုယ်ကာယ၏ မတ်မတ်စိုက်ထောင်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ အထက် အထက်ဌာနဖြင့် ရုပ်အထူးတို့၏ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုသို့ ရုပ်အဆက်ဆက်တို့ အောက်နှင့်အထက် အဆင့်ဆင့်ရပ်သော အမူအရာဖြင့် ဖြစ်ကြသောကြောင့်ပင် (ဝါ-ဖြစ်သည် ကိုပင်) 'ရပ်၏'ဟူ၍ လောကပညတ် ခေါ်ဆိုအပ်လေသည်။

(၃) ထိုအတူ ထိုင်လိုသောစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည် တစ်ကိုယ်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့လေသည်။ ထိုသို့ ဝါယောဓာတ် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့် ကိုယ်ကာယ၏ အောက်ပိုင်းက ကွေးသော အမူအရာ၊ အထက်ပိုင်းကစိုက်ထောင်သောအမူအရာဖြစ်ပေါ်လာ၏။အောက်



ပိုင်းကိုယ်ကာယက ကွေးသောအမူအရာ၊ အထက်ပိုင်း ကိုယ်ကာယက စိုက်ထောင်သော အမူအရာဖြင့် ရုပ်အထူးတို့ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကြသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုသို့ရုပ်အထူးတို့ ထိုင်သောအမူအရာဖြင့် ဖြစ်ကြသောကြောင့်ပင် (ဝါ-ဖြစ်ကြသည်ကိုပင်) 'ထိုင်၏' ဟူ၍ လောကပညတ် ခေါ်ဆိုအပ်လေသည်။

(၄) ထို့အတူ လျောင်းလို အိပ်လိုသောစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည် တစ်ကိုယ်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့လေသည်။ ထိုသို့ ဝါယောဓာတ် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့် ကိုယ်ကာယ၏ ဖီလာကန့်လန့် ဆန့်သော အခြင်းအရာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဖီလာကန့်လန့် ဆန့်သောအမူအရာဖြင့် ရုပ်အထူးတို့ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကြသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုသို့ ရုပ်အထူးတို့ ဖီလာကန့်လန့် ဆန့်သောအမူအရာ = လျောင်းအိပ်သော အမူအရာဖြင့် ဖြစ်ကြသောကြောင့်ပင် (ဝါ-ဖြစ်ကြသည်ကိုပင်) 'လျောင်း၏-အိပ်၏' ဟူ၍ လောကပညတ် ခေါ်ဆိုအပ်လေသည်။

ထို့အတူ 'ကွေး၏ ဆန့်၏' ဟု ဆိုရာ၌လည်း ကွေးလို၊ ဆန့်လိုသော စိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည် ထိုထိုအဆစ်တို့သို့ ပျံ့နှံ့လေသည်။ ထိုသို့ ဝါယောဓာတ် ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့် အဆစ်တို့၏ ကွေးသောအမူအရာ၊ ဆန့်သောအမူအရာ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ ကွေးသောအမူအရာ၊ ဆန့်သောအမူအရာဖြင့် ရုပ်အထူးတို့ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကြသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုသို့ ရုပ်အထူးတို့ ကွေးသော အမူအရာ၊ ဆန့်သော အမူအရာဖြင့် ဖြစ်ကြသောကြောင့်ပင် (ဝါ-ဖြစ်ကြသည်ကိုပင်) 'ကွေး၏၊ ဆန့်၏'ဟူ၍ လောကပညတ် ခေါ်ဆိုအပ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဖော်ပြပါ လောကပညတ် ခေါ်ဆိုအပ်သည့် သွားမှု၊ ရပ် မှု၊ ထိုင်မှု၊ လျောင်းမှု၊ အိမ်မှု၊ ကွေးမှု၊ ဆန့်မှု အမူအရာ အစုစုသည် ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏ လှုပ်ရှားမှုသာဖြစ်၏။ ထိုထိုအမူအရာဖြင့် ရုပ်တရားအထူးတို့ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မှုသာဖြစ်၏ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤခန္ဓာကိုယ်၌ အခြားတစ်ပါး တစ်စုံတစ်ယောက်သွားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ ရပ်တတ်သော၊ ထိုင်တတ်သော၊ လျောင်းတတ်၊ အိပ်တတ်သော၊ ကွေးတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ ဆန့်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အတ္တ ဇီဝမှ ဆိတ်သုဉ်း၏။ စင်စစ်သော်ကား. . .

စိတ္တနာနတ္တမာဂဗ္ဗ၊ နာနတ္တံ ဟောတိ ဝါယုနော။

ဝါယုနာနတ္တတော နာနာ၊ ဟောတိ ကာယဿ ဣဇ္ဇနာ။

စိတ်ထူးခြားမှုကို အစွဲပြု၍ ဝါယောဓာတ်၏ ထူးခြားမှုသည် ဖြစ်၏။ ဝါယောဓာတ် ထူးခြားမှုကြောင့် ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏ လှုပ်ရှားမှု အထူးထူး အထွေထွေ ဖြစ်ပေါ်လေသည်။ ဤကား ဤဂါထာ၌ ပရမတ္ထသဘော အနက် အဓိပ္ပါယ်တည်း။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဤပထမဂါထာဖြင့် အနိစ္စ လက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာ - သုံးပါးကို ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ပြတော် မူပုံမှာ -

သွား၊ ရုပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း - ဣရိယာပုတ် လေးပါးတို့အနက် တစ်ခုသော ဣရိယာပုတ်၌ ကြာမြင့်စွာနေသဖြင့် ကိုယ်ဆင်းရဲနာကျင်မှုသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုကိုယ်ဆင်းရဲနာကျင်မှုကို ပယ်ဖျောက်ရန် အခြား ဣရိယာပုတ်တစ်ပါးသို့ ပြောင်းလဲမှုကို ပြုရတော့၏။ ကိုယ်ဆင်းရဲနာကျင်မှု = ဒုက္ခသဘော လက္ခဏာကို ဣရိယာပုတ်ဖြင့် ဖုံးထားအပ်လေသည်။ ဝါ-ဒုက္ခသဘော လက္ခဏာ မပေါ် နိုင်အောင် အခြားဣရိယာပုတ် တစ်ပါးပါးဖြင့် ပြောင်းလဲဖုံးအုပ်၍ ထားလေ သည်။

ထို့ကြောင့် 'ဒုက္ခ လက္ခဏာကို ဣရိယာပုတ်ဖုံးအုပ်သည်' ဟု ပညာရှိတို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြသည်။ သို့ရကား 'စရံ ဝါ ယဒိ ဝါ တိဋ္ဌံ' စသော ဂါထာ သုံးပိုဒ်ဖြင့် ဣရိယာပုတ် တစ်မျိုးတစ်မျိုး ပြောင်းလဲဖုံးအုပ်၍ ထားအပ်သော ဒုက္ခလက္ခဏာကို ပြတော်မူ၏။ (ကိုယ်ဆင်းရဲသောကြောင့် ဣရိယာပုတ် အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲရမှုတည်းဟူသော အကျိုးကို ဖော်ပြသဖြင့် အကြောင်း ဖြစ်သည့် ကိုယ်ဆင်းရဲမှု = ဒုက္ခလက္ခဏာကို သိရလေသည်။)

ထို့အတူ သွားသောအခါ၌ ရပ်ခြင်း စသည်တို့ မရှိသောကြောင့် 'သော ကာယဿ ဣဇ္ဇနာ - ဤသွား၊ ရုပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း၊ ရှေ့နှောင်းတက်၊ ဆုတ်၊ ကွေးရှုပ်၊ ဆန့်တန်းမှု အစုစု အဖုံဖုံ အမူအရာ အလုံးစုံသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ လှုပ်ရှားမှုသာတည်း' ဟု ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သန္တတိ ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အနိစ္စလက္ခဏာကို ပြတော်မူ၏။

34A ထေရီအပါဒါန်

ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပွားနေမှုကို သန္တတိဟူ၍ ခေါ်ဆိုသည်။ ယင်းသို့ ရုပ်နာမ်တို့၏ အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပွားနေမှု = သန္တတိကြောင့် ထိုရုပ်နာမ်တရားတို့၏ သူ့ခဏနှင့် သူ ချုပ်ပျောက်ပျက်ဆုံး၍ သွားမှုတည်းဟူသော = အနိစ္စလက္ခဏာကို မမြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို အစွဲပြု၍ 'အနိစ္စလက္ခဏာကို သန္တတိ ဖုံးအုပ်ထားသည်' ဟု ပညာရှိတို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြသည်။ 'ဧသာ ကာယဿ ဣဉ္ဇနာ = ဤ သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း၊ ရှေ့၊ နှောင်းတက်၊ ဆုတ်၊ ကွေးရုပ်၊ ဆန့်တန်းမှု အစုစု အဖုံဖုံ အမူအရာ အလုံးစုံသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ လှုပ်ရှားမှုသာတည်း' ဟု ဟောတော်မူလိုက်ခြင်းဖြင့် . . .

'ဣရိယာပုတ် အမူအရာ တစ်ခုတစ်ခု၌ သဘောတူသောနာမ်ရုပ် တစ်စုတစ်စု တို့ အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေကြသည်။ ဣရိယာပုတ်တစ်ပါး အမူအရာတစ်ပါး ပြောင်းလဲသွားသောအခါ ထိုနာမ်ရုပ် တရားတို့သည် အစုလိုက် အစုလိုက်ပင် ပြောင်းလဲ၍ သွားကြသည် = ချုပ်ပျောက်၍သွားကြသည်' ဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေတော်မူ၏။

ထို့ကြောင့် ထိုနောက်ဆုံး စတုတ္ထပိုဒ်ဖြင့် သန္တတိဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားသည့် အနိစ္စလက္ခဏာကို မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားပြတော်မူသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ကို သိရလေသည်။

ရှေး၌ ဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း ပရမတ္ထ သဘာဝ စင်စစ်အားဖြင့် သွားလို ရပ်လို၊ ထိုင်လို၊ လျောင်းလိုသောစိတ်ကြောင့် စိတ္တဝေါယောဓာတ်ဖြစ်သည်။ ထို ဝါယောဓာတ် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့သောကြောင့် သွားသော အမူအရာ၊ ရပ်သော အမူအရာ၊ ထိုင်သော အမူအရာ၊ လျောင်းသောအမူအရာဖြင့် ရုပ်အထူးတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ကြသည်ကိုပင် လောက ပညတ်အားဖြင့် သွားသည်၊ ရပ်သည်၊ ထိုင်သည်၊ လျောင်းသည်၊ ရှေ့သို့တက်သည်၊ နောက်သို့ ဆုတ်သည်၊ ကွေးသည်၊ ဆန့်သည်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်လေသည်။ ပရမတ္ထ အားဖြင့်ကား ထိုထိုအကြောင်း စုပေါင်းညီညွတ်သဖြင့် ရုပ်အထူးတို့ဖြစ်ကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ဆိုင်ရာအကြောင်း စုပေါင်းညီညွတ်သဖြင့် ထိုထို

သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်းစသော အမူအရာအားဖြင့် ရုပ်အထူး တို့၏ ဖြစ်ကြခြင်းသာ ဟုဆိုလိုသည်။

ဤအချက်ကို လေးနက်စွာ မသိသောကြောင့် အတ္တဝါဒသမားတို့က 'အတ္တလိပ်ပြာသည်ပင် သွား၏၊ ရပ်၏၊ ထိုင်၏၊ လျောင်း၏' ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။ ထိုသူတို့ အလိုအားဖြင့် 'အတ္တ လိပ်ပြာ၏ သွားမှု၊ ထိုင်မှု၊ လျောင်းမှု' ဟု ဆိုကြသည်ကို မြတ်စွာဘုရားရှင်က 'အတ္တလိပ်ပြာ၏ သွားမှု၊ ရပ်မှု၊ ထိုင်မှု၊ လျောင်းမှုမဟုတ်။ သော ကာယဿ ဣဉ္ဇနာ - ဤ အပြုအမူ အလုံးစုံသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ လှုပ်ရှားမှု ထိုထိုအကြောင်း စုပေါင်းညီညွတ်သဖြင့် ထိုထို အမူအရာအားဖြင့် ရုပ်အထူးတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ပွားခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်' ဟု ဟောတော်မူသည်။

ယနလေးပါး

ဤ၌ (၁) သန္တတိယန၊ (၂) သမ္မဟယန၊ (၃) ကိစ္စယန၊ (၄) အာရမ္မဏယန ဟူ၍ ယနလေးပါးရှိသည်။

(၁) ထိုလေးပါးတို့တွင် ရှေ့နောက်ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အခြားမရှိ အကြားမထင်သောအားဖြင့် တရားလုံး တစ်ခုတည်းကဲ့သို့ ထင်မှတ်ယူရအောင် ဖြစ်ပွားခြင်း စုလျက် တွဲလျက် ခဲလျက် ဖြစ်ပွားခြင်းသည် သန္တတိယန မည်၏။

ဤ၌ 'အခြားမရှိသောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း' ဟူသည်မှာ ရှေ့တရား၏ ဘင်ခဏနှင့် ပြိုင်လျက် နောက်တရားကဖြစ်ခြင်း တစ်နည်း ရှေ့တရားချုပ်သည်၏ အခြားမဲ့မှာပင် နောက်တရားက ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

၎င်းကို (ပုရိမပစ္စိမာနံ နိရန္တရတာ - ရှေ့တရား နောက်တရားတို့၏ အကြားမရှိ ဖြစ်သည်-၏အဖြစ်) ဟူ၍ ဋီကာဆရာကြီးများ ခေါ်ဆို အသုံးပြုတော်မူကြသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အခြားမရှိ အကြားမထင်အောင် ဖြစ်ပွားခြင်းဖြင့် အဖြစ်တရားဘက်က အားရှိကာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၍ အပျက်တရားဘက်က မထင်ရှားသောကြောင့် 'ယခု တွေ့မြင်ရသော တရားသည် ယခင်

တွေ့မြင်ရသော တရားပင်တည်းဟု မှတ်ယူသောအနေဖြင့် လူများအပေါင်းတို့ ဖောက်ပြန်ထွေပြား အထင်မှား အမှတ်မှားကြရလေသည်။ ဤသဘောကို 'ထင်းမီးစတစ်ခုကို ကိုင်၍ ဝှေ့ယမ်းလျှင် မီးပိုင်းကြီးဟု ထင်ရမှု'က သက်သေ ခံလျက်ရှိသည်။ ဤကား သန္တတိယနတည်း။

(၂) ဖဿ-အစရှိသော နာမ်တရား၊ ပထဝီ-အစရှိသော ရုပ်တရားတို့၏ ထိုထို နာမ်ကလာပ် ရုပ်ကလာပ်တို့၌ တစ်ပေါင်းတည်း တစ်စုတည်းအနေဖြင့် ပရမတ္ထတရားသား တစ်ခုတည်းကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရအောင် စုလျက်တွဲလျက် ခဲလျက် ဖြစ်ပွားခြင်းသည် သမူဟယနမည်၏။

နာမ်တရား ရုပ်တရားတို့သည် ဖြစ်ပွားကြသောအခါ တရားလုံး (သဘာဝ သတ္တိ) တစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်။ နာမ် တရားဘက်ကလည်း အနည်းဆုံး ရှစ်မျိုး (စက္ခုဝိညာဉ်နှင့် သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ စေတသိက် ခုနစ် ပါးကို ဆိုလိုသည်။) ရုပ်တရားဘက်ကလည်း အနည်းဆုံး ရှစ်မျိုးပင် (အဋ္ဌ ကလာပ်ရုပ်ကို ရည်ညွှန်းသည်) ဖြစ်ပွားကြသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အနည်းဆုံး သဘာဝသတ္တိရှစ်မျိုးတို့ သဘာဝသတ္တိတစ်မျိုးတည်းဟု ထင်မှတ်ယူရအောင် စုလျက် ပေါင်းလျက် တွဲလျက် ခဲလျက် ဖြစ်ပွားခြင်းကို သမူဟယနခေါ်သည် ဟု ဆိုလိုသည်။ ဤကား သမူဟယနတည်း။

(၃) နာမ်ကလာပ်တစ်ခုတစ်ခု၊ ရုပ်ကလာပ်တစ်ခုတစ်ခု၌ ပါရှိကြသည့် နာမ်တရား ရုပ်တရားအသီးသီးတို့သည် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ မိမိမိတို့၏ ကိစ္စ အလုပ်တို့ကို ပြုလုပ်ပြီးပြေစေကြလျက် ဖြစ်ပွားကြလေသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ပွား ကြရာ၌ (အဘိဓမ္မာ ဉာဏ်ပညာမျက်စိ မရှိသောသူတို့အဖို့မှာ) ဤကား ဖဿ၏အလုပ်ကိစ္စ၊ ဤကား ဝေဒနာ၏အလုပ်ကိစ္စ၊ ဤကား သညာ၏ အလုပ်ကိစ္စ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဤကား ပထဝီ၏ကိစ္စ၊ ဤကား အာ ပေါ၏ကိစ္စ၊ ဤကား ဝါယော၏ကိစ္စ၊ ဤကား တေလေ၏ကိစ္စ စသည်ဖြင့် လည်းကောင်း အလုပ်ကိစ္စအထူးကို သိဖို့ရန် ခဲယဉ်းလှကုန်၏။ ယင်းသို့ နာမ် တရား ရုပ်တရားတို့၏ မိမိတို့၏ ဆိုင်ရာကိစ္စအထူးကို သိနိုင်ခဲ့သောအနေဖြင့်

တရားလုံး တစ်ခုတည်းဟု ထင်မှတ်ရအောင် စုလျက် တွဲလျက် ခဲလျက် ဖြစ်ပွားမှုကို ကိစ္စယနခေါ်သည်။ ဤကား ကိစ္စယနတည်း။

(၄) နာမ်ကလာပ်တစ်ခုတစ်ခု၌ ပါရှိသော ထိုထိုနာမ်တရားတို့၏ အာရုံ တစ်ခုကို စု၍ပေါင်း၍ အာရုံပြုသောအနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရုပ်ကလာပ် တစ်ခုတစ်ခု၌ ပါရှိသော ထိုထိုရုပ်တရားတို့၏ အာရုံတစ်ခုတည်းအနေဖြင့် လည်းကောင်း ပရမတ္ထတရားသာ (သဘာဝသတ္တိ) တစ်ခုတည်းဟု ထင်မှတ် ရအောင် စုလျက် တွဲလျက် ခဲလျက် ဖြစ်ပွားခြင်းကို အာရမ္မဏယန ခေါ်သည်။ ဤကား အာရမ္မဏယနတည်း။

အချုပ်အားဖြင့် အကြောင်းပစ္စည်းတရား အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်တရားအနေဖြင့် ဖြစ်ပွားကြသည့် များစွာသော ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ကာလအားဖြင့်၊ သဘာဝ အားဖြင့်၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ အာရုံသဘောအားဖြင့် အထူးအပြားကို သိနိုင်ခဲ့သော အနေအားဖြင့် တရားလုံး တရားသား တစ်ခုတည်းကဲ့သို့ ထင်မှတ်ယူရအောင် ဖြစ်ပွားခြင်းကို အစဉ်အတိုင်း သန္တတိယန၊ သမ္မဟယန၊ ကိစ္စယန၊ အာရမ္မဏ ယနဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်လေသည်။ (ဤ ယနလေးပါးအကြောင်းကို ဓမ္မသင်္ဂဏီ မူလဒီကာ စာမျက်နှာ ၆၀ နှင့် ဓမ္မသင်္ဂဏီအနုဒီကာ စာမျက်နှာ ၆၆ တို့မှ ထုတ်နုတ် ဖော်ပြအပ်သည်။)

“ငရုတ်စေ့၌၊ စိတ်တွေ့သတ်သတ်၊ အစပ်ကိုတည့်၊ ရှုမျှော်ကြည့်သို့၊ သတ္တိကိုမျှ၊ ရှုကြည့်ရာ၊ ပရမတ္ထမှာ”ဟူသောအတိုင်း ထိုထိုနာမ်ရုပ်တရားတို့၏ သဘာဝသတ္တိကို ဉာဏ်မျက် စိဖြင့် ရှုကြည့်နိုင်မှ ပရမတ္ထသို့ အမြင်ဆိုင် ရောက်သည်။ ပရမတ္ထသို့ အသိဉာဏ် အမြင်ဆိုက်ရောက်မှ ယနပြုသည်။ ယနပြုမှ အနတ္တအသိဉာဏ်ကို ရနိုင်သည်။ သဘာဝသတ္တိကို ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မဆိုက်လျှင် ယနမပြု၊ ယနမပြုလျှင် အနတ္တအသိဉာဏ်ကို မရနိုင်။ ထို့ကြောင့် “အနတ္တ လက္ခဏာကို ယနဖုံးသည်”ဟု ပညာရှိတို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြသည်။

ဤပထမဂါထာ၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် စတုတ္ထပါဒ “သော ကာယဿ ဣဇနာ - ဤအပြုအမူ အလုံးစုံသည် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အတ္တလိပ်ပြာ၏ အပြု

အမူမဟုတ်၊ စင်စစ်ကား ထိုထိုရုပ်နာမ်တရား အစု၏ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ မိမိ မိမိ တို့၏ အလုပ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပြီးပြေစေသောအားဖြင့် ဖြစ်ပွားမှု၊ လှုပ်ရှားမှုသာ တည်း”ဟု ဟောတော်မူလိုက်သဖြင့် ယနဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အနတ္တ လက္ခဏာသဘောကို ပြတော်မူ၏။ ဤအရာစုကား နက်နဲဘိတောင်း၊ သာမန် ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မသိနိုင်ချေ။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ပြတော်မူ သောအားဖြင့် နိစ္စသဘော၊ သုခသဘော၊ အတ္တသဘောမှ ဆိတ်သုဉ်းသည့် သုညတကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် တစ်ဖန် သဝိညာဏက အသုဘ = သက်ရှိအသုဘ၊ အဝိညာဏက အသုဘ = သက်မဲ့အသုဘ နှစ်ပါးကို ပြအံ့ သောငှာ နောက်ဂါထာများကို ဆက်၍ ဟောကြားတော်မူလေသည်။

- (၂) အဋ္ဌိနဟာရုသံယုတ္တော၊
- တစမံသာဝလေပနော။
- ဆဝိယာ ကာယော ပဋိစ္စန္ဓော၊
- ယထာဘူတံ န ဒိဿတိ။

ကာယော၊ သဝိညာဏကခေါ်ဆို ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ အဋ္ဌိနဟာရုသံ ယုတ္တော၊ (သုံးရာသော) အရိုး၊ အရိုးကိုဖွဲ့သည့် (တိုးရာသော) အကြော၊ အရသာကိုဆောင်သည့် (ခုနစ်ထောင်သော) အကြောတို့နှင့် ဖွဲ့ယှက်ရစ်ပတ် စပ်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ တစမံသာဝလေပနော၊ အဆင်းဖွေးဖြူ ထူသောအတွင်း ရေ၊ ကိုးရာသော သားတစ်စုံဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သည်ဖြစ်၍။ (ပရမဒုဂ္ဂန္ဓ ဇေဂ္ဂစ္စပဋိကူလော၊ အလွန်ပင် ရနံ့ပုပ်လှောင်း စက်ဆုပ်ဖွယ် ရွံရှာဖွယ် ကောင်း လှ၏။) ကာယော၊ သဝိညာဏကခေါ်ဆို ဤခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဆဝိယာ၊ အဆင်း ထူးထွေ အပေါ်ရေဖြင့်။ ပဋိစ္စန္ဓော၊ အိမ်နံရံကို အညှိစသည် ဆိုးရည်သုတ်မွန်း ပုံနှုန်းနှုန်းလျှင် ဖုံးလွှမ်းခြယ်လှယ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ယထာ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန် လှစွာ အသုဘအခြင်းအရာကို။ န ဒိဿတိ၊ ပညာအန္ဓ လူဇာလတို့ လုံးဝမထင် မမြင်ကြချေ။



ဤကိုယ်၏ သဘောကား အိမ်၌ ထုပ်၊ လျှောက်၊ ခိုင်း၊ မြား၊ အမာခံ များကို မရွေ့ရှားအောင် ကြိမ်နွယ်ဖြင့် တုပ်နှောင် ဖွဲ့ချည်အပ်သကဲ့သို့ အမာခံ ဖြစ်သော အရိုးပေါင်းသုံးရာခြောက်ဆယ်တို့ကို မရွေ့မရှား တည်ရှိအောင် ကြိမ်နွယ်နှင့်တူသော အကြောပေါင်း ကိုးရာတို့ဖြင့် ဖွဲ့ယှက်တုပ်နှောင်၍ ထား အပ်လေသည်။ ထို၏ အပေါ်မှ ဘိတ္တိခေါ်သော မျက်ကွက်နံရံကို နွားချေး မြေညက်စိုင်တို့ဖြင့် မွမ်းမံလိမ်းကျံအပ်သကဲ့သို့ အသားတစ် အသားစိုင်ပေါင်း ကိုးရာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံမွမ်းမံအပ်လေသည်။ ထို၏အထက်မှ တစ်ဖန် အင်္ဂတေ အချောကိုင်သကဲ့သို့ အရေထူဖြင့် ရစ်ပတ်ဖွဲ့ယှက်၍ ထားအပ်လေသည်။ ဖော်ပြရာပါ အရိုး၊ အကြော၊ အသားတစ်၊ အရေထူများကား ပင်ကိုသဘာဝ အားဖြင့် ရနံ့ပုပ်လှောင်း စက်ဆုပ်ဖွယ် ရွံရှာဖွယ်ကောင်းလှ၏။ သို့သော် အိမ် နံရံကို ကြည့်ရှု၍ တင့်တယ်အောင် အညို၊ အဝါ၊ အစိမ်း၊ အနီစသော ဆေး အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် အသွေးအမျိုးမျိုးဖြစ်ရန် ခြယ်လှယ်ဖုံးအုပ်ထားသကဲ့သို့ ထို အရိုး၊ အကြော၊ အသားတစ်၊ အရေထူတို့ကို ဆိုးဆေးနှင့်တူသည့် အညို၊ အရွှေ၊ အနီ၊ အဖြူ အဆင်းအမျိုးမျိုးရှိသော ယင်ကောင်၏ တောင်ပံအလား (တစ်ကိုယ်လုံးကို ခွာ၍ လုံးလိုက်လျှင် ဇီးစေ့ခဲနံ့မျှသာ ပမာဏရှိသည့်) သိမ် မွေ့လှစွာသော အပေါ်ရံ အရေပါးက ဖုံးအုပ်၍ ထားအပ်သောကြောင့် ပညာ မျက်စိ မရှိသူတို့သည် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ အသုဘ အခြင်းအရာကို မမြင်ကြရ ချေဟု ဆိုလိုသည်။

ယင်းသို့ အရေပါးတည်းဟူသော ဆိုးရေတပ်စွန်းအပ်သည့် အရေထူဖြင့် ရစ်ပတ်ဖွဲ့ယှက်၍ ထားအပ်သောကြောင့် လူအပေါင်းအား မထင်ရှားသည့် အလွန်လျှင် မစင်ကြယ်၊ ရနံ့မကောင်း၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်၊ ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသည့် အထူးထူးသော အတွင်းအသုဘ ကောဋ္ဌာသတို့ကို ပညာမျက်စိဖြင့် ထိုးဖောက် ၍ ဤသို့မြင်အောင် ကြည့်ရှုရမည်ဟု ပြတော်မူလိုသဖြင့် ဤဂါထာတို့ကို ဆက်၍ ဟောတော်မူအပ်လေသည်။

- (၃) အန္တပူရော ဥဒရပူရော၊
- ယကနပေဠဿ ဝတ္ထိနော။

၂၆၀

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဟဒယဿ ပပ္ပါသဿ၊

ဝက္ကဿ ပိဟကဿ စ။

(၄) သိဟာဏိကာယ ခေဋ္ဌဿ၊

သေဒဿ စ မေဒဿ စ။

လောဟိတဿ လသိကာယ၊

ပိတ္တဿ စ ဝသာယ စ။

(အဟံ ကာယော၊ သဝိညာဏကခေါဆို ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ န စန္ဒနာ ဒိပူရော၊ စန္ဒကူးနံသာ စသည်တို့ဖြင့် ပြည့်သည်မဟုတ်။ အထ ခေါ၊ အဟုတ် သော်ကား)။ အယံ ကာယော၊ သဝိညာဏကခေါဆို ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ အန္တပူရော၊ အူမဖြင့်ပြည့်၏။ (ဝါ-အန္တပူရော၊ ယောက်ျားဒွတ္တိ မိန်းမ ဌာဝိ အတောင်ရှည်သား ဖြူသည်အဆင်း ကတေအင်းသို့ သွေးကျင်းမှာခွေ ခေါင်းပြတ်မြွေလို လည်မျိုဝစ္စ ပဒေသဝယ် နှစ်ဆယ်တတွန့် လိမ်တွန့်ရစ်နေ အူမခွေဖြင့် ပြည့်၏။) [ဝါ-ပေါက်သည့် နောက်အနက်ကား မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အနက်များဖြစ်သည်။ နောက်၌လည်း ဤနည်း အတူပင်။]

ဥဒရပူရော၊ အစာသစ်ဖြင့်ပြည့်၏။ (ဝါ-ဥဒရပူရော၊ စားသည့်အစာ သွင်လျာရူပ အူမထက်ဖျား ဆန့်ထုပ်လားသို့ ပ-ကား သန့်ရှင်း၊ တွင်း၊ ပိန္နဲခွံ ရွံ့ဖွယ်ဘိခြင်း တစ်စိတွင်းနယ် သုံးဆယ်နှစ်မျိုး ပိုးတို့နေရာ အူထုံးမှာဝယ် လျှာ ရည်တံထွေး သွားမြှေးအာစေး ထိုထိုကြေးကို သိမ်းထွေးပေါင်းစု ထောင်းထု ဝါးချေ မျိုလေဆင်းသက် ဓာတ်မီးချက်၏ ပရပွက်အူ ကျိုက်ကျိုက်ဆူပူ အမြှုပ် ထကာ ပိုးစာ၊ လောင်မီး၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် တသွယ်သွေးသား ငါးပါးကွဲလျက် ခွေးစားခွက်ဝယ် ထွေးဟက်စွန့်လတ် ခွေးအန်ဖတ်တရှိ အစာသစ်ဖြင့်ပြည့်၏။)

ယကနပေဋ္ဌဿ၊ အသည်းစိုင့်ဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-ယကနပေဋ္ဌဿ၊ ကုမုဒြာ ကြာချပ်ကျောက်နယ် စဉ်းငယ်နီလျက် ကသစ်ရွက်သဏ္ဍာန် ဉာဏ်မဲ့

ရူပနန္ဒာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ကြီးကြီး တစ်ခုတည်းသာ ပညာရှိဝယ် နှစ်၊ သုံး ငယ်လတ် ထနဗန္တ-ရေညာ မှာနေသော အသည်းစိုင့်ဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်၏။)

ဝတ္ထိနော၊ ကျင်ငယ်ဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-ဝတ္ထိနော၊ ပဲပြာရည် အဆင်း ဆီးစတွင်းဝယ် သက်ဆင်းကိုယ်မှ မရဝင်ပေါက် ထွက်ပေါက်သာထင် စိမ့်၍ဝင်သော ကျင်ငယ်အစုဖြင့်။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍ နေ၏။)

ဟဒယဿ၊ နှလုံးသားဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-ဟဒယဿ၊ ဆင်းရွက် ပခံ့ ကျောပြင်ပုံတည်း ကြာငုံအောက်ရှု ဉာဏ်ရှိသူဝယ် စဉ်းငယ်ပွင့်တုံ၊ စုငုံ မန္တ အပသန့်ရှင်း တွင်းသပွက်အူ နှစ်ဆူဓာတ်မှီ နီသည်ရာဂ၊ ဒေါသမည်းငြား၊ သားဆေးရည် မောဟ၊ တက္ကပဲရည်၊ ဝါသည်သဒ္ဓါ၊ ပညာပြိုးပြက် ဇောတ မြက်သွင် ဖြူစင်လွန်ကဲ လက်ဆွဲခွဲမျှ လောဟိတသည် ပုန္နာဂဋ္ဌိ တွင်းမှာ ရှိလတ် သားမြတ်လယ်ဗွေ ရင်မှာနေသော နှလုံးသားဖြင့်။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍ နေ၏)

ပပ္ပါသဿ၊ အဆုတ်အစုဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-ပပ္ပါသဿ၊ ရွမ်းမှည့် သဖန်း နီမြန်းဆင်းဟန် သဏ္ဍာန်စုတ်ပဲ့ မုန့်ယှက်ကဲနှုန်း သည်းနှလုံးကို အုပ်ဖုံး တွဲရ၍ အစာနဲက ထန်ကဲတေဇာ ပူလောင်လာ၍ ဩဇာမကပ် နွားဝါးဖတ်နှယ် သုံးဆယ်နှင့်နှစ် အသားတစ်ဟူသော အဆုတ်အစုဖြင့်။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍ နေ၏။)

ဝက္ကဿ၊ အညှို့နှစ်ခုဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-ဝက္ကဿ၊ ကသစ်စေ့နှယ် စဉ်းငယ်နီမှု တန္တုတညာ နှစ်မြှာသရက် လည်မှသက်သည့် တစ်ချက်နှစ်ခု ကြောဖွဲ့ပြုလျက် ဝတ္ထုပတ်လည် ရံ၍တည်သော အညှို့နှစ်ခုဖြင့်။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍ နေ၏။)

ပိဟကဿ စ၊ အဖျဉ်းဖြင့်လည်း။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-ပိဟကဿ စ၊ ကြောင်ပန်းပွင့်သွင် ညိုရောင်ထင်သော သတ္တင်္ဂုလာ နွားလျှာပုံတူ ဝတ္ထုဝဲဖက် သရက်ရွက် ဝမ်းလျှာ ဘေသညာတွင်သော အဖျဉ်းအစုဖြင့်လည်း။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍ နေ၏။)

35A ထေရီအပဒါန်

အယံ ကာယော၊ သဝိညာဏကခေါ်ဆို ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ သိယံ  
ဏိကာယ၊ နှပ်အစုဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-သိယံဏိကာယ၊ ငိုယိုသောက်  
စား ဓာတ်ချောက်ချား၍ ဖောက်ထားသိမ်းအုပ် ကြာရွက်ထုပ်မှ နို့ခမ်းကျသို့  
နုလှထန်းဆန် ဆင်းဟန်မယုတ် သလိပ်ပုပ်အဖြစ် စင်စစ်ဖြစ်မြောက် ဦးနှောက်  
ရည်လျှင်း ဦးခေါင်းတွင်းမှ သက်ဆင်းအာစောက် အထက်ပေါက်ဖြင့် လျှော  
လျှောက်နှာဖု တည်ယိုစုသော နှပ်အစုဖြင့်။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍နေ၏။

ခေဠဿ၊ တံထွေးဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-ခေဠဿ၊ ချဉ်၊ ငန်၊ စပ်၊  
ခါး မြင်၊ စား၊ ကြိမ် စိုစိစက်ဆုပ် နှလုံးလှုပ်၍ ရေမြှုပ်မယွင်း ပါးမှဆင်းလျက်  
လျှာရင်း ပျစ်ချွဲ လျှာဖျားကျသည် လျှာ၌တည်သော တံထွေးဖြင့်။ ပူရော၊  
ရွံဖွယ် လိလိပြည့်၍နေ၏။

သေဒဿ စ၊ ချွေးဖြင့်လည်း။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-သေဒဿ စ၊ ဓာတ်  
ဝိပရိ ပူမညီ၍ နှမ်းဆီအဆင်း ဆံမွေးတွင်းမှ သက်ဆင်းယိုကျသော ချွေး  
ဖြင့်လည်း။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍နေ၏။

မေဒဿ စ၊ အဆီခဲ အစုဖြင့်လည်း။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-မေဒဿ စ၊  
ထက်ခြမ်းခွဲသည် နန္ဒင်းခဲတူ ဆူသောသူအား ရေသားကြား၌၊ ကြုံသူအားမှာ  
ဆူ ရာရာမှီသော အဆီခဲဖြင့်လည်း။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍နေ၏။

လောဟိတဿ၊ သွေးဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-လောဟိတဿ၊ ချိပ်  
ရည်အဆင်း တစ်ခွက်ခင်းမျှ ရင်တွင်းဆုပ်ညှို့ နှလုံးတို့ထက် တစက်စက်ကျ  
\*ယကနအောက်နေ ဤလေးထွေကို စိုစေလျက် စုဝေးသောသွေး (သန္နိစိတ  
သွေးကို ဆိုလိုသည်။) ကျသောချိပ်ရည် ပမည်ပိုက်ကျုံး ကိုယ်လုံးနဲ့ရောက်  
အကြောလျှောက်သော သွေး (သံသရဏသွေးကို ဆိုလိုသည်) အားဖြင့် နှစ်  
ပါးသော သန္နိစိတ၊ သံသရဏသွေးအစုဖြင့်။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍  
နေ၏။

လသိကာယ၊ အစေးပုပ်ဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-လသိကာယ၊ မဟာ  
လှေကား စေးလားသဖွယ် ရှာရှစ်ဆယ်ဆက် အမှီးဆက်၌ ဆွတ်လျက်တည်နဲ့  
ပျစ်၍ချွဲသော အစေးပုပ်ဖြင့်။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍နေ၏။

\* ယကန-အသည်း

ရွှေပဒုန္နာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ပိတ္တဿ စ၊ သည်းခြေဖြင့်လည်း။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-ပိတ္တဿ စ၊ ဆုပ်နှလုံးကြား အသည်းနား၌ ထွားထွားကြီးကြီး သပွတ်သီးနှယ် အအိမ် ဝယ်တည် မည်စည်ဆီကဲ့ အိမ်ဖွဲ့သည်ခြေ (ဗဒ္ဒသည်းခြေကို ဆိုလိုသည်) စိုလေရာရာ ရေမှာ ဆီဆမ်း ပမာ လှမ်းသား ညှိုးနွမ်းပျဉ်းပွင့် ကစော့ပွင့် တောင်ကြာ ပန်းဆင်းဝါသို့ အိမ်မှာ မနေ (အဗဒ္ဒသည်းခြေကို ဆိုလိုသည်) နှစ်ပါးသော ဗဒ္ဒ သည်းခြေ၊ အဗဒ္ဒသည်းဖြေဖြင့်လည်း။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍ နေ၏။

ဝသာယ စ၊ ဆီကြည်ဖြင့်လည်း။ ဝါ-ခြင်ဆီဖြင့်လည်း။ ပူရော၊ ပြည့်၏။ (ဝါ-ဝသာယ စ၊ သဘောမတူ ရှိန်ပူဆာလျှင်း နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် အဆင်း အုန်းဆီ ရေပေါ် ဆီသဏ္ဍာန် ပြည့်ဟန်မသွေ လက်၊ ခြေ၊ နှာစွန်း ပခုံးစွန်းမှီ ခြင်ဆီဖြင့်လည်း။ ပူရော၊ ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍ နေ၏။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် အန္တပူရော စသော နှစ်ဂါထာတို့ ဖြင့် 'ဤကိုယ်အတွင်း၌ ပုလဲပတ္တမြား စသည်အတူ အမြတ်တနိုးယူလောက် သည့် ကောဋ္ဌာသဟူ၍ မြူမှုမရှိ၊ စင်စစ်သော်ကား ဤကိုယ်ကောင်သည် မစင်မကြယ် ရွံဖွယ်တို့ဖြင့်သာလျှင် ပြည့်၍ နေ၏' ဟု ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ရွံရှာဖွယ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ထိုကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ရွံရှာဖွယ်ကိုပင် အပ၌ ဖြစ်သော ရွံရှာဖွယ်ဖြင့် ထင်စွာပြု၍ ရှေး၌ဆိုပြီး၊ မဆိုရသေးသည်ကိုပါ သိမ်း ရုံး၍ ပြတော်မူလိုရကား ဤဆိုလတ္တံ့သော နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

- (၅) အထဿ နဝဟိ သောတေတိ၊  
 အသုစိ သဝတိ သဗ္ဗဒါ။  
 အက္ခိမှာ အက္ခိဂူထကော၊  
 ကဏ္ဏမှာ ကဏ္ဏဂူထကော။
- (၆) သိယံဏိကာ စ နာသတော၊  
 မုခေန ဝမတေကဒါ။  
 ပိတ္တံ သေမှဉ္စ ဝမတိ၊  
 ကာယမှာ သေဒဇ္ဇိကာ။

အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဿ ကာယဿ၊ သဝိညာဏကခေါ်ဆို ဤခန္ဓာ ကိုယ်၏။ နဝဟိ သောတေတိ၊ ကိုးပေါက်ဒွါရ အမာဝတို့မှ။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့နေ့ ညည ခပ်သိမ်းသောကာလ၌။ အသုစီ၊ မစင်မကြယ် ရွံရှာဖွယ် အစုသည်။ သဝတိ၊ တားမရ ဆီးမရ ယိုစီး၍ကျ၏။ (ကိ သဝတိ၊ အဘယ်သို့ ယိုစီး၍ ကျသနည်း ဟူမူ)၊ အက္ခိမှာ၊ မျက်စိနှစ်ဖက်မှ။ အက္ခိဂူထကော၊ မျက်ဝတ် မျက်ချေး အညစ်အကြေးသည်။ သဝတိ၊ တားဆီးမရ ယိုစီး၍ကျ၏။ ကဏ္ဍမှာ၊ နားတွင်းနှစ်ဖက်မှ။ ကဏ္ဍဂူထကော၊ နဖာနားချေး အညစ်အကြေးသည်။ သဝတိ၊ တားဆီးမရ ယိုစီး၍ကျ၏။ (၅)

သိယံကိကာ စ၊ နှာရည်နှုပ်ချေး အညစ်အကြေးသည်လည်း။ ဧကဒါ၊ တစ်ရံတစ်ခါ။ နာသတော၊ နှာခေါင်းနှစ်ဖက်မှ။ သဝတိ၊ တားဆီးမရ ယိုစီး၍ကျ ၏။ ဧကဒါ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ဝါ-ခံတွင်းမှ။ ဝမတိ၊ တပွက်ပွက် ပျို့အန်၍ ထွက်၏။ ပိတ္တဇ္ဇ၊ ဗဒ္ဓ၊ အဗဒ္ဓ နှစ်ဝသော သည်းခြေသည်လည်း ကောင်း။ သေမှဉ္ဇ၊ သလိပ်သည်လည်းကောင်း။ (ဝါ-သေမှဉ္ဇ-ဝက်ချေးဘနဲ ပျစ်ချွဲရွက်ရည် ပုံပမည်သို့ ဖြူသည်အဆင်း တခွက်ခင်းမျှ အူတွင်းစာထက် စာနံသက်ကို ဆို့လျက်ပိတ်သော သလိပ်အညစ်အကြေးသည်လည်းကောင်း)။ ဧကဒါ၊ တစ်ရံတစ်ခါ။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ဝါ-ခံတွင်းမှ။ ဝမတိ၊ တစိစိတပွက်ပွက် ပျို့အန်၍ ထွက်၏။ ကာယမှာ၊ ကိုယ်အလုံးမှ။ သေဒ ဇလ္လိကာ၊ ချွေး၊ ဆား၊ အရေလွှာ၊ မြူ အညစ်အကြေးသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့နေ့ ညည ခပ်သိမ်းသော ကာလ၌။ သဝတိ၊ တားဆီးမရ ယိုစီး၍ကျ၏။ (၆)

ဤ၌။ ဝစ္စမဂ်မှကျင်ကြီး၊ ပဿာဝမဂ်မှ ကျင်ငယ်တို့ ယိုစီး၍ ကျမှုကို လူအသိများ ထင်ရှားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အခါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပရိသတ်ကို သိတော် မူသောကြောင့်လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် အထူးဟော တော်မမူဘဲ အခြား တစ်နည်းတစ်ဖုံအားဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးမှပင် မစင်မကြယ် ရွံရှာဖွယ်တို့သာ ယိုစီး၍ကျသည်ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် 'ကာယမှာ သေဒဇလ္လိကာ' ဟု ချုပ်၍ပြတော်မူသည်။

ထိုဖော်ပြရာပါ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ထမင်းချက်လျှင် ဆန်ရေအညစ်အကြေးများသည် အမြုပ်နှင့်တကွ တက်ပြီးလျှင် ထမင်းအိုး

မျက်နှာဝကို လိမ်းကံ့၍ အပသို့လျှောက်သကဲ့သို့ ထိုအတူ စားသောက်အပ်  
သော အစာကို ကမ္မဇတေဇော ဓာတ်မီးဖြင့် ချက်အပ်သည်ရှိသော် အစာ၏  
အညစ်အကြေးများ တက်ပြီးလျှင် မျက်စိစသည်မှ မျက်ဝတ် မျက်ချေး စသော  
အညစ်အကြေးတို့ထွက်၍ အပသို့ ယိုစီးလျှောက်ကြောင်းကို ပြတော်မူသည်။

ယခုအခါ လောက၌ အမြတ်ဆုံးအင်္ဂါဟူ၍ သမုတ်အပ်သော အကြင်ဦး  
ခေါင်းသည် ရှိ၏။ အလွန်ထွတ်မြတ်သောကြောင့်ပင် ယင်းဦးခေါင်းအင်္ဂါဖြင့်  
ခိုက်၍ ရှိခိုးထိုက်သောသူတို့အားသော်မှလည်း (မာနခံကာ တစ်ရံတစ်ခါ)  
ရှိခိုးမှုကို မပြုကြကုန်။ ထိုဦးခေါင်းအင်္ဂါ၏လည်း အနှစ်မရှိသည်၏အဖြစ် မစင်  
ကြယ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ဤခန္ဓာကိုယ်၏ မစင်မကြယ် ရွံရှာဖွယ်အဖြစ်ကို  
ပြတော်မူလိုပြန်သောကြောင့် ဤဝါထာကို ကောတော်မူ၏။

- (၇) အထဿ သုသိရံ သီသံ၊
- မတ္တလုဂံဿပူရိတံ။
- သုဘတော နံ မညတီ ဗာလော၊
- အဝိဇ္ဇာယ ပုရက္ခတော။

အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဿ ကာယဿ၊ သဝိညာဏကခေါ်ဆို ဤခန္ဓာ  
ကိုယ်၏။ သုသိရံ၊ အခေါင်းရှိသော။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ မတ္တလုဂံဿ၊  
ဦးနှောက်ဖြင့်။ (ဝါ-မတ္တလုဂံဿ၊ ဦးခွံထဲချောင် မှီခဲလျှောင်သို့ ဆင်းရောင်ဖြူစွာ  
ဦးချာ လေးဆက် လေးပုံဝက်သည် မုန့်ညက်စိုက်အတူ ဦးနှောက်အစုဖြင့်) ပူရိတံ၊  
ရွံဖွယ်လိလိ ပြည့်၍ နေ၏။ ဗာလော၊ ပညာအန္ဓ လူဗာလသည်။ နံ၊ ထိုမစင်  
မကြယ် ရွံဖွယ်အတိ ပြည့်၍နေသောကိုယ်ကို။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာတရားသည်။  
ဝါ-အဝိဇ္ဇာတရားဖြင့်။ ပုရက္ခတော၊ ရှေးရှုပတ်ကုံး ဖုံးလွှမ်းပိတ်ပင်အပ်သည်  
ဖြစ်၍။ ဝါ-ပိတ်ပင်အပ်သောကြောင့်။ သုဘတော၊ ငါ့ကိုယ်ကာယ တင့်တယ်  
စွာ၊ ငါ တင့်တယ်စွာ၊ ငါ၏ တင့်တယ်ခြင်းကား နိစ္စဟူ၍။ မညတီ၊ တဏှာ၊  
မာန၊ ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် အမှားမှားပင် မှတ်ထင်အောက်မေ့၏။

သဝိညာဏက အသုဘခန်းပြီး၏။



ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သဝိညာဏက (သက်ရှိ) အသုဘခန်းကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ အဝိညာဏက (သက်မဲ့) အသုဘကို ပြတော်မူအံ့သောငှာ (တစ်နည်း) စကြာမင်း၏ကိုယ်ပင်သော်လည်း ဆိုအပ်ပြီးသော အပုပ်အတိ ပြည့်သည်သာတည်းဟူသော သမ္မတ္တိဘဝ၌ အသုဘကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ပျက်စီးခြင်းတည်းဟူသော ဝိပတ္တိဘဝ၌ အသုဘကို ပြတော်မူအံ့သောငှာ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

(၈) ယဒါ စ သော မတော သေတိ၊

ဥဒ္ဓါမာတော ဝိနီလကော။

အပဝိဒ္ဓေါ သုသာနသ္မိ၊

အနပေက္ခာ ဟောန္တိ ဉာတယော။

ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ သော ကာယော၊ ထိုကိုယ်သည်။ (အာယုဥသ္မာဝိညာဏာနပဂမေန၊ ရုပ်နာမ်ဇီဝိတ၊ ကမ္မဇတေဇော၊ စိတ်ဝိညာဉ်တည်းဟူသော သုံးပါးသောတရားတို့ ကင်းသဖြင့်)။ မတော၊ စုတိပြတ်ကြော့ သေလွန်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓါမာတော၊ သေသည်မှအထက်၌ လေပြည့်သောသားရေအိတ်ကဲ့သို့ ဖူးဖူးရောင်ပွလျက်။ ဝိနီလကော၊ နဂိုအဆင်း ပျက်ယွင်းယုတ်ယိုမည်းညိုသောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သုသာနသ္မိ၊ သူကောင်ပစ်ချ သုသာန်တစ်စ သင်းချိုင်းဝ၌။ အပဝိဒ္ဓေါ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သေတိ၊ မသာခေါင်းဝယ်လျောင်းရလေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဉာတယော၊ မသေမီခါ ချစ်လှစွာသည့် ဆွေဉာတိရင်း မိတ်ခပင်းတို့သည်။ အနပေက္ခာ၊ 'ထိုသူတစ်ဖန် ပြန်၍ အသက်မဆက်တော့ပြီ မှန်လှသည်' ဟု ရွယ်ရည်ရိုးရင်း အပြီးတိုင် ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဤဂါထာ၌၊ 'မတော၊ စုတိပြတ်ကြော့ သေလွန်' ဟူသော စကားရပ်ဖြင့် မမြဲသော အနိစ္စသဘောကို ပြတော်မူ၏။ 'သေတိ၊ မသာခေါင်းဝယ် လျောင်းရလေ၏' ဟူသော စကားရပ်ဖြင့် ထိုသူ၏ လုံ့လဝီရိယ လုံးဝမရှိတော့သည်ကို ပြတော်မူ၏။ ထိုနှစ်ပါးစုံဖြင့် အသက်ရှည်မှုကို စွဲ၍ဖြစ်သော စိတ်တက်ကြွမှု ဇီဝိတမာန်၊ အင်အားကောင်းမှုကို စွဲ၍ဖြစ်သော စိတ်တက်ကြွမှု ဗလမာန်၊ ဤမာန်နှစ်ပါးကို ပယ်ရှားရန် တိုက်တွန်းတော်မူသည်။

‘ဥဒ္ဓါမာတော၊ ဖူးဖူးရောင်ပွ’ ဟူသော စကားရပ်ဖြင့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန် ပျက်စီးခြင်းကို ပြတော်မူ၏။ ‘ဝိနီလကော၊ မည်းညိုသော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍’ ဟူသော စကားရပ်ဖြင့် ပင်ကိုကရှိရင်း အရေအဆင်းတို့၏ ပျက်စီးခြင်းကို ပြတော်မူ၏။ ထိုနှစ်ပါးစုံဖြင့် ရုပ်ရည်အဆင်း တင့်တယ်လှပခြင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သော စိတ်တက်ကြွမှု၊ မာန်မာနကို ပယ်ရှားရန် (နှင့်) ပုံပန်းသဏ္ဍာန် တင့်တယ်လှပမှုကို စွဲ၍ဖြစ်သော စိတ်တက်ကြွမှု၊ မာန်မာနကို ပယ်ရှားရန် တိုက်တွန်းတော်မူ၏။

‘အပဝိဒ္ဓေါ၊ စွန့်ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍’ ဟူသော စကားရပ်ဖြင့် ယူစရာ၊ ရစရာ ဘာမျှမရှိတော့သည်ကို ပြတော်မူ၏။ ‘သုသနသ္မိံ၊ သုသာန်တစ သင်းချိုင်းဝဋ်’ ဟူသော စကားရပ်ဖြင့် အိမ်တွင်း၌ထားရန် မထိုက်တန်အောင်ပင် စက်ဆုပ်ရွံ့ရာဖွယ်အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ ထိုနှစ်ပါးစုံဖြင့် ငါ့ဥစ္စာဟု စွဲလမ်းမှုကို ပယ်ရှားရန် (နှင့်) သုဘ၊ တင့်တယ်သည်ဟု မှတ်ထင်မှုကို ပယ်ရှားရန် တိုက်တွန်းတော်မူ၏။

‘အနပေက္ခာ ဟောန္တိ ဉာတယော၊ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတို့က အပြီးတိုင် ဝဲကွက်ခြင်းကင်းကြသည်’ ဟူသော စကားရပ်ဖြင့် မိမိကို ရှေးက မြတ်နိုးမှု ပြုခဲ့ကြသော ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတို့က မြတ်နိုးမှု မပြုကြတော့ခြင်းကို ပြတော်မူ၏။ ယင်းသို့ပြသခြင်းဖြင့် အခြံအရံများမှုကို စွဲ၍ဖြစ်သော စိတ်တက်ကြွမှု၊ ပရိဝါရမာန်ကို ပယ်ရှားရန် တိုက်တွန်းတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဤဂါထာဖြင့် အကောင်မပျက်သေးသော အဝိညာဏက (သက်မဲ့) အသုဘကို ပြတော်မူ၏။

ယခုအခါ အကောင်ပျက်စီးသော အဝိညာဏက (သက်မဲ့) အသုဘကို ပြတော်မူလို၍ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူ၏ -

(၉) ခါဒန္တိ နံ သုဝါနာ စ၊  
သိင်္ဂီလာ စ ဝကာ ကိမိ။  
ကာကာ ဝိဇ္ဇာ စ ခါဒန္တိ၊  
ယေ စညေ သန္တိ ပါဏိနော။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

နံ ကာယံ၊ ထိုသုသာန်တစ သင်းချိုင်းဝ၌ ပစ်ချအပ်သောကိုယ်ကို။  
 သုဝါနာ စ၊ အိမ်ခွေးတို့သည်လည်းကောင်း။ သိင်္ဂါလာ စ၊ မြေခွေး (တောခွေး)  
 တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝကာ၊ သစ်ကျွတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကိမိ၊  
 ပိုးလောက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ခါဒန္တိ၊ ခဲစားကြကုန်၏။ ကာကာ စ၊ ကျီးတို့  
 သည်လည်းကောင်း။ ဂိဇ္ဈာ စ၊ လင်းတတို့သည်လည်းကောင်း။ ခါဒန္တိ၊ ခဲစား  
 ကြကုန်၏။ အညေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တစ်ပါးကုန်သော။ ယေ စ ပါဏိနော၊  
 အကြင်အသားစား သစ်၊ ကျား၊ သိန်း၊ စွန် စသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။  
 သန္တိ ရှိကုန်၏။ တေ စ ပါဏိနော၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း။ ခါဒန္တိ၊ ခဲစား  
 ကြကုန်၏။

အဝိညာဏက အသုဘခန်း ပြီး၏။

ဤသို့လျှင် 'စရံ ဝါ ယဒိ ဝါ တိဋ္ဌံ' စသော ပထမဂါထာဖြင့် သုညတ  
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ 'အဋ္ဌိနဟာရု သံယုတ္တော' အစရှိသော  
 ခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့် သဝိညာဏက အသုဘ၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊  
 'ယထာ စ သော မတော စေတိ' အစရှိသောနှစ်ဂါထာတို့ဖြင့် အဝိညာဏက  
 အသုဘ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း ဤကိုယ်၏ သဘောကို ပြပြီးလျှင် ဤသို့  
 စင် နိစ္စံ၊ သုခ၊ အတ္တအဖြစ်မှ ဆိတ်သုဉ်းသော စင်စစ်အသုဘဖြစ်သော ဤ  
 ကိုယ်၌ 'အဝိဇ္ဇာဖုံးလွှမ်းသော-သူမိုက်သည် သုဘဟု အောက်မေ့ထင်မှတ်ဘိ၏'  
 ဟုသူမိုက်၏ဖြစ်ပုံကိုပြလျက် အဝိဇ္ဇာကို အဦးမူသဖြင့် ဝဋ်ကိုပြပြီးလျှင် ယခု  
 အခါ ထိုသို့ သဘောရှိသော ကိုယ်၌ ပညာရှိ၏ ဖြစ်ပုံကိုလည်းကောင်း၊  
 ပရိညာသုံးပါးကို အဦးမူသဖြင့် ဝိဝဋ်ကို လည်းကောင်း ပြတော်မူခြင်းငှာ  
 မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဤဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏ -

(၁၀) သုတွာန ဗုဒ္ဓဝနံ၊  
 ဘိက္ခု ပညာဏဝါ ဣဓ။  
 သော ခေါ နံ ပရိဇာနာတိ၊  
 ယထာဘူတဉ္စိ ပဿတိ။

ဣဓ၊ အံ့ဖွယ်ရှစ်ဖြာ ဤသာသနာ၌။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စကား  
 တော်ဖြစ်သော ဤဝိယေသုတ် (တစ်နည်း ကာယဝိစ္ဆန္ဒနိကာယသုတ်) ဒေသနာ  
 တော်ကို။ သုတွာန၊ အသင့်အားဖြင့် နာကြားရသောကြောင့်။ ပညာဏဝါ၊  
 ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ  
 ယောဂါဝစရ ရဟန်းသည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်  
 မှန်သော အတိုင်း။ ပဿတိ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာစက္ခုဖြင့် ရှုမြင်၏။ တသ္မာ၊  
 ထို့ကြောင့်။ နံကာယံ၊ ထိုကိုယ်ကို။ ပရိဇောနာတိ၊ ဉာတ၊ တီရဏ၊ ပဟာနအား  
 ပရိညာသုံးပါးဖြင့် ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်လေ၏။



ဤအရာ၌ ပရိညာသုံးပါးဖြင့် ဤကိုယ်ကို သိပုံမှာ -

လိမ္မာသော ကုန်သည်သည် မိမိဝယ်ယူမည့်ဘဏ္ဍာ အဖိုးဖိုးကို သေချာ  
 စေ့ငှ ကြည့်ရှုပြီးမှ 'အဖိုး ဤမျှဖြင့် ဝယ်ယူလျှင် အမြတ်အစွန်း ဤမျှဖြစ်လိမ့်  
 မည်' ဟု ရှေးဦးစွာ ဉာဏ်ဖြင့် နှိုင်းချိန်စဉ်းစား၍ ထိုသို့ နှိုင်းချိန်စဉ်းစား တိုင်း  
 ပြုပြီးလျှင် တစ်ဖန် အမြတ်အစွန်းနှင့်တကွ အရင်းဥစ္စာကိုယူလျက် ထိုဘဏ္ဍာကို  
 ရောင်းချစွန့်လွှတ်သကဲ့သို့ ဤအတူပင် ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ ယောဂါဝစရ ရဟန်း  
 သည် 'ဤကိုယ်၌ တကယ်စင်စစ် ရှိနေသောတရားတို့ကား (ပါဠိတော်၌  
 တိုက်ရိုက်ထုတ်ဖော် ဟောပြတော်မူအပ်သော) အရိုးအကြော စသည် (ပါဠိ  
 တော်၌ တိုက်ရိုက်မဟောအပ်သော) ဆံပင်၊ မွေးညင်း စသည်တို့သာတည်း'  
 ဟု ဉာဏ်ပညာစက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သောအခါ ဉာတပရိညာဖြင့် ဤကိုယ်ကို  
 ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ ဤကိုယ်၌ ရှိကြသော တရားတို့ကား အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊  
 အနတ္တတရားတို့သာတည်းဟု ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာစက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုသုံးသပ်  
 ဆုံးဖြတ်သောအခါ တီရဏပရိညာဖြင့် ဤကိုယ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ ဤသို့  
 'အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတရားတို့သာတည်း' ဟု ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာစက္ခုဖြင့်  
 ကြည့်ရှုသုံးသပ် ဆုံးဖြတ်၍ အရိယမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ ဤ ကိုယ်  
 ခန္ဓာ၌ တွယ်တာတပ်မက်မှု ဆန္ဒရာဂကို ဖယ်စွန့်သောအားဖြင့် ဤကိုယ်ကို  
 ပဟာနပရိညာဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိ၏။

(ဤ၌ ခပ်သိမ်းအားပင် မျက်မြင်ထင်ရှားဖြစ်သော ဤကိုယ် ကို (ယင်းသို့  
 မျက်မြင်ထင်ရှားဖြစ်လင့်ကစား) ဘုရားစကားတော်ကို မကြား မနာရလျှင်

36A ထေရီအပါဒါန်

သုညတ စသော အခြင်းအရာကို ပရိညာသုံးပါးဖြင့် ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘုရားစကားတော်ကို ကြားနာရမှသာ သိနိုင်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုသုညတ စသောအခြင်းအရာကို ပရိညာသုံးပါးဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဤ သာသနာတော်မှ ပြင်ပ ဗာဟိရကအယူရှိကြသူတို့မှာ ဤသို့ရှုမြင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း ပြတော်မူလို၍ - “သုတ္တာန ဗုဒ္ဓဝစနံ ဣဓ” ဟူသော ဤစကားရပ် တို့ကို ဟောတော်မူ၏။



နန္ဒာထေရီ ဘိက္ခုနီမကိုလည်းကောင်း၊ သိရိမာ၏ ရုပ်အဆင်း၌ တပ်စွန်း ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသည့်ရဟန်းကိုလည်းကောင်း အကြောင်းပြု၍ ဤယခု ဝိဇယဗျတ္တန် (တစ်နည်း ကာယဝိစ္ဆန္ဒနိကသုတ္တန်) ဒေသနာတော်ကို ဟောကြား အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိသတ်လေးပါးတို့တွင် ရဟန်းပရိသတ်က အမြတ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုရဟန်းပရိသတ်ကသာ ဘုရား အနား နီးပါးစွဲမြဲသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုအသုဘဟု ရှုသော အကျင့် ပဋိပတ် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု ရှုသောအကျင့်ပဋိပတ်သို့ ဆိုက်ရောက်သူ မှန်ကန် ရဟန်းရှင်လူ မည်သူမဆို ‘ဘိက္ခု’ မည်သည်၏အဖြစ် ကို ပြတော်မူ လိုသောကြောင့်လည်းကောင်း ဘိက္ခုဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ရဟန်းများမှသာ ပရိညာသုံးပါးဖြင့် သိကောင်းသောကြောင့် ဘိက္ခုဟုဟောတော်မူသည်မဟုတ်။ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်တို့လည်း အထူးမှတ်ယူရာ၏။

ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ‘ယထာဘူတဉ္စိ ပဿတိ’ ဟူသော စကားအရ ယထာဘူတ အဟုတ်အမှန်ကျအောင် ရှုကြည့်ပုံကို ပြတော်မူလို၍ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

- (၁၁) ယထာ ဣဒံ တထာ ဇတံ၊
- ယထာ ဇတံ တထာ ဣဒံ။
- အဇ္ဈတ္တဉ္စ ဗဟိဒ္ဓါ စ၊
- ကာယေ ဆန္တံ ဝိရာဇယေ။

ဣဒံ သဝိညာဏကာသုဘံ၊ ဤသက်ရှိ အသုဘကောင်သည်။ (အာယု ဥသ္မာ ဝိညာဏာနုပဂမာ၊ ရုပ်နာမ်ဇီဝိတ၊ ကမ္မဇတေဇော၊ စိတ်ဝိညာဉ်တည်း ဟူသော သုံးပါးသောတရားတို့ မကင်းခြင်းကြောင့်။ စရတိ တိဋ္ဌတိ နိဿိဒတိ သယတိ ယထာ၊ သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း သကဲ့သို့) တထာ၊ ထို့အတူ၊ ဧတံ ဧတရဟိ သုသာ နသယိတမ္ပိ၊ ယခုသုသာန်၌ လျောင်းသည့် အသက်မဲ့ အသုဘကောင်သည်လည်း။ (ပုဗ္ဗေ၊ မသေမိရှေးအခါက။ တေသံ၊ ထို တရား သုံးမျိုးတို့၏။ အနုပဂမာ၊ မကင်းခြင်းကြောင့်။ စရဏာဒိဓမ္မံ၊ သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်းခြင်းသဘောရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့လေပြီ)



ဧတံ ဧတရဟိ မတသရိရံ၊ ယခုသေသော ထိုအဝိညာဏက အသုဘ အကောင်သည်။ (တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုဆိုအပ်ငြား တရားသုံးမျိုးတို့၏။ အပဂမာ၊ ချုပ်စဲပြတ်ကင်းခြင်းကြောင့်။ န စရဏာဒိဓမ္မံ ယထာ၊ သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း ခြင်းသဘောမရှိသကဲ့သို့)။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣဒံ သဝိညာဏကမ္ပိ၊ ဤ သဝိညာဏက အသုဘအကောင်သည်လည်း။ (တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုဆိုအပ် ငြား တရားသုံးမျိုးတို့၏။ အပဂမာ၊ ချုပ်စဲပြတ်ကင်းခြင်းကြောင့်။ န စရဏာဒိ ဓမ္မံ၊ သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်းခြင်းသဘောမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေး ခန္ဓာရေးကို ထောက်တွေးမြော်မြင် ပညာရှင်သည်။) အဇ္ဈတ္တဉ္စ ကာယေ၊ အတွင်းအဇ္ဈတ္တ ကိုယ်ကာယ၌ လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓဉ္စ ကာယေ၊ အပြင်ဗဟိဒ္ဓ ကိုယ်ကာယ၌ လည်းကောင်း။ ဆန္ဒံ၊ တွယ်တာငြိကပ် တပ်မက်ခြင်း ဆန္ဒရာဂ ကို။ ဝိရာဇယေ- ဝိရာဇယေ၊ လေးပါး မဂ်ဉာဏ် သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်လှန်ရှင်းကာ ကင်းကွာ စေနိုင်ရာ၏။

ဤဂါထာ၌ - 'ယထာ ဣဒံ တထာ ဧတံ၊ ဤသက်ရှိ သဝိညာဏက ငါ၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ပင် ထိုသက်မဲ့ အဝိညာဏက အသုဘကောင်သည်လည်း ရှေးကဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ' ဟု မိမိနှင့် သေသောသူကောင်ကို ထပ်တူထပ်မျှပြုကာ ရှုကြည့်ခြင်းဖြင့် အပြင်ဗဟိဒ္ဓ ကိုယ်ကာယ၌ (ဖြစ်မည့်) ဒေါသကိလေသာကို ပယ်၏။

'ယထာ ဧတံ တထာ ဣဒံ၊ ထိုသေသောသူကောင်ကဲ့သို့ပင် ဤငါ၏ သက်ရှိ သဝိညာဏက ကိုယ်ကောင်သည်လည်း နောက်တစ်ချိန်၌ ဖြစ်လိမ့် မည်' ဟု သေသောသူကောင်နှင့် မိမိကို ထပ်တူထပ်မျှပြုကာ ရှုကြည့်ခြင်းဖြင့် အတွင်းထပ်တူ အဇ္ဈတ္တ ကိုယ်ကာယ၌ (ဖြစ်မည်) ရာဂကိလေသာကို ပယ်၏။

အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ ကိုယ်ကာယနှစ်ပါးကို (တစ်နည်း) သက်ရှိသက်မဲ့ ကိုယ် ကာယနှစ်ပါးကို ထပ်ထူထပ်မျှပြုကာ ရှုကြည့်နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာ ကို ပညာဖြင့် သိရကား ထိုကိုယ်ကာယနှစ်ပါး၌ သဘောသွားကို မသိခြင်း - မောဟကိလေသာကို ပယ်၏။

ဤသို့လျှင် ရှေ့ပိုင်းဝိပဿနာဉာဏ်အခိုက်၌ပင် အမှန်အတိုင်း သိမြင် သဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အကုသိုလ်မူလသုံးပါးကို တဒင်္ဂပဟာန်ဖြင့် ပယ်ရှားနိုင်ပြီးလျှင် ထိုဝိပဿနာဉာဏ်မှ အထက်မဂ်လေးပါးအစဉ်ဖြင့် အလုံး စုံသော ဆန္ဒရာဂကို သမုဇ္ဈေဒပဟာန်အနေအားဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်နိုင် လေသည်ဟု ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကို သိမှတ်ရာ၏။

ဤသို့လျှင် သေက္ခဘုံကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အသေက္ခဘုံကို ပြတော်မူလို ရကား ဤဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

(၁၂) ဆန္ဒရာဂဝိရတ္တော သော၊  
ဘိက္ခု ပညာဏဝါ ဣဓ။  
အဇ္ဈဂါ အမတံ သန္တိ-  
နိဗ္ဗာနံ ပဒမဇ္ဈတံ။



ဣဓ၊ အံ့ဖွယ်ရှစ်ဖြာ ဤသာသနာတော်၌။ (ဝါ) သဝိညာဏက အဝိညာဏက အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓဖြစ်သော ဤကိုယ်ကာယ၌။ ဆန္ဒရာဂဝိရတ္တော၊ တဏှာ ဆန္ဒ ဟူသမျှကို တစ်စမကျန် ပယ်လှန်ဖြတ်ရှင်း ကင်းတော်မူပြီးသော။ ပညာဏ ဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာရှိသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုမဂ္ဂါနန္ဒရဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသော။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမတံ၊ သေခြင်းတင်းသော။ ဝါ- အမြိုက်သုဒ္ဓာ အရသာသို့ လွန်စွာ မွန်မြတ် သော။ သန္တိ သခါရခပ်သိမ်းငြိမ်းရာ



ဖြစ်သော။ ဝါ - သန္တိလက္ခဏာ ငြိမ်းလှစွာသော။ နိဗ္ဗာန်၊ တဏှာမှ လွတ်မြောက်ရာ ဖြစ်သော။ အစ္စတံ၊ လျှောက် သက်ကြော စုတေခြင်း အလျှင်း မရှိသော။ ပဒံ၊ မဂ်ဉာဏ်စသည်ဖြင့် ရောက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ အဇ္ဈဂါ၊ ရောက်လေပြီ။

ဤဂါထာဖြင့် ဖော်ပြရာပါအတိုင်း ကျင့်ကြံ အားထုတ်သောသူသည် ဤတဏှာဆန္ဒ (တဏှာဆန္ဒ အဦးပြုသော ကိလေသာအပေါင်း)ကို စွန့်ပယ်၍ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်နှစ်ပါးကို ရရှိကြောင်း ပြဆိုတော်မူသည်။

ဤသို့လျှင် သက်ရှိ သက်မဲ့ သဝိညာဏက၊ အဝိညာဏက၏ အစွမ်းဖြင့် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အပြီးအဆုံးနှင့်တကွ ဟောတော်မူပြီး၍ တစ်ဖန် အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော ဒေသနာဖြင့် သို့စင် ကြီးကျယ် ဖွံ့ဖြိုး အကျိုးအာနိသင်ရှိသည့် ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သည့် ပမာဒဝိဟာရ၊ မေ့လျော့စွာနေခြင်းကို ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချတော်မူလိုရကား ဤ နောက်ဆုံး နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

(၁၃) ဒွိပါဒကော ယံ အသုစိ၊  
ဒုဂ္ဂန္ဓော ပရိဟိရတိ။  
နာနာကုဏပ ပရိပူရော၊  
ဝိဿဝန္ဓော တတော တတော။

(၁၄) တောဒိသေန ကာယေန၊  
ယော မညေ ဥဏ္ဏမေတဝေ။  
ပရံ ဝါ အဝဇာနေယျ၊  
ကိမညတြ အဒဿနာ။

ဒွိပါဒကော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော။ အယံ ကာယော၊ ဤလူ၏ ကိုယ်သည်။ အသုစိ၊ မစင်မကြယ် ရွံဖွယ်အတိ ပြည့်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ ပုပ်နံ့ညှိဟောင်း ရနံ့မကောင်းသည်ဖြစ်၍။ ပရိဟာရတိ၊ ရေချိုးခြင်း၊ နံ့သာလိမ်းခြင်း စသည်ဖြင့် နေ့ဆက်ရက်စဉ် ပြုပြင်ဆောင်ရွက်၍နေရ၏။ (အထ၊ ထိုသို့ နေ့ဆက်ရက်စဉ် ပြုပြင်ဆောင်ရွက်၍ ပေးနေပါလျက်)။ နာနာကုဏပ

ပရိပူရော၊ အထူးထူး အပြားပြား တစ်ပါးမက များလှစွာဘိ အပုပ်အတိ ပြည့်မြဲ  
ပြည့်၍ နေ၏။ တတော တတော၊ ထိုထို ကိုးပေါက်ဒွါရ အမာဝခပင်း ဆံမွေး  
တွင်းတို့မှ၊ ဝိဿဝန္တော၊ နံသာလိမ္မိကျ ပန်းကိုပန်၍ ဖန်ဖန်ကြီးကုတ် ဖြဲလွှမ်းရန်  
အားထုတ်သော်လည်း ပြုလုပ်သမျှ ကျိုးမရဘဲ ခေဠတံတွေး မျက်ဝတ်ခွေးနှင့်  
နှပ်စေးနဖာ ရွံဖွယ်ရာတို့ များစွာ ဒီးဒီး တတွေတွေယိုစီးလျက် ရှိပေ၏။

ဧတာဒိသေန၊ ဤသို့ မစင်မကြယ် ရွံဖွယ်အတိပြည့်၍ နေသော။  
ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ-ကိုယ်ကြောင့်။ ယော၊ အမှတ်မထား ယောက်ျား  
မိန်းမအကြင်သို့သော လူဗာလသည်။ ဥက္ကမေတဝေ၊ မာန်တကြွားကြွား  
ငါတကားဟု ထောင်လွှားခြင်းငှာ။ မညေ - မညေယျ၊ တဏှာအားဖြင့် ငါ၏  
ကိုယ်၊ မာန်အားဖြင့် ငါတကား၊ ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ငါ့ကိုယ်နိစ္စဟု တက်ကြွစိတ်ဝင်  
မှတ်ထင်လေရာ၏။ ပရံ ဝါ၊ သူတစ်ပါးကိုမူလည်း။ အဝဇာနေယျ၊ ဇာတိနာမ  
ဂေါတ္တ စသည် ထိုထိုသို့သော ဂုဏ်ရည်ဖြင့် မထီမဲ့မြင် ရှုတ်ချရာ၏။ (အတြ၊  
ထိုသို့ ကိုယ့်ကိုမြှောက်လျှင် သူ့ကို ဖိနှိပ်ခြင်း၌)။ အဒဿနာ၊ သစ္စာ လေးအင်  
အမှန်အတိုင်း မသိမြင်ခြင်းကို။ အညတြ၊ မယူကြည်ဖဲ ရှောင်လွှဲ ဖယ်ရှား  
အလွတ်ထား၍။ ကာရဏံ၊ အခြားတစ်ပါး အကြောင်းတရားသည်။ ကိသိယာ၊  
အဘယ်မှာလျှင် ဖြစ်ရာတော့အံ့နည်း။ (သစ္စာလေးပါးတရားကို မသိခြင်း  
ကြောင့်သာ ထိုကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို မြှောက်ပင့်၍ သူ့ကိုနှိပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု  
ဆိုလိုသည်။)

ဝိဇယသုတ္တန်ပြီး၏။



---

ဒေသနာနိဂုံး ဆုံးလတ်သောအခါ ဘတ္တဝါပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ သစ္စာ  
လေးပါး တရားသိမြင် တွက်တမ်းဝင်ကြလေသည်။ သိရိမာနတ် မိဖုရားသည်လည်း အနာဂါမိ  
ဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိလေသည်။ သိရိမာတို့ တစ်ဖက်သော ရဟန်းသည်လည်း သောတာပန်ဖိုလ်၌  
တည်လေ၏။

### ကုဏ္ဍလကေသာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ကုဏ္ဍလကေသာ ထေရီလောင်းလျာသည် လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌ ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်ကြီး၌ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာ ရွှေ ငွေ ခြွေရွှေကျေးကျွန်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော သူဌေးသမီး တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုသူဌေးသမီး အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ပါရမီဓာတ်ခံနှင့် ပညာ ဉာဏ်ပါရှိလာသူ အမျိုးသမီးကလေးဖြစ်သည်နှင့်အညီ ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ် ထားပြီး ဘုရားရှင်ထံသို့ မကြာမကြာ တရားနာသွားလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဤထေရီလောင်းလျာသည် ကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်၍ တရားနာနေစဉ် ဘိက္ခုနီတစ်ပါးကို ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ခိပ္ပါဘိည ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးတော်မူပုံကို ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ တွေ့မြင်ခဲ့ ရသည်။ သူဌေးသမီးကလေး၏ စိတ်ထဲတွင် လွန်စွာအားတက်ခြင်းဖြစ်ပြီး 'နောင်ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ဖြစ်သော ဘုရားရှင်တို့၏ လက်ထက်တော်၌ ထိုထေရီ ကဲ့သို့ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒများ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

#### ကျွတ်တမ်းဝင်ရပါလို၏

ထို့နောက် မကြာမီ အတောအတွင်းမှာပင် အလှူမဏ္ဍပ်ကြီးကို တခမ်း တနားဆောက်လုပ်စေပြီး သံဃာတော်များနှင့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို ပင့် ဆောင်ကာ ကြီးကျယ်သော အလှူဒါနပြုသည်။ လှူဖွယ်ဝတ္ထု အစုစုတို့ကို သာဓုခေါ်ကြစေရန် ရေစက်သွန်းချသည်။ ထို့နောက်တွင် ဘုရားရှင်ထံပါးသို့ ဝပ်တွားချဉ်းကပ်လျက် 'ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဤအလှူတော် ကြီးကို ပေးလှူရသော စေတနာကြောင့် နောင်ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော ဘုရား ရှင်တို့ လက်ထက်တော်တွင် ခိပ္ပါဘိညဧတဒဂ် ဘွဲ့ထူးကို ရရှိ၍ သံသရာဝဋ် စခန်းမှ ကျွတ်တမ်းဝင်ရပါလို၏' ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည်။

ဗျာဒိတ်ကြားပြီ

ထိုအခါ ရှစ်တော်မြတ်ဘုရားက အနာဂတံသ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ရှုမျှော် ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် နောင်ကမ္ဘာတစ်သိန်း လွန်လေသောအခါ ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားထင်ရှားစွာ ပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားရှင် လက်ထက်တော် အခါ၌ သင်သည် ကုဏ္ဍလကေသာဟူသောအမည်ဖြင့် ဒိပ္ပါဘိညဒေတဒဂ်ဘွဲ့ထူးကို ရ၍ သံသရာဝဋ်စက်မှ ကျွတ်လွတ်ရလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော် မူခဲ့သည်။

စာဂါနုဿတိကုသိုလ်

ထိုဗျာဒိတ်စကားကို သူဌေးသမီးကလေး ကြားသောအခါ များစွာအား တက်ခြင်းဖြစ်ပြီး စာဂါနုဿတိ သဘောဖြင့် လျှာဒါန်းခဲ့ပြီးသည့် ကုသိုလ်များကို အမြဲတမ်း ဆင်ခြင်ပွားများသည်။ မပြုရသေးသော ကုသိုလ်များကိုလည်း အဆင့်ဆင့် ပြုလုပ်နိုင်ရန် ကြိုးစားသည်။ တစ်သက်ပတ်လုံး ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထားလျက် ကုသိုလ်တရားများကိုသာ ပွားများဆည်းကပ်လေ့ရှိသည်။

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ထိုဘဝမှ စုတေသွားသော် ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်စေတနာအဟုန်ကြောင့် တာဝတိံသာဘုံမှာ ပြည့်စုံသော စည်းစိမ် ချမ်းသာဖြင့် ဒေဝတ္ထရာကညာနုထီး နတ်သမီးကလေး ဖြစ်ရလေသည်။

ကိုယ်တိုင်မြန်လည်ဖောပြပုံ

တဒါဟံ ဟံသဝတိယံ၊ ဇာတာ-သေဋ္ဌိကုလေ အဟံ။  
နာနာရတနပဇ္ဇောတေ၊ မဟာသုခသမပ္ပိတာ။

တဒါ၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရားရှင် ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်ကြီး၌။ နာနာရတန ပဇ္ဇောတေ၊ ပတ္တမြားစိန်ကြောင် ရတနာအရောင်တို့ဖြင့် ထိန်ပြောင် ပြီးပြက်၍ နေသော။ သေဋ္ဌိကုလေ၊ သူဌေးအမျိုး၌။ ဇာတာ၊ ခမ်းခမ်းနားနား ဖြစ်ပွား ပေါ်ပေါက်လျက်။ မဟာသုခသမပ္ပိတာ၊ ကြီးကျယ်ရိပ်ငြိမ် စည်းစိမ်ခံစား ခမ်းနားထိန်ညှီး တင့်တယ်သော သူဌေးသမီးသည်။ အဟံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

ဥပေတွာ တံ မဟာဝီရံ၊ အသောသီ ဓမ္မဒေသနံ။  
တတော ဇာတပသာဒါဟံ၊ ဥပေသီ သရဏံ ဇိနံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံမဟာဝီရံ၊ ထိုပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင်သို့။ ဥပေတွာ၊ ခစားဆည်းကပ်လျက်။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရား တော်မြတ်ကို။ အသောသီ၊ သဒ္ဓါနားဖြင့် နာကြားခဲ့ပါပြီ။ တတော၊ ထို တရားတော်ကို နာကြားသော အခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇာတပသာဒါ၊ ကြည်ညိုလှစွာ၊ သဒ္ဓါတရားပေါ်ပေါက်လာသည်ဖြစ်၍။ သရဏံ၊ သုံးလောကလုံး ညွတ်ရုံးမှီခိုရာဖြစ်တော်မူပေသော။ ဇိနံ၊ ငါးမာရ် အောင်မြင်ဘုရားရှင်ကို။ ဥပေသီ၊ ရိုသေလေးမြတ် ဆည်းကပ်ခံစားခဲ့ပါပြီ။

တဒါ မဟာကာရုဏီကော၊ ပဒုမုတ္တရနာမကော။  
ဓိပ္ပိဘိညာနမဂ္ဂန္တိ၊ ဌပေသိ ဘိက္ခုနီ သုဘံ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာကာရုဏီကော၊ သုံးဘုံတိုက်သား သတ္တဝါ အများတို့၌ အသနားတော် ကြီးမြတ်တော်မူပေသော။ ပဒုမုတ္တရနာမကော၊ ပဒုမုတ္တရ နာမထင်ရှား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ သုဘံ၊ တရားဓာတ်ဖြင့် ကောင်းမြတ်တင့်တယ်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီတစ်ပါးကို။ ဓိပ္ပိဘိညာနံ၊ အလျင်အမြန် တရားသိသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့တွင်။ အဂ္ဂန္တိ၊ အမြတ်ဆုံး ဟူ၍။ ဌပေသိ၊ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးတင်ထားတော်မူလေ၏။

တံ သုတွာ မုဒိတာ ဟုတွာ၊ ဒါနံ ဒတွာ မဟေသိနော။  
နိပစ္စ သိရသာ ပါဒေါ၊ တံ ဌာနံ မဘိပတ္တယိ။

တံ၊ ထိုဧတဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးတော်မူသည်ကို။ သုတွာ၊ အထင် အရှား နာကြားရသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မုဒိတာ၊ ကြည်လင် ရွှင်ပြုံး နှလုံးဝမ်းမြောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟေသိနော၊ ရှင်တော်မြတ် ဘုရားအား။ ဒါနံ၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနား များပြားလောက်လုံ ဗိုလ်ပုံပဲ့ချီး အလှူ ကြီးကို။ ဒတွာ၊ စေတနာဖွေးဖြူ ပေးလှူစွန့်ကြဲလျက်။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်အစုံကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပစ္စ၊ ရှိခိုးဝပ်တွား၍။ တံဌာနံ၊ ထိုဧတဒဂ်ရာထူးကို။ အဘိပတ္တယိ၊ နောင်အခါရပါစေကြောင်း ရည်ရွယ်ချက် ကောင်းကောင်းဖြင့် ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏။

37A ထေရီအပါဒါန်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အနုမောဒိ မဟာဝီရော၊ ဘဒ္ဒေ ယံ တေဘိပတ္တိတံ။  
သမိဇ္ဈိဿတိ တံ သဗ္ဗံ၊ သုခိနီဟောဟိနိဗ္ဗတာ။

မဟာဝီရော၊ ဝီရိယစွမ်းအင် ထက်သန်ကြီးမား မြတ်ဘုရားသည်။ အနုမောဒိ၊ အကျွန်ုပ်၏ဆုတောင်းချက်ကို နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ 'ဘဒ္ဒေ' အို... ချစ်သမီး။ ဧတေ၊ သင်ချစ်သမီးသည်။ ယံ၊ အကြင်ဧတဒဂ်ရာထူးကို။ အဘိပတ္တိတံ၊ ရလို့ကြောင်းဖြင့် ဆုတောင်းအပ်လေပြီ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို ဆုတောင်းချက် အလုံးစုံသည်။ သမိဇ္ဈိဿတိ၊ မချွတ်ဧကန် အမှန်ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ဝိပုဗ္ဗတား၊ ကိလေသာမီး ကင်းငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍။ သုခိနီ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်းချမ်းသာခံစားကာလျှင် လိုရာပြီးမြောက် ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရှိ သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

တေန ကမ္မေန သုကတေန၊ စေတနာ ပဏိဓိဟိ စ။  
ဇဟိတွာ မာနုသံ ဒေဟံ၊ တာဝတိံသ မဂစ္ဆဟံ။

သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုလုပ် ဆည်းပူးခဲ့သော။ တေန ကမ္မေနစ၊ ထိုကုသိုလ် အထူးကြောင့်လည်းကောင်း။ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ စေတနာဆုတောင်း အကြောင်းကြောင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း။ မာနုသံဒေဟံ၊ လူ့ဘဝကို။ ဇဟိတွာ၊ စွန့်လွှတ်သောထွေ စုတေချုပ်ဆုံးခဲ့သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာ ဘုံနန်းပြည်သို့။ အဂစ္ဆိ၊ သွားရောက်ခံစားခဲ့ရပါပြီ။

တတော စုတာ ယာမမဂံ၊ တတောဟံ တုသိတံ ဂတာ။  
တတော စ နိမ္မာနရတိ၊ ဝသဝတ္တိပုရံ တတော။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တတော၊ ထို တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ။ စုတာ၊ သက်တမ်းကြွေ၍ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ ယာမံ၊ ယာမာနတ်ဘုံသို့။ အဂံ၊ သွားရောက်ခံစားခဲ့ရပါပြီ။ တတော၊ ထိုယာမာဘုံမှ။ စုတာ၊ အသက်တမ်းကြွေ၍ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ တုသိတံ၊ တုသိတာနတ်ဘုံသို့။ ဂတာ၊ သွားရောက်ခံစားခဲ့ရပါပြီ။ တတော၊ ထိုတုသိတာနတ်ဘုံမှ။ စုတာ၊ သက်တမ်းကြွေ၍ စုတေခဲ့ပြန်သည်ရှိသော်။ နိမ္မာနရတိ၊ နိမ္မာနရတီနတ်ဘုံသို့။ ဂတာ၊ သွားရောက် ခံစားခဲ့ရပါပြီ။ တတော၊ ထိုနိမ္မာနရတီနတ်ပြည်မှ။ စုတာ၊

သက်တမ်းကြွေ၍ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ ဝသဝတ္တိပုရံ၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်သို့။  
တတော၊ သွားရောက် ခံစားခဲ့ရပါပြီ။

ယတ္ထ ယတ္ထုပပဇ္ဇာမိ၊ တဿ ကမ္မဿ ဝါဟဿ။  
တတ္ထ တတ္ထေဝ ရာဇေနံ၊ မဟေသိတ္ထမကာရယိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်ဘုံဘဝတို့၌။  
ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ကပ်ရောက်ဖြစ်ပွားရလေ၏။ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုဖြစ်ရာ ဘုံဘဝ  
တို့၌သာလျှင်။ တဿကမ္မ၊ ထိုပြုလုပ်ဆည်းပူးခဲ့သော ကုသိုလ်ကံ၏။ ဝါဟဿ၊  
အစွမ်းရှိန်စော် အာနုဘော်ကြောင့်။ ရာဇေနံ၊ နတ်တို့သနင်း နတ်မင်းဘုရင်မြတ်  
ကြီးတို့၏။ မဟေသိတ္ထံ၊ ဖိဖုရားခေါင်ကြီး၏အဖြစ်ကို။ အကာရယိ၊ ပြုလုပ်ခံစား  
ခဲ့ရပါပြီ။

တတော စုတာ မနုဿေသု၊ ရာဇေနံ စက္ကဝတ္တိနံ။  
မဏ္ဍလီနဉ္စ ရာဇေနံ၊ မဟေသိတ္ထမကာရယိ။

တတော၊ ထိုပျော်ခင်းပြည့်စုံ နတ်ခြောက်ဘုံမှ။ စုတာ၊ မပျော်မမွေ့  
ငြီးငွေ့စုတေ သက်တမ်းကြွေခဲ့သည်ရှိသော်။ မနုဿေသု၊ လူ့ဘုံလူ့ဘဝတို့၌။  
စက္ကဝတ္တိနံ၊ စကြာပတ္တမြား ဆင်မြင်းများနှင့် ဖိဖုရား၊ သူဌေး၊ ရင်သွေးဥက္ကဋ်၊  
သားမြတ်ဘုန်းလှိုင် လက်ကိုင်ရှိငြား ရတနာခုနစ်ပါးတို့ သခင်ဖြစ်တော်မူ  
ကုန်သော။ ရာဇေနံ၊ လေးကျွန်းသနင်း စကြာဝတေးမင်းတို့၏။ မဟေသိတ္ထံ၊  
သောင်းရွှေဦးသျှောင် အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။  
မဏ္ဍလီနံ၊ ဇမ္ဗူမဏ္ဍလင် ကျွန်းအပြင်ကို ဂုဏ်အင်ဖြန့်မိုး၍ ပိုင်စိုးတော်မူကြ  
ကုန်သော။ ရာဇေနံ၊ ဧကရာဇ်မင်းတို့၏။ မဟေသိတ္ထံ၊ တောင်ညာတင်ထား  
အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီးအဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အကာရယိ၊ ပြုလုပ်ခံစား  
ခဲ့ရပါပြီ။

သမ္ပတ္တိ အနုဘောတွာန၊ ဒေဝေသု မာနုဿေသု စ။  
သဗ္ဗတ္ထ သုခိတာ ဟုတွာ၊ နေကကပေသု သံသရိ။



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒေဝေသုစ၊ နတ်နန်းဘုံဆောင် ပြီးပြောင်ထိန်  
ဝင်း ပျော်ခင်းပြည့်စုံ နတ်ခြောက်ဘုံတို့၌လည်းကောင်း။ မာနုသေသုစ၊ ကမ္ဘာ  
ဝန်းကျင် လူတိုင်းခွင်တို့၌လည်းကောင်း။ သမ္ပတ္တိ၊ ကောင်းဆိုသမျှ လောက  
ရိပ်ငြိမ် မြတ်စည်းစိမ်ကို။ အနုဘောတွာန၊ အလိုရှိတိုင်း မဆိုင်းနယ်ချဲ့ ခံစား  
ခဲ့၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဖြစ်လေရာရာ များစွာဘဝ ဘုံဌာနတို့၌။ သုခိတာ၊ ဆင်းရဲ  
ဟူ၍ မြူမငွေဘဲ ပြကတေ့ ချမ်းသာခဲ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နေကကပေသု၊  
များပြားလှစွာ ကပ်ကမ္ဘာတို့၌။ သံသရီ၊ အမြင့်ဆုံးအတန်းအားဖြင့် ပျော်ပါး  
ကျင်လည်ခဲ့ရပါပြီ။

ကဿပရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်

ကဿပ ဘုရားလက်ထက်တော်အခါ၌ ကာသိတိုင်း ဗာရဏသီပြည်ရှင်  
ဘုရင်ကိကီမင်းကြီး၏ သမီးတော်တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုကိကီ  
မင်းကြီး၌ သမီးတော်ခုနစ်ပါးရှိရာ ကုဏ္ဍလကေသာ ထေရီလောင်းလျာသည်  
ဘိက္ခုဒါယိကာ အမည်ရှိ စတုတ္ထသမီးတော်ဖြစ်လာရသည်။

ထိုအခါ ကဿပရှင်တော်ဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရသဖြင့်  
ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် လူတို့ဘောင်၌ ဝတ်ကြောင်နှင့် မနေလို၍ သာသနာတော်  
ဘောင်သို့ဝင်ပြီး ရဟန်းပြုရန် စိတ်အလွန်ထက်သန်နေသူဖြစ်ခဲ့သည်။

ခမည်းတော်ကိကီမင်းတရားကြီးထံသို့ ရဟန်းပြုလိုကြောင်း ခွင့်တောင်း  
သော်လည်း ခွင့်မရခဲ့။ သမီးတော်ခုနစ်ပါးကို တစ်သက်လုံး လူဝတ်ကြောင်ဘဝ  
ဖြင့် မြင်လို၍ သာသနာတော်ဘောင်၌ ရဟန်းပြုရန် ခွင့်မပေးခြင်းဖြစ်သည်။  
သမီးတော်ခုနစ်ပါးတို့ ကုသိုလ်ရေးနှင့် ပျော်မွေ့လိုကြပါလျှင် လူဝတ်ကြောင်  
နှင့်သာ အလိုရှိသမျှ လှူဒါန်းစွန့်ကြဲ၍ သီတင်းသီလကို စောင့်သုံးနေကြရမည်။  
ကုသိုလ်ရေးများ၌ လိုက်စားပျော်မွေ့သည်ကို တားမြစ်တော်မမူဘူးဟု ကိကီ  
မင်းကြီးက သမီးတော်များကို မိန့်ကြားတော်မူထားသည်။

ခမည်းတော်ဘုရားကြီးထံမှ ရဟန်းပြုရန် အခွင့်မရ၍ ငယ်ရွယ်စဉ်ကစပြီး  
အသက်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် သမီးတော် ခုနစ်ဦးစလုံးတို့သည် ကောမာရီ  
ဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို ကျင့်သုံးကြသည်။

ကောမရီအကျင့်ဟူသည်

ကောမရီဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဟူသည်မှာ ယောက်ျားများနှင့်မဆိုင် မိန်းမ တို့နှင့်သာ သက်ဆိုင်သည့် အကျင့်မြတ်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအကျင့်မြတ်ကို ကျင့် သူ အမျိုးသမီးကလေးများသည် အသက် ၁၂-နှစ် အရွယ်ကစပြီး ဆယ်ပါး သီလကို မကျိုးမပေါက်ရအောင် စင်စင်ကြယ်ကြယ် စောင့်သုံးရသည်။ ယောက်ျားတို့နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ခြေဖျား၊ လက်ဖျားတို့ထိခြင်း၊ မရိုးဖြောင့်သော စိတ်မျိုးဖြင့် ယောက်ျားတို့၏ မျက်နှာကိုကြည့်ရှုခြင်း၊ ပြုံးပြုံးရယ်ရယ် စကား ပြောဆိုခြင်း၊ အနီးအနားကပ်၍ ထိုင်နေခြင်း စသည်မျှပင် မပြုလုပ်ရပေ။

ကောမရီဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် ကျင့်ကြံ သွားနိုင်ခဲ့လျှင် လွန်စွာအကျိုးကြီးလှပေသည်။ ဆိုကြောင့် ကိုယ့်အကျိုး၊ ကိုယ့် စီးပွားအရာတွင် လိမ္မာမြော်မြင်၍ နောင်သံသရာ တစ်ခွင်တွင် အစဉ်သဖြင့် ချမ်းသာလိုကြပါလျှင် ကောမရီဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို တစ်ဘဝကလေး လောက် ဖြစ်ဖြစ် ကျင့်ကြံအားထုတ်သင့်ကြပေသည်။

ဤကုဏ္ဍလကေသာထေရီလောင်းလျှာ၊ စတုတ္ထသမီးတော် ဘိက္ခုဒါယိကာ သည် ကောမရီဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို စင်စင်ကြယ်ကြယ် ကျင့်ကြံရုံမျှမက အထူးအားဖြင့် သံဃာတော်များ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူကြရန် ကျောင်းကန် တိုက်တာအရံကြီး တစ်ခုကိုလည်း ပြုလုပ်တည်ထောင်ကာ သံဃိကဒါန အဖြစ်ဖြင့် လှူဒါန်းခဲ့သည်။ အသက်တမ်း နှစ်သောင်းကာလပတ်လုံး လောကီ ဓလေ့ဘက်၌ အငွေအသက်လောက်မျှကိုပင် မလိုက်စားဘဲ သူတော်ကောင်း တရားဖြင့်သာ အချိန်ကို လွန်စေလျက် အသက်တမ်းပြည့်၍ စုတေသော် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရလေသည်။

အဆုံးဘဝသို့ ရောက်လာခြင်း

ယခုရှင်တော်ဘုရားလက်ထက်တော်သို့ ရောက်သောအခါ ထိုအမျိုး သမီး ကလေးသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားပစ္စည်းဥစ္စာပေါများသူ သူဌေးကြီး၏ သမီးကလေးဖြစ်လာရပြန်သည်။ အမည်အားဖြင့် 'ကုဏ္ဍလ

၂၈၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ကေသာ' ဟု ခေါ်ကြသည်။ ငယ်မည်အားဖြင့် 'ဘဒ္ဒါ' ဟုလည်း ခေါ်ကြသေးသည်။

တစ်နေ့တည်းဖွားမြင်သူတစ်ဦး

ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးကလေးဖွားမြင်သည့် ညမှာပင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီး၏အိမ်၌ သားယောက်ျားကလေးတစ်ယောက် ဖွားမြင်သည်။ ထိုသားလေး ဖွားမြင်သည်နှင့် ရာဇဂြိုဟ်တစ်ပြည်လုံးရှိ လက်နက်များ ပြီးပြီးပြောင်ပြောင်နှင့် အရောင်ထွက်ကြသည်။ ထိုအခါ တစ်မြို့လုံး အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားခဲ့ကြရသည်။

နက္ခတ်ကိုကြည့်ရှုခြင်း

ဤသို့ ထူးဆန်းသော နိမိတ်ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ဖခင်ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကြီးက ကောင်းကင်ကိုမော်၍ ကြည့်လိုက်ရာ စောရနက္ခတ် မွန်းတည့်ခိုက်နှင့် ကြုံနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ လောကီပေဒင်ကိန်းများအရ သူ့ခိုးနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်၍ မွေးဖွားသူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာ မည်မျှရှိ၍ တစ်စုံတစ်ရာကို မခိုးဘဲမနေနိုင်၊ စောရနက္ခတ်ကြောင့် ခိုးကိုးသည်ဟု သိမှတ်ယူဆထားကြသည်။

ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးသည် နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ညီလာခံသို့ ဝင်မြဲတိုင်း ဝင်သွားလေရာ ဘုရင်မင်းမြတ်က လွန်ခဲ့သောညက လက်နက်များ အရောင်ထွက်၍ ပြီးပြီးပြောင်ပြောင် တောက်ပသဖြင့် စက်တော်ခေါ်၍ မရကြောင်း မိန့်တော်မူသည်။

စောရနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သည့်လူဆိုး

ထိုအခါ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကြီးက လက်နက်များ အရောင်ထွက်၍ ပြီးပြီးပြက်ပြက် တောက်ပခြင်းမှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်ပါ။ ဘုရားကျွန်တော် မိုးအိမ်၌ လွန်ခဲ့သည့်ညက သားတစ်ယောက်ဖွားမြင်ပါသည်။ စောရနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်၍ ဖွားမြင်သူဖြစ်သဖြင့် နိုင်ငံတော်တစ်ဝှမ်းတွင် လူသွမ်းလူဆိုးတစ်ယောက်

ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ဘုရား။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အတွက်မှာမူ ဖိုးရိမ်ဖွယ်ရာ မရှိပါဟု လျှောက်ထားသည်။

နက္ခတ်အရ အမည်ပေးပြီ

ထိုအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်က 'ထီးနန်းစည်းစိမ်အတွက် ဖိုးရိမ်စရာမရှိလျှင် အရေးမကြီးဘူး။ ဆုံးမသွန်သင်၍သာ မွေးမြူပေတော့' ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကြီးလည်း အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူ့သားကို နက္ခတ်အားလျော်စွာ 'သတ္တက' ဟု အမည်ပေးလိုက်သည်။ သတ္တကဟူသည် 'မောင်ရန်စွယ်' ဟု အဓိပ္ပာယ်ယူနိုင်သည်။

မောင်ရန်စွယ် သူငယ်ကလေး ရှစ်နှစ်၊ ကီးနှစ် အရွယ်ရောက်လာသော် သူတစ်ပါးတို့အိမ်တွင်ရှိ တွေ့သမျှ ပစ္စည်းတို့ကို ခိုးယူပြီး မိဘတို့အိမ်သို့ ဆောင်ယူလာတတ်သည်။ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကြီး၏အိမ်၌ ထိုကဲ့သို့ ခိုးရာပါ ပစ္စည်းတို့ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ပြည့်နှက်နေတော့သည်။ ဖခင်ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးက မိမိသားငယ်အား ဝါသနာစရိုက်ဆိုးများ ပျောက်ကင်းအောင် အမျိုးမျိုး ပြောဆိုဆုံးမသည်။ သို့ရာတွင် စောရနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်လျက် မွေးဖွားလာသူဖြစ်၍ ဆုံးမလေသမျှ သဲထဲရေသွန်သာ ဖြစ်ရသည်။ ထိုပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဘုရင်မင်းမြတ်ကို အကြောင်းအကျိုးပြု၍ ဆုံးမတတ်သူ မင်းဆရာပင်ဖြစ်သော်လည်း သူ၏သားကိုမူ လူကောင်းဖြစ်အောင် မဆုံးမနိုင်ပေ။

သူငယ်ကလေး မောင်ရန်စွယ်သည် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါအားဖြင့် ရှုချင်စဖွယ် တင့်တင့်တယ်တယ် ရှိသည်။ အဆင်းကောင်းသော်လည်း အချင်းမကောင်း ဟူသော စကားအတိုင်း ရုပ်ဆင်းရူပကာယ လှပတင့်တယ်သော်လည်း အရည်အချင်းစရိုက်ကမူ ပြောမရ ဆိုမရ မိုက်ချင်တိုင်း မိုက်နေသူဖြစ်သည်။ လူလားမြောက်၍ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ရောက်သော် ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း ဖွံ့ဖွံ့ဖြိုးဖြိုးနှင့် လူခန့်လူချောကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လာသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင်လည်း 'သံပုရာသီးလို ကြီးလေချင်လေ' ဟူသော စကားအတိုင်းပင် သူသည် ကြီးလာလေလေ ဆိုးရွားလာလေလေ ဖြစ်နေတော့သည်။

ရာဇဂြိုဟ်တစ်မြို့လုံးရှိ အိမ်များလည်း သူမခိုးဖူးသောအိမ်၊ သူမဖောက်ထွင်းဖူးသော အိမ်ဟု မရှိသလောက်ဖြစ်သည်။ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ သူ့ကို မိအောင်မဖမ်းနိုင်ကြပေ။ ထို့ပြင် ထင်ရှားသူ ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏သားဖြစ်၍ အများက ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြသည်။ ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက သားကို မနိုင်သည့်အတွက် “ယနေ့မှစ၍ ငါတို့ကို မိဘလို မပြောနှင့်တော့၊ အိမ်ကိုလည်း ဘယ်အခါမှ ပြန်မလာနှင့်၊ မောင့်သဘောအတိုင်း စိုင်းချင်တိုင်း စိုင်းပေတော့၊ မိဘတို့အပေါ်မှာ ရာဇဝတ်အပြစ်ဒဏ် အထိအခိုက်မခံနိုင်ဘူး”ဟု ပြောဆိုကာ သားသတ္တုကကို အိမ်မှ နှင်ထုတ်လိုက်သည်။ သတ္တုကဆိုသူ မောင်ရန်စွယ်ကလည်း ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာပင် အိမ်မှ ထွက်သွားတော့သည်။

**ကုဏ္ဍလကေသာ အရွယ်ရောက်လာခြင်း**

သူဌေးသမီးကလေး ကုဏ္ဍလကေသာသည် သူဌေးသမီးတို့၏ သဘာဝအတိုင်း ချမ်းချမ်းသာသာ ကြီးပြင်း၍လာခဲ့ရာ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ကျော်ကျော် အရွယ်သို့ ရောက်လာသည်။ လှပတင့်တယ်၍ ချစ်ခင်ဖွယ်ကောင်းသော အဆင်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံသူလည်း ဖြစ်လာသည်။ မိဘနှစ်ပါးက သမီးကလေးတစ်ယောက်ကို ချီးမြှောက်ချင်တိုင်း ချီးမြှောက်၊ အလိုလိုက်ချင်တိုင်း လိုက်ပြီး သမီးအကြိုက်ကိုသာ လိုက်၍ လုပ်ဆောင်ပေးနေကြသည်။

ကုဏ္ဍလကေသာ၏ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည့် သတင်းကို ကြားကြရသော အဝေးအနီးမှ သူဌေးသားများစွာတို့သည် ဘာသာရမ္မက် နှစ်သက်ခုံမင် ပေါင်းဖက်ချင်ကြသဖြင့် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ မြှောက်မြားစွာဖြင့် ကမ်းလှမ်းလာကြသည်။ ထိုအခါ ဖခင်ကြီးနှင့် သမီးဖြစ်သူ နှစ်ဦးစလုံးက ကမ်းလှမ်းလာသူများကို အဖက်မတန်ဟုဆိုကာ ပြစ်ပြစ်ခါခါ ငြင်းပယ်နေကြသည်။

**မာန်တက်နေသူ**

မိန်းကလေး ကုဏ္ဍလကေသာကလည်း ချဉ်းကပ်လာသူ သူဌေးသားများကို လုံးဝ စိတ်ဝင်စားမှုမရှိဘဲ မတူမတန်သူများဟု သဘောထားကာ မာန်တက်ပြီး စိတ်ကြီးဝင်နေသူ ဖြစ်သည်။ မိဘများကလည်း တစ်ပင်တိုင်

မြန်နန်းစံ မင်းသမီးကလေးများကဲ့သို့ သမီးကို အလွန်ခမ်းနားသော ဘုံပြာသာဒ် တစ်ခုကို ဆောက်လုပ်ပြီး အခြွေအရံပေါင်း များစွာတို့ဖြင့် တခမ်းတနား အစွမ်း ရှိသမျှ ခိုးမြှောက်ထားကြသည်။

ဘုရင်ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းပြီ

သတ္တုကခေါ် မောင်ရန်စွယ်၏ သောင်းကျန်းဆိုးရွားပုံများကို တိုင်းသူ ပြည်သားတို့က မခံနိုင်ကြသဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ် ရွှေနားတော်ကြားအောင် ဆူဆူပူပူ အော်ဟစ်လာကြသည်။ ထိုအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်က ကိုယ်တော်တိုင် ထွက်၍ မြို့ကိုလှည့်ပတ် စုံစမ်းသည်။ တစ်မြို့လုံးရှိသမျှ အိမ်တိုင်းသည် သတ္တုကခိုးသူ၏ လက်ချက်နှင့်မကင်းဘဲ အညှဉ်းဆဲခံကြရပုံများကို ဘုရင် ကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌသိရှိတော်မူသွားသည်။

ထိုအခါ မြို့ဝန်ကိုခေါ်ပြီး “ငါ၏နိုင်ငံတော်အတွင်း၌ သတ္တုကဆိုသည့် ခိုးသား လွန်စွာသောင်းကျန်းနေသည် မဟုတ်လော။ သူ့လက်ချက်ကြောင့် တစ်မြို့လုံး ဆူပွက်ကုန်ကြပြီ။ နေ့ရောညည့်ပါ ကောင်းစွာ မစားရ မအိပ်ရဖြင့် တိုင်းသူပြည်သားများ ဒုက္ခရောက်နေကြသည်။ မောင်မင်းတို့ သူ့ကို မဖမ်း မဆီးဘဲ ဘယ်အတွက်ကြောင့် လျစ်လျူရှု နေနိုင်ကြသနည်း။ ယခု ချက်ချင်း သတ္တုကသူခိုးကို ဖမ်းဆီး၍ ရွှေလက်တော်အရောက် ဆက်သကြရမယ်။ မဆက်သနိုင်လျှင် မောင်မင်းတို့ကို ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်ဖြင့် အဆုံးတိုင် စီရင်တော် မူမယ်” ဟု တစ်ချက်လွတ် အမိန့်ကို ထုတ်ပြန်တော်မူသည်။

ထိုအခါ မြို့ဝန်ကြီးက “သတ္တုကခိုးသူကြီးကို မကြာမီဖမ်းဆီး၍ ရွှေလက် တော်ရောက်ဆက်သပါမည်။ အေးအေးသာသာ စံနေတော်မူပါ” ဟု လျှောက် ထားပြီး ဘုရင့်ထံပါးမှခွာခဲ့၍ စစ်သည်ဗိုလ်ထုများကို စုဆောင်းသည်။

တိုင်းသူ ပြည်သားလူအများတို့ကလည်း သတ္တုကခိုးသူကြီးကို လက်ရ ဖမ်းဆီးမည်ဆိုသော သတင်းကိုကြားရသဖြင့် သူ့ထက်ငါမြို့ဝန်ကြီးအထံသို့ လာပြီး ဖမ်းဆီးမည့်အရေးတွင် ပါဝင်လိုပါကြောင်း ခွင့်တောင်းလာကြသည်။

သူခိုးမိပြီ

သို့ဖြင့် တစ်နိုင်ငံလုံး စစ်တပ်ကြီးဖွဲ့ကာ မြို့ရော တောပါမကျန် ကွက်စိပ် တိုက်ရှာဖွေကြသည်။ သတ္တုကခိုးသူကြီးလည်း လက်နက်ချပြီး အဖမ်းခံရတော့

38A | ထေရီအပါဒါန်

သည်။ သတ္တက ခိုးသူကြီးကို အရှင်လတ်လတ် ဖမ်းဆီးရမိသဖြင့် နှောင်ကြီးဖြင့် မြဲမြံစွာ ချည်နှောင်ကာ မြို့ဝန်ကြီးက ဘုရင့်လက်တော်သို့ ဆက်သလိုက်သည်။

တစ်ချက်လွတ် အမိန့်တော်

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် သတ္တက ခိုးသူကြီးကို စိစစ်မေးမြန်းတော်မူပြီးလျှင် 'မောင်မင်းတို့ တိုင်းနိုင်ငံ ဆူပွက်အောင် ရက်စက်သောင်းကျန်းလှသည့် ခိုးသူကို ငါ့နိုင်ငံတွင်း၌ အရှင်ထားရန် မသင့်လျော်။ ခိုးသူကို တောင်တံခါးမှ ထုတ်၍ တစ်မြို့လုံး လှည့်လည်ပြသကာ လမ်းဆုံလမ်းမ လမ်းလေးခွတိုင်း၌ ရိုက်ခတ်မောင်းတီးပြီးလျှင် ခိုးသူကို ရိုက်ပုတ်ကြ။ ထိုမှတစ်ဖန် သုသာန်သို့ထုတ် အဆုံးစီရင်ကြရမယ်' ဟု တစ်ချက်လွတ်အမိန့်ကို ထုတ်ပြန်တော်မူသည်။

မြို့ဝန်ကြီးကလည်း ဘုရင့်အမိန့်တော်အတိုင်း သတ္တကခိုးသူကြီးကို ကြီးဖြင့်တုပ်ကာ အာဏာပါးကွက်သားများ ခြံရံလျက် တိုင်းသူပြည်သား လူအများ သိမြင်စေရန် တစ်မြို့လုံးလှည့်လည်ပြသသည်။ လမ်းဆုံလမ်းမ လမ်းလေးခွရောက်တိုင်း နွားကျွဲကိုရိုက်သကဲ့သို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရိုက်နှက်ကြသည်။

ခိုးသူကြီးကလည်း သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသည့်အတိုင်း တစ်စုံတစ်ရာ ငြီးတွား ဟစ်အော်မှုကိုမပြုဘဲ 'ငါ့အပြစ်နှင့် ငါ့ကံ ခံနိုင်အောင် ခံမယ်' ဟု သဘောထားသည်။ ဘယ်လိုပင် ရိုက်နှက်သော်လည်း မျက်နှာမပျက်ပေ။ ခိုးသူကြီးကို အာဏာသားတို့က နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းကြပုံကိုမြင်တွေ့ရသော မြို့သူမြို့သား လူအများတို့သည် အားရဝမ်းသာ ကခုန်ကြသည်။ အချို့မိန်းမများကမူ လူလှလူချော တစ်ယောက်အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ရင်ဝကို လက်နှင့်အုပ်ပြီး 'ဪ... ဖြစ်မှဖြစ်ရပေလေ။ ရုပ်ကလေးက လှပါဘိသနှင့် အဆင်းရဲခံနေရတာ အလွန်သနားစရာကောင်းပါကလား' ဟု စုပ်သပ်ကာ ပြောဆိုကြသေးသည်။

ကုဏ္ဍလကေသာက မြင်လေသော်

ဤသို့ ခိုးသူကြီးကို ရိုက်နှက်ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြရာ လမ်းဆုံလမ်းမ လမ်းလေးခွဖြစ်သည့် ကုဏ္ဍလကေသာတို့၏ စံအိမ်တော်ကြီးအနီး ရောက်လာ



ကြပြီး ရပ်နားကြသည်။ ထိုစဉ် လူအုပ်ကြီးသည် ခိုးသူကြီးသတ္တုကကို ဝိုင်းဝန်း ရိုက်နှက်ထိုးပုတ်ကြသည်။ အလဲလဲ အကွဲကွဲ သွေးသံရဲရဲဖြစ်နေသည့် သတ္တုကကို ဘုံခုနစ်ဆင့်၌ စံမြန်းနေသည့် ကုဏ္ဍလကေသာက မြင်သွားသည်။ အညှင်းဆဲခဲ၊ အနှိပ်စက်ခဲနေရသည့် သတ္တုကအပေါ် ကြင်နာသနား ကရုဏာပွားမိသည်။ လက်ခြေကိုတုတ်၊ ငုတ်တုတ်ခဲနေရသူကို လက်စွမ်းပြ ရမ်းကားနေသည့် လူအုပ်ကြီးကိုလည်း မကျေနိုင် မချမ်းနိုင် ဖြစ်နေသည်။ သို့မကျေနိုင် မချမ်းနိုင်ဖြစ်နေ ရသော်လည်း သူ့ခမျာ သနားရုံကလွဲပြီး ဘာမှ မတတ်နိုင်ရှာ။ ထို့ကြောင့် နှုတ်မှ “နတ်အများနှင့် သိကြား ဗြဟ္မာတို့... ကူညီကြပါ။ ကယ်မပါ”ဟု ဆုတောင်းနေမိသည်။ စိတ်ထဲမှလည်း ဤမျှ ကြံ့ခိုင်ထွားကျိုင်းသည့် ကိုလူ ချောကို “ခိုးသူကြီး”ဟု ပြောကြသည်ကိုလည်း သူမအနေဖြင့် မယုံကြည်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ကိုလူချောကြီး “အသက်ဘေးမှ လွတ်ပါစေ”ဟု အကြိမ်ကြိမ် ဆုတောင်းနေမိသည်။ သူမရဲ့ ခိုးသူကြီးအပေါ် သနားရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ကြင်နာစိတ်သည် တရိပ်ရိပ်တက်ကာ သည်းအူနှလုံး ပြတ်ကြွေလှမတတ် ခံစား လာခဲ့ရပေသည်။ သို့ဖြင့် အပေါင်းအသင်း အခြွေအရံများကိုလည်း စကား စမြည်ပြောဖော်မရ။ အိပ်ရာထက်တွင် တလူးလူး တလိမ့်လိမ့်ဖြင့် ကျိတ်မှိတ်ကာ ခံစားနေရရှာသည်။

သတို့သမီး ကုဏ္ဍလကေသာ၏ အခြွေအရံ အပေါင်းအသင်းတို့သည် သူတို့သခင်မကလေး မရွှင်သောနှလုံး မပြုံးသော အမူအရာဖြင့် ငူတူတူ ဝိုင်တိုင်တိုင် ငေးမွိုင်နေသည်ကို လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ရှိုက်ငင်ငိုကြွေး ပူဆွေးနေတတ်သည်ကိုလည်း တွေ့နေရသည်။ ထို့ကြောင့် မိခင် သူဌေး ကတော်ကြီးကို အလျင်အမြန် သွားရောက်၍ အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြကြသည်။ သူဌေးကတော်ကြီးလည်း ချက်ချင်းလိုက်လာပြီး သမီးအား ကြောင်းကျိုးကိစ္စ ဖြစ်သမျှကို ပြောပြရန် နားချတိုက်တွန်းသည်။ ထိုအခါ သမီးလုပ်သူက ခိုးသူ ကြီးကို ဝိုင်းဝန်းရိုက်ပုတ် နှိပ်စက်ကြသည်ကို သူ မြင်တွေ့ရသည်မှစကာ သူ့ စိတ်၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် ကြင်နာစိတ်၊ ထိုမှတစ်ဆင့်ကျော်၍ ခိုးသူကြီးအပေါ် သို့ မေတ္တာသက်ဝင်မိပုံ စသည် သူ ခံစားရသမျှကို မိခင်အား ပြောပြသည်။ နောက်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဆုံးတွင် ခိုးသူ၏အသက်ကို ကယ်တင်ပေးရန်၊ အကယ်၍ ခိုးသူကြီး၏ အသက်ကိုကယ်၍ မရပါက သူလည်း လောကကြီးအတွင်း၌နေတော့မည် မဟုတ်ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။

မိခင်သူဌေးကတော်ကြီးသည် ဖခင် သူဌေးကြီးထံသို့ အမြန်ပြေးလာပြီးလျှင် သမီး၏ဖြစ်ပုံအလုံးစုံကို အကုန်ပြန်ပြောဆိုသည်။ သူဌေးကြီးကလည်း မိခင်ကြီး၏ ပြောစကားကို ကြားသော် 'ကဲ... ကဲ... နောင်ခါလာ၊ နောင်ခါစေ့ပေ။ သမီးကလေး စိတ်ချမ်းသာရင်ပြီးရော၊ သည်အရေးကို တို့တစ်တွေ ဆောင်ရွက်လို့ပေးမယ်'ဟု ပြောဆိုကာ အသပြာထောင်ထုပ်ကိုယူပြီး မြို့ဝန်ကြီးထံသို့ အမြန်လိုက်သွားသည်။

ခိုးသူလွတ်ဖို့ အသပြာပေးပြီ

မြို့ဝန်ထံရောက်သောအခါ သူဌေးကြီးက တိုးတိုးတိတ်တိတ် အသာကျိတ်ပြီး 'သည်အသပြာထောင်ထုပ်ကို ယူတော်မူပါ။ မောင်ရန်စွယ်အစား အခြားရာဇဝတ်သားတစ်ယောက်ကို အစားထိုး စီရင်လိုက်ပါ။ ကျွန်ုပ်၏ သမီးကလေးအတွက် ကြံစည်ရတာပါ'ဟု ပြောဆိုကာ အသပြာ ထောင်ထုပ်ကို အပ်နှင်းလိုက်သည်။

ထိုအခါ မြို့ဝန်မင်းက "ကဲလေရုံပါစေတော့ လျှို့ဝှက်ပေးပါနော်။ လူအများ မသိပါစေနှင့်၊ သူဌေးကြီးရဲ့ သမက်လောင်းကို ကောင်းကောင်းဆောင်ယူလို့ သွားပေတော့'ဟု တိုတိုပင်ပြောဆိုပြီး လူများမသိအောင် သူဌေးကြီးလက်သို့ မောင်ရန်စွယ်ကို အပ်နှင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် မြို့ဝန်ကြီးက နောင်အိမ်တွင် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားသော ရာဇဝတ်သားတစ်ယောက်ကို မောင်ရန်စွယ်အစား လူစားထိုးကာ စီရင်လိုက်တော့သည်။

ကုက္ကလကေသာနှင့် မောင်ရန်စွယ်

ဖခင်သူဌေးကြီးသည် သတ္တကခိုးသားကြီးကို တိတ်တဆိတ် ခေါ်လာခဲ့ပြီးနောက် သူဌေးကတော်လက်သို့ အပ်လိုက်သည်။ သူဌေးကတော်ကြီးက သမက်လောင်းကိုခေါ်ပြီး သမီးကလေးရှိရာ စံအိမ်ကြီးပေါ်သို့ ပို့ပေးလိုက်သည်။

ကုဏ္ဍလကေသာကလည်း မောင်ရန်စွယ်ကို တံခါးဝမှ ဆီးကြိုသည်။ မောင်ရန်စွယ်ကလည်း 'စားရက်ကြုံ၍ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲ'ဟူသော စကားအတိုင်း ငါ့ကုသိုလ်ကံမြောက်လို့ သူဌေးအိမ်သို့ ရောက်လာရတာဟုးတွေးပြီး ဝမ်းသာနေသည်။ ထိုမှစ၍ ကုဏ္ဍလကေသာနှင့် သတ္တုက သူခိုးကြီးတို့ နှစ်ဦးသား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်သက်စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေကြတော့သည်။

ကုဏ္ဍလကေသာသည် လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာတစ်သိန်းအခါကာလ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင် ရွှေလက်ထက်တော်ကစ၍ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ ကုဏ္ဍရိစ္ဆာဖြင့် ဘဝကို ကျင်လည်လာခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ ယခု အဆုံးဘဝမှာတွင်မူ ကုဏ္ဍရိ ပျက်ယွင်း၍ ရှက်ခြင်း ကြောက်ခြင်း ကင်းနေရရှာသည်။

အတိတ်အကြောင်း

ပစ္စိမေ စ ဘဝေ ဒါနီ၊ ဂိရိပ္ပဇပုရတ္တမေ။

ဇာတာ သေဌိကုလေ ဖိတေ၊ ယဒါဟံ ယောဗ္ဗနေ ဌိတာ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပစ္စိမေ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဣဒါနိဘဝေ၊ ဤ ယခုဘဝ၌မူကား။ ဂိရိပ္ပဇပုရတ္တမေ၊ တောင်ငူတန်တိုဖြင့် ပတ်ခြံဝန်းဝိုင်းအပ် သောရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မြတ်ကြီး၌။ ဖိတေ၊ ကြွယ်ဝကုလုံ ပြည့်စုံချမ်းသာ လှစွာ သော။ သေဌိကုလေ၊ သူဌေးအမျိုး၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။ ယဒါ၊ အ ကြင် အခါကာလ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယောဗ္ဗနေ၊ ရုပ်ဆင်းတင့်တယ် သက်ရွယ်နုမြစ် အပျိုခေတ်၌။ ဌိတာ၊ ဆိုက်ရောက်ရပ်တည်၍နေခဲ့ပါ၏။

စောရံ ဝဓတ္တံ နိယန္တံ၊ ဒိသွာ ရတ္တာ တဟိံ အဟံ။

ပိတာ မေ တံ သဟံသေန၊ မောစယိတွာ ဝရာ တတော။

အဒါသိ တဿ မံ တာတော၊ ဝိဒိတွာန မနံ၊ မမ။

တဟိံ၊ ထိုသက်ရွယ်နုမြစ် အပျိုခေတ်သို့ ရောက်သောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဓတ္တံ၊ သတ်ရန်အလို့ငှာ။ နိယန္တံ၊ ထုနှက်ရိုက်ပုတ်၍ မြို့တွင်း မှ ထုတ်လာသော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဒိသွာ၊ ပြာသာဒ်ထက်မှ တွေ့မြင်ရသည်။

၂၉၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရှိသော်။ ရတ္တာ၊ သာယာနှစ်သက် စုံမက်မြတ်နိုးသော စိတ်ရှိသည်။ အာသိ၊  
ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတာ၊ ဖခင် သူဌေးကြီးသည်။ တံ၊ ထိုသတ်ရန်  
အလို့ငှာ မြို့မှထုတ်ယူလာသော ခိုးသူကြီးကို။ သဟဿေန၊ အသပြာတစ်  
ထောင်ဖြင့်။ တတောဝော၊ ထိုသတ်မည့်ဘေးကြီးထဲမှ။ မောစယိတွာ၊ လွတ်  
ရလေအောင် ကြံဆောင်ပြီးသည်ရှိသော်။ တာတော၊ ဖခင်သည်။ မမ၊  
အကျွန်ုပ်၏။ မနံ၊ ကြိုက်ချစ်သောစိတ်နှလုံးကို။ ဝိဒိတွာန၊ သိလေသာကြောင့်။  
မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တဿ၊ ထိုခိုးသားကြီးအား။ အဒါသိ၊ ထိမ်းမြားလက်ထပ်၍  
ပေးလေသတည်း။

သတ္တုက၏ သူ့ခိုးဉာဏ်

ခိုးသားကြီးသည် သူဌေးသမီးနှင့် အတူတူ ကြည်ဖြူရွှင်ပျော်ပြာသာဒ်ပေါ်၌  
အဖျော်အဖြေ ခြွေရွှေအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် နေထိုင်ရာမှ သုံးရက်လောက်ကြာ  
သောအခါ 'ဤသူဌေးသမီး၏ အဆင်တန်ဆာ ရွှေငွေဘဏ္ဍာအားလုံးသည်  
ငါ့ဥစ္စာဖြစ်ရမည်။ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဤအဆင်တန်ဆာများကို ရယူတော့အံ့'  
ဟု ယုတ်မာစွာကြံစည်၏။ ထို့နောက် မိမိကိုမှီ၍ ချမ်းသာစွာ ထိုင်နေသော  
ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးကို 'ရှင်မ သင့်ကို အကျွန်ုပ် စကားတစ်ခွန်းပြောဆိုရန် ရှိသည်'  
ဟု ဆိုသည်။

နတ်မင်းကိုပူဇော်ရန်ပြင်ပါ

သူဌေးသမီးသည် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ အထောင်အသောင်းကို ရသည့်  
အလား အားရဝမ်းသာစွာ 'ရဲရဲဝံ့ဝံ့သာ ပြောဆိုပါအရှင်'ဟု အားကိုးကြီးစွာဖြင့်  
ပြန်ကြားပြောဆိုရှာလေ၏။ ထိုအခါ သတ္တုကလူဆိုးသည် ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးကို  
'ဘဒ္ဒါ၊ သင်ကတော့ ဤသတ္တုကသည် ငါ့ကိုအပိုပြု၍ အသက်ရှင်လေပြီ'ဟု  
အောက်မေ့ပေလိမ့်မည်။ စင်စစ်သော်ကား ငါသည် အဖမ်းခံရလျှင် ခံရချင်းပင်  
စောရပပါတ တောင်စောင့်နတ်မင်းအား အကယ်၍ အကျွန်ုပ်သည် အသက်  
ရှင်နေခဲ့ပါမူ အရှင်နတ်မင်းအား ပူဇော်ပွဲကို ပေးဆက်ပါမည်'ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု  
တောင်းပန်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ထိုစောရပပါတ တောင်စောင့်နတ်

မင်းကို အမှီပြု၍ အသက်ရှင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ငါ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့သော နတ်မင်းအား ပူဇော်ဖို့ ပွဲများကို စီရင်ပြင်ဆင်ပေးပါလော့'ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးသည် 'ငါသည် ငါ့အရှင်သခင်လင်ယောက်ျား သတ္တုက၏ စိတ်အလိုဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးမည်'ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ နတ်ပူဇော်ပွဲအတွက် လိုအပ်သည်များကို စီရင်ပြင်ဆင်သည်။ ဘဒ္ဒါသည် လက်ဝတ်ရတနာ အဆင် တန်ဆာစုံ ဝတ်ဆင်ပြီးလျှင် သတ္တုကနှင့်အတူတကွ ယာဉ်တစ်ခုတည်း၌ စီးနင်း လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ စောရပပါတတောင်သို့ ရောက်သွားသော် ဘဒ္ဒါသူဌေး သမီးသည် ရိုးသားသောစိတ်ဖြင့်ပင် 'တောင်စောင့်နတ်မင်းအား ပူဇော်မှု ပြုပေ တော့အံ့' ဟု အဖော်များနှင့် အတူတကွ တောင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ရန် စီမံလေ၏။

ထိုအခါ သတ္တုကလူဆိုးကြီးက 'အတူပါလာသူအားလုံး တောင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြလျှင် သူဌေးသမီး၏ လက်ဝတ်တန်ဆာ အဆင်တန်ဆာ များကို လုယူရန် အခွင့်အရေးရလိမ့်မည်မဟုတ်' ဟု ကြံစည်ပြီး အတူပါလာသူ များကို တောင်ခြေ၌သာနေရစ်စေသည်။ ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးကိုမူ ပူဇော်ဖွယ်တို့ကို ရွက်စေလျက် စောရပပါတတောင်သို့ခေါ်ကာ တောင်ပေါ်သို့တက်လေ၏။

သတ္တုက ပြောပုံဆိုပုံ

သတ္တုကနှင့် ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးတို့ နှစ်ယောက်သား တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြသောအခါ လမ်းခရီးတွင် သတ္တုကက သူဌေးသမီးကို ကြင်ကြင်နာနာ ချစ်ဖွယ်စကား လုံးဝမပြောကြားဘဲ ကြမ်းတမ်းရုန်ရင်းသော စကားကိုသာလျှင် ပြောဆိုလေ၏။ ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးသည်လည်း ပါရမီရှင်ဖြစ်၍ ပါးနပ်သူ ဖြစ်ရကား ခိုးသူကြီး စကားပြောပုံကို ကြည့်ရုံဖြင့်ပင် သတ္တုကလူဆိုး၏ ကောက်ကျစ်သောအကြံကို ကောင်းစွာ ရိပ်မိသိရှိလေ၏။ တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ သတ္တုကလူဆိုးသည် ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးကို 'ဘဒ္ဒါ၊ သင်၏ အပေါ်ရုံအဝတ်ကိုချွတ်ပါ။ ပြီးလျှင် သင့်ကိုယ်မှာ ဆင်လာသည့် အဆင် တန်ဆာ အားလုံးကို ဤတဘက်၌ထည့်ကာ အထုပ်ထုပ်လိုက်'ဟု ရိုင်းပျရင့်သီး စွာ ပြောဆိုလေ၏။

ဝံ့တော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးက 'အို... အရှင်၊ ကျွန်မမှာ အရှင် သည်းမခံနိုင်စရာ ဘယ်လိုအဖြစ် ရှိပါသနည်း' ဟု ချစ်ဖွယ်ရာ မေးမြန်းသေးသည်။ သတ္တုက လူဆိုးသည် လူဆိုးပီပီ 'ဟယ်... အမိုက်မ၊ ငါသည် နတ်ပူဇော်ရန် လာရောက် သည်ဟု သင်မှတ်သလော။ ငါကား နတ်ပူဇော်ရန် မဆိုထားဘိ ဤ တောင်စောင့်နတ်၏ အသည်းကိုပင် ထုတ်နုတ်၍စားဝံ့သူဖြစ်သည်။ ငါသည် သင်၏ အဆင်တန်ဆာများကို လုယူလိုသည်ဖြစ်၍ ဤတောင်ထိပ်သို့ သင့်ကို ဖျားယောင်းခေါ်ဆောင်လာခြင်းဖြစ်သည်' ဟု ရိုင်းပျော့ ပြောဆိုလေ၏။

တဒ္ဒါ၏ အလိမ္မာစကား

အလွန် ပါးနပ်လိမ္မာလှသော ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးက 'အရှင်၊ ဤအဆင် တန်ဆာများသည် အဘယ်သူ၏ အဆင်တန်ဆာများ ဖြစ်ပါနည်း။ အရှင် ပိုင်ဆိုင်သော အဆင်တန်ဆာများပင် ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ကျွန်တော်မ သည်လည်း အဘယ်သူ၏ဇနီး ဖြစ်ပါနည်း။ အရှင်၏ဇနီးပင်ဖြစ်သည် မဟုတ် ပါလော။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်မ အပါအဝင် အဆင်တန်ဆာ ဥစ္စာရတနာ အားလုံးတို့သည် အရှင်ပိုင်သည့် ပစ္စည်းများသာ ဖြစ်ပါသည်'ဟု ပြောသည်။ ထိုအခါ သတ္တုက လူဆိုးက 'ငါသည် ဤသို့သော စကားမျိုးကို နားမလည်။ သင့်ဥစ္စာကားတစ်ပါး၊ ငါ့ဥစ္စာကား တခြားသာလျှင်ဖြစ်၏'ဟု ပြောကြားလေ၏။

ထိုအခါ ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးသည် 'ကောင်းပါပြီအရှင်၊ အထူး တောင်းပန် လိုပါသည်။ ကျွန်တော်မ၏ အလိုတစ်ခုကိုမူ ဖြည့်ဆည်းပေးစေချင်ပါသည်။ ယခု တန်ဆာဆင်ထားသည့်အတိုင်း ကျွန်တော်မအား အရှင်ကို ရှေ့မှ လည်း ကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း လှည့်လည်ကာ လည်ပင်းဖက်၍ ယုယခြင်း ငှာ အခွင့်ပေးစေလိုပါသည်'ဟု အလိမ္မာစကားပြောကြားလေ၏။ သတ္တုက လူဆိုးသည် 'ကောင်းပြီ'ဟု လက်ခံလေ၏။

ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးသည် သတ္တုကလူဆိုးက လက်ခံသည်ကို သိရလျှင် အချိန်မဆွဲဘဲ လူဆိုး၏ရှေ့မှ ယုယပွေဖက်ပြီးလျှင် နောက်ဖက်မှလည်း ယုယ ပွေဖက်လိုသည့်ဟန်ဖြင့် သတ္တုကလူဆိုးကို ချောက်အတွင်းသို့ တအား တွန်းချ

လိုက်လေ၏။ သတ္တုကလူဆိုးသည် တောင်ပေါ်မှ ဒလိမ့် ခေါက်ကွေးကျကာ ပျက်စီးလေတော့၏။

တောင့်စောင့်နတ်မင်း ချီးကျူးခြင်း

ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီး အလိမ္မာသုံး၍ သတ္တုကို အဆုံးစီရင်ပုံကို တွေ့မြင် ရသော စောရပပါတ တောင်စောင့်နတ်မင်းသည် သူဌေးသမီး၏ ပညာဂုဏ် ကျေးဇူးကို ဤသို့ ချီးကျူးလေ၏။

န ဟိ သဗ္ဗေသု ဌာနေသု၊ ပုရိသော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။  
ဣတ္ထိပိ ပဏ္ဍိတာ ဟောတိ၊ တတ္ထ တတ္ထ ဝိစက္ခဏာ။

သဗ္ဗေသု ဌာနေသု၊ ခပ်သိမ်းဥသည့် အလုံးစုံသော အရာဌာနတို့၌။ ပုရိ သော ဟိ- ပုရိသော ဧဝ၊ အမျိုးကောင်းသား ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာဉာဏ်ရှိ ပဏ္ဍိတပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဣတ္ထိပိ၊ မာတုဂါမ မိန်းမသည်လည်း။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုကိစ္စ အဝဝတို့၌။ ဝိစက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာမြော်မြင် ဆင်ခြင်နိုင်သူဖြစ်ဘိမူကား။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာဉာဏ်ရှိ ပဏ္ဍိတပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။

န ဟိ သဗ္ဗေသု ဌာနေသု၊ ပုရိသော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။  
ဣတ္ထိပိ ပဏ္ဍိတာ ဟောတိ၊ လဟုံ အတ္ထဝိစိန္တိကာ။

သဗ္ဗေသု ဌာနေသု၊ ခပ်သိမ်းဥသည့် အလုံးစုံသော အရာဌာနတို့၌။ ပုရိ သော ဟိ-ပုရိသော ဧဝ၊ အမျိုးကောင်းသား ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာဉာဏ်ရှိ ပဏ္ဍိတပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဣတ္ထိပိ၊ မာတုဂါမ မိန်းမသည်လည်း။ လဟုံ၊ လျင်မြန်စွာ။ အတ္ထဝိစိန္တိကာ၊ အကျိုးရကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းကို မစောင်းမဖည် ကြံစည် ဆင်ခြင်နိုင်သူ ဖြစ်ဘိမူကား။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာဉာဏ်ရှိ ပဏ္ဍိတပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။



ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီး ပရိပိုဇ်ဝတ်ခြင်း

ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီးသည် 'ငါကား ဤပုံပန်းသွင်ပြင်ဖြင့် အိမ်သို့ပြန်၍ မဖြစ်တော့ချေ။ ဤတောင်မှပင် ရှေ့ဦးတည့်ရာသို့ သွားရောက်မည်။ ရောက်ရာ အရပ်၌ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းပေတော့အံ့' ဟု ကြံစည် ဆင်ခြင်မိကာ ဦးတည့်ရာသို့ သွားလေ၏။ ထို့နောက်သူမသည် လမ်းတွင် တွေ့ရှိသည့် တက္ကတွန်းကျောင်းသို့ ရောက်သည်။ ထိုကျောင်းရှိ တက္ကတွန်းဆရာတို့ထံ၌ မိမိအား ရဟန်းပြုပေးရန် တောင်းပန်လေ၏။

ထိုအခါ တက္ကတွန်းဆရာတို့က ဘဒ္ဒါအား 'အဘယ်နည်းဖြင့် ရဟန်းဖြစ်လိုသနည်း။ အညံ့စားရဟန်း ဖြစ်လိုသလော သို့မဟုတ် အမြတ်စားရဟန်း ဖြစ်လိုသလော' ဟု မေးမြန်းကြသည်။ ဘဒ္ဒါ သူဌေးသမီးက 'အရှင်တို့၏ သာသနာ၌ အမြတ်ဆုံးသော ရဟန်းအဖြစ်ကိုသာ ပြုပေးကြပါဟု ပြောကြားလေ၏။

ထန်းစေ့မှုတ်ဖြင့် ဆံပင်နုတ်ပြီးလျှင်

တက္ကတွန်းဆရာတို့သည် 'ကောင်းပြီ' ဟုဝန်ခံကြကာ ဘဒ္ဒါသူဌေးသမီး၏ ဆံပင်တို့ကို ထန်းစေ့မှုတ်ဖြင့်နုတ်၍ ရဟန်းပြုပေးကြလေ၏။ သူတို့၏ အယူဝါဒ၌ ကပ်ကြေး၊ ဓားတို့ဖြင့် ဆံကိုရိတ်ဖြတ် ရဟန်းပြုပေးခြင်းမျိုးကို အညံ့စားရဟန်းအဖြစ် သမုတ်ကြသည်။ ထန်းစေ့မှုတ်ဖြင့် အနာခံကာ ဆံပင်တို့ကိုနုတ်၍ ရဟန်းပြုပေးခြင်းမျိုးကို အမြတ်စားရဟန်းဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်ကြလေသည်။

ကုဏ္ဍလကေသာ၏ အဓိပ္ပာယ်

ထို့ကြောင့် အမြတ်စားရဟန်း အဖြစ်ကိုရစေရန် ဆံပင်တို့ကို ထန်းစေ့မှုတ်ဖြင့်နုတ်ကာ ရဟန်းပြုပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆံပင်တို့ကို ထန်းစေ့မှုတ်ဖြင့်နုတ်၍ ရဟန်းပြုခဲ့သောကြောင့် ဆံပင်အသစ်များ နောက်ထပ် တစ်ဖန် ပေါက်လာသည့်အခါ အစုလိုက် အပြုံလိုက် နားတောင်းပမာ ဝိုင်းလျက် ဝိုင်းလျက် ပေါက်လာကြလေသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ထိုသူဌေးသမီး

ပရိဗိုဇ်မကို 'ကုဏ္ဍလကေသာ = နားတောင်းပမာ အစုလိုက် ဝိုင်းသော ဆံပင် ရှိသူ'ဟူ၍ အမည်တွင်လေသည်။

ပြိုင်ဝံ့သူမရှိဟု ထင်နေပုံ

ကုဏ္ဍလကေသာ တက္ကတွန်းရဟန်းမသည် သူရဟန်းပြုရာ တက္ကတွန်းတို့ အထံ၌ အတတ်ပညာအလုံးစုံကို အချိန်တိုအတွင်း ဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ယူ သည်။ သူသည် ပါရမီရှိသူဖြစ်ရကား 'ဤတက္ကတွန်းတို့အထံ၌ ဤထက် သာလွန်မြင့်မြတ်သော တရားထူးဟူ၍မရှိ' ဟု ချက်ချင်း သိမြင်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုတက္ကတွန်းတို့ထံမှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ထိုထိုသောရွာ၊ နိဂုံး၊ မင်းနေပြည် တို့သို့ လှည့်လည်လျက် ပညာရှိများရှိသည့် အရပ်သို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံ သည်။ ထိုထိုပညာရှင်တို့ တတ်သိသော အတတ်ပညာ အားလုံးကိုလည်း တပည့်ခံကာ သင်ယူခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကုဏ္ဍလကေသာ တက္ကတွန်းရဟန်းမသည် များစွာသော အရပ်ဌာနတို့၌ အတတ်ပညာ သင်ယူခဲ့သူဖြစ်သောကြောင့် သူနှင့် ဝါဒပြိုင်၍ နိုင်သူမရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း လောကတွင် အတော်ဆုံး အတတ်ဆုံးဟု အထင်ရောက်နေလေ၏။

သပြေခက်ထောင်ထားပြီ

သို့ဖြင့် ကုဏ္ဍလကေသာ တက္ကတွန်းရဟန်းမသည် မိမိနှင့်ဝါဒ ယှဉ်ပြိုင် ပြောဆိုနိုင်မည့်သူကို အလွယ်တကူ မတွေ့ရသောကြောင့် မိမိဝင်ရောက်ရာ ရွာ၊ နိဂုံးတို့၏ တံခါးဝ၌ သံပုံပြုလုပ်ကာ ထိုသံပုံထက်၌ သပြေခက်ကို စိုက်ထူ ထားပြီး ဝါဒယှဉ်ပြိုင်ရန် စိန်ခေါ်ခဲ့သည်။ အနီးရှိ ရွာသူရွာသားတို့အားလည်း 'ငါနှင့်ဝါဒယှဉ်ပြိုင်လိုသောသူသည် ဤသပြေခက်ကို နင်းကြိတ်ချေဖျက်စေ'ဟု မှာကြားကာထားလေ၏။

ထိုသပြေခက်ကို ခုနစ်ရက်ပြည့်သည့်တိုင် နင်းကြိတ်ချေဖျက်မည့်သူ မရှိ သောအခါ ကုဏ္ဍလကေသာ တက္ကတွန်းရဟန်းမသည် ထိုသပြေခက်ကို ယူ

ဆောင်ကာ အရပ်တစ်ပါးသို့ ဆက်၍ ထွက်ခွာသွားပြီး ဝါဒယှဉ်ပြိုင်လိုသူကို ရှာသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တွင်းဝင်လာပြီ

မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူစဉ်က ဖြစ်သည်။ ကုဏ္ဍလကေသာတက္ကတွန်း ရဟန်းမသည် လည်း အစဉ်အတိုင်း ထိုထိုသော ရွာ၊ နိဂုံး၊ မင်းနေပြည်တို့သို့ ခရီးလှည့်လည် လာရာ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ရှေးက ပြုမြဲ နည်းလမ်းအတိုင်း မြို့အဝင် တံခါးဝ၌ သဲပုံ၍ သပြေခက်ကို စိုက်ထူထားပြီး အနီးအပါးရှိ သူငယ်တို့ အား ရှေးနည်းအတိုင်း မှာကြားပြောဆိုကာ သာဝတ္ထိမြို့တွင်းသို့ ဝင်လေသည်။

ထိုအခါ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် မြတ်သည် ရဟန်းသံဃာများ ဆွမ်းခံကြွသွားကြသော် ဇေတဝန်ကျောင်း တိုက်ကြီးတစ်ခုလုံးကို လှည့်လည်ကာကြည့်ရှုသည်။ နေရာမကျသော ပရိက္ခရာ များကို ကြည့်ညှိဖွယ်ရှိအောင် ခေါက်လိပ်သိမ်းထားခြင်း၊ သောက်ရေသုံးရေ မရှိသောကျောင်းများ၌ သောက်ရေသုံးရေတို့ကို တည်ထားခြင်း၊ အမှိုက်သရိုက် ထူပြောသော ကျောင်းများ၌ တံမြက်လှည်း သုတ်သင်ခြင်း၊ ဂိလာနရဟန်း တို့အား မေးမြန်း၍ သပ္ပာယ်ဖြစ်မည့် ဆေးစသည်ကို ရှာဖွေယူဆောင်ခဲ့မည့် အကြောင်း အားပေးစကား ပြောကြားခြင်းစသော ပြုမြဲဝတ်ကို ပြုလုပ်ပြီးလျှင် တစ်ပါးတည်း မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်လေ၏။ မြို့အဝင်တံခါးဝ၌ သဲပုံပေါ်တွင် သပြေခက် စိုက်ထူထားသည်ကို မြင်တော်မူ၍ အနီးရှိ သူငယ်လေးများကို 'အဘယ့်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ သပြေခက်ကို စိုက်ထူထားသနည်း' ဟု မေးတော် မူလေ၏။

သူငယ်တို့သည် ကုဏ္ဍလကေသာတက္ကတွန်းမ ပြောဆိုခဲ့သမျှသော အကြောင်းအရာကို မခြွင်းမချန် ပြန်ကြားလျှောက်ထားကြလေကုန်၏။

သူငယ်လေးတို့က သပြေခက်ကို နင်းကြိတ်ချေဖျက်ပြီ

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ကြီးက 'ကလေးတို့ ဤသို့ ဖြစ်လျှင် ဤသပြေခက်ကို ဆွဲယူကာ သင်တို့ နင်းကြိတ်ချေဖျက်ကြလော့' ဟု

မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။ ကလေးသူငယ်တို့အနက် အချို့ကလေးသူငယ်တို့သည် သပြေခက်ကို မနင်းကြိတ် မချေဖျက်ဝံ့ကြသော်လည်း သတ္တိကောင်းသည့် ကလေးသူငယ်တို့သည်မူကား အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏စကားကို ကြားရသော ခဏမှာပင် အားတက်ကာ သပြေခက်ကို နင်းကြိတ်ချေဖျက်၍ မှုန့်မှုန့် ညက်ညက်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ကြလေကုန်၏။

ကုဏ္ဍလကေသာသည် သာဝတ္ထိမြို့တွင်းမှ ဆွမ်းစားပြီး ပြန်လာလတ်သော် ကြိတ်ချေနင်းနယ်ထားသော သပြေခက်ကို မြင်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် သူက 'အဘယ်သူ ဤသို့ ပြုလုပ်သနည်း' ဟု အနီးရှိ ကလေးတို့ကို မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ ကလေးသူငယ်တို့သည် ကုဏ္ဍလကေသာ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းမအား တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ကြီးက မိမိ တို့ကို ကြိတ်ဖျက်နင်းချေခိုင်းကြောင်း ပြန်ကြားပြောဆိုကြလေ၏။

ကုဏ္ဍလကေသာသည် 'မိမိအစွမ်းကို မသိသောသူသည် ဤသပြေ ခက်ကို ကြိတ်ဖျက်နင်း ချေစေခြင်းငှာ ခိုင်းစေလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ မချွတ်ဧကန် အမှန်ပင် ဤယခု သပြေခက်ကို ကြိတ်ဖျက်နင်းချေစေသူ မထေရ်သည် ကြီးမြတ်သူဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ငါသည်လည်း တစ်ယောက်တည်းသွားလျှင် တင့်တယ်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် ငါသည် မြို့တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကာ ငါ၏ပရိသတ်အား 'အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်နှင့် ငါတို့ ဝါဒပြိုင်ဆိုင်ကြမည့် အကြောင်း အသိပေးမှ သင့်တော်တော့မည်' ဟု ကြံစည်ကာ ထိုအကြံအစည် အတိုင်းပင်ပြုလေ၏။

အိမ်ခြေ ရှစ်သောင်းခန့်ရှိသော သာဝတ္ထိမြို့၌ ထိုကဲ့သို့ ဝါဒပြိုင်မည့် အကြောင်းကို နီးစပ်ရာရာ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ အချင်းချင်း ပြောကြားကြသဖြင့် သာဝတ္ထိ ပြည်သူပြည်သား အားလုံးတို့သည် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း အားလုံး သိရှိကြလေကုန်၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်သည်လည်း ဆွမ်းကိစ္စပြုပြီးလတ်သော် တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌ ကုဏ္ဍလကေသာနှင့် အပေါင်းပါတို့ အလာကို

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

စောင့်ဆိုင်းကာ ထိုင်နေတော်မူလေ၏။ မကြာမီ ကုဏ္ဍလကေသာတို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ကုဏ္ဍလကေသာသည် မထေရ်မြတ်ထံသို့ သွားရောက်ကာ မထေရ်မြတ်နှင့် အပြန်အလှန် ဤသို့ စကားပြောကြားလေသည်။

ကုဏ္ဍလကေသာ။ ။အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်မ၏ သပြေခက်ကို ကြိတ်ဖျက်နင်းချေစေခိုင်းပါသလော။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ။အိမ်း... ငါ ကြိတ်ဖျက်နင်းချေစေခဲ့သည်။  
ကုဏ္ဍလကေသာ။ ။အရှင်ဘုရား၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်မနှင့် ဝါဒပြိုင်တော့မည်လား။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ။အိမ်း... ပြိုင်မည်။  
ကုဏ္ဍလကေသာ။ ။မည်သူ ရှေးဦးစွာ မေး၍ မည်သူက ဖြေဆိုပါမည်နည်း ဘုရား။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ။သင်တက္ကတွန်းမကလေးသည်ပင် ရှေးဦးစွာ မေးလိုသော အချက်ကို မေးလော့။

ကုဏ္ဍလကေသာသည် မထေရ်မြတ်၏ ခွင့်ပေးချက်အရ သူ မေးလိုသမျှကို မေးလေ၏။ မထေရ်မြတ်သည်လည်း မေးသမျှ အားလုံးကို ဖြေကြားတော်မူလေ၏။

ထို့နောက်မှ မထေရ်မြတ်က ဤသို့ မေးမြန်းလေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ။တက္ကတွန်းမကလေး၊ သင်သည် ငါ့ကို များစွာသော ပုစ္ဆာကို မေးပြီးပြီ။ ငါကလည်း ဖြေပြီးလေပြီ။ ငါတို့ကလည်း သင့်ကိုပြဿနာတစ်ခု မေးကြကုန်အံ့။

ကုဏ္ဍလကေသာ။ ။မေးတော်မူကြပါ အရှင်ဘုရားတို့။  
အရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ။ဧကံ နာမ ကိ-တက္ကတွန်းမကလေး ပရိညာသုံးပါးဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိရမည့် တရားတစ်မျိုး ဟူသည် အဘယ်တရားနည်း။

ကုဏ္ဍလကေသာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ၂၉၉

ကုဏ္ဍလကေသာ။ ။တပည့်တော် မသိပါ အရှင်ဘုရား။  
 အရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ။တက္ကတွန်းမကလေး၊ သင်သည် ငါတို့  
 သာသနာဝယ် သာမဏေငယ်ကလေးများ  
 ပင် ဤအဖြေကို သိကြသည်။ သင် မသိလျှင်  
 အခြား အဘယ်တရားကို သင် သိနိုင်လိမ့်  
 မည်နည်း။

ဤကဲ့သို့ မထေရ်မြတ်က မိန့်ဆိုလျှင်ပင် ပါရမီရှင်ဖြစ်သော ကုဏ္ဍလ  
 ကေသာသည် မထေရ်၏ခြေရင်း၌ ဝပ်စင်း၍ 'အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မ  
 သည် အရှင်ဘုရားတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ သိမှတ်ဆည်းကပ်ပါ၏ ဘုရား'  
 ဟု လျှောက်ထားရှာလေ၏။

မထေရ်မြတ်သည် ကုဏ္ဍလကေသာအား 'ငါ့ကို ကိုးကွယ်အားထားရာ  
 ဆရာဟု သိမှတ်ဆည်းကပ်မှုပြုရန်မရှိ။ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တလောကကြီး  
 တစ်ခုလုံး၌ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဇေတဝန်  
 ကျောင်းတိုက်တော်ဦး ဝန္တကုဋီကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူ  
 လျက်ရှိ၏။ သင်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်အားထားရာ ဆရာဟု  
 သိမှတ်ဆည်းကပ်လော့' ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ကုဏ္ဍလကေသာသည် 'ကောင်းပါပြီ လိုက်နာပြုကျင့်ပါမည် အရှင်  
 ဘုရား'ဟု လျှောက်ထားကာ ညနေချမ်းအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင် တရားဟော  
 တော်မူ နေသောအချိန်၌ ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ သွားရောက်ဆည်းကပ်၍  
 တည်ခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးပြီးလျှင် အပြစ်လွတ်ရာ အရပ်၌ ရပ်တည်နေလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကုဏ္ဍလကေသာ၏ ဉာဏ်ရင့်ကျက်ချိန်ကို သိမြင်  
 တော်မူသဖြင့် ဤသို့ဟောတော်မူလေသည်။

'သဟဿမပိ စေ ဂါထာ၊ အနတ္ထပဒသံဟိတာ။

ဧကံ ဂါထာပဒံ သေယျော၊ တံ သုတ္တာ ဥပသမ္ပတိ။

သဟဿမပိ စေ ဂါထာ၊ အထောင်သင်္ချာ ဂါထာတို့ပင် ဖြစ်လင့်ကစား။  
 အနတ္ထပဒသံဟိတာ၊ အကျိုးမရှိ မိုးဖွဲ့၊ တောင်ဖွဲ့၊ စသော ပုဒ်ဝါကျနှင့် စပ်

၃၀၀

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ယှဉ်ဘိမူ။ နသေယျော၊ အဘယ်နည်းဖြင့်မျှ မချီးမွမ်းအပ် မမြတ်ပါချေ။ ယံ၊ အကြင် 'အပ္ပမာဒေါ အမတံ ပဒံ' အစရှိသော ဂါထာပိုဒ်ကို။ သုတ္တာ၊ သဒ္ဓါနားဖြင့် နာကြားရသည်ရှိသော်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ကိလေသာဟူ အပူခပ်သိမ်း အပြီးတိုင်ငြိမ်းအေး၏။ တံ ဧကံ ဂါထာပဒံ၊ ထိုကိလေသာငြိမ်းကြောင်း တရား ဂါထာကောင်း တစ်ပိုဒ်ကသာလျှင်။ သေယျော၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်လှပေ၏'

ကုဏ္ဍလကေသာ ရဟန်းပြုပြီ

ကုဏ္ဍလကေသာသည် ဂါထာနိဂုံးဆုံးလတ်သောအခါ ရပ်တည်ရင်းပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်လေးပါးတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ပဋိသမ္ဘိဒါ ပတ္တ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားအား ရဟန်းပြုပေးပါရန် တောင်းပန်လျှောက် ထားလေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကုဏ္ဍလကေသာအား ရဟန်း ပြုပေးရန် လက်ခံခွင့်ပြုတော်မူလေ၏။ ကုဏ္ဍလကေသာသည် ဘိက္ခုနီ ကျောင်းတိုက်သို့ သွားရောက်ပြီး ရဟန်းပြုလေ၏။

ထို့နောက် ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာဟူသော ပရိသတ် လေးပါးအလယ်၌ 'ဤဘဒ္ဒါ ကုဏ္ဍလကေသာထေရီကားကြီးမြတ်သော ဉာဏ် ပညာရှိလှပါဘိ၏။ ယင်းထေရီသည် လေးပိုဒ်မျှရှိသည့်ဂါထာ တစ်ခု၏ အဆုံး ၌ပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေပြီ'ဟု ချီးမွမ်းကြလေသည်။ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ထိုသို့ချီးမွမ်းကြသည်ကို အကြောင်းပြုလျက် ဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလ ကေသာထေရီကို ဤသို့ ဧတဒဂ်အရာပေးတော်မူသည်။

ဧတဒဂ်ရပြီ

ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ခိပ္ပါဘိညာနံ ယဒိဒံ ဘဒ္ဒါ ကုဏ္ဍလကေသာ -





၃၀၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တော်များနှင့်တကွ ဘုရားရှင်ကိုပင်ဖိတ်ပြီး အလှူကြီး ပေးလှူသည်။ ထို့နောက် ဘုရားတပည့်တော်သည် နောင် ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော ဘုရားရှင်တို့၏ လက်ထက်တော်၌ ဤထေရီကဲ့သို့ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးကို ရလိုပါသည်ဘုရားဟု ဆုတောင်းခဲ့သည်။

ဗျာဒိတ်တော်မိန့်ကြား

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကား အနာဂတံသ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်တော်မူပြီး 'အို... ချစ်သမီး၊ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးကိုရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်စေတနာအဟုန်ကြောင့် နောင်အခါကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှား ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။ ထိုအခါ သင် ချစ်သမီးသည် သောဏာထေရီ ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီးလျှင် အာရဒ္ဓဝီရိယ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ခိုးကျူးခံရလတ္တံ့'ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ထေရီလောင်းလျာသည် ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်စကားကို ကြားရသော အခါ ယနေ့နတ်ဖြစ်ပင် အကျိုးပေးခံရတော့မလောက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုနေ့မှစ၍ အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်ဘုရားအား ကြည်ညိုသော စေတနာ သဒ္ဓါသန့်သန့်ဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးသည်။

စုတေပြီးနောက် နတ်ပြည်ရောက်

ထိုဘဝတွင် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသွားသော် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့် နတ်သမီးဖြစ်ရသည်။

ပြန်လည်ဟောပြော

ဤအကြောင်းများကို ဤသို့ပြန်လည် ဟောတော်မူခဲ့သည်။

တဒါ သေဋ္ဌိ ကုလေ ဇာဏာ၊ သုခိတာ ဒယိတာ ပိယာ။

ဥပေတ္တာ တံ မုနိဝရံ၊ အသောသီ မဓရံ ဝစံ။

ဘောဇ္ဇော၊ ပရိသတ်အပေါင်း အို... သူတော်ကောင်းတို့။ တဒါ၊ ထို ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူစဉ် အခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။

သောကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

သေဋ္ဌိကုလေ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ် ဂုဏ်သိန်ပြည့်ဖြိုး သူဌေးမျိုး၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပွား  
ပေါ်ပေါက်၍လာခဲ့ပါ၏။ သုဒိတာ၊ ဆင်းရဲဟူသမျှ မြူမခတ် သုခအမှန်ဖြင့်  
အလွန်ချမ်းသာခဲ့ပါ၏။ ဒယိတာ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း သနားကြင်နာခဲ့ပါ၏။  
ပိယာ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ချစ်ခြင်းကိုလည်း ခံရပါ၏။ တဒါ၊ ထိုသူဌေးသမီး  
ဖြစ်စဉ်အခါ၌။ တံ မုနိဝရံ၊ ထိုပခုမုတ္တရ မည်ရတွင်လတ် ဘုရားမြတ်ကို။  
ဥပေတွာ၊ တစ်ရံမလတ် မပြတ်မပြယ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လျက်။ မဓုရံ၊  
သာယာချိုမြိန် နှလုံးအိမ်ကို ငြိမ်စေနိုင်သော။ ဝစံ၊ မိန့်မြွက်ဟောဖော် စကား  
တော်ကို။ အသောသိ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့် နာကြားခဲ့ရပါပြီ။

အာရဒ္ဓ ဝိရိယာနဂုံ၊ ဝဏ္ဏေသိ ဘိက္ခုနီ ဇိနော။  
တံ သုတွာ မုဒိတာ ဟုတွာ၊ ကာရံ ကတွာန သတ္တုနော။  
အဘိဝါဒိယ သမ္ပန္နံ၊ ဌာနံ တံ ပတ္တယိ တဒါ။  
အနုမောဒိ မဟာဝီရော၊ သိဗ္ဗတံ ပဏိဓိ တဝ။

တဒါ၊ ထိုသို့တရားနာသွားရောက်စဉ်အခါ။ အာရဒ္ဓဝိရိယာနံ၊ ကြိုးကြိုး  
စားစားတရားအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။  
ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန္တာမတစ်ပါးကို။ ဝဏ္ဏေသိ၊ ချီးကျူးနေတော်မူသော။ ဇိနောနံ၊  
ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်ကို။ အဒ္ဓသိ၊ ကြည်ကြည်လင်လင် ဖူးမြင်ရပါပြီ။  
တံ၊ ထိုဟောကြားမိန့်မြွက် ဧတဒဂ်တရားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်  
ရှိသော်။ မုဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက် အားထက်ရွှင်လန်းခဲ့သည်။ ဟုတွာ၊  
ဖြစ်၍။ သတ္တုနော၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ ကာရံ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော  
ကုသိုလ်ဝတ်တရားကို။ တတွာန၊ ပြုလုပ်ကြိုးစားပြီးသော်။ သမ္ပန္နံ၊ ရှင်တော်  
မြတ်ဘုရားကို။ အဘိဝါဒိယ၊ အလွန်အကျွံ အထူးရှိခိုးလျက်။ တံဌာနံ၊  
ထိုဧတဒဂ်ရာထူးကို။ ပတ္တယိ၊ ဆုတောင်းပတ္တနာ ပြုခဲ့ပါသတည်း။ တဒါ၊ ထို  
အခါ၌။ မဟာဝီရော၊ လုံ့လတော်ဓာတ်ကြီးမြတ်ပေငြား မြတ်ဘုရားသည်။  
အနုမောဒိယ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဆုတောင်းချက် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်တော်မူသည်  
ဖြစ်၍။ ဘဒ္ဒေ၊ အိုချစ်သမီး။ တဝ၊ သင်ချစ်သမီး၏။ ပဏိဓိ၊ ဘွဲ့ထူးဧတဒဂ်

ဆုတောင်းချက်သည်။ သိဇ္ဈတံ-သိဇ္ဈတု၊ မချွတ်ကေန် အမှန်ပြည့်စုံစေသတည်း  
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဗျာဒိတ်စကား၊ မိန့်ကြားတော်မူလေသတည်း။

သတ သဟဿိတော ကပ္ပေ၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ။  
ဂေါတမော နာမ ဂေါတ္ထေန၊ သတ္တာ လောကေ ဘဝိဿတိ။  
တဿ ဓမ္မေသု ဒါယာဒါ၊ ဩရသာ ဓမ္မနိဗ္ဗိတာ။  
သောဏာတိ နာမ နာမေန၊ ဟေဿတိ သတ္တုဿာဝိကာ။

ဘဒ္ဒေ အို . . . ချစ်သမီး။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿေကပ္ပေ၊  
နောင် ကမ္ဘာတစ်သိန်းအခါ၌။ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကရာဇ်  
နေမြစ်နန်းရိုး သာကီမျိုးမှ ပွားမြင်တော်မူသော။ ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ်တော်  
အားဖြင့်။ ဂေါ.တမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော။ သတ္တာ၊ ဆရာထွတ်တင်  
ဘုရားရှင်သည်။ လောကေ၊ လောကသုံးခွင် ဘုံအပြင်၌။ ဘဝိဿတိ၊ အထင်  
အရှား ဖြစ်ပေါ်တော်မူလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေသု၊  
တရားရောင်ဝါ သာသနာတို့၌။ ဒါယာဒါ၊ ကောင်းသော အမွေခံဖြစ်ပေသော။  
ဓမ္မနိဗ္ဗိတာ၊ အရားဖြင့် ပန်ဆင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဩရသာ၊ ရွှေရှင်တော်နှစ်  
သမီးချစ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သောဏာတိနာမနာမေန၊ သောဏာထေရီ  
ဘိက္ခုနီဟူသော အမည်ဖြင့်။ တံ၊ သင်သည်။ သတ္တုဿာဝိကာ၊ ဘုရားရှင်၏  
တပည့်မသည်။ ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

တံ သုတွာ မုဒိတာ ဟုတွာ၊ ယာဝဇီဝံ တဒါ ဇိနံ။  
မေတ္တစိတ္တာ ပရိစရိ၊ ပစ္စယေဟိ ဝိနာယကံ။  
တေနကမ္မေန သုကတေန၊ စေတနာ ပဏိဓိဟိ စ။  
ပဟိတွာ မာနသံ ဒေဟံ၊ ဖာဂတိသံ ဖာဂတ္တဟံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာ  
ရသည်ရှိသော်။ မုဒိတာဟုတွာ၊ ယနေ့နက်ဖြန်ပင် အကျိုးပေးခံရတော့  
မလောက် ဝမ်းမြောက်တက်ကြွသည်ဖြစ်၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှ  
ကာလပတ်လုံး။ ဝိနာယကံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ရှေ့သွားခရီးညွှန်ကြီးဖြစ်တော်  
မူပေသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ မေတ္တ

စိတ္တာ၊ ချစ်ခင်နှစ်လို ကြည်ညိုမြတ်နိုးသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိစရိ ကုသိုလ်  
 ဓာတ်ကို မပြတ်မွေးလျက် လုပ်ကျွေးခဲ့ပါသတည်း။ သုကတေန၊ ကောင်းစွာ  
 ပြုလုပ်အားထုတ်ခဲ့သော။ တေန ကမ္မေနစ၊ ထိုကုသိုလ်ကံထူးကြောင့် လည်း  
 ကောင်း။ စေတနာ ပဏိဓိဟိစ၊ ဣတနာစူးစိုက်၍ အထူးဆုတောင်းချက်  
 တို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဗာနသံဒေဟံ၊ ယုတ်ညံ့စွာလှ လူတဝကို။ ဖဟိတွာ၊  
 စွန့်လွှတ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာ  
 နတ်တို့ပြည်သို့။ အဂစ္ဆိ၊ သွားရောက် ခံစားခဲ့ရပါသတည်း။

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်

ယခုအခါ ဂေါတမရှင်တော်ဘုရား ထင်ရှားဖွင့်တော်မူသည်တွင်  
 သာဝတ္ထိပြည်၌ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ သူဌေးမျိုးမှာပင် တန်ခိုးအရှိန်အစော်နှင့်  
 ပြည့်စုံစွာ လိမ္မာယဉ်ကျေးသူ အမျိုးသမီးကလေးဖြစ်ရသည်။ အမည်အားဖြင့်  
 'သောဏာ' ဟုခေါ်တွင်ကြသည်။ ကောင်းခြင်းငါးရပ် မိန်းမမြတ်ဂုဏ်အင်္ဂါစုံ  
 လင်စွာ ပြည့်ဖြိုးသဖြင့် အမျိုးမျိုးသောသူဌေးသားတို့က လိုလားနှစ်သက် စုံ  
 မတ်မြတ်နိုးစွာ ရလိုကြောင်းနှင့် ခွင့်တောင်းလာကြသည်။

အိမ်ထောင်သည်ဘဝ

မိဘနှစ်ပါးတို့က သူဌေးသားတစ်ဦးနှင့် သဘောတူသဖြင့် ကြည်ဖြူနှစ်  
 သက်စွာ လက်ထပ်မင်္ဂလာကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ပေးသဖြင့် သူ့အိမ်ထောင်ပြုခဲ့  
 သည်။ ထို့နောက် သူဌေးသမီးကလေးသည် အရှင်သခင် လင်ယောက်ျားထံ  
 သို့ လိုက်ပါသွားရသည်။

လင်ယောက်ျားရဟန်းပြုသွားပြီ

သူတို့ဇနီးမောင်နှံ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နှင့် နေထိုင်လာခဲ့ကြရာ သားဆယ်  
 ယောက် ရရှိခဲ့သည်။ သားဆယ်ယောက်ရှိပြီးသော တစ်နေ့သ၌ အရှင်သခင်  
 ခင်ပွန်းလင် သူဌေးကြီးသည် ဘုရားရှင်တော်ထံသို့ သွားပြီး တရားနာလေရာ

ထူးဆန်းနက်နဲ၍ မှတ်စွဲဖွယ်ကောင်းသော တရားများကို ကြားနာခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ဌေးကြီးသည် ဒုက္ခများမြောက် လူတို့ဘောင်တွင် လူဝတ်ကြောင်ဖြင့် မနေလိုသဖြင့် ရှင်တော်ဘုရားထံ ရဟန်းပြုရန် ခွင့်တောင်းတော့သည်။

ရှင်တော်ဘုရားကလည်း ရှေးပါရမီစုံညီ ပြည့်ဝခဲ့သူ ဖြစ်သည်ကို သိမြင်တော်မူ၍ ဆိုင်းတွဲခြင်းမရှိဘဲ ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပေးတော်မူလိုက်သည်။

သူ့ဌေးမင်းသည် ရဟန်းပြုရန် အခွင့်ရသဖြင့် သားမယားကိုမျှ ပန်ကြားခြင်းမပြုဘဲ ထိုနေ့ရက်အတွင်းမှာပင် ရဟန်းပြုသွားသည်။

သောဏာစိုးရိမ်ပူပန်ရပြီ

သားတို့ဖခင်သည် အကြင်နာတရား ကင်းမဲ့စွာဖြင့် မယားကိုမကြင် သားကိုမခင်ဘဲ ရဟန်းပြုသွားသည်ဟု ကြားရသောအခါ သောဏာ၏ နှလုံးအိမ်၌ ကြိမ်မီးအုံးသကဲ့သို့ ပူပန်သောက ဖြစ်သွားရတော့သည်။

ပစ္စည်းတွေ ခွဲဝေပေးပြီ

အရွယ်ရောက်လာပြီဖြစ်သော သားဆယ်ယောက်တို့၏ မိခင် သောဏသည် “သား” ဟူသော “အား” ကြောင့် သောကကို ကြာရှည် မခံစားလိုက်ရပေ။ “ငါ့သားကလေး ဆယ်ယောက်ဟာလည်း လူလားမြောက်လာကြပြီ၊ သူတို့အစွမ်းသတ္တိနှင့် လုပ်နိုင်၊ ကိုင်နိုင် ရှာဖွေနိုင်သည့် အခြေသို့ရောက်ကြပြီ။ ပစ္စည်းဥစ္စာကို ခွဲဝေပေးကမ်းလျက် ငါသည်လည်း ချမ်းချမ်းသာသာ ရတနာ သုံးပါး ဣိုသာ ခိုလှုံဆည်းကပ်၍နေတော့မည်” ဟု စဉ်းစားပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာရှိသမျှကို ဆယ်ပုံပုံကာ သားဆယ်ယောက်တို့အား ခွဲဝေပေးလိုက်တော့သည်။

သားဆယ်ယောက်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သော အမူအရာဖြင့် ကြည်လင်ရွှင်ပြုံးကာ မိခင်ကြီးတရားဘက်ကိုလိုက်စားလျက် အေးအေးဆေးဆေးနေတော်မူပါ။ မိဘတို့ကျေးဇူးဂုဏ်ကို သားသမီးတို့ဆပ်၍မကုန်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ သားဆယ်ယောက်က အလှည့်ကျစီ ကျွေးမွေးပြုစုပါမည် ဟု ပြောကြားကြသည်။

သားသမီးတို့ သဘာဝ

ထို့နောက် သားဆယ်ယောက်တို့သည် ရှိသမျှ ပစ္စည်းကို အသီးသီး ခွဲပေ၍ ယူပြီးလျှင် မိခင်ကြီးကို တစ်လစီတစ်လစီ အလှည့်ကျ လုပ်ကျွေးပြုစုရန် တာဝန်ယူကြသည်။ သားအကြီးဆုံးအိမ်ကစပြီး ပြုစုကျွေးမွေးသည်။ 'မိဘ ပစ္စည်းကိုတော့ သုံးလားစွဲလား။ သားသမီးတို့ ပစ္စည်းကျတော့ မူးတင်းပဲတင်း' ဟူသော စကားအတိုင်း သားသမီးများတွင်လည်း အချို့က တာဝန်သိတတ် ကြသည်။ အချို့က တာဝန်မသိတတ်။ 'မိဘနှောင့်ယှက် သားသမက်။ ခွေးမ ငြူစူ မိဘပူ' ဟူသော စကားလည်း ရှိသေးသည်။ လောကဓမ္မတာ မိအိုဖအို တို့ကို လုပ်ကျွေးရမုန်း သိသူ သားသမီးတို့ ရှိဖို့လိုပေသည်။ သမက်တို့ ခွေးမတို့တွင်လည်း သိတတ်သူရှိသကဲ့သို့ မသိတတ်သူလည်း ရှိတတ်သည်။

သောဏာသူဌေးကတော်ကြီးသည် ပစ္စည်းများကို အကုန်ခွဲဝေပေးပြီး သောအခါ အခက်အခဲ အချို့ကြုံလာရပြန်သည်။ သားအကြီးဆုံးအိမ်၌ နေထိုင်စားသောက်ရသည်မှာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အဆင်မပြေဖြစ် ရသည်။

သားသမီးအိမ်၌ အဆင်မပြေ

သို့ဖြင့် သားဆယ်ယောက်တို့ထံ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြောင်း၍ နေလာခဲ့ရသည်။ သို့သော် 'ကြံသာအစဉ်ချိုသည်၊ လူကတော့ အစဉ်မချို' ဟူသော စကားအတိုင်း မိခင်၌ ပစ္စည်းမရှိတော့သည်ကို အကြောင်းပြုကာ သားသမီးခွေးမတို့အိမ်၌ နေထိုင်ရသည်မှာ အဆင်မပြေဖြစ်လာရတော့သည်။

'အူစုန်သာရှိ အဆန်မရှိ' ဟူသော စကားကဲ့သို့ မိဘတို့ ပစ္စည်းဥစ္စာများ ကသာ သားသမီးတို့အပေါ်သို့ စုန်လေ့ရှိသည်။ သားသမီးတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာ များမှာ မိဘများဘက်သို့ ဆန်တက်လေ့မရှိ ဟူသော အချက်ကိုလည်း မိဘတို့ သိရှိ သတိပြုဖို့ လိုပေသည်။ သမုဒ္ဒရာကြီးထဲ၌ အလွန်များပြားသောရေကိုမြင်ရ သော်လည်း သောက်ဖို့ရေချိုကို မရနိုင်သကဲ့သို့ သားသမီးမည်မျှပင် များသော်



၃၀၈

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

လည်း ဝတ်တရားသိသိနှင့် လိမ္မာယဉ်ကျေးလုပ်ကျွေးပြုစုသူ သားသမီး လွန်စွာ ရနိုင်ခဲ့တတ်သည်မှာ လောကတံထွာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်သည်။

သောဏာထေရီဘိက္ခုနီ

သောဏာသူဌေးကတော်ကြီးသည် သားဆယ်ယောက်တို့ အိမ်၌ နေထိုင်ရသည်မှာ အဆင်မပြေဖြစ်ပြီး စိတ်ညစ်ဖွယ်ရာ ကြုံနေရသည်။ သို့ဖြင့် သူဌေးကတော်ကြီးသည် မည်သူ့ကိုမျှ တိုင်ပင်ပြောကြားခြင်းမပြုဘဲ ရဟန်းပြုရန် ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့ ထွက်သွားခဲ့သည်။ ဘိက္ခုနီများက အမယ်အိုကြီးကို သနား သဖြင့် လျင်မြန်စွာပင် ရဟန်းပြုပေးကြသည်။ ထိုအခါမှစ၍ သောဏာထေရီ ဘိက္ခုနီဟု ထင်ပေါ်ခဲ့တော့သည်။

ထေရီကြီးပြန်ဟောပြပုံ

ပစ္စိမေ စ ဘဝေ ဒါနိ၊ ဇာတာ သေဠိကုလေ အဟံ။

သာဝတ္ထိယံပုရေရမ္မေ၊ ဣဒ္ဓေဖိတေမဟဒ္ဓနေ။

ပစ္စိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ ဣဒါနိဘဝေစ၊ ဤယခုဘဝ၌မူကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ဖျော်ဖွယ်ရာဖြစ်သော။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ အမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ မြို့တော်ကြီး၌။ ဣဒ္ဓေ၊ ကြွယ်ဝ သော။ ဖိတေ၊ စည်းစိမ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပြည့်ဖြိုးကုံလုံသော။ သေဠိကုလေ၊ သူဌေးမျိုး၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါပြီ။

ယဒါ စ ယောဗ္ဗနပ္ပတ္တာ၊ ဂန္ဓာ ပတိကုလံ အဟံ။

ဒသ ပုတ္တာနိ အဇနိ၊ သုရူပါနိ ဝိသေသတော။

ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ မူကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယောဗ္ဗနပ္ပတ္တာ၊ ပျံသောအချိန်သို့ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်။ ပတိကုလံ၊ လင်၏အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ မိန်းမတို့ဓမ္မတာ လိုက်သွားရသည်ဖြစ်၍။ ဒသပုတ္တာနိ၊ သားဆယ်ယောက် တို့ကို။ အဇနိ၊ မွေးဖွားခဲ့ရ၏။ ဝိသေသတော၊ သူတစ်ပါးတို့ထက် ထူးချွန်

သောအားဖြင့်။ တာနိ၊ ထိုသားဆယ်ယောက်တို့သည်။ သုရူပါနိ၊ ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ်ရူပ အဆင်းလှကြပါပေကုန်၏။

သုခေဓိတာ စ တေ သဗ္ဗေ၊ ဇနနေတ္ထမနောဟရာ။  
အမိတ္တာနမ္ပိ ရုစိတာ၊ မမ ပဂေဝ တေ ပိယာ။

တေသဗ္ဗေစ၊ ထိုအလုံးစုံသော သားဆယ်ယောက်တို့သည်ကား။ သုခေ ဓိတာ၊ ပန်းပွင့်ကလေးကဲ့သို့ အေးအေးသာသာ ကြီးပွား၍ လာကြကုန်၏။ ဇနနေတ္ထမနောဟရာ၊ မြင်သူအပေါင်းတို့၏ မျက်လုံးကို ရွှင်ပြုံးနှစ်သိမ့် ပီတိစိမ့် စေနိုင်သော အဆင်းဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံကြပေကုန်၏။ အမိတ္တာနမ္ပိ၊ ရန်ဘက် ဖြစ်သော သူတို့ကပင်သော်လည်း။ ရုစိတာ၊ မြင်လျှင်နှစ်သက် စုံမက် မြတ်နိုးဖွယ် ဖြစ်ကြပေကုန်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်မူကား။ တေ၊ ထို သားဆယ် ယောက်တို့ကို။ ပဂေဝပိယာ၊ အဘယ်မှာ မချစ်ဘဲ ရှိပါကုန်အံ့နည်း။

တတော မယံ အကာမာယ၊ ဒသပုတ္တ ရပုရက္ခတော။  
ပဗ္ဗဇိတ္ထ သမေဘတ္တာ၊ ဒေဝဒေဝဿ သာသနေ။

တတော၊ ထိုသားဆယ်ယောက် မွေးဖွားပြီးသောနောက်၌။ ဒသပုတ္တ ပုရက္ခတော၊ သားဆယ်ယောက်ဝန်းရံလျက် အပုံကြီးအားတက်ဖွယ်ကောင်း သော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ သသောဘတ္တာ၊ ထိုလင်ယောက်ျားသည်။ ဒေဝဒေဝဿ၊ နတ်ထက်နတ်မြတ် ဖြစ်တော်မူသော ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာသနေ၊ အေးမြရိပ်ကျယ် တင့်တယ်လှစွာ သာသနာ၌။ မယံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ အကာမာယ၊ အလိုမတူပါဘဲ။ ပဗ္ဗဇိတ္ထ၊ သားနှင့်မယား စွန့်သွား ရှောင်ထွက် မငဲ့ကွက်ဘဲ ရဟန်းပြုသွားတော်မူလေပြီ။

တဒေကိကာ ဝိစိန္တေသိ၊ ဇီပိတေနာလမတ္ထု မေ။  
စတ္တာယ ပတိပုတ္တေဟိ၊ ဝုဗ္ဗာယ စ ဝရာကိယာ။

တဒါ၊ ထိုလင်ကလည်းပစ်သွား သားတို့ကလည်း မခန့်မညားပြုသော အခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧကိကာ၊ တစ်ယောက်တည်း။ ဝိစိန္တေ သိ၊

41A ထေရီအပါဒါန်

၃၁၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

မှိုင်းတွေးကြံစည်မိပါသတည်း။ ပတိပုတ္တေဟိ၊ လင်သားတို့မှ။ စတ္တာယ၊ ဆုံးရှုံး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သော။ ဝုဗ္ဗာယစ၊ ရုပ်သွင်ယိုယွင်း အိုမင်းအားလျော့၍နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝရာကိယာစ၊ အားကိုးရာမမြင် ပူပင်ဆင်းရဲ၍လည်း နေသော။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇီဝိတေန၊ ဤ လူ့ပြည်တွင် အသက်ရှင်၍ နေသဖြင့်။ နာလံအတ္ထု၊ အကျိုးရှိနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိစိန္တေသိ၊ မှိုင်းတွေးကြံစည် မိပါပြီ။

အဟမ္မိ တတ္ထ ဂစ္ဆိသံ၊ သမ္ပတ္တော ယတ္ထ မေ ပတိ။

ဧဝါဟံ စိန္တယိတွာန၊ ပဗ္ဗဇိ အနဂါရိယံ။

ယတ္ထ၊ အကြင်သာသာနာတော်အတွင်းသို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပတိ၊ အရှင်သခင် ခင်ပွန်းလင်သည်။ သမ္ပတ္တော၊ ရဟန်းပြုသောအားဖြင့် ဆိုက်ရောက်၍ သွားတော်မူလေပြီ။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာတော်မြတ်အတွင်းသို့။ ဂစ္ဆိသံ၊ ရဟန်းပြုသောအားဖြင့် ဆိုက်ရောက်သွားတော့အံ့။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးခဲ့ ပြီးသောအတိုင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စိန္တယိတွာန၊ ကြံစည်ဆင်ခြင်ပြီးသည်ရှိသော်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုခဲ့ပါပြီ။

သောဏာထေရီဘိက္ခုနီကြီးသည် အသက်အရွယ်ကြီးမှ ရဟန်းဖြစ်လာသူဖြစ်၍ အချို့ဘိက္ခုနီများက အလုပ်အမျိုးမျိုးကို အရွယ်နှင့်မမျှအောင်လုပ်ခိုင်းကြသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဘိက္ခုနီအပေါင်းတို့သည် အမယ်အိုဘိက္ခုနီကြီးကို ခေါ်ပြီး 'ရေနွေးအိုးကျိုထားလိုက်ပါ။ ငါတို့ပြန်လာသည့်အခါ ကောင်းမွန်စွာ ရေခိုးကြမည်'ဟု အမိန့်ပေးပြီး ပင့်ဖိတ်ရာသို့ တစ်ကျောင်းလုံး ကြွသွားတော်မူကြသည်။

သောဏာထေရီဘိက္ခုနီကြီးသည် ကျောင်းမှာတစ်ယောက်တည်း ချန်နေရစ်ပြီးလျှင် ရေနွေးကျိုရန် ရေတွင်းမှ ရေများကို ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ခပ်ရရှာသည်။ အရွယ်ကလည်း အိုမင်း၊ ရေတွင်းကလည်း နက်နက်၊ ရွက်ရသောရေအိုးကြီးကလည်း လေးသောကြောင့် မောဟိုက်ပင်ပန်းကာ ခြေမလှမ်းနိုင်တော့သဖြင့် ရေချိုခန်း၌ပင် လဲကျသွားတော့သည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ထိုအခါ 'သည်ခန္ဓာဝန်ကြီးနှင့် သတ္တဝါဖြစ်နေရသည်မှာ အလွန်ဆင်းရဲ ပါကလား။ ခန္ဓာဝန်ကြီးက လေးရသည်အထဲ ကိစ္စအမျိုးမျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နေပြန်သေးသည်။ သည်ခန္ဓာဝန်ကြီးနှင့် မကင်းသမျှ ဘယ်အခါမှာမျှ ချမ်းသာခွင့်ကို ရနိုင်တော့မှာမဟုတ်'ဟု စိတ်၌ ခံစားလာရသည်။ ရှေးက ပါရမီ နှိုးဆော်သည့်အတိုင်း သမာဓိအင်အားတရားသဘောများ ဖြစ်လာသောအခါ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားအစုကို အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တ၊ သူ့အလို ဆန္ဒသို့လိုက်၍ မဖြစ်ဟု ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ထက်သန်စွာ ရှုဆင်ခြင်လိုက်ရာ ရေချိုးခန်းအတွင်း၌ပင် ကိလေသာကုန်ခန်းလျက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေ၏။

အခြားဘိက္ခုနီအပေါင်းတို့ ကျောင်းသို့ပြန်ရောက်လာသောအခါ အမယ်အိုကြီးကို ရုတ်တရက် မမြင်ကြသဖြင့် လိုက်လံ ရှာဖွေကြသည်။ ရေချိုးခန်းအတွင်း၌ ချမ်းသာရွှင်လန်းစွာ ထိုင်နေသည်ကို တွေ့မြင်ကြသည်။ 'ပုထုဇဉ် ဘိက္ခုနီကလေးများက ရေနွေးကျိုးထားလိုက်ပါဆိုသည်စကားကို နားမထောင်ဘဲ ရေချိုးအိမ်ထဲမှာ ပုန်းအိပ်နေသည်'ဟု အပြစ်တင်စကား ပြောဆိုကြလေသည်။

ထိုအခါ သောဏာထေရီ ဘိက္ခုနီ ရဟန္တာမကြီးက ယဉ်ကျေးပျူငှာ ချိုသာသောစကားလုံးဖြင့် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်မျက်နှာထားလျက် 'ရေနွေးအတွက် စိုးရိမ်တော်မမူပါနဲ့၊ ယခုပင် ရေနွေးကို ရပါစေမယ်'ဟု ပြောဆိုပြီး တေဇောကသိုဏ်းကို ဝင်စားလိုက်သည်။ 'ရေချိုးခန်းအတွင်းရှိ ရေပြည့်အိုးကြီးများ ရုတ်တရက် ပွက်ပွက်ဆူကြပါစေ'ဟု ဓိဋ္ဌာန်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရေပြည့်အိုးကြီးများ ဆူပွက်လာကြသည်။ ထိုအဖြစ်ဆန်းကို မြင်ရသောအခါ ပုထုဇဉ် ဘိက္ခုနီကလေးများက ရေချိုးခန်းထဲမှ ထွက်ပြေးပြီး ဘိက္ခုနီမအိုကြီး၏ တန်ခိုးကြောင့် ရေအိုးကြီးတွေ ဆူလာကုန်ပြီ'ဟု အလန့်တကြား ဟစ်အော်ကြသည်။

ရီခိုးပူဇော်ကြပြီ

ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော ဘိက္ခုနီ အရှင်မကြီးများ ရေခိုးခန်းအတွင်းသို့ ဝင်၍ ကြည့်ရှုကြလေရာ သောဏာထေရီ ဘိက္ခုနီကြီး၏ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းနှင့် တကွ ဣဒ္ဓိပါဒ်တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကြောင်းကို ကောင်းစွာသိတော်မူသွားကြသည်။

ထိုအခါ ကျောင်းတိုက်အတွင်း ရှိရှိသမျှသော ဘိက္ခုနီများကို ခေါ်ယူ စည်းဝေးစေလျက် 'အို... သီတင်းသုံးဖော်အပေါင်းတို့။ အရွယ်ကြီးရင့်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ခိုင်လုံလာသူ သောဏာထေရီ ဘိက္ခုနီမကြီးသည် ရဟန်းကိစ္စ ပြီးဆုံးပေပြီ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တန်ခိုးတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူလေပြီ။ သက်ရွယ် ယိုယွင်း၍ အိုမင်းလေပြီးသော သောဏာထေရီဘိက္ခုနီ၏ ဝီရိယအစွမ်းကို ကြည့်ရှုကြပါကုန်။ ရိသေမြတ်နိုးစွာ ရီခိုးပူဇော်လိုက်ကြပါကုန်' ဟု အကြီးအမှူး ဘိက္ခုနီကြီးက မိန့်ကြားပြောဆိုသောအခါ ပုထုဇဉ် ဘိက္ခုနီအပေါင်းတို့က သောဏာထေရီ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ဂုဏ်ကို ယုံကြည်လေးမြတ်စွာ ရီခိုးပူဇော် ကြသည်။

ထိုအခါမှစပြီး သောဏာထေရီဘိက္ခုနီ၏ တန်ခိုးဂုဏ်သည် ထင်ရှား ကျော်စောလာတော့သည်။

မြတ်သောအသက်ရှည်ခြင်း

သောဏာထေရီ ဘိက္ခုနီကြီး၏အကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား လျှောက် ထားကြသည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား စည်းဝေး တော်မူစေပြီးလျှင် 'အို ချစ်သား ချစ်သမီးတို့၊ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ခြင်းမှာ ပဓာနမဟုတ်။ စွမ်းအင်လုံ့လ ဝီရိယသာလျှင် ပဓာနဖြစ်သည်။ အသက်တစ်ရာ နေရသော်လည်း ပျင်းပျင်းရိရိဖြင့် ဝီရိယပေါ့လျော့ခဲ့ပါလျှင် ထိုကဲ့သို့ အသက် ရှင်ခြင်းမျိုးကို မြင့်မြတ်သည်ဟူ၍ ငါဘုရားအိုးမွမ်းတော်မမူ။ တစ်နေ့တစ်ရက် မျှပင် အသက်ရှင်၍ နေရပါသော်လည်း မပျင်းမရိ ဝီရိယသန်သန်ဖြင့် လုံ့လ ကြီးကုတ်အားထုတ်၍ နေခဲ့ပါလျှင် ထိုကဲ့သို့သော အသက်ရှည်ခြင်းမျိုးကို မြင့်မြတ်သည်ဟူ၍ ငါဘုရားအိုးမွမ်းတော်မူသည်။ အိုချစ်သား ချစ်သမီးတို့၊

သောဏာထေရီဘိက္ခုနီကြီးကို ကြည့်ကြကုန်လော့။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့် မှ သာသနာဘောင်သို့ ခိုင်လံလာရသော်လည်း ဝီရိယအစွမ်းကြောင့် ရဟန္တာ ဖြစ်သွားပြီ။ ဝီရိယထက်သန်သည့် အရာ၌ ငါ့သမီးတော်ကြီး၏ ဝီရိယအစွမ်း လွန်စွာ ထူးမြတ်ပါပေသည်' ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီး ဘုရားရှင်က ဤသို့ ဟော ကြားတော်မူလေ၏။

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ကုသိတော ဟိနဝီရိယော။  
ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ဝီရိယမာရဘတော ဒဠံ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ဝီရိယစွမ်းအင် ထက်သန်ကြီးမား အိုချစ်သားတို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိနဝီရိယော၊ ဝီရိယဓာတ်လျော့ပါးသည်ဖြစ်၍။ ကုသိတော၊ ပျင်းပျင်းရိရိဖြင့်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာကာလပတ်လုံး။ စေဇီဝေ၊ အကယ်၍ အသက်ရှင်ကာ နေရစေဦးတော့။ တဿ၊ ထိုဝီရိယမရှိ လူပျင်းရိ၏။ ဇီဝိတံ၊ ရှည်လျားစွာ အသက်ရှင်နေခြင်းသည်။ နသေယျော၊ ချီးမွမ်းအပ်၍ မြတ်သည် မဟုတ် ချေ။ ဒဠံ၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဇွဲသန်သန်ဖြင့်။ ဝီရိယမာရဘတော၊ ဝီရိယဓာတ် လုံ့လမြတ်ဖြင့် မပြတ်ကြိုးစား၍နေသောသူ၏။ ဧကာဟံ၊ တစ် ရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ကာ တည်နေခြင်းသည်။ သေယျော၊ ချီးမွမ်း အပ်၍ မြင့်မြတ်လှပေသတည်း။

ဧတဒဂ်ပေးပြီ

ဘုရားရှင်သည် ပရိသတ်တို့အား ဤသို့ဟောတော်မူပြီးလျှင် သောဏာ ထေရီ ဘိက္ခုနီကြီးအား အာရဒ္ဓဝီရိယဧတဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ဤသို့ ချီးကျူး တော်မူလေသည်။

ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခုဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ  
ယဒိဒံ၊ သောဏာ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝိကာနံ၊ သမီးတော် တပည့်မ ဖြစ်ကြကုန်သော။ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ၊ တရားအလုပ်ကို အားထုတ်ကြီး

၃၁၄ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

စားကြကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ-ယာအယံ  
သောဏာ။ အကြင်သောဏာထေရီ ဘိက္ခုနီသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ-ဧသာ၊  
ထိုသောဏာထေရီ ဘိက္ခုနီသည်။ အဂ္ဂံ-အဂ္ဂါ အမြတ်ဆုံးပေတည်း။

နောက်ကြောင်းပြန်တရားတော်

သောဏာထေရီက သူ့ဘဝအတိတ်အကြောင်းကို ဤသို့ ပြန်လည်  
ဟောတော်မူခဲ့သည်။

တတော စ မံ ဘိက္ခုနီယော၊ ဧကံ ဘိက္ခုနုပဿယေ။  
ဝိဟာယ ဂစ္ဆမောဝါဒံ၊ တာပေဟိ ဥဒကံ ဣတိ။

တတော၊ ထိုသာသနာဘောင် ခိုလှုံဆည်းကပ်ပြီးသော အခါ၌။ ဧကံသို့  
ဒိဝသေ၊ တစ်နေ့သောအခါ၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ တာပေဟိ၊ ပွက်ပွက်ဆူ၍  
ပူအောင် ကျိုထားလိုက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝါဒံ၊ ခိုင်းစေညွှန်ကြား  
ဩဝါဒစကားကို။ ဒတွာ၊ ပေးကြကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဧကံ၊  
တစ်ယောက်တည်း။ ဘိက္ခုနုပဿယေ၊ ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်း၌။ ဝိဟာယ၊  
ချန်ထားခဲ့၍။ ဘိက္ခုနီယော၊ ကျောင်းရှိအကုန် အလုံးစုံသော ဘိက္ခုနီတို့သည်။  
ဂစ္ဆံ၊ ကျောင်းမှထွက်တော်မူကြကာ ပင့်ထားရာသို့ ကြွကြလေကုန်သတည်း။

တဒါ ဥဒကမာဟိတွာ၊ ဩကိရိတွာန ကုမ္ဘိယာ။  
စုလ္လေ ဌပေတွာ အာသီနာ၊ တတော စိတ္တံ သမာဒဟိ။

တဒါ၊ ထိုသို့ဘိက္ခုနီများ ခိုင်းစေ၍ ထွက်သွားကြသောအခါ၌။ အဟံ၊  
အကျွန်ုပ်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟိတွာ၊ ခပ်၍။ ကုမ္ဘိယာ၊ ရေအိုးကြီးထဲ၌။  
ဩကိရိတွာန၊ လောင်းပြီးသည်ရှိသော်။ စုလ္လေ၊ ရေချိုးခန်းထဲ၌။ ဌပေတွာ၊  
ရွက်လာသောရေအိုးကိုချထား၍။ အာသီနာ၊ အပန်းဖြေ နားနေခဲ့ပါသတည်း။  
တတော၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ သမာဒဟိ၊  
တရားအာရုံ ပွားထုံ စူးစိုက်လေသတည်း။ (ဝါ) တည်ငြိမ်အောင် ပြုခဲ့ပေ  
သတည်း။



ခန္ဓေ အနိစ္စတော ဒိသ္မာ၊ ဒုက္ခတော စ အနတ္တတော။  
ခေပေတွာ အာသဝေ သဗ္ဗေ၊ အရဟတ္တမပါပုဏီ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို။ အနိစ္စ  
တော၊ ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းပြုန်း ချုပ်ဆုံးဖွားဖွား မမြဲသောသဘောအားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊  
ဉာဏ်သွားဆင်ခြင် ထင်မြင်ပေါ်ပေါက်သဘောရောက်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခ  
တော၊ မမြဲသောဒုက္ခအနေအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနတ္တ တော၊ အနတ္တ  
အနေအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အဒက္ခိ၊ ဘာဝနာဉာဏ် ထက်သန်သောငံထွ  
မြင်ခဲ့ပေသတည်း။ တတော၊ ထိုတရားဆင်ခြင် ထင်မြင်ပေါ်ပေါက် မြင်ပြီး  
နောက်၌။ သဗ္ဗေအာသဝေ၊ စီးသွန်ကျလျှော အာသဝေါမြုံ အလုံးစုံတို့ကို။  
ခေပေတွာ၊ အပြီးအပိုင် ခုတ်ချိုင်ကုန်ခန်းစေလျက်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့  
အပါပုဏီ၊ ဝီရိယအစွမ်းဖြင့် ပေါက်ရောက်ခဲ့ပါသတည်း။

တဒါဂန္ဓာ ဘိက္ခုနီယော၊ ဥဏှောဒကမပုစ္ဆိသုံ။  
တေဇောဓာတုံ အဓိဋ္ဌာယ၊ ခိပ္ပံ သန္တာပယိ ဇလံ။

တဒါ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်ပြီးသောအခါ၌။ ဘိက္ခုနီယော၊ ကျောင်းမှစွက်သွား  
ကြသော ဘိက္ခုနီအပေါင်းတို့သည်။ အာဂန္ဓာ၊ ပြန်လာကြကုန်၍။ ဥဏှော  
ဒကံ၊ အကျိုးခိုင်းထားခဲ့သော ရေဋ္ဌေးကို။ အပုစ္ဆိသုံ၊ ဘယ်မှာလဲဟုမောင်းမဲကာ  
မေးမြန်းကြကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေဇော ဓာတုံ၊  
တေဇောမှတ်ပိုင်း ဓာတ်ကသိုဏ်းကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဝင်စားဆောက်တည်၍။  
ခိပ္ပံ၊ လျင်လျင်မြန်မြန်။ ဇလံ၊ ရေချိုးခန်းအတွင်း၌ရှိသော ရေအပေါင်းကို။  
သန္တာပယိ၊ ပွက်ပွက်ဆူဝေ ပူစေသောဟုန် တန်ခိုးဂုဏ်ကို အစွမ်းကုန်ပြလိုက်  
ပါတော့သတည်း။

ဝိမှိတာ တာဇိနဝရံ၊ ဧတမတ္ထမသာဝယံ။  
အာရာဓိတော မဟာဝိရော၊ မမ သုပ္ပဋိပတ္တိယာ။  
အာရဒ္ဓဝီရိယာနဂုံ၊ မမာဟ သ မဟာမုနိ။

တဒါ၊ ထိုသို့တန်ခိုးစွမ်းအဟုန်ကို ကမ်းကုန်အောင် ပြလိုက်သောအခါ  
 ဌ။ တာ၊ ထိုဘိက္ခုနီအပေါင်းတို့သည်။ ဝိမ္ပိတာ၊ အထိတ်တလန့် တအံ့တဩ  
 ပြောမပြီးကုန် ချီးမွမ်းကုန်လျက်။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုတန်ခိုးပြပုံအကြောင်းစုံကို။  
 ဇိနဝရံ၊ လောကထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားသို့။ အသာဝယံ၊ တဖြင့်နက်သွား၍  
 လျှောက်ထားကြလေကုန်သတည်း။ တဒါ၊ ထိုသို့ လျှောက်ထားကြသော  
 အခါဌ။ မဟာဝိရော၊ လုံ့လအင်အား စွမ်းပကားကြီးတော်မူသော မြတ်စွာ  
 ဘုရားသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သုပ္ပဋိပတ္တိယာ၊ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ် အကျင့်  
 ဓာတ်ကြောင့်။ အာရာဓိတော၊ နှစ်သက်အားရ သဘောကျတော်မူသည်ဖြစ်  
 ၍။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ၊ လုံ့လစွမ်းအားဖြင့် ကြီးစားကြသော  
 ဘိက္ခုနီအပေါင်းတို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ သမဟာမုနိ၊ ထိုဘုရားရှင်  
 ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ အာဟ၊ ပရိသတ်အလယ်တွင်၊ တင့်တယ်စွာ  
 ကျူးရင့်၍ ချီးမြှင့် မိန့်ကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒသ ပုတ္တေ ဝိဇာယိတွာ၊ အသို့ ရူပသမုဿယေ။  
 တတောဟံ ဒုဗ္ဗလာ ဇိဏ္ဏာ၊ ဘိက္ခုနီ ဥပသင်္ကမိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အသို့ ရူပသမုဿယေ၊ ဤမျက်မှောက်ဖြစ်သော  
 ရုပ်ကောဠိခန္ဓာ ဘဝကြီးအတွင်း၌။ ဒသပုတ္တေ၊ သားဆယ်ယောက်တို့ကို။  
 ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွားမြင်ခဲ့ပြီးသည်ရှိသော်။ တတော၊ ထိုနောက်၌။ ဇိဏ္ဏာ၊ သက်  
 ရွယ်ယိုယွင်း အိုမင်းဆွေးမြည့်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဗ္ဗလာ၊ ရုပ်သွင်မဟန် အားအန်  
 ချို့တဲ့ ချည့်နဲ့ပျော့ပျောင်းသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီ  
 အရှင်မြတ်တစ်ပါးထံသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ဆည်းကပ်ခိုလှုံခဲ့ပါသတည်း။

သာ မေ ဓမ္မမဒေသေသိ၊ ခန္ဓာယတနဓာတုယော။  
 တဿာ ဓမ္မံ သုဏိတွာန၊ ဧဝေ ဆေတွာန ပဗ္ဗဇိ။

သာ၊ ထိုဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကြီးသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ခန္ဓာယတန  
 ဓာတုယော၊ ခန္ဓာသဘော၊ အာယတနသဘော၊ ဓာတ်သဘောတို့ကို လည်း  
 ကောင်း။ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင်းကို လည်းကောင်း။  
 အဒေသေသိ၊ လွယ်လွယ်နှင့်မြင်အောင် ထင်ထင်ရှားရှား ဟောကြားတော်မူ  
 ပေပြီ။ တဿာ၊ ထိုဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ကြီး၏။ ဓမ္မံ၊ ဟောကြားတော်မူသော  
 တရားတော်ကို။ သုဏိတွာန၊ မှတ်မှတ်သားသား ကြားနာပြီးသည်ရှိသော်။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကေသေ၊ စိမ်းညိုရှည်လျားဆံပင်များတို့ကို။ ဆေတွာ  
န၊ ရိတ်ဖြတ်၍။ ပဗ္ဗဇ၊ ဖန်ဝါသက်န်းဖြင့် ရဟန်းပြုခဲ့ပါပြီ။

တဿာ မေ သိက္ခမာနာယ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိသောဓိတံ။  
ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ဇာနာမိ၊ ယတ္ထ မေ ဝုသိတံ ပုရေ။

တဿာမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သိက္ခမာနာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး တရား  
အလုပ်ကို အားထုတ်၍နေစဉ်။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကို။ ဝိသော  
ဓိတံ၊ အလင်းမြင်အောင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းခဲ့လေပြီ။ ပုရေ၊ ရှေးအတိတ်  
သံသရာ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်၊ အကြင်ဘုံဘဝ၌။ ဝုသိတံ၊  
ခိုအောင်းနေထိုင်ခဲ့ဖူး၏။ တံပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ထိုရှေးဘဝတို့၌ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ အလုံး  
စုံကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊ မကျန်မကြွင်း အလင်းထင်ထင် သိမြင်ခဲ့ပါသတည်း။

အနိမိတ္တဉ္စ ဘာဝေမိ၊ ဧကဂ္ဂါ သုသမာဟိတာ။  
အနန္တရာဝိမောက္ခာ သိ၊ အနုပါဒါယ နိဗ္ဗတာ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧကဂ္ဂါ၊ အာရုံတစ်ခုတည်း၌ စွဲစွဲစူးစိုက်လျက်။  
သုသမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍။  
အနိမိတ္တဉ္စ၊ ရုပ်နာမ်ခပင်းတို့၏ မြဲခြင်းမရှိပုံကို အစွမ်းကုန် ရှုဆင်ခြင်နိုင်သော  
အနိမိတ္တ ဘာဝနာကို။ ဘာဝေမိ၊ မနားမနေ ပွားများခဲ့ပါ၏။ အနန္တရာ၊  
အရဟတ္တမဂ်၏ အခြားမဲ့၌။ ဝိမောက္ခာ၊ ကိလေသာဝဋ်အလုံးမှ ဇွတ်ရုန်း၍  
ထွက်မြောက်လာခဲ့သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပါသတည်း။ အနုပါဒါယ၊ ဘယ်အာရုံ  
တစ်ခုကိုမျှ စွဲလမ်းမှုမရှိဘဲ။ နိဗ္ဗတာ၊ ဆင်းရဲငြိမ်းလတ် ချမ်းသာဓာတ်ဖြင့်  
အမြတ်နိဗ္ဗူ ပိုင်ယူပိုက်သိမ်းခဲ့ပါသတည်း။

ပဉ္စက္ခန္ဓာ ပရိညာတာ၊ တိဋ္ဌန္တိ ဆိန္ဒူမူလကာ။  
ဓိ တဝတ္ထု ဇရေ ဇမ္ဗေ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဗဝေါ။

ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါး ဓာတ်တရားတို့ကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပရိညာ  
တာ၊ ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်အပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ ဆိန္ဒူ  
မူလကာ၊ သံသရာဝဋ်နယ်မှာ ငြိတွယ်သောအမြစ် ပြတ်ကြလေကုန်လျက်။  
တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်နေရစ်ကြလေကုန်၏။ ဓိတဝတ္ထုဇရေ၊ ထို့ဖွယ် စက်ဆုတ်ဖွယ်  
အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဇမ္ဗေ၊ ဟယ်တဏှာမကြီး။ ဒါနိ-က္ကဒါနိ၊ ယခု  
အခါ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ပုနဗ္ဗဝေါ၊ ဘဝအသစ်ဖြစ်ရန် အရေးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ  
တော့ပြီတကား။

42A ထေရီအပဒါန်

ဤထေရီသည် အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော် ခုနစ်ဆယ်နှီးနှီး အသက် အရွယ်ကြီးခါမှ ရဟန်းဘောင်သို့ ခိုဝင်ခဲ့သည်။ ပြိုင်ပင်ပန်းခြင်း ဒဏ်အမျိုး မျိုးကို ဇွဲလုံ့လဖြင့် အားထုတ် ကြိုးစားလေရာ တေဒဂ်သွဲ့ထူးနှင့်တကွ တန်ခိုး အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သည့်အတွက် သောဏာ ထေရီဘိက္ခုနီ၏ ဂုဏ်သတင်းသည် သာသနာတော်အတွင်း ကျော်ကြားသွား လေတော့သည်။

ဖခင်ကြီးကြွလာ

ဤအကြောင်းများကို ရဟန်းပြုနေသူ သားဆယ်ယောက်တို့၏ ဖခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလည်း ကြားသိသွားလေရာ ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်ပြီး တရားဓမ္မအရေး ဆွေးနွေးတွေ့ဆုံတော်မူလိုသောကြောင့် သောဏာ ထေရီ ဘိက္ခုနီကြီးထံသို့ တောင်ဝှေးကိုထောက်ပြီး ကြွတော်မူလာသည်။ သည်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်လည်း ကိလေသာကုန်ခန်း ရဟန္တာအစစ် ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးဖြစ်သည်။

ထိုသို့တွေ့ဆုံပြီးနောက် အာသဝေါကုန်ပြီးသော ရဟန္တာတို့၏ စရိုက်ဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သော တရားစကားများကို အပြန်အလှန် ဆွေးနွေး မေးမြန်းနေကြစဉ် သားဆယ်ယောက်တို့သည် သူတို့အထံတော်သို့ အစုံအညီ ရောက်လာကြသည်။ သူတို့ မိခင် သောဏာထေရီဘိက္ခုနီကြီး ရဟန္တာဖြစ် ကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် ဝမ်းသာအားရ လာရောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

သောဏာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



နန္ဒာတရုထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် လွန်ခဲ့သော ဘဝသံသရာ အဆက်ဆက် တို့၌ ကုသိုလ်ပါရမီသမ္ဘာရများစွာကို ပြုစုဆည်းပူးခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဤဘုရားရှင်လက်ထက်

ဤငါတို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တွင်မူ ကုရုတိုင်း၊ ကမ္ဘာသဒ္ဓမ္မအမည်ရှိ နိဂုံးရွာကြီးတွင် ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုထေရီလောင်းလျာသည် ပညာ ဓာတ်ခံ ရင့်သန်လာခဲ့သူဖြစ်၍ မည်သည့်အတတ်ပညာကိုမဆို လွယ်ကူစွာ သင်ယူတတ်သိသူလည်း ဖြစ်သည်။

ထေရီလောင်းလျာ၏အမည်မှာ 'နန္ဒတ္တရာ' ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ နန္ဒ = နှစ်သက်ဖွယ်ဟု ဆိုလိုပြီး၊ ဥတ္တရ = လွန်ကဲခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ 'လွန်ကဲတင့်တယ်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော အမျိုးသမီးကလေး'ဟုဆို လိုသည်။

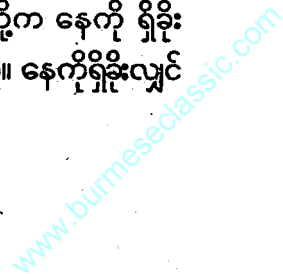
နန္ဒတ္တရာ အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ရုပ်အဆင်း ကလည်း တင့်တယ်၊ ဉာဏ်ပညာကလည်း ပြည့်ကြွယ်သဖြင့် 'သည်ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းမှာ ငါကဲ့သို့သော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်မျှ မရှိ' ဟု ထင်မြင်မှတ်ယူကာ မာန်မာနတက်ကြွနေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်အခါက သူသည် ဘုရားရှင်၏ သာသနာ နှင့်တွေ့ကြုံခြင်းမရှိသေးဘဲ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုသာ သက်ဝင်ယုံကြည်သူ ဖြစ်သည်။

ထေရီလောင်းလျာသည် ဘဝသံသရာ အဆက်ဆက်ကပါရှိလာခဲ့သော အထုံဝသီ ပါရမီစွမ်းအားကြောင့် ကာမဂုဏ်အာရုံဘက်၌ နှစ်သက်မွေ့လျော် ပျော်ရွှင်လိုစိတ်မရှိဘဲ အဖော်မမီး တစ်ကိုယ်တည်းသာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေလို သည့်စိတ်ဖြင့် တရားဓမ္မ အမျိုးမျိုးကို ရှာဖွေစုံစမ်းနေခဲ့သည်။

ထိုအချိန်အခါက ဇမ္ဗူဒီပါတစ်ကျွန်းလုံးတွင် အယူအဆအမျိုးမျိုး၊ ဂိုဏ်း ဂဏအမျိုးစုံတို့ ထွန်းကားနေစဉ် ကာလဖြစ်သည်။ နန္ဒတ္တရာ သံတို့သမီးလေးသည် လည်း ဂိုဏ်းဆရာကြီးပေါင်းများစွာထံ တပည့်ခံ၍ တရားဓမ္မကို ရှာဖွေခဲ့သော် လည်း စိတ်ကျေနပ်လောက်စရာကောင်းသည့် တရားဓမ္မကိုမူ မရရှိခဲ့ပေ။

တိတ္ထိ ဆရာကြီးတို့အယူဝါဒများ

ထိုဂိုဏ်းကြီးတို့အနက် အချို့တိတ္ထိဂိုဏ်း ဆရာကြီးတို့က နေကို ရှိခိုး ရမည်။ နေမင်းကြီးသည် လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာအစစ်ဖြစ်သည်။ နေကိုရှိခိုးလျှင်



ဒုက္ခအမျိုးမျိုးမှ လွတ်မြောက်နိုင်သည်ဟု ဟောပြောသည်။ နန္ဒာတ္တရာသည် ထိုတိတ္ထိဆရာကြီးတို့ ဟောပြောသည့်အတိုင်း နေမင်းကို ရှိခိုးလျက် ဒုက္ခအမျိုးမျိုးမှ လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။

ပိုက်ဆံရာအချို့က လက်ကိုင် ရှိခိုး၍ ကိုးကွယ်ရမည်။ အချို့က မီးကို ရှိခိုး၍ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု ဟောပြောကြသလို လောကကို ဖန်ဆင်းသူ နတ်မင်းကြီးကို ရှိခိုး၍ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု ဟောပြောသူလည်းရှိ၏။ သစ်ပင် တောတောင်များကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရမည်ဟုလည်း အမျိုးမျိုး ပြောကြသည်။

**ဆရာအမျိုးမျိုးနှင့်တွေ့ကြုံရသောဘေးဆိုး**

ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးသည် ဒုစရိုက်မှုများနှင့် ကိလေသာ အညစ်အကြေးများကို စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောပြုနိုင်သည်။ ရက်မှန်မှန်သွား၍ ဂင်္ဂါမြစ်အတွင်း ရေဆင်းချိုးခဲ့ပါလျှင် ဒုစရိုက်အပြစ်များနှင့် ကိလေသာကင်းရှင်း၍ ဗြဟ္မာမင်းကြီးအထံတော်သို့ ရောက်နိုင်သည် စသည်ဖြင့် ဟောသူတို့ကလည်း ဟောကြသေးသည်။ ဘဝပါရမီ ရင့်သန်ပြီး ကျွတ်ထိုက်သည့် အဆုံးဘဝသို့ ရောက်နေရသူဖြစ်သော်လည်း ဆရာအမျိုးမျိုး၊ ဘုရားတုအမျိုးမျိုးတို့နှင့် တွေ့ကြုံရပြီး ဝဋ်ဒုက္ခမှ လွတ်ရေးတွင် ကြုံကြာနေတတ်ပေသေးသည်။ ဤသို့ ကြုံတွေ့ရသည့် ဘေးမျိုးကို 'နာနာသတ္တာရဉ္စလ္လောကန' ဘေးဆိုးကြီးဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။

**ဒုက္ခမှ မလွတ်စေနိုင်သော အားထားရာများ**

- ဗဟုံ ဝေ သရဏံ ယန္တိ၊ ပဗ္ဗတာနိ ဝနာနိ စ။
- အာရာမရုက္ခစေတျာနိ၊ မနုဿာ ဘယတဇ္ဇိတာ။
- နေတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊ နေတံ သရဏံ မုတ္တမံ။
- နေတံ သရဏံ မာဓမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

မနုဿာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်။ ဘယတဇ္ဇိတာ၊ ဘေးအမျိုးမျိုးတို့မှ ထိတ်လန့်ကြကုန်သောကြောင့်။ ပဗ္ဗတာနိစ၊ တောင်ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝနာ

နိဓါ တောကြီးတို့ကို လည်းကောင်း။ အာရာမရုက္ခစေတျာနိဓါ သစ်ပင်အရံ သစ်ပင်စေတီတို့ကို လည်းကောင်း။ ဗဟုံ၊ များပြားစွာ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍။ ယန္တိ၊ သွားရောက် ဆည်းကပ်ကြလေကုန်။

ဧတံ၊ ဤသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ခေမံ၊ ဘေးရန်ကင်း ကွာ လွန်ချမ်းသာသော။ သရဏံ၊ တကယ့် ကိုးကွယ်အားထားရာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ ဧတံ၊ ဤသို့ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ မွန်မြတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်အားထားရာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ဧတံသရဏံ၊ ဤကဲ့သို့သော ကိုးကွယ်ရာကို။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံး စုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ နပမုစ္စတိ၊ ကျွတ်လွတ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်ဟောထားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

နန္ဒာတ္တရာသည် မိစ္ဆာဝါဒ အယူမှားများကို ကြံနေမိရုံမျှမက အကျိုးမဲ့ အပင်ပန်းခံရသည် အလေ့အကျင့်ဖြစ်သော အတ္တကိလမထာနုယောဂအကျင့်ကို ငြိုငြင်ပင်ပန်းစွာ ကျင့်ကြံနေခဲ့မိသည်များလည်း ရှိခဲ့သည်။ ပဉ္စာတပဒေါ် အပူ ဓာတ်ငါး အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်ခဲ့သည်။ ထိုအပူဓာတ် ငါးမျိုးဟူသည် အရပ် လေးမျက်နှာမှ မီးပုံကြီးလေးပုံ၊ အထက်ဦးခေါင်းပေါ်၌ အပူရှိန်ပြင်းသည့် နေမင်း။ နေရှိန်ပူပြင်းသည့် နေအခါ၌ ထိုအပူဓာတ် ငါးမျိုးတို့၏အလယ်တွင် ထိုင်ကာ အပူသောကဟူသမျှ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကျင့်ကြံရသော အကျင့်မျိုး ဖြစ်၍ အလွန်ပင် ပင်ပန်းသော အကျင့်မျိုးကိုလည်း ကျင့်ခဲ့သည်။

နန္ဒာတ္တရာသည် ဤသို့လျှင် အမှားသံသရာထဲရောက်နေသော်လည်း သတိမရနိုင်သေးပေ။ သတိဝင်ကာ အသိမယှဉ်သေးသည့်အပြင် မာန်မာနပင် ထပ်၍တက်နေပြန်သေးသည်။ ငါ့ကဲ့သို့ ဝါဒအမျိုးမျိုးကို တတ်ကျွမ်းသူ ငါနှင့် တူသူမရှိ။ ယခုအခါ ဇမ္ဗူဒီပိတွင် ငါသာအတတ်ဆုံး အတော်ဆုံး စသည်ဖြင့် မာနထန်နေသေးသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည်သပြေပန်းခက်ကိုကိုင်ပြီး အရပ်တကာသို့ လှည့် လည်ကာ ဝါဒပြိုင်ရန် သွားလာနေသည်။



ဘိက္ခုနီဘဝသို့

ထိုသို့ လှည့်လည်၍ နေခဲ့ရာမှ သာဝတ္ထိ နေပြည်တော်ကြီးသို့ သူ  
ရောက်သော် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကိုယ်တော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံရတော့သည်။  
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့် တွေ့ကြုံကာ ဝါဒပြိုင်ရာမှ ရှုနိမ့်သဖြင့် တပည့်ခံပြီး  
ရဟန်းပြုပေးရန် ခွင့်တောင်းသည်။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် နန္ဒတ္ထရာကို  
ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့ ပို့ဆောင်ပြီး ရဟန်းပြုရန် စီစဉ်ပေးတော်မူသည်။ ဘိက္ခုနီ  
ဆရာကြီးများက ရဟန်းပြုပေးလိုက်သဖြင့် နန္ဒတ္ထရာသည် ဘိက္ခုနီကလေးဘဝ  
ရောက်ရတော့သည်။

ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီး များမကြာမီပင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာများထံမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်း  
ကိုသင်ယူကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့သွားပြီး ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းအားထုတ်  
ရာ ကိလေသာကင်းစင်၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေသည်။

ထိုအခါ လွန်စွာဝမ်းမြောက်တော်မူလှသဖြင့် မိမိ၏မှောက်မှောက်  
မှားမှားဖြစ်ခဲ့ရပုံများကို ဤသို့ ပြန်လည်ဟောပြောတော်မူခဲ့သည်။

အမှားကိုပြန်ဟောပြပုံ

အင်္ဂို စန္ဒဉ္စ သူရိယဉ္စ၊ ဒေဝတာ စ နမဿိဟံ။

နဒီတိတ္ထာနိ ဂန္ဓာန၊ ဥဒကံ သြရဟာမိ'ဟံ။

ဘောန္တော အို. . . လူ နတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်  
သည်။ ပုရေ၊ အမှန်သို့မရောက်မီ မှောက်မှောက်မှားမှားဖြစ်၍နေသော ရှေး  
အခါက။ အင်္ဂိုစ၊ မီးနတ်ကိုလည်းကောင်း။ စန္ဒဉ္စ၊ လနတ်ကိုလည်းကောင်း။  
သူရိယဉ္စ၊ နေနတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝတာနဉ္စ၊ နတ်အပေါင်းတို့ကို လည်း  
ကောင်း။ နမဿိ၊ ဟုတ်ဟုတ်နိုးနိုးနှင့် ရှိခိုးပူဇော်ခဲ့ဖူးပါပြီ။ နဒီတိတ္ထာနိ၊ ဂင်္ဂါ၊  
ယမုနာ၊ အစရှိသော မြစ်ဆိပ်အမျိုးမျိုးတို့ကို။ ဂန္ဓာန၊ သွားရောက် ချဉ်းကပ်  
အဟုတ်ကြီး ထင်မှတ်၍။ ဥဒကံ၊ မြစ်ရေထဲသို့။ သြရဟာမိ၊ တငုပ်ငုပ်  
တလျှိုးလျှိုးနှင့် ရေချိုးခြင်းငှာ ဆင်းသက်ခဲ့မိပါပြီ။

နန္ဒာက္ခရာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဗဟူ ဝတသမာဒါနာ၊ အမုံ သီသဿ ဩလိခိ။  
ဆမာယ သေယျံ၊ ကပ္ပေမိ၊ ရတ္တိံ ဘတ္တိံ န ဘုဇ္ဇဟံ။

တတော၊ ထိုပြင်တစ်ပါး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗဟူ၊ တိတ္ထိဆရာကြီး တို့၏ နိဿရည်းဖြင့် များပြားလှကုန်သော။ ဝတသမာဒါနာ၊ ပဉ္စာတပ စသော အကျင့်မှစ၍ ကျင့်ဝတ်ဆောက်တည်နည်း အမျိုးမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း။ အကာသိ၊ ဆင်းရဲကိုမဲ့ကွက် အသက်ကိုမညှာတာဘဲ ရဲရင့်စွာပြုလုပ် ခဲ့ပါပြီ။ တတော၊ ထိုပြင်မှတစ်ပါး။ အမုံ သီသဿ၊ ဦးခေါင်းထက်၌ ရှိသော ဆံပင်တစ် ခြမ်းကိုလည်း။ ဩလိခိ၊ မြင့်မြတ်သည်ဟု ထင်သောစိတ်ဖြင့် ရိတ်ပယ်ဖြတ်ရှင်း၍ လည်း ထားခဲ့ဖူးပါပြီ။ တတော၊ ထိုပြင်မှတစ်ပါး။ ဆမာယ၊ အခင်းမရှိသော မြေအပြင်၌။ သေယျံ၊ မသန့်ရှင်းဘဲ လူးလဲညစ်ပေသော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေမိ၊ ကျွတ်လွတ်လိုသည့် အမှုကြောင့် ပြုလုပ်ခဲ့ရပါသတည်း။ တတော၊ ထိုပြင်မှ တစ်ပါး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရတ္တိံဘတ္တိံ၊ ထမင်းညစာကို။ နဘုဇ္ဇေ၊ ရှောင် ကြဉ်သောအားဖြင့် မစားဘဲ နေခဲ့ရပါပြီ။

ဝိဘူသာမဏ္ဍနရတာ၊ နှာပနန္ဒာဒနေဟိ စ။  
ဥပကာသိ၊ ဣမံ ကာယံ၊ ကာမရာဂေန အဋ္ဌိတာ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကာမရာဂေန၊ ကာမဂုဏ် လိုက်စားသော အလေ့အားဖြင့်။ အဋ္ဌိတာ၊ အနှိပ်စက်ခံရလေသောကြောင့်။ ဝိဘူသာမဏ္ဍန ရတာ၊ တင့်တယ်ပြုပြင် တန်ဆာဆင်ခြင်းအရေး၌ အလေးပြုကာ တွယ်တာ နှစ်သက်လေသောကြောင့်။ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကောင်အထည်ဒြပ်ကလေးကို။ နှာပနန္ဒာဒနေဟိစ၊ အကြိမ်ကြိမ် ရေခိုးခြင်း၊ အမျိုးမျိုး အမွှမ်းတင်ခြင်း စသည် တို့ဖြင့်။ ဥပကာသိ၊ အလိုလိုက်၍ နှစ်ခြိုက်အောင် ပြုပြင်ခြယ်လှယ်ခဲ့ပါ သတည်း။

တတော သဒ္ဓံ၊ လဘိတွာန၊ ပဗ္ဗဇိ အနဂါရိယံ။  
ဒိသ္မာ၊ ကာယံ ယထာဘူတံ၊ ကာမရာဂေါ သမူဟတော။

တတော၊ ထိုအမှန်မတွေ့အကွေ့အကောက် မှောက်မှောက်မှားမှား လိုက်စားကျင့်ကြံပြီးနောက်၌။ သဒ္ဓံ၊ ရတနာသုံးစုံ ကြည်ယုံလေးမြတ် သဒ္ဓါ

ဓာတ်ကို။ လဘိတွာန၊ အခွင့်ကြိုက်ကြုံရလေတုံ၍။ အနဂါရိယံ၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာဘောင် အိမ်ထောင်ညွတ်ကွင်း လွတ်ကင်းနေပျော် အရိပ်တော်၌။ ပဗ္ဗိဇိ ရဟန်းပြုခဲ့ပါသတည်း။ ဣမံကာယံ ဤကိုယ်ကောင်ကြီး၏ ဖြစ်ပုံသဘောကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ဒိသ္မာ၊ ရုပ်မျိုးနာမ်မျိုး ကြောင်းကျိုး စပ်ဆက် ဖြစ်ပျက်နေဟန် အမှန်တိတိ ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ကာမရာဂေါ၊ လောဘ အငတ် ကာမဓာတ်ကိုယ်။ သမ္မဟတော၊ အမြစ်ပါမကျန်အောင် တွန်းလှန် ပြုပြတ်အပ်လေသတည်း။

သဗ္ဗေ ဘဝါ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ဣစ္ဆာ စ ပတ္တနာပိ စ။

သဗ္ဗေယောဂါ ဝိသံယုတ္တာ၊ သန္တိ ပါပုဏိ စေတသော။

မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဗ္ဗဘဝါ၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ဝဋ်မြှုပ်ကြော အမှိုက်တောကို။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ အကုန်ခတ်ရှင်း၍ ပြောင်တလင်း လှည်းအပ် ကုန်ပြီ။ ဣစ္ဆာစ၊ အာရုံမြင်လျှင် လိုချင်နှစ်ခြိုက်ဣစ္ဆာသိုက်ကို လည်းကောင်း။ ပတ္တနာပိစ၊ ငါရလျှင် ကောင်းလေစွဟု တောင့်တမျှော်စိုက် အာသာသိုက်ကို လည်းကောင်း။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ အကုန်ခတ်ရှင်း၍ ပြောင်တလင်းလှည်းအပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေယောဂါ၊ ဖွဲ့နှောင်တတ်လှ ယောဂသမုတ် တရားယုတ်တို့သည်။ ဝိသံ ယုတ္တာ၊ ကိုယ်နှင့်မယှဉ်ဘဲလွင့်စဉ် ထွက်ပြေးကြလေကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ဤယခု အခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စေတသောသန္တိ၊ ဘယ်အပူမျိုးမှ မငွေ့ဘဲ အရိယာတို့အလေ့ဖြင့် စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ အစိုးရိမ် မနှောင့် ယှက်ဘဲ ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေပြီတကား။

မသိသေး၍

နန္ဒုတ္တရာထေရီသည် ဘဝါဘဝက စုဆောင်းပြုစုခဲ့သော ကုသိုလ် ပါရမီ အဟုန်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခုပစ္စက္ခ ဘဝတွင်လည်း ဆရာမှန်လမ်းမှန် မတွေ့သေး၍ အမှားမှား အယွင်းယွင်းဖြင့် မဂ်ဖိုလ်လမ်းနှင့်ဝေးသော အမူ အကျင့် အလုပ်တို့ကို လုပ်ခဲ့မိသေးသည်။

သို့သော် တရားမသိခင်က အမှားမကျင့်မိသေးသဖြင့် ဘဝအဖုံဖုံ ဒုက္ခ ဘုံမှ မလွတ်မြောက်သေးသော်လည်း ဆရာကောင်း ဆရာမြတ်နှင့်တွေ့၍

နည်းမှန်လမ်းမှန် အကျင့်မှန်တို့ကို ကျင့်သုံးလေသော် လူမှုဘဝဒုက္ခ အဖုံဖုံမှ ကျွတ်လွတ်ရာ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အကျင့်မှန်လမ်းမှန်သိကာ ဘဝလမ်းအဆုံးသို့ရောက်ကြပြီး မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ချမ်းသာအစစ်အမှန်ကို ခံစားရအောင် ကျင့်ကြံ ကြဖို့ လိုအပ်ပေသည်။

နန္ဒုတ္တရာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



ဝိဇယာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် သံသရာတည်းဟူသော ဘဝအစုံစုံ ဒုက္ခဘုံမှ လွတ်မြောက်နိုင်စေရန် ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ ကုသိုလ်ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ဆည်း ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကုသိုလ်ပါရမီများ ဖြည့်ဆည်းခဲ့သည့်အလျောက် ဤထေရီ လောင်းလျာသည် ဘဝများစွာ၌ လူ့စည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ်တို့ကို အကြိမ်များစွာ ခံစားခဲ့ရသည်။

ယခုဘုရားရှင်လက်ထက်

ယခု ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပွင့်ထွန်းတော်မူသော ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက် တော်အခါတွင်မူ ထေရီလောင်းလျာသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ မိဘများမှ ဖွားမြင်လာခဲ့ရသူ အမျိုးသမီးကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထိုအမျိုးသမီးကလေး ဖွားမြင်လာသည့်အချိန်မှစ၍ သို့မိဘများသည် အကြံအစည် အမျိုးမျိုး အောင်မြင်ခြင်း၊ ဘေးရန်အပေါင်းတို့မှ လွတ်ကင်းခြင်း စသည်တို့ ကြံတွေ့ရသည်။ အတိတ်ကောင်း၊ နိမိတ်ကောင်းတို့နှင့်သာ တွေ့ကြုံ ဖြစ်ပွားခံစားခဲ့ရသည်။ သို့အတွက် သမီး၏အမည်ကို 'ဝိဇယာ'ဟု ပေးခဲ့ ကြသည်။

43A ထေရီအပါဒါန်

ဝိဇယာ၏ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါလက္ခဏာသည် ပြောစရာမရှိအောင် လှပသည့် အပြင် အလိမ္မာဂုဏ်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံ တင့်တယ်သည်။ အထူးသဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ အဂ္ဂမဟေသီ မိဖုရားကြီး ခေမာ ဒေဝီနှင့် အကျွမ်းတဝင် ရှိသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ခေမာမိဖုရားကြီးသည် လောကီစည်းစိမ်ကို စွန့်လွှတ် ပြီး သာသနာတော်ဘောင်သို့ဝင်ကာ ရဟန်းပြုသွားသည့် သတင်းကိုကြားသော် ဝိဇယာက ဤသို့ကြံစည် စဉ်းစားသည်။ ငါ၏အဆွေတော်ကြီး ခေမာမိဖုရား သည် ရွှေနန်းကြီးပေါ်မှာ ရံရွှေတော်အများနှင့် ပျော်ပါးချင်တိုင်း ပျော်ပါးခံစား ချင်တိုင်း ခံစားနေရသော်လည်း လောကီစည်းစိမ်တို့ကို ပယ်ဖြတ်စွန့်ခွာပြီး သာသနာဘောင်သို့ ဝင်ကာ ရဟန်းပြုသွားပြီ။ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော စည်းစိမ် ရှင်ကြီးသော်မှ ရဟန်းပြုနိုင်သေးလျှင် ငါသည်လည်း အဘယ်ကြောင့် ရဟန်း မပြုနိုင်ဘဲ ရှိပါမည်နည်း။

တရားဟောပြု

ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီးနောက် ထိုအကြံထမြောက်အောင်မြင်စေရန် ဝိဇယာ သည် ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီထံသို့ သွားရောက်ချဉ်းကပ်ပြီး တရားတော်မြတ်ကို ရိုသေစွာကြားနာသည်။ ခေမာထေရီဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ကလည်း ဝမ်းမြောက် အားရစွာနှင့် ကာမဂုဏ်တို့၏ အပြစ်နှင့်ဆိုင်သော တရား၊ သံသရာဝဋ် ဒုက္ခနှင့် ဆိုင်သောတရား၊ သာသနာဘောင်သို့ ခိုဝင်ကာ ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုး တရားတို့ကို ဟောပြောတော်မူသည်။

ဝိဇယာ အမျိုးသမီးသည် ခေမာထေရီဘိက္ခုနီ ဟောကြားသည့်အတိုင်း တရားအမွန်အမြတ်ကို ကြားနာရသော် သဒ္ဓါတရား အတိုင်းထက်အလွန် တိုးပွားလာသည်။ ထို့ကြောင့် ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ထံ၌ ရဟန်း ပြုရန် ရိုသေလေးမြတ်စွာ လျှောက်ထားပန်ကြားသည်။

ဝိဇယာထေရီ

ခေမာထေရီ အရှင်မြတ်ကလည်း ကျွတ်ထိုက်သူ အမျိုးသမီးဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ သိမြင်တော်မူသည်နှင့် ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်အောင်ရွက်ဆောင်

ချီးမြှင့်ပေးတော်မူသည်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ မူလအမည်သည် အတိုင်းပင် ဝိဇယာထေရီဟု သာသနာတော်မှာ ထင်ရှား လူသိများလာခဲ့သည်။

ဘာဝနာအားထုတ်

ဝိဇယာထေရီအား ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာဖြစ်သည့် ထေရီမကြီးက ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်အားထုတ်ပုံနည်းလမ်းများကို သင်ကြားပြသပေးတော်မူသည်။ ဥပဇ္ဈာယ် ထေရီကြီး သင်ကြားပြသပေးသည့် နည်းလမ်းများကို အလေးအနက် နာယူပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ဝင်ကာ ဘာဝနာအလုပ်ကို အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူခဲ့သည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ဝင်ပြီး အားထုတ်သည့်အခါ စိတ်များလွင့်ပါးလျက် သမာဓိမရနိုင်ဘဲ ရှိနေသည့်အတွက် ဝိဇယာထေရီသည် စိတ်ဓာတ်ကျမှုများ ဖြစ်ပွား ခံစားခဲ့ရသည်။ သမာဓိမရဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေခြင်းဖြင့် ဘာမျှအကျိုး မရှိနိုင်။ သို့အတွက် ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို မလုပ်တော့ဘဲ အခြားကောင်းမှု ကုသိုလ်များကိုသာ ကြိုးစားပြုလုပ်ရန် စိတ်အကြံများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ချီတုံချတုံဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှ ထွက်ခွာသွားလိုက်၊ ပြန်ဝင် လာလိုက်ဖြင့် လေးငါးကြိမ်တိုင်တိုင် ပြုလုပ်မိခဲ့သေးသည်။

ကျိုးကြောင်းစုံလျှောက်ထားပြီ

နောက်ဆုံးတွင်မူ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်တော်မူသော ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီထံသို့ ရှိသေလေးမြတ်စွာ ချဉ်းကပ်ပြီး မိမိ သမာဓိမရနိုင်ပုံ အလုံးစုံကို လျှောက်ထား လိုက်သည်။ ထိုအခါ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမကြီးက သမာဓိရကြောင်း နည်းနိဿယ တို့နှင့်တကွ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ် အစရှိသော ပရမတ်သဘောတရားများကို နက်နဲစွာ ထပ်မံ၍ ဟောကြားပြသတော်မူသည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ထိုသို့ ပရမတ်တရားများကို ကြားနာရသောအခါ ဉာဏ်ပညာ ပွင့်လင်း လာသည်။ သို့ဖြင့် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမကြီးထံမှခွာပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ ပြန်ဝင်

၃၂၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တော်မူသည်။ အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း သဘောမျိုးဖြင့် သတိကို ရှေ့ရှုထားလျက် ဝီရိယဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုသို့ အားထုတ်ရာမှ သမာဓိတရား ရလာသည်။ ရရှိဖြစ်ပေါ်လာသော သမာဓိနှင့်ပညာ မျှတစွာ အချိုးကျကျ ရှုဆင်ခြင်တော်မူလေရာ မဂ်အဆင့်ဆင့် ဖိုလ်အဆင့်ဆင့် ပေါက်ရောက်လျက် ခုနစ်ရက်မြောက်သောည၌ ကိလေသာကုန်ခန်းကာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလေသည်။

ထေရီသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း အတွင်း၌ ခိုင်မြဲသော အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ထိုင်နေသော အချိန်မှစပြီး ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့် တကွ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးဆုံးတော်မူသဖြင့် မိမိ၏ကျင့်စဉ်ကို ဆင်ခြင်တွေးဆကာ ဤဥဒါန်းဂါထာတို့ကို ကျူးရင့်တော်မူသည်။

မိမိဖြစ်ခဲ့ပုံကို ပြန်ဟောပြုခြင်း

စတုက္ခတ္တံ၊ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ဝိဟာရာ ဥပနိက္ခမိ။  
အလဒ္ဓါ စေတသော သန္တိ၊ စိတ္တေ အဝသဝတ္ထိနီ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စေတသော၊ အာရုံများ၍ ပြေးသွားချင်တိုင်း တခုန့်ခုန့် တစိုင်းစိုင်းနှင့် မိတ်ရိုင်းသော စိတ်ဓာတ်၏။ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခွင့်ကို။ အလဒ္ဓါ၊ အလိုကျအောင် မရလေသောကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စိတ္တေ၊ ရိုင်းစိုင်း၍ နေသော စိတ်အပေါင်းတို့ကို။ အဝသဝတ္ထိနီ၊ ကိုယ့်အလိုသို့ပါအောင် မဆွဲဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရာ၊ တရားအလုပ်ကို အားထုတ်ရာဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင်းမှ။ စတုက္ခတ္တံ၊ လေးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ငါးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ဥပနိက္ခမိ၊ သမာဓိ မတည်တံ့သဖြင့် ကြောက်လန့်ကာ ဆင်းပြေးခဲ့ရပါ၏။

ဘိက္ခူနီ ဥပသင်္ကမ္မ၊ သက္ကစ္စံ ပရိပုစ္ဆ'ဟံ။  
သာ မေ ဓမ္မမဒေသေသီ၊ ဓာတုအာယတနာနိ စ။  
စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ၊ ဣန္ဒြိယာနိ ဗလာနိ စ။  
ဗောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ၊ ဥတ္တမတ္တဿ ပတ္တိယာ။



တတော၊ ထိုလေးကြိမ်၊ ငါးကြိမ် စိတ်မငြိမ်တိုင်း ထွက်ပြေးရပြီးသော  
 'နောက်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်သော ခေမာ  
 ထေရီ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကြီးထံသို့။ သက္ကစုံ၊ ရိုသေစွာ။ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ချဉ်းကပ်၍။  
 ပရိပုတ္တိ၊ သမာဓိရကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းတို့ကို တောင်းပန်ကာ မေးမြန်းခဲ့ပါ  
 သတည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ၊ ထိုကျေးဇူးရှင် ဘိက္ခုနီကြီးသည်။ မေ၊  
 အကျွန်ုပ်အား။ ဓမ္မံ၊ နည်းမှန်ရကြောင်း တရားကောင်းကို။ အဒေသေသိ၊  
 ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။ ဥတ္တမတ္ထဿ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အကျိုး  
 မြတ်ကို။ ပတ္တိယာ၊ ဆိုက်ရောက်စေခြင်းငှာ။ ဓာတုအာယတနာနိစ၊ ဓာတ်  
 တရား၊ အာယတနတရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိစ၊ သစ္စာ  
 လေးပါး မြတ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယာနိစ၊ ဣန္ဒြေတရားတို့ကို  
 လည်းကောင်း။ ဗလာနိစ၊ ဗိုလ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဗောဇ္ဈင်  
 တရား ခုနစ်ပါးကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။  
 မဂ္ဂံ၊ မဂ်တရားကို လည်းကောင်း။ အဒေသေသိ၊ ဟောကြားတော်မူပေ  
 သတည်း။

တဿာဟံ ဝစနံ သုတွာ၊ ကရောန္တိ အနုသာသနီ။  
 ရတ္တိယာ ပုရိမေ ယာမေ၊ ပုဗ္ဗဇာတိ မနုဿရိ။  
 ရတ္တိယာ မဇ္ဈိမေ ယာမေ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဝိသောဓယိ။  
 ရတ္တိယာ ပစ္ဆိမေ ယာမေ၊ တမောခန္ဓံ ပဒါလယိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဿာ၊ ထိုကျေးဇူးရှင်ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်  
 ကြီး၏။ ဝစနံ၊ ဟောပြောတော်မူအပ်သော တရားစကားတော်ကို။ သုတွာ၊  
 ကြားနာရ သည်ရှိသော်။ အနုသာသနီ၊ ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း။ ကရောန္တိ၊  
 လိုက်နာ ကျင့်ကြံ၍ နေစဉ်။ ရတ္တိယာပုရိမေ ယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံအချိန်၌။  
 ပုဗ္ဗဇာတိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ခဲ့သမျှသော ဘဝအလုံးစုံကို။ အနုဿရိ၊ ထင်ထင်မြင်မြင်  
 ဆင်ခြင် အောက်မေ့နိုင်ပါသတည်း။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ မဇ္ဈိမေယာမေ၊  
 အလယ်ဗဟို ဖြစ်သော သန်းခေါင်ယံအခါ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကို။

၃၃၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဝိသော ယေ၊ စင်ကြယ်စွာ သုတ်သင်ခဲ့ရပါသတည်း။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္ဆိမ  
ယာမေ၊ အဆုံးစွန်သော မိုးသောက်ယံ၌။ တမောခန္ဓံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော  
အမိုက်တုံး အမိုက်ခဲကို။ ပဒါလယိ၊ ဖောက်ခွဲဖြိုဖျက်ခဲ့ရပါသတည်း။

ပီတိသုခေန စ ကာယံ၊ ဖရိတွာ ဝိဟရိ တဒါ။

သတ္တမိယာ ပါဒေ ပသာရေသိ၊ တမောခန္ဓံ ပဒါလိယ။

တဒါ၊ ထိုဝိဇ္ဇာဉာဏ်သုံးပါး ဆိုက်ရောက်ပြီးသောအခါ၌။ ပီတိသုခေနစ၊  
ပီတိချမ်းသာဖြင့်သာလျှင်။ ကာယံ၊ မိမိတစ်ကိုယ်လုံးကို။ ဖရိတွာ၊ တစ်စုံစီမံ  
နှင့် နှစ်သိမ့်စွာ ပျံ့နှံ့စေလျက်။ ဝိဟရိ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ နေထိုင်ရပါပြီ။  
သတ္တမိယာ၊ စ၍ အားထုတ်သည်နောက် ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌။  
တမောခန္ဓံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်တုံး အမိုက်ခဲကြီးကို။ ပဒါလိယ၊  
ဖောက်ခွဲဖြိုဖျက်၍။ ပါဒေ၊ ဖွဲ့ခွေ၍ ထားသောခြေတို့ကို။ ပသာရေသိ၊ ဆန့်တန်း  
ခဲ့ရပါသတည်း။

လုလင်ပျိုအသွင်ဖြင့် မာရ်နတ်လာပြီ

ဝိဇယာထေရီဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ကြီးသည် ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန်း  
ကိစ္စပြီးဆုံးပြီးနောက် ဖလသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့် အေးချမ်းစွာ နေတော်မူလေ  
သည်။ သို့ရာတွင် တစ်နေ့သောအခါ၌ သာဝတ္ထိ နေပြည်တော်ကြီးအတွင်း  
ဆွမ်းခံလှည့်လည်တော်မူပြီးနောက် တစ်ပါးတည်း ဆိတ်ငြိမ်စွာ စံနေတော်  
မူခြင်းအလို့ငှာ 'အန္ဓဝန်' တောအုပ်အတွင်းသို့ ကြွတော်မူခဲ့သည်။ အန္ဓဝန်  
တော်အုပ်အတွင်းရောက်သော် တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌ သမာဓိစွာချမ်းသာ  
ဖြင့် ငြိမ်သက်စွာ စံနေတော်မူသည်။

ထိုအခါ ယုတ်မာလှစွာသော မာရ်နတ်မိုက်ကြီးသည် ဝိဇယာထေရီ၏  
သမာဓိတရားကို ပျက်ပြားစေလိုသောဆန္ဒဖြင့် အလွန်လှပသော လုလင်ပျို  
ကလေးအသွင် ဖန်ဆင်းပြီး စောင်းကိုပိုက်လျက် ဝိဇယာထေရီဘိက္ခုနီအပါးသို့  
လာပြီး ဤသို့ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခဲ့သည်။

ဒဟရာ တံ ဂ္ဂပဝတီ၊ အဟဉ္စ ဒဟရော သုသု။  
ပဉ္စဂီကေန တူရိယေန၊ ဧဟိ ဧယျေ ဘိရမာမသေ။

အယျေ၊ အို. . . ရှင်မဝိဇယာ။ တံ၊ သင်အရှင်မ ဝိဇယာသည်။ ဒဟရာ၊ အသက်အရွယ်လည်း နုနယ်ပျိုမြစ်ပါသေး၏။ ဂ္ဂပဝတီ၊ ချစ်ခင်စဖွယ် တင့်တယ်သော ရုပ်အဆင်းလည်းရှိပေ၏။ အဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဒဟရော၊ အသက်အရွယ် ပျိုနုနယ်သည်ဖြစ်၍။ သုသု၊ လှလင်ပျိုကလေးပါပေတည်း။ အယျေ၊ အို. . . ရှင်မဝိဇယာ။ ဧဟိ၊ အကျွန်ုပ်အထံသို့ အမြန်လာခဲ့ပါလော။ ပဉ္စဂီကေန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ တူရိယေန၊ သာယာနွဲ့ပြောင်း တူရိယာစည်စောင်းဖြင့်။ အဘိရမာမသေ၊ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ အတူတူမွေ့လျော် အပျော်ကြီးပျော်ပါးကြပါကုန်စို့။

ထိုအခါ ဝိဇယာထေရီက မာရ်နတ်မိုက်ကြီးလာ၍ ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောဆိုကြောင်းကို သိတော်မူသည်နှင့် တွန်းလှန်ကြိမ်းဝါးကာ ဤသို့ မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

ရူပါ သဒ္ဒါ ဂန္ဓာ ရသာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ စ မနောရမာ။  
နိယျာ တယာမိ တုယျေဝ၊ မာရ နာ ဟံ တေ နတ္ထိကာ။

မာရ၊ ကာမဂုဏ်ပိုက်တန်းဖြင့် လိုက်ဖမ်းသွေးဆောင် ဟယ်. . . မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်း။ ရူပါ၊ အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒါ၊ အသံမျိုးစုံ သဒ္ဒါရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဂန္ဓာ၊ အနံ့မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ရသာ၊ အရသာမျိုးစုံ ရသာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ မနောရမာ၊ ပုထုဇဉ်တို့ စရိုက်ဖြင့် နှစ်ခြိုက်လေအောင် သွေးဆောင်ဖျော်ဖြေတတ်ကြ လေကုန်၏။ တေ၊ ထိုလောကီအာရုံကာမဂုဏ်တို့ကို။ တုယျေဝ၊ သင့်လက်တွင်းသို့သာလျှင်။ နိယျာတယာမိ၊ ငါစုပုံအပ်နှင်းလိုက်ပါ၏။ အဟံ၊ ငါသည်မူကား။ တေန၊ ထိုကာမဂုဏ်ရိုင်း လောကီမှိုင်းဖြင့်။ နတ္ထိကာ၊ မသာယာ မစုံမက် မနှစ်သက် မမြတ်နိုး အလိုမရှိရိုး မှန်သည်သာလျှင်တည်း။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဣမိနာ ပူတိကာယေန၊ ဘိန္ဒုနေန ပဘင်္ဂနာ။  
အဋ္ဌိယာမိ ဟရာယာမိ၊ ကာမတဏှာ သမူဟတာ။

မာရ၊ အမှောင်မှိုင်းတိုက် ဟယ်... မာရ်နတ်မိုက်။ ဘိန္ဒုနေန၊ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲပျက်စီးလေ့ရှိသော။ ပဘင်္ဂနာ၊ မှုန်မှုန်ညက်ညက် ကြေပျက်ပြုန်းတီးလေ့ ရှိသော။ ဣမိနာ ပူတိကာယေန၊ ဤအပုပ်ကောင် ကိုယ်ခန္ဓာကြီးဖြင့်။ အဋ္ဌိယာမိ၊ ငြီးငွေ့ရွံ့မှန်းလှပါ၏။ ဟရာယာမိ၊ ရှက်လည်းရှက်ပါ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးဖြာ၌ တွယ်တာတုံလတ် ကာမဓာတ်ကို။ သမူဟတာ၊ အမြစ်ပါမကျန်အောင် ပယ်လှန်နှုတ်ပစ်အပ်လေပြီ။

ယေစ ရူပပဂါ သတ္တာ၊ ယေ စ အရူပ ဂါမိနော။  
ယာ စ သန္တာ သမာပတ္တိ၊ သဗ္ဗတ္ထ ဝိဟတော တမော။

မာရ၊ ကာမဂုဏ် အောင်လံစိုက်၍ အမိုက်ထွတ်ခေါင် ဟယ်... မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ ရူပပဂါ၊ ရူပါဝစရေဗျာဘုံ၌ ဖြစ်နေကြကုန်သော။ ဇေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အရူပဂါမိနော၊ အရူပဘုံသို့ သွားရောက်ဖြစ်နေကြကုန်သော။ ယေ စ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ထင်ရှားရှိကြလေကုန်၏။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သော။ ယာ စ သမာပတ္တိ၊ အကြင်သမာပတ်ရှစ်ပါး ဈာန်တရားသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိလေ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ကာမဂုဏ်မှ လွတ်မြောက်၍ အထက်တန်းရောက်သော တရားအလုံးစုံတို့၌။ တမော၊ မသိမမြင်အောင် မှောင်ချ၍ထားသော မောဟဓာတ်ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝိဟတော၊ ပယ်သတ် အပ်ပေပြီ။

မာရ်နတ်ပြေးပြီ

ဝိဇယာထေရီက ဤသို့ ကြိမ်းဝါးတော်မူလိုက်သောအခါ မာရ်နတ်မိုက် အယုတ်တမာသည် လွန်စွာထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်ပြီး ငါ့အကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိလေပြီဟု တွေးတော ဆင်ခြင်ကာ ထိုနေရာ၌ပင် လျင်မြန်စွာ ကွယ်ပျောက် ၍ ထွက်ပြေးလေသတည်း။ မာရ်နတ်၏ရန်ကို တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်၍ ဝိဇယာ

ကာဠိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ထေရီ၏ အောင်မြင်ကြောင်းကို ကြားသိကြလေရာ လူရှင်ပရိသတ်အပေါင်း တို့က ကောင်းချီးပေးကာ ချီးမွမ်းကြလေသတည်း။

ဝိဇယာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



ကာဠိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် သံသရာ ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ ကုသိုလ် ကောင်းမှုမျိုးစုံတို့ကို ပြုလုပ်ဆည်းပူးကာ ပါရမီတော်များကို ဖြည့်ဆည်းခဲ့သည်။

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပွင့်တော်မူသော ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တွင်မူ ပုဏ္ဏား အမျိုးအနွယ်မှ မွေးဖွားလာသော ပုဏ္ဏားမကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေ ခဲ့ရသည်။ သူ့မွေးဖွားရာဒေသမှာ ကုရုတိုင်း၊ ကမ္ဘာသဒ္ဓမ္မနိဂုံးဖြစ်သည်။ သူ့ အသားအရေမှာ ဖြူဖြူသန့်မဟုတ်ပေ။ မှိုင်းညိုသော အသားအရေပိုင်ရှင်ဖြစ်၍ သူ့အမည်ကိုမိဘများက 'ကာဠိ'ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြသည်။

မဟာသတိဋ္ဌာန်ဟောရာဒေသ

ကာဠိ၏မွေးဖွားရာဒေသသည် ဘုရားရှင်က မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားတော် ကြီးကို ဟောကြားရာနေရာဌာနဖြစ်သည်။ မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားတော်ကို ဘုရားရှင်သည် ကာဠိဖွားမြင်ရာဒေသ ကုရုတိုင်း ကမ္ဘာသဒ္ဓမ္မနိဂုံး၌ ဟော တော်မူခဲ့သည်။

တိုယ်စိတ်ထျန်းမာသူများ

ကုရုတိုင်းသားတို့သည် ကောင်းမွန်မျှတ သာယာသော ရာသီဥတု၊ သင့်လျော်သော အသုံး အဆောင်ပစ္စည်းတို့နှင့် ဖြည့်စုံသူများကြသည်။ ထိုအခြေအနေ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် ကုရု တိုင်းသားရဟန်း၊ ရဟန်းမ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသီကာမတို့သည် အများအားဖြင့် တိုယ်ထျန်းမာသူ၊ စိတ်ချမ်းသာသူတို့ ဖြစ်ကြသည်။

44A ထေရီအပါဝါန

အာရုံဆောင်ခဲ့သည်

အမျိုးသမီးကလေး ကာဠိသည် ကုရုတိုင်း ကမ္ဘာသဒ္ဓမ္မနိဂုံးသူ ဖြစ်သည် နှင့်အညီ မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရား ဒေသနာတော်ကို ကြားနာသည်။ ကြားနာ ရသဖြင့်လည်း အသိတရားရရှိပြီးသူ ဖြစ်သည်။ ထိုအသိတရားကြောင့်ပင် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော်ကို အာရုံဆောင်သည်။ အဓိပ္ပာယ်တို့ကိုလည်း လေးလေးနက်နက် သိရှိအောင် အားထုတ်သင်ကြားသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို နိဂုံးသူ နိဂုံးသားတို့က 'မဟာသတိပဋ္ဌာန်ကာဠိ'ဟုပင် အမွန်းတင် ဂုဏ်ပြု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

သူတစ်ပါးကိုလည်း သင်ပြ

ကာဠိသည် မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားတော်ကို ကိုယ်တိုင်သိရှိနားလည် ကာ လိုက်နာကျင့်သုံးသည်။ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း သူကဲ့သို့ နားလည်သိရှိ လိုက်နာကျင့်ကြံပွားများစေနိုင်ရန် အလေးအနက်ထား၍ သင်ကြားပြသ ပေးသည်။ ထိုအခါ သူ့ကို ဒေသသူ ဒေသသားတို့က မဟာသတိပဋ္ဌာန် ဆရာမဟု ကင်ပွန်းတပ် ခေါ်ဝေါ်ဂုဏ်ပြုကြသည်။

မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားတော်သည်

မဟာသတိပဋ္ဌာန် တရားတော်သည် ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာ သာဝက၊ အလောင်းအလျာများ လက်ကိုင်ထားကြသော တရားတော်ဖြစ်သည်။

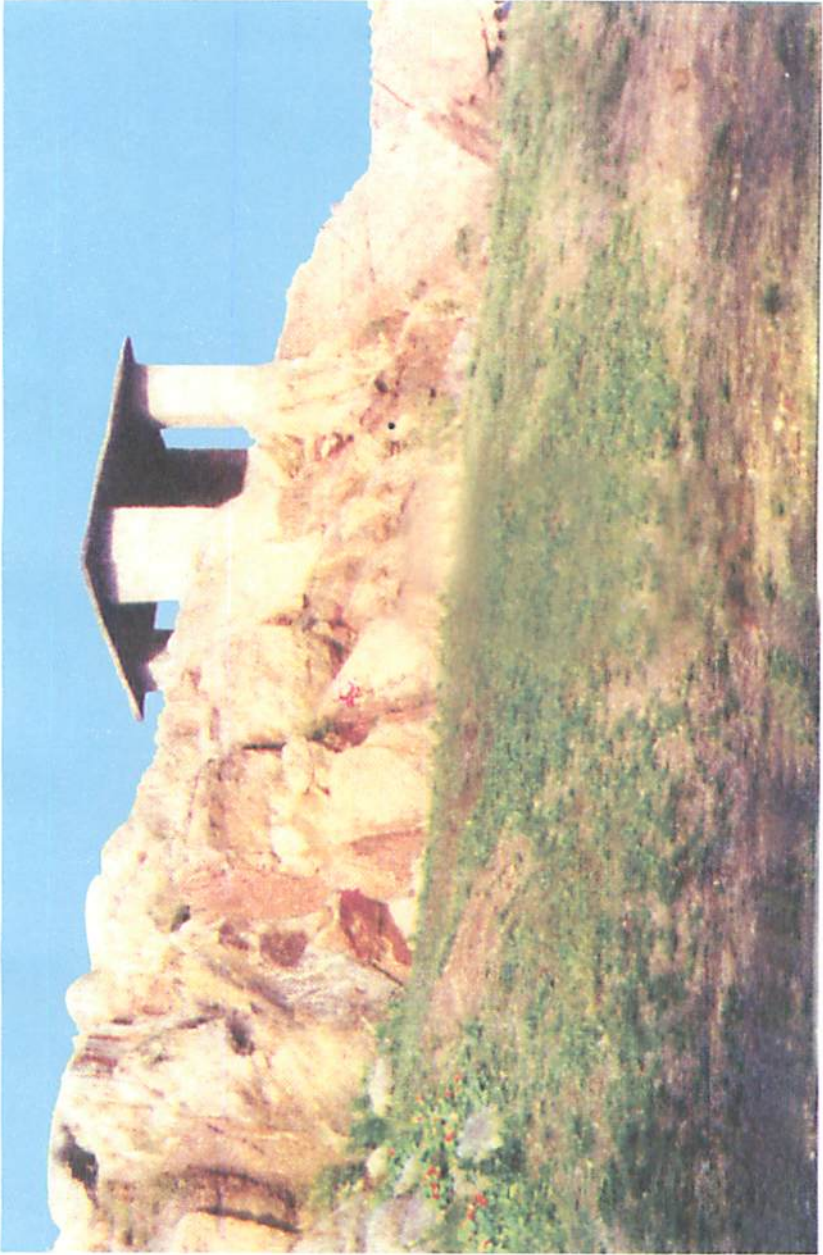
မဟာသတိပဋ္ဌာန်ဟောခဲ့အံ့

ထိုသို့တိုယ်ကျွန်းမာကာ စိတ်ချမ်းသာသူများဖြစ်ကြသဖြင့် အသိပညာရှိသည်။ လေးနက် သော အကြောင်းအရာတို့ကို လက်ခံနိုင်၊ တွေးခေါ်သိမြင်နိုင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် ကုရုတိုင်းသားတို့အား မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို အဦးအစ ဟောတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အခြားသောတရားများလည်းဟောခဲ့

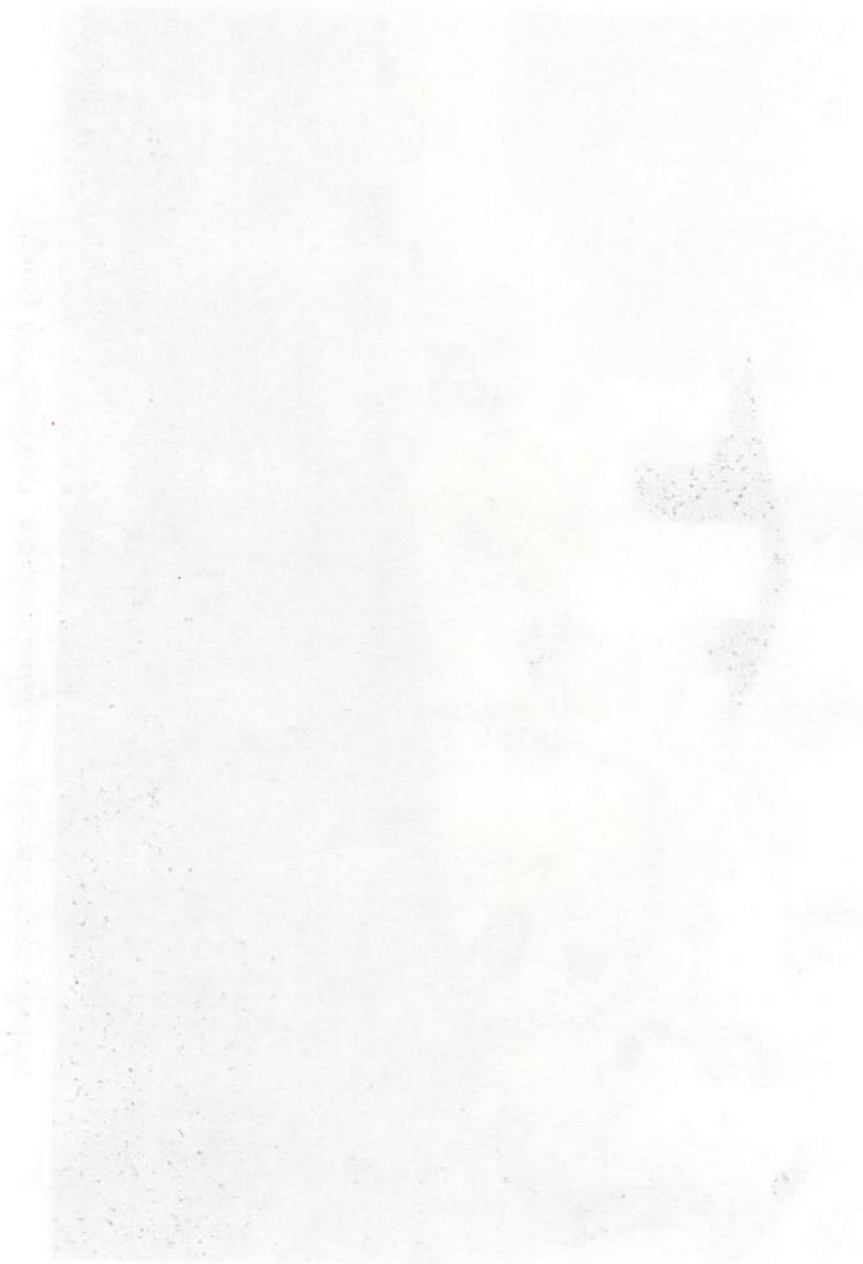
အလားတူ အခြားသော လေးနက်သည့် တရားတို့ကိုလည်း ဘုရားရှင်သည် ကုရုတိုင်း၌ ဟောတော်မူခဲ့သေးသည်။ ၎င်းတို့မှာ ဒိဃနိကာယ်လာ မဟာနိဒါနသုတ်၊ ဓမ္မိမနိကာယ်လာ သာရောပမာသုတ်၊ ရုက္ခောပမာသုတ်၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်၊ ဟဂဏ္ဍိယသုတ် စသည်တို့ ဖြစ်ကြသည်။





ဘုရားရှင် သတိပဋ္ဌာနသုတ္တန် ဟောကြားရာနေရာအား ယနေ့ မြင်တွေ့ရပုံ (ဒေလီမြို့)





ထို့ပြင် အားလုံးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ အတွက် စိတ်အညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေးစေသော တစ်ခုတည်းသော လမ်းကြောင်းလမ်းမှန် တရားလည်း ဖြစ်သည်။ သောက၊ ပရိဒေဝဟူသော စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်နှလုံး မသာမယာဖြစ်ခြင်းတို့ကို ချုပ်ဆုံး ငြိမ်းအေးစေသော တရား ဖြစ်သည်။ အလားတူ အရိယာမဂ်ကို ရစေခြင်းငှာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုစေ ခြင်းငှာလည်း စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော လမ်းမှန်တရားတော် ဖြစ်သည်။

သာသနာ့ဘောင်သို့ဝင်ပြီ

အမျိုးသမီးကလေးကာဠိသည် ဤသို့ ထူးခြားလေးနက်သည့် မဟာ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို အစဉ်ပွားများကာ နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူသည် လောကီလူဘောင်တွင် လူဝတ်ကြောင်ဖြင့် နေခြင်းကို ငြီးငွေ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် မိဘများထံ ခွင့်ပန်ကာ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်သည်။ ဘိက္ခုနီ အဖြစ်သို့ရောက်သော် မူလအမည်နောက်တွင် ထေရီဟူသော ဝေါဟာရ တိုးလာကာ ကာဠိထေရီဟု ဖြစ်လာတော့သည်။

သတိပဋ္ဌာန်ပွားများသူ သေသူနှင့်တူ

အထူးသဖြင့် တုရုတိုင်းသား တဗ္ဗာသဒ္ဓမ္မနိဂုံး သားတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်အလုပ်ကို အမြဲ ပြုတ် အားထုတ်လုပ်တိုင်ကြသည်ဟု ပိဋကတ်ကျမ်းတို့၌ အဆိုရှိသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးကို 'အသင် အဘယ်သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ပွားများသနည်း'ဟုမေးလျှင် အမေးခံရ သူက ဘယ်သတိပဋ္ဌာန်တရားတို့မှ ပပွားများပါဟုဖြေလျှင် သင်အသက်ရှင်နေခြင်းဟာ အချည်း နီးပါ၊ အသက်ရှင်နေပေမယ့် သူသေနှင့်တူသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် သူမအား ထိုသို့ ဆက်၍မနေရန် ပညာပေးကြပြီး သတိပဋ္ဌာန် ပွားများ အားထုတ်နည်းတို့ သင်ပေးကြသည်။ တုရုတိုင်းသူပြည်သားတို့သည် လူတို့သာမက စာတုနေ တိရစ္ဆာန်တို့တို့ပင် သတိပဋ္ဌာန်တရား ပွားများစေကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် မဟာ သတိပဋ္ဌာန် တရားတော်တို့ တုရုတိုင်းသားတို့အား အဦးအစ ဟောတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယနေတည်နေရာ

တုရုတိုင်း၏ တည်နေရာသည် ယခု ဒေလီမြို့ရှိ နေဇူးရပ်တွင်ဖြစ်သည် ဟု သုတေသီတို့ အဆိုအရ သိရလေသည်။

သတိပဋ္ဌာန်တရားကို လူဝတ်ကြောင်တဝကပင် စွဲလမ်း၍ လာခဲ့သည့် အတိုင်း ဘိက္ခုနီဖြစ်သောအခါမှာလည်း ထိုတရားကိုပင် ဟောကြားပြသ နေသည်။ ကာဠိထေရီ ဘိက္ခုနီထံသို့ မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရား လာရောက် ကြားနာသူတို့ နေ့စဉ်မပြတ် စည်ကားနေသည်။ တရားဟောကောင်းသည် ဆိုသော သတင်းကြောင့် အများတကာတို့က သူထံ လာကြသည်။ လှူကြ တန်းကြသည်။

လာဘ်လာဘထဲနှစ်နေခဲ့သူ

ထိုအခါ လာဘ်လာဘများလည်း များပြား၊ တရားဟောကောင်းသည် ဟူသော သတင်းကလည်း ကြီးမား၊ ထိုအကြောင်းများကြောင့် ဂုဏ်အားဖြင့် ထင်ရှား ကျော်စောပြီးရင်း ကျော်စောနေသည်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိုယ့် တာဝန်ဖြစ် သည့် တရားအလုပ်ကို အားမထုတ်နိုင်ဘဲ လာဘ်လာဘဟူသော လှိုင်းကြီးထဲတွင် ခုနှစ်နှစ်တိုင်တိုင် နှစ်မြုပ်နေမိခဲ့သေးသည်။ လာဘ်လာဘ ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ ရှိလာသောအခါ နှောင်ကြီးဖြင့် အမိခံရသော ငှက်များ ကဲ့သို့ ရှောင်လွှဲထွက်သွားခြင်းငှာ အလွန်ပင် ခက်ခဲလှသည်။

ကောင်းသောအကြံဖြစ်

ခုနှစ်နှစ်တိုင်တိုင် လာဘ်လာဘ ကြော့ကွင်းတွင် နှစ်မွန်း အမိခံရပြီး နောက်သော် 'ဪ... ငါ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရပါသော်လည်း ကိုယ့် လိုရင်းကိစ္စ ရဟန်းအလုပ်ကို အားမထုတ်မိသေးပါကလား။ မိမိထံသို့ လာရောက်ကြသူ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား တရားဟောရသည့်ကိစ္စ။ ပင့် လျှောက်ကြရာ အရပ်ငှာန အမျိုးမျိုးသို့ လိုက်သွားရသည့်ကိစ္စ၊ ကြည်ညိုစွာ လှူဒါန်းကြ၍ ပစ္စည်းပရိက္ခရာ အလှူခံရသည့်ကိစ္စ စသည့် ဗာဟိရကိစ္စ အမျိုးမျိုးနှင့်သာ အချိန်ကုန်ဆုံးခဲ့ရသည်။ မိမိ ရဟန်းပြုလာခြင်းမှာ လာဘ်လာ များဖို့မဟုတ်၊ သံသရာဝဋ် ကရွတ်ခွေမှ လွတ်ပစေ၊ ကျွတ်ပစေဟူသော စိတ်မျိုးဖြင့် ရဟန်းပြုလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့အတွက်ကြောင့် တရားဟောမှုနှင့်

ပစ္စည်းအလှူခံခြင်းကိုဖြတ်၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ သွားရောက်ကာ တရားအလုပ်ကို အားထုတ်မှ သင့်လျော်တော့မည်ဟု အကြံဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီးနောက် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီးတို့ထံ အခွင့်ပန်ကာ ဆိတ်ငြိမ်သော တောအုပ်တစ်ခုအတွင်းသို့ ကြွသွားသည်။ တောအုပ်အတွင်း၌ မဟာသတိပဋ္ဌာန် သုတ္တန်ကျမ်းမြတ်ကြီး၌ ဟောတော်မူသော နည်းလမ်း အတိုင်း သမထ ဘာဝနာကို အရင်းခံပြုကာ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်း ပွားများသည်။ ထို့နောက် မကြာမီ အချိန်ကာလအတွင်းမှာပင် ကိလေသာ ပြတ်ကင်းလျက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလေသည်။

ကာဠိထေရီသည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော် နောက်နောက်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့ သမျှသော ကြောင်းရာဥသို့ အလုံးစုံကို ဤသို့ ပြန်လည်ဟောတော်မူသည်။

နောက်ကြောင်းပြန်တရားဟောခဲ့

သဒ္ဓါယ ပဗ္ဗဇိ တွာန၊ အဂါရသွာ နဂါရိယံ။  
ဝိစရိဟံ တေန တေန၊ လာဘသတ္တာရ ဥဿုကာ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဒ္ဓါယ၊ လေးမြတ်ကြည်ယုံ သဒ္ဓါဟုန်ဖြင့်။ အဂါရသွာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ့ဘောင်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်ရှောင်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ရဟန်းပြုပြီးသည် ရှိသော်။ လာဘသတ္တာရ ဥဿုကာ၊ လာဘ်လာဘပေါများမှုကို ဂရုစိုက်လျက်။ တေနတေန၊ ထိုထိုအရပ်ဌာနတို့သို့။ ဝိစရိ၊ တရားဟောရန် ပင့်သည်တို့ကို လက်ခံ၍ လှည့်လည်၍ နေခဲ့ပါသည်။

ရိဋ္ဌိတွာ ပရမံ အတ္ထံ၊ ဟီန မတ္ထံ အသေဝိဟံ။  
ကိလေသာနံ ဝသံ ဂန္နာ၊ သာမညတ္ထံ နဗုဇ္ဈိဟံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပရမံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်း ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ရိဋ္ဌိတွာ၊ ရှောင်လွှဲချော်ချွတ်စေ၍။ ဟီန၊

၃၃၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အောက်တန်းကျသော။ အတ္ထံ၊ လာဘ်လာဘ ပေါများခြင်းဟူသော အကျိုးစီးပွားကို။ အသေဝိ၊ မှီဝဲသောအားဖြင့် ကြိုးစားမိလေပြီ။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတရားတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂန္ဓာ၊ လိုက်ပါ၍။ သာမညတ္ထံ၊ ရဟန်းပြုလုပ်မှု၏ အကျိုးစီးပွားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နဗုဇ္ဈိ၊ မသိမမြင်ဘဲ အလွဲကြီး လွဲခဲ့ပါသတည်း။

တဿာ မေ အဟု သံဝေဂေါ၊ နိသိန္ဓာယ ဝိဟာရကေ။  
ဥမ္မဂ္ဂပဋိပ္ပန္နာမိ၊ တဏှာယ ဝသမာဂတာ။

ဝိဟာရကေ၊ ကျောင်းငယ်တစ်ဆောင်၌။ နိသိန္ဓာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို အားထုတ်ကြိုးစား၍နေစဉ်။ တဿာမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား။ သံဝေဂေါ၊ တုန်လှုပ်လန့်ထိတ် သံဝေစိတ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥမ္မဂ္ဂပဋိပ္ပန္နာ၊ လမ်းမှောက်လမ်းမှားသို့ လိုက်သွားတွေဝေ၍နေသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ရပါသည်တကား။ တဏှာယ၊ ပစ္စည်းများကြောင်း စုဆောင်းသိမ်းပိုက်တဏှာမိုက်၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ အာဂတာ၊ ဆိုက်ရောက်၍နေပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝေဂေါ၊ တုန်လှုပ်လန့်ထိတ် သံဝေစိတ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။

အပ္ပကံ ဇီဝိတံ မယံ၊ ဇရာဗျာဓိ စ မဒ္ဒတိ။  
ပုရာယံ ဘိဇ္ဇတိ ကာယော၊ န မေ ကာလော ပမဇ္ဇိတုံ။

မယံ၊ ငါ၏။ အပ္ပကံ၊ တိုတောင်းသေးသိမ်လှစွာသော။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကလေးတစ်ချောင်းကို။ ဇရာဗျာဓိ၊ အိုခြင်းတရား၊ နာခြင်းတရားများကလည်း။ မဒ္ဒတိ၊ မရပ်မနေ ကြိတ်ခြေညှဉ်းပန်း၍ နေလေ၏။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်ကောင်ကြီးသည်။ ပုရာဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်သေးမီ။ မေ၊ ငါ့အား။ ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့ဆဆနေခြင်းငှာ။ နကာလော၊ အခါမဟုတ်ချေ။

ယထာဘူတ မဝေက္ခန္တိ၊ ခန္ဓာနံ ဥဒယဗ္ဗယံ။  
ဝိမုတ္တ စိတ္တာ ဥဋ္ဌာသိ၊ ကတံ ဗုဒ္ဓဿသာသနံ။

ကာဠိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ခဏကလေးနှင့်ဖြစ် ခဏကလေးနှင့် ပျက်ပုံသဘောကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ အဝေက္ခန္တိ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်အမြင်ဖြင့် ဆင်ခြင်ရှုစားလိုက်သည်ရှိသော်။ ဝိမုတ္တစိတ္တာ၊ ကိလေသာညွတ်ကွင်းမှ လွတ်ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်စွာ ထလိုက်ပါသတည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာသနံ၊ ဆုံးမနည်းလမ်းစည်းကမ်း ဥသုအလုံးစုံကို။ ကတံ၊ မကျန်မကြွင်းအောင် ပြုလုပ်အပ်ခြင်း ကိစ္စပြီးလေပြီ။

ဤကဲ့သို့ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသောအခါ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွင်းမှာ 'ကာဠိထေရီ' ဘိက္ခုနီတစ်ပါးဟု ထင်ရှားကျော်စောတော်မူလေသတည်း။

ကာဠိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



သကုလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤသကုလာထေရီလောင်းလျာသည် ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာတို့၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ပါရမီအဖုံဖုံတို့ကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

အာနန္ဒာမင်းကြီးသည် ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ခမည်းတော်ကြီးဖြစ်သည်။ သကုလာထေရီလောင်းလျာ မင်းသမီးကလေးသည်လည်း ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဖအေတူ မအေကွဲ နှမတော်တစ်ပါးဖြစ်သည်။ ထိုမင်းသမီးကလေးသည် အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် အလှပိုင်ရှင်ကလေး ဖြစ်သည့်အတွက် သူ့ကို 'နန္ဒာ'ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

နန္ဒာမင်းသမီးလေးကလေးသည် သုံးလောကထွတ်ထား ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ နှမတော်ဖြစ်နေသည့်အတွက် လူ့အများက သာ၍ပင် အလေးအမြတ်ပြုစရာ ဖြစ်နေသည်။ သူသည် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင် စရိုက်များကို စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိဘဲ သန့်ရှင်းသော အပျိုကညာအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်သည်။ မောင်တော်ဖြစ်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားထံတော်သို့ နေ့စဉ် ရက်ဆက် သွားရောက်ဆည်းကပ်သည်။ အလှူဒါနပြုခြင်း၊ တရားနာခြင်း အစ ရှိသော ကုသိုလ်များကိုသာ ကြိုးစား အားထုတ်နေသူဖြစ်သည်။

တစ်နေ့သောအခါ အပျိုစင်သမီးကညာပေါင်း များစွာတို့ ခြံရံလျက် ကျောင်းတော်သို့သွားပြီး တရားနာစဉ် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဘိက္ခုနီ ရဟန္တာမတစ်ပါးကို ဒိဗ္ဗစက္ခုဇတဒဂ် အရာ၌ ခန့်ထားချီးမြှင့်သည်ကို ဖူးတွေ့ ခဲ့ရသည်။ နန္ဒာမင်းသမီးကလေးသည် ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုဇတဒဂ်ရ ဘိက္ခုနီတစ်ပါးကို မြင်သော် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လွန်စွာ အားတက်ခြင်းဖြစ်ပြီး 'နောင်ပွင့် တော်မူမည့် ဘုရားရှင်တို့၏ လက်ထက်တော်တွင် ဒိဗ္ဗစက္ခုဇတဒဂ်ကို ရအောင် ကြံဆောင်ကြိုးစားမည်'ဟု အကြံဖြစ်ပေါ်၍ လာခဲ့သည်။

ဒါနဖြူရန်

ထို့ကြောင့် တရားတော်ကိုနာပြီး နန်းတော်သို့ပြန်ကာ နန်းရင်ပြင်၌ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အလှူမဏ္ဍပ်ကြီးတစ်ဆောင်ကို ဆောက်လုပ်စေသည်။ ထို့နောက် ရဟန်းသံဃာတော်တို့နှင့် သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော ပစ္စည်း ပရိက္ခရာအမျိုးစုံကို ဝယ်ယူပြီး မဏ္ဍပ်ကြီးအတွင်း၌ ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်အောင် ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ထားလေသည်။ ဤသို့ အလှူဒါနနှင့်သက်ဆိုင်သော ပုဗ္ဗကိစ္စ အမျိုးစုံကို စိမ့်ပြီးစီးသောအခါ သံဃာတော်များနှင့်တကွ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို အလှူမဏ္ဍပ်ကြီးသို့ ကြွရောက်ပါရန် ပင့်လျှောက်သည်။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားလည်း သံဃာတော်များစွာ ခြံရံလျက် နှမတော်၏ အလှူမဏ္ဍပ်ရှိရာသို့ ကြွတော်မူလာသည်။ နှမတော် နန္ဒာမင်းသမီးသည် သာဟတ္ထိက ဒါနမြောက်အောင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် လှူဒါန်းကာ တရား



နာသည်။ ထို့နောက် 'ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရားနှမတော်သည် ဤကဲ့သို့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အလှူတော်ကြီးကို လှူဒါန်းပူဇော်ရသည့် စေတနာကြောင့် နောင်ပွင့်တော်မူမည့် ဘုရားရှင်တို့၏ လက်ထက် တော်တွင် ဒိဗ္ဗစက္ခု စေတဒဂ်ရာထူးဖြင့် ချီးကျူးခြင်းခံရပြီးလျှင် ကိလေသာ ကုန်ခန်းလျက် ရဟန္တာဖြစ်ရပါလိ၏'ဟု ဆုပန်လျှောက်ထားတောင်းပန်သည်။

ဗျာဒိတ်ရပြီ

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက အနာဂတံသ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူပြီး "အို... နှမတော်နန္ဒာ၊ သင်၏အလှူတော်ကြီးသည် အလွန် တစ်ရာပင် ဖြူစင်သန့်ရှင်းလှပါ၏။ သင် ဆုတောင်းသည့်အတိုင်း နောင် အနာဂတ်အခါ ကမ္ဘာတစ်သိန်းလွန်လေသော် လောကသုံးပါး၌ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားပွင့်တော်မူမည်။ ထိုအခါ သင်နှမတော်သည် 'သကုလာ'ဟူသော အမည်ဖြင့် ထေရီဘိက္ခုနီတစ်ပါးဖြစ်ပြီးလျှင် သင် တောင့်တသည့်တိုင်း ဒိဗ္ဗစက္ခုစေတဒဂ်ကိုရရှိပြီး ရဟန္တာအဖြစ်ဖြင့် ကျွတ်တမ်းဝင်လိမ့်မည် ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူသည်။

နှမတော် နန္ဒာမင်းသမီးကလေးသည် မောင်တော်ဘုရား၏ ဗျာဒိတ်စကားကို ကြားရသော် ယနေ့နက်ဖြန်ပင် မိမိ အာသာဆန္ဒ ပြည့်ဝတော့မလောက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ပြီး ထိုနေ့မှစ၍ ကုသိုလ်ပါရမီများကို အထူးကြိုးစား ဖြည့်ဆည်းပူးသည်။

ဤအကြောင်းတို့ကို သကုလာထေရီ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကိုယ်တိုင်က ဤသို့ ဟောကြားထားတော်မူခဲ့သည်။

တဒါဟံ ဟံသဝတိယံ၊ ဇာတာ ခတ္ထိယနန္ဒနာ။  
သုရူပါ သဝနာစာသိ၊ ဒယိတာ စ သိရိမတာ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဟံသာဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်ကြီး၌။ ခတ္ထိယနန္ဒာ၊ ခတ္ထိယန္ဓယ်ဝင် ဘုရင်အပေါင်းတို့ နှစ်သက်

45A ထေရီအပါဒါန်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အပ်သော မင်းသမီးသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါပြီ။ တဒါ၊ ထိုသို့မင်းသမီးဖြစ်စဉ် အခါ၌။ သူရူပါ၊ ရှုချင့်စဖွယ် တင့်တယ်သောအဆင်းရှိသည်။ သဝနာ၊ သူတော် ကောင်းတို့၏ တရားကို နာကြားလိုသော အလေ့ရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါ သတည်း။ စ၊ ထို့ပြင် တစ်ပါး။ ဒယိတာ၊ သူတစ်ပါးတို့အား သနား ကြင်နာ တတ်သောအလေ့ရှိသည်။ သိရိမတာ၊ မိန်းမတို့၏ ကျက်သရေဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။

အာနန္ဒဿ မဟာရဉ္ဇော၊ ဝိတာ ပရမသောဘနာ။  
ဝေမာတာ ဘဂိနီ စာပိ၊ ပဒုမုတ္တရနာမိနော။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာနန္ဒဿ၊ အာနန္ဒာအမည်ရှိသော။ မဟာ ရဉ္ဇော၊ ခမည်းတော်မင်းတရားကြီး၏။ ဝိတာ၊ ရင်သွေးမျက်ဖျော်သမီးတော် သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ခဲ့၍။ ပရမသောဘနာ၊ သူတစ်ပါးတို့ထက် ထူးချွန်၍ အလွန် အကဲတင့်တယ်ခဲ့ပါသတည်း။ ပဒုမုတ္တရနာမိနော၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိသော ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ဝေမာတာ၊ အဖတူအမိကွဲဖြစ်သော။ ဘဂိနီ စာပိ၊ နှမတော်တစ်ပါးသည်လည်း။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။

ရာဇကညာဟိ သဟိတာ၊ သဗ္ဗာဘရဏဘူသိတာ။  
ဥပါဂမ္မ မဟာဝီရံ၊ အသောသိ ဓမ္မဒေသနံ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရာဇကညာဟိ၊ ထီးဘွား နန်းဘွား ရာဇကညာများတို့နှင့်။ သဟိတာ၊ အတူတကွစုရုံးကြလျက်။ သဗ္ဗာ ဘရဏဘူသိတာ၊ အဖိုးတန်ရတနာ တန်ဆာအမျိုးမျိုး ဝင်းဝင်းထိန်လျှပ် ဆင်ယင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မဟာဝီရံ၊ လောကထွတ်တင် မောင်တော်ကြီး ဘုရားရှင်သို့။ ဥပါဂမ္မ၊ ရှိသေလေးမြတ် ချဉ်းကပ်ခိုလှုံပြီးသော်။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်မြတ်ကို။ အသောသိ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့် နာကြား မှတ်ယူခဲ့ပါသတည်း။

တဒါ ဟိ သော လောကဂရံ၊ ဘိက္ခုနီ ဒိဗ္ဗစက္ခုကံ။  
ကိတ္တယံ ပရိသာမဇ္ဈေ၊ အဂ္ဂဌာနေ ဌပေသိ တံ။

ဟိ၊ သဒ္ဓါတရားတိုးပွားလာပြန်သည်ကား။ တဒါ၊ ထိုတရားနာသွားစဉ် အခါ၌။ လောကဂရု၊ တစ်လောကလုံးညွတ်ရုံးပေါင်းစု အလေးပြုအပ်သော ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန္တာမတစ်ပါးကို။ ပရိသာမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌။ ကိတ္တယံ-ကိတ္တယန္တော၊ ချီးကျူးမြှောက်စားတော်မူလျက်။ တံ၊ ထိုဘိက္ခုနီကို။ အဂ္ဂဌာနေ၊ ဧတဒဂ်ရာထူး၌။ ဌပေသိ၊ တင်ထားတော်မူလေ၏။

သုဏိတွာ တမဟံ ဟဌာ၊ ဒါနံ ဒတွာန သတ္ထုနော။  
ပူဇိတွာန သမ္ပန္နံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အပတ္တယိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးမြှောက်စား သော တရားတော်မြတ်ကို။ သုဏိတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဟဌာ၊ အား တက်သရော ရွှင်လောစိတ်ပွား၍ များစွာဝမ်းမြောက်ခဲ့ပါသတည်း။ တတော၊ ထို့နောက်၊ သတ္ထုနော၊ မောင်တော် ဘုရားရှင်အား။ ဒါနံ၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနား လှစွာသော အလှူတော်ကြီးကို။ ဒတွာနစ၊ စေတနာဖွေးဖြူ ပေးလှူစွန့်ကြဲ၍ လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ပူဇိတွာနစ၊ ပူဇော်ရိုက်ကိုး ရှိခိုးဦးနှိမ်၍လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဧတဒဂ်ရာထူးကို။ ပတ္တယိ၊ ရလိုကြောင်းနှင့် ဆုတောင်းခဲ့ပါပြီ။

တတော အဝေါစ မံ သတ္ထာ၊ နန္တေ လစ္ဆသိ၊ ပတ္တိတံ။  
ပဒီပဓမ္မဒါနာနံ၊ ဖလမေတံ သုနိစ္စိတံ။

တတော၊ ထို အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းလိုက်သောအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ရှင်တော် မြတ်ဘုရားသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အဝေါစ၊ ဗျာဒိတ်စကား ဤသို့မိန့်ကြား တော်မူလေ၏။ နန္တေ၊ အို... နှမတော်နန္ဒာ၊ ပတ္တိတံ၊ သင် တောင့်တသည် အတိုင်း။ လစ္ဆသိ၊ မချွတ်ကေန် အမှန်ရရှိတော့လတ္တံ့။ ပဒီပဓမ္မဒါနာနံ၊ ဆီဖီး အလှူကို ပေးလှူခြင်းတို့၏။ ဧတံဖလံ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုဧတဒဂ်တည်း ဟူသော အကျိုးကို။ သုနိစ္စိတံ၊ သင် အလိုရှိအပ်သောအတိုင်း။ လစ္ဆသိ၊ မချွတ်ကေန် အမှန် ရရှိလတ္တံ့။

နတ်သမီးဘဝ

နန္ဒာထေရီလောင်းလျာသည် ထိုဘဝမှ သက်တမ်းစေ့ကုန်၍ စုတေ  
သောအခါ ကံကုသိုလ် အဟုန်ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ဘုံ၌ ပြည့်စုံခြွေရံ  
ရေကန်ဥယျာဉ် မြူးရွှင်ပျော်ခန်း ဘုံနန်းအဆောင်ဆောင်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော  
နတ်သမီးဘဝသို့ ရောက်ခဲ့လေသတည်း။

နန္ဒာဒေဝီမင်းသမီးကလေးသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်တို့၏  
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ပျော်ရွှင်စွာ ခံစားလျက် နတ်တို့ အသက်တမ်းကုန်၍ နတ်  
ဘုံမှ စုတေသောအခါ ဒုဂ္ဂတိဘုံ အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရဘဲ သုဂတိ  
သံသရာတို့၌သာ ကြိမ်မန်များစွာ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။

ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်တော်မှစ၍ ယခုရှင်တော်ဘုရား  
လက်ထက်သို့တိုင်အောင် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင်တိုင် အပါယ်ဘုံသို့ မကပ်  
မရောက်ရဘဲ မြင့်မြတ်သော ဘဝဘုံတို့၌သာ ချမ်းသာအမျိုးစုံတို့ကို ခံစားနေ  
ခဲ့ရသည်။

ပရိဗိုဇ်ဘဝ

ယခုဘဒ္ဒကမ္ဘာသို့ရောက်ခဲ့သောအခါ ကဿပရှင်တော်ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်  
ဝင်စံကြွသွားတော်မူပြီးနောက် ကြွယ်ဝချမ်းသာသည့် ပုဏ္ဏားမျိုး၌ အမျိုးသမီး  
ကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်လာပြန်သည်။ အရွယ်ရောက်သောအခါ ကာမဂုဏ်  
ချမ်းသာတို့ကို ခံစားလိုသော စိတ်ဆန္ဒမရှိသဖြင့် လူ့ဘောင်မှ ခွာရှောင်၍  
ပရိဗိုဇ် အသွင်ဝတ်ဆင်ကာ တောထွက်သွားခဲ့သည်။

ထိုပရိဗိုဇ်မကလေးသည် အရပ်ဒေသပေါင်းများစွာသို့ တရားဓမ္မ ရှာဖွေ  
သောအလုပ်ဖြင့် လှည့်လည်၍နေစဉ် တစ်နေ့သောအခါ မိမိဆွမ်းခံရာ အရပ်မှ  
ဆိတစ်သပိတ်ကို ရလာသည်။ ထိုအခါ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်ပြီး  
ကဿပရှင်တော်ဘုရား၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များကို ဌာပနာထားသည့်  
စေတီတော်ကြီးသို့ ဆိတစ်သပိတ်လုံးကို ဆောင်ယူသွားသည်။ စေတီတော်ကြီး  
ရှိရာသို့ ရောက်သောအခါ အလွန်ကြည်ညိုသော စေတနာဖြင့် ကြိမ်မန်များစွာ

ရိုးပြီး တစ်ညညီပတ်လုံး တမှေးတမှိတ်မျှ အိပ်စက်ခြင်းမပြုဘဲ ဆီတသပိတ်ကို ဆီမီးထွန်းညှိကာ လျှူဒါန်းပူဇော်သည်။

ကဿပရှင်တော်ဘုရား၏ ဓာတ်တော်များကို ဌာပနာသွင်းကာ တည်ထားသော စေတီတော်မြတ်ကြီးကလည်း ရွှေသားပကတိဖြစ်တော်မူသည်။ တစ်ညလုံး ထွန်းညှိထားသော ဆီမီးရောင် လာဟပ်သဖြင့် အရောင်တလျှပ်လျှပ်နှင့် ရွှေသောရောင်ခြည်တော်ဓာတ်ကွန်မြူးနေခဲ့သည်။

ထို့နောက် “ဘုရားတပည့်တော်မ လျှူဒါန်းရသော ဤဆီမီးကုသိုလ်ကြောင့် ထိုထို သံသရာဘဝတို့တွင် အရောင်အဝါနှင့် ပြည့်စုံ၍ ပညာဂုဏ် တဝင်းဝင်းဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပပါစေဘုရား။ အဆုံးစွန်သော ဘဝသို့ ရောက်သောအခါ သူတကာတို့ထက် အမြင်သန်၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို ရပါလို၏ ဘုရား” ဟု ဆုတောင်းခဲ့သည်။

တာဝတိံသာသို့

ထိုပရိဗိုဇ်မကလေးသည် ထိုဘဝမှ အသက်တမ်းကြွေ၍ စုတေသွားသော် ကုသိုလ်ကံ အဟုန်ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ဘုံ၌ ပြည့်စုံသော နတ်ချမ်းသာတို့ဖြင့် နတ်သမီးဖြစ်လာပြန်သည်။ ဆီမီးလျှူဒါန်းခဲ့ရသော ကုသိုလ်ထူးကြောင့် အခြားနတ်တို့၏ ဘုံဗိမာန်နှင့်မတူဘဲ ထိုနတ်သမီး၏ ဘုံဗိမာန်သည် ရတနာမီးရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် ထိန်လင်း၍နေသည်။

တာဝတိံသာမှ အသက်တမ်းကြွေ၍ စုတေပြန်သောအခါ ယခုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသည်တိုင်အောင် ဘုရားတစ်ဆူနှင့် တစ်ဆူ၏အကြား အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရဘဲ မြင့်မြတ်သော ဘုံဘဝတို့၌သာ ကျင်လည်ဖြစ်ပွား ပျော်ပါးခံစားခဲ့ရသည်။

သာဝတ္ထိသူဘဝ

ထိုအမျိုးသမီးကလေးသည် သံသရာတစ်ခွင်တွင် ဤသို့ကျင်လည်ခဲ့ရပြီးနောက် ယခု ရှင်တော်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါ၌မူ သာဝတ္ထိ နေပြည်တော်ကြီးရှိ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်လာခဲ့ပြီး “သကုလာ” ဟု အမည်တွင်ခဲ့သည်။

၃၄၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ထိုအမျိုးသမီးကလေးသည် အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ မိဘတို့၏ ဝတ်တရားအတိုင်း ပုဏ္ဏားလုလင်တစ်ဦးနှင့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုပြီးလျှင် ပစ္စည်း ဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝစွာနှင့် တင့်တင့်တယ်တယ်ပင် နေထိုင်နေခဲ့သည်။

တစ်နေ့သောအခါ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် ဇေတဝန်ကျောင်း တော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ပြီးစီးပြီဖြစ်သဖြင့် သံဃာတော်အများနှင့် ရှင်တော် ဘုရားအား လှူဒါန်း၍ ကျောင်းသာဓုခေါ်ပွဲကြီး ကျင်းပပြုလုပ်ရန် မြတ်စွာ ဘုရားကို သာဝတ္ထိနေပြည်တော်ကြီးသို့ ပင့်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ထိုအခါ သကုလာအမျိုးသမီးကလေးသည် တစ်မြို့လုံး သိမ်သိမ်လှုပ်လှုပ် မှု သဲသဲရုတ်ရုတ်အသံကို ကြားသဖြင့် ပြတင်းတံခါးကို ဖွင့်လှစ်ပြီး ကြည့်လိုက် သည်။ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ဖြာတို့ဖြင့် လွန်စွာတင့်တယ်၍ ကြည်ညိုဖွယ် ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်ကို လွန်စွာ မြတ်နိုး လျက် လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးပူဇော်ခဲ့သည်။

အမျိုးသမီးကလေး သကုလာသည် ရှင်တော်ဘုရားကို ဖူးမြင်လိုက် ရသည့်နေ့မှစပြီး ဗြာဟ္မဏဝါဒခေါ် ပုဏ္ဏားအယူကို စွန့်ပယ်လိုက်သည်။ ရတနာ သုံးပါး၏ဂုဏ်ကို ကြည်ယုံမြတ်နိုးကာ ရဟန်းသံဃာတော်များအား လှူဒါန်း ပူဇော်ခြင်း၊ သီလ သိက္ခာများကို ဆောက်တည်ခြင်းမှစ၍ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပွားများအားထုတ်သည်။

ထို့နောက် များမကြာမီ အရှင်သခင် လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ ပုဏ္ဏားကြီး သေဆုံးသွားလေရာ သားသမီးများနှင့်တကွ ပစ္စည်းဥစ္စာ အလုံးစုံ ကျန်ရစ် ခဲ့သည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

တစ်နေ့သောအခါ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တစ်ပါးကို အိမ်သို့ပင့်ဆောင်ပြီး ပစ္စည်းပရိက္ခရာတို့ဖြင့် လှူဒါန်းကာ တရားနာသည်။ ရဟန္တာကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက သိမ်မွေ့နက်နဲသော တရားထူးများကို ဟောကြားတော်မူသည်။ ထိုတရားကို ကြားနာရသော် သကုလာသည် သတိသံဝေဂကြီးစွာရပြီးလျှင်

သကုလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

သားသမီးနှင့် ပံ့ပိုးညွှန်ကြားမှုကို စွန့်ခွာလျက် ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့သွားပြီး ရဟန်းပြုသည်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသောအခါ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ တရားဘာဝနာပွားများရာ အာသဝေါကင်းကွာပြီး ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေတော့သည်။

ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသောအခါ သကုလာထေရီ ဘိက္ခုနီဟု ထင်ရှားကျော်စောတော်မူသည်။ သကုလာထေရီ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် ဤအကြောင်းစုံတို့ကို ပြန်လည်ဟောပြုတော်မူသည်။

သကုလာထေရီဘိက္ခုနီသည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် ဈာန်အဘိညာဉ်တရားတို့ကို ဆက်လက် ကြိုးစားအားထုတ်တော် မူပြန်သည်တွင် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး ရရှိတော်မူသည်။

တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်

ဘုရားရှင်သည် သကုလာထေရီအား ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် အရာတွင် အသာဆုံး အမြတ်ဆုံးဟု ချီးမြှင့်မြှောက်စား ဂုဏ်ပြုတော်မူသည်။

သကုလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



အညတရာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

အညတရာထေရီလောင်းလျာသည် လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တော်တို့၌ အမျိုးမျိုးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ကာ ပါရမီတော်များ ဖြည့်ဆည်းခဲ့သည်။

ယခု ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်သို့ရောက်သော် ကံအားလျော်စွာ ဒေဝဒဟပြည်ကြီး၌ အမျိုးသမီးကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဗစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူမဟုတ်ပေ။ သို့အတွက်ကြောင့် အမည်သညာအားဖြင့်လည်း မထင်ရှားခဲ့ရပေ။



မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ လက်သုံးအပျိုတော်

အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီထံပါး၌ လက်သုံးတော် အပျိုတော်အဖြစ်ဖြင့် အမှုထမ်းရသည်။ မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် ဗုဒ္ဓလောင်းလျာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို မွေးမြူပြုစုသော အခါမှာလည်း ထိုအမျိုးသမီးကလေးသည် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို ပြုစုလုပ်ကျွေးထိန်းပေးခဲ့ရသည်။

မိထွေးတော်နှင့် အတူလိုက်ပါခဲ့

မိထွေးတော် ဂေါတမီ ရဟန်းအဖြစ်ကို မရသေးဘဲ နန်းတော်အတွင်း၌ စံနေတော်မူစဉ် ထိုအပျိုတော်ကလေးသည် မိထွေးတော် ဂေါတမီနှင့် မခွဲဘဲ အမြဲပင် အတူနေထိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် မိထွေးတော် ဂေါတမီ ရဟန်းပြုရန် ဘုရားရှင်ထံသို့ သွားသောအခါ၌လည်း ထိုအပျိုတော်ကလေးသည် မိထွေးတော်နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်ထံမှ ရဟန်းပြုရန် အခွင့်ကိုရ၍ မိထွေးတော် ဂေါတမီရဟန်းပြုသောအခါ ထိုအပျိုတော်ကလေးသည် မိထွေးတော်နှင့်အတူပင် ရဟန်းပြုခဲ့သည်။ သို့သော်သူ၏ ရဟန်းပြုခြင်းမှာ သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုလှ၍ ရဟန်းပြုခြင်း မဟုတ်ဘဲ အမြဲခစားနေရသူ သူ့သခင်မကြီးနှင့် မခွဲနိုင်၍သာ လိုက်ပါပြီး ရဟန်းပြုခဲ့သူဖြစ်သည်။

သာသနာတော်၌ မပျော်မွေ့သူ

ထိုထေရီလောင်းလျာသည် ဗဟုသုတကလည်း နည်းပါး၊ သဒ္ဓါတရားကလည်း မထက်သန်၍ သာသနာတော်၌ မပျော်မွေ့ဘဲ အမြဲပင် ငြီးငွေ့၍ နေသည်။ အိမ်ရာတည်ထောင် လှူဘောင်သို့သာ စိတ်ရောက်နေပြီး အမျိုးသမီးတို့ ဓမ္မတာ ကာမဂုဏ်အလေ့နှင့် ပျော်မွေ့ချင်နေသူ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် ရဟန်းပြုပြီးနောက် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်တိုင်တိုင် ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် နေခဲ့သော်လည်း တစ်နေ့မှ ပျော်မွေ့ခြင်းမရှိ။ တရားအလုပ်၌လည်း မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်လောက်မျှပင် စိတ်တည်ကြည်မှု သမာဓိမရရှိခဲ့ပေ။

တစ်နေ့သောအခါ ကာမဂုဏ်စိတ်များ ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ဖြေဆို၍ မရနိုင်သောကြောင့် ငိုယိုကာ မိမိ ကျောင်းခန်းအတွင်းသို့ အတင်း ပြန်ဝင်ပြေးခဲ့ ရသည်။

ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီထံသို့

နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်တိုင်တိုင် သည်ကဲ့သို့ နေထိုင်နေခဲ့ပြီးနောက် နှစ်ဆယ့် ခြောက်နှစ်အတွင်းသို့ရောက်သော် ဓမ္မဒိန္နာထေရီ အထံသို့သွားပြီး တရားတော် များကို နာကြားသည်။ ဓမ္မဒိန္နာထေရီသည် တေဒဂ်ရပြီးသော ရဟန္တာ အရှင် မကြီး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ တရားနာလာရောက်သူ ထေရီတို့အား ခန္ဓာငါးပါးနှင့် စပ်သောတရား၊ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးနှင့် စပ်သောတရား၊ ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးနှင့် စပ်သောတရားနှင့် သစ္စာလေးပါး တရားများကို နာကြား သူတို့ သိလွယ်မြင်လွယ် သဘောပေါက်လွယ်အောင် ဟောကြားတော်မူ နိုင်သည်။

ထို့ပြင် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် သမာဓိစခန်း ထူထောင်ပုံ၊ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် ပညာစခန်းထူထောင်ပုံနှင့် ယောဂီအလုပ်ဖြင့် တရားအားထုတ်ပုံ နည်းနိသျည်းများကိုလည်း အထူးကျွမ်းကျင်စွာ ပြသတော် မူလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မဒိန္နာထေရီ၏ တရားဒေသနာများကို ကြားရသောအခါ အညတရာထေရီ လောင်းလျာသည် သတိသံဝေဂများ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး တရားတို့၌ လေးလေး နက်နက်စိတ်ပါဝင်စားလာလေသည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ထို့နောက် များမကြာမီမှာပင် အညတရာထေရီသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ သွားရောက်ကာ ဓမ္မဒိန္နာထေရီ ဆုံးမတော်မူသော နည်းအတိုင်း ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်တရားတို့ကို ပွားများအားထုတ်လေရာ ကိလေသာ အာသဝေါ ကင်းရှင်းပြီး ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက် သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်မှစ၍ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကိုလည်း ရရှိတော်မူသည်။

46A | ထေရီအပါဒါန်

အညတရာထေရီသည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် အလွန်ဝမ်းမြောက်တော်  
မူလှသဖြင့် မိမိ၏ ဘဝသံသရာတစ်လျှောက် ဖြစ်ခဲ့ရပုံ အတိတ်အကြောင်း  
များကို ဤသို့ ပြန်လည်ဟောပြောတော်မူသည်။

ပြန်လည်ဟောပြောပြီ

ပဉ္စဝိသတိ ဝဿာနိ၊ ယတော ပဗ္ဗဇိတာ အဟံ။  
နစ္ဆရာ သံဃာဋ္ဌမတ္တံပိ၊ စိတ္တဿုပသမဇ္ဈင်္ဂံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ သာသနာ  
တော်တွင် ခိုင်၍ ရဟန်းပြုခဲ့ပါ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပဉ္စ  
ဝိသတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ပတ်လုံး။ အစ္စရာသံဃာဋ္ဌမတ္တံပိ၊ လက်ဖြစ်  
တစ်တွက်၊ လျှပ်တပြက်ကလေးလောက်မျှလည်း။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥပသမံ၊  
ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခွင့်ကို။ နဇ္ဈင်္ဂံ၊ မရခဲ့ပါ။

အလဒ္ဓါ စေတသော သန္တိ၊ ကာမရာဂေန ဝဿုတာ။  
ဗာဟာ ပဂ္ဂယု ကန္တန္တိ၊ ဝိဟာရံ ပါဝိသိ အဟံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကာမရာဂေန၊ ကာမဂုဏ်တွင် ခုံမင်တပ်မက်  
ခြင်းဖြင့်။ အဝဿုတာ၊ မတားမဆီးနိုင် အမြဲယိုစီးလေသည်ဖြစ်၍။ စေတသော  
သန္တိ၊ စိတ်၏တည်ငြိမ်ခွင့်ကို။ အလဒ္ဓါ၊ လျှပ်တစ်ပြက်ကလေးမျှ မရလေ  
သောကြောင့်။ ဗာဟာ၊ လက်ရုံးနှစ်ဖက်တို့ကို။ ပဂ္ဂယု၊ ချီးမြှောက်၍။ ကန္တန္တိ၊  
ဝမ်းနည်းဆူလှိုက် ရှုရိုက်ငိုကြွေးလျက်။ ဝိဟာရံ ကျောင်းခန်းအတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊  
အတင်းပြေးကာ ဝင်ခဲ့ရပါသတည်း။

တံ ဘိက္ခုနီမုပဂစ္ဆိ၊ ယာ မေ သဒ္ဓါယိကာ အဟု။  
သာ မေ ဓမ္မ မဒေသေသိ၊ ခန္ဓာယတန ဓာတုယော။

တတော၊ ထိုနှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်လွန်၊ ခြောက်နှစ်မြောက်ပြီးသောနောက်မှ။  
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံဘိက္ခုနီ၊ တရားဟောသောအရာတွင် လွန်စွာထက်

အညတရာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

မြက်၍ ဧတဒဂ်ရတော်မူသော ထိုဓမ္မဒိန္နာ ဘိက္ခုနီအရှင်မထံသို့။ ဥပဂစ္ဆိ၊ ဆည်းကပ်ခဲ့ပါပြီ။ ယာ၊ အကြင်ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီအရှင်မသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒ္ဓါယိကာ၊ သဒ္ဓါပန်းကို လန်းလန်းတင့်တင့် ပွင့်စေနိုင်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်တော် မူပေ၏။ သာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာ ထေရီအရှင်မသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဓမ္မ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင်းကို။ အဒေသေသိ၊ ဟောကြားတော် မူပေ၏။ ခန္ဓာယတနဓာတုယော၊ ခန္ဓာတရား၊ အာယတနတရား၊ ဓာတ်တရား တို့ကိုလည်း။ အဒေသေသိ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ဉာဏ်အမြင် ပွင့်လင်းအောင် ရှင်းရှင်းကြီး ဟောတော်မူပါပေ၏။

တဿာ ဓမ္မ သုဏိတွာန၊ ဧကမန္တေ ဥပါဝိသိ။  
ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ဇာနာမိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဝိသောဓိတံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဿာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာ ထေရီ၏။ ဓမ္မ၊ ဟောတော် မူအပ်သောတရားတော်ကို။ သုဏိတွာန၊ မိမိစိတ်ထဲ၌ စွဲအောင်ကြားနာပြီး သော်။ ဧကမန္တေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်တစ်ခု၌။ ဥပါဝိသိ၊ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရန်အမှတ်ဖြင့် ကပ်ရောက်ခိုဝင်ခဲ့ပါသတည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဘဝအမျိုးမျိုးကို။ ဇာနာမိ၊ မကျန်မကြွင်း ထင်လင်းဥသည့် အလုံးစုံကို သိရပါ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် အမြင်ကို။ ဝိသောဓိတံ၊ အကုသိုလ် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ကာ အပိုင်ရခဲ့ပါပြီ။

စေတောပရိယဉာဏဉ္စ၊ သောတဓာတု ဝိသောဓိတာ။  
ဣဒ္ဓိပိ မေ သစ္စိကတာ၊ ပတ္တော မေ အာသဝက္ခယော။

မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စေတောပရိယဉာဏဉ္စ၊ သူတစ်ပါးစိတ်အကြံကို အမှန်အတိုင်းသိသော စေတောပရိယဉာဏ်ကိုလည်း။ ဝိသောဓိတံ၊ ရှင်းလင်း သုတ်သင်အပ်ပေပြီ။ သောတဓာတု၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဓာတ်ကိုလည်း။ ဝိသောဓိတာ၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်အပ်ပေပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာဖြစ်မှုကြီးသည်။ ပတ္တော၊ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ လေပြီတည်း။

အမည်အားဖြင့် မထင်ရှား၍ အညတရဟု ခေါ်ဆိုခံရသော ထေရီ သည်ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပြီးနောက် အသက်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် သာသနာ တာဝန်ကို ရွက်ဆောင်ပြီး နိဗ္ဗာန်သောင့်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူလေ သတည်း။

အညတရာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### ဝိမလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် သံသရာဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ အမျိုးမျိုး သော ကောင်းမှုကုသိုလ်များကို ပြုလုပ်ကာ ပါရမီများကို ဖြည့်ဆည်းခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

#### ဝေသာလီပြည်သူ

ယခု ဂေါတမရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်တော်တွင်မူ ဝေသာလီပြည်၌ ပြည့်တန်ဆာမတစ်ဦး၏ သမီးဘဝသို့ ရောက်လာခဲ့ရသည်။ ကံအကျိုးပေးပုံ ဆန်းကြယ်သဖြင့် အန္တိမဘဝကခေါ် အဆုံးစွန်ဘဝ၌ လူဖြစ်နေရသော်လည်း သူ၏ဘဝအဖြစ်ကား ဆိုးဝါးလှသည်။

ငှက်ပျောပင်စိုက် မိလိုက်ဖပါဆိုသော စကားအတိုင်း မိဘတို့၏ ဓလေ့ ဝသီစရိုက်သည် သားသမီးများသို့ လိုက်လေ့ရှိသဖြင့် ထိုအမျိုးသမီးကလေး အချိန်တန်အရွယ်သို့ ရောက်လာသောအခါ မိခင်ဖြစ်သူ၏ ပြည့်တန်ဆာ အလုပ်ခွင်သို့ ဝင်ခဲ့ရရှာသည်။

#### ဝိမလာခေါ် ခင်သန့်စင်

သူ၏ရုပ်အဆင်း တင့်တယ်ခြင်းကြောင့် ဝေသာလီပြည်ကြီးအတွင်းရှိ လိစ္ဆဝိမင်းများမှအစ သူဌေးကြီး၊ သူကြွယ်ကြီးများ အပါအဝင် ကျားပေါင်းစုံ

တို့သည် ဝိမလာထံသို့ သွားလာဝင်ထွက် ဆက်ဆံကြသည်။ ဝိမလာသည် အသက်အရွယ်ကလေးကလည်းငယ်တုန်း၊ အရွယ်ကလေးကလည်း ကောင်းတုန်း၊ ရုပ်အဆင်းကလည်း လှတုန်းပတုန်း၊ အမူအရာကလည်း ပြေပြစ်၊ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ ရွှေငွေတို့သည် ပေါချင်တိုင်းပေါ၊ များချင်တိုင်း များနေအောင် ရနေခဲ့တော့သည်။

ဝိမလာသည် စည်းစိမ်ချမ်းသာကလည်း များပြား၊ အခြွေအရံကလည်း ပေါများ၊ ဂုဏ်တန်ခိုးရှိသူတို့၏ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း ခံရသော လောကီ သမ္ပတ္တိဂုဏ် အမျိုးမျိုး ပြည့်စုံနေသောကြောင့် မာန်တက်ခြင်း အမျိုးမျိုးဖြင့်လည်း မာန်တက်နေလေသည်။

သားမုဆိုးတို့ကဲ့သို့

ဝိမလာသည် သူ၏ကိုယ်ကို အမျိုးမျိုးသော အဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်ယင်ပြီး အိမ်တံခါးဝ၌ ရပ်လျက် ယောက်ျားမြင်သမျှကို မြူဆွယ်သည်။ ကျားဟူသမျှ သူ့လက်က မလွတ်ရအောင် ညွတ်ကွင်းထောင်သည်။ ဤမျှသာမက ယောက်ျားတို့ နှစ်သက်လာအောင် ဝတ်စားတန်ဆာများကို လျှော့ဖြေလျက် မမြင်စကောင်းသော ကိုယ်အင်္ဂါများကိုလည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား၊ အမှတ်မထင် ပြသလေ့ရှိသူ ဖြစ်သည်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကိုပင် ဖြားယောင်းခဲ့ပုံ

တစ်နေ့သောအခါ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဝေသာလီပြည်အတွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာ ဝိမလာ၏ အိမ်အနီးသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုအခါ ဝိမလာက အရှင်မောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အပေါ် သာယာတပ်မက် နှစ်သက်မြတ်နိုးစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် ဝိမလာသည် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ငါ့အလိုသို့ပါအောင် မိန်းမတို့ အမူအရာဖြင့်

ညွတ်ကွင်းထောင်ကာ အရဆွဲဆောင်မည်ဟု ကြံစည်ပြီး အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သီတင်းသုံးရာဌာနသို့ သူ့ကိုယ်တိုင် လိုက်သွားခဲ့သည်။

မထေရ်မြတ်ကြီး၏ အထံတော်သို့ ဝိမလာရောက်သောအခါ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကိုယ်တော်ကြီးက သူ၏ထံသို့ တံရားနာရန် လာရောက်သည်ထင်သောကြောင့် လက်ခံထားတော်မူသည်။ ထိုအခါ ဝိမလာက သူ့အစွမ်းရှိသမျှ မိန်းမတို့၏ ပရိယာယ်မာယာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် အရှင်မြတ်ကြီးကို သူ့အလိုသို့ပါအောင် သွေးဆောင်ဖြားယောင်းသေးသည်။

အသုဘတရားဟောပြု

အမူအရာ အမျိုးမျိုးဖြင့် ဝိမလာက ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သောအခါ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကိုယ်တော်ကြီးက ဝိမလာအား ဤသို့ အသုဘတရားကို ဟောကြားတော်မူသည်။ “အိုး . . . မာတုဂါမကလေး၊ အလွန် ကြီးကျယ်လှသော ကျောက်တောင်ကြီးကို ပဒုမ္မာကြာရိုးဖြင့် ထိုးဖောက်၍ ဖြိုမည် ကြံစည်သော်လည်း ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်မြောက်နိုင်သကဲ့သို့ သင် ပိုင်ဆိုင်သော မိန်းမပရိယာယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ဘယ်လိုပင် ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သော်လည်း သင့်အလိုသို့ ငါ လိုက်ပါလိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်၏ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်သည် လောကီလူတို့၏အလယ်တွင် မည်မျှလောက်ပင် တင့်တယ်သော်လည်း သင့်ရုပ်မျိုး အပုပ်အိုးကို ငါကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်မှာ တပ်မက်နိုင်ပါမည်နည်း”

“တရားကိုမသိသော လူဗာလတို့သည်သာလျှင် သင်၏ ရုပ်သွင်ကို ခင်မင် တပ်မက်ကြပေလိမ့်မည်။ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်ဆိုသည်မှာ ကိလေသာ ထူပြော၍ မောဟကြီးသူများကိုသာ အလိုသို့ပါအောင် သွေးဆောင်နိုင်သည်။ တရားကို သိပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မှန်လျှင် လူတို့၏ ရုပ်သွင်သဏ္ဍာန်ကို ဘယ်မှာ



တပ်မက်နိုင် မည်နည်း။ မစင်ကြယ်သော အပုပ်အမျိုးမျိုးတို့၏ စုဝေးရာ လူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို တရားဖြင့် ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ပါလျှင် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာသာ အမှန် ဖြစ်သည်”

“တဏှာမှိုင်းတိုက်၍ အမှိုက်မှောင် မိနေကြသူ ပုထုဇဉ် သတ္တဝါများသာ လျှင် သင် ပိုင်ဆိုင်သော သည်လိုကိုယ်ခန္ဓာမျိုးကို မြတ်မြတ်နိုးနိုးနှင့် ခုံမင် နိုင်ကြပေမည်။ သင်သည် သင့်အလိုကို ပါလိမ့်မည်အထင်နှင့် ငါ့ထံသို့လာပြီး သွေးဆောင်ဖြားယောင်သည်မှာ သင်၏ အကြံနှင့် သင်၏ ဝီရိယများသည် အလကား အချိုးနိုးဖြစ်ကုန်ကြပြီ”

“သင် မာတုဂါမကလေးသည်လည်း မိမိ၏ရုပ်အသွင်ကို အမျိုးမျိုး ပြင်ဆင်ပြီး ကိုယ့်အဆင်းသဏ္ဍာန်အတွက်နှင့် မာန်တက်၍ မနေလေနှင့်။ ပကတိ သဘောအားဖြင့် မစင်ကြယ်သော အပုပ်ကောင်ကို ဟန်ဆောင်ကာ ပြုပြင်နေကြသော်လည်း တကယ် စင်စစ်အားဖြင့် ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော သုဘသဘောသို့ ပြောင်းလဲ၍ လာမည်မဟုတ်”

“အို. . . မာတုဂါမကလေး၊ မိမိ၏ရုပ်အဆင်းဖြင့် ရင်းနှီးပြီး အကုသိုလ် တရားပွားများအောင် မလုပ်ပါနှင့်။ သင်သည် နစ်သည်ထက် နစ်မွန်းသွားလိမ့် မည်။ ဤယခု ငါဟောကြားသည် အသုဘတရားကို သတိထားပြီး ပွားများ ဆင်ခြင်လေတော့”

သံဝေဂရပြီ

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ယင်းသို့ အသုဘ တရားဟောကြားတော်မူသောအခါ ပြည့်တန်ဆာမ ဝိမလာသည် ရှေးရှေး သောအခါက ပါရမီဓာတ်ခံ ရင့်သန်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်သောကြောင့် အသုဘတရားကို ကြားလျှင်ကြားချင်း ထိုနေရာမှာပင် သတိသံဝေဂရသည်။ ထို့ကြောင့် အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်ကြီးထံမှာပင် သရဏဂုံသီလများကိုခံယူလျက် ဤသို့ လျှောက်ထားပြန်သည်။ “အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။ ယနေ့မှစ၍ တပည့်

တော်မကို ဘုရားကို ဆည်းကပ်သောသူ၊ တရားကို ဆည်းကပ်သောသူ၊ သံဃာကို ဆည်းကပ်သောသူ၊ ဘုရားသမီးတော်၊ တရားသမီးတော်၊ သံဃာ့ သမီးတော် ဟူ၍မှတ်ပါ ဘုရား။ ယနေ့ကစ၍ ယုတ်မာသောအကျင့်များကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် သူတော်ကောင်းတို့၏အလေ့ဖြင့် မြင့်မြတ်စွာ နေထိုင်ပါ တော့မည် ဘုရား။”

ပြည့်တန်ဆာအလုပ်စွန့်လိုက်ပြီ

ဝိမလာသည် အရှင်မြတ်ကြီးအား ယင်းသို့ လျှောက်ထားကာ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ ရှေးက အမူအရာ အလုံးစုံကို အကုန်ပယ်ဖြတ်ပြီး မြင့်မြတ်သူတို့ အနေမျိုးဖြင့် နေထိုင်သည်။ ပြည့်တန်ဆာ အလုပ်ကိုလည်း ထိုနေ့မှစ၍ စွန့်လွှတ်လိုက်တော့သည်။

စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသူဖြစ်လာ

ခင်သန့်စင်ဟု ခေါ်ဆိုထိုက်သူ ဝိမလာသည် ဝါသနာဟောင်းများကို စွန့်ပြီး ရတနာသုံးပါးထံ ခိုလှုံသည်။ ထိုသို့နေသောအခါ ဝိမလာဟူသော အမည်နှင့်အညီ စင်ကြယ်သူသန့်ရှင်းသူဖြစ်သွားတော့သည်။ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးထံ ပထမသွားစဉ်တုန်းက ယုတ်မာသော စိတ်တို့ဖြင့် သွားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ပြန်လာသောအခါ၌မူ မြင့်မြတ်သော ကုသိုလ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံလာသည်။

အကုသိုလ်တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကုသိုလ်ဖြစ်ရသည်ဟူ သောဘုရားရှင်၏ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ တရားတော်သည် ဤသို့လျှင် အလွန် မှန်ကန်သည့် တရားတော်ဖြစ်ကြောင်း သာဓကပင်ဖြစ်သည်။

ဝိမလာသည် ရတနာသုံးပါးထံ ခိုလှုံလျက် ဘုရားသမီးတော်အဖြစ်နှင့် နေထိုင်သည်။ ထို့နောက် ဤသို့ အကြံဖြစ်လာပြန်သည်။ သာသနာတော်ကြီး ထွန်းကားနေပါလျက် လူ့အဖြစ်နှင့် နေထိုင်နေခြင်းသည် လွန်စွာ အောက်တန်း ကျသည်။ သာသနာတော်သို့ဝင်ပြီး ဘိက္ခုနီအဖြစ်နှင့်နေရလျှင် လွန်စွာမြင့်

ဝိမလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

မြတ်၍ လူဖြစ်ကျိုးနပ်မည်။ ထိုသို့ အကြံဖြစ်ပြီး မကြာမီ မိမိပိုင် စည်းစိမ်  
ချမ်းသာအားလုံးကိုစွန့်လွှတ်ကာ ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်းသို့သွားပြီး ရဟန်းပြု  
လေတော့သည်။

ရဟန္တာ အရှင်မ ဝိမလာ

ဝိမလာသည် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် ဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်သော  
သစ်တစ်ပင်ရင်း ဝါးတစ်ပင်အောက်သို့ သွားကာ ဝိပဿနာတရားကို  
အားထုတ်သည်။ ပါရမီငုံ ရင့်စုံနေသူဖြစ်သည်နှင့်အညီ မကြာမီအတွင်း  
မြင့်မြတ်သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေတော့သည်။

ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော် ဝိမလာထေရီက အတိတ်အကြောင်း  
စုံကို ဤသို့ ပြန်လည်ဟောပြောတော်မူသည်။

အတိတ်အကြောင်းစုံ

မတ္တာ ဝဏ္ဏေန ရူပေန၊ သောဘဂ္ဂေန ယသေန စ၊  
ယောဗ္ဗနေန စုပတ္တဒ္ဓါ၊ အညာသမညမညိဟံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ် အခါ၌။ ဝဏ္ဏေန၊ ရုပ်  
အဆင်း လှပခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ရူပေန၊ ရုပ်သွင်သဏ္ဍာန် ဟန်ပန်မှုရာ  
ကြောင့်လည်းကောင်း။ သောဘဂ္ဂေန၊ လူတို့၏စက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုချင်သဖွယ်  
အလွန်တင့်တယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ယသေနစ၊ ဖျော်ဖြေခစား အခြံ  
အရံတွေများခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ယောဗ္ဗနေနစ၊ အရွယ်အဆင်း နုပျို  
ခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပတ္တဒ္ဓါ၊ မာန်တတ်လေအောင် သွေးဆောင်  
မြှောက်ပင့်လေသည်ဖြစ်၍။ အညာသံ၊ တစ်ပါးသော မိန်းမတို့အား။ အဘိမညိ၊  
ငါနှင့်မတူသူများဟု ဝါကြွားသမှု မထိမဲ့မြင် ပြုမိခဲ့ပါပြီ။

ဝိဘူသေတွာ ဣမံကာယံ၊ သုစိတ္တံ ဗာလလာပနံ။  
အဋ္ဌာသိ ဝေသိဒ္ဓါရမ္ပိ၊ လုဒ္ဓေါပါသမိ ဝေါဒ္ဓိယ။

47A ထေရီအပဒါန် |

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကောင်ကြီးကို။ သုစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သည်ထက် ဆန်းကြယ်လေအောင်။ ဗာလလာပနံ၊ လူမိုက်အများလိုက်စား ချီးမွမ်းကြအောင်။ ဝိဘူသေတွာ၊ ပြုပြင်ပြင်ပြင် တန်ဆာဆင်၍။ ဝေသိဒ္ဓါရမ္မိ၊ ပြည့်တန်ဆာမတို့၏ အိမ်တံခါးဝ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ငါ့လက်က မလွတ်အောင် ကျားတွေကို ထောင်မည်ဟု ရုပ်ဆောင်ဗန်းပြကာ ရပ်တည်၍ နေခဲ့ပါပြီ။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ဥပမာကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းကို။ သြဗ္ဗိယ-ထောင်၍။ လုဒ္ဓေါ၊ မုဆိုးကြီးသည်။ အဋ္ဌာသိက္ကဝ၊ သမင်အပေါင်းကို ချောင်းကာမြောင်းကာ ရပ်တည်ကာ နေလေဘိသကဲ့သို့တည်း။

ပိဋန္တနံ ဝိဒိသေန္တိ၊ ဂုယံ ပကာသိတံ ဗဟံ။  
အကာသိ ဝိဝိဓံ မာယံ၊ ဥဇ္ဈန္တိ ဗဟံ ဇနံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပိဋန္တနံ၊ ဝတ်စားတန်ဆာများကို။ ဝိဒိသေန္တိ၊ တလှုပ်လှုပ် တရှားရှား လူအများမြင်အောင်ပြုလျက်။ ဂုယံ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော ကိုယ်အင်္ဂါကို။ ဗဟံ၊ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ။ ပကာသိတံ-ပကာသေန္တိ၊ လူအများမြင်အောင် အထင်အရှားဖော်ပြလျက်။ ဝေသိဒ္ဓါရမ္မိ၊ ပြည့်တန်ဆာမတို့၏ အိမ်တံခါးဝ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်၍နေခဲ့ပါသည်။ ဗဟံဇနံ၊ များစွာသော လူအပေါင်းကို။ ဥဇ္ဈန္တိ၊ ချစ်ကြိုက်ဖို့အရေး မျက်နှာချိုသွေးလျက်။ ဝိဝိဓံ မာယံ၊ မာယာအသွယ်သွယ် ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးကို။ အကာသိ၊ ပြုလုပ်သွေးဆောင်ခဲ့ပါလေပြီ။

သာ'ဇ္ဇပိဏ္ဍံ စာရိတွာန၊ မုဏ္ဍာ သံဃာဋီပါရုတာ။  
နိသိန္နာ ရုက္ခမူလမ္မိ၊ အဝိတက္ကဿ လာဘိနီ။

အဇ္ဇ၊ ယခုအခါမူကား။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော အကျွန်ုပ်သည်။ မုဏ္ဍာ၊ ဆံပင်ကို ပြောင်အောင်ရိတ်၍။ သံဃာဋီပါရုတာ၊ ဒုက္ကုဋ်သင်္ကန်းကြီးကို ဝတ်ရုံလျက်။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအလုပ်ကို။ စရိတွာန၊ လှည့်လည်၍။ အဝိတက္ကဿလာဘိနီ၊ ဝိတက်ကင်းသော ဈာန်အလုံးစုံကို အကုန်ရရှိပြီးသော်။ ရုက္ခမူလမ္မိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသိန္နာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်မျိုးဖြင့် ပုန်းလျှိုး၍ နေရပါသတည်း။

ဝိမလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

သဗ္ဗေ ယောဂါ သမုတ္တိန္နာ၊ ယေ ဒိဗ္ဗာ ယေ စ မာနသာ။  
ခေပေတွာ အာသဝေ သဗ္ဗေ၊ သီတိဘူတာမှိ နိဗ္ဗတာ။

အဇ္ဈ၊ ယခုအခါ၌။ သဗ္ဗေယောဂါ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲနှင့် ယှဉ်စေတတ်သော တရားတို့ကို။ သမုတ္တိန္နာ၊ မကျန်မကြွင်း ရှင်းလင်း ပယ်ဖြတ် အပ်ကုန်ပြီ။ ယေဒိဗ္ဗာစ၊ အကြင်နတ် ပြည်နှင့်ဆိုင်သော ကာမဂုဏ် အလုံးစုံ တို့ကို လည်းကောင်း။ ယေမာနသာ စ၊ အကြင်လူ့ပြည်နှင့်ဆိုင်သော ကာမဂုဏ် အလုံးစုံတို့ကို လည်းကောင်း။ သမုတ္တိန္နာ၊ မကျန်မကြွင်း ရှင်းလင်း ပယ်ဖြတ်အပ် ကုန်ပြီ။ အဇ္ဈ ယခုအခါ၌။ သဗ္ဗေ ခပ်သိမ်း ဥသည့် အလုံးစုံကုန်သော။ အာသဝေ၊ စီးသွန်ကျလျှော အာသဝေတို့ကို။ ခေပေတွာ၊ မကျန်မကြွင်း ရှင်းလင်းကုန်ခန်း စေပြီး၍။ နိဗ္ဗတာ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ဝဋ်ဇာတ်ငြိမ်းလျက်။ သီတိဘူတာ၊ အေးမြ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၍နေပါပြီ။

ဝိမလာထေရီအပဒါန် ဝတ္ထု ပြီး၏။



သီဟာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် လွန်ခဲ့သော ဘဝသံသရာ အဆက်ဆက် တို့၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှု မျိုးစုံပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အထူးထူးသော ပါရမီမြောက် သည့် ဒါန၊ သီလ၊ စသည်တို့ကိုလည်း ဆည်းပူးအားထုတ်လျက် ကောင်းမှု များပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်

ဤသို့ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာတို့၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများပြုကာ ကုသိုလ်အကျိုးများ ခံစားခဲ့ရပြီးနောက် ဂေါတမရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်

၃၆၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တော်သို့ ရောက်သောအခါ ဝေသာလီပြည် လိစ္ဆဝိမင်းတို့၏ စစ်သူကြီးဖြစ်သော 'သီဟ' စစ်သူကြီး၏ တူမကလေးဖြစ်လာခဲ့ရပြန်သည်။

သီဟစစ်သူကြီးသည် ရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်တော်၌ လွန်စွာထင်ရှားသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဤတူမကလေးကိုလည်း အလွန်တစ်ရာချစ်ခင်မြတ်နိုးလှသဖြင့် မိမိ၏ အမည်အတိုင်း ခေါ်တွင်စေလိုသောကြောင့် အမည်ပေးသောအခါ 'သီဟာ' ဟုပင် အမည်ပေးခဲ့သည်။

ယဉ်ကျေးလိမ္မာသူ

သီဟစစ်သူကြီး၏ တူမကလေးဖြစ်သူ သီဟာသည် ရှေးရှေးဘဝများစွာက ပါရမီပြည့်ကျင့် ဆည်းပူးခဲ့သည်အတိုင်း ယဉ်ကျေးလိမ္မာသူကလေးဖြစ်သည်။ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ကောင်းမှုပါရမီ စိတ်ဓာတ်ဝင်သီပါခဲ့သည့်အတိုင်း အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်၌ မနေလိုပေ။ သာသနာတော်၏ တာဝန်တို့ထမ်းဆောင်၍ ရဟန်းပြုကာ နေချင်သော ဆန္ဒက သူ့ကို ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးနေလေသည်။

ရဟန်းပြုရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချပြီ

တစ်နေ့သောအခါ သီဟစစ်သူကြီးသည် မိမိ၏အိမ်သို့ သံဃာတော်များနှင့်တကွ ရှင်တော်ဘုရားကို ပင့်ဖိတ်ပြီး ဆွမ်းဆက်ကပ်သည်။ ရှင်တော်ဘုရားသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသောအခါ အနုမောဒနာတရား ဟောကြားတော်မူသည်။ သီဟာအမည်ရှိ အမျိုးသမီးကလေးသည်လည်း ရှင်တော်ဘုရား၏ တရားကို နာကြားနေသည်။ တရားတော်ကြီး ဆုံးသွားသော် သီဟာသည် တရားအရသာကို လွန်စွာနှစ်ခြိုက်လှသဖြင့် ထိုနေ့မှာပင် လူတို့ဘောင်မှ ခွာရှောင်၍ ရဟန်းပြုရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်တော့သည်။ သီဟစစ်သူကြီးအိမ်မှ ရှင်တော်ဘုရား ကြွသွားပြီးနောက် မကြာမီမှာပင် သီဟာသည် ဦးကြီးဖြစ်သူ သီဟစစ်သူကြီးနှင့်တကွ မိဘတို့ထံသွားပြီး ရဟန်းပြုရန် ခွင့်တောင်းသည်။





သီဟစစ်သူကြီး၏တူမကလေး သီဟာ သိက္ခာရှိပြီဖြစ်ရန် စစ်သူကြီးထံခွင့်တောင်းနေပုံ



၁၅၅

မြန်မာ့အလင်းစာတိုက်မှ ရရှိခဲ့သော စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။

၁၅၆



ဦးကြီးနှင့် မိဘများက သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုရင်း ရှိကြသူများဖြစ်၍ တားဆီးကန့်ကွက်ခြင်း မပြုကြဘဲ အကြည်အသာဖြင့်ပင် ခွင့်ပေးကြသည်။

ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့

သီဟာသည် ခွင့်ပြုချက်ရသဖြင့် ရွှင်လန်းဝမ်းသာစွာဖြင့် ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့ အရောက်သွားပြီး ရဟန်းပြုတော့သည်။ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ဘိက္ခုနီတို့၏ ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို သင်ကြားသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို အားထုတ်ရန် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တွင် တစ်ကိုယ်တည်း သွားရောက်နေထိုင်သည်။

သမာဓိမရ

သီဟာထေရီ တရားအားထုတ်သောအခါ သမာဓိမရနိုင်ဘဲ သူ၏ စိတ်များသည် ပြန်လွင့်ပြေးလွှား၍သာနေခဲ့သည်။ သမာဓိ မရသည့်အတွက် စိတ်ကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ဘဲ အပြင်အာရုံ နှောင့်ယှက်သဖြင့် ဝိတက်အမျိုးမျိုး ဝင်လာကာ စိတ်အကြံအမျိုးမျိုး ဖြစ်နေတော့သည်။ လောကီလူ့ဘုံတွင် ကာမဂုဏ်အာရုံများကို ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားချင်သည့်စိတ်များ မပြတ် ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိသည်။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်သေရန်ကြံ

သီဟာထေရီ ဘိက္ခုနီသည် အပြင်အာရုံ နှောင့်ယှက်၍ အကြံအစည်များပြားကာ တလှုပ်လှုပ် တရှားရှားနှင့် သမာဓိတရား မရဘဲဖြစ်နေခဲ့သည်မှာ ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင် ကြာသွားသည်။ ထို့ကြောင့် ထေရီသည် အလွန် စိတ်နှလုံးမချမ်းသာသဖြင့် “ဪ ဟေ့တောင်မှခွာရှောင်ပြီး ရဟန်းပြုလာပါသော်လည်း ချမ်းသာခွင့်ကို မရပါကလား။ ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်ပြန်တော့လည်း တရားထူးကို မရနိုင်။ အပြင်အာရုံ အစဉ်မပြတ် နှောင့်ယှက်၍ ဝိတက်ကိုပင် ငြိမ်းအောင်မတတ်နိုင်။ သာသနာတော်မှာ မပျော်သည့်အတွက် လူထွက်မည်။

ကြံလျှင်လည်း ဘကြီးဖြစ်သူ သီဟစစ်သူကြီးနှင့် မိဘဆွေမျိုးတို့ မျက်နှာကို ဘယ်သို့ ကြည့်ရပါ့မလဲ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်အသက်ကို ကိုယ်ခြွေပြီး ခပ်မြန်မြန် သေလိုက်ရလျှင် ကောင်းလိမ့်မည်' ဟု ကြံစည်မိသည်အထိ ဖြစ်နေရသည်။

တောအုပ်တွင်းသို့ဝင်လျက်

သီဟာထေရီ ဘိက္ခုနီသည် ကိုယ့်အသက်ကို ကိုယ်တိုင် သတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ကြိုးတစ်ခုကိုယူလျက် သီတင်းသုံးဖော် ဘိက္ခုနီများ မသိအောင် တောအုပ်တစ်ခုအတွင်းသို့ တစ်ကိုယ်တည်းထွက်သွားခဲ့သည်။ ထိုတောအုပ် အတွင်းသို့ရောက်သော် ကြိုးစကိုကိုင်လျက် သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ သည်။ သစ်ပင်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ သစ်ကိုင်းတစ်ခုတွင် တစ်ဖက်သော ကြိုးစကို ချည်နှောင်ပြီး အခြား ကြိုးစတစ်ဘက်ကို ကွင်းလျှော ပြုလုပ်ကာ လည်ပင်းကို စွပ်လိုက်သည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ထေရီသည် ထိုသို့ မိမိလည်ပင်းကို ကြိုးကွင်းစွပ်လိုက်သည်နှင့် တစ် ပြိုင်နက် ရှေးကံပါရမီအဟုန် ထောက်ကူသဖြင့် သူ့စီးဖြန်းခဲ့သည့် ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံများ အလုံးစုံ ထင်မြင်လာတော့သည်။ ထိုအခါ သမာဓိနှင့် ပညာ အခိုက်သင့်လျော်စွာ အချိုးကျဖြစ်ပေါ်ပြီး ပထမသောတာပတ္တိမဂ်မှစ၍ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့တိုင်အောင် တရှိန်တည်း ပေါက်ရောက်လျက် ရဟန္တာ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ထေရီသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ ရဟန္တာဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင် နက် လည်ပင်း၌စွပ်ထားသော ကြိုးကွင်းကြီးသည် မည်သူမှ မချွတ်ရဘဲ သူ့ အလိုလို ကျွတ်သွားတော့သည်။

လုပ်ကြံ၍ မသေနိုင်

သီဟာထေရီသည် သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ပြီး အသက်ကို ဖြုတ်မည်ဟု ကြံစည်လျက် လည်ပင်း၌ ကြိုးတန်းလန်းနှင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သွား

သီဟာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

သည်။ အန္တိမ ဘဝိကခေါ် အဆုံးဘဝတွင် ကျွတ်တမ်းဝင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် မိမိကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကဖြစ်စေ အသက်သေဆုံးအောင် ဘယ် လိုပင် ကြံသော်လည်း ရဟန္တာ မဖြစ်သမျှ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မျှ မသေနိုင်ဟု ကျမ်းဂန်တို့အရ သိရသည်။

သီဟာထေရီ ဘိက္ခုနီသည် သစ်ပင်ထက်မှာပင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သွား၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးခဲ့လေသည်။

ဥဒါန်းကျူးပြီ

အယောနိသော မနသိကာရာ၊ ကာမရာဂေန အဋ္ဌိတာ။  
အဟောသိ ဥဒ္ဓဋ္ဌာ ပုဗ္ဗေ၊ စိတ္တေ အဝသဝတ္တိနီ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အယောနိသော မနသိကာရာ၊ မသင့်၊ မတင့် နှလုံးသွင်းမိသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရဟန္တာ၊ မဖြစ်မီ ရှေးကာလ၌။ တာမရာဂေန၊ ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်ကို ခုန်မင်နှစ်သက်သောစိတ်ဖြင့်။ အဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍။ စိတ္တေ၊ မိမိစိတ်၌။ အဝသဝတ္တိနီ၊ ကိုယ့်အလိုသို့ပါအောင် မစိုးမပိုင်ဘဲ။ ဥဒ္ဓဋ္ဌာ၊ ပြန့်ပွားချောက်ချား သမာဓိတရားနှင့် ဝေးကွာခဲ့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရပါပြီ။

ပရိယုဋ္ဌိတာ ဣေသေဟိ၊ သုခသညာနဝတ္တိနီ။  
သုခံ စိတ္တဿ နာလဘိ၊ ရာဂစိတ္တဝသာနဂါ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣေသေဟိ၊ ကိလေသာတရားတို့ဖြင့်။ ပရိယုဋ္ဌိ တာ၊ နှိမ်နင်းလို့မရအောင် ထကြွသောင်းကျန်းသည်ဖြစ်၍။ ရာဂစိတ္တဝသာန ဂါ၊ ရာဂစိတ်မိုက်၏ အလိုသို့လိုက်လျက်။ သုခသညာနဝတ္တိနီ၊ ကာမဂုဏ် ငါးဖြာ၌ ချမ်းသာသည်ဟူသော စွဲလမ်းထင်မြင်ချက်ကြောင့်။ စိတ္တဿ၊ မိမိ စိတ်၏။ သုခံ၊ သက်သာချမ်းမြေ့ခွင့်ကို။ နာလဘိ၊ မရခဲ့ပါ။

ကိသာ ပဏ္ဍာပိဝဏ္ဏာ စ၊ သတ္တဝသ္မာနိ စာရိဟံ။  
နာဟံ ဒိဝါ ဝါ ရတ္တိ ဝါ၊ သုခံ ဝိန္ဒိ သုဒုက္ခိတာ။

၃၆၄ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိသာစ၊ ပိန်ကြံသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း  
ကောင်း။ ပဏ္ဍုစ၊ ဖြူဖပ်ဖြူလှော် အမြင်မတော်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍  
လည်းကောင်း။ ဝိဝဏ္ဏာစ၊ အရုပ်အဆင်း ချို့ယွင်းပျက်စီးသည်ဖြစ်၍လည်း  
ကောင်း။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ စရိ၊ တလှုပ်လှုပ်တရှားရှားနှင့်  
သွားလာနေထိုင်ခဲ့ရပါပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒိဝါဝါ၊ နေအခါ၌သော်  
လည်းကောင်း။ ရတ္တိဝါ၊ ည၌အခါ၌သော်လည်းကောင်း။ သုဒုက္ခိတာ၊ မသက်  
မသာ လွန်စွာဆင်းရဲလှသည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ သက်သာသဖြင့် ချမ်းသာခွင့်ကို။  
နဝိန္နိ၊ မရခဲ့ပါ။

တတော ရဇ္ဈံ ဂဟေတွာန၊ ပါဝိသိ ဝနမန္တရံ။  
ဝရံ မေ ဣဓ ဥပ္ပန္နံ၊ ယဉ္ဇေ ဟိနံ ပုနာစရေ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တတော၊ ထိုနေရာညဉ့်ပါ။ ဘယ်အခါမျှ ချမ်း  
သာခွင့်ကို မရသောကြောင့်။ ရဇ္ဈံ၊ ကြီးခွေတစ်ခုကို။ ဂဟေတွာန၊ ယူဆောင်၍။  
ဝနမန္တရံ၊ တောအုပ်တစ်ခုအတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ ဣဓ၊ ဤ  
တောအုပ်အတွင်း၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ဥပ္ပန္နံ၊ ကြီးဆွဲချ၍ သေလိုက်ခြင်းသည်။  
ဝရံ၊ မြတ်ပါသေး၏။ ဟိနံ၊ ယုတ်ယုတ်မာမာ။ ပုနာစရေ၊ ရှေးကလိုတစ်ဖန်  
အသက်ရှင်၍ နေခဲ့ပြန်ပါမူကား။ ယဉ္ဇေဝရံ၊ မမြတ်ရိုးအမှန်ပါတည်း။

ဒဠံ ပါသံ ကရိတွာန၊ ရုက္ခသာခါယ ဗန္ဓိယ။  
ပက္ခိပိ ပါသံ ဂိဝါယံ၊ အထ စိတ္တံ ဝိမုစ္စိ မေ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝံစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံစည်ပြီးသော်။ ရုက္ခံ၊ သစ်  
ပင်တစ်ပင်သို့။ အာရောဟိတွာ၊ တက်၍။ ပါသံ၊ ကြီးကွင်းတစ်ခုကို။ ဒဠံ၊  
ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ။ ကရိတွာန၊ ချည်နှောင်ပြုလုပ်ပြီးလျှင်။ ရုက္ခသာခါ၊ သစ်ကိုင်းတစ်  
ခု၌။ ဗန္ဓိယ၊ ချည်နှောင်လျက်။ ပါသံ၊ ကြီးကွင်းကို။ ဂိဝါယံ၊ လည်ပင်း၌။  
ပက္ခိပိ၊ စွပ်လိုက်ပါသတည်း။ အထ၊ ထိုလည်ပင်း၌ ကြီးကွင်းစွပ်လိုက်သည်နှင့်  
တစ်ပြိုင်နက်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ ကိလေသာ ဝဋ်အတွင်း  
မှ လွတ်ကင်းထွက်မြောက်၍ သွားပါသတည်း။

သီဟာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

၃၆၅

အမြိုက်ကြဋ္ဌန်းသို့ ကြွလှမ်းပြီ

ထေရီသည် ဤကဲ့သို့ သစ်ပင်ပေါ်၌ ကြည်လင် ဝမ်းမြောက်စွာ ဥဒါန်း စကားရွတ်ဆိုပြီး သစ်ပင်အောက်သို့ ဆင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဘိက္ခုနီ ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မိမိ၏ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ အလုံးစုံကို သီတင်း သုံးဖော်များအား ပြောကြားသည်။ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း များစွာ အံ့အားတသင့် ဖြစ်ကြကုန်သည်။ ထို့နောက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်ကြောင်း သိကြသောအခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဝိုင်းအံ့ကာ ချီးကျူးကြသည်။

သီဟာထေရီ ဘိက္ခုနီသည် အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ဘုရား သမီးတော်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် သာသနာတာဝန်ကို အားသွန်ကြိုးပမ်းကာ ထမ်းဆောင်ပြီး နောက် အသက်တမ်းကုန်သောအခါ အမြိုက်ကြဋ္ဌန်းသို့ ကြွမြန်းလှမ်းဆိုက်ရောက်တော်မူလေ၏။

သီဟာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### ဥတ္တရာထေရီအပဒါန် ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ရှေးရှေးအခါက ပွင့်တော်မူပြီးသော ဘုရားရှင်တို့လက်ထက်တွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုအမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်ကာ ဆုတောင်းမှုများ ပြုခဲ့သည်။

စည်းစိမ်ခံစားခဲ့ရ

ထိုသို့ ပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့ကြောင့် ဘဝသံသရာ အဆက်ဆက်တို့၌ လူ့စည်းစိမ်၊ နတ်စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားစံစားခဲ့ရသည်။

48A ထေရီအပဒါန်

ဥတ္တရာဖြစ်လာ

ယခု ပွင့်တော်မူသော ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တွင်မူ သာဝတ္ထိ ပြည်၌ မထင်ရှားသောအမျိုးတွင် ဥတ္တရာဟူသော အမည်ဖြင့် လူ့ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရပြန်သည်။

ဤထေရီလောင်းလျာ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ ပါရမီထက်သန် ရင့်မာသူပီပီ အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်၌ မမွေ့လျော်ပေ၊ ကာမဂုဏ် ဘောင်မှ ထွက်ရှောင်လိုသော ဆန္ဒသာ ဖြစ်ပွားနေခဲ့သည်။ မကြာမကြာ ပဋာစာရီထေရီကြီးအထံသို့သွားပြီး တရားနာလေ့ရှိသည်။ ပဋာစာရီထေရီ အရှင်မြတ်ကလည်း အမျိုးသမီး ဥတ္တရာအား သံသရာငြီးငွေ့ကြောင်းမှစ၍ ထူးမြတ်သည့် တရားတို့ကို ဟောကြားလေ့ရှိသည်။ ကြိမ်ဖန်များစွာ တရားနာရ သဖြင့် သူသည် လူ့ဘဝဝတ်ကြောင်ကို စွန့်ခွာလျက် သာသနာ့ဘောင်၌ ရဟန်း ပြုလိုကြောင်း ပဋာစာရီ ဘိက္ခုနီထံ အခွင့်တောင်းသည်။ ထိုအခါ ပဋာစာရီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မကြီးကလည်း လွယ်ကူစွာဖြင့် အခွင့်ပေးပြီး ရဟန်းဘောင်သို့ သွင်းဆောင်ချီးမြှင့်တော်မူသည်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ သူငယ် မည်အခေါ်အတိုင်း ဥတ္တရာထေရီ ဘိက္ခုနီဟု ထင်ရှားကျော်စောသည်။

ပဋာစာရီထေရီမကြီး၏ ဆုံးမလေ့ရှိသောတရား

ထို့နောက် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမကြီးထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းကို သင်ကြားသည်။ တစ်ကိုယ်တည်း ဆိတ်ငြိမ်စွာဖြင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် အားထုတ်နိုင်ရန် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ ကြွသွားသည်။ ပဋာစာရီအရှင်မကြီး ဆုံးမတော်မူလေ့ ရှိသော အချက်တစ်ခုမှာ “ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ တက်သည့်အခါ မိမိတို့ခြေကို ရေဆေးကြ၊ ရေဆေးပြီးသည့်အခါ ခြေဆေးရေ၏ တရွေ့ရွေ့ ပျောက်ဆုံးသွား ပုံများကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြ”ဟူ၍ ဖြစ်သည်။



ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ဥတ္တရာထေရီသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ တက်ခါနီးတွင် ခြေကိုဆေး၊  
ရေဆေးပြီး ခြေဆေးရေတို့ကို ကြည့်ရှုပြီးမှ တက်တော်မူသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း  
ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ 'တရားထူးကို မရသမျှ ထိုင်ရာက မထ  
တော့ပြီ' ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ခြေဆေးရေတို့ ပျောက်ပျက်ပုံသဘောကို မူရင်း  
ထားပြီး ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်သည်။ ပါရမီထက်သန်၍ ပညာဉာဏ်  
ရင့်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ မကြာမီအတွင်းမှာပင် ကိလေသာကင်းရှင်းကာ  
အလင်းဉာဏ် ပွင့်ပေါ်ကာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလေသည်။

ပြန်လည်ဟောပြပုံ

ဥတ္တရာထေရီသည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသောအခါ မိမိကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအား  
ထုတ်ခဲ့သည်။ ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းများကို ဖော်ပြလိုသည်ကတစ်ကြောင်း၊ အခြား  
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း မိမိကဲ့သို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်စေရန် နှိုးဆော်တိုက်တွန်း  
လိုသည်က တစ်ကြောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော ပဋ္ဌာစာရီထေရီ  
အရှင်မကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးလိုသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့်  
မိမိဘဝ အတွေ့အကြုံများကို ဤသို့ ပြန်လည် ဟောပြောတော်မူခဲ့သည်။

မုသလာနိ ဂဟေတွာန၊ ဓညံ ကောဋ္ဌေန္တိ မာဏာဝါ။

ပုတ္တဒါရာနိ ပေါသေန္တာ၊ ဓနံ ဝိန္ဒန္တိ မာဏာဝါ။

မာဏဝါ၊ လောကီလူများအပေါင်းတို့သည်။ မုသလာနိ၊ ကျည်ပွေ့တို့ကို။  
ဂဟေတွာန၊ ကိုင်ဆောင်ကြကုန်လျက်။ ကောဋ္ဌေန္တိ၊ ထောင်းကြလေကုန်၏။  
မာဏဝါ၊ လောကီလူများအပေါင်းတို့သည်။ ပုတ္တဒါရာနိ၊ သားမယားတို့ကို။  
ပေါသေန္တာ၊ ကျွေးမွေးကြကုန်လျက်။ ဓနံ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာတို့ကို။ ဝိန္ဒန္တိ၊  
ရအောင်ရှာဖွေနိုင်ကြလေကုန်၏။

ယဋေထ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ ယံ ကတွာ နာနုတပ္ပတီ။

ခိပုံ ပါဒါနိ ဓောဝိတွာ၊ ဧကမန္တံ နိသီဒထ။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘောန္တော၊ အို. . . သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။ ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ ဘုရားရှင် သာသနာတော်မြတ်အတွင်း၌။ ယံ၊ အကြင်ဘာဝနာကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ကြီးကြီးကုတ်ကုတ် အားထုတ်လိုက်သည်ရှိသော်။ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်စိုးရိမ်ခြင်း မရှိချေ။ တံ၊ ထိုအစိုးရိမ် ကင်းပြုတ်သော ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို။ ယဋ္ဌေထ၊ တကယ်တမ်း စွန့်စား၍ အားထုတ်ကြီးစားကြကုန်လော့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်လျင်မြန်မြန်။ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို။ ဂေဝိတွာန၊ ဆေး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ် ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌။ နိသီဒထ၊ မထသော ထိုင်ခြင်းဖြင့် မြဲမြံစွဲစွဲ ထိုင်နေကြကုန်လော့။

စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ ဧကဂ္ဂံ သုသမာဟိတံ။  
ပစ္စဝေက္ခထ သင်္ခါရေ၊ ပရတော နော စ အတ္တတော။

ဘောန္တော၊ အို. . . သူကောင်းအပေါင်းတို့။ စိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ ဧကဂ္ဂံ၊ အာရုံတစ်ခုတည်း၍ စွဲမြဲ စူးစိုက်သည်ဖြစ်၍။ သုသမာဟိတံ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်လေအောင်။ ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ ပြုပြင်ထူထောင်၍။ သင်္ခါရေ၊ ရုပ်၊ နာမ် ဓမ္မ သင်္ခါရတို့ကို။ ပရတော၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင် ကိုယ်ပိုင်မဟုတ်သော အနေအားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခထ၊ ထင်ထင်မြင်မြင် ဆင်ခြင် ရှုစားကြပါကုန်လော့။ အတ္တတော၊ စိုးရိပ်ပိုင် ကိုယ်တိုင်သဘော အနေအားဖြင့်။ နောစ ပစ္စဝေက္ခထ၊ မဆင်ခြင် မရှုစားကြပါကုန်လင့်။

တဿာဟံ ဝစနံ သုတွာ၊ ပဋ္ဌာစာရာ နုသာသနိ။  
ပါဒေ ပက္ခာလယိတွာန၊ ဧကမန္တေ ဥပါဝိသိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဿာ ပဋ္ဌာစာရာနုသာသနိ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိထေရီအရှင်မကြီး၏ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော။ ဝစနံ၊ စကားတော်မြတ်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလယိတွာန၊ ဆေးကြော၍။ ဧကမန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ ဥပါဝိသိ၊ ခိုဝင်ကပ်ရောက်ခဲ့ပါပြီ။

ဥက္ကရာဇေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ရတ္တိယာ ပုရိမေယာ မေ၊ ပုဗ္ဗဇာတိ မနုဿရိ။  
 ရတ္တိယာ မဇ္ဈိမေ ယာမေ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဝိသောဓယိ။  
 ရတ္တိယာ ပစ္စိမေယာ မေ၊ တမောခန္တံ ပဒါလယိ။  
 တေဝိဇ္ဇာ အထ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ကတာ တေ အနုသာသနီ။

ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပုရိမေယာမေ၊ ပထမယံ၌။ ပုဗ္ဗဇာတိ၊ ရှေးဘဝဖြစ်ခဲ့သမျှကို။ အနုဿရိ၊ သိရှိအောက်မေ့နိုင်ခဲ့ပြီ။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ မဇ္ဈိမေယာမေ၊ သန်းခေါင်ယံ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောဓယိ၊ သုတ်သင်ခဲ့ပြီ။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စိမေယာမေ၊ ပစ္စိမယံ၌။ တမောခန္တံ၊ အဝိဇ္ဇာအမိုက်တိုက်ကို။ ပဒါလယိ။ ဖောက်ခွဲနိုင်ခဲ့ပြီ။

အထ၊ ထို့နောက်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ အမြင်သုံးတန် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ပေါက်ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှ ထခဲ့ပါသတည်း။ တေ၊ အရှင်ပဋာစာရီ ထေရီမကြီး၏။ အနုသာသနီ၊ လေးလေးနက်နက် ဆုံးမချက်ကို။ ကတာ၊ လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်း ကိစ္စပြီးစီးခဲ့လေပြီ။

သက္ကံဝ ဒေဝါ တိဒသာ၊ သင်္ဂါမေ အပရာဇိတံ။  
 ပုရက္ခိတ္တာ ဝိဟရာမိ၊ တေဝိဇ္ဇမိ အနာသဝါ။

သင်္ဂါမေ၊ အသူရာတို့နှင့် တွေ့ဆိုင်၍ စစ်ပြိုင်ရာဖြစ်သော စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ အပရာဇိတံ၊ အောင်လံကို စိုက်ထူ၍ အောင်ပွဲယူကာ၊ အောင်တော်မူ၍ လာပေသော။ သက္ကံ၊ တစ်ထောင်မျက်လုံး စက်ဘုန်းထိန်လင်း သိကြားမင်းကို။ တိဒသာ၊ ဝတီသာတွင် ပျော်ရွှင်စံစားလေ့ရှိကြကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်ပေါင်းများစွာတို့သည်။ ပုရက္ခိတ္တာ၊ သောင်းသောင်းဖြဖြ ခြံရံကြကုန်လျက်။ ဝိဟရာမိ၊ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် နေထိုင်ကြလေကုန် ဘိသကဲ့သို့။ ဝိဟရာမိ၊ ပျော်ရွှင် ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရပေတော့အံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒါနိ၊

၃၇၀

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ယခုအခါ၌။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးတန် အမြင်ဉာဏ်ပေါက်ရောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ အနာသဝါ။ ကိလေသာ အာသဝေါ ကွာလျော့ကုန်ခန်းခဲ့သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်ပါ သတည်း။

ဥတ္တရာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### စာလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

စာလာထေရီလောင်းလျာသည် လွန်ခဲ့သော ကပ်ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် တို့၌ ကြုံကြိုက်ခဲ့ရသော ဘုရားရှင် အဆူဆူတို့ထံတွင် ကောင်းမှုကုသိုလ် အမျိုးမျိုးပြုခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ် အားလျော်စွာ သံသရာ ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အမျိုးမျိုးကို ခံစားစံစားရင်း လူ ရပ်နတ်ပြည်တို့၌သာ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ရသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်၌

ယခု ဤကမ္ဘာ၌ ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူသောအခါ 'မာဂဓ' တိုင်း အဝင်အပါ 'နာဠန္ဒ' မြို့၏အနီး နာဠကရွာကြီး၌ 'ရူပသာရီ' အမည်ရှိသော သူဌေးပုဏ္ဏားမကြီး၏ သမီးဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ပစ္စည်းတော့ရှိပါ၏ အယူဝါဒမှန်မရှိသူ

ထိုရူပသာရီ ပုဏ္ဏားမကြီးသည် ပစ္စည်းဥစ္စာအားဖြင့် ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေ ချမ်းသာကြွယ်ဝသည်။ သို့သော် အယူဝါဒအားဖြင့် မဖြောင့်မမှန်၊ သူ့အယူ ဝါဒမှာ မှားယွင်းဖောက်ပြန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူဝါဒ ဖြစ်နေသည်။

သားသမီး ခုနစ်ယောက်ရှိသူ

ထိုသူဌေးမကြီးတွင် သားသမီးခုနစ်ယောက် ရှိသည်။ (၁) ဥပတိဿ၊ (၂) စုန္ဒ၊ (၃) ဥပသေန၊ (၄) ရေဝတ ဟု သားလေးယောက်ဖြစ်ပြီး သမီးများမှာ (၁) စာလာ၊ (၂) ဥပစာလာ၊ (၃) သီသုပစာလာ ဟု သုံးယောက်၊ အားလုံး သားသမီး ခုနစ်ယောက်ရှိသည်။

သားအကြီးဆုံးဖြစ်သည့် ဥပတိဿ ဆိုသည်မှာ အခြားသူ မဟုတ်၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ လက်ယာတော်ရံ ပညာတေဒဂ်ရ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဖြစ်သည်။ အလားတူ ညီတော်များဖြစ်သော စုန္ဒ၊ ဥပသေနနှင့် ရေဝတတို့သည်လည်း သာသနာတော်၌ ထင်ရှားကျော်ကြားသော မထေရ်ကျော်များ ဖြစ်ကြသည်။\*

စာလာသည် ရုပ်အဆင်း လှပသူကလေးဖြစ်သည်။ သူ့ကို မြင်တွေ့ကြရသူ ကျားသတ္တဝါတို့၏ ဘဝင်နှလုံးသည် ငြိမ်သက်စွာ မတည်တံ့နိုင်ဘဲ တဖြတ်ဖြတ် ခုန်၍ တုန်လှုပ်ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို 'စာလာ' ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သူဌေးသမီးကလေး စာလာသည် မိခင်၏ အယူဝါဒအတိုင်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိနေခဲ့သူဖြစ်သည်။ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ အမျိုးတူ၊ ဝါဒတူ ဖြစ်သည့် သတို့သားတစ်ယောက်နှင့် ထိမ်းမြားနေထိုင်ခဲ့ရာ သားတစ်ယောက် ရရှိခဲ့သည်။ ထိုသားကလေးကိုလည်း ချစ်ခင်မြတ်နိုးလှသဖြင့် မိမိအမည်ကို ပေးပြီး 'စာလ'ဟုပင် ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

စိတ်အကြံဖြစ်ပုံ

တစ်နေ့သောအခါ မောင်တော်ကြီးဖြစ်သူ ဥပတိဿသည် ဂေါတမဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ ခိုဝင်ကာ ရဟန်းပြုသွားပြီဆိုသော သတင်းကို စာလာ ကြားရသည်။ ထိုသို့ ကြားရသောအခါ စာလာ၏စိတ်ထဲ ဤသို့ အကြံ

\* ထိုမထေရ်တို့အကြောင်းကို ခင်ချိုထွန်းစာပေထုတ် ထေရ်အပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး၌ အပြည့်အစုံ ဖော်ပြထားသည်။



ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ငါ၏ မော်တော်ကြီးသည် အမြော်အမြင် အဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပေသည်။ ယခုအခါ သူသည် မိဘတို့၏ အယူဝါဒကို စွန့်ပယ်ပြီး ဂေါတမဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုတော်မူသွားပြီ။ ထိုကဲ့သို့ ရဟန်းပြုခြင်းသည် ကောင်းမြတ်သော အလုပ်မျိုး မဟုတ်ခဲ့ပါလျှင် အရှင်ဂေါတမထံမှာ သူ ရဟန်းပြုလိမ့်မည်မဟုတ်။ အယူဝါဒ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သောကြောင့်သာ ထိုသို့ ရဟန်းပြုတော်မူခြင်း ဖြစ်ပေမည်။ မောင်တော်ကြီး၏ လမ်းစဉ်အတိုင်း ငါကိုယ်တိုင် လျှောက်လှမ်းရပါလျှင် ငါသည်လည်း မောင်တော်ကြီးကဲ့သို့ အမှန်မြင်ကာ လမ်းမှန်သို့ ရောက်ရပေလိမ့်မည်။

သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ပြီ

ဤသို့ အကြံဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် ကြာရှည်စွာ မဆိုင်းငံ့တော့ဘဲ လူ့ဘောင်မှ ခွာရှောင်ပြီး ရှင်တော်ဘုရား၏ သာသနာတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ မိခင် သူဌေးကတော်ကြီးနှင့်တကွ ဆွေမျိုးဉာတိအပေါင်းတို့က ထိုသို့ မပြုလုပ်ရန် ငိုယိုကာ တောင်းပန်တားမြစ်ကြသည်။ သို့သော် ဆွေမျိုးဉာတိအပေါင်းတို့က မည်မျှပင် ဖျောင်းဖျတောင်းပန်ကြသော်လည်း အရေးမစိုက်ဘဲ မိမိစိတ်အကြံကို မြန်မြန်ကြီး အောင်မြင်စေခြင်းငှာ အိမ်မှ အလျင်အမြန် ထွက်လာခဲ့သည်။

သောင်းသောင်းဖြဖြကြိုဆို

ထိုအချိန်အခါ၌ ဘိက္ခုနီ သာသနာတော်ကြီးသည်လည်း ထွန်းကားနေပြီ ဖြစ်လေသောကြောင့် စာလာသည် ဘိက္ခုနီတို့၏ ကျောင်းတိုက်သို့ ဝင်ရောက်ကာ ရဟန်းပြုလေတော့သည်။ ရဟန်းပြုပြီးသော် မူလ အမည်အတိုင်း စာလာထေရီ ဘိက္ခုနီဟုပင် ကျော်စောသည်။ လက်ယာတော်ရံအရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်ကြီး၏ နှမတော်အရင်းဖြစ်သည့်ပြင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝါဒကို စွန့်ပယ်ခဲ့လျက် ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ သာသနာတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသူဖြစ်၍ စာလာထေရီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ကို အားလုံးက သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆိုခဲ့ကြသည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးသောအခါ ဝိပဿနာဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းနည်းများကို လေးလေးနက်နက် သင်ကြားနာယူသည်။ ထို့နောက် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ သွားရောက်လျက် ရဟန်းအလုပ်ကို အားထုတ်ကြိုးစားတော်မူသည်။ ဘဝါဘဝက ပါရမီ ဖြည့်ခဲ့သူဖြစ်သည်နှင့်အညီ မကြာမီအတွင်းမှာပင် ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာဖြစ်လေသည်။

သမာပတ်ချမ်းသာ ခံစားနေ

တစ်နေ့သော နံနက်အခါ စာလာထေရီ ဘိက္ခုနီသည် သာဝတ္ထိမြို့တော် ကြီးအတွင်းသို့ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် နေ့လည်ခင်းအခါ သမာပတ် ချမ်းသာဖြင့် ငြိမ်သက်စွာ နေလိုသောကြောင့် အန္ဓဝန်တောကြီး အတွင်းသို့ တစ်ကိုယ်တည်း ကြွတော်မူလျက် ဆိတ်ငြိမ်ရာ သစ်ပင်ရင်းမှာ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့် စံနေတော်မူသည်။

မာရ်နတ်က မေးပြီ

ထိုအခါ သာသနာတော်ရေးကိစ္စများကို လိုက်လံဖျက်ဆီးလေ့ရှိသော မာရ်နတ်မိုက်ကြီးသည် စာလာထေရီဘိက္ခုနီ၏ သမာဓိဈာန်တရားကို ပျက်ပြားစေရန် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လျက် ဤသို့ မေးမြန်းလေသည်။

“အို... ရှင်မ၊ သင်သည် ရဟန်းမကြီး မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဦးခေါင်းတုံးကာ ရဟန်းပြုလာခဲ့ပါသနည်း။ သင်သည် ပါသဏ္ဍဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်သူများကို မကြည်ညိုသူ ဖြစ်သည်။ သင်သည် ကား မှောက်မှောက်မှားမှား မောဟများ၍ နေခဲ့လေပြီ။ ဘယ်အတွက်ကြောင့် အကျိုးမရှိသော ဤအကျင့်များကို ကျင့်ကြံနေချင်ပါသနည်း”

ထိုအခါ စာလာထေရီ ဘိက္ခုနီက မာရ်နတ်မိုက်ကြီးလာ၍ နှောင့်ရှက်ကြောင်းကို သိရှိတော်မူသည်နှင့် တွန်းလှန် နိမ်နှင်းသောအားဖြင့် ဤသို့ ရှင်းပြလိုက်သည်။



ထေရီရှင်းပြပြီ

ဣတော ဗဟိဒ္ဓါ ပါသဏ္ဍာ၊ ဒိဋ္ဌိယော ဥပနိဿိတာ။  
န တေ ဓမ္မံ ဝိဇာနန္တိ၊ န တေ ဓမ္မဿ ကောဝိဒါ။

မာရ၊ ဒိဋ္ဌိညွတ်နှောင် ထောင်ပေတတ်ငြား အို... မာရ်နတ်သား။  
ပါသဏ္ဍာ၊ ပါသဏ္ဍာဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်ကြကုန်သော တိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့သည်။  
ဣတော၊ ဤဘုရားရှင် သာသနာတော်ကြီးမှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အသုံးမဝင် အပြင်အပ  
တို့သာ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ တေ၊ ထို ဒိဋ္ဌိတက္ကတွန်းတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိယော၊ လွဲချော်  
ဖောက်ပြား၍ မှောက်များသော အယူတို့ကို။ ဥပနိဿိတာ၊ မှီခိုအားထားကာ  
နေကြလေကုန်၏။ တေ၊ ထို တိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ဟုတ်မှန်သော  
တရားကို။ နဝိဇာနန္တိ၊ မသိမမြင်နိုင်ကြလေကုန်။ တေ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတက္ကတွန်း  
တို့သည်။ ဓမ္မဿ၊ ကောင်းမွန်ဖြောင့်မှန်သော တရားအရာ၌။ နကောဝိဒါ၊  
ကျွမ်းကျင်လိမ်မာကြသည် မဟုတ်ကုန်။

အတ္ထိ သကျကုလေ ဇာတော၊ ဗုဒ္ဓေါ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော။  
သော မေ ဓမ္မံ မဒေသေသိ၊ ဒိဋ္ဌိနံ သမတိက္ကမံ။

မာရ ဟယ်... မာရ်နတ် အယုတ်ကောင်။ သကျကုလေ၊ သာကီဝင်  
မင်းမျိုး၌။ ဇာတော၊ ဖွားမြင်ပေါ်ပေါက်၍ လာတော်မူသော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊  
ဂုဏ်တူချင်းချင်း ပြိုင်ဘက်ကင်းတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးလီ နှင်းဆီပန်း  
ခိုင် လှမ်းကိုင် ဆွတ်ခူး ထွတ်ဖူးထိပ်တင် ဘုရားရှင်သည်။ အတ္ထိ၊ တင့်တယ်  
ထင်ရှားစွာ ရှိတော်မူပေ၏။ သော၊ ထိုဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။  
ဒိဋ္ဌိနံ၊ မှားယွင်းဖောက်ပြန်သော ဒိဋ္ဌိအမျိုးမျိုးတို့ကို။ သမတိက္ကမံ၊ ကျော်နင်း  
လွန်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို။ အဒေသေသိ၊  
ထင်ထင်ရှားရှား ဟောကြားတော်မူပေသည်။

ဒုက္ခံ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဿ စ အတိက္ကမံ။  
အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ၊ ဒုက္ချပ သမဂါမိနံ။

စာလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

မာရ၊ ဒိဋ္ဌိဖွဲ့နှောင် ဟယ် . . . မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ အမှန်ဖြစ်သော ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒ်၊ ဆင်းရဲကြောင်း ဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဿ စ အတိတ္တမ်၊ ဆင်းရဲဝဋ် မှ ကျွတ်လွတ်လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ဒုက္ခပ သမဂါဓိနံ၊ ဒုက္ခကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယံ၊ မွန်မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂံစ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း။ အဒေသေသိ၊ အထင်အရှား ဟောကြားတော်မူပေသည်။

တဿာဟံ ဝစနံ သုတွာ၊ ဝိဟရီ သာသနေ ရတာ။  
တိသော ဝိဇ္ဇာ အနုပ္ပတ္တာ၊ ကတံ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

မာရ၊ ဒိဋ္ဌိဖွဲ့နှောင် ဟယ် . . . မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏။ ဝစနံ၊ သစ္စာလေးပါး ထင်ရှား ပြတတ် တရားမြတ်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာ တော်မြတ်ကြီးအတွင်း၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် နှစ်ခြိုက်ရွှင်လန်းစွာ။ ဝိဟရီ နေထိုင်ခဲ့ပါပြီ။ တိသော ဝိဇ္ဇာ၊ အမြင်သုံးတန် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့ကို။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးမတော်ကို။ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးခဲ့လေပြီ။

သဗ္ဗတ္ထ ဝိဟတာ နန္ဒီ၊ တမောက္ခန္ဓော ပဒါလိတော။  
ဧဝံ ဇာနာဟိ ပါပိမ၊ နိဟတော တွ မသိ အန္တက။

ပါပိမ၊ အမိုက်တွင်အချုပ် အယုတ်တွင်ထွတ်ခေါင် ဟယ် . . . မာရ်နတ် အဆိုးကောင်။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဘုံဘဝအာရုံ အလုံးစုံတို့၌။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်သော တဏှာဓာတ်ကို။ ဝိဟတာ၊ ပယ်သတ် ဖျတ်ဆီးအပ်ခဲ့လေပြီ။ တမောက္ခန္ဓော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်တို့ အမိုက်ခဲကိုလည်း။ ပဒါလိတော၊ ဖောက်ခွဲဖြိုဖျက်အပ်လေပြီ။ ဧဝံ၊ ဤငါဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း။ ဇာနာဟိ၊ သင် သိလေတော့။ အန္တက၊ ယုတ်မာမိုက်မှောင် ဟယ် . . . မာရ်နတ်အဆိုးကောင်။

၃၇၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တွံ့ သင်သည်။ နိဟတော၊ ယခုလုံးလုံး ဆုံးရှုံးပျက်စီးလေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ခဲ့လေတကား။

ဤကဲ့သို့ စာလာထေရီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မက မာရ်နတ်မိုက်ကြီးအား ကြိမ်းဝါးပြောဆိုသောအခါ မာရ်နတ်သည် ပြန်လှန်ကာ မတုဗြိုင်နိုင်သဖြင့် လက်မှိုင်ချကာ ထိုနေရာမှ ပျောက်ကွယ် ထွက်ပြေးသွားလေသတည်း။

စာလာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



ဥပစာလာ ထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု

ဥပစာလာသည် ပညာဇောဒဂ်ရ လက်ယာရံ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ နှမတော်ဖြစ်သည်။ စာလာထေရီ၏ ညီမတော်လည်းဖြစ်သည်။ မောင်တော်ကြီး ရဟန်းပြုသွားကြောင်းကို ကြားလေသောအခါ ဥပစာလာထေရီသည်လည်း ခုကွဲများမြှောင် လူတို့ဘောင်မှာ အတင်းရှောင်ခွာ၍ သာသနာဘောင်သို့ဝင်ကာ ရဟန်းပြုခဲ့သည်။ သာသနာတော်အတွင်း၌ ဥပစာလာထေရီသည်လည်း ထင်ရှားကျော်စောသော ထေရီတစ်ပါးဖြစ်သည်။

ထေရီသည် ရဟန်းပြုပြီးနောက် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ သွားရောက်၍ မွန်မြတ်သော ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးပြန်းအားထုတ်လေရာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူသည်။ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး လွန်စွာဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူခဲ့သည်။

သတိမတီ၊ စက္ခုမတီ၊ ဘိက္ခုနီ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ။  
ပဋိဝိဇ္ဇိ ပဒံ သန္တံ၊ အကာပုရိသ သေဝိတံ။

သတိမတီ၊ ခိုင်မြဲသော သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ စက္ခုမတီ၊ ဉာဏ်မျက်စိ အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ ပွားများအပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသော။

အကာပုရိသသေဝိတံ၊ ယုတ်ညံ့သော ယောက်ျားတို့မှီဝဲခြင်းငှာ မထိုက်သော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သော။ ပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဋိပိဋ္ဌိ၊ အမြင်လင်း၍ ထိုးထွင်း သိမြင်လေပြီတည်း။

**မာရ်နတ်လာ၍ နှောင့်ရှောက်ခြင်း**

တစ်နေ့သောအခါ ဥပစာလာထေရီ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်သည် အန္ဓဝန် တောကြီးအတွင်း သစ်ပင်ရင်းတစ်ခု၌ ငြိမ်သက်စွာ သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်။ ထေရီ၏ သမာဓိဈာန်တရားကို ပျက်ပြားစေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် မာရ်နတ် မိုက်ကြီးက ဤသို့ ပြောဆို နှောင့်ယှက်လေသည်။

အို . . . ရှင်မ ဘိက္ခုနီ၊ သင်သည် ပဋိသန္ဓေနေမှုကို မနှစ်သက်သောကြောင့် ဦးခေါင်းတုံးကာ ဘဝအဆုံးနူးခဲလျက် ကျင့်ကြံနေသည်။ ဘယ်အတွက်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေမှုကို မနှစ်သက်ပါသနည်း။ ပဋိသန္ဓေတည်နေကာ ဖွားမြင်လာ ကြသူတို့သည် လောကီတစ်ခွင်တွင် ပျော်ရွှင်ဖွယ် ကာမဂုဏ်ကို ခံစားနေကြရ သည်သာ မဟုတ်ပါလား။ ယခုလို နုနုပျိုပျို အရွယ်ကလေးတွင် လူအများတို့ နှစ်သက်ခုံမင်ကြသည်။ ကာမဂုဏ်အာရုံ အပျော်သိုက်တို့ကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ပျော်ပိုက် ခံစားလိုက်ပါ။ အသက်ကြီးရင့်၍ အရွယ်လွန်သွားသည့်အခါကြမှ သူတကာနည်းတူ မခံစားခဲ့ရလေခြင်းဟု နောင်တ တစ်ဖန် ပူပန်ဖိုးရိမ်မှု မဖြစ်ပါ စေနှင့်ဟု ပြောဆိုနှောင့်ယှက်လေသည်။

ထိုအခါ ဥပစာလာထေရီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်က မာရ်နတ်မိုက်၏ နှောင့် ယှက်လာပုံကို သိလေသောကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေမှုနှင့် စပ်လျဉ်းသော အပြစ် မျိုးစုံကို ဤသို့ပြောပြလိုက်သည်။

**ထေရီက ပြန်လည်ချေပပုံ**

ဇာတိကို နှစ်ခြိုက်၍ ကာမဂုဏ်အလိုသို့လိုက်နေသော မာရ်နတ်အယုတ် တမာကြီး၊ အသင်က ဇာတိဂုဏ်ကျေးဇူးကို ခိုးကျူးကာ ပြောဆိုသော်လည်း သင်နှစ်ခြိုက်သော ဇာတိမှာ တစ်စုံတစ်ရာမျှ ခိုးမွမ်းဖွယ်မရှိပေ။ ဇာတိကို

၃၇၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အရင်းခံထားပြီး ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာသမျှ သတ္တဝါတို့သည် အမြဲနေရသည် ဟူ၍မရှိ သေခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်ကြရသည် မဟုတ်လော။ လက်ကိုဖြတ်ခြင်း၊ ခြေကိုဖြတ်ခြင်း၊ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြတ်တောက်ခံရ၊ အသတ်ခံရခြင်း၊ အနှောင်အဖွဲ့ခံရခြင်း၊ ပြိုင်ပင်ပန်း ညှိုးနွမ်းဆင်းရဲခြင်းမှစ၍ ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့ကို ခံစားကြရသည်မဟုတ်လော။ ပဋိသန္ဓေ တည်နေခြင်း ဟူသော ဇာတိသဘော မရှိခဲ့ပါလျှင် ဤကဲ့သို့သော ဒုက္ခမျိုးများကို ခံစားရမည် မဟုတ်။ စင်စစ်အားဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသည် ဘေးဒုက္ခ အမျိုးမျိုးတို့ ဖြစ်ပေါ်အောင် ထူထောင်ပေးသည့် ပင်မအရေးကိစ္စမျှသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သင်္ခန္ဓါခြိုက်သော ဇာတိကို ဘယ်လို နှစ်သက်နိုင်ပါမည်နည်းဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်သည်။

ထို့နောက်တစ်ဖန် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးလျက် မိမိ၏ အစွမ်းသတ္တိကို ပြတော်မူလိုပြန်သဖြင့် ဤသို့ မိန့်တော်မူပြန်လေ၏။

ဟယ်... မာရ်နတ် အယုတ်ကောင်း၊ ဆင်းရဲအမှန်ဖြစ်သော ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအမှန်ဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းမှ ကျွတ်လွတ်လွန်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲကင်း၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မြတ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း ဘုရားရှင်သည် အထင်အရှား ဟောကြားထားခဲ့ပြီ။

ဟယ်... မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်း၊ ငါသည် ထို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး၏ သစ္စာလေးပါးတည်းဟူသော ထင်ထင်ရှားရှား ပြသဟောကြား ထားသည့် တရားတော်မြတ်ကို ကြားနာရ၍ ထိုဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် အတွင်း၌ ဓမ္မလျော်ပျော်ပိုက်နှစ်ခြိုက်ရွှင်လန်းစွာ နေထိုင်နေခဲ့ပါပြီ။ ပု-ဒိ- အာဟူသော သိသင့်သိထိုက်သိရမည့် ဝိဇ္ဇာဂုဏ်များသို့ အစဉ်အတိုင်း ရောက်ရှိ ခံစားနေရပြီ။ ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမကိုလည်း လိုက်နာပြုကျင့်နေခဲ့ပြီ။

ဟယ်... အယုတ်ကောင် မာရ်နတ်၊ ငါသည် ဘဝ အာရုံအလုံးစုံတို့၌ ကြိုက်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာဓာတ်ကိုလည်း ပတ်သတ် ဖျက်ဆီးခဲ့ပြီ။

အဝိဇ္ဇာတည်း ဟူသော အမိုက်အမှောင်ကိုလည်း ဖောက်ခွဲပစ်ပြီးပြီ။ ဤ အကြောင်းများကို အသင်မာရ်နတ်ယုတ် သိထားပါလော။

ဥပစာလာထေရီ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်က ဤကဲ့သို့ ကြိမ်းဝါးတော်မူလိုက် သောအခါ ယုတ်မာလှစွာသော မာရ်နတ်ကြီးသည် ငါ၏စိတ်အကြံကို သူသိ လေပြီတကားဟု များစွာ ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုနေရာဌာနမှ လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကွယ် ထွက်ပြေးသွားလေသတည်း။

ဥပစာလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထုပြီး၏။



သီသူပစာလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤသီသူပစာလာထေရီသည်လည်း အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး၏ နှမတော် အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။ မောင်တော်ကြီးဘုရား ရဟန်း ပြုသွားပြီဟု ကြားရသဖြင့် အားတက်ဝမ်းသာဖြစ်ပြီး အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ ဘောင်မှ အတင်းခွာရှောင်ကာ သာသနာဘောင်တွင် ရဟန်းပြုတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအချိန် မှစ၍ 'သီသူပစာလာထေရီ'ဟု ထင်ရှားကျော်စောတော်မူခဲ့သည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးသောအခါ ရဟန်းအလုပ်ကို အားထုတ်တော်မူရာ၌ ပါရမီ ရင့်သန်၍ ပညာဉာဏ်ထက်မြက်သောသူ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ကိလေသာ အာသဝေါတို့ ခွာလျှော့ပယ်ဖြတ်ပြီး မြတ်သောရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူသည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသောအခါ လွန်စွာဝမ်းမြောက်တော်မူလှသဖြင့် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူသည်။

ဥဒါန်းကျနပုံ

ဘိက္ခုနီ သီလသမ္ပန္နာ၊ ဣန္ဒြိယေသု သုသံဝုတာ။

အဓိဂစ္ဆေ ပဒံ သန္တံ၊ အသေစနက မောလေ။

သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလအကျင့်ဝုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စောင့်စည်းအပ်သော ဣန္ဒြေခြောက်ပါးတို့၌။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်း၍ လုံခြုံစေအပ်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သီလပစာလာမည်သော ဘိက္ခုနီသည်။ အသေစနကံ၊ ဖြည့်စွက်သွန်းလောင်းဖွယ်မရှိဘဲ။ သြဇေ၊ ပကတိသဘောအားဖြင့် သြဇာအရသာရှိသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက် တည်ကြည်သော။ ပဒံ၊ အမြိုက်နီဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရောက်တော်မူလေပြီ။

မာရ်နတ်လာ၍ နှောင့်ယှက်ခြင်း

တစ်နေ့သောအခါ သီလပစာလာထေရီ ဘိက္ခုနီသည် ဆွမ်းကိစ္စပြီးစီး၍ အန္တဝန်တောကြီးအတွင်း တစ်ခုသောသစ်ပင်ရင်း၌ ဖလသမာပတ္တိဈာန် ချမ်းသာဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်စွာ စံနေတော်မူနေသည်။ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်၏ သမာဓိတရားကို ပျက်ပြားရွှေ့လျားစေလိုသောဆန္ဒဖြင့် မာရ်နတ်မိုက်ကြီး ရောက်လာပြီး ဤသို့ ပြောကြားလေသည်။

အို . . . ရှင်မ၊ ရှေးအခါ သင်အရှင်မသည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်အစရှိသည်တို့၌ ချမ်းသာစွာ ခံစား၊ စံစား၊ ခဲ့ရဖူးပေပြီ။ ထိုတာဝတိံသာမှစ၍ ယာမာ၊ တုသိတာ၊ နိမ္မာနရတီ၊ ပရိနိမ္မိတဝသဝတ္တိ ဟူသော နတ်ပြည်၌ ရှိကြပါသေးသည်။ ယခု သင်ကျင့်ဆောင်နေသောအကျင့်ဖြင့် ထိုနတ်ပြည်များ၌ သွားရောက် ခံစားစံစားရလေအောင် သင့်စိတ်ကို မျှော်မှန်းရည်ရွယ်ပါလော။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်က မာရ်နတ်မိုက်၏ စကားကို ပယ်ရှားတွန်းလှန်လိုသဖြင့် နတ်ဘုံ နတ်ဘဝတို့ကို ကဲ့ရဲ့နှိပ်နင်းသော သဘောအားဖြင့် ဤသို့ ပြန်လည်ချေပမိန့်ကြားတော်မူလိုက်သည်။



ပြန်လည်ချေပပုံ

“ဟယ်. . . မာရ်နတ်မိုက်၊ ဂုဏ်တင်၍ သင်ချီးမွမ်းအပ်သော နတ်ဘုံ၊ နတ်ဘဝတို့သည် သံသရာတစ်ခွင်မှာ ကျင်လည်၍ နေစဉ်အခါ၊ ရနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းသည်မဟုတ်။ ထိုဘဝတို့သို့ကူးပြီး ရွှင်မြူးနှစ်ခြိုက်စွာ ခံစားနိုင်ပါသည်။ သင်ချီးမွမ်းသော နတ်ဘုံ၊ နတ်ဘဝသည် သက္ကာယတည်းဟူသော ခန္ဓာငါးပါးတို့၌သာလျှင် ထောက်တည်ရာပြု၍ တည်နေကြရသည်။ ခန္ဓာငါးပါး၏ နယ်ပယ်ကို မလွန်မြောက်နိုင်ကြ။ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊ အိုရခြင်း၊ နာရခြင်း၊ သေရခြင်း ဟူသော ဘေးတို့၏ နောက်သို့သာ တကောက်ကောက်ဖြင့် အမြဲလိုက်နေကြရသည်။ အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးမှ မလွတ်မြောက်နိုင်ကြ။ ဤသို့ ဘေးဒုက္ခ အမျိုးစုံ ဝိုင်းအုံညှဉ်းဆဲပြီး ဆင်းရဲနေခြင်းကို ငါအဘယ်မှာ နှစ်သက်နိုင်ပါ မည်နည်း”

“ဟယ်. . . မာရ်နတ် အယုတ်ကောင်၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ တည်းဟူသော အလုံးစုံသော လောကဓာတ်ကြီးသည် ရာဂအစရှိသော မီးတို့ဖြင့် တညီးညီး တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ခြင်းကို ခံနေရလေ၏။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံတည်းဟူသော အလုံးစုံသော လောကဓာတ်ကြီးသည် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ပူပန်လေအောင် တောက်လောင်ငြိစွဲခြင်းကို ခံနေရလေ၏။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံတည်းဟူသော အလုံးစုံသော လောကဓာတ်ကြီးသည် ရာဂအစရှိသော မီးရှိုက်တို့ဖြင့် တထိန်ထိန်စွဲငြိ၍ တရဲရဲတောက်ပြောင်ကာ နေရလေ၏။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံတည်းဟူသော အလုံးစုံသော လောကဓာတ်ကြီးသည် မရပ်မတည်ဘဲ တစ်ပတ်လည်လည် လှုပ်ရှား၍သာနေလေသည်”

“ဟယ်-မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်၊ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းလည်း မရှိပြိုင်ဆိုင် တုနှိုင်းဖွယ်လည်းမရှိသော အောက်တန်းကျသူ လူပုထုဇဉ်တို့ မှီဝဲသုံးဆောင်ခြင်းငှာ မထိုက်တန်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို ဘုရားရှင်သည် အထင်အရှား ဟောကြားထားပြီး ဖြစ်လေပြီ။ ထိုအမြိုက် နိဗ္ဗာန်တရား၌ ငါ၏ စိတ်နှလုံးသည် စူးစူးစိုက်စိုက် နှစ်ခြိုက်ပျော်ပိုက်၍နေပေပြီ။ သို့အတွက် သင်မာရ်နတ်မိုက်သည် ငါ့သမာဓိ ချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးဖို့လာပြီး မကြိုးစားနှင့်တော့”

50A ထေရီအပါဒါန်

မာရ်နတ်ပြေးပြီ

သီသုပစာလာထေရီက မာရ်နတ်မိုက်ကြီးအား ဤသို့လျှင် သူ့ဘဝ အခြေ အနေနှင့် သူ့ခံစားနေရသည့် ချမ်းသာအကြောင်းကို မိန့်ကြားလိုက် သည်။

ထိုအခါ မာရ်နတ်မိုက်သည် သူ့လာရောက်ပြောဆိုသည့် ရည်ရွယ်ချက် ကို ထေရီအရှင်မသိလေပြီဟု တွက်ဆကာထေရီအနီးမှ လုံးဝပျောက်ကွယ် ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

သီသုပစာလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



ဝဗ္ဗမာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤဝဗ္ဗမာတာထေရီလောင်းလျာသည် လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တော်က ကောင်းမှုကုသိုလ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အမျိုးမျိုး ပြုလုပ်ခဲ့သဖြင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်၏ အကျိုး ထူးများ ခံစားရကာ လူ့ပြည်နတ်ပြည်တို့၌ လူ့စည်းစိမ်၊ နတ်စည်းစိမ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ ခံစားနေထိုင်ခဲ့ရသည်။

ဂေါတမ ဘုရားရှင်လက်ထက်

ယခု ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင်မူ 'ဘာရုကစ္ဆာ' မြို့ရှိ ချမ်း သာကြွယ်ဝသော အမျိုး၌ အမျိုးသမီးကလေးတစ်ယောက် အဖြစ် ဖွားမြင်ခဲ့ ရသည်။ ငယ်စဉ်အခါက သူ့အမည်မှာ ထင်ရှားခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

သူ့အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ မိဘနှစ်ပါးတို့က ဝတ္ထုများရှိသည့် အတိုင်း သင့်လျော်သူ အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးခဲ့၍

လင့်အိမ်သို့ သူလိုက်ပါသွားခဲ့ရသည်။ ထိုလင်နှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ရာ ကာလအတန် ကြာသောအခါ သားယောက်ျားလေးတစ်ဦး ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ထိုသားကလေး ဖွားမြင်လာသည့်အခါ၌ ပစ္စည်းဥစ္စာတိုးပွားကြောင်းကို နိမိတ် ယူပြီး သားကလေး၏ နာမည်ကို “ဝမု”ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ ဝမုဟူသည်မှာ တိုးပွားခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ဝမုမာတာဖြစ်လာ

ရွှေတုံး၊ ရွှေခဲနှင့်တူသော သားကလေးသည် ရွှန်းလဲ့လဲ့မျက်လုံးကြီးဖြင့် အသည်းစွဲ ချစ်ခင်ဖွယ်ရာ သားဦးရတနာကလေး ဖြစ်သည်။ သူ့ကို ဖွားမြင် သည့်အခါမှစ၍ မိခင်ကိုလည်း သား၏အမည်ကို အစွဲပြုပြီး ‘ဝမုမာတာ’ ဝမု၏မိခင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ထို့နောက် များမကြာမီကာလအတွင်း၌ သားကလေး၏ဖခင်ဖြစ်သူ သေဆုံးသွားသဖြင့် မိခင်မှာ မုဆိုးမလေးအဖြစ် ကျန်နေခဲ့သည်။ သားကလေး မှာလည်း အရွယ်မရောက်သေး၍ သူ့ဘဝသည် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ ရှိသော ဘဝကား မဟုတ်တော့ပေ။

သို့သော်သူသည် သားငယ်လေးကို ပွေ့ချီကာ ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်းသို့ သွားပြီး တရားနာလေ့ရှိသည်။ ထိုသို့ တရားနာရာမှ ဘဝါဘဝကပြုခဲ့ဖူးသော ပါရမီဓာတ်ခံ ရင့်သန်သူပီပီ ဟောသမျှတရားတို့ကို ကြားတိုင်းကြားတိုင်း အသိဉာဏ်ပွင့်ပြီး သူ၏ပုပန်မှုများ ကင်းပျောက်လျက် စိတ်နောက်ကျခြင်းမရှိဘဲ အေးမြချမ်းသာစွာ နေလာနိုင်ခဲ့သည်။

သားသံယောဇဉ်ကြောင့်

တရားအာရုံ သမာဓိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံလာသောအခါ လူတို့ဘောင်၌ နေထိုင်လိုသည့် ဆန္ဒမရှိတော့ဘဲ ဘိက္ခုနီတို့ ကျောင်းသို့သွားပြီး ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်လိုသော စိတ်ဆန္ဒများ သူ့မှာ ဖြစ်နေတော့သည်။ သို့သော် အရွယ်မရောက် သေးသည့် သားသံယောဇဉ်ကြောင့် သူ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို အလျစ်အမြန် အကောင်အထည် မဖော်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။

ဗျာများခဲ့ရ

သို့ဖြင့် သူသည်သားသံယောဇဉ်နှင့် ရဟန်းပြုလိုစိတ် နှစ်ခုကြား၌ အချိန် အတော်ကြာကြာ ဗျာများနေခဲ့ရသည်။

ရဟန်းမပြုရလျှင်

သို့သော် တစ်နေ့တွင် သူ့ဤသို့ စဉ်းစားလေသည်။ အဆုံးအစမရှိသော သံသရာ၌ လင်ယောက်ျားရဖို့ မခက်ခဲသကဲ့သို့ လင်ရှိလျှင်လည်း သားသမီး ရနိုင်သည်။ သာသနာတော်နှင့် ကြုံကြိုက်ပါလျက် ရဟန်းပြုခွင့် မရလိုက်လျှင် သူ့ဘဝသည် ဆုံးရှုံးမှုကြီးသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ယင်းသို့ တွေးခေါ် စဉ်းစား မိရာမှ သူ့အကြံအောင်မြင်စေရန် ရှိသမျှပစ္စည်းများကို ထုတ်ရောင်းလိုက်သည်။ သားသံယောဇဉ် အမျှင်တန်းကလေးကိုလည်း ဆွေမျိုးတို့ထံ အပ်နှံကာ ဘိက္ခုနီ တို့ကျောင်းသို့ ရဟန်းပြုရန် ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ရဟန်းဖြစ်၍ ကျွတ်တမ်းဝင်ခြင်း

ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ရဟန်းပြုပေးပါမည့်အကြောင်း ခွင့်တောင်းသဖြင့် ဘိက္ခုနီကြီးများက သူ့အား ရဟန်းဘောင်သို့ရောက်အောင် တင်ဆောင်ခိုးမြှောက်ကြသည်။ သူ့အမည်မှာလည်း ထိုအခါမှစပြီး 'ဝဗ္ဗမာတာ ထေရီ' အရှင်မြတ်ဟု ထင်ရှားကျော်စောသွားတော့သည်။

ထို့နောက် သူ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမကြီးများထံမှ ဘာဝနာနည်းလမ်းနှင့် တကွ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းပုံအမျိုးမျိုးကို သင်ကြားနည်းယူသည်။ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ သွားရောက်ချဉ်းကပ်ပြီး လုံ့လဓာတ်သန်သန်ဖြင့် မှန်မှန်ကြီး ကြီးစားကာ ဘာဝနာပွားများခဲ့လေရာ မကြာမီ အတွင်းမှာပင်လျှင် ကိလေသာ ကုန်ခန်း လျက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေတော့သည်။

သားကလေးကို ချီးမြှောက်ခြင်း

ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသောအခါ အရှင်မသည် ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို ဝင်စားလျက် နေ့ရက်ပေါင်းများစွာ ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ ထို့နောက် တစ်နေ့သောအခါ ကရုဏာတရားက နှိုးဆော်သဖြင့် မိမိရင်သွေးသားကလေးကို သတိရလာသည်။ ထို့ကြောင့် သားကလေးရှိရာ ဆွေမျိုးများထံသို့ လာခဲ့သည်။ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ သားကလေးအား လောကီ လူ့ဘောင်တွင် မနေစေဘဲ သာသနာ့ဘောင်သို့ ပို့ဆောင်ရန်ဖြစ်သည်။ သားကလေးကို ပြန်ခေါ်ရန် သူ့ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြောပြသောအခါ သူ့ဆွေမျိုးတို့က ကြည်ကြည်ဖြူဖြူဖြင့်ပင် သူ့သားကလေးကို သူ့ထံသို့ ပြန်၍ အပ်နှံလိုက်ကြသည်။

သားကလေးကို ပြန်ခေါ်လာပြီးသော် ထေရီအရှင်မြတ်သည် 'ဝေဠုဒတ္တ' အမည်ရှိ မထေရ်မြတ်ကြီးထံသို့ သားကလေးကို အပ်နှံကာ ရှင်သာမဏေအဖြစ်ဖြင့် ပို့ထားလိုက်သည်။ ဝေဠုဒတ္တမထေရ်မြတ်ကြီးကလည်း အရှင်မ၏ သားကလေးကို လိမ္မာယဉ်ကျေးလာစေရန်နှင့် အကျင့်သိက္ခာနှင့် ညီညွတ်စွာ နေထိုင်စေရန် ဆုံးမ၍ ပဋိကတ်တော်များကို သင်ကြားပို့ချပေးလေသည်။

ရဟန်းအဖြစ်ပို့ဆောင်

ထိုသားကလေး အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်သောအခါ ထေရီအရှင်မြတ်သည် ရဟန်းဘောင်သို့ ပို့ဆောင်ချီးမြှောက်လိုက်သည်။ သားကလေးသည် လည်း ထိုအခါမှစ၍ ဝဗုမထေရ်ဟု သာသနာတော်အတွင်း၌ ထင်ရှားလာခဲ့သည်။ သာမဏေဘဝကပင် အခြေရလာခဲ့သောကြောင့် မကြာမီအတွင်းမှာပင် ဝဗုထေရ်သည် ပိဋကတ်သုံးပုံကို တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သူ ရဟန်းတော်တစ်ပါး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

လာဘ်လာဘပေါများသူဖြစ်လာ

တရားဟောမှုကို လေ့ကျင့်တော်မူပြန်လေရာ အသံဩဇာနှင့် ပြည့်စုံ၍ သာယာနာပျော်ဖွယ်ရှိအောင် ဟောကြားနိုင်သဖြင့် ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ် တစ်ပါး

လည်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုလည်း တတ်ကျွမ်း၊ တရားဟော ကလည်း အလွန်ကောင်းသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် ကြည်ညိုသူပေါများလျက် လာဘ်လာဘပေါများ ပြည့်စုံလာသည်။

ထိုအလုပ်များကြောင့် မထေရီသည် အချိန်ကာလအတော်ကြာသည့် တိုင်အောင် ပရိသတ်တို့ကိုခွဲခွာ၍ ဘာဝနာအလုပ်ခွင်သို့ ဝင်နိုင်ရန် အချိန် မရဘဲ ဖြစ်နေရသည်။

ဆုံးမရန်မျှော်လင့်နေ

မိခင်ထေရီကြီးသည်ကား သားရဟန်းတော်လေး ဤသို့ တရားဟော အလုပ်၊ ဂန္ထဓူရအလုပ်နှင့် နေ့ရက်ပုပ်၍ အချိန်ကုန်နေသည်များကို လားလားမျှ မနှစ်သက်နိုင်ပေ။ ဘာဝနာအလုပ်ခွင်သို့ဝင်ပြီး တွင်တွင်ကြီး အားထုတ်စေလို သော ဆန္ဒသာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်နေ့နေ့တွင် သား ရဟန်းတော်နှင့် ဆုံတွေ့ပြီး အကျိုးအကြောင်းပြသကာ ဆုံးမရန်အချက်ကို မိခင်ထေရီကြီးက မျှော်လင့်နေသည်။

မိခင်ထေရီမကြီးက ဆုံးမပြီ

တစ်နေ့သောအခါ သားဖြစ်သူ ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်သည် မိခင်ထေရီ ကြီးနှင့်တွေ့လိုသောဆန္ဒဖြင့် တစ်ပါးတည်း မိမိကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့၍ ဘိက္ခုနီ တို့ကျောင်းတိုက်သို့ ကြွလာခဲ့သည်။ ထိုအခါ မိခင် ဘိက္ခုနီကြီးက သားရဟန်း တော်၏ အမူအရာကို မနှစ်သက်လှသောကြောင့် ဣန္ဒြေကြီးကြီးဖြင့် 'နှင်တံ'ကို ပြုပြီး "အို... သားတော်ရဟန်း၊ ဘယ်အတွက်ကြောင့် သင်္ကန်းမရှိဘဲ ဘိက္ခုနီ ကျောင်းတိုက်ထဲသို့ ဝင်လာရပါသနည်း။ သင်၏အမူအရာသည် သင့်လျော် ပါ၏လော။ သင်သည် တရားဟောအလုပ်၊ ဂန္ထဓူရအလုပ်နှင့်သာ အချိန်ပုပ်နေ သည်။ မာန်၊ မာနနှင့်တက်ကြွနေခြင်းသည် အသင့်မှာ ဘာမျှအကျိုးမရှိနိုင်။ တကယ့်လိုရင်းကိစ္စဖြစ်သည့် ဘာဝနာအလုပ်ကိုသာလုပ်ပါ။ ကိုယ်ဟန်ကြော့ ကြော့နှင့် မော့တော့တော့နေသည့် အသွင်ကို ပြင်ပါ" ဟု ပြောဆိုလိုက်သည်။

ထိုအခါ သားရဟန်းတော် အရှင်မြတ်သည် ရှုတ်တရက် သတိရတော် မူသည်နှင့် “အို. . . မိခင်၊ အကျွန်ုပ် မှားပါပြီ။ နောက်အခါ သည်လိုအမှုအရာ နှင့် မနေထိုင်တော့ပါ” ဟု ဝန်ခံတော်မူသည်။ ပါရမီရင့်သန်သူ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်၍ ထိုသို့ ပျော့ပျောင်းသောစိတ်ထားဖြင့် သားဖြစ်သူ ရဟန်းတော်က ဝန်ချလေသော အခါ မိခင်ရဟန္တာမကြီးသည် မိမိသားကို ထပ်မံကာ ဆုံးမတော်မူလိုသဖြင့် ဤသို့ ထပ်မံဟောကြားတော်မူသည်။

မိခင်ရဟန္တာထေရီဟောပြပုံ

မာ သု တေ ဝဗု လောကမ္ပိ၊ ဝနထော အဟု ကုဒါစနံ။  
မာ ပုတ္တက ပုနပျုနံ၊ အဟု ဒုက္ခဿ ဘာဂိမာ။

ဝဗု၊ ချစ်သား။ တေ၊ သင်ချစ်သား၏။ ဝနထော၊ ကိလေသာတည်း ဟူသော တောချုံအရှုပ်အထွေးသည်။ ကုဒါစနံ၊ တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ။ မာသုအဟု၊ မဖြစ်ပွားပါစေလင့်။ ပုတ္တက၊ အို. . . ချစ်သား။ တံ၊ သင်သည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဒုက္ခဿ ဘာဂိမာ၊ ဆင်းရဲခြင်းအဖို့ရှိသော အပိုကိစ္စများကို လိုက်စား ၍နေသည်။ မာ အဟု၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။

သုခံ ဟိ ဝဗု မုနယော၊ အနေဇာ ဆိန္ဒသံသယာ။  
သီတိဘူတာ ဒမပုတ္တာ၊ ဝိဟရန္တိ အနာသဝါ။

ဝဗု၊ အို. . . ချစ်သား ဝဗု။ မုနယော၊ ကိလေသာ ကုန်ခန်းပြီးသော ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်တို့သည်။ ဟိ၊ စင်စစ်ကေန်။ အနေဇာ၊ တဏှာရာဂ ကင်းကွာကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆိန္ဒသံသယာ၊ ယုံမှားခြင်းအမျိုးမျိုးကို ဖြတ်ချိုး ပယ်လှန်ကြကုန်လျက်။ သီတိဘူတာ၊ အေးမြငြိမ်သက်သော ကိုယ်စိတ်ရှိကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒမပုတ္တာ၊ ယဉ်ကျေးခြင်းသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူကြ ကုန်လျက်။ အနာသဝါ၊ အာသဝေါမရှိကြကုန်ဘဲ။ သုခံ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေထိုင်တော်မူကြလေကုန်သတည်း။



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တေဟာ' နှစ်ဏှံ ဣသီဘိ၊ မဂ္ဂံ ဒဿနပတ္တိယာ။

ဒုက္ခဿန္တကိရိယာယ၊ တွံ ဝမ္မ အနုဗြူဟယ။

ဝမ္မ၊ အို... ချစ်သားဝမ္မ။ တေဟိဣသီဘိ၊ ထိုရဟန်းမြတ် ရဟန်းကောင်း အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့သည်။ အနုစိဏှံ၊ ကျင့်ကြံရာ လမ်းအစဉ်ဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂင်တရားကို။ ဒဿနပတ္တိယာ၊ အရိယာဉာဏ်အမြင်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်း ငှာ။ တွံ၊ သင်ချစ်သားသည်။ အနုဗြူဟယ၊ ကြီးကြီးစားစား ပွားများအားထုတ်လိုက်ပါလော့။

မိခင်၏ ထပ်မံဆုံးမသောစကားကို ကြားရသော် သားရဟန်းတော်သည် ဤသို့ အကြံဖြစ်တော်မူသည်။ ဪ... ငါ့မယ်တော်ကြီးသည် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ထက်ထက်မြက်မြက် ဆုံးမတော်မူပါကလား။ သည်ဆုံးမချက်ကို ထောက်ထား လိုက်လျှင် ငါ့မယ်တော်ကြီး၏ သန္တာန်၌ ကိလေသာအာသဝေါ ယုတ်ညံ့သော အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်လျက် အငြိအတွယ် ကင်းပြတ်နေပြီး မြင့်မြတ်သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူနေပြီ။

သားက မေးမြန်းပြီ

ဤသို့ အကြံဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီးနောက် မယ်တော်ကြီး၏အကြောင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း သိလိုလှသဖြင့် သားရဟန်းက ဤသို့မေးမြန်းစုံစမ်းလိုက်သည်။

“အို... မယ်တော်မြတ်ကြီး၊ နက်နဲသော ဝါရားတို့ကို ကျွန်ုပ်အား ရဲရဲရင့်ရင့် ပြောကြားဆုံးမတော်မူပေ၏။ မယ်တော်ကြီး၏ သန္တာန်၌ ဘုံဘဝကို သာယာသော တဏှာလောဘဓာတ် အလုံးစုံ ကင်းပြတ်၍ မြင့်မြတ်သည့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီဟု ထင်မြင်မိပါသည်။ သားတော် ရဟန်း၏ မေးမြန်းစကားကို ကြားရသောအခါ မိခင်ထေရီကြီးက ဤသို့ ဖြေကြားတော်မူသည်။

မိခင်၏ အဖြေ

ယေ ကေစိ ဝမ္မ သင်္ခါရာ၊ ဟိနာ ဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမာ။  
အဏူပိ အဏုမတ္တောပိ၊ ဝနထော မေ န ဝိဇ္ဇတိ။

ဝမု၊ ချစ်သားဝမု။ ဟီနာ၊ ယုတ်ညံ့သည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမာ၊ အမြတ်စား အလတ်စားဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ယေကေစိသင်္ခါရာ၊ အကြင်အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ထင်ရှားစွာ ရှိကြလေကုန်၏။ တေသု၊ ထိုပြုပြင်အပ်သမျှ သင်္ခါရညသံအလုံးစုံတို့၌။ အဏူပိ၊ အနည်းငယ်မျှ ကလေးပင်သော်လည်း။ အဏုမေတ္တာပိ၊ အဏုမြူမှုန့်ကလေးမျှလောက်ပင် သော်လည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝနထော၊ သာယာခုံမင် လိုချင်တုံလတ် တဏှာဓာတ်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိရိုးကေန် ကင်းပြတ်ပြီး အမှန်သာလျှင်တည်း။

သဗ္ဗေ အာသဝါ ခိဏာ၊ အပွမတ္တဿ ဈာယတော။

တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ အနုပုတ္တာ၊ ကတံ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

ဝမု၊ အို . . . ချစ်သားဝမု။ အပွမတ္တဿ - အပွမတ္တာယ၊ မမေမလျော့ မပေါမတန်။ ဈာယတော - ဈာယန္တိယာ၊ ဈာန်ဝင်စား၍နေသော။ မေ၊ သင့် မယ်တော်ကြီးဖြစ်သော အကျွန်ုပ်အား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အာသဝါ၊ စီးသွန်ကျလျှော အာသဝေါတို့သည်။ ခိဏာ၊ မရှိလုံးလုံး ကုန်ဆုံးကွယ်ပျောက် ကြလေကုန်ပြီ။ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ အမြင်သုံးတန် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့ကို။ အနုပုတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမ ဟူသမျှကို။ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးခဲ့ လေပြီ။

မိခင်ကျောင်းမှ ပြန်လာခဲ့ပြီ

မယ်တော်ကြီးမိန့်ကြားသော စကားကိုကြားသော် သားတော်ရဟန်း တော်၏ စိတ်၌ အားတက်သရော ကုသိုလ်လောထက်သန်စွာ ဤသို့ဖြစ်ပေါ် လာသည်။ “ဪ . . . ငါ့မယ်တော်ကြီးကား ရဟန်းကိစ္စဖြင့်ဆုံး၍ အမြတ်ဆုံးခေါ် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေပြီ။ သားဖြစ်သူ ငါ့မှာကား ကျမ်းဂန် ပို့ချ ဝန္တရရအလုပ်၊ တရားဟောရသော ဓမ္မကထိက အလုပ်တွေဖြင့်သာ အချိန် ကုန်လာခဲ့သည်။ ငါစာတတ်သည်၊ ငါတရားဟောကောင်းသည် ဟူသော

51A ထေရီအပါဒါန်

၃၉၀

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အထင်မျိုးနှင့် ကြွားဝါပြီး မာန်မာနတံခွန်ကို ချွန်ချွန်ကြီးထောင်လို့နေခဲ့သည်။ ငါ့အပေါ်၌ လွန်စွာ သနားတော်မူလှသဖြင့် လိုရင်းကိစ္စကို မြန်မြန်ကြီး အားထုတ်ရလေအောင် နှင်တံကိုပြုပြီး ဆုံးမတော်မူပေသည်။ ယနေ့မှစပြီး တရားအလုပ်ကိုသာ အားထုတ်ကြီးစားတော့မည်ဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီး မိခင် ကြီးကျောင်းမှ ပြန်လာခဲ့သည်။

သားတော်ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

သားတော်သည် ထိုနေ့မှစ၍ စာပေပို့ချမှု၊ တရားဟောမှုတို့ကို မပြုလုပ် တော့ဘဲ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ဌာနရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ ခိုဝင်ကာ ဝိပဿနာ ဘာဝနာအလုပ်ကို အားထုတ် ကြိုးစားတော်မူသည်။ ပညာပါရမီဓာတ်ခံ ရင့်သန်သူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ဝိပဿနာဉာဏ်အဟုန်ဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာ တို့ကို ပယ်ဖြတ်ပြီး မကြာမီပင် မြင့်မြတ်သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက် တော်မူလေသည်။

ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပြီးသောအခါ မိခင်ကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးရန် နှင့် မိမိ၏အကြောင်းတို့ကို ပြောကြားတော်မူရန်အတွက် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ် နေရာကျောင်းမှဆင်းလျက် မိခင်အထံသို့ ကြွလာခဲ့သည်။ မိခင်ထံ ရောက်သောအခါ ဤသို့ -

ဥဠာရံ ဝတ မေ မာတာ၊ ပတောဒံ သမဝဿရီ။  
ပရမတ္ထ သံဟိတာ ဂါထာ၊ ယထာပိ အနုကမ္ပိကာ။

မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မာတာ၊ မယ်တော်ကြီးသည်။ ပတောဒံ၊ နှင်တံကို။ သမဝဿရီ၊ ပြကာပြကာ ဆုံးမတော်မူရှာပေ၏။ တံ၊ ထိုနှင်တံပြု၍ ဆုံးမတော် မူခြင်းသည်။ ဥဠာရံဝတ၊ အကျိုးပြီးစီး၍ အမွန်မြတ်ကြီး မွန်မြတ်ပေသည် တကား။ မာတာ၊ ကျေးဇူးရှင် မယ်တော်ကြီးသည်။ ယထာပိအနုကမ္ပိတာ၊ အလွန်မွန်မြတ်သော အကျိုးစီးပွားနှင့်သက်ဆိုင်ကုန်သော။ ပရမတ္ထသံဟိတာ၊ ရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ်၊ ပရမတ်နှင့် သက်ဆိုင်ကုန်သော။ ဂါထာ၊ တရားဒေသနာ မြတ်ဂါထာတို့ကို။ အဒေသေယိ၊ ကရုဏာပို့လွန်၍ ဟောညွှန်ဆုံးမခဲ့ပါပြီ။

ဝဗမာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

တဿာဟံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ အနုသိဋ္ဌိ ဇနေတ္တိယာ။  
ဓမ္မသံဝေဂ မာပါဒိ၊ ယောဂက္ခေမဿ ပတ္တိယာ။

တဿာဇနေတ္တိယာ၊ ထိုကျေးဇူးရှင်မယ်တော်ကြီး၏။ အနုသိဋ္ဌိ၊ ဆုံးမ  
ချက်ဖြစ်သော။ ဝစနံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ အဟံ၊  
အကျွန်ုပ်သည်။ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးသွယ်၏ ပျောက်ကွယ်ကုန်ဆုံး  
ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တိယာ၊ ဆိုက်ရောက်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဓမ္မသံဝေဂံ၊  
တရားနှင့်ယှဉ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အပါဒိ၊ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါပြီ။

သော ဟံ ပဓာနပတိတတ္ထော၊ ရတ္တိဒိဝံ မတန္နိတော။  
မာတရာ စောဒိတော သန္တော၊ အဖုသိ သန္တိ မုတ္တမံ။

တတော၊ ထိုတရားသံဝေဂတို့ ရရှိပြီးသောနောက်၌။ သောအဟံ၊ ထို  
အကျွန်ုပ်သည်။ ပဓာနပတိတတ္ထော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်၌ စွန့်လွှတ်သော  
ကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိဒိဝံ၊ နေ့ရောညညပါ။ အတန္နိတော၊ ပျင်းရိခြင်း  
မရှိဘဲ အားခဲ၍ ကြိုးစားလိုက်သည်ရှိသော်။ မာတရာ၊ မယ်တော်ကြီးက။  
စောဒိတောသန္တော၊ တိုက်တွန်းအပ်သောကြောင့်။ ဥတ္တမံ၊ အလွန်တရာ မွန်  
မြတ်စွာသော။ သန္တိ၊ ငြိမ်းရာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ဓမ္မ မြိုက်သူခကို။ အဖုသိ၊  
ကိုယ်တိုင် တွေ့ထိ ရမိဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါသတည်း။

သားအမိနှစ်ပါးနိဗ္ဗာန်စံ

သားရဟန်းတော်အရှင်မြတ် ကိလေသာကင်းပြတ်၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့  
ဆိုက်ရောက်တော်မူသောအခါ မယ်တော်ကြီးကလည်း ရဟန္တာ၊ သားတော်  
မြတ်ကလည်း ရဟန္တာ လွန်စွာတင့်တယ်တော်မူကြပေသည်။ ရဟန္တာဖြစ်တော်  
မူကြပြီးသော ထိုသားအမိ နှစ်ပါးတို့သည် အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင်  
သာသနာတော်ဝန်ကို ရွက်ဆောင်တော်မူကြပြီးလျှင် ခန္ဓာဝန်ကို ပစ်ချ၍ စုတေ  
တော်မူကြသောအခါ ချမ်းသာတကာတို့၏ ထွတ်စွန့်၊ အလွန် မွန်မြတ်သော  
နိဗ္ဗာန်၌ သားအမိနှစ်ပါး စံစားတော်မူကြရလေသတည်း။

ဝဗမာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



# ထေရီကထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌ပင် ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားပွင့်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုအခါက ဤထေရီကထေရီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးကလေးသည် သာသနာတော်ကို အလွန်ကြည်ညိုလှသဖြင့် မိမိတတ်စွမ်းသမျှ လှပသော သစ်ခက်၊ သစ်ညွန့်တို့ကို စုဆောင်းပြီး သစ်ခက်မဏ္ဍပ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ မဏ္ဍပ်တစ်ပြင်လုံး သဲဖြူများ ခင်းထားသည်။ မဏ္ဍပ်အမိုးကို ဖြိုးဖြိုးဝေအောင် အထွေထွေ အရောင်အဆင်းရှိ ပန်းမျိုးစုံတို့ဖြင့် ဗိတားနီ(မျက်နှာကြက်)ကြီး ပြုလုပ်ထားလိုက်သည်။

ထိုသို့ သစ်ခက်မဏ္ဍပ်၊ ပန်းမဏ္ဍပ်ကြီးကို ပြုလုပ်စီရင်ပြီး ရှင်တော်ဘုရားနှင့်တကွ သံဃာတော်များကို ပင့်ဆောင်ကာ ဆွမ်းဘောဇဉ်အရသာများကို ကပ်လှူသည်။ ဆွမ်းစားပြီးနောက် တိစီဝရိက် သင်္ကန်းသုံးထည်ကိုလည်း ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်အားလှူဒါန်းခဲ့သည်။

## ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုနှင့် ကောင်းကျိုး

ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအမျိုးသမီးကလေးအား လှူဒါန်းမှုအစုစုတို့အတွက် အနုမောဒနာတရား ဟောကြားတော်မူပြီး 'အိုချစ်သမီး၊ သင်သည် ဤဘဒ္ဒကပ်အခါ၌ပင် ဂေါတမဘုရားထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သောင် ခေမာကမ်းသို့ စံမြန်းရလိမ့်မည်'ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူပြီး ဆွမ်းကျွေးမဏ္ဍပ်မှ ပြန်လည် ကြွသွားတော်မူသည်။

## ကာဝတီသာနတ်သမီးဘဝသို့

အမျိုးသမီးကလေးသည် သစ်ခက်မဏ္ဍပ်၊ ပန်းမဏ္ဍပ်ကြီးကို အဆန်းတကြယ် ဆောက်လုပ်ပြီး ဆွမ်း၊ သင်္ကန်းကို လှူဒါန်းခြင်း၊ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူသော ဝေသနာနှင့် ဗျာဒိတ်စကားကို ကြားနာခြင်းတို့ကြောင့် လွန်စွာ နှစ်သိမ့်ကာ လူ့ဘဝကို အရဟော်စွာ ငါရလာပြီဟု များစွာ

အားတက်မှုဖြစ်သည်။ ထိုသို့ နေထိုင်ရင်း ထိုဘဝမှ သက်တမ်းကုန်သည် ရှိသော် တာဝထိသာနတ်ပြည်၌ လွန်စွာ အဆင်းလှသူ နတ်သမီး ဖြစ်ရသည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ရှိသူဖြစ်၍ နတ်စည်းစိမ်ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားခဲ့ရသည်။

ကောဏဂုံ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ကဿပမြတ်စွာဘုရား ဤဘုရားနှစ်ဆူ တို့၏အကြား အလွန်ရှည်ကြာသော အန္တရကပ်ကြီးတစ်ကပ်လုံး အပါယ် လေးပါးသို့ မလားရအံ့-လုဏ္ဏနှင့် နတ်ပြည်တို့၌သာ စုန်ချည်ဆန်ချည် ဖြစ်နေ ခဲ့ရသည်။

သူဌေးသမီးဘဝ

ထို့နောက် ကဿပမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ ဗန္ဓုမတီ နေပြည်တော်ကြီး၌ သူဌေးသမီးဖြစ်လာရပြန်သည်။ ဆွမ်းနှင့်သင်္ကန်းကို လျှာဒါန်း ခဲ့သောစေတနာကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာအလွန်ပေါ့လျက် ရုပ်ကလည်းချော အမျိုး ကလည်းမြတ်သူ ပညာတတ်ကလေး ဖြစ်လာခဲ့ရပြန်သည်။

ဘိက္ခုနီဖြစ်လိုသော်လည်း

အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ ပါရမီဓာတ်ခံရှိသူကလေးဖြစ်သောကြောင့် လူ့ဘဝတွင် ကာမဂုဏ် ဘုံခလေ့ဖြင့် ပျော်မွေ့လိုသောစိတ်မရှိဘဲ သာသနာ တော်ကို ဝင်ပြီး ဘိက္ခုနီဖြစ်လိုသော ဆန္ဒသာရှိနေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မိဘတို့ ထံတွင် ရဟန်းပြုခွင့် တောင်းသည်။ သို့သော် မိဘတို့က ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။

အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ တောင်းပန်သောအခါ မိဘများက မတားတော့ဘဲ သမီးကလေး၏ ဆန္ဒအတိုင်း ခွင့်ပြုလိုက်ကြသည်။

နှစ် နှစ်သောင်းကြာ ဘာဝနာပွားခဲ့သူ

ထိုအခါ ဤထေရီလောင်းလျာသည် ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်းသို့သွားပြီး ဘိက္ခုနီဝတ်လိုက်သည်။ ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီးသော် သီလ သိက္ခာကို လုံခြုံစွာ စောင့် ထိန်းလျက် ထိုအချိန်က သက်တမ်းအတိုင်း နှစ်ပေါင်း နှစ်သောင်းတိုင်တိုင်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သာသနာ့ဘောင်၌နေကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာတို့ကို ပွားများအားထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုဘဝမှတစ်ဖန် စုတေပြန်သော် နတ်ပြည်သို့သာ ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။

ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်အတွင်း ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်ခဲ့သော ကုသိုလ်ထူးကြောင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မမူမီ အန္တရကပ် တစ်ခုလုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ခဲ့ရဘဲ လူ့ရုပ်နတ်ရွာ တို့၌သာ စည်းစိမ်ချမ်းသာများကို ခံစား စံစား၍နေခဲ့ရသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်၌

ဂေါတမထွတ်ထား ဘုရားမြတ်စွာ ပွင့်တော်မူလာသောအခါ ဝေသာလီ ပြည်တွင် မင်းမျိုးမှပေါက်ဖွားသော မင်းသမီးကလေးတစ်ပါး ဖြစ်လာရသည်။ ပါရမီဘုန်းကံ ရင့်သန်ထူးကဲသူဖြစ်သည့်အတွက် မိန်းမမြတ်တို့၏ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အကျင့်အာစရတို့မှာလည်း လွန်စွာ စင်ကြယ်သူ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်နေပုံပန်း ခန့်ခန့်ညားညား ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်းနှင့် လုံးကြီး ပေါက်လှဖြစ်သဖြင့် သူ့အမည်ကို 'ထေရီကာ' ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။

ဝေသာလီပြည်သားနှင့် လက်ထပ်ခဲ့ရ

ထေရီကာ အရွယ်ရောက်သော် မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့၏ အလို ဆန္ဒကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ အမျိုးတူ အရွယ်တူ ဂုဏ်တူဖြစ်သူ ဝေသာလီမင်းသား ပျိုကလေးတစ်ပါးနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် အိမ်ထောင်ရှင် ဘဝဖြင့် မယားဝတ္တရား ကျေပွန်စွာ ပြုစုလုပ်ကိုင်ပေးရင်း နေထိုင်ခဲ့သည်။

ဥပါသိကာအဖြစ်ခံယူ

တစ်နေ့သော် ဝေသာလီပြည်သို့ ရှင်တော်ဘုရားကြွလာတော်မူသည်။ ဘုရားရှင်သည် ပြည်သူပြည်အားတို့အား ဒေသနာအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေး တော်မူသောအခါ ထေရီကာ မင်းသမီးသည်လည်း ဘုရားရှင်၏ တရား တော်ကို နာကြားရသည်။ ထိုသို့နာကြားရသဖြင့် ဘုရားရှင်နှင့် တရားတော် တို့ကို လွန်စွာ ကြည်ညိုမြတ်နိုးလှ၍ သရဇာဂုံသီလ ဆောက်တည်လျက် ဥပါသိကာအဖြစ် ခံယူခဲ့သည်။



ထို့နောက် မိတွေးတော် ဂေါတမီထံသို့သွားရောက်ပြီး တရားတော်ကို အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ကြားနာပြန်သည်။ ထိုသို့ တရားတော်ကို နာကြားရဖန်များသော် လူ့ဘုံဓလေ့တွင် ပျော်မွေ့ခြင်း မရှိတော့ဘဲ ဘိက္ခုနီပြုလိုသော်လည်း ခင်ပွန်းသည်က ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။

မြင်တွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်

သို့ဖြင့် ထေရီကာသည် အခြေနေပေးမည့်အခါကို စောင့်နေခဲ့သည်။ ထိုသို့စောင့်နေစဉ် တစ်နေ့သောအခါ၌ ကျေးကျွန်အစေခံများ ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ကြသည့် စားဖိုဆောင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ပြီး ကြည့်မိသည်။ မီးတောက်အားကြီးသည်နှင့် ထောပတ်ဖြင့် ကြော်လှော်သော ဟင်းအိုး မီးလောင်ပြီး ဖျစ်ဖျစ် ဖျစ်ဖျစ်နှင့် မြည်သံများကို သူကြားလိုက်ရသည်။ ထို့ပြင် ပွက်ပွက်ဆူနေသည့် ဟင်းအိုးထဲသို့ လတ်ဆတ်သော ဟင်းရွက်များ ထည့်လိုက်ရာ မကြာခင် ညှိုးနွမ်းသွားပုံများကိုလည်း မြင်ရသည်။

တရားရပြီ

ထိုအခါ ရုပ်ပစ္စည်းတို့၏ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲပုံကို မျက်မြင်ဒိဋ္ဌတွေ့သိလိုက်ရ၍ ဤသို့ဆင်ခြင်မိသည်။ ပျက်ခြင်းဆိုသောတရားသည် လွန်စွာထင်ရှားလှပါကလား။ ထောပတ်ထည့်ကြော်သော ဟင်းအိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာပင် ပျက်စီးယိုယွင်းသွားသည်။ စိမ်းလန်းလတ်ဆတ်သည့် ဟင်းရွက်များ ငါ့ရှေ့မှာပင် လျင်မြန်စွာ ညှိုးနွမ်းပျက်စီးသွားကြသည်။ ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာကြီးသည်လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ သည်ကိုယ်ကြီးအတွင်း၌ အမြဲလောင်ကျွမ်းနေသော တေဇောဓာတ်မီး အပြည့်ရှိသည်။ ယင်းတေဇောသည် စားသမျှသောက်သမျှ အစာ အာဟာရနှင့်တကွ ဤကိုယ်ကာယကြီးကို နေ့ညမစဲ အမြဲလောင်မြိုက်နေသည်မှာ အမှန်ပါကလား။ တေဇောဓာတ် လောင်မြိုက်ခြင်းကြောင့် အရွယ်ယိုယွင်း၍ အိုမင်းသည်အဖြစ်သို့ ရောက်ရသည်မှာ အမှန်ပင်။ သေခြင်းသို့လည်း ရောက်ရမည်မှာ အမှန်ပင်။ ငြင်းဆန်၍ရနိုင်သော

၃၉၆

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သဘောမျိုးမဟုတ်။ ဤရှင်ကမ္ဘာလောကသည်လည်း သည်နည်းအတိုင်းပင်ဟု ဆင်ခြင် စဉ်းစားမိရာမှ ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင် ရင့်သည်ထက် ရင့်သန်ပြီး သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်နှင့် အနာဂါမ်ဘဝသို့ရောက်လျက် တရားရသွား တော့သည်။

အနာဂါမ်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ထေရီကာသည် လူ့ဘဝ၌ လူ့စည်းစိမ်ခံစားကာ နေထိုင်ချင်စိတ်များ လုံးဝကင်းပျောက်သွားတော့သည်။ အနာဂါမ်သည် ဒေါသနှင့် ကာမတဏှာကို အပြတ်ပယ်သတ်ပြီးသူ ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်မဟုတ်ပါလော။

ခင်ပွန်းသည်ထံ ခွင့်တောင်းပြီ

ထိုအခါ အရှင်သခင်ဖြစ်သူ မင်းသားသည် ထေရီကာမင်းသမီး၏ ထူးဆန်းစွာ ပြောင်းလဲနေသော အမူအရာကိုမြင်သဖြင့် အကြောင်းကို သိရှိရန် မေးမြန်းလေသည်။ ထေရီကာမင်းသမီးက “အရှင်မင်းသား၊ ယခုအခါ အကျွန်ုပ် သည် သင်ကဲ့သို့ ပုထုဇဉ်မျိုး မဟုတ်တော့ပါ။ အရိယာအမှန် အနာဂါမ် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါပြီ။ အရှင်မင်းသားနှင့် အတူနေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တော့ပါ။ ရဟန်းပြုရန်ကိုသာ အမြန်ခွင့်ပြုပါတော့”ဟု တောင်းဆိုသည်။

ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့ပို့ပြီ

ခင်ပွန်းဖြစ်သူ မင်းသားသည် တားမြစ်၍ မဖြစ်နိုင်သောအခြေသို့ ဆိုက်ရောက်ကြောင်း သိသဖြင့် ကြည်သာစွာ အခွင့်ပေးလိုက်သည်။ ဇနီး ထေရီကာမင်းသမီးကို ကြီးကျယ်လှစွာသော ရဟန်းပြုမင်္ဂလာ အခမ်းအနား ကိုလည်း ဆင်ယင် ကျင်းပပေးကာ ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်းသို့ လိုက်ပို့ပေးသည်။

ထေရီကာဘိက္ခုနီဖြစ်လာ

မိထွေးတော် ဂေါတမီထေရီကြီးအထံတော်တွင် လောကီ လူ့အသွင်ကို ပယ်စွန့်၍ ဘိက္ခုနီအသွင်ကို ဝတ်ဆင်ပြီးသောအခါ ထေရီကာသည် ထေရီကာ ဘိက္ခုနီဟု ထင်ရှားလာတော့သည်။

တစ်နေ့သောအခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီ အရှင်မကြီးသည် ရဟန်း ပြုပြီးခါစ ထေရိကာဘိက္ခုနီကိုခေါ်ပြီး ရှင်တော်ဘုရားအထံတော်သို့သွားသည်။ ထေရိကာ၏ ရဟန်းပြုခဲ့ပုံ အကြောင်းများကိုလည်း ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားသည်။

ဘုရားရှင်သည် ထေရိကာ၏ ဘဝအဆက်ဆက်မှ ပါရမီအစဉ်ကို ဆင်ခြင် ရှုစားတော်မူရာ လွန်စွာ ရင့်သန်၍ ပညာဉာဏ်ထက်မြက်ကြောင်း မြင်တော်မူသည်နှင့် တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော ဒေသနာတော်ကိုပြု၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ လျင်မြန်စွာရောက်စေရန် ဤသို့ ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်ဟောကြား မြတ်တရား

သုခံ သုပါဟိ ထေရိကော၊ ကတွာ စောလေန ပါရတာ။  
ဥပသန္တောဟိ တေ ရာဂေါ၊ သုက္ခုဒ္ဓါကံဝ ကုမ္ဘိယံ။

ထေရိကော၊ ချစ်သမီး ထေရိကာ။ ကုမ္ဘိယံ၊ ပွက်ပွက်ဆူ၍နေသော ဟင်းအိုးထဲ၌။ သုက္ခုဒ္ဓါကံဝ၊ ညှိုးနွမ်း၍နေသော ဟင်းရွက်ကဲ့သို့။ တေ၊ သင်ချစ်သမီး၏။ ရာဂေါ၊ နှစ်သက်သာယာသော တဏှာရာဂသည်။ ဟိ၊ စင်စစ်ဧကန်။ ဥပသန္တော၊ မထကြွ မသောင်းကျန်းဘဲ ညှိုးနွမ်း၍ သွားလေပြီ။ ထေရိကော၊ ချစ်သမီး ထေရိကာ။ စောလေန၊ တရားသဖြင့်ရသော အဝတ်မျိုးဖြင့်။ စီဝရံ၊ သာသနာ့တံခွန် အမွန်အမြတ်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။ ကတွာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရကြောင်း ကောင်းစွာပြုလုပ်၍။ ပါရတာ၊ ထိုသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံလျက်။ သုခံ၊ ဘယ်အရေးနှင့်မျှ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိဘဲ ပကတိချမ်းသာစွာ။ သုပါဟိ - ဝသာဟိ၊ ငါ၏သာသနာတော်တွင် ပျော်ရွှင်စွာနေပေတော့ ချစ်သမီး။

ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော ဒေသနာ၌ ဟင်းရွက်၏ ဥပမာကို ပြတော်မူခြင်းမှာအခြားကြောင့်မဟုတ်။ ထေရိကာ ဘိက္ခုနီသည် ရှေးလူဝတ်ကြောင်ဘဝက ပွက်ပွက်ဆူသည့် ဟင်းအိုးအတွင်း၌ ရုတ်တရက် ညှိုးနွမ်းသွားသည့် ဟင်းရွက်ကို မြင်၍ ဝိပဿနာဉာဏ်ပွားပြီး တရားရခဲ့သည်။ ဤသည်ကို အခြေ

52A ထေရိအပါဒါန်

၃၉၈

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ပြုကာ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရောက်စေရန် ရှေးအာရုံကို ဖော်ပြသည် အနေအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ထေရီကာ ဘိက္ခုနီသည် ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားသော ဟင်းရွက် ဥပမာတရားကို ကြားနာရသဖြင့် ဘွားခနဲ ဉာဏ်အမြင် ထင်မြင်ပြီး ရှင်တော် မြတ်ဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ပင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူသည်။ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်ပြီးသောအခါ ပါရမီ အရင်းခံထက်သန်ခဲ့သူ ဖြစ်၍ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူသည်။

ဘဝအဖြစ်စုံ ပြန်လည်ဟောပြု

ထိုအခါ ရှေးရှေးဘဝတို့၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ဖူးသော သူ၏ ဘဝဘဝတို့ အကြောင်းကို ကြားရသူအပေါင်း သဒ္ဓါတရားတိုးပွားကြစေရန် ဤသို့ပြန်လည် ဟောပြုတော်မူသည်။

ကောဏာဂမန ဗုဒ္ဓဿ၊ မဏ္ဍပေါ ကာရိတော မယာ။

ဘိက္ခံ တိစိဝရံ ဒါသိ၊ ဗုဒ္ဓဿ လောကဗန္ဓုနော။

ဘောတိယော၊ အို . . . အမျိုးသမီးအပေါင်းတို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကောဏာဂမန ဗုဒ္ဓဿ၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒါတုံ၊ လှူဒါန်းပူဇော် ခြင်းငှာ။ မဏ္ဍပေါ၊ သစ်ခက်မဏ္ဍပ်ကြီးကို။ ကာရိတော၊ အဆန်းတကြယ် တင့်တယ်စွာ ဆောက်လုပ်အပ်စေခဲ့ပြီ။ လောက ဗန္ဓုနော၊ သုံးလောက၏ အဆွေတော်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ ဘိက္ခံ၊ မြန်မြတ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ တိစိဝရံ ဖန်ဝါနီမြန်း တိစိဝရိက် သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဒါသိ၊ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ပေးလှူဆက်ကပ်ခဲ့ပါသတည်း။

ယံ ယံ ဇနပဒံ ယာမိ နိဂမေ ရာဋ္ဌာနိယော။  
သဗ္ဗတ္ထ ပူဇိတာ ဟောမိ၊ ပုညကမ္မသိဒံ ဖလံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယံယံဇနပဒံ၊ အကြင်အကြင် တိုင်းနိုင်ငံဇနပုဒ်သို့။  
ယာမိ၊ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားရောက်၏။ နိဂမေ၊ ရွာနိဂုံးတို့ကို လည်း  
ကောင်း။ ရာဋ္ဌာနိယော၊ မင်းနေပြည်ကြီးတို့ကို လည်းကောင်း။ ယာမိ၊  
လှည့်လည်သွားရောက်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ သွားလေရာရာ မြို့ရွာနိဂုံး တိုင်းနိုင်ငံ  
အလုံးတို့၌။ ပူဇိတာ၊ လူရောနတ်ပါ များစွာကော်ရော် အပူဇော်ခံရသည်။  
ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ရောက်လေရာရာ များစွာကြည်ညို၍ ထိုထို  
အပူဇော်ကိုခံရခြင်းသည်။ ပုညကမ္မဿ၊ ကောဏာဂုံဘုရား ရွှေလက်ထက်  
တော်အခါက ကောင်းစွာပြုခဲ့သော ကောင်းမှုကြီး၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဆက်  
အာနိသင်ပေတည်း။

ကိလေသာ ဈာပိတာ မယံ၊ ဘဝါ သဗ္ဗေ သမူဟတာ။  
နာဂီဝ ဗန္ဓနံ ဆေတွာ၊ ဝိဟရာမိ အနာသဝါ။

ဘောတိယော၊ အို... အမျိုးသမီးအပေါင်းတို့။ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။  
မယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိလေသာ၊ သံသရာတစ်ခွင် ကျင်လည်စေကြောင်း  
ကိလေသာမျိုးစေ့အပေါင်းတို့ကို။ ဈာပိတာ၊ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော မီးဖြင့်  
အပြီးသတ် အကြွမ်းလှော်၍ ပစ်အပ်လေပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းဥသံ့ အလုံးစုံ  
ကုန်သော။ ဘဝါ၊ တဏှာညွတ်ရုံသော ဝဋ်ဘုံအမျိုးမျိုးတို့ကို။ သမူဟတာ၊  
အမြစ်မကျန်အောင် ပယ်လှန်နုတ်ပစ်အပ်ကုန်ပြီ။ နာဂီ၊ ထူးခတ်၍ လှောင်  
ထားအပ်သော ဆင်မကြီးသည်။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္ဒတိဣဝ၊ ဖြတ်  
တောက်ပြီးကာ လွတ်လပ်စွာ ထွက်သွားလေဘိသကဲ့သို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်  
သည်။ ဗန္ဓနံ၊ သံသရာထဲတွင် အမြဲချည်နှောင်၍ထားသော ကိလေသာ  
သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆေတွာ၊ မကျန်မကြွင်း အရှင်းပယ်ဖြတ်ပြီး၍။  
အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကွာ၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်လျက်။ ဝိဟာရာမိ၊

၄၀၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘယ်အရေးကြောင့်မှ မပူမပန်ရဘဲ ချမ်းမြအေးကြည်စွာ အတည်အတံ့ နေထိုင် ရပေပြီတည်း။

ထေရီကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### ပုတ္တာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာထက်၌ ဝိပဿီဘုရားရှင် ထင်ရှားပွင့်တော်မူခဲ့ သည်။ ထိုအခါ ဤထေရီလောင်းလျာသည် အမျိုးကောင်းသမီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်ကို တင့်တယ်လှစွာ တဖြာဖြာတထိန်ထိန် အရှိန် တည်းညီး လွှတ်တော်မူပြီး လမ်းမတစ်ခုသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာသည်။

ဆံပင်ခင်းကို လှူခဲ့ပုံ

ထိုအမျိုးသမီးကလေးသည် လွန်စွာ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော ဘုရား ရှင်ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်သဖြင့် ဖရဏာပီတိ လွမ်းမိုးသောစိတ်ဖြင့် ဖူးမြော်သည်။ ထို့နောက် ရှင်တော်ဘုရား ကြွတော်မူရာ လမ်းခရီးတွင် ရိုသေစွာ ဝပ်တွား၍ အလျားမှောက်လျက် မိမိဆံပင်ကို ဖြန့်၍ခင်းသည်။ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကလည်း အမျိုးသမီး၏ သဒ္ဓါတရားကို ထောက်ထား၌သာ ကရုဏာကြီးမားသော စိတ်နှလုံးဖြင့် ပြုံးတော်မူကာ ဖြန့်ထားသည့် ဆံပင် များကိုနင်း၍ ကြွတော်မူသည်။

ကောင်းမှု၏အကျိုး

ထိုအမျိုးသမီးကလေး စုတေပြီးနောက် တုသိတာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်သွားရသည်။ နတ်ပြည်သို့ ရောက်သောအခါလည်း မွန်မြတ်သော မိမိ ဆံပင်ကို ဘုရားရှင် ခြေသုတ်ပုဝါအဖြစ်ဖြင့် လှူဒါန်းခဲ့သော ကုသိုလ်ကြောင့် အခြား နတ်သမီးများထက် အဆင်းအားဖြင့်လည်းသာလွန်သည်။ ဂုဏ်အားဖြင့်လည်း သာလွန်သည်။ ကျက်သရေအားဖြင့်လည်း သာလွန်သူဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

ထိုမျှသာမက ပြုခဲ့သော ထိုကုသိုလ်အဟုန်ကြောင့် သူသည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းအတွင်း ယုတ်ညံ့သည့် ဘဝဇာတ်တို့၌ ဖြစ်ပွားခြင်းမရှိဘဲ သုဂတိဘုံ ဘဝတို့၌သာ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

ဤဘုရားရှင်လက်ထက်

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ယခု ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေလက်ထက်တော်အခါ၌မူ ကုဋေရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝသော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလအမျိုးဇာတ်၌ လူဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူချိန်၌ မဇ္ဈိမဒေသ တိုင်းကြီးတွင် ခတ္တိယ-မင်းမျိုး၊ ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏားမျိုး၊ ဝဿ - ကုန်သည်မျိုးနှင့် သုဒ္ဒ - သူဆင်းရဲမျိုးဟု အမျိုးလေးပါး ခွဲခြား၍ထားရာ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ အမျိုးသည် အမြင့်မြတ်ဆုံးအမျိုးဖြစ်သည်။

မုတ္တာဟု အမည်ပေးခဲ့

ဘုန်းကံပါရမီ စုံစေ့၍ပြကတေ့ ထူးမြတ်ခဲ့သူဖြစ်သဖြင့် ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါ လွန်စွာတင့်တယ်လှပသည့်အပြင် အလွန်ကြည်လင်၍ ဖြူစင်ဖွံ့ထွား သူဖြစ်သောကြောင့် 'မုတ္တာ'ဟုအမည်ပေးကြသည်။ မုတ္တာဟူသည် တိုက်ရိုက်အားဖြင့် ပုလဲဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အပြစ်ကင်းသောပုလဲအသွင် ကြည်ကြည်လင်လင် ဖြူစင်သည့်အတွက်ကြောင့် မုတ္တာဟု မှည့်ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်ပေမည်။ မြန်မာလိုပြန်လျှင် မေပုလဲဟု ခေါ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။



မုတ္တာအရွယ်ရောက်လာသော် အမျိုးတူ၊ ဂုဏ်တူ လုလင်ပျိုများက လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန် အမျိုးမျိုး ဆက်သွယ်မှုပြုကြသည်။ သို့သော် မုတ္တာက အားလုံးကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ သူ၏မိဘများကလည်း သမီးလေး ဆင်စီး၍ မြင်းရံလာမည့် အခြေအနေကို မျှော်မှန်းကာ စောင့်စားနေခဲ့ကြသည်။

အခွင့်ကောင်းကြုံနေ

သို့ရာတွင် အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ မိဘနှစ်ပါး ထံ၌ ဤသို့ ခွင့်တောင်းတော့သည်။ “ကျေးဇူးရှင် မိဘနှစ်ပါးတို့ ကျွန်မသည် ကံအကျိုးပေးကို မလွန်ဆန်သာသဖြင့် လူ့ရွာလောကမှာ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ရပါပြီ။ ဒွတ္တိသကာယ ခေါ် အပုပ်စု အပုပ်ခဲဖြစ်သော ဤကိုယ်ခန္ဓာကို ပြင်ဆင်မွမ်းမံပြီး မနေလိုတော့ပါ။ ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ တော်လည်း ထွန်းကားနေပါသည်။ သာသနာတော်အတွင်း၌ မိန်းမတို့အား ဘုရားရှင်၏ အမိန့်တော်ဥပဒေဖြင့် ရဟန်းပြုကြစေဟူသော ဝိနည်းတော်ကြီး ရှိနေပါပြီ။ လွန်စွာအခွင့်ကောင်းကြုံသဖြင့် သာသနာတော်အရိပ်တွင် ခိုဝင် ကျင့်သုံးလိုသော ဆန္ဒရှိပါသည်။ အနမတဂ္ဂ သံသရာ၌ လင့်ကိစ္စ၊ သားကိစ္စ၊ အများကိစ္စတွေကို ဆောင်ရွက်လျက် မဆုံးနိုင်အောင် ရှိခဲ့ဖူးလှပါပြီ။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ကျေးဇူးရှင်မိဘနှစ်ပါးတို့က သမီးကလေးကို သနားသဖြင့် ဘုရားရှင် သာသနာ တော်အတွင်း၌ ချမ်းသာစွာ ခိုလှုံဖို့အရေး အခွင့်ပေးတော်မူကြပါ”

မိဘများကခွင့်ပြုကြပြီ

ထိုသို့ သမီးက အခွင့်တောင်းလာသောအခါ မိဘနှစ်ပါးကလည်း လမ်း ကောင်းကိုသွားဖို့ တရားနှင့်အညီ ခွင့်တောင်းသည့်အတွက် ‘သမီးသဘော အတိုင်းပါပဲ’ ဟု ခွင့်ပေးခဲ့ကြသည်။

သိက္ခမာန်အဖြစ် နေခွင့်ပြု

မုတ္တာထေရီလောင်းလျာသည် မိဘနှစ်ဦးထံမှ အနူးအညွတ် အခွင့် ရသောအခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မကြီးကျောင်းသို့ သွားပြီး

သာသနာဘောင်တွင် ခိုင် ကျင့်သုံးလိုကြောင်းကို လျှောက်ထားသည်။ ထိုအခါ မိထွေးတော် ဂေါတမိက ရုတ်တရက် လူဝတ်ကို မချွတ်စေဘဲ သိက္ခမာန်အဖြစ်နှင့် ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်းမှာနေရန် အခွင့်ပြုတော်မူသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်ခါက အမျိုးသမီးတို့ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်နိုင်ရန် အဆင့်သုံးဆင့်ခွဲပေးထားသည်။ ၁။ သိက္ခမာန် ၂။ သာမဏေရီ ၃။ ဘိက္ခုနီတို့ဖြစ်သည်။ သာသနာ့ဘောင်သို့ ခိုင်လိုသူ အမျိုးသမီးသည် ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်း၌ လူဝတ်ဖြင့်နေပြီး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကို ကျင့်ကြံရသည်။ ထိုသို့နေသူကို 'သိက္ခမာန်' ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ 'သိက္ခမာနော' ဟူသော ပါဠိကို 'သိက္ခမာန်' ဟု ရှေးပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက မြန်မာလို ပြန်ဆိုထားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ သင်္ကန်းကို ဝတ်ဆင်ရန် အခြေခံသဘောအားဖြင့် လေ့ကျင့်နေဆဲ၊ သင်ကြားနေဆဲ လူဝတ်ကြောင် ဘဝနှင့်ပင် အစမ်းလေ့ကျင့် နေသူဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။

သိက္ခမာန်အဖြစ်ဖြင့် အစမ်းလေ့ကျင့်နေဆဲအခါ၌ ခြောက်ပါးသီလကို အမြဲဆောက်တည်ရပြီး ဘိက္ခုနီတို့၏ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ် အသွယ်သွယ်ကို ကောင်းမွန်ကျေပွန်စွာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးရသည်။

သိက္ခမာန်တို့၏ သီလ

သိက္ခမာန်တို့ ကျင့်ဆောင်ရသော ခြောက်ပါးသီလမှာ -

- ၁။ သူ့အသက်မသတ်ခြင်း ပါဏာတိပါတာ၊ ၂။ သူ့ဥစ္စာ မခိုးခြင်း အဒိန္နာဒါန၊ ၃။ မေထုန်အကျင့် မကျင့်ခြင်း အဗြဟ္မစရိယ၊ ၄။ မုသားမပြောခြင်း မုသာဝါဒ၊ ၅။ သေအရက်မသောက်ခြင်း သုရာမေရုယ နှင့် ၆။ နေလွဲညစာ မစားခြင်း ဝိကာသဘောဇနတို့ဖြစ်သည်။

သိက္ခမာန်အဖြစ်ဖြင့် အတန်ကြာနေပြီးမှ အုပ်ထိန်းသူ ဘိက္ခုနီကြီးများက ဆံပင်ကိုရိတ်ကာ လူဝတ်ကြောင်ဘဝကို လဲစေပြီး သာမဏေရီပြုလုပ် ပေးကြသည်။ သာမဏေရီဟူသော စကားမှာ မိန်းမဖြစ်၍ ဣတ္ထိလိင်ဖြင့် အသုံးပြုသော စကားဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီး ကိုရင်ဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ်အခါက သာမဏေ ယောက်ျား၊ သာမဏေမိန်းမဟု သာမဏေနှစ်မျိုး ရှိခဲ့သည်။

သိက္ခမာန်ဘဝမှ သာမဏေရီဖြစ်သွားသောအခါ အမျိုးသား သာမဏေ (ကိုယ်ရင်)များကဲ့သို့ ဆယ်ပါးသီလနှင့်တကွ သေခံယသိက္ခာပုဒ်များကို ကျင့်သုံးဆောက်တည်ကြရသည်။ သာမဏေရီအဖြစ်ဖြင့်နေ၍ အသက် နှစ်ဆယ်ပြည့်သောအခါ ဥတ်ကမ္မဝါဖြင့် ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ တက်ကြရသည်။

ဤသည်တို့မှာ အမျိုးသမီးများ သာသနာဘောင်သို့ ဝင်လိုလျှင် ပထမ သိက္ခမာန်၊ ထို့နောက် သာမဏေရီ၊ ထို့နောက် ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ ဝိနည်း ပညတ် တော်နှင့်အညီ ပြောင်းလဲကြပေ့ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်သည်။

သိက္ခမာန် မုတ္တာ

မုတ္တာသည် မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ကျောင်း၌ သိက္ခမာန်အဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ပြီး ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်များကို မချွတ်မယွင်းရအောင်ပြုစုလုပ်ကိုင်သည်။ တစ်နေ့သောအခါ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်တော်မူကြသော ဘိက္ခုနီတို့၏ ဝေယျာဝစ္စ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်များကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပြီး တစ်ကိုယ်တည်း တရား အားထုတ်ခြင်းငှာ မုတ္တာသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကလေးသို့သွားသည်။ ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာတို့အပေါ် ထက်မြက်သော မိမိ၏ဉာဏ်အစွမ်းဖြင့် ဝိပဿနာ ဘာဝနာ တရားကို ရှုစားဆင်ခြင်သည်။ ထိုအခါ ရှေးရှေးဘဝက ဆည်းပူးခဲ့သော ကုသိုလ်ထူး၊ ဉာဏ်ထူးများရှိသူဖြစ်၍ ဝိပဿနာဉာဏ် ထက်သန်ပြီး မဂ်ဉာဏ် သို့ ပေါက်လုနီးအခြေသို့ ရောက်တော်မူသွားသည်။

ထိုအခါ ရှင်တော်ဘုရား၏ ရွှေဉာဏ်တော်အတွင်း၌ မုတ္တာ အမျိုးသမီး ကလေးကို ထင်မြင်တော်မူလာသည်။ ‘ငါ့သမီးတော်ကလေးသည် လွန်စွာ ဉာဏ်ပညာစွမ်း ထက်မြက်ပါပေသည်။ ငါဘုရား ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့ ကူညီ လိုက်လျှင် သူသည် လျင်မြန်စွာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော့မည်ဟု ဆင်ခြင်တော်မူကာ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်ကိုလွှတ်ပြီး ကိုယ်တော်ကို ထင်ရှားပြသကာ ဤကဲ့သို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

မုတ္တယထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဘုရားရှင်က တိုက်တွန်းတော်မူပြီ

မုတ္တေ မုစ္စဿု ယောဂေဟိ၊ စန္ဒော ရာဟုဂ္ဂဟာ ဣဝ။  
ဝိပ္ပမုတ္တေန စိတ္တေန၊ အာနဏာ ဘုဉ္ဇ ပိဏ္ဏကံ။

မုတ္တေ၊ ချစ်သမီးမုတ္တာ။ စန္ဒော၊ သော်တာဘုံနန်း လယုန်စန်းသည်။  
ရာဟုဂ္ဂဟာ၊ ဖမ်းဆီး၍ထားသော ရာဟုဂ္ဂျိဟ်ကြီးလက်မှ။ မုစ္စတိဣဝ၊ လွတ်ထွက်  
လေဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းတူစွာ။ တံ၊ သင်ချစ်သမီးသည်။ ယောဂေဟိ၊  
ယောဂဟူသော အဖွဲ့ကြီး လေးဖွဲ့တို့မှ။ မုစ္စဿု၊ အလွတ် ရုန်း၍ အဆုံးတိုင်  
ကြိုးစားလိုက်ပါလေ။ ဝိပ္ပမုတ္တေန၊ ကျွတ်လွတ် ထွက်မြောက်သော။ စိတ္တေန၊  
ဖြူစင်ထိန်လျှပ် မြတ်သည်စိတ်ဖြင့်။ အာနဏာ၊ ကြွေးမြီမရှိဘဲ။ ပိဏ္ဏကံ၊ တိုင်းသား  
ပြည်သူတို့ပေးလှူသော ဆွမ်းပစ္စည်းကို။ ဘုဉ္ဇ၊ သာသနာတော် အရိပ်အေးတွင်  
စိုးရိမ်မှုမရှုပ်ထွေးဘဲ စိတ်အေးစွာ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ပေတော့ ချစ်သမီး။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ဤသို့ ဘုရားရှင်က ဟောကြားသောအခါ သိက္ခမာန်မုတ္တာသည် လွန်စွာ  
အားတက်ပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ရာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။  
မုတ္တာသည် သိက္ခမာန်ဘဝနှင့်ပင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သွားသည့်အတွက်  
ထိုနေ့မှာပင် သင်္ကန်းကိုဝတ်ဆင်ကာ ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ရောက်အောင် ရွက်  
ဆောင်ပေးကြရတော့သည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသောအခါ မုတ္တယထေရီသည် ဈာန်အဘိညာဉ်ရပြီး ရဟန်း  
ဖြစ်သွားပြီဖြစ်သဖြင့် ရှေးက ဖြစ်ခဲ့သမျှသော မိမိ၏ အကြောင်းအရာကို ဤသို့  
ပြန်လည်ကျူးရင့် ဟောပြောတော်မူသည်။

မုတ္တယထေရီဟောပြု သူ့ဘဝ

ဝိပဿိဿ ဘဂဝတော၊ လောကဇေဋ္ဌဿ တာဒိနော။  
ရထိယံ ပဋိပန္နဿ၊ တာရယန္တဿ ပါဏိနော။

53A ထေရီအပါဒါန်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ယရတော နိက္ခမိတ္တာန၊ အဝကုဇာ နိပ္ပဇ္ဇဟံ။

အနုကမ္မကော လောကနာထော၊ သီသန္တေ အက္ကမိ မမ။

ဘဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ဆိုင်ဖြင့် ပြန်လှိုင်ပြီးမြင့် တန်ခိုးတင့်  
တော်မူထသော။ လောကဇေဋ္ဌဿ၊ လောကဓာတ်အလုံး၏ အမြတ်ဆုံး၊  
အထွတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူထသော။ တာဒိနော၊ လောကဓံရှစ်ပါးကြောင့် လှုပ်ရှား  
ခြင်းမရှိ ပကတိ တည်တံ့တော်မူပေထသော။ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာ  
ဘုရားသည်။ ပါဏီနော၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ တာရယန္တဿ၊ ကယ်တင်  
ချီးမြှင့်တော်မူလျက်။ ရထိယံ၊ မြို့လယ်လမ်းခရီး၌။ ပဋိပန္နဿ၊ ကြွသွားတော်  
မူစဉ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယရတော၊ အိမ်ထဲမှ။ နိက္ခမိတ္တာန၊ ကြည်ညို  
သော သဒ္ဓါဇောကြောင့် အဆောတလျင် ထွက်ခဲ့ပြီး၍။ အဝကုဇာ၊ ဆံပင်ကို  
ဖြန့်ထား၍ အလျားမှောက်ကာ။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ လမ်းမကြီးထဲမှာလှဲ၍ အိပ်လိုက်ပေ  
သတည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ လောကနာထော၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည်။  
အနုကမ္မကော၊ သနားတော်မူသည်ဖြစ်၍။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသန္တေ၊ ဦး  
ခေါင်း၏အဆုံးဖြစ်သော ဆံပင်ထက်၌။ အက္ကမိ၊ နင်း၍ကြွသွားတော်မူလေ  
သတည်း။

အက္ကမိတ္တာန သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ အဂမာ လောကနာယကော။

တေန စိတ္တပ္ပဿာဒေန၊ တုသိတံ ဥပပဇ္ဇဟံ။

လောကနာယကော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ရှေ့သွားလမ်းညွှန်ကြီးဖြစ်တော်မူ  
သော။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည်။ အက္ကမိတ္တာန၊ ဆံပင်ကိုနင်း  
တော်မူပြီး၍။ အဂမာ၊ ကြွသွားတော်မူလေ၏။ တေနစိတ္တပ္ပဿာဒေန၊ ထို  
ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါ လွန်စွာကြည်ညိုခဲ့သော သဒ္ဓါ  
စိတ်ကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုသိတံ၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇိ  
တက်ရောက် ဖြစ်ပွားခဲ့လေပြီ။

မုတ္တာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### ပုဏ္ဏားထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် သံသရာ ဘဝအဆက်ဆက်တို့က သဗ္ဗညု ဘုရားရှင်တို့ထံ၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုအမျိုးမျိုး ပြုလုပ်ကာပါရမီများ ဖြည့်ဆည်း ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်တို့ မပွင့်သော လွန်ခဲ့သည့် ၉၄-ကမ္ဘာထက်က သူည ကမ္ဘာတစ်ခုတွင်မူ သူသည် ဟိမဝန္တာတောကြီးအတွင်းရှိ စန္ဒဘာဂမြစ်အနီး၌ ကိန္နရာမလေး ဖြစ်ခဲ့ရဖူးသည်။

တစ်နေ့တွင် သူသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တစ်ပါး ကြွလာတော်မူ သည်ကို ဖူးတွေ့ရ၍ သူ့နေထိုင်ရာ စန္ဒဘာဂမြစ်အနီးရှိ တစ်တောလုံးပွင့်နေသော ကြူတောမှ ကြူပန်းကိုခူးကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား လှူဒါန်းလိုက်သည်။ ထိုကိန္နရာမ လေးသည် တိရစ္ဆာန်အမျိုးဇာတ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း ဘဝါဘဝက ရရှိခဲ့သောပါရမီ အဟုန်ကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ကြူပန်းလှူရန် အသိရှိနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

### ရည်မှန်းသော ဆုနှင့်ပြည့်ပါစေ

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကလည်း ကိန္နရာမလေးလှူသော ကြူပန်းများ ကို အလှူခံကာ ဤဒါနကြောင့် သင်တောင့်တ ရည်မှန်းသောဆုနှင့် ပြည့် ပါစေဟု ဆုပေးပြီး ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပြန်ကြွသွားတော်မူသည်။

ကိန္နရာမကလေးသည် ပြန်ကြွသွားသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို မျက်စိ တစ်ဆုံး ဖူးမြော်ရင်း လှူခဲ့သော ဒါနအတွက် ဆတက်ထမ်းပိုး တိုးကာ ဝမ်းသာကြည်နူးနေခဲ့သည်။

### စေတနာထက်သန်မှုကြောင့်

ကြူပန်းဟူသည်မှာ ထူးဆန်းမွန်မြတ်သော ပန်းတစ်မျိုး မဟုတ်ပေ။ ကိုင်းပွင့်၊ ကြာပွင့်များကဲ့သို့ ပေါပေါများများ အလေ့ကျပွင့်နေတတ်သော ပန်း တစ်မျိုးသာဖြစ်သည်။ သို့သော် ထူးမြတ်သောပန်းကို လှူခြင်းမဟုတ်သော်

၄၀၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

လည်း ကိန္နရာမလေး၏ စေတနာ၊ သဒ္ဓါထက်သန်မှုကြောင့် အကျိုးပေး ခံရသော် ကြီးကျယ်သော အကျိုးပေးကိုသာ ရနိုင်သည်။

ထိုကိန္နရာမလေးသည် ထိုဘဝမှ စုတေသွားသော် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ကြူပန်းလှူခဲ့သော ကုသိုလ်ကြောင့် တာဝတိံသာ၌ သိကြားမင်း၏ မိဖုရား ဖြစ်ရသည်။ ကံအကျိုးပေးဆန်းကျယ်ပုံကို ဘုရားရှင်တို့သာ သိနိုင်တော်မူကြ သည် မဟုတ်ပါလား။ ထိုကုသိုလ် အဟုန်ကြောင့်ပင် သံသရာ တစ်ခွင်၌ ကျင်လည်နေခဲ့ရာဝယ် ချမ်းသာသုခတို့ကိုသာ စံစားခဲ့ရသည်။

လပြည့်ဝန်းနှင့်တူ၍

ယခု ရှင်တော်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တွင် ဤထေရီ လောင်းလျာသည် သာဝတ္ထိပြည်ရှိ ဂဟပတိမဟာသာလ သူကြွယ်ကြီး၏ သမီးကလေးဖြစ်လာရသည်။ ရုပ်ဆင်းလက္ခဏာနှင့် လွန်စွာ ပြည့်စုံသည့်ပြင် မျက်နှာပုံပန်းမှာ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသည့်အတွက် ပုဏ္ဏားဟု မိဘများက သူ့ကို အမည်ပေးကြသည်။

သာသနာ့အရိပ်ခိုရန်

ပုဏ္ဏားထေရီလောင်းလျာသည် အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်သို့ရောက်သည့် တိုင်အောင် ကာမဂုဏ်အာရုံ အမျိုးမျိုးကို ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်နေခဲ့သူကလေး ဖြစ်သည်။ ကံတရားကြောင့် လူ့ဘောင်လောက၌ လူဖြစ်နေခဲ့ရသော်လည်း လူတို့၏ ဓလေ့ဆိုး စရိုက်ဆိုး အမျိုးမျိုးကို စက်ဆုပ်ရွံရှာနေခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ထေရီလောင်းလျာသည် မိဘများအား သာသနာ့အရိပ်သို့ ခိုဝင်ရန် ခွင့်တောင်း သည်။ မိဘများကလည်း ကြည်ဖြူစွာ ခွင့်ပေးခဲ့ကြသည်။

သိက္ခမာန်အဖြစ်ဖြင့်နေတာ

မိဘများထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရသောအခါ သူသည် မိထွေးတော်ဂေါတမိ ကျောင်းသို့သွားပြီး သိက္ခမာန်အဖြစ်ဖြင့်နေကာ သိက္ခာနီတို့၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို ပြုစုပေးနေခဲ့သည်။



တစ်နေ့သောအခါ သူသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့သွားပြီး ရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ် တို့၏ အဖြစ်အပျက်များကို ဝိပဿနာရှုပွားဆင်ခြင်သည်။ ထိုအခါ ရှင်တော် ဘုရားက ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်မှ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ပါးကိုလွှတ်ပြီး ကိုယ် တော်တိုင် ကြွတော်မူလာဘိသည့်အလား မားမားမတ်မတ် တန်ရပ်တော်မူ ကာ ဤသို့တိုက်တွန်းဟောကြားတော်မူသည်။

အဝိဇ္ဇာကိုဖြိုဖျက်လိုက်ပါ

အို... ချစ်သမီးပုဏ္ဏား၊ တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက်သော လပြည့်နေ့အခါ လဝန်းကြီးသည် ပြည့်ဝလာသကဲ့သို့ သင်၏ အတွင်းသန္တာန်တွင် ကောင်းမွန် သောတရားတို့ဖြင့် ပြည့်စေပါလော့။ ပြည့်စုံသော ဉာဏ်ပညာဖြင့် အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော အမှောင်တုံးကို ဖျက်ဖြုန်းဖြိုခွဲလိုက်ပါလော့။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ဘုရားရှင် တိုက်တွန်းဟောကြားသော ဤဒေသနာတော်ကြီးကို ကြား သောအခါ ရှင်တော်ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာပြီး ခိုးမြှင့်အားပေးတော် မူပါပေတကားဟု အားတက်သရော တွေးတောပြီး ဉာဏ်အရှိန်ကို မြှင့်ကာ ကြိုးစားအားထုတ်လိုက်ရာ ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသွားသည်။ ထို့နောက် ဘိက္ခုနီ အဖြစ်သို့ တက်ရောက်သွားသည်။

ရှေးကံပါရမီအကြောင်း စဉ်းစား

ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီးသောအခါ မိမိ၏ရှေးကံပါရမီများကို စဉ်းစားဆင်ခြင် သည်။ ထိုအခါ လွန်ခဲ့သော ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်က ကိန္နရာမဖြစ်စဉ်မှ စပြီး မိမိအဖြစ်တော်များကို ဤသို့ ပြန်လည်ဟောပြုသည်။

စန္ဒဘာဂနဒီ တီရေ၊ အဟောသီ ကိန္နရီ တဒါ။  
အဒ္ဓသံ ဝိရဇံ ဗုဒ္ဓံ၊ သယမ္ဘုံ အပ္ပရာဇိတံ။

၄၁၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘောန္တော၊ အို. . . သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စန္ဒဘာဂနဒီတီရေ၊ စန္ဒဘာဂမြစ်၏ ကမ်းအနီး၌။ ကိန္နရီ၊ တိရစ္ဆာန်ဇာတ်ဖြစ်သော ကိန္နရီမကလေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါပြီ။ တဒါ၊ ထိုကိန္နရီမကလေးဖြစ်ခဲ့သောအခါ၌။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာ ကင်းစင်၍ အညစ်အကြေးမတင်သော။ အပ္ပရာဇိတံ၊ ကိလေသာဟူသော ရန်ကိုပယ်လှန်နှိပ်နင်းအောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အဒ္ဓသံ၊ ကံထောက်ပံ့သဖြင့် အသင့်တော်စွာ ဖူးမြော်ခဲ့ဖူးပါပြီ။

ပသန္နိစိတ္တာ သုမနာ၊ ဝေဒဇာတာ ကတဉ္ဇလီ။  
နဠမာလံ ဂဟေတွာန၊ သယမ္ဘိ အဘိပူဇယိ။

တဒါ၊ ထိုသို့ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြော်ခဲ့ရသော အခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပသန္နိစိတ္တာ၊ ကြည်လင်နှစ်သက် သဒ္ဓါရောင် ပြောင်ပြောင်လက်သည် ဖြစ်၍။ သုမနာ၊ အကုသိုလ် အရှိန်မဟပ်ဘဲ ကောင်းမြတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒဇာတာ၊ မဖြစ်စဖူး အထူးဝမ်းမြောက်လေသောကြောင့်။ နဠမာလံ၊ ကြူပန်းကို။ ဂဟေတွာန၊ ခူးယူ၍။ သယမ္ဘိ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ကို။ ကတဉ္ဇလီ၊ တင်ချီရှိခိုး လက်အုပ်မိုးလျက်။ အဘိပူဇယိ၊ ကြည်ကြည်နူးနူး ပူဇော်ခဲ့ဖူးပါပြီ။

စတုနဂုတိတော ကပ္ပေ၊ ယံ ပုပ္ဖမဘိပူဇယံ။  
ဒုဂ္ဂတိ နာဘိဇာနာမိ၊ ပုပ္ဖပူဇာ ယိဒံ ဖလံ။

ဘော၊ အို. . . သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စတုနဂုတိတောကပ္ပေ၊ လွန်ခဲ့သော ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌။ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်ကြူပန်းကို။ အဘိပူဇယိ၊ လျှာဒါန်းပူဇော်ခဲ့ဖူးပါပြီ။ တေနကမ္မေန၊ ထိုကြူပန်းကို လျှာဒါန်းခဲ့ရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပေါယ်လေးပါးနှင့် ယုတ်ညံ့သော ဘဝဂတိများကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ ကျရောက်မည်ဝေးရောသိရုံကလေးမျှ မသိရပါ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ယုတ်ညံ့သော ဒုဂ္ဂတိကို တရံတစ်ဆစ်မျှ

စန္ဒာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

မသိခဲ့ခြင်းသည်။ ပုပ္ဖုဇာယ၊ ကြူပန်းကို လျှာဒါန်းပူဇော်ခဲ့ရသော စေတနာ၏။  
ဖလံ၊ ယုံမှားဖွယ်မရှိသည့် အဓိကအကျိုးထူးပေတည်း။

ပုဏ္ဏားထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



စန္ဒာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

စန္ဒာထေရီလောင်းလျာသည် ပွင့်တော်မူကြကုန်ပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တွင် ကောင်းမှုအမျိုးမျိုးပြုလုပ်ကာ ပါရမီတော်များကို ဖြည့်ဆည်း ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုကုသိုလ်တို့ကြောင့် သံသရာခရီးတစ်လျှောက်တွင် သုဂတိ ဘဝတို့၌သာ ကျင်လည်ခဲ့ရကာ ကောင်းကျိုးများလည်း ခံစားခဲ့ရသည်။

ယခု ဂေါတမ ရှင်တော်ဘုရားလက်ထက်တော်သို့ ရောက်သော် ပုဏ္ဏား ရွာတစ်ခု၌ အတော်အတန် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ပုဏ္ဏားကြီး၏ သမီးကလေး ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

ယခုဘဝ၌မူ

ဘဝများစွာတို့၌ ကံအကျိုးပေးကောင်းခဲ့သော်လည်း ယခုဘဝ လူဖြစ် လာသည်၌မူ သူ ပဋိသန္ဓေတည်နေစဉ် အခါကာလမှစ၍ မိခင်ဖခင် ပုဏ္ဏား ကြီးတို့မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ယုတ်လာကြသည်။ တစ်နေ့တစ်ခြား ရေနည်းငါးဆိုသလို မိဘတို့၏ ပံ့ပိုးပေးစွမ်းများသည် တဖြည်းဖြည်း ကုန်ခန်း၍ လာခဲ့ရသည်။ သူ မွေးဖွားပြီး နောက်တွင် သူတို့မိသားစုထံ၌ ကုန်းကောက် စရာ မရှိအောင်ပင် ဆင်းရဲမွဲတေသွားကာ အတိဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ရသည်။

၄၁၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

အမျိုးသမီးကလေး၏ ရုပ်အဆင်းမှာမူကား သူပြုခဲ့သော ကံအား လျော်စွာ ချစ်ခင်ဖွယ်ရာ လှပတင့်တယ်လျက်ပင် ရှိသည်။ သူ့မျက်နှာဝင်းဝင်း ကလေးသည် လမင်းနှင့်တူသည့်အတွက် စန္ဒာဟု သူ့ကို အမည်ပေးခဲ့ကြသည်။

နေမရှိလျှင်တန်ဖိုးမထား

စန္ဒာလေးသည် အရွယ်သို့ရောက်သည်တိုင်အောင် မိဘတို့လက်ထဲမှာပင် ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရရှာသည်။ ရုပ်ရည်ရူပကာယကလေး တင့်တယ်သော်လည်း ပစ္စည်းဥစ္စာ မကြွယ်ဝသူဖြစ်၍ ထင်ပေါ်သင့်သလောက် မထင်ပေါ်ခဲ့ရပေ။ လောကကြီး၏မလေ့ထုံးစံအရ ရွှေ့ ငွေရတနာက မျက်နှာ အလွန်ကြီးနေသည့်အတွက် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ဘယ်လောက်ပင် လှပသော်လည်း နေမရှိလျှင် ဂုဏ်ကြီးရှင်တို့က တန်ဖိုးမထားလိုကြပေ။ ပစ္စည်းမပေါ်လျှင် ရုပ်ချောသော်လည်း ဂုဏ်ရောင်မထွန်း ပြောင်နိုင်ပေ။

စန္ဒာသည် ရှေးကံပါရမီ စုံညီပြည့်ဝခဲ့သူ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ စိတ်နေ စိတ်ထားကောင်းသည်။ ပြောဆိုဆက်ဆံရာ၌ လိမ္မာသည်။ ပြုံးချိုသော မျက်နှာ ရှိသူလည်းဖြစ်သည်။ သူ့ အရွယ်သို့ရောက်လာသော် မိဘများက ဝတ္တရား ရှိသည့်အတိုင်း စန္ဒာကို အရွယ်တူ ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်နှင့် ထိမ်းမြား လက်ထပ်ပေးလိုက်ကြသည်။

သားသမီး မရခဲ့

စန္ဒာသည် အိမ်ထောင်မကျမီကပင်လျှင် ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာဖြင့် အလုပ်များ ကို လုပ်ကိုင်စားသောက်ခဲ့ရရာ အိမ်ထောင်ကျသောအခါ လင့်တာဝန်က တစ်မျိုးတိုးလာသဖြင့် ဒုက္ခပိုကြီးလာရသည်။ သို့ရာတွင် ပုထုဇဉ်တို့ဓမ္မတာ လင့်အပေါ်မှာ ချစ်ခင်မြဲဖြစ်၍ ဘယ်လိုပင် ဆင်းရဲသော်လည်း ကောင်းတူ ဆိုးတူ ခံစားပြီး နေ့ရက်တို့ကိုသာ ကုန်ဆုံးစေခဲ့သည်။ ချစ်ခင်သူနှင့် အတူနေရ သဖြင့် ဆင်းရဲကို ဆင်းရဲဟု အထူး ထည့်မတွက်နိုင်တော့ပေ။ ထိုကဲ့သို့ ရှည်ကြာ စွာ နေထိုင်ခဲ့ပါသော်လည်း ဆေးပေးဖိယူ နောင်ရေးနောင်ရာ အားကိုးဖွယ်ရာ သားသမီးကမူ တစ်ယောက်မှ မထွန်းကားခဲ့ပေ။

ရောဂါဆိုးကြီး ဖြစ်ပေါ်

ထိုသို့နေထိုင်ကြရင်း တစ်နေ့တွင် လွန်စွာ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော အဟိဝါတ ရောဂါဆိုးကြီး ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များ အဆိုအရ အဟိဝါတရောဂါသည် အလွန်ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော ရောဂါဆိုးကြီးဖြစ်သည်။ သည်ရောဂါမျိုး ဝင်လာပြီဆိုလျှင် တစ်ရွာလုံး၊ တစ်မြို့လုံး ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းအောင် သေကြရသည်။ အရပ်ဝေးသို့ အတင်းထွက်ပြေးနိုင်သူများသာ လွတ်တတ်ကြသည်။ တစ်ခါတလေမှာ ဖြစ်လာတတ်သည့် ပလိပ်ရောဂါဆိုးကြီးနှင့် တူပေသည်။

အဟိဝါတရောဂါဟူရာ၌ အဟိ-သဒ္ဒါက မြွေငန်းကိုဟောသည်။ ဝါတသဒ္ဒါက အလွန်ကြမ်းတမ်းသောလေကို ဟောသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ အလွန်ဆိုးဝါးကြမ်းတမ်းသည့် မြွေငန်းနှင့်တူသော လေငန်းရောဂါဖြစ်သည်။ လေဓာတ်၊ မီးဓာတ်နှစ်မျိုးလွန်ကဲသောကြောင့် ဖြစ်ရသောရောဂါဖြစ်သည်။

ထိုရောဂါဖြစ်သောအခါ အသက်ကြွင်း၊ ကံကြွင်းရှိသေးသူ လူများသည် တိုက်နံရံစသည်တို့ကို ဖောက်ထွင်းပြီး အတင်းလက်လွတ်ထွက်ပြေးနိုင်ကြသည်။ ထွက်ပြေးနိုင်သူများ ရောဂါဘေးမှ လွတ်တတ်ကြသော်လည်း ကံဆိုးသူများမှာ ထွက်မပြေးနိုင်သဖြင့် အသက်ဘေးကြုံကြရသည်။

စန္ဒာထွက်ပြေးခဲ့ခြင်း

သေကံမရောက် သက်မပျောက် ဆိုသော စကားအတိုင်း ကျွတ်ထိုက်သော ပစ္စိမဘဝိက အဆုံးဘဝသို့ ရောက်နေသူဖြစ်၍ စန္ဒာသည် ထိုဘေးဆိုးမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့ရသည်။ ထိုရောဂါဆိုးဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ သူက ဤသို့ စဉ်းစားခဲ့သည်။ အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အဟိဝါတရောဂါဆိုးပါလား။ ထွက်မပြေးလျှင် အသက်ဘေးမှ လွတ်တော့မည်မဟုတ်။ လူ့ဘဝသည် လွန်စွာရခဲသည်။ သည်လင်နှင့်တကွ မိဘကို တွယ်တာနေလျှင် အမှန်မုချ ငါသေရလိမ့်မည်။ အတ္တသမံ ပေမံ နတ္ထိ ဆိုသော စကားအတိုင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အချစ်ဆုံးမို့ ကိုယ်လွတ်ရုန်း၍ ထွက်ပြေးတော့မည်ဟု

54A | ထေရီအပါဒါန်

၄၁၄

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပြီး စန္ဒာသည် မည်သူ့ကိုမျှ အသိပေးခြင်းမပြုဘဲ အတင်းလက်လွတ် ထွက်ပြေးခဲ့သည်။

အိမ်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသူ မိဘနှစ်ပါးနှင့် လင်ယောက်ျားတို့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြသည်။ စန္ဒာသည် သူထွက်ပြေးခဲ့သည့် အချိန်မှစပြီး အားကိုးရမည့်သူ မတွေ့ရဘဲ ကယောင်ချောက်ချားနှင့် တောင်ရောက် မြောက်ရောက်ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။

ခွက်လက်ဆွဲကာ တောင်းစားခြင်း

အားကိုးရာ မရှိ အတိဒုက္ခရောက်နေသူ မယ်စန္ဒာသည် ခွက်ကလေးတစ်ခုကို လက်စွဲလျက် သူတစ်ယောက်တည်း မွဲမွဲပေပေဖြင့် တောင်းစားခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုအချိန်က ရပ်တကာ ရွာတကာတို့တွင် ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှားပါးသဖြင့် တောင်းရမ်းစားသောက်သူ များနေသည်။ သို့အတွက် တောင်းစားသူများကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မပေးမဝေ မလှူနိုင်ကြပေ။

လာဘ်လာဘပေါများနေသူ ပဋ္ဌာစာရီ

သို့ရာတွင် ထိုအချိန်က ပဋ္ဌာစာရီဘိက္ခုနီကြီးသည် မိမိ၏ဘုန်းကံကြောင့် ကျောင်းတွင် ပစ္စည်းလာဘ်လာဘ အလွန်ပေါများသောအခါကြီး ဖြစ်သည်။ မြို့သူမြို့သားများသည် ပဋ္ဌာစာရီထေရီအား လွန်စွာ ကြည်ညိုကြသဖြင့် နေ့စဉ် အလှူအတန်း မပြတ်ပေ။ ဆွမ်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့သည် စားမကုန်၊ သောက်မကုန် ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် မွန်းလွဲချိန်ရောက်သော် ပိုလှုံသော စားသောက်ဖွယ်တို့ကို ဘိက္ခုနီတို့က ကျောင်းဝင်း အပြင်ဘက်သို့ ထွက်ပြီး စွန့်ကြသည်။

ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်းသို့

စန္ဒာသည် ထိုသတင်းကိုကြားသော် သူ့ခွက်ကိုလက်ဆွဲလျက် ဘိက္ခုနီကြီး ပဋ္ဌာစာရီကျောင်းသို့ အရောက်လာခဲ့သည်။ သူ ကျောင်းဝင်းအပြင်ဘက်

နားသို့ ရောက်သောအခါ တောင်းစားနေသူ လူအုပ်ကြီးကို တွေ့ရသဖြင့် ထို လူအုပ်ထဲ မဝင်ဝံ့၍ အနီးတစ်နေရာ၌ထိုင်ကာ မှိုင်နေခဲ့ရသည်။ စန္ဒာသည် ဆင်းရဲလွန်း၍ တောင်းစားနေရသော်လည်း ဇာတိက အမျိုးကောင်း သမီး ကလေးဖြစ်နေ၍ အရှက်အကြောက် ရှိရှာသည့်သဘောပင် ဖြစ်သည်။

ဘိက္ခုနီတို့က ခေါ်သွားပြီ

အကြွင်းအကျန်ကို ကျောင်းဝင်းအပြင်ဘက်သို့ ထုတ်ပြီး စွန့်ပစ်ကြသူ ဘိက္ခုနီများသည် ထိုင်ပြီး မှိုင်နေသူ စန္ဒာကို မြင်သွားကြသည်။ သို့ဖြင့် ဘိက္ခုနီ တို့က သူ့အား အကျိုးအကြောင်း မေးကြသည်။ ထိုအခါ စန္ဒာက သူ့ဘဝ အကြောင်းစုံကို ပြောပြလိုက်သည်။ စန္ဒာ့အကြောင်း သိသွားကြသော ဘိက္ခုနီ များက စန္ဒာကို သူတို့ကျောင်းသို့ ခေါ်သွားခဲ့ကြသည်။

ဘိက္ခုနီတို့သည် စန္ဒာအား စားဖွယ်သောက်ဖွယ်အမျိုးမျိုးကို ကျွေးမွေး ကြသည်။ ထိုသို့ ကျွေးပြီးသောအခါ ဘိက္ခုနီတို့က သူတို့၏ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင် ဘိက္ခုနီအရှင်မကြီး ပဋ္ဌာစာရီထံ စန္ဒာကို ခေါ်ဆောင်သွားပြီး အကြောင်းမျိုးစုံကို လျှောက်ထားပေးကြသည်။ ပဋ္ဌာစာရီ ထေရီကြီးကလည်း စန္ဒာကလေးအား အကြောင်းစုံကို ထပ်မံမေးမြန်းသည်။

ထိုသို့ အစုံစုံသော အကြောင်းများကို မေးမြန်းသိရှိတော်မူသဖြင့် ပဋ္ဌာစာရီထေရီကြီးက စန္ဒာအား ဤသို့ တရားရေအေး အမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးတော်မူလိုက်သည်။

အို. . . ချစ်သမီး၊ သံသရာဆိုတာဟာ အဆုံးရော အစပါ ဘယ်လိုမှ ရှာမရသည့် ကရွတ်ခွေကြီးနှင့်တူသည်။ ထို့ပြင် စုန်ရေဆန်ရေကို လိုက်ပြီး တဟိုက်ဟိုက် တမောမောနှင့် သတ္တဝါတို့ နစ်မျောနေရကြရသည့် ဝဲဩဂ ကြီးလည်း ဖြစ်သည်။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သံသရာ ဝဲဩဂကြီးထဲ၌ ဒုက္ခကို ဒုက္ခဟု မသိနိုင်ကြဘဲ တဝဲလည်လည် နစ်မွန်းနေကြရသည်။ ယခုအခါ ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာတော်ကြီးသည် နေလိုလလို ထွန်းလင်း၍နေသည်။ သာသနာ့ အရိပ်ကို ခိုလှုံမှ ဒုက္ခများက လွတ်ပေမည်။ သင်ချစ်သမီးသည် ငါတို့ သာသနာ့ အရိပ်မှာ ခိုလှုံကာ ဘိက္ခုနီ ပြုလုပ်နိုင်မည်လား” ဟု အရှင်မကြီးက မေးသည်။



ဘိက္ခုနီပြုပေးဖို့တောင်းပန်ပြီ

ပဋာစာရီထေရီကြီးက ယင်းသို့ တရားပြကာ မေးလေသော် စန္ဒာထေရီလောင်းလျာသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် သူ့အား ဘိက္ခုနီပြုပေးရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားလိုက်သည်။ ထေရီကြီးသည်လည်း စန္ဒာအား ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းပို့ဆောင်ပေးတော်မူသည်။

စန္ဒာထေရီလောင်းလျာသည် ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီးနောက် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာမကြီး ပဋာစာရီ၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး အမြတ်တရားကို ကြိုးစားအားထုတ်သည်။ ပါရမီဓာတ်ခံ ရင့်သန်ပြီးသူဖြစ်သည့် အတွက် မကြာမီပင် ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူသည်။ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော အခါ စန္ဒာထေရီ ဘိက္ခုနီဟု သာသနာတော်တွင် အကျော်တစော ထင်ရှားတော်မူလေသည်။

အဖြစ်စုံကို ကျူးရင့်ပြပြီ

စန္ဒာထေရီ အရှင်မြတ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် ဝမ်းမြောက်တော်မူလှသဖြင့် သူတွေ့ကြုံ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရသမျှသော အကြောင်းအရာများကို ပြန်လှန်ကာ ဆင်ခြင်တော်မူပြီး ဤသို့ ကျူးရင့်မြွက်ဆိုတော်မူခဲ့သည်။

ဒုဂ္ဂတာဟံ ပုရေ အာသိ၊ ဝိဝေဝါ စ အပုတ္တိကာ။  
ဝိနာ မိတ္တေဟိ ဉာတီဟိ၊ ဘတ္တစောဠဿ နာဓိကံ။

ဘောန္တော၊ အို. . . သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရေ၊ ရဟန်းမဖြစ်မီ ရှေးအခါ၌။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ လွန်စွာချို့ငဲ့ ဂုဏ်မဲ့ညံ့ဖျင်း ကံရင်းမှိန်မှေး သနားဖွယ်ကောင်းသော ဆင်းရဲသူမကလေးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါဖူးပါပြီ။ ဝိဝေဝါ၊ ချစ်လင်သေဆုံး အပူတုံးခေါ် မုဆိုးမကလေးသည်လည်း။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးပါပြီ။ အပုတ္တိကာ၊ အားကိုးဖွယ်ရာ သားသမီးကလေးတစ်ယောက်မျှလည်း မရှိခဲ့ပါ။ မိတ္တေဟိ၊ ကြီးဖော်ငယ်ပေါင်း

မိတ်ဆွေကောင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဉာတီဟိ၊ နှီးနှီးရင်းရင်း သားချင်းပေါက်  
ဖော်တို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဝိနာ၊ ကွေကွင်းကုန်လျက် တစ်ကောင်ကြွက်သည်။  
အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါပြီ။ ဘတ္တစောဠဿ၊ စားသောက်ရန်အစာ၊ ဝတ်ရုံရန် အထည်  
လွှာကလေးကိုမျှ။ နာဓိကံ၊ ပိုမိုမည်ဝေးစွာ လုံလောက်ရုံကလေးမျှ မရခဲ့ပါ။

ပတ္တံ ဒဏ္ဍံ စ ဂဏှိတွာ၊ ဘိက္ခမာနာ ကုလာကုလံ။

သီတုဏှောန စ ဒုယန္တိ၊ သတ္တဝဿာနိ စာရိဟံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပတ္တံစ၊ မြေအင်တုံပဲ့ကလေး တစ်လုံးကိုလည်း  
ကောင်း။ ဒဏ္ဍံစ၊ ကျွဲ၊ နွား၊ ခွေး၊ ဝက်တို့ကို မောင်းနှင်ရန် တုတ်ကလေး တစ်  
ချောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂဏှိတွာ၊ စွဲကိုင်၍။ ကုလာကုလံ၊ တစ်အိမ်မှ တစ်  
အိမ်သို့။ ဘိက္ခမာနာ၊ လှည့်လည်ကာ တောင်းရမ်း၍ စားသောက်ခဲ့ရသည်။  
အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။  
သီတုဏှောနစ၊ ကိုယ်ဝတ်မလုံသဖြင့် ပူတုံ ချမ်းတုံ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲဒုက္ခ  
ဖြင့်လည်း။ ဒုယန္တိ၊ နေပူမရှောင် မိုးရွာမရှောင် ပူလောင်ပြင်းဟုန် ခိုက်ခိုက်  
တုန်လျက်။ စာရိ၊ ဟိုရောက်သည်ရောက် တောင်မြောက်လှည့်လည်ကာ  
ပတ်ချာလည်အောင် မျက်နှာပြောင်တိုက်လျက် တောင်းရမ်းစားသောက်ခဲ့ရ  
ပါသည်။

ဘိက္ခုနီ ပုန ဒိသ္မာန၊ အန္ဓပါဏဿ လာဘိနိ။

ဥပသင်္ကမ္မ အဝေါစိ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိ အနဂါရိယံ။

တတော၊ ထိုခုနစ်နှစ်လောက် ဒုက္ခရောက်ပြီးသောနောက်မှ။ အန္ဓ  
ပါဏဿလာဘိနိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးနှင့် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် အမျိုးမျိုးတို့ကို  
ဘုန်းတန်ခိုးအားဖြင့် များစွာရတော်မူလေ့ရှိပေထသော။ ဘိက္ခုနီ၊ ပဋ္ဌာစာရီ  
ထေရီဥက္ကဋ္ဌ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကြီးထံသို့။ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ချဉ်းကပ်ဝပ်တွား ခစား  
ရှိခိုးပြီးသော်။ အဝေါစိ၊ ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပန် လျှောက်ထားခဲ့ပါသတည်း။  
တတော၊ ထိုမှ နောက်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်  
သာသနာဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ဖန်ဝါသင်္ကန်း ဆင်မြန်းသမှု ရဟန်းပြုခဲ့ပါသတည်း။

သာ စ မံ အနုကမ္မာယ၊ ပဗ္ဗာဇေသိ ပဋ္ဌာစာရာ။  
တတော မံ ဩဝဒိတွာန၊ ပရမတ္ထေ နိယောဇေယိ။

သာပဋ္ဌာစာရာ၊ ကျေးဇူးတော်သခင် ထိုပဋ္ဌာစာရီဘိက္ခုနီ အရှင်မကြီးသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနုကမ္မာယ၊ ကယ်ဆယ်သောအား သနားတော်မူလှသဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပေးတော်မူလေသည်။ တတော၊ ထိုရဟန်းပြုပြီးသော နောက်၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဩဝဒိတွာန၊ နည်းညွှန်လမ်းပြ ဆုံးမတော်မူပြီးသည် ရှိသော်။ ပရမတ္ထေ၊ မြင့်မြတ်သော အကျိုးစီးပွားတို့ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း၌။ နိယောဇေသိ၊ အမြန်ဆိုက်ရောက်အောင် ဆွဲဆောင်တော်မူပေသတည်း။

တဿာဟံ ဝစနံ သုတွာ၊ အကာသီ အနုသာသနိ။  
အမောယော အယျာယော ဝါဒေါ၊ တေဝိဇ္ဇာမ္ပိ အနာသဝေါ။

တဿာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီ ထေရီဥက္ကဋ္ဌ အရှင်မြတ်၏။ ဝစနံ၊ ဟောကြားတုံလတ်စကားမြတ်ကို။ သုတွာ၊ သဒ္ဓါဇောထက်ထက်မြက်မြက်နှင့် နှစ်သက်စွာ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနုသာသနိ၊ ထေရီကြီးဟောကြားဆုံးမတော်သည့်အတိုင်း။ အကာသီ၊ မတွန့်မဆုတ် အဟုတ်ကြိုးစားကာ လိုက်နာကျင့်ကြံခဲ့ပါသည်။ အယျာယောဝါဒေါ၊ ကျေးဇူးတော်သခင် အရှင်ထေရီမကြီး၏ ဆုံးမပြောကြား ဩဝါဒစကားတော်သည်။ အမောယော၊ အချည်းနှီး မဟုတ်ပါတကား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အနာသဝေါ၊ စီးသွန်းကျလျှောအာသဝေါ ကင်းပြတ်၍ မြင့်မြတ်သောရဟန္တာသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၍နေပါသတည်း။

စန္ဒာထေရီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မသည် ရဟန္တာဖြစ်သည်ကစ၍ အသက်ကုန်ဆုံးသည်တိုင်အောင် သာသနာတော်ဝန်ကို အားသွန်ကြိုးပမ်းထမ်းဆောင်တော်မူပြီးလျှင် အမြိုက်ကြငှန်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ စံမြန်းသွားတော်မူပေပြီ။

စန္ဒာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### ဘိက္ခုနီသုံးကျိပ်တို့၏ အပဒါန်ဝတ္ထု

ရှေးလွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့၏ လက်ထက်တော်အခါတို့၌ အမျိုးကောင်းသမီး သုံးကျိပ်တို့သည် ကုသိုလ်ရေးနှင့်ဆိုင်သော အသင်းတစ်သင်းကို ဖွဲ့စည်းသည်။ သူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သံသရာဝဋ်မှ အတူတကွ ကျွတ်လွတ်ကြရန် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် လျှာဒါန်းခြင်း၊ သီတင်းသီလ ဆောက်တည်ခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ ပွားများခြင်း အစရှိသော ပါရမီ အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးခဲ့ကြသည်။

ထို အမျိုးသမီးသုံးကျိပ်တို့သည် ယခုရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်တော်သို့တိုင်အောင် သံသရာဘဝအစဉ်အဆက်တို့၌ အဖော်တစ်စုအဖြစ် ချမ်းချမ်းသာသာ ကျင်လည်၍ လာခဲ့ရသည်။ အသင်း၏ဥက္ကဋ္ဌမှာ ပဋာစာရီထေရီလောင်းလျာဖြစ်သည်။

#### ပါရမီရင့်သူများ

ယခုရှင်တော်ဘုရားလက်ထက်တော်အခါတွင်မူ သုံးကျိပ်သောသူတို့သည် သာဝတ္ထိနယ်တစ်ဝန်းတွင် ချမ်းသာသော အမျိုးသမီးကလေးများ ဖြစ်လာကြသည်။ ပါရမီဓာတ်ခံ ရင့်သန်လာခဲ့ကြသူများပီပီ သူတို့တစ်သိုက်သည် အရွယ်သို့ ရောက်သော် လူတို့ဘောင်၌ အိမ်ရာထောင်ပြီး မနေလိုကြပေ။

သူတို့၏ အလေ့အကျင့်နှင့် အလုပ်သည် ဘုရားသွားခြင်း၊ ကျောင်းတက်ခြင်း၊ ဝတ်တက်ခြင်း၊ တရားနာခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ အားထုတ်ခြင်း၊ ပါဠိသုတ္တန်တို့ကို ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ ယုဝတီအပျို့ သူငယ်ချင်းတို့အား သဒ္ဒါတရားတက်ကြွအောင် စွမ်းနိုင်သမျှ တရားဟောပြောခြင်း စသည့် ကုသိုလ်ရေးအလုပ်များသာဖြစ်သည်။ သူတို့၏ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အပြုအမူများသည်လည်း လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သည့် လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော အပြုအမူမျိုးမဟုတ်ကြပေ။ စကားမှာလည်း ဟီရိဩတ္တပ မပြတ်ဆင်ခြင် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ အဘိဓမ္မာနှင့် စပ်ဆိုင်သည့် တရားစကားများသာ ဖြစ်ကြသည်။ ဝတ်ပုံ၊ စားပုံ၊

သွားလာပုံတို့သည် တရားရှင် ဥပါသိကာမတို့၏ အမူအရာများဖြစ်၍ မြင်ရသူအဖို့ လွန်စွာ ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသူများ ဖြစ်သည်။

ထိုအမျိုးသမီးသုံးကျိပ်တို့၏ သွားကြလာကြ အားထုတ်ကြပုံကိုမြင်သော် သာဝတ္ထိမြို့တော်သူ မြို့တော်သားတို့က သူတို့သုံးကျိပ်ကို လေးစားချစ်ခင်ကြသည်။ သုံးကျိပ်သော အမျိုးသမီးတို့က ကြည်ညိုလေးစားသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပဋာစာရီရဟန္တာထေရီကြီးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပဋာစာရီ ဘိက္ခုနီထံသို့ မကြာမကြာ သွားရောက်ပြီး တရားနာလေ့ရှိကြသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ပဋာစာရီ ဘိက္ခုနီထေရီကြီးက ထိုအမျိုးသမီးသုံးကျိပ်တို့အား ရုပ်တရား နာမ်တရား နှစ်ပါးအပေါ် တရားအမြင်ထင်အောင် ဤသို့ ဟောပြောတော်မူသည်။

ပဋာစာရီဟောပြပုံ

ထိုအမျိုးသမီးသုံးကျိပ်တို့ကို ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းသို့ ဝင်ခါနီးတွင် 'သင်တို့၏ ခြေများကို ဆေးကြောကြ၊ ခြေဆေးသည့်အခါ စီးကျသွားသော ခြေဆေးရေများကို သေသေချာချာ စိုက်၍ကြည့်ကြ၊ ခြေဆေးရေများသည် မြေကြီးအတွင်းသို့ စိမ့်ဝင်ပျောက်ဆုံးသွားသကဲ့သို့ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတရားတို့သည်လည်း မြဲသည်ဟုမရှိ။ အလုံးစုံ ချုပ်ဆုံးကုန်ရသည်ချည်းသာ ဖြစ်သည်။ မမြဲသော တရားမှန်သမျှ ချမ်းသာသည်ဟု မဆိုနိုင်။ အမှန်စင်စစ် ဆင်းရဲတုံးဖြစ်သည့် မမြဲသောတရား၊ ဆင်းရဲသော တရားများကို ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု ဘယ်မှာ စွဲလမ်းထိုက်ပါ့မည်နည်း။ အချုပ်အားဖြင့် ငါမဟုတ်၊ အနတ္တအစစ်သာ ဖြစ်သည်။

ပဋာစာရီ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကြီးသည် 'ခြေဆေးကြ၊ ခြေဆေးကြ'ဟု အမြဲ ဟောကြားဆုံးမလေ့ရှိတော်မူသည်။ ခြေဆေးရေ တရားကို ဟောကြားတော်မူခြင်းမှာ ထေရီကြီးကိုယ်တိုင် ခြေဆေးရေကိုကြည့်ကာ ဝိပဿနာတင်ပြီး တရားအားထုတ်ရာမှ ရဟန္တာဖြစ်တော်မူခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌ တရားဖြစ်၍ ပိုမိုအလေးထားဟောကြားခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ဘိက္ခုနီသုံးကျိပ်တို့၏ အပဒါန်ဝတ္ထု ၄၂၁

တပည့်ဖြစ်သူ သုံးကျိပ်သော အမျိုးသမီးတို့သည် ထေရီကြီး ဟောပြော ပြသသည့်တရားကို အလွန်သဘောကျ နှစ်ခြိုက်ရုံသာမက လက်တွေ့ဒိဋ္ဌ မျက်မြင်တရားဟုလည်း ခံယူကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ခင်၊ တရားလည်း မင်ကြသဖြင့် ဤထေရီကြီးထံ၌ပင် ရဟန်းပြုကြတော့သည်။

ပုဂ္ဂိုလ်လည်းခင်၊ တရားလည်းမင်

ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသောအခါ သုံးကျိပ်သောထေရီတို့သည် ပဋာစာရီထေရီ၏ နည်းပေးလမ်းညွှန်ပြုမှုနှင့်အညီ ဝိပဿနာဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများအားထုတ်ကြရာ သုံးကျိပ်စလုံးပင် ရဟန္တာဖြစ်တော်မူကြသည်။

ထို့နောက် ကျေးဇူးရှင် ပဋာစာရီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မကြီး၏ထံ၌ ဝပ်တွား ရှိခိုးပြီး သုံးကျိပ်သော ထေရီတို့က ဤသို့လျှောက်ထားကြပြန်သည်။ 'ကျေးဇူး ဂုဏ်ထု မေရုသဖွယ် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှပေသော အို . . . အရှင်မကြီးဘုရား၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံသဖြင့် တပည့်တော်တို့မှာ ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြပါကုန်ပြီ။ ကျေးဇူး တော်ကို ရှုမျှော်ဆင်ခြင်သောအားဖြင့် ယနေ့မှစ၍ တပည့်တော်မတို့သည် ကျေးဇူးရှင် သခင်မကြီးဘုရားကို မခွဲမခွာ အမြဲခြံရံကာ လုပ်ကျွေးခစားနေကြပါမည် ဘုရား၊ အသုရာစစ်မြေပြင်၌ အောင်မြင်တော်မူသော အရှင်သိကြားမင်းကို တာဝတိံသာနတ်များအပေါင်းတို့ ခြံရံခစားကြသကဲ့သို့ပါ ဘုရား။'

ဘိက္ခုနီသုံးကျိပ်တို့၏ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။

အာယမာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

လွန်ခဲ့သော ကိုးဆယ်နှစ် ကမ္ဘာထက်တွင် တိဿအမည်တော်ရှိသော ရှင်တော်ဘုရား ပွင့်တော်မူသည်။ ထိုဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါ၌

55A ထေရီအပဒါန်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဤထေရီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးကလေးသည် မထင်ရှားသော အမျိုးအနွယ် တစ်ခုတွင် လူဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဘုရားရှင်အား တစ်ဖွန်းစာဆွမ်းဦးလှူဖူးသူ

တစ်နေ့တွင် တိဿမြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ပါးတည်း ဆွမ်းခံကြွတော် မူလာသည်။ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာသော တိဿမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရ သဖြင့် အမျိုးကောင်းသမီးကလေးသည် သဒ္ဓါတရား နိုးထဖြစ်ပေါ်လာပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝခြင်းမရှိသော်လည်း စေတနာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူဖြစ်၍ ချက်ပြီ အသင့်ရှိသော ထမင်းအိုးထဲမှ တစ်ဖွန်းစာမျှလောက်ရှိသော ဆွမ်းဦးကို ခူးကာ ဘုရားရှင်အား လောင်းလှူလိုက်သည်။

စေတနာအဓိက

ဆွမ်းကလေးတစ်ဖွန်း တစ်ယောင်းမှစာသည် ပြောပလောက်အောင် တန်ဖိုးကြီးမားသည့် ပစ္စည်းမဟုတ်ပါ။ သို့သော် အလှူပေးလှူရာ၌ စေတနာ သည် အဓိကကျသည် မဟုတ်ပါလော။ မလှူမီ၊ လှူဆဲနှင့်လှူပြီး ကာလ သုံးပါးတွင် ဖြစ်ပေါ်သော စေတနာသုံးတန် ထက်သန်ရေးသည်သာ အရေးကြီး လှပေသည်။ အလှူဝတ္ထုတန်ဖိုး နည်းပါးသော်လည်း စေတနာအား သဒ္ဓါအား များလျှင် ညောင်စေ့လောက်လှူသော်လည်း ညောင်ပင်ကြီးလောက် အကျိုး ပေးတတ်သည်။ အလှူဝတ္ထု ပစ္စည်းတန်ဖိုးများသော်လည်း စေတနာမပါသည့် အလှူဖြစ်လျှင် ညောင်ပင်ကြီးလောက် လှူသော်လည်း ညောင်စေ့လောက် မျှသာ အကျိုးကိုရခွင့်ကြုံမှ ရတတ်ကြသည်။

ဘုရားရှင်က ပျာဒိတ်ပေးပြီ

ဤထေရီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးကလေးသည် စေတနာထက်ထက် သန်သန်ဖြင့် တစ်ဖွန်း တစ်ယောင်းမှစာမျှသော ဆွမ်းကိုလှူဒါန်းသည့်အခါ တိဿရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဤဒါနတန်ခိုးကြောင့် အကျိုးမည်မျှလောက်



ကြီးကျယ်ပါမည်နည်းဟု အနာဂတံသဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူသော်  
ရရှိလာမည် အကျိုးတရားကို မြင်တော်မူသဖြင့် အလှူရှင်ကလေးအား ဤသို့  
ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်။

ပဋိဂ္ဂဟေတွာန သမ္ပဒ္ဓေါ။ တိဿော လောကဂ္ဂနာယကော။

ဝီထိယံ သဏ္ဍိတော သတ္တာ။ ဗျာကာသိ အနုမောဒနံ။

လောကဂ္ဂ နာယကော၊ လောကသုံးပါး၏ ရှေ့သွားဦးဆောင် အခေါင်  
အဖျား ဖြစ်တော်မူသော။ တိဿော၊ တိဿ အမည်ရှိသော။ သမ္ပဒ္ဓေါ၊ တရား  
ဥသယ့် အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင်တော်မူပြီးသော။ သတ္တာ၊ ရှင်တော်မြတ်  
ဘုရားသည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာန၊ ဆွမ်းခံတော်မူရင်းပင်လျှင်။ ဝီထိယံ၊ ခရီးလမ်း  
၌။ သဏ္ဍိတော၊ ရပ်တန့်တော်မူလျက်။ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ အနု  
မောဒနာ စကားကို။ ဗျာကာသိ၊ ခံတွင်းတော်ကြိုင်ရန်ဖြင့် လှိုင်ပြန်စွာ ဤသို့  
မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ကဋ္ဌဇ္ဈဘိက္ခံ ဒတွာန၊ တာဝတိံ သံ ဂမိဿသိ။

ဆတ္တိံ သ ဒေဝရာဇနံ၊ မဟေသိတ္တံ ကရိဿသိ။

ဘဒ္ဒေါ အို... အမျိုးသမီး။ ကဋ္ဌဇ္ဈဘိက္ခံ၊ တစ်ဖွန်း တစ်ယောင်းမ  
စာမျှလောက်သော ဆွမ်းကို။ ဒတွာန၊ စေတနာဖြူဖြူဖြင့် ပေးလှူရသော  
ကောင်းမှုကြောင့်။ တာဝတိံ သံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့။ ဂမိဿသိ၊ ယခုဘဝ  
အဆုံးတွင် ပြုံးခနဲ ဆိုက်ရောက်ရလတ္တံ့။ ဆတ္တိံ သဒေဝရာဇနံ၊ သုံးကျိပ်  
ခြောက်ပါးသော နတ်မင်းကြီး တို့၏။ မဟေသိတ္တံ၊ နတ်မိဖုရားကြီးအဖြစ်ကို။  
ကရိဿသိ၊ ပြုရလတ္တံ့။

သမ္ပတ္တိံ အနုဘဝိတွာန၊ ပဗ္ဗဇိဿသိ တိဂ္ဂနာ။

သဗ္ဗာသဝေ ပရိညာယ၊ နိဗ္ဗာယိဿသိ နာသဝေါ။

ပုံစောက်စုံထေရီအိပ်ဒါနိဝတ္ထုတော်ကြီး

သမ္မတ္တိ၊ လူနတ်စည်းစိမ် ကြီးရပ်ငြိမ်ကို။ အနာသဝိတာန၊ တမ်းတိမ်အောင်  
 ခံစားစိစားပြီးသည်ရှိသော်။ အနာဂတေ၊ နောင်ပွင့်လတ္တံ့သော ဧကိတမ  
 မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ အကိစ္စနာ၊ ကြောင်ကြားရိမ်ရခြင်းမရှိဘဲ။  
 ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ရဟန်းပြုရလတ္တံ့။ တမ၊ ထိုသို့ရဟန်းပြုသောအခါ၌။ သဗ္ဗာသဝေ၊  
 အလုံးစုံသော ကိလေသာ အာသဝေါတရားတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပဟာန ပရိ  
 ဉာဏ်ဖြင့် စွန့်ခွာ၍။ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းပြတ် ရဟန္တာမြတ်ဖြစ်လျက်။  
 နိဗ္ဗာယိဿသိ၊ သံသရာဇာတ်သိမ်း၍ အငြိမ်းကြီးငြိမ်းလတ္တံ့။

တိဿမြတ်စွာဘုရားသည် လမ်းခရီး၌မတ်တပ် တန့်ရပ်တော်မူလျက်  
 ဆွမ်းအလှူရှင်မကလေးအား ဗျာဒိတ်စကား ပြောကြားတော်မူပြီး ကောင်း  
 ကင်ခရီးသို့ စျာန်ယာဉ်စီး၍ ပြန်ကြွတော်မူသည်။

ဤသို့ ဘုရားရှင်စျာန်ယာဉ်စီးလျှင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပြန်ကြွတော်မူ  
 သည်ကို မြင်ရသော် ကောင်းကင်သို့ မော့ပြီး မျက်စိတစ်ဆုံး ဖူးမြော်လိုက်  
 သည်။ ထို့နောက် သူပြုလုပ်လှူဒါန်းခဲ့သော ဒါနကိုခဏခဏ၊ အာရုံပြုကာ  
 ဝမ်းသာကြည်နူးမှု ဖြစ်နေရှာသည်။

သတိရံလေအကျိုးကြီးလေ

ပြုလုပ်ပြီးဖြစ်သော ကုသိုလ်တရားကို အမြဲမမြတ် ပွားများဆင်ခြင်ကြရ  
 မည်ဟု ရှုပ်ထော်ဘုရား ပြောကြားတော်မူခဲ့သည် မယုတ်ပါလော။ ဒါန သီလ၊  
 ဘာဝနာ အစရှိသော ကောင်းမှုကုသိုလ်များကို ပြုလုပ်ပြီးသည်အခါ အမြဲ  
 မပြတ် ဆင်ခြင်ပွားများနိုင်စေ့ ပို၍ အကျိုးရှိလေပင်ဖြစ်သည်။

ဒါနအကျိုးခံစားရခြင်းမဟုတ်

ဆွမ်းအမကလေးသည် ထိုဘဝမှ စုတေကွယ်လွန်သွားသော် လှူခဲ့သော  
 ဆွမ်းတစ်ဖွန်း တစ်ယောင်းမ၏ ကုသိုလ်ကြောင့် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့  
 ရောက်ရှိသွားရသည်။ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်တွင် အခြားနတ်သမီးများထက်  
 အရောင်အဆင်းနှင့် ဂုဏ်သတင်း သာလွန်သူဖြစ်ရသည်။

ငါတို့ဘုရားရှင်လတ်ထက်

တိဿမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်မူစ၍ ယခု ရှင်ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားပွင့်သည့်တိုင်အောင် ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝတို့ ဌိသာ ကောင်းမွန်စွာ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။

ယခုရှင်တော်ဂေါတမဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်သို့ ရောက်သော အခါ ကောသဇ္ဈိပြည်၏ မြို့တော် ဥဇ္ဇေနိရိသုဋ္ဌေးမျိုး၌ လူဖြစ်လာခဲ့ပြန်သည်။ သူ၏ ရုပ်အဆင်းသည် လွန်စွာလှပ၍ ကြည်ကြည်လင်လင် လန်းလန်း ဆန်းဆန်းရှိကာ ပဒုမ္မာကြာပန်းနှင့် တူသောကြောင့် 'ပဒုမဝတီ'ဟု အမည်ထူး ရရှိသည်။ အရွယ်ရောက်လာသော် သူ၏ထူးခြားသော အလှအပနှင့် အခြား အကြောင်းများကြောင့် ကျော်ကြားသည်ထက် ကျော်ကြားကာ လူသိများ သည်ထက် များလာတော့သည်။

အပြုအစုအယုအယ ကောင်းသူ

သို့သော် သူသည် အိမ်ထောင်မပြု၊ သူဝန်းကျင်၌ သာမန်အရပ်သား ယောက်ျားများ၊ နန်းတော်အသိုင်းအဝိုင်းမှ မင်းညီမင်းသားများ အပါအဝင် အမျိုးသားတို့ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေကြသည်။ သူဌေးသူကြွယ်တို့လည်း ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အလွှာစုံမှ ပူရိသပရိသတ် ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေခြင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ သူ၏ အပြုအစု အယုအယ ကောင်းလွန်းသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

နဂရသောဘိနီ

သူ့အလုပ်ကား သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးကို ရင်းနှီးရသည့်အလုပ် ဖြစ် သည်။ ထိုခေတ်တိုအချိန်က သူ၏အလုပ်မျိုးသည် အများတကာတို့ စက် ဆုတ်ရွံရှာအထင်သေးခြင်းခံရသော အလုပ်မဟုတ်ပေ။ ပါဠိစာပေကျမ်းဂန် တို့၌ သူတို့လိုအလုပ်မျိုး လှုပ်ရှား/အမျိုးသမီးများကို နဂရသောဘိနီဟု ခေါ်ဆို ဖော်ပြကြသည်။

၄၂၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

နဂရသောဘိနီ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ မြို့ရွာကို တင့်တယ်အောင်၊ စည်ကားအောင်လုပ်သူဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ ထိုအချိန်က နဂရသောဘိနီခေါ် ပြည့်တန်ဆာမတို့ထံ ယောက်ျားတိုင်း သွားလာနိုင်ကြသည်မဟုတ်ပေ။ ထိုခေတ်အခါ၏ ငွေကြေးအရပင် ဈေးကြီးလွန်း၊ ကြေးကြီးလွန်းသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုခေတ်က မြို့ရွာတည်လျှင် နဂရသောဘိနီခေါ်သည့် အမျိုးသမီးတို့လည်းရှိရသည်။ သို့မှ ထိုမြို့ထိုရွာ စည်ကားသည်။ ပဒုမဝတီ၏ ဂုဏ်သတင်းသည် သူ့နေထိုင်သည့် တိုင်းနယ်ပြည်နယ်တွင်သာမက သူ့နေရာဌာနနှင့် ဝေးကွာသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အထိပင် ကျော်ကြားနေသည်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင်သည် ထိုအချိန်က ဝိမ္ဘိသာရမင်းကြီး ဖြစ်သည်။ မင်းကြီး ဝိမ္ဘိသာရသည် ပဒုမဝတီအကြောင်းကို ကြားသိရာမှ သူမနှင့်တွေ့လို၊ ဆက်ဆံလိုသော ဆန္ဒများ အပြင်းအထန် ဖြစ်လာသည်။

မင်း၏ဆန္ဒဖြည့်ရန်

ဝိမ္ဘိသာရမင်းကြီးသည် သူ့ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်နေပုံအကြောင်းကို သူ၏ပုရောဟိတ်အမတ်ကြီးအား ပြောပြသည်။ ပုရောဟိတ်အမတ်ကြီးက ထိုကိစ္စအောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် ကမ္မဇိဒ္ဓိတန်ခိုးရှိသူ နတ်ဘီလူးကြီး ကုမ္ဘီရကိုခေါ်ကာ ထိုကိစ္စဆောင်ရွက်ပေးရန် ပြောပြလိုက်သည်။ နတ်ဘီလူးကြီးသည် သူ၏တန်ခိုးဖြင့် ဘုရင်ဝိမ္ဘိသာရအား ဥဇ္ဇေနီပြည်ရှိ ပဒုမဝတီခန်းကြာဆောင်သို့ အရောက်ပို့ပေးလိုက်သည်။

လက်စွပ်ပေးပြီးပြန်ပြီ

ဘုရင်ဝိမ္ဘိသာရမင်းကြီးနှင့် ပဒုမဝတီတို့ ထိုသို့ ဆက်ဆံရာမှ ပဒုမဝတီတွင် သန္ဓေရသွားတော့သည်။ သူ့ သန္ဓေစွဲတည်ပြီဖြစ်ကြောင်း ပဒုမဝတီက ဘုရင်ကြီးအား ပြောပြသည်။ ထိုအခါ ဘုရင်ကြီးက သားယောက်ျားကလေး ဖွားမြင်လျှင် ကောင်းမွန်စွာ ပြုစုပြီး ငါ့ထံပို့ပါဟု မှာသည်။ မင်းတံဆိပ် ခတ်နှိပ်ထားသော လက်စွပ်ကိုလည်း သားယောက်ျားဖွားမြင်လျှင် အတူပို့ရန် မှာထား

သည်။ ထို့နောက် နတ်ဘိလူး၏တန်ခိုးဖြင့် သူစံရာ ရာဇဂြိုဟ်သို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။

ပဒုမမင်းသားဖွားမြင်

သားသန္ဓေတည်၍ ဆယ်လစေ့သောအခါ ပဒုမဝတီသည် သားကလေးဖွားမြင်သည်။ ဘေးရန် အန္တရာယ် ကင်းရှင်းစွာဖြင့် ဖွေးဖွားလာသော သားဖြစ်၍ 'အဘယ'ဟု နာမည်ပေးထားသည်။ ပဒုမဝတီသည် မဟာမျိုး မဟာနွယ်ဖြစ်သော သားကလေးကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသည်။

သားတို့အမျိုးသည် မဟာမျိုးမဟာနွယ်

အဘယ သတို့သား တတ်သိနားလည်တတ်သော အရွယ်ရောက်သော အခါ သူ့ဖခင်၏ အကြောင်းကိုမေးသည်။ ထိုအခါ ပဒုမဝတီက ငါ့သားသည် မဟာမျိုး မဟာနွယ်ဖြစ်သည်။ သား၏ဖခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် ဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ မင်းကြီးပေးခဲ့သော မင်းတံဆိပ်ပါ လက်စွပ်ကိုလည်း သားအား ပြလိုက်သည်။

ထို့နောက် သား၏ဆန္ဒနှင့်အညီ သားဖြစ်သူ အဘယကို လက်စွပ်နှင့် တကွ ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရထံပို့ပေးလိုက်သည်။

ခွဲခွာနေခဲ့ရပြီ

ပဒုမဝတီကိုယ်တိုင်မှာမူ သူ့ဘဝသည် နာဂရသောဘီနီခေါ် ပြည်တန်ဆာဘဝဖြစ်၍ သား နှင့်အတူ လိုက်မသွားခဲ့ဘဲ ခွဲခွာကာနေခဲ့ရသည်။

မင်းမှာသစ္စာ

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ရောက်လာသော သားတော်နှင့် သူပေးခဲ့သော လက်စွပ်တို့ကို မြင်သော် သားဟူသော ချစ်ခြင်းဖြင့် အဘယကို ကောင်းမွန်

ပုံထော်စုံထော်ရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

စွာ လက်ခံသည်။ ချစ်ခင်ရသော သားတော်လည်းဖြစ်၊ မိမိကတိအတိုင်းလည်း ပို့ရောက်လာသူဖြစ်၍ အဘယကို နယ်စားပယ်စားအရာပေးသည်။ အမည်ကိုလည်း အဘယကုမာရဟုတွင်စေလိုက်သည်။ မင်းမှာ သစ္စာ၊ လူမှာကတိ ဆိုသောစကားနှင့်အညီ မဖိုးကြီးကျင့်သုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အဘယကုမာရသည် ထိုအချိန်မှစပြီး မင်းသားတစ်ဦး၏ အဆောင်အယောင်ပြည့်စုံစွာဖြင့် စတင်နေခဲ့ရသည်။

သမားကျော် ဇီဝက

ထိုခေတ်အခါ၏ ဓလေ့ထုံးစံဟုပင် ဆိုရမည်လားမသိပါ။ အဘယမင်းသားသည်လည်း အရွယ်ရောက်သောအခါ ပြည်တန်ဆာတို့နှင့် ဆက်ဆံခဲ့ဖူးသည်။ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်စု သမားအကျော်အမော် ဆရာကြီး ဇီဝကသည် ဤအဘယမင်းသားနှင့် ပြည့်တန်ဆာမတို့ ဆက်ဆံရာမှ မွေးဖွားလာခဲ့သူဖြစ်သည်။

နဂရသောဘိနီဘဝတွင် ရှိနေခဲ့သော အဘယမင်းသား၏ မိခင် ပဒုမဝတီသည် ကျော်ကြားလာသော သားတော် အဘယကုမာရ ဂုဏ်ကြောင့် သားတော်ကို ထောက်ထားကာ သူ့လုပ်ငန်းကို စွန့်လွှတ်လိုက်သည်။ သို့သော် သားနှင့်အမိတို့ ချမ်းမြေ့စွာ အတူနေရခွင့်ကိုမူ မရသေးပေ။

သံဝေဂကြောင့် ရဟန်းဘောင်ဝင်ပြီ

အဘယမင်းသားသည် ခမည်းတော် ဝိမ္ဗိသာရမင်းကြီး စိုးစံစဉ်အခါက ချမ်းသာစွာ စံစားနေခဲ့ပြီးနောက် အဇာတသတ်၏ ကြံစည်ချက်ဖြင့် ခမည်းတော်မင်းတရားကြီး နတ်ရွာလားတော်မူခဲ့ရသည်။ ထိုအခါ အဘယမင်းသားမှာ သံဝေဂများစွာဖြစ်ပွားပြီး လူတို့ဘောင်ကို ခွာရှောင်ကာ သာသနာ့ဘောင်တွင် ရဟန်းပြုသွားတော့သည်။ ထိုအခါမှစ၍ အဘယမထေရ် ဖြစ်လာရတော့သည်။

သားနှင့်လည်းပြန်တွေ့၊ တရားလည်းနာ

အဘယမင်းသား ရဟန်းပြုသွားပြီဟု သိရသောအခါ သူမိခင်သည် တမ်းမြောက် ဝမ်းသာဖြစ်ရှာသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ မင်းသားဘဝတုန်းကလို မဟုတ်ဘဲသားထံ ထွက်ခွင့်ဝင်ခွင့်၊ ဖူးမြော်ခွင့်နှင့် တရားနာခွင့်ရရှိကာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကွေကွင်းနေရပြီးကာမှ သားနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သားရဟန်းအား ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် အမြဲမပြတ် ထောက်ပံ့ခိုးမြှင့်နိုင်သည်။

မယ်တော်ကြီးပဒုမဝတီ၏ နဂိုမူလစရိုက် သဘာဝမှာ ရှုပတဏှာ အမြဲ မပြတ် အာသာဆန္ဒကြီးသူ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကိုသာ လှအောင်ပအောင် ပြုပြု ပြင်ပြင် ဝတ်ဆင်ဖိးလိမ်းနေသူဖြစ်သည်။ မယ်တော်ကြီး၏ အလေ့ဝါသနာ စရိုက်များကို သားဖြစ်သူ အဘယထေရီက သိမြင်တော်မူ၍ ဓမ္မကထာဖြင့် ဆုံးမတော်မူမည်ဟု ကြံစည်ပြီး တစ်နေ့သောအခါ မယ်တော်ကြီး တရားနာလာ သည်တွင် ကာယဂတာ သတိပဋ္ဌာန်းကို ဤသို့ ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သားကဟောသော တရား

ဥဒ္ဓံ ပါဒတလာ အမ္မ၊ အဓော ဝေ ကေသမတ္တကာ။

ပစ္စဝေက္ခဿု မံကာယံ၊ အသုစိ ပုတိဂန္ဓိကံ။

အမ္မ၊ မယ်တော်ကြီး။ ပါဒတလာ၊ အောက်ခြေဖဝါးအပြင်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက် ဆံဖျားသို့တိုင်အောင်။ ကေသမတ္တကာ၊ အထက်ဆံဖျားမှ။ အဓော၊ အောက် ခြေဖဝါးသို့တိုင်အောင်။ ဝေ-ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အမှန် ဧကန်စူးစိုက် သောနည်းဖြင့်။ က္ကမံကာယံ၊ ဤကိုယ်တစ်ခုလုံးကို။ ပစ္စဝေက္ခဿု၊ ဖေ့စေ့ငုငု ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပါလော့။ အသုစိ၊ ခင်ဖွယ်မင်ဖွယ်စင်ကြယ်သောအစု ဘာ တစ်ခုမျှမရှိဘဲ ပကတိစက်ဆုပ်ဖွယ်ကြီး ဖြစ်နေပုံကို။ ပစ္စဝေက္ခဿု၊ ဉာဏ်ဖြင့် မိအောင် ထိထိခိုက်ခိုက်ရှုလိုက်ပါလော့။ ပုတိဂန္ဓိကံ၊ ဘယ်နေရာ တစ်ကွက်

56A ထေရီအပါဒါန်



၄၃၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ကလေးမှ မွေးတယ်လို့မရှိ ပကတိဟောင်ပုပ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကြီးဖြစ်ပုံကို။  
ပစ္စေဝေက္ခသု၊ ဉာဏ်မှီတိုင်းပေါ်အောင် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြီး ရှုလိုက်ပါလော့။

ပုဂ္ဂိုလ်လည်းခင် တရားလည်းမြင်

ဤသို့ မထေရ်က ဟောကြားသောအခါ ပုဂ္ဂိုလ်ခင်ပြီးဖြစ်၍ တရားလည်း  
မြင်ပြီဖြစ်ရာ သားဟောသောတရားကို သဘောအကျကြီးကျလျက် သူ၏  
ကိုယ်ခန္ဓာအပေါ် စက်ဆုပ်ဖွယ်အဖြစ် မြင်လာတော့သည်။

အဘယမာတာရဟန်းဖြစ်ပြီ

အဘယမာတာ ခေါ် အဘယထေရ်၏ မယ်တော်ကြီးသည် ကျွတ်တမ်း  
ဝင်လုနီးနီး ပါရမီရင့်သန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းဖြစ်သည်။ ဘဝါဘဝက ပါရမီ  
တို့ကို ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးခဲ့ဖူးသူလည်း ဖြစ်သည်။ တရားသဘောသက်ဝင်၍  
မိမိကိုယ်ပေါ်တွင် ခင်မင်တွယ်တာခြင်း ကင်းသည်ထက် ကင်းသွားသည်။  
ထို့နောက် များမကြာခင်လူ့ဘောင်မှာပင် နေချင်သောဆန္ဒမရှိသဖြင့် ဘိက္ခုနီတို့  
ကျောင်းသို့သွားပြီး ရဟန်းပြုသည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

အဘယမာတာသည် ဘိက္ခုနီရဟန်းဖြစ်ပြီးသော် သားတော်ဟောကြား  
မြတ်တရားကို ပွားများဆင်ခြင်ရာ ဉာဏ်ပညာပွင့်လင်း၍ ကိလေသာကို  
ဖြိုခွင်းပြီး အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်သွားတော့  
သည်။

ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သော် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့် သားတော်၏  
ကျေးဇူးကြောင့် ထူးမြတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်ရပေသည်တကားဟု အားရ  
နှစ်သက်စွာ ဤသို့ဥဒါန်းကျူးရင့်လေတော့သည်။

ဥဒါန်းကျူးပုံ

ဧဝံ ဝိဟရမာနာယ၊ သဗ္ဗော ရာဂေါ သမ္မဟတော။  
ပရိဋ္ဌာဟော သမုစ္ဆိန္နော၊ သီတိဘူတာမှိ နိဗ္ဗုတာ။

ဝေ၊ ဤသို့ သားတော်ဟောကြားသော တရားအတိုင်း။ ဝိဟရမာနာယ၊ ဆင်ခြင်ပွားများတရားအားထုတ်၍ နေသော အကျွန်ုပ်သည်။ သဗ္ဗောရာဂေါ၊ တပ်မက်သမျှ ရာဂဥသု အလုံးစုံကို။ သမူဟတော၊ မကျန်မကြွင်း အရှင်းပင် နုတ်ပယ်အပ်လေပြီ။ ပရိဋ္ဌာဟော၊ ကိလေသာဟူ မီးအပူကို။ သမုစ္ဆိန္နော၊ အလုံးစုံခုတ်ထွင်၍ သုတ်သင်ရှင်းလင်းအပ်လေပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းလေပြီးသည်ဖြစ်၍။ သီတိဘူတာမ္ပိ၊ သံသရာဝဋ် ဘေး ကျွတ်လွတ်ဝေး၍ အအေးကြီး အေးခဲ့လေပြီတကား။

ဘဝဖြစ်စုံပြန်ဟောပြ

အတိတ်မှ ဘဝဇာတ်ကြောင်းစုံ၏ ဖြစ်ပျက်ပုံကိုလည်း အဘယထေရီ သည် ဤသို့ ပြန်လည် ဟောပြတော်မူပြန်သည်။

ဒွေဒဂုတေ ဣတော ကပ္ပေ၊ ယံကမ္မ မကရီ တဒါ။

ဒုဂ္ဂတိ နာဘိဇာနာမိ၊ ဘိက္ခာဒါနသိဒ္ဓံ ဖလံ။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္မာမှ။ ဒွေဒဂုတေ၊ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္မာ မြောက် သော။ တဒါ - တသို့ ကပ္ပေ၊ ထိုကပ်အခါ၌။ ယံကမ္မ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ ကို။ အကရီ၊ ပြုလုပ်ဆည်းပူးခဲ့လေ၏။ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးဘုံ ဒုဂ္ဂတိဘဝစုံကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိခဲ့စဖူးပါ။ ဣဒံ၊ ဤကဲ့ သို့ အကျိုးပေးထူးခြင်းသည်။ ဘိက္ခာဒါနသ၊ ဆွမ်းတစ်ဇွန်း တစ်ယောင်းမ လှူခဲ့ခြင်း၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဖြစ်ထွေ အမှန်ပေတည်း။

သုဒိန္နံ မေ ဒါနဝရံ၊ သုယိဋ္ဌာ ယာဂသမ္ပဒါ။

ကဋ္ဌဇ္ဈဘိက္ခံ ဒတ္တာန၊ ပတ္တာဟံ အစလံပဒံ။

မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒါနဝရံ၊ မြင့်မြတ်ထွတ်ဖူး အလှူထူးကို။ သုဒိန္နံ၊ ကောင်းစွာ လှူဒါန်းခဲ့ရပေပြီ။ ယာဂသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံဖွယ်အကြောင်း ပူဇော် ကောင်းကို။ သုယိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာပူဇော်ခဲ့ရပေပြီ။ ကဋ္ဌဇ္ဈဘိက္ခံ၊ တစ်ဇွန်း

၄၃၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တစ်ယောင်းမစာမျှလောက်သော ဆွမ်းကို။ ဒတွာန၊ စေတနာ ဖွေးဖြူလျက် ပေးလှူခဲ့ရသည့် အတွက်ကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အစလံ၊ ဘယ်လိုဆင်းရဲမှ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ဖြစ်အောင် မလှုပ်မရှားနိုင် သော။ ပဒံ၊ ချမ်း သာအခေါင် ခေမာသောင်ကမ်းယံ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တာ၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ဆိုက်ရောက်ခဲ့ရပေပြီ။

အဘယမထေရ်နှင့် မယ်တော်ကြီးဖြစ်သူ အဘယမာတာ ဘိက္ခုနီတို့ သည် ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာဖြစ်ကြပြီးသောအခါ အသက်တမ်း အတိုင်း တည်နေ၍ စုတိအဆုံးတွင် ဝဋ်သုံးပါးတို့၏ချုပ်ရာ မဟာအသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်အမြိုက်ကြငှန်း၌ စံမြန်းခိုလှုံတော်မူသွားကြလေပြီတည်း။

အဘယမာတာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



သုစာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ပွင့်တော်မူကြကုန်ပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တော်တွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ကာ ပါရမီတို့ကို ဖြည့် ဆည်းခဲ့သူဖြစ်သည်။

သာကေတသုလေး

ထိုသို့ဖြည့်ဆည်းပူးခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်နှင့် ပါရမီတော်တို့အရ ဤ ထေရီလောင်းလျာသည် ဗုဒ္ဓဂေါတမလက်ထက်တော်၌ သာကေတပြည်ရှိ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ သူဌေးတစ်ဦး၏ သမီးရတနာကလေးဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

ဖွားမြင်သောအခါ ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့်တကွ မိဘတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံး ကြည်လင်စေလျက် ကောင်းမွန်စွာ ဖွားမြင်လာသူဖြစ်၍ 'သုဇာတာ' ဟု သူ့ကို အမည်ပေးကြသည်။ ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကံက အကျိုးပေးသဖြင့် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ အလိမ္မာမှစ၍ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ ဂုဏ်အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံခဲ့သည်။

အိမ်ထောင်ကျခဲ့

အရွယ်ရောက်လာသောအခါ မိဘနှစ်ပါးတို့က ဝတ္ထုရားရှိသည့်အတိုင်း အမျိုးတူ၊ အနွယ်တူ၊ အရွယ်တူ၊ စည်းစိမ်တူ သူဌေးသားကလေးတစ်ယောက် နှင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုလုပ်ပြီး အိမ်ထောင်ချပေးခဲ့သည်။ မိန်းမတို့ခမ္မတာအတိုင်း လင်၏အိမ်သို့ လိုက်သွားခဲ့ရာ လင့်အိမ်သို့ရောက်သော အခါ ယောက္ခမကြီးများက သမီးရတနာကလေးတစ်ပါး ထွန်းကားလာသည် ဟု သဘောထားပြီး မြတ်မြတ်နိုးနိုး သိမ်းပိုက်ကာ ယုယုယယပင် အလိုလိုက် ကြသည်။

မာနကြီးသူ

ထေရီလောင်းလျာသည် လင်ယောက်ျားနှင့်အတူထကွ နေထိုင်ကာ လောကီစည်းစိမ်ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစား၍နေခဲ့သည်။ ယင်းသို့နေခဲ့ရမှုကြောင့် သူသည် အခြေကြီးရာမှ အနေကြီးလာကာ မာန်မာနလည်း ကြီးလာခဲ့သည်။ ကောင်းမွန်ထူးဆန်းသော ဝတ်စားတန်ဆာတို့ကိုသာ ဝတ်စားဆင်ယင်သည်။ ကျွန်အမှုလုပ်ပေါင်း များစွာတို့က သုဇာတာ့ထံပါးမှာ အမြဲမပြတ်ခစားသည်။ ကိစ္စကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့ကိုလည်း ကြည်ဖြူစွာပင် ဆောင်ရွက်ပေးကြ သည်။ လောကီစည်းစိမ်တွင် နစ်မွန်းပြီး အလွန် မာန်တက်နေသောကြောင့် တရားဓမ္မလုပ်ငန်းများနှင့် ကင်းကွာနေခဲ့သည်။ လင်ယောက်ျားနှင့် သွားအတူ လာအတူ ကြည်ဖြူယှဉ်တွဲလျက် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ သဘင်ပွဲ အမျိုးမျိုးတို့ကိုသာ တွဲကာနွဲ့ကာ လိုက်စား၍သာနေခဲ့သည်။

နက္ခတ်သဘင်သို့

တစ်နေ့သောအခါ ကြတ္တိကာနက္ခတ်ပွဲကြိုသည်နှင့် ကျေးကျွန်ပရိသတ် အပေါင်း ခြံရံကာ မိမိတို့ပိုင် ဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခုသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သောအခါ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် လိုအပ်သည့် အစားမျိုးစုံ အသောက်မျိုးစုံ အတီးအမှုတ်မျိုးစုံတို့ကို ဆောင်ယူ၍ သွားခဲ့ကြသည်။

ဥယျာဉ်အတွင်းသို့ရောက်သောအခါတွင်လည်း သူဌေးသမီး သုဇာတာ သည် ပျော်ရွှင်စရာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် မိမိအလိုရှိသမျှ အစွမ်းကုန် ပျော်ပါး၍ ရွှင်မြူးနေခဲ့သည်။ လင်ယောက်ျားကလည်း သုဇာတာ၏ အကြိုက်ကို လိုက်ကာ တစ်နေ့ပတ်လုံး တပြုံးပြုံးဖြင့် သုဇာတာ၏ ပျော်ရွှင်မြူးတူးနေပုံကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြည့်ရှုနေခဲ့သည်။

ထေရီလောင်းလျာသည် ဥယျာဉ်ဝင်ပန်းခြံကြီးအတွင်း၌ အလိုရှိ သမျှ ပျော်ရွှင်မြူးတူးပြီး ညနေချမ်းရောက်သောအခါ လင်ယောက်ျားနှင့်အတူ ယာဉ်ရထားစီးကာ အိမ်သို့ပြန်လာသည်။ အပြန်လမ်းခရီးတွင် 'အဇ္ဇန' အမည်ရှိ တောအုပ်ကိုရောက်သော် သုဇာတာက တောအုပ်အတွင်းသို့ဝင်၍ ပျော်ရွှင် နှစ်ခြိုက်စွာ ရှုစားလိုပြန်သည်နှင့် လင်ယောက်ျားကို တိုင်ပင်ပြီး ထိုအဇ္ဇန တောအုပ်အတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးရာနေရာ

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် အဇ္ဇန တောအုပ်အတွင်း၌ သီတင်း သုံးတော်မူလျက်ရှိသည်။ အဇ္ဇနတောအုပ်သည် သာကေတမြို့နယ်အတွင်း၌ ရှိသည်။ သာယာနုပျို၍ စိမ်းစိုထူးဆန်းသော တောအုပ်တစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။ သစ်ပင်များသည် မနိမ့်မမြင့် အဆင့်ဆင့် ပေါက်ရောက်ပြီး အကိုင်းအခက် တို့ဖြင့် မြွေးယှက် အုပ်ဆိုင်နေကြသည်။ အောက်မြေတလင်းသည် သဲဖြူ ခင်းထားသည့်ပမာ သာယာပြန့်ပျူးပြီး အထူး မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်။ မနီးမဝေးရှိ တောင်စောင်းမှ စီးကျနေသော စမ်းချောင်းကလေးသည်လည်း အေးမြကြည်လင်လျက် တသွင်သွင်စီးနေသည်။

ရဟန်းပြုရန် ဘုရားရှင်ထံခွင့်ပန်

ခင်ပွန်းသည်ထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရရှိသောအခါ သုဇာတာသည် ဘုရားရှင် ရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြုခွင့် ရရန်လည်း ခွင့်ပန် လျှောက်ထားသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က ဘိက္ခုနီတို့ထံ သုဇာတာအား ရဟန်းပြုပေးရန် လွှဲအပ်တော်မူသည်။ ရဟန်းဖြစ်တော်မူချိန်မှစပြီး သုဇာတာ သည်လည်း ရဟန္တာ အရှင်မ သုဇာတာထေရီအဖြစ် ကျော်ကြားသွားတော့ သည်။

ဥဒါန်းကျူးပုံ

ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသောအခါ မိမိဖြစ်ခဲ့ပုံအကြောင်းစုံကို ဆင် ခြင်တွေးတောကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူသည်။

အလင်္ကာတာ သုဝသနာ၊ မာလိနီ စန္ဒနောက္ခိတာ။  
သဗ္ဗဘရဏဘူသိတာ၊ ဒါသီဂဏပုရက္ခတာ။  
အန္ဓပါနံ စ အာဒါယ၊ ခဇ္ဇံ ဘောဇ္ဇံ အနပပကံ။  
ဂေဟတော နိက္ခမိတွာန၊ ဥယျာန မဘိဟာရယိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရေ၊ ရဟန်းမဖြစ်မီ ရှေးအခါ၌။ အလင်္ကာတာ၊ တင့်တင့်တယ်တယ် ခြယ်လှယ်ပြုပြင် တန်ဆာဆင်လျက်။ သုဝသနာ၊ ပိုးဖဲ ထည်လွှာ ကတ္တီပါကို ကောင်းစွာဝတ်ရုံလျက်။ မာလိနီ၊ မွှေးနံ့ကြိုင်ထုံ ပန်း မျိုးစုံတို့ကို အင့်အခိုင်နှင့်တကွ ပန်ဆင်လျက်။ စန္ဒနောက္ခိတာ၊ ရနံ့ကြိုင်မြူး စန္ဒကူးနံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံခြယ်လှယ်လျက်။ သဗ္ဗဘရဏဘူသိတာ၊ အဆင် တန်ဆာအလုံးစုံကို အကုန်ဆင်မြန်းလျက်။ ဒါသီဂဏပုရက္ခတာ၊ ကျွန်မ အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အနပပကံ၊ အလွန်တရာများပြားလှစွာ သော။ အန္ဓပါနံစ၊ ထမင်းဟင်းအဖျော် ယမကာများကိုလည်းကောင်း။ ခဇ္ဇံ၊ ခဲဖွယ်အမျိုးမျိုးကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ အပြည့်အစုံ လုံလုံလောက် လောက် ယူဆောင်ခဲ့ပြီးသော်။ ဂေဟတော၊ နေအိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာန၊ တပျော်

57A ထေရီအပဒါန်

၄၃၈

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တပါး ခမ်းနားထိန်ညှိ ထွက်ခဲ့ပြီး၍။ ဥယျာနံ၊ ပျော်ခင်းပြည့်စုံ ခိုင်ငံယုံသင်း  
ဥယျာဉ်တွင်းသို့။ အဘိဟာရယံ၊ နက္ခတ်သဘင် ပျော်ရွှင်ခြင်းငှာ သွားရောက်  
ခဲ့ပါသတည်း။

တတ္ထ ရမိတွာ ကီဠိတွာ၊ အာဂစ္ဆန္တိ သကံ ယရံ။

ဝိဟာရံ ဒဠှံ ပါဝိသိ၊ သာကေတေ အဉ္ဇနံ ဝနံ။

တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်ကြီးအတွင်း၌။ ရမိတွာ၊ စိတ်အလိုသို့လိုက်၍ နှစ်ခြိုက်  
စွာ ပျော်ပါးခဲ့ပြီးသော်။ ကီဠိတွာ၊ ရံရွေ့အများနှင့် ကစားခဲ့ပြီးသော်။ သကံ  
ယရံ၊ မိမိအိမ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ပြန်၍လာစဉ်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်မြတ်ကို။  
ဒဠှံ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှာ။ သာကေတေ၊ သာကေတမြို့တော်အနီးရှိ။ အဉ္ဇနံ ဝနံ၊  
အဉ္ဇနအမည်ရှိသော တောအုပ်အတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသတည်း။

ဒိသ္မာန လောကပဇ္ဇောတံ၊ ဝန္တိတွာန ဥပါဝိသိ။

သော မေ ဓမ္မမဒေသေတိ၊ အနုကမ္မာယ စက္ခုမာ။

တသ္မိ ဝနေ၊ ထိုအဉ္ဇန တောအုပ်အတွင်း၌။ လောကပဇ္ဇောတံ၊ သုံး  
လောကတိုက်ဘောင်ဝယ် အလင်းရောင်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊  
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ဒိသ္မာန၊ အခွင့်ကြုံ၍ တွေ့ဆုံဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်။  
ဝန္တိတွာန၊ ရှိခိုးဝပ်တွားလျက်။ ဥပါဝိသိ၊ ထံတော်ပါးဝယ် ခစားဆည်းကပ်ခဲ့  
ပါပြီ။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးအင် အမြင်ပွင့်လင်း တုဖက်ကင်း ဖြစ်တော်မူပေသော။  
သော၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနား ငဲ့ညှာတော်  
မူသောအားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဓမ္မံ၊ အမြိုက်တရားကို။ အဒေသေသိ၊  
ကယ်တင်သောအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူလေ၏။

သုတွာ စ ခေါ မဟေသိဿ၊ သစ္စံ သမ္မုဋ္ဌိဝိဇ္ဇာတံ။

တတ္ထေဝ စိရဇံ ဓမ္မံ ဖုသယိ အမတံ ပဒံ။

ခေါ၊ စင်စစ်။ မဟေသိဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ စိရဇံ၊ ကိလေသာ  
မြူအညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို။



သုတ္တာစ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သစ္စံ၊ တရားလေး  
တန် သစ္စာမှန်ကို။ သမ္ပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ကောင်းမွန်စွာထိုးထွင်း၍ သိမြင်ခဲ့ပါပြီ။ တတ္ထေဝ၊  
ထိုအခွန် တောအုပ်အတွင်း၌ပင်လျှင်။ အမတံပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။ ဖုသယံ၊  
တွေ့ထိဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါပြီ။

တတော ဝိညာတသဒ္ဓမ္မာ၊ ပဗ္ဗဇိ အနဂါရိယံ။

တိဿော ဝိဇ္ဇာ အနုပ္ပတ္တာ၊ အမောယံ ဗုဒ္ဓသာသနံ။

တတော၊ ထိုနောက်။ ဝိညာတသဒ္ဓမ္မာ၊ တရားလက်ကိုင် ပိုင်ပိုင်သိမြင်  
ပြီးသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော  
သာသနာဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိ ရဟန်းပြုခဲ့ပါသတည်း။ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်  
သုံးပါးတို့သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆိုက်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊  
ရှင်တော်ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်သည်။ အမောယံ၊ အချည်းအနှီးမဟုတ်ပါ  
တကား။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်အောင် မြားမြောက်စွာ အကျိုးရှိလှပါ  
သတည်း။

သုဇာတာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### ပုဏ္ဏိတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင်  
သာသနာတော်ထမ်း အမျိုးသမီး ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်နေခဲ့၏။ အကျင့်သီလနှင့်  
ပြည့်စုံ၍ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်သူဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်  
များကို သင်ယူကာ သူကလည်းတစ်ဆင့် ပြန်လည်၍ ပို့ချခဲ့၏။

ဘုရားခုနစ်ဆူတို့ လက်ထက်တိုင်

ထိုမှတစ်ဖန် သိခိုမြတ်စွာဘုရား၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၊ ကကုသန်  
မြတ်စွာဘုရား၊ ကောဏာဂုဏ် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ကဿပမြတ်စွာဘုရားတို့  
သာသနာတော်တွင်လည်း ထို့အတူပင် သာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့  
သူ အမျိုးသမီးဖြစ်ခဲ့သည်။ အကျင့်သီလနှင့် ဉာဏ်ပညာနှစ်ပါးပြည့်စုံသူလည်း  
ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့သာ တတ်သည်။ သူ့သာ မြတ်သည်ဟူသော မာန်မာန  
တို့ လွှမ်းမိုးနေသဖြင့် ကိလေသာပယ်ဖြတ်နိုင်သော မဂ်ဉာဏ်ကိုကား မရ  
နိုင်ခဲ့ချေ။

ကျွန်၏သမီးဖြစ်လာ

သာသနာ့အကျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံ အမြောက်  
အမြားကိုမူ ပြုခဲ့ပါ၏။ သို့ရာတွင် မာန်မာနနှင့်ယှဉ်စပ်ခဲ့သဖြင့် နောက်ဆုံးဘဝ၌  
လူ့အဖြစ်ကို ရရှိသော်လည်း ကျွန်မတစ်ယောက်၏ သမီးဖြစ်လာရသည်။  
ဇေတဝန်ကျောင်း တော်ကြီး၏ ဒါယကာ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏ အိမ်တွင်  
ကျွန်ပေါင်း အများအပြားရှိကြသည်။ ဤထေရီလောင်းလျာ၏ မိခင်ဖြစ်သူ  
လည်း အပါအဝင် ဖြစ်၏။ မိခင်ဖြစ်သူနှင့်တကွ ကျွန်းပေါင်း ၉၉ ယောက်  
ရှိနေခဲ့ရာ တစ်ယောက် ဖွားမြင်လာအောအခါ ကျေးကျွန်ပေါင်းတစ်ရာတိတိ  
ဖြစ်သွားတော့သည်။ ကျွန်တစ်ရာတိတိပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကို  
အမည်ပေးသောအခါ ပုဏ္ဏိကာဟူ၍ အမည်ပေးခဲ့ကြသည်။

အိမ်မွေးခြံပေါက်ကျေးကျွန်တစ်ယောက်အဖြစ်ဖြင့် လူဖြစ်လာခဲ့ရသော  
ပုဏ္ဏိကာသည် မိမိလက်ခြေဖြင့် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်သောအရွယ်မှစ၍  
အိမ်မှုကိစ္စများ လုပ်ကိုင်လာခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဘဝါဘဝက ဆည်းပူးခဲ့သော  
ပါရမီတို့ကြောင့် သူ့ကလေးသည် ဉာဏ်ပညာထက်မြက်၏။ အရှင်သခင်များ၊  
လူကြီးသူမများနှင့် စကားပြောရာတွင် လိမ္မာရေးခြားရှိလှသူဖြစ်၏။ အိမ်သို့  
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကြွလာကြသော သံဃာတော်များ၏ တရားစကားများကို

ကြားရဖန်များသဖြင့် တရားသဘောကို နားလည် သဘောပေါက်နေသူလည်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျောင်းဒါယကာ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက ပုဏ္ဏိကာအား တောအလုပ်များလုပ်ရန် တောသို့ မစေလွှတ်ဘဲ အိမ်အလုပ်များ လုပ်ကိုင် ရန်သာ သူ့ကို တာဝန်ပေးထားခဲ့သည်။

ရေခပ်ရန် တာဝန်ယူရသူ

ပုဏ္ဏိကာ၏ နေ့စဉ်တာဝန်မှာ ရေခပ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ နေ့စဉ် ဆွမ်းခံကြွ လာကြသော သံဃာတော်များ သုံးဆောင်ရန်နှင့် အရှင်သခင်များသောက်ရန် အစီရံဝတီဖြစ်သို့ နေ့စဉ်သွား၍ ရေခပ်ရ၏။ ရေခပ်တာဝန်ချထားခြင်းခံရသော အခြား ကျွန်မများရှိကြသော်လည်း ပုဏ္ဏိကာသည် လုံ့လဝီရိယရှိသူဖြစ်၍ အခြားသူတို့ နှိုးအောင်မစောင့်။ ဆွမ်းခံသံဃာတော်များ ကြွလာလျှင် အရန် သင့်ရှိနေစေရန် ဝေလီဝေလင်း အချိန်ကပင် အိုးတစ်လုံး ရွက်ကာ ရေခပ်ရန် အိမ်မှ ထွက်လာလေ့ရှိသူဖြစ်သည်။

သူဌေးကြီး၏ တစ်အိမ်လုံးတွင် အရေးကြီးသောနေရာဖြစ်သဖြင့် ပုဏ္ဏိ ကာမှာ တစ်ရက်တစ်လေမျှ အနားမရချေ။ နံနက်စောစော နေပူဒဏ်ကို ခံရ လေ့မရှိသော်လည်း လေဒဏ် မိုးဒဏ်များကိုမူ မကြာခဏ ခံရသူဖြစ်သည်။ ဆောင်းတွင်းအခါဆိုလျှင် ရိုးတွင်းခြပ်ဆီအထိ ကိုက်ခဲလာအောင် ချမ်းအေး လှသောဒဏ်ကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၏။

သို့ရာတွင် ပုဏ္ဏိကာမှာ ထိုရာသီဥတုဒဏ်များခံရသော်လည်း ညည်းညူ ခြင်းမရှိ။ အရှင်သခင်များက ပေးအပ်ထားသော တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်း ဆောင်သည်သာ ဖြစ်လေသည်။

ယနေ့သည်ကား ဆောင်းဥတုဖြစ်၍ သာဝတ္ထိမြို့တော်ကြီးတစ်ခုလုံး နှင်းမှုန်များအောက်တွင် ငြိမ်သက်နေလေသည်။ ဟိမဝန္တာမှ နှင်းမှုန်များကို သယ်ဆောင်လာသော မြောက်ပြန်လေတို့ကလည်း တသုန်သုန် တိုက်ခတ်

၄၄၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

နေကြသည်။ မိန်းမသားဖြစ်ပါလျက် ပုဏ္ဏိကာသည် အပေါ်ရုံ တဘက် ကလေးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆွဲစုကာ နှင်းမှုန်များကြား၌ သွားလာလုပ်ကိုင် နေသည်။ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းတို့သည် အအေးဒဏ်ကြောင့် ထုံကျဉ်နေ ကြသည်။ ခြေထောက်များသည် နူးညံ့သော သဲလမ်း၊ မြေလမ်းများတွင် နာကျင် ခြင်း မရှိသော်လည်း ခလုတ်ကန်သင်းများနှင့် တိုက်မိလျှင်ကား အသည်း ခိုက်အောင် နာကျင်ရသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်နှင့်တွေ့ရပုံ

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ထိုဒဏ်များနှင့် ကြုံရသော်လည်း ပုဏ္ဏိကာသည် ကြား နာဖူးသော တရားဒေသနာတော်များဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အားပေးခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် အစီရဝတီမြစ်ဆိပ်သို့ သူရောက်လာခဲ့ရာ မိမိထက် အဆများစွာ ပို၍ အအေးဒဏ်ခံနေရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရပေတော့သည်။

မိမိမှာ အရှင်သခင်များမနိုးမီ ရေအသင့်ရှိအောင် မနက်ဝေလီဝေလင်း ထလာခဲ့ရ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တမူ ဘယ်အချိန်က ထလာခဲ့ရသည်မသိ။ ပုဏ္ဏိကာ ရောက်လာသောအချိန်တွင် ထိုသူသည် မြစ်ရေထဲမှ ပြန်၍ပင်တက်လာပေပြီ။ မိမိမှာ အရှင်သခင်များ ပေးသနားထားသော အဝတ်အစားများဖြင့် အအေး ဒဏ်ကို အတန်အသင့် ကာကွယ်နိုင်သေး၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကား အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်တည်းဖြစ်နေ၏။ မြစ်ရေထဲမှ တက်လာသည့်တိုင်အောင်ပင် သူ့မှာ အအေးဒဏ်က သက်သာသွားသည်ကို မတွေ့ရ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ နှုတ်ခမ်းများပြာလျက် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်တုန်ခိုက်ခိုက် ဖြစ်နေ၏။ သူ၏အထက်သွားနှင့် အောက်သွားများ တခြစ်ခြစ်ဖြင့် တိုက်သံ များပင် ကြားနေရသည်။

ပုဏ္ဏိကာသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို မြင်ဖူးသလိုလိုရှိ၍ အကဲခတ်နေမိသည်။ အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ပြီးသောအခါတွင်မူ ပြာဟူဏန္ဒယ်ဖွား ပုဏ္ဏားကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ထင်ရှားကျော် ကြားသူ ပုဏ္ဏားပညာရှိကြီးဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ပုဏ္ဏိကာ မြင်ဖူးသည်။

သို့ဖြစ်၍ ပုဏ္ဏိကာသည် ထိုပုဏ္ဏားကြီးထံ ရိုသေစွာ ချဉ်းကပ်ကာ ဤသို့မေးလိုက်သည်။

“အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး၊ အရှင်သခင်တို့၏ ဒဏ်ပေးခြင်း၊ ကြိမ်းမောင်းရေရွတ်ခြင်းကို ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ကျွန်မသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရေခပ်လာနေရပါ၏။ အရှင်ပုဏ္ဏားကြီးကား မည်သူ့ကို ကြောက်၍ ရေထဲသို့ဆင်းနေရပါသနည်း၊ အဘယ်ကြောင့် အအေးဒဏ်ကို ဤမျှခံစား၍ နေရပါသနည်း”

ထိုအခါ ပုဏ္ဏိကာ၏အမေးကို ပညာရှိပုဏ္ဏားကြီးကလည်း အဖြစ်မှန်အတိုင်း ဤသို့ပြန်လည်၍ ရှင်းပြသည်။

“အို . . . မိန်းကလေး၊ ယခုငါရေချိုးခြင်းကား ပြုခဲ့မိသော အကုသိုလ်ကံများ ပပျောက်စေရန်ဖြစ်၏။ အသက်ငယ်သူဖြစ်စေ၊ အသက်ကြီးသူဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် မကောင်းမှုကို ပြုမိခဲ့ငြားအံ့၊ ထိုသူသည် ရေချိုးခြင်းဖြင့် ထိုမကောင်းမှုမှ လွတ်မြောက်နိုင်သည်”

ပုဏ္ဏားကြီး ပြန်လည်ပြောပြချက်များကို ကြားရသောအခါ ပုဏ္ဏိကာသည် မကောင်းမှုမှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် လမ်းလွဲလိုက်မှားကာ အဆင်းရဲခံနေရရှာသော ပုဏ္ဏားကြီးကို မိမိသိရှိနားလည်ထားသော တရားစကားများဖြင့် ဤသို့ဟောပြုလေ၏။

မကောင်းမှုကို ရေချိုးခြင်းဖြင့် စင်ကြယ်လျှင်

“အို . . . အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး၊ အကယ်၍ အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး ပြောကြားသည့်အတိုင်း ရေချိုးခြင်းဖြင့် မကောင်းမှုတို့ကို ပပျောက်စေနိုင်လျှင် ရေထဲ၌ နေကြသော ဖားများ၊ လိပ်များ၊ နဂါးများ၊ မိကျောင်းများနှင့် အခြား ရေသတ္တဝါများတို့သည် မကောင်းမှုများ ပပျောက်ကာ နတ်ပြည်သို့သာ ရောက်ကြကုန်ရာ၏”

“အို . . . အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး၊ ဤဖြစ်ရေများသည် အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး၏ မကောင်းမှုများကို မျှောချသွားသည်မှန်ပါလျှင် အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကိုလည်း မျှောချသွားနိုင်ပေလိမ့်မည်”

“အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး၊ အရှင်ပုဏ္ဏားကြီးသည် မကောင်းမှုကို ကြောက်သဖြင့် နေ့စဉ်ရေချိုး၏။ အမှန်အားဖြင့် ထိုမကောင်းမှုကို ကြောက်လျှင် မကောင်းမှုကို မပြုဘဲနေရုံသာရှိပါ၏”

အကျင့်မှန်သိရ၍ ပုဏ္ဏားကြီးဝမ်းသာ

ပုဏ္ဏီကာကံ မကောင်းမှုမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း အကျင့်မှန်ကို ခွဲခြား ဝေဖန်၍ ပြောပြလိုက်သောအခါ ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဝမ်းသာအားရ ကျေနပ် လှသဖြင့် မိမိဝတ်ရုံနေကျ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို ပုဏ္ဏီကာအား ဆုအဖြစ် ပေးအပ် သည်။ သို့ရာတွင် ပုဏ္ဏီကာသည် ထိုအပေါ်ရုံပုဆိုးကို လက်ခံရယူခြင်း မပြုဘဲ တရားသဘောများကိုသာ ဤသို့ ဆက်လက်၍ ဟောပြောသည်။

“အို . . . အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး၊ အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး၏ အပေါ်ရုံပုဆိုးသည် အရှင်ပုဏ္ဏားကြီးအတွက်သာ ဖြစ်ပါစေ။ အကယ်၍ အရှင်ပုဏ္ဏားကြီးသည် မကောင်းမှုကို ကြောက်ရွံ့ငြားအံ့၊ မကောင်းမှုကို ရွံ့မုန်းငြားအံ့။ မျက်မှောက်မှာ ဖြစ်စေ၊ မျက်ကွယ်မှာဖြစ်စေ မကောင်းမှုကို မပြုပါလင့်။ အကယ်၍ မကောင်း မှုကို ယခုထက်တိုင် ပြုနေငြားအံ့၊ နောက်နောင်တွင်လည်း ပြုနေငြားအံ့၊ သင် ပုဏ္ဏားကြီးအနေဖြင့် မကောင်းမှုမှ လွတ်မြောက်မည် မဟုတ်ပါ”

ပုဏ္ဏားကြီး ဥပါသကာဖြစ်ပြီ

ပုဏ္ဏီကာက သူ့သိမြင်ထားသော တရားသဘောများကို ပုဏ္ဏားကြီးအား ယင်းကဲ့သို့ ရှင်းလင်းဟောပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ ပုဏ္ဏားကြီးသည် ကျေးဇူးတင် လွန်းသဖြင့် ဤတရားသဘောများကို ဟောကြားခဲ့သော မူလအစ ဆရာ ဖြစ်သည့် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်လာတော့သည်။ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော ဥပါသကာအဖြစ်ကိုလည်း ခံယူကာ သီလများ ဆောက်တည်လေတော့သည်။

ပုဏ္ဏီကာ ကျွန်အဖြစ်မှလွတ်ပြီ

ထင်ရှားကျော်ကြားသော ပုဏ္ဏားကြီးတစ်ယောက်အား လမ်းမှန်ရောက် အောင်တရားပြုဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့သော ပုဏ္ဏီကာ၏ ဂုဏ်သတင်းကို အနာထပိဏ်

သူဌေးကြီး ကြားသိသွားသည်။ ထို့ကြောင့် သူဌေးကြီးသည် ပုဏ္ဏိကာအား ကျေးကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်ခွင့် ပေးလိုက်လေတော့သည်။

ကျေးကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်ပြီဖြစ်၍ ပုဏ္ဏိကာသည် ဤအိမ်ကြီး၌ ဆက်၍ နေလိုလျှင် နေနိုင်၏။ အခြားသို့ လွတ်လပ်စွာ သွားလိုလျှင်လည်း သွားနိုင်ပြီဖြစ်၏။ ထို့ထက် တန်ဖိုးကြီးသော အခွင့်ထူးကြီးကိုလည်း သူရနိုင်ပြီဟု သိသွားသည်။ ထိုအခွင့်ထူးမှာ သံသရာမှ လွတ်မြောက်စေမည့် ရဟန်းပြုခွင့် ပင်ဖြစ်သည်။

သံသရာမှလည်း လွတ်ပေတော့မည်

ဘုရားရှင်၏ ဝိနည်းပညတ် သိက္ခာပုဒ်တော်တို့တွင် ကျေးကျွန်များအား ရှင်ရဟန်းမပြုရဟူသော ပညတ်တော်ရှိသည်။ ထိုပညတ်တော်ကြောင့် ပုဏ္ဏိကာသည် ရဟန်းပြုလိုသော်လည်း မပြုနိုင်ခဲ့။ ကျွန်ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ယခု အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည် သူ့အား ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်ပေးလိုက်ပြီဖြစ်၏။ ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်ပြီဖြစ်၍ သူ ရဟန်းပြုနိုင်ပြီ။ ရဟန်းပြုပြီး ရဟန်းတရားနှင့်အညီ နေထိုင်ကျင့်ကြံနေလျှင် သူသည် ဧကန်မုချ သံသရာမှလည်း လွတ်နိုင်ပေတော့မည်။

ဤသို့ အတွေးအသိတို့ကြောင့် ပုဏ္ဏိကာသည် မိခင် ဖခင်များနှင့်တကွ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးထံ ပန်ကြားပြီးလျှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်သည်။ ဘိက္ခု - ဘိက္ခုနီ သံဃာ နှစ်ရပ်လုံးထံတွင် သာသနာတော်ကို ဝင်ရောက်လိုကြောင်း လျှောက်ထား၏။ သံဃာနှစ်ရပ်လုံးကလည်း ပုဏ္ဏိကာအား ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုလက်ခံကြကာ ရဟန်းပြုပေးကြလေသည်။

အရတတ္ထဖိုလ်ရပြီ

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ပုဏ္ဏိကာထေရီသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ချဉ်းကပ်လျက် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းလေရာ မကြာမီမှာပင် အရတတ္ထဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေသည်။

58A ထေရီအပါဒါန



၄၄၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ပုဏ္ဏိကာထေရီသည် အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာကို ခံစား၍ နေရင်း ခန္ဓာ  
ဝန်ချတော်မူပြီးနောက် အစဉ်ထာဝရ အေးမြချမ်းသာသော သန္တိသုခချမ်းသာ  
အစစ်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဆက်လက်ခံစားတော်မူသွားပြီဖြစ်သည်။

ပုဏ္ဏိကာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### ဝါသိဋ္ဌိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ပွင့်တော်မူကြကုန်ပြီးသော ဘုရားရှင်တို့  
လက်ထက်တော်တွင် အထူးထူးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ပြုစုဆည်းပူး  
ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဤသို့ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်များရှိသည်နှင့်အညီ သံသရာ  
တစ်ခွင် ကျင်လည်ရာတွင်လည်း လှူပြည်နတ်ရပ်တို့၌သာ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။

ဝေသာလီသူ

ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုရှိသူလေးပီပီ ဝါသိဋ္ဌိထေရီလောင်းလျာသည် ဤ  
ရှင်တော်ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တွင်မူ ဝေသာလီပြည်ရှိ ချမ်းသာကြွယ်  
ဝသော မိဘနှစ်ပါးတို့မှ မွေးဖွားလာသော အမျိုးသမီးကလေး ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။  
ဝါသိဋ္ဌိပုဏ္ဏားမျိုးနွယ်ဖြစ်၍ သူ့အမည်ကို ဝါသိဋ္ဌိဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

အိမ်ထောင်ကျခဲ့

သူသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတို့၏ သမီးဖြစ်၍လည်း ပစ္စည်းပစ္စယ  
ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြင့် ကြီးပြင်းခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ သူ့အရွယ်သို့ရောက်သော် မိဘများက  
အမျိုးတူ၊ အနွယ်တူ၊ အရွယ်တူ၊ ဂုဏ်သရေရှိ သတို့သားတစ်ယောက်နှင့်  
အိမ်ထောင်ချပေးခဲ့ကြသည်။

သားဦးလေးဖွားမြင်ပြီ

ဒေသ၏ မိရိုးဖလာ ဓမ္မတာထုံးစံများနှင့်အညီ အိမ်ထောင်ကျပြီးသော် သူသည် လင်၏အိမ်သို့ လိုက်သွားခဲ့ရသည်။ သုံးနှစ်ခန့်ကြာသော် သူတို့ ဇနီးမောင်နှံအတွက် သားဦးလေးတစ်ယောက် ရရှိခဲ့သည်။

ထိုသားဦးကလေးကို သားဦးအဖေဟူသော စကားနှင့်အညီ မိဘ ညီအစ်ကိုများကရော သူတို့ဇနီးမောင်နှံကပါ လွန်စွာချစ်ခင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ တစ်အိမ်သားလုံးကချစ်၍ မဆုံးတဖြိုးဖြင့် တယုတယရှိနေကြချိန်တွင် သားဦးကလေးသည် ရုတ်တရက် ရောဂါရရှိကာ တစ်နေ့တွင် သေဆုံးသွားခဲ့တော့သည်။

နှလုံးသွေးပျက်ခဲ့ရသူ

သားကလေး၏ မိခင် ဝါသိဋ္ဌိသည် သားကလေး သေဆုံးသွားသည့်အတွက် အကြီးအကျယ် ပူဆွေးရရှာသည်။ ပူဆွေးရသော ရက်များတာရှည်လာသောအခါ နှလုံးသွေးပါ ပျက်သဖြင့် ဘာကိုမျှ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် သတိမရတော့...။ လင်ကိုလည်း လင်ဟုမသိတော့၊ မိဘကိုလည်း မိဘမှန်း မသိတော့ဘဲ နောက်ဆုံး သူ့ကိုယ်သူပင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပေ။ စားရမှန်းလည်း မသိ။ သောက်ရမှန်းလည်း မသိ။ သည်အထိ အခြေအနေ ဆိုးလာတော့သည်။

ကုသော်လည်း မရ

မိဘနှင့် လင်ယောက်ျားတို့ကလည်း ဝါသိဋ္ဌိအား ကောင်းပေဆိုသော ဆရာသမားတို့ကိုခေါ်ပြီး အမျိုးမျိုးကုသပေးကြသည်။ သို့သော် နှလုံးသွေးပျက်ကာ ရူးသွပ်နေသဖြင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုမရနိုင် ဖြစ်နေသည်။ ထိုဝါသိဋ္ဌိ အဖေကလေးကို အခြားတစ်ပါးသို့ ထွက်မပြေးနိုင်ရန် အိမ်ခန်းထဲတွင် ပိတ်လှောင်ထားကြသည်။ အိမ်ခန်းထဲ၌ ပိတ်လှောင်ထားသဖြင့် သူ၏ အဖေရောဂါမှာ သက်သာလာခြင်းမရှိဘဲ သွက်သွက်ခါအောင် ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်မှထွက်ပြေးပြီ

တစ်ခုသောညအခါ စောင့်ကြပ်နေကြသူ မိဘ၊ လင်ယောက်ျားတို့ မရှိခိုက် ကြသည်နှင့် ဝါသိဋ္ဌိအရူးမကလေးသည် အိမ်မှ ထွက်ပြေးသွားတော့ သည်။ ရူးသူတို့ သဘာဝအတိုင်း သူသွားချင်ရာ သွားသည်။ နေချင်ရာ၌ နေ သည်။ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ လုပ်နေတော့သည်။ မိဘများက ရှာဖွေကြသော် လည်း သူ့အကြောင်း သတင်းအစအနကိုမျှ မကြားရတော့ပေ။ ဝေသာလီပြည် အနံ့အပြား၌ ရှာကြသော်လည်း မတွေ့ရတော့ပေ။ ဤသို့ဖြင့် သူ ထွက်သွား သည်မှာ သုံးနှစ်ခန့် ကြာသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါ သံဃာတော်များနှင့်အတူ မိမိလာမြို့တော်အတွင်း ဆွမ်းခံကြွတော်မူသည်။ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာသော ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များကို မြို့လူထုက သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆို ဖူးမြော်ကြသည်။

ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့ရသော်

ထိုအချိန်အခါတွင် ဝေသာလီမြို့မှ ထွက်လာခဲ့သော အရူးမကလေး ဝါသိဋ္ဌိသည် မိမိလာမြို့တော်သို့ ရောက်နေသည်။ ဆွမ်းခံကြွတော်မူနေသော ဘုရားရှင်ကို သူသည် လမ်းခုလတ်၌ ဖူးတွေ့လိုက်ရသည်။ ရှင်တော်ဘုရား၏ ရူပအဆင်းတော်ကျက်သရေကို ဖူးမြင်လိုက်ရသည်နှင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ နှလုံးသွေးများလည်း တဖြည်းဖြည်း ကြည်လင်လာကြသည်။ နှလုံးသွေးတို့ ကြည်လင်လာသည်နှင့်အမျှ သူ့ရုပ်ရေသည်လည်း ပြောင်းလဲလာသည်။ စိတ် ထောင်းတော့ ကိုယ်ကြော၊ စိတ်ပျိုတော့ ကိုယ်နုဟူသည်နှင့်အညီ အရူးမလေး ဝါသိဋ္ဌိ၏ အရူးရောဂါသည် ထိုခဏမှာပင် ပျောက်ကင်းသွားသည်။ ဘုရား ရှင်၏ ရူပါရုံအဆင်းတော် ကျက်သရေနှင့် တွေ့ရသော် သူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ နောက်ကျနေသော သွေးသားတို့ ပြောင်းလဲသွားကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ ရူပကျက်သရေတော်အစွမ်း

စိတ်ကိုကြည်လင်စေနိုင်သော ဆေးဓာတ်အပေါင်းတို့တွင် ဘုရားရှင်၏ ရူပအသေရေတော်တည်းဟူသော ရူပါရုံဆေးဓာတ်သည် အထွတ်အမြတ်ဆုံး

ဖြစ်ပေသည်။ ဘုရားရှင်၏ အဆင်းတော်ကို မြင်လိုက်ရလျှင် သတ္တဝါတိုင်း  
ငေးစိုက်ပြီး ဦးခိုက်ကြရသည်။ အသရေတော်ကို အကြောင်းပြုပြီး ရရှိသော  
ဝမ်းသာခြင်း ပီတိအရသာသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးကြီးလှသည်။

လူကိုမဆိုထားနှင့် တိရစ္ဆာန်များပင်သော်မှ ဘုရားရှင်၏ ရူပါရုံကို မြင်ရ  
တွေ့ရ ဖူးမြင်ရလျှင် ရူပါရုံဓာတ်ခိုက်သဖြင့် ငေးစိုက်၍ နေကြရသည်။ အစာ  
အတွက် သမင်ကို အတင်းလိုက်နေသည့် ကျားများသည်ပင် ဘုရားရှင်၏  
အဆင်းတော်ကိုမြင်လျှင် သမင်ကို မေ့သွားတတ်သည်။ ကျားဘေးမှ လွတ်  
ကင်းအောင် ပြေးနေသည့် သမင်တို့သည်လည်း ဘုရားရှင်၏ အဆင်းတော်ကို  
တွေ့ရလျှင် ရန်သူဟော်ကျားကိုမေ့ပြီး ရှေ့သို့မလှမ်းနိုင်ဘဲ အဆင်းတော်  
ဓာတ်ခိုက်သဖြင့် ငေးစိုက်သွားတတ်ကြသည်။

ထူးခြားသော အကျိုး

ဤသည်တို့ကို ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များ ပွားများဖူးသူတိုင်း တွေ့ကြုံ  
ခံစားရဖူးသည့် ထူးခြားသော အကျိုးထူးများဖြစ်သည်။

ဝါသိဋ္ဌိ အမျိုးသမီးကလေးသည် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရရာမှ အရူးရောဂါ  
ပျောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့တွင် စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်များ ဖြစ်ပေါ်  
လာရသည်။ အသိအမြင် ပြန်လည်၍ ကြည်လင်လာကြသည်။ သို့ဖြစ်၍  
သူသည် ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သည်အထိ ဘုရားရှင်နောက်တော်မှ  
လိုက်လာခဲ့သည်။

ရဟန်းပြုခွင့်တောင်းပြီ

ဝါသိဋ္ဌိသည် ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားရှင်ကို မနီးမဝေး  
မှ နေလျက် ဖူးမြော်သည်။ ဟောတော်မူသော တရားတော်ကိုလည်း နာကြား  
သည်။ တရားနာရာမှတရားအသိဝင်လာပြီး ရဟန်းပြုချင်လာသည်။ ထို့ကြောင့်  
သူသည် ဘုရားရှင်အား ရဟန်းပြုခွင့်ရရန် လျှောက်ထား ပန်ကြားလိုက်တော့  
သည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ဝါသေဋ္ဌိ အမျိုးသမီးကလေး၏ ယခုဘဝသည်

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သံသရာ၌ နောက်ဆုံးဘဝ (ပစ္ဆိမ ဘဝိက)ဖြစ်၍ ကျွတ်ထိုက်သူဖြစ်ကြောင်း မြင်တော်မူသဖြင့် ဝါသိဋ္ဌိကို ရဟန်းဖြုခွင့်ပေးတော်မူသည်။ ဝါသိဋ္ဌိသည် ရဟန်း အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသောအခါ သာသနာတော်အတွင်း၌ ဝါသိဋ္ဌိထေရီဟု ထင်ရှားကျော်စောတော်မူသည်။

ထို့နောက် ဝါသိဋ္ဌိထေရီသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့သွား၍ ဝိပဿနာတရား မြတ်ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင် အားထုတ်ပွားများလေရာ ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ အမြတ်တရားများရရှိပြီး မြတ်သောရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပြီးနောက် ဝါသိဋ္ဌိထေရီသည် မိမိဘဝအဖြစ်စုံကို ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူသည်။

အဖြစ်စုံကို ဥဒါန်းကျူးပုံ

ပုတ္တသောကေနဟံ အဇ္ဇာ၊ ခိတ္တစိတ္တာ ဝိသညိနီ။  
နဂ္ဂါ ပကိဏ္ဏကေသီ စ၊ တေန တေန ဝိစာရိ'ဟံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုတ္တသောကေန၊ သားဦးကလေး သေဆုံးသွား သည့်အရေးကြောင့် ပူဆွေးနာကျင်သော ဝေဒနာဖြင့်။ အဇ္ဇာ၊ မခံသာအောင် လွန်စွာနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ခိတ္တစိတ္တာ၊ ထိန်းလို့မရအောင် စိတ်တွေလွင့် ပါးလျက်။ ဝိသညိနီ၊ အမှတ်သညာ ကင်းကွာလွတ်ဝေး အရှုမကလေးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးသာလျှင်။ ပကိဏ္ဏကေသီစ၊ ဖရိုဖရဲ ကြဲဖြန့်သော ဆံပင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တေနတေန၊ ထိုထိုအရပ်ဌာနသို့။ ဝါ၊ ဟိုရောက် သည်ရောက်။ ဝိစာရိ၊ စိတ်နှောက်ကိုယ်ပါ လှည့်လည်သွားလာ ခဲ့ပြီ။

ဝီထိသင်္ကာရကုဋေသု၊ သုသာနေ ရထိယာသု စ။  
အစရိ တီဏိ ဝဿာနိ၊ ခုပ္ပိပါသ သမပ္ပိတာ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တီဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ခုပ္ပိပါသ သမပ္ပိတာ၊ မစားရ၊ မသောက်ရခြင်းတည်းဟူသော ဆာလောင်မွတ်သို့ပ

ခြင်းဖြင့် ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝီထိသင်္ကာရကူဋေသုစ၊ လမ်းဆုံ  
လမ်းခွနှင့် အမှိုက်သရိုက် အညစ်အကြေးသွန်ရာ ဌာနတို့၌ လည်းကောင်း။  
သုသာနေစ၊ သူသေမြှုပ်နှံသော သုသာန်အရပ်၌ လည်းကောင်း။ ရထိယာသုစ၊  
ရထားတွေမောင်း လှည်းတွေမောင်း ဖုန်တထောင်းထောင်းနှင့် လမ်းကြောင်း  
ခရီးတို့၌ လည်းကောင်း။ အစရှိ တညစ်ညစ် တပေပေနှင့် လှည့်လည်၍  
နေခဲ့ဖူးပါပြီ။

အထံ ဒွသာသိ သုဂတံ၊ နဂရံ မိဓိလံ ဂတံ။  
အဒန္တာနံ ဒမေတာရံ၊ သမ္ပုဒ္ဓမကုတောဘယံ။

အထ၊ ထိုသို့ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် လှည့်လည်၍နေစဉ်အခါ၌။ မိဓိလံ နဂရံ  
မိဓိလာနေပြည်တော်ကြီးသို့။ ဂတံ၊ တပည့်နောက်ပါ သံဃာအများနှင့် ကြွ  
သွားဆိုက်ရောက်တော်မူလာသော။ အဒန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေးသော သတ္တဝါ  
အပေါင်းတို့ကို။ ဒမေတာရံ၊ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူလေ့ရှိပေထသော။  
အကုတောဘယံ၊ အဘယ်မှာမှ ဘေးရန်မရှိသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော  
စကားကို မိန့်ကြားမြှောက်ဆိုတော်မူလေ့ရှိပေထသော။ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ ရှင်တော်မြတ်  
ဘုရားကို။ အဒွသာသိ၊ ကံကောင်းကြုံကြိုက် လာဘ်ကြီး တိုက်သဖြင့် ဖူးမြင်  
ခဲ့ရပါ၏။

သစိတ္တံ ပဋိလဒ္ဓါန၊ ဝန္တိတွာန ဥပါရိသိ။  
သော မေ ဓမ္မဒေသေသိ၊ အနုကမ္မာယ ဂေါတမော။

တဒါ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ကြုံကြိုက်ရသောအခါ၌။ သစိတ္တံ၊ စိတ်  
ကောင်းစိတ်မြတ်ကို။ ဝါ၊ ရူးသွပ်ခြင်းကင်းသော ပကတိသော မိမိစိတ်ကို။  
ပဋိလဒ္ဓါန၊ တစ်ဖန်ပြန်၍ ရရှိခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမ္ပုဒ္ဓံ၊  
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာန၊ ဝပ်တွားရိုကျိုး လက်စုံမိုးလျက်။ ဥပါရိသိ၊  
ကယ်တော်မူပါရန် ခစားဆည်းကပ်ခဲ့ပါပြီ။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမနွယ်စပ်  
သာကီမြတ် ဖြစ်တော်မူသော။ သော၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ မေ၊  
အကျွန်ုပ်အား။ အနုကမ္မာယ၊ အနူးဝဋ်မှ ကျွတ်စေသောအား သနားဥညာတော်

၄၅၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

မူသဖြင့်။ ဓမ္မံ နိဗ္ဗာန်ရောက်စေ မြိုက်ရေတွင်လတ် တရားမြတ်ကို။ အဒေ  
သေသိ၊ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူပါ၏။

တဿ ဓမ္မံ သုဏိတွာန၊ ပဗ္ဗဇိ အနဂါရိယံ။

ယုဉ္ဇန္တိ သတ္တုဝစနေ၊ သစ္စကာသိံ ပဒံ သိဝံ။

တဿ၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ ဟောကြားတုံလတ် တရားမြတ်  
ကို။ သုဏိတွာန၊ စိတ်ဖြူဖြူနှင့် နာယုမှတ်သားပြီးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊  
အကျွန်ုပ်သည်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော သာသနာဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိ၊  
ရှင်ရှင်လန်းလန်း ရဟန်းပြု၍လာခဲ့ပါပြီ။ တတော၊ ထို့နောက်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်  
သည်။ သတ္တုဝစနေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဝါ၊ ရှင်တော်  
ဘုရား၏ စကားတော်အတိုင်း။ ယုဉ္ဇန္တိ၊ မနေမနား ကြိုးစားအားထုတ်လိုက်  
သည်ရှိသော်။ သိဝံ၊ ကိလေသာဘေး ကင်းစင်ဝေး၍ အေးမြချမ်းသာစွာသော။  
ပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စကာသိံ၊ ဒိဋ္ဌကိုယ်တိုင် ပိုင်ပိုင်ကြီး ဆိုက်ရောက်၍  
မျက်မှောက်ပြုခဲ့ရပါပြီ။

သဗ္ဗသောကာ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ပဟိနာ ဧတဒန္တိကာ။

ပရိညာတာ ဟိ မေ ဝတ္ထု၊ ယတော သောကာန သမ္ပဝေါ။

မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဗ္ဗသောကာ၊ ပူရေးပင်ရေး အလုံးစုံသော  
သောက ဘေးကို။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်သန်လျက်ဖြင့် ပယ်ဖျက်  
ခုတ်ထွင် အပ်ကုန်ပြီ။ ပဟိနာ၊ သောကအလုံးစုံကို အကုန်ပယ်အပ်လေကုန်ပြီ။  
ဧတ ဒန္တိကာ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို ရသဖြင့် သောကအားလုံး ကိစ္စတုံးကြလေပြီ။  
ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ သောကာန၊ ပူရေး ပင်ရေး သောက  
ဘေးတို့၏။ သမ္ပဝေါ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝတ္ထု၊ သောကတည်  
ရာဖြစ်သော အကြောင်း ဝတ္ထုအလုံးစုံကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဟိ၊ ဧကန်  
စင်စစ်အားဖြင့်။ ပရိညာတာ၊ ဒိဋ္ဌကိုယ်တိုင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး သိအပ်လေပြီ  
တကား။



ဝါသိဒ္ဓိထေရီသည် ဤသို့မိဘဝအဖြစ်စုံကို ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူပြီး နောက် သာသနာ့တာဝန်ကို သက်ဆုံးတိုင် ထမ်းရွက်တော်မူပြီးလျှင် ဒုက္ခ အားလုံးတို့ ကုန်ဆုံးချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံသွားတော်မူလေပြီ။

ဝါသိဒ္ဓိထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



# သုဘာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ဘဝ သံသရာ အဆက်ဆက်တို့၌ ပြုခဲ့ ဖူးသော ကုသိုလ်ပါရမီရှိသူဖြစ်သည်။ ဤဂေါတမ ဘုရားရှင်၏ လက်ထက် တော်တွင်မူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ရှိ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ ပုဏ္ဏားသူဌေးကြီး တစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်လာ၏။ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ လှပတင့်တယ်သဖြင့် မိဘများက သူ့ကို “သုဘာ” သတို့သမီးဟူ၍ အမည်နာမပေးခဲ့ကြသည်။

## မျက်လုံးအလှပိုင်ရှင်

ထေရီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးလေး ကြီးပြင်းလာသည်နှင့်အမျှ သူမ၏ လှပသော ဂုဏ်သတင်းသည်လည်း တိုး၍တိုး၍ ကျော်စောလာသည်။ လှပ တင့်တယ် ရှုချင့်စဖွယ်ကောင်းလှသော ကိုယ်အင်္ဂါတို့တွင် သူ့မျက်လုံးတို့၏ အလှမှာ အထူးခြား၊ အတောက်ပဆုံးဖြစ်သည်။ ကြာညိုပန်း၏ ဝတ်ဆန် မှုန်များကဲ့သို့ လှပစွာ ကော့ထောင်နေကြသည့် မျက်တောင်များကြားဝယ် သမင်မငယ်၏ မျက်လုံးကဲ့သို့ ရွှန်းလဲ့တောက်ပနေသော သူ့မျက်လုံးအစုံသည် မြင်သူတကာတို့၏ စိတ်ကို အထူး ဆွဲဆောင်နိုင်ကြသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဘုရားရှင်သည် ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ကြွတော်မူလာပြီး ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်အနီးရှိ ဝေဠုဝန်

59A ထေရီအပဒါန်

ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူကာ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းအား သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရေးတရားများ ဟောကြားတော်မူနေသည်။

ရှေးဘဝ အဆက်ဆက်တို့က ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် သုဘာသည် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ကြားနာခွင့်ရခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် လှပတင့်တယ်မှုတွင် တပ်မက်တွယ်တာမှု မရှိတော့ပေ။ သံသရာဝဋ် ဆင်းရဲ၌ ကျင်လည်ရမည်ကို ကြောက်ရွံ့ငြီးငွေ့လာပြီး သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရေး အတွက် သာသနာတော်တွင်းသို့ဝင်ရောက်ရန် စိတ်အားထက်သန်လာခဲ့သည်။

မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီထံသို့

သို့ဖြစ်၍ သုဘာထေရီလောင်းလျာသည် မိဘများထံ ခွင့်ပန်တာ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ အရှင်မကြီးထံသို့လာရောက်လျက် ရဟန်းပြုပေးပါရန် လျှောက်ထားသည်။ မဟာပဇာပတိဂေါတမီကလည်း ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ သံဃာနှစ်ရပ်၌ ရဟန်းခံနိုင်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက် ပေးခဲ့သည်။

ရဟန်းအဖြစ်ကို ရရှိပြီးလျှင် သုဘာထေရီသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ချဉ်းကပ်လျက် ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းလေရာ တစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်းမှာပင် အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေသည်။

အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ် သုဘာထေရီသည် အရဟတ္တမဂ်အထိ ဆက်လက် ရရှိရန် ယခင်ကထက် ပိုမို၍ ကြိုးစားအားထုတ်သည်။ ထိုသို့အားထုတ်နေစဉ် သူ၏ စိတ်အာရုံတွင် သမားတော် ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်ကိုလှမ်း၍ မြင်လိုက်မိ၏။

သရက်ဥယျာဉ်သို့ ကြွလာစဉ်

ထိုသရက်ဥယျာဉ်သည် အရိပ်အာဝါသ ကောင်းသည်။ သောက်ရေ သုံးရေ များနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်။ သရက်ပင်များကို အဓိကထားစိုက်ကာ အမျိုးမျိုးသော သီးပင်ပန်းပင်များကိုလည်း အကွက်ချ၍ စိုက်ပျိုးထားသဖြင့်

နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်း၏။ ထို့ကြောင့် သုဘာထေရီသည် ဆွမ်းကိစ္စများ ပြီးစီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုသရက်ဥယျာဉ်ဆီသို့ ကြွလှမ်းလာခဲ့သည်။

သရက်ဥယျာဉ်သို့ သွားလာရာတွင် ယာဉ်ရထားဖြင့် သွားလာနိုင်သော လမ်းကြီးများလည်း ရှိပါ၏။ သို့ရာတွင် သုဘာထေရီကား လူသူလေးပါးနှင့် မတွေ့မဆုံမိစေရန် ထိုလမ်းမကြီးမှ မလာခဲ့ပေ။ ဖြတ်လမ်းဖြစ်သော ကျဉ်း မြောင်းသည့် လူသွားလမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့၏။ ထိုလမ်းကလေး မှာ လူတစ်ယောက် သွားလောက်ရုံမျှသာရှိ၏။ နှစ်ယောက် ရင်ပေါင်တန်း လျှောက်၍ မရနိုင်ပေ။ လမ်းကလေး၏ ဝဲယာဘက်တို့တွင် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်း များဖြင့် ဝန်းရံဆို့ပိတ်လျက် ရှိနေပေသည်။

ထေရီသည် တစ်ယောက်သွားလမ်းကျဉ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လာ ခဲ့ရာ သရက်ဥယျာဉ်ဝအနီးသို့ရောက်သော် အနှောင့်အယှက်နှင့် တွေ့ရ တော့သည်။ သူ့ရှေ့တွင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သား လူရမ်းကားတစ်ယောက်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းကာ တားဆီးနေခြင်းဖြစ်သည်။

လူရမ်းကား ရွှေပန်းထိမ်သည်၏သား

ထိုလူရမ်းကားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏သား ဖြစ်၏။ အသက်အရွယ် နှုတ်သေးသည်။ ယောက်ျားပီသသော အလုံးအရပ်ဖြင့် ကြည့်၍ကောင်းသူ လူချောတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် သူ၏စိတ်ဓနစိတ်ထားကား ယုတ်ညံ့လှ၏။ မိန်းကလေး ချောချောလှလှတွေ့လျှင် ဥစ္စာအားကိုး၊ အပေါင်းအသင်းအားကိုးဖြင့် မရ ရအောင် ကြံဆောင်ဖျက်ဆီးတတ်သူဖြစ်သည်။

လူရမ်းကားသည် ထေရီ အရှင်မသွားမည့်လမ်းကို ပိတ်ဆို့ကာ ရပ်နေ၏။ သုဘာထေရီ သူ့အနီးသို့ရောက်လာလျှင် တအားကျွေး၍ ဖက်ထားလိုက်မည်ဟု စိတ်ကူးကာ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းထားသည်။ သုဘာထေရီ သူ့အနီးသို့ ရောက်သော် ဤသို့ ပြောကြား၏။

“အို . . . နှမ၊ သင်သည် ငယ်ရွယ်နုနယ် အပျိုအရွယ်ကလေးဖြစ်၏။ ရုပ်ရည်အဆင်းလည်း ကျော့ရှင်းလှပ၏။ သင်ကဲ့သို့သော မိန်းမချောကလေး

သည် ရဟန်းပြုခြင်းဖြင့် ဘာအကျိုးရှိမည်နည်း။ သင် ဝတ်ရုံထားသည့် သင်္ကန်းကြီးကို ယခုပင် ချွတ်လိုက်ပြီး မောင့်ဆီသို့ လာခဲ့ပါ။ ပန်းမျိုးစုံ ရနံ့ တို့ဖြင့် ထုံယုံကြိုင်လှိုင်နေသည့် ဥယျာဉ်ထဲဝယ် ငါတို့ ပျော်ကြပါးကြပါစို့”

ဤကဲ့သို့ လူရမ်းကားက ကာမဂုဏ်ခံစားရန် သွေးဆောင်စကား ပြောကြားလာသော်လည်း ကာမဂုဏ်အာရုံ ခံစားလိုစိတ်ကို ဆိုပိတ်ပယ်သတ် ပြီးဖြစ်သော သုဘာထေရီသည် သူ့စကားကြောင့် တုန်လှုပ်မှုမရှိပေ။ လူရမ်း ကား၏ အလိုဆန္ဒကို ဖြတ်တောက်နိုင်ရေးအတွက် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ သဘာဝ အမှန်ကို ဤသို့ ထုတ်ဖော်ဟောကြားလိုက်သည်။

“အို . . . ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ သား၊ ဆံပင် စသော အမျိုးမျိုးသော စက်ဆုပ်ဖွယ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော၊ သုသာန်မြေကို တိုးပွားစေသော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိသော ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌ အဘယ်အရာ ကို အနှစ်သာရယူ၍ သင် ထင်မှတ်နေပါသနည်း။ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌ သင်သည် အဘယ်အစိတ်အပိုင်းကို နှစ်လိုအားရ ရှုမြင်ရပါသနည်း”

အဖျက်သမားပြောစကား

သုဘာထေရီက ဤသို့ ပြောပြသော် အဖျက်သမားလူရမ်းကားက သူ စွဲမက်လှသော ကိုယ်အင်္ဂါအကြောင်းကို ဤသို့ ပြန်လည်ပြောပြသည်။

“အို . . . . နှမ၊ သင်နှမ၏ မျက်လုံးအစုံတို့သည် သမင်မငယ်၏ မျက်လုံး များကဲ့သို့ ရွှန်းလက်တောက်ပ၍ နေကြကုန်၏။ တောကြားတောင်ကြား၌ သွားလာပျံ့ဝဲ ပျော်မြူးနေသော ကိန္နရီမ၏ မျက်လုံးများနှင့်လည်း တူလှ၏။ သင်နှမ၏ လှပသောမျက်လုံးများကို မြင်ရသဖြင့် ငါ၏စိတ်တွင် တလှုပ်လှုပ် တရားရှား ခံစားနေရသည်”

ဤကဲ့သို့ လူရမ်းကားက သုဘာထေရီ၏ လှပသော မျက်လုံးများကို ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်ပြီး သူ၏ခံစားရမှုကို ရင်ဖွင့်ပြောဆိုသော်လည်း ထေရီက သူ၏အလိုဆန္ဒများကို မလိုက်လျောနိုင်ကြောင်း ပြဆိုရန် ဤသို့ ပြန်လည် ပြောကြားလေ၏။

ရာဂကိုပယ်ပြီးပြီ

“အို... ရွှေပန်းထိမ်သည်၏သား၊ လောကတွင် မိန်းကလေးပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိပါသည်။ သို့ပါသော်လည်း သင်သည် ငါကဲ့သို့ ဘုရားရှင်၏ သမီးတော်တစ်ပါးကိုမှ မိုက်မဲစွာ စွဲလမ်းနေ၏။ နတ်နှင့်တကွသော ဤ လောက၌ ငါ့အဖို့ သာယာစရာ၊ တပ်မက်စရာ၊ စွဲလမ်းစရာဟူ၍ ဘာတစ်ခုမျှ မရှိချေ။ လိုချင်တပ်မက်သော တဏှာရာဂကို အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ ငါ ပယ်နုတ်၍ ပြီးပေပြီ”

မျက်စိထုတ်ပေးလိုက်ပြီ

ဤသို့ ပြောကြားပြီးနောက် သုဘာထေရီသည် လူရမ်းကားက မက်မောလှပါသည်ဆိုသော လှပသည့် မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို မိမိလက်ဖြင့် နှိုက်ထုတ်ကာ လူရမ်းကားအား ပေးလိုက်၏။ ဤတွင် လူရမ်းကားလည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကာ သုဘာထေရီကို ဝန်ချစောင်းပန်လျက် ထွက်ပြေးသွား လေတော့သည်။

ထို့သို့ မျက်လုံးတစ်ဖက်ထုတ်လိုက်သဖြင့် သွေးထွက်သံယို ဖြစ်နေသော သုဘာထေရီသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ အရောက်လာကာ ဘုရားရှင်ကိုဖူးမြော်၏။ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပျက်စီးခဲ့သော မျက်လုံး တစ် ဖက်သည် ပကတိအတိုင်းပြန်၍ ကောင်းသွားလေသည်။ သုဘာထေရီသည် ဘုရားရှင် ဂုဏ်တော်များကို အခါခါပွားများလျက် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်နေ၏။

ဘုရားရှင်သည်လည်း သုဘာထေရီ၏ ရင့်ကျက်နေပြီဖြစ်သော အခြေ အနေကို သိရှိတော်မူသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ကို ပေးသနားတော်မူသည်။ သုဘာထေရီသည် ဖြစ်ပေါ်နေသော ပီတိတို့ကို ခွာထုတ်လျက် ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းလေရာ ထိုခဏမှာပင် အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေ၏။

သုဘာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



# ဣသိဒါသီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ပွင့်တော်မူကြကုန်ပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်၌ အမျိုးကောင်းသားအဖြစ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်ရင့်သန်စေရန် ကုသိုလ် ကောင်းမှုများပြုလုပ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လွန်ခဲ့သည့် ခုနစ်ဘဝမြောက် အခါတွင်ကား ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုလုပ်ရင်း အကုသိုလ်အမှုကို သူကျူးလွန် မိခဲ့ဖူးသည်။

## ရွှေပန်းထိမ်သည်ဘဝကပြုခဲ့သော မကောင်းမှု

ထိုအကုသိုလ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့သောဘဝက သူသည် ရေကမ္ဘာဟူသောမြို့၌ ရွှေပန်းထိမ်သည်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာကြွယ်ဝသူ ဖြစ်၍ ဓနမာန်မာန်ကြီးနေခဲ့သည်။ သူ့မှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသဖြင့် ငါဘာကိုပဲ လုပ်လုပ် ငါလုပ်လျှင် ဖြစ်ရမည်ဟူသော မာန်ဖြစ်၏။

ဤမာန်ကြောင့်ပင် တစ်နေ့၌ သူသည် သူတစ်ပါးမယားကို ကာမေသု မိစ္ဆာစာရအမှုကို ကျူးလွန်ခဲ့မိသည်။ ကျူးလွန်စဉ်က သူ့မှာ ငွေကြေးဥစ္စာ ရှိသဖြင့် ဘာမျှမဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ထိုဘဝမှ သူကွယ်လွန်ခဲ့သော် ကျူးလွန် ခဲ့သော ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံကြောင့် ငရဲသို့ ကျရောက်ခဲ့ရသည်။ ငရဲမှ လွတ်လာသော် တိရစ္ဆာန်ဘဝတွင် မြောက်မတစ်ကောင်၏ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေကာ ဖွားမြင်လာခဲ့ရသည်။ ထိုမြောက်ကလေး အသက်ခုနစ်ရက် အရွယ် ရောက်လာသောအခါ အကြီးအမှူးဖြစ်သော မြောက်ကြီးက သူ၏ဝှေးစေ့ များကို ကိုက်ဖြတ်ပစ်ခဲ့သည်။

ထိုမျောက်ဘဝမှ ကွယ်လွန်ပြန်သောအခါ သိန္ဓဝတိုင်း၌ အပါအဝင် ဖြစ်သော တောကြီးထဲတွင် မျက်စိကန်း၍ ခြေခွင်နေသော သိုးမတစ်ကောင်မှ ဖွားမြင်လာသည့် သိုးကလေးဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ ထိုဘဝတွင်လည်း ဝှေးစေ့အထုတ် ခံရခဲ့ရပြန်သည်။ ထိုဘဝမှ ကွယ်လွန်ပြန်သော် နွားကုန်သည် တစ်ဦး၏ နွားတစ်ကောင်ဖြစ်ရပြန်၏။ ထိုဘဝတွင်လည်း ဝှေးစေ့အထုတ်ခံရ

ပြန်ကာ လယ်ထွန်ပေးရ၍ ကုန်အပြည့်တင်ထားသော လှည်းကိုလည်း ရုန်းပေး ခဲ့ရလေသည်။

လူ့ဘဝရပြန်သော်လည်း

ထိုကဲ့သို့ တိရစ္ဆာန်ဘဝများမှ လွန်မြောက်လာပြီးသည်၏ နောက်၌ လူ့ဘဝကို ရရှိခဲ့၏။ သို့သော် သူတစ်ပါးမယားကို ဖြစ်မှားခဲ့သော အကုသိုလ်က အရှိန်အဟုန် မကုန်သေးသဖြင့် ကျွန်မတစ်ယောက်မှ ဖွားမြင်ကာ အလို အလျောက် အိမ်ပေါက်ကျွန်ကလေး ဖြစ်လာရသည်။ အိမ်ပေါက်ကျွန် ဖြစ်ခဲ့ ရသော်လည်း သူ့မှာ ယောက်ျားခေါ်စရာ၊ ယောက်ျားကိုယ်အင်္ဂါမပါ။ မိန်းမဟု ခေါ်ရန်မှာလည်း မိန်းမကိုယ်အင်္ဂါမရှိသဖြင့် လူတောမဝင်ရဲအောင် ဖြစ်ရ ပေသည်။

မိန်းမဘဝ

ထိုကဲ့သို့ လူရာမဝင်သော နပုံးပဏ္ဍုက်အဖြစ်ဖြင့် အနှစ်သုံးဆယ်မျှ နေလာရ၍ ကွယ်လွန်သောအခါ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင် သူ့ခမျာ ဆင်းရဲတွင်းမှ မလွတ်နိုင်သေးချေ။ သူ၏မိဘများမှာ လှည်းငှား လှည်းတိုက်၍ အသက်မွေးကြရ၏။ စားဝတ်နေရေး အကျပ်အတည်း တွေ့သဖြင့် ကြွေးယူ၍ စားသောက်ကြရ၏။ အလုပ်အကိုင် မကောင်းသဖြင့် ယူထားသော ကြွေးများကို မဆပ်နိုင်ကြပေ။ ကြွေးရှင်ဖြစ်သော သူ့ဌေးသူကြွယ် များ၏ ကြိမ်းမောင်းနှိပ်စက်ခြင်းကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ခံလာကြရသည်။

ဤထေရီလောင်းလျာ အမျိုးသမီးကလေးသည် လူမှန်းသိလာကတည်း က ဆင်းရဲဒုက္ခ အမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံကာ မဝရေစာ စားသောက်လာရ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တွင်းဓာတ်ခံ ကောင်းလှသဖြင့် စားရသမျှနှင့် အသားအသွေး ဖြစ်ကာ သူများနည်းတူ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့၏။ ဤလိုဖြင့် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရောက်ကာ ဆံတောက်ကြီး တဖားဖားနှင့် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။



၄၆၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

မတရားသိမ်းပိုက်ခံခဲ့ရသူ

ဤတွင် အလုပ်ရှင်လည်းဖြစ်၍ ကြွေးရှင်လည်းဖြစ်သော လှည်းကုန်သည်၏သားက သူ့ကို မျက်စိကျလာသည်။ ထိုလုလင်မှာ ဂိရိဒါသဟု အမည်ရသူဖြစ်၏။ ဂိရိဒါသသည် မိမိဖခင်ထံမှ ချေးယူထားသောငွေများမှ အတိုးငွေများအတွက် သမီးပျိုကို အတင်းဆွဲခေါ်၍ယူခဲ့၏။ ကြွေးယူထားပြီး ပြန်မဆပ်နိုင်သော မိဘများမှာ ရှိုက်ကြီးတင်ငင် ငိုကြွေးရုံမှတစ်ပါး မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ငွေကြေးအားကိုးဖြင့် နိုင်ထက်စီးနင်း ဆွဲခေါ်လာခဲ့သော ဂိရိဒါသသည် ထိုမိန်းကလေးကိုကား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုမပြု။ မိန်းကလေး၏ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ် ပြုမူပြောဆိုတတ်ပုံများကြောင့် မေတ္တာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိအိမ်မှာ ကျွန်အဖြစ် မထားတော့ဘဲ ဇနီးအဖြစ် သိမ်းပိုက်လိုက်တော့သည်။

ကံကောင်းထောက်မ၍ ဇနီးအရာ ရောက်လာရသော မိန်းမပျိုသည် ကောင်းနေသောကံကို ဆက်လက်၍ ကောင်းနေအောင်ကား မကြိုးစားမိပေ။ ဂိရိဒါသ၏အိမ်တွင် လက်ရှိမယားကြီးနှင့်အတူ မယားပြိုင်အဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ခွင့်ရရှိမှုနှင့် အားမရတော့ဘဲ မိမိသာလျှင် တစ်ဦးတည်းသော မယားဖြစ်ချင်လာ၏။ ထို့ကြောင့် အခါအခွင့်ရလေတိုင်း မယားကြီး၏ မကောင်းသတင်းများကို လင်ဖြစ်သူထံ လုပ်ကြံပြောကြား၏။ ပြောဖန်များ၍ မယားငယ်လေး၏ စကားကို ယုံစားမိသည်တွင် ဂိရိဒါသသည် မယားကြီးကို ဆူပူကြိမ်းမောင်းလေတော့သည်။

ဤဘုရားရှင်လက်ထက်၌

ထိုအမျိုးသမီးသည် ဤဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင် ဥဇ္ဇေနီမြို့တော်၌ သူငွေကြီးတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်လာ၏။ ဖခင်ဖြစ်သူ သူငွေကြီးသည် ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကာ ကိုယ်ကျင့်သီလ ဖြူစင်သူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မိဘနှစ်ပါးတို့သည် ချစ်လှစွာသော သမီးကလေးကို ရဟန်းများနှင့် ဆက်နွယ်ကာ 'ဣသိဒါသီ' သတို့သမီးဟူ၍ အမည်နာမပေးထားခဲ့ကြလေသည်။

ဣသိဒါသီ သတို့သမီး အရွယ်ရောက်လတ်သော် မိခင်ဖခင်တို့က သာကေတမြို့မှ သူဌေးသားတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ပေးကြ၏။ လင့်အိမ်သို့ ရောက်သည့် အချိန်မှစ၍ ဣသိဒါသီသည် ယောက္ခမနှစ်ဦးကို မိဘများနှင့် မခြား ရှိသေလေးစားစွာ ဆက်ဆံသည်။ နံနက်အိပ်ရာမှထချိန်နှင့် ညအိပ်ရာ ဝင်ချိန်အားဖြင့် တစ်ရက်လျှင်နှစ်ကြိမ် ယောက္ခမများကို ဦးခိုက်ရှိခိုးသည်။ လူကြီး မိဘများကိုသာမက လင်ဖြစ်သူ၏ မွေးချင်းပေါက်ဖော်များကိုပါ အလေးထား ဆက်ဆံနေထိုင်သည်။ မိမိရှိရာသို့ သူတို့ရောက်လာကြလျှင် နေရာမှ ထပေး သည်။ တစ်အိမ်သားလုံးအတွက် စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို ကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်တည်ခင်းပြီး ပေးသည်။ တစ်အိမ်သားလုံးအတွက် ထိုက်သင့်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုလည်း ဝယ်ယူချုပ်လုပ်၍ ပေးသည်။

လင့်အိမ်မှ မိသားစုများကို မိမိ သွေးသားရင်းချာကဲ့သို့ ပြုစုလုပ်ကျွေး ယုံမျှမက လင်ဖြစ်သူကိုလည်း သားကလေးသဖွယ် အရိပ်တကြည့်ကြည့်ဖြင့် ဂရုစိုက်သည်။ လင်ဖြစ်သူ၏ ခန်းဆောင်သို့ ဝင်ရောက်သောအခါ ခြေဆေးပြီးမှ ဝင်သည်။ တံခါးဝမှ ဝင်လာသည်ဆိုလျှင် အရှင်သခင်ကို ရိုသေစွာ လက်အုပ် ချီးပေး ဝင်လာခဲ့၏။ ထို့နောက် ဘီးတစ်ချောင်းဖြင့် လင်ဖြစ်သူ၏ ဆံပင်များကို ပြီးသင်ပေး၏။ ပြီးသင်ပြီးသော ဆံပင်များကို အမွှေးနံ့သာဆီများ လိမ်းကာ ကျနသေသပ်စွာ ဦးညောင်ထုံး၍ပေး၏။ လင်ဖြစ်သူ၏ မျက်နှာကို လှပ တင့်တယ်အောင် မျက်နှာချေများ လိမ်းခြယ်ပေး၏။ မျက်ခုံးနှင့် မျက်လုံး မျက်ကွင်းများ ထင်ရှားလာစေရန် မျက်စဉ်းများဖြင့် ခြယ်သပေး၏။ ကြည့်မှန် တစ်ချပ်ကို လင်၏လက်ထဲမှာထားပေးကာ လင်ဖြစ်သူ၏ စိတ်တိုင်းကျ ပြုပြင် မွမ်းမံ၍ပေးလေသည်။

**အခိုင်းစေကဲ့သို့ ပြုစုပေးခဲ့သော်လည်း**

လင်ဖြစ်သူအား စိတ်တိုင်းကျ ပြုပြင်ပေးပြီးလျှင် လင်ဖြစ်သူ၏ အလိုကျ ချက်ပြုတ်ထားသော စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ကိုယ်တိုင်ပြင်၍ ကျွေးမွေး

၄၆၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

၏။ လင်ဖြစ်သူ စားသောက်ထားသော ပန်းကန်ခွက်ယောက်များကို အခိုင်းအစေများအား တာဝန်မပေးဘဲ မိမိကိုယ်တိုင်သာ ဆေးကြော၏။ ဘာမဆို လိုရာရသော သူဌေးသမီးပင် ဖြစ်ပါလျက် လင်ဖြစ်သူကို ချစ်မြတ်နိုးမှုကြောင့် အခိုင်းအစေတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ကျိုးနွံစွာပြုစုလုပ်ကျွေး၍ လာခဲ့ပေသည်။

ဤကဲ့သို့ မိမိဘက်က အစစအရာရာ အနွံတာခံ၍ ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့ပါသော်လည်း ဣသိဒါသီမှာ အိမ်ထောင်ရေးသူခကို မခံစားရပေ။ ရှေးက ပြုခဲ့ဖူးသော အကုသိုလ်ကံက ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်လာသဖြင့်လင်ဖြစ်သူကသူ့ကို ငြီးငွေ့လာ၏။ မယားအလိမ္မာ၏ ပြုစုယုယမှုများကိုပင် မသာယာနိုင်တော့ဘဲ 'ဣသိဒါသီနှင့် တစ်အိမ်တည်း မနေနိုင်တော့ပါ' ဟူ၍ပင် အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြောလာလေတော့သည်။

ယောက္ခမမိဘများသည် ချွေးမအလိမ္မာ၏ ဝတ္တရား ကျေပြန်လှပုံကို သိရှိထားကြသဖြင့် သားဖြစ်သူကို ဖျောင်းဖျကြ၏။ သို့ရာတွင် သားဖြစ်သူက ခါးခါးသီးသီးသာငြင်းနေသည်။ 'ဣသိဒါသီသာ ဤအိမ်မှာရှိနေလျှင် သူလွတ်ရာ ကျွတ်ရာသို့ ထွက်သွားတော့မည်'ဟုပင် ခြိမ်းခြောက်လာသည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့၏။ ဤတွင် မိဘများသည် တစ်ဦးတည်းသောသားကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ကြသဖြင့် ချွေးမအလိမ္မာအား သူ့မိဘထံ ပြန်ပို့ကြရပေတော့သည်။

ဒုတိယအိမ်ထောင်ကျ

ပထမအိမ်ထောင်နှင့် အဆင်မပြေခဲ့ရသော ဣသိဒါသီအား မိဘများက အခြား သူဌေးသားတစ်ယောက်နှင့် လက်ဆက်ပေးကြပြန်၏။ ဒုတိယလင်ယောက်ျားကိုလည်း ဣသိဒါသီသည် ကျွန်မ တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ရှိသေလေးမြတ်စွာ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ သို့ပါသော်လည်း သူ့ခမျာ မျက်နှာကောင်းမရရှိရှာပေ။ တစ်လတာမျှ အတူနေရရုံဖြင့်ပင် ထိုသူဌေးသားသည်လည်း ဣသိဒါသီကို ငြီးငွေ့ကာ ပစ်ထားခဲ့တော့သည်။

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် အိမ်ပြန်ရောက်လာသော ဣသိဒါသီအား မိဘများသည် အခြားသူဌေးသားများထံ မပို့တော့ပေ။ သင့်လျော်သော အိမ်

ထောင်ဘက်နှင့်တွေ့မှ ပေးစားတော့မည်ဟု ကြံစည်ထားသည်။ ကာလအတန် ကြာပြီးနောက် တစ်နေ့တွင် သူတောင်းစားတစ်ယောက်သည် ထိုအိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့၏။ သူပိုင်ပစ္စည်းဆို၍ အရှက်လုံအောင် ဖုံးအုပ်ထားသော ပုဆိုးပိုင်းကလေးတစ်ခုနှင့် စားစရာထည့်ရန် မြေခွက်တစ်လုံးသာပါ၏။ ဆင်းရဲတွင်းနက်လှသဖြင့် အိမ်ပေါက်စေ တောင်းစားနေရသူဖြစ်သော်လည်း ထိုလူလင်၏ အမူအရာမှာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့၏။

ထို့ကြောင့် ဖခင်သူဌေးကြီးသည် ထိုသူတောင်းစားလူလင်ကို စေ့စပ် သေချာလေ့လာပြီးလျှင် အိမ်ထဲသို့ ခေါ်ခဲ့ကာ ဤသို့ပြောဆိုသည်။ အမောင် လူလင်၊ သင်၏ပုဆိုးပိုင်းနှင့် မြေခွက်တို့ကို စွန့်ပစ်ကာ ငါတို့နှင့် အတူနေ ပါလော့၊ ငါတို့၏ သမက်အဖြစ်နေပါလော့။

ရွှေပုံပေါ်မှာနေရသော်လည်း မပျော်သူ

တောင်းစားနေရသူသည် ထိုသူဌေးစကားကြားသောအခါ မိမိကိုယ်ကို မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာ၏။ သို့သော် သူသည် သူဌေး၏ အစီအစဉ်အတိုင်းနေထိုင်ကာ သူဌေးတို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ဇနီးသည်၏ ပြုစုလုပ်ကျွေးမှုကို ခံယူခဲ့သေး၏။ သို့ရာတွင် သူသည်လည်း ဣသိဒါသီ၏ ရှေးအကုသိုလ်ကံအရှိန်ဟပ်ကာ ထိုသို့နေရသည်ကိုပင် မပျော်ပိုက်နိုင်အောင် ဖြစ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် သူဌေးကြီးထံ အပ်နှံထားသော ပုဆိုးပိုင်းနှင့် မြေခွက်တို့ကို ပြန်တောင်းကာ သူနေထိုင်ရာ မြို့ပြင်တဲကုပ်သို့ ပြန်သွားလေတော့သည်။

ရွေးချယ်ရမည့် လမ်းနှစ်သွယ်

သူတောင်းစားကပင် မပေါင်းချင်လောက်အောင် အိမ်ထောင်ရေးကံကြမ္မာဆိုးခဲ့ရသော ဣသိဒါသီအဖို့ ရှေးရေးအတွက် ရွေးစရာ လမ်းနှစ်မျိုးသာ ရှိတော့၏။ လင်ကံဆိုးလှသော မိမိမျက်နှာကို ရပ်ထဲရွာထဲ၌ မပြချင်လျှင်

ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေရန်ဖြစ်၏။ အခြားတစ်နည်းမှာ သာသနာတော်တွင်း သို့ ဝင်ရောက်ရန်ဖြစ်သည်။

ကောင်းကျိုးပေးချိန်ရောက်သော်

ထိုသို့ရှိနေစဉ် ဘဝါဘဝက သူပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကံများ အကျိုးပေး ရန် အချိန်ကျရောက်လာတော့သည်။ သူ့အိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွလာနေကျဖြစ် သော ဇိနဒတ္တာထေရီသည် ထိုအချိန်ကလေးမှာပင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် သူ့အိမ်သို့ ကြွရောက်လာသည်။ အရှင်မဇိနဒတ္တာကို ဖူးမြင်ရခါမှ ဣသိဒါသီ သည်လည်း မိမိရွေးချယ်သင့်သောလမ်းကို ပြတ်ပြတ်သားသား ရွေးချယ်ကာ အရှင်မထံလာရောက် ရှိခိုးဦးချ၏။ မြန်မြတ်လှစွာသော ဆွမ်းခဲဖွယ်များ ဆက် ကပ်၏။ ဆွမ်းကိစ္စများ ပြီးစီးသောအခါ ဇိနဒတ္တာထေရီ၏ ခြေအစုံကို ဦးခိုက် လျက် 'အရှင်မဘုရား၊ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ တပည့်တော်မလည်း ခိုလှုံ၍ ရဟန်းပြုလိုပါသည် ဘုရား' ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ဇိနဒတ္တာထေရီကလည်း 'အို... ညီမ၊ လူအပေါင်းတို့ထက် မြင့်မြတ် တော်မူသော ဘုရားရှင်မျက်မှောက်ပြုတော်မူခဲ့သော အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ ရရှိပါစေသတည်း' ဟု အနုမောဒနာစကား မြွက်ကြားကာ ဣသိဒါသီကို ကျောင်းသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဣသိဒါသီအား ဘိက္ခုနီအဖြစ် ပြုပေးလိုက်ကြသည်။ ရဟန်း ဖြစ်ပြီးနောက် ဣသိဒါသီထေရီသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ သွား၍ ဝိပဿနာ ကမ္မ ဌာန်းစီးဖြန်းလေရာ ရဟန်းပြု၍ ခုနစ်ရက်အရမှာပင် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်များနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက် သွားလေတော့၏။

ထို့နောက် ဣသိဒါသီထေရီဟု ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။ ဣသိဒါသီ ထေရီသည် ဘဝသံသရာတစ်လျှောက် သူ့ဘဝကျင်လည်ခဲ့ရပုံများကို ပြန်လည်ဟောပြောခဲ့သည်။

ဣသိဒါသီထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### အဘယထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ပွင့်တော်မူကြကုန်ပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တို့၌ ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်လျက် ပါရမီတော်များကို ဖြည့်ကျင့် ဆည်းပူးခဲ့သူဖြစ်သည်။

#### သိဒ္ဓိဘုရားရှင်လက်ထက်

လွန်ခဲ့သော ၃၁ ကမ္ဘာထက်က ပွင့်တော်မူသော သိဒ္ဓိဘုရားရှင် လက်ထက်တွင်မူ ခတ္တိယမဟာသာလမျိုးမှ ဖွားမြင်လာခဲ့သောအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသူဖြစ်သည့်အလျောက် အရုဏဝတီပြည့်ရှင် အရုဏမင်းကြီးက တော်ကောက်တော်မူလျက် တောင်ညာစံဒေဝီမဟေသီမိဖုရားအရာ၌ထားခြင်းခံရသည်။

ဘုရင်မင်းတရားကြီးက သူ့ကို အလွန်တရာ မြတ်နိုးတော်မူသည်။ တစ်နေ့သောအခါ လွန်စွာ ထူးဆန်းသော ပန်းခိုင် ခုနစ်ခိုင်ကို ရတော်မူသဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်က အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီးအား ထိုပန်းခိုင်ကြီး ခုနစ်ခိုင်ကို ပေးသနားတော်မူသည်။

အရုဏမင်းကြီးကား သိဒ္ဓိဘုရားရှင်ကို အလွန်ကြည်ညိုသူ မင်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထူးဆန်းသော ပန်းခိုင်ကိုရသောအခါ ဘုရားရှင်ကို လှူဒါန်းရန် သတိမရဘဲ သူ့မိဖုရားကိုသာ သူ့သတိရသဖြင့် ထိုပန်းတို့ကို မိဖုရားကြီးအားပေးအပ်လိုက်သည်။ “အထူးအဆန်းရလျှင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးသူကို သတိရသည်” ဟု ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ မိန့်ဆိုတော်မူထားကြသော စကားရှိသည်။ ဘုရားကို လှူဒါန်းခြင်းသည် သဒ္ဓါအစစ်ဖြစ်သည်။ မယားကို ပေးကမ်းခြင်းကား တဏှာအချစ်ဖြစ်ပေသည်။ ဘုရားကို လှူဒါန်းလျှင် နောင်ဘဝ အကျိုး၊ မယားကိုပေးကမ်းလျှင် ယခုဘဝ လက်ငင်းအကျိုးဖြစ်ပေသည်။

မိဖုရားကြီးစဉ်းစားပုံ

အရုဏမင်းတရားကြီးသည် ပန်းခိုင်ခုနစ်ခိုင်ကို မိဖုရားကြီးအား ပေးလိုက်သောအခါ မိဖုရားကြီးက ဤသို့ဆင်ခြင်စဉ်းစားသည်။ ဤပန်းခိုင်သည် လွန်စွာလှပတင့်တယ်သည်။ ရနံ့အားဖြင့်လည်း လွန်စွာကြိုင်လှိုင်သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ငါ့ကိုချစ်ခင်မြတ်နိုးတော်မူသည့်အတွက် ဆင်မြန်းဖို့ ပေးသနားတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ ဤပန်းခိုင်သည် လွန်စွာသန့်ရှင်းသည်။ ဤကိုယ်ကာယကား ပန်းခိုင်လို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည် မဟုတ်။ အသိုးအပုပ်တို့ဖြင့် စက်ဆုပ်ဖွယ် ပြည့်လျှံနေသောကိုယ်ကာယဖြစ်သည်။ သန့်ပြန်သော ပန်းကို မသန့်ရှင်း မစင်ကြယ် မတင့်တယ်သည့် ကိုယ်ခန္ဓာကြီး၌ ပန်ဆင်ခြင်းသည် ဘာမှအကျိုးမထူး။ ပန်းပန်ခြင်းအတွက်ကြောင့် ကိုယ်အပုပ်ကောင်ကြီးကလည်း တစ်မျိုးတစ်မည် ထူးဆန်းလာမည်မဟုတ်။ ပန်းနံ့သာပန်ဆင်ခြင်းသည် တဏှာလောဘကိုသာ ပို၍ဖြစ်ပွားစေမည်။ ကုသိုလ်တရားကို တိုးပွားစေနိုင်သည် မဟုတ်။ ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပူဇော်ခဲ့ပါလျှင် သဒ္ဓါအစစ်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်အထူး ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့အတွက်ကြောင့် လှပထူးဆန်း၍ ရနံ့ကြိုင်လှိုင်သည့် ပန်းခုနစ်ခိုင်ကို ကိုယ်တိုင်မပန်ဆင်ဘဲ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို လှူဒါန်းပူဇော်မည်။ မွန်မြတ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည် ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ပန်းတကာတို့ထက် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တော်မူသော ဘုရားရှင်တို့နှင့်သာ ထိုက်တန်သည်။



အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပူဇော်ပြီ

ဤသို့ ဆင်ခြင်စဉ်းစားပြီးလျှင် ပန်းခုနစ်ခိုင်ကို လက်ဖြင့်ကိုင်ကာ မိဖုရားကြီးသည် ရှင်တော်ဘုရား ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ နန်းတော်တံခါးကို ဖွင့်ပြီး မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် သုံးလောကထွတ်ထားသိခီမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာတော်အပေါင်း ခြံရံလျက် ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာသည်။ ရောင်ခြည်တော်များဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းလှသော ရှင်တော်ဘုရား၏ အသရေတော်ကို ဖူးမြင်ရသောအခါ မိဖုရားသည် လွန်စွာ ကြည်နူးမှုဖြစ်တော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်တော်ဘုရား နန်းတံခါးအနီးသို့ ရောက်တော်မူလာသော် မိဖုရားသည် ပန်းခုနစ်ခိုင်ကို ကောင်းကင်သို့ ပစ်မြှောက်ပြီး ရှင်တော်ဘုရား၏ ဦးခေါင်းတော်ထက်တွင် ထီးဝန်းအသွင်သဏ္ဍာန် မိုးကာ၍ လိုက်ပါစေသားဟု အဓိဋ္ဌာန်ကာ လှူဒါန်းပူဇော်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ကောင်းကင်သို့ ပစ်မြှောက်ကာ ပူဇော်လိုက်သော ပန်းခုနစ်ခိုင်သည် ရှင်တော်ဘုရား၏ ဦးခေါင်းအထက် ကောင်းကင်၌ ပန်းထီးပမာ ဆန်းကြယ်စွာမိုး၍နေသည်။ ရှင်တော်ဘုရား ကြွသွားတော်မူရာသို့လည်း အစဉ်အတိုင်း မိုးကာ၍ လိုက်သွားသည်။

ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရပြီ

ပန်းထီးအသွင် ကောင်းကင်ထက်မှ အုပ်ပိုး၍ ဘုရားရှင်နှင့်အတူ ပန်းများ လိုက်ပါသွားပုံကို မြင်ရသောအခါ မိဖုရားကြီးသည် သဒ္ဓါတရား ပိုမိုဖြစ်ပေါ်လာကာ တစ်ကိုယ်လုံး သိမ့်သိမ့်တုန်မျှ ဝမ်းသာပီတိများ ဖြစ်ရသည်။

ဤကဲ့သို့ မမေ့နိုင်စဖွယ် ဆန်းကြယ်သော ပန်းအလှူကို လှူဒါန်းပြီးသောအခါ မိဖုရားကြီးသည် ပြုခဲ့သောဒါနကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြန်လည်သတိရကာ ပွားများမှုကို အကြိမ်ကြိမ်ပြုလုပ်သည်။ ထိုမိဖုရားကြီးဘဝတွင် အသက်

၄၆၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တမ်း အတိုင်းနေပြီး ကွယ်လွန်သွားသောအခါ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်သွားရသည်။ တာဝတိံသာ နတ်ဘုံ၌လည်း ပန်းအလှူကြောင့် ထူးခြား ဆန်းကျယ်စွာ စံစားခဲ့ရသည်။

ဤပန်းလှူသော ကုသိုလ်စေတနာကြောင့် သီခီဘုရားရှင် လက်ထက် တော်မှအစပြု၍ ယခု ရှင်တော် ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်သို့တိုင် အောင် သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ခဲ့ရ ပေ။ လူ့ရပ်နတ်ပြည်တို့၌သာ ချမ်းသာစွာနေထိုင်ခဲ့ရသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်

ယခုရှင်တော်ဂေါတမ ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်သို့ ရောက်သော အခါ ဥဇ္ဇေနီပြည်ရှိ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌ လူလာဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဤထေရီ လောင်းလျာ မွေးဖွားလာချိန်မှစ၍ ဆွေမျိုးမိဘတို့၌ ဘေးဒုက္ခ အမျိုးမျိုး အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးတို့မှ ကင်းဝေးခဲ့ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အား “အဘယာ” ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြသည်။

သူ့အရွယ်ရောက်သောအခါ အဘယမာတာသည် သူနှင့် အလွန်ခင်မင် ရင်းနှီးသည့် ပဒုမဝတီသည် လောကီစည်းစိမ် ချမ်းသာများကိုစွန့်ထားခဲ့ပြီး သာသနာဘောင်မှာ ရဟန်းပြုပြီဟုသိရသော် သူ၏မိဘများကို ခွင့်ပန်ပြီး ဥဇ္ဇေနီပြည်မှ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့သွားကာ ရဟန်းပြုသည်။ ရဟန်းဖြစ်တော်မူ ချိန်မှစ၍ သူ့အမည်မှာလည်း အဘယထေရီဟု ကျော်ကြားခဲ့သည်။

အသုဘဘာဝနာပွားများ

ထို့နောက် အဘယထေရီသည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်တော်မူကြသော ဘိက္ခုနီကြီးတို့၏ သြဝါဒပေး သင်ကြားပြသမှုကြောင့် သီတဝနခေါ် ရင်းတိုက် တောသို့သွားရောက်လျက် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို စီးဖြန်းအားထုတ် သည်။

အဘယထေရီ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းအားထုတ်ပုံကို ဘုရားရှင်က သိမြင်တော်မူသည်။ ထိုသို့ သိမြင်တော်မူသည်နှင့်အညီ ဘုရားရှင်သည် အသုဘ အာရုံအမျိုးမျိုးကို ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်မူနေလျက် တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ဖန်ဆင်းပြတော်မူသည်။ ထိုအခါ အဘယထေရီသည် သူ၏ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ပေါင်းစပ်တည်ရှိနေသော ကိုယ်ကာယအပေါ်တွယ်တာမှုများ ကင်းလာသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အဘယထေရီ၏ အခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီသော အမြိုက်တရားတော်ကို ဤသို့ ဟောတော်မူသည်။

ဘုရားရှင်ဟောသော တရားတော်

အဘယေ ဘိဒ္ဓရော ကာယော၊ ယတ္ထ သတ္တာ ပုထုဇ္ဇနာ။

နိက္ခိပိဿာမိံဒေဟံ၊ သမ္မဇာနာ သတိမတီ။

အဘယေ၊ အို... ချစ်သမီး အဘယထေရီ။ ကာယော၊ ဤကိုယ်ကောင်ကြီးသည်။ ဘိဒ္ဓရော၊ ဘယ်မှာမှမလုံ ပျားအုံပျားသလက်အလား အပေါက်တွေမှ လွန်စွာ များလှသည်သာလျှင်တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အပေါက်တွေမှ အပုပ်ရည်စီးယိုသော ဤကိုယ်ကာယကြီး၌။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ အသိဉာဏ်အမြင်မလင်းသော ပုထုဇဉ် လူတစ်သင်းတို့သည်။ သတ္တာ-သဗ္ဗိတာ၊ ချစ်ဖွယ်၊ ခင်ဖွယ်၊ သာယာဖွယ်ဟု တွယ်တွယ်တာတာ စွဲလမ်း၍ နေကြလေကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံဒေဟံ၊ ပဒူအုံအလား ပျားသလက်အသွင် ခင်မင်ဖွယ် မရှိသော ဤကိုယ်ကြီးကို။ သတိမတီ၊ ရံခါမျှမလစ်စေဘဲ စွဲမြဲသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနာ၊ ကိုယ်ကြီး၏ဖြစ်ပုံကို အလုံးစုံမြင်အောင်ပြုလျက်။ နိက္ခိပိဿာမိ၊ တဏှာဖြင့် မတွယ်ဘဲ တကယ်ပင် စွန့်ပစ်လိုက်တော့အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မနသိ ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလေတော့ ချစ်သမီး။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ဘုရားရှင်က ဤသို့ တရားပြတော်မူသောအခါ အဘယထေရီသည် ဉာဏ်ပညာအလင်းဖြာပြီး အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် မြင်သထက်မြင်လျက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလေသည်။

61A ထေရီအပါဒါန်

၄၇၀

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ထိုအခါ အဘယထေရီ ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူ  
လေသည်။

ဗဟူဟိ ဒုက္ခဓမ္မေဟိ၊ အပ္ပမာဒရတာယ မေ။

တဏှာက္ခယော အနုပ္ပတ္တော၊ ကတံ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

ဗဟူဟိ၊ အနမတဂ္ဂသံသရာတွင် လွန်စွာများပြားလှကုန်သော။ ဒုက္ခ  
ဓမ္မေဟိ၊ ချမ်းသာမဖက် သက်သက်ဆင်းရဲ အမြှုပ်ပန်းစေသော တရားလမ်း  
တို့ကြောင့်။ အပ္ပမာဒ ရတာယ၊ မမေ့မလျော့ မပေါ့မတန် ထက်သန်စွာ  
အားထုတ်၍ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တဏှာက္ခယော၊ အမြစ်ပြတ်၍  
တဏှာဓာတ် ချုပ်ဆုံးခြင်းသည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ဖြစ်ပေါ်ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပြီ  
တကား။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးချက် နဲ့နက်သိမြင် ဘုရားရှင်၏။ သာသနံ၊  
မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း လမ်းကောင်းမိန့်မြွက် ဆုံးမချက်ကို။ ကတံ၊ ကိစ္စကုန်အောင်  
အလုံးစုံ ပြုအပ်လေ ပြီတကား။

ထေရီသည် ဤသို့ဥဒါန်းကျူးရင့်ပြီး ဘုရားရှင် သာသနာတော်အကျိုး  
ကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ကာနေရင်း သူ့ထံသို့ လာရောက်ကြကုန်သော အမျိုး  
သမီးတို့အား သူ၏အတိတ်အကြောင်းတို့ကို ဤသို့ ပြန်လည် ဟောတော်  
မူသည်။

ပြန်လည်ဟောပြပုံ

နဂရေ အရုဏဝတိယာ၊ အရုဏာ နာမ ခတ္တိယော။  
တဿ ရညော အဟံ ဘရိယာ၊ ဝါရိတံ ဝါရယာမဟံ။

အတီတေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ အရုဏ  
ဝတိယာ၊ အရုဏဝတီအမည်ရှိသော။ နဂရေ မြို့တော်ကြီး၌။ အရုဏာနာမ၊  
အရုဏာ အမည်ရှိသော။ ဝါ - အရုဏအမည်ရှိသော။ ခတ္တိယော၊ မင်းကြီး  
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူလေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်  
သည်။ တဿရညော၊ ထိုအရုဏမင်းကြီး၏။ ဘရိယာ၊ တောင်ညာတင်ထား

ချစ်သော မိဖုရားကြီးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါပြီ။ ဝါရိတ်၊ မိန်းမကောင်း  
မိန်းမမြတ်တို့ ရှောင်ကြဉ်အပ်သော အရာဟူသမျှကို။ ဝါရယိ၊ အပြစ်ကင်း  
အောင် ရှင်းရှင်းကြီး ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ပါပြီ။

သတ္တမာလာ ဂဟေတွာန၊ ဥပ္ပလာ ဒေဝဂန္ဓိကာ။

နိသဇ္ဇ ပါသာဒေ ဝရေ၊ ဧဝံ စိန္တေသိ တာဝဒေ။

တာဝဒေ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည်။ ဒေဝဂန္ဓိကာ၊ နတ်  
ပန်းရနံ့ကဲ့သို့ တပြန်ပြန်ကြိုင်လှိုင်ကုန်သော။ ဥပ္ပလာ၊ ကြာညိုမျိုးဖြစ်ကုန်သော။  
သတ္တမာလာ၊ ပန်းခုနစ်ခိုင်တို့ကို။ အဒါသိ၊ မြတ်နိုးတော်မူသည့်အရေးကြောင့်  
ငါ့အား ပေးသနားတော်မူခဲ့ပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္တမာလာ၊ ပန်း  
ခုနစ်ခိုင်တို့ကို။ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်၍။ ပါသာဒေ ဝရေ၊ မြင့်မြတ်သော ပြာသာဒ်  
ထက်၌။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်လျက်။ ဧဝံစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံစည်စဉ်းစားမိခဲ့ပါပြီ။

ကိ မေ ဣမေဟိ မာလာဟိ၊ သိရသိ ရောပိတာဟိ မေ။

ဝရံ မေ ဗုဒ္ဓ သေဋ္ဌဿ၊ ဉာဏမိ အဘိရောပိတံ။

မေ၊ ငါ၏။ သိရသိ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ရောပိတာဟိ၊ ပန်ဆင်အပ်ကုန်  
သော။ ဣမေဟိ မာလာဟိ၊ ဤပန်းခုနစ်ခိုင်တို့ဖြင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိ၊ ဘာ  
အကျိုးရှိမည်နည်း။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ လောကအထွတ် တမ္ပတ်ခေါင်ဖျား၊  
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ ဉာဏမိ၊ ရွှေဉာဏ်တော်မြတ်၌။ အဘိရောပိတံ၊  
တင်လျှူ ပုသပူဇော်ရမှုကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝရံ၊ နောင်သံသရာကပ်ကမ္ဘာတို့၌  
မြတ် သည်ထက်မြတ်လိမ့်မည်သာတည်း။

သမ္ပဒ္ဓံ ပဋိမာနေန္တိ၊ ဒွါရာသန္ဓေ နိသီဒဟံ။

ယဒိ ဧဟိတိ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ပူဇယိသံ မဟာမုနိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမ္ပဒ္ဓံ၊ ကြွတော်မူလာမည့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား  
ကို။ ပဋိမာနေန္တိ၊ စောင့်ဆိုင်းမျှော်လင့်သည်ဖြစ်၍။ ဒွါရာသန္ဓေ၊ နန်းတော်၏  
မုခ်တံခါးဝအနီး၌။ နိသီဒိ၊ ပန်းခုနစ်ခိုင်ပူဇော်ရန်အတွက် ထိုင်စောင့်နေခဲ့မိပါ

၄၇၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ပြီ။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုသို့ ထိုင်စောင့်နေပြီး၍။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ယဒိဗေဟိတံ၊ အကယ်၍ ကြွလာတော်မူခဲ့ပါအံ့။ မဟာမုနိ၊ ရဟန်းတို့သနင်း အမင်းမင်းတို့၏ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားကို။ ပူဇယိသံ၊ ဤပန်းခုနစ်ခိုင်ကို လှူဒါန်းပူဇော်ပါမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်စဉ်းစားနေခဲ့မိပါ၏။

ကကုဓောတိလသန္တော၊ မိဂရာဇာဝ ကေသရီ။  
ဘိက္ခုသံယေန သဟိတော၊ အာဂဉ္ဇိ ဝိထိယာ ဇိနော။

ကကုဓော၊ မင်းမြောက်တန်ဆာကောင်းစွာ ဆင်ယင်ထားအပ်သော မင်းမြတ်သည်။ တိလသန္တော၊ မင်းပွဲအလယ်၌ တင့်တယ်လေဘိသကဲ့သို့။ မိဂရာဇာ၊ သားတို့သနင်း တောစိုးမင်းဖြစ်သော။ ကေသရီ၊ ခြင်္သေ့မင်းကြီးသည်။ ဝိလသန္တော၊ ရွှေဂူအထွတ်တွင် နှစ်သက်စဖွယ် တင့်တယ်လေဘိ သကဲ့သို့။ ဇိနော၊ ငါးမာရ်နင်းနှိပ် အောင်တံဆိပ်ဖြင့် အောင်ဟိတ်ယူတော်မူပြီးသော ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခုသံယေန၊ မြားမြောင်လှစွာ ထေရ်သံယာဖြင့်။ သဟိတော၊ ခြံရံတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိထိယာ၊ မင်းလမ်းမခရီးဖြင့်။ အာဂဉ္ဇိ၊ ရောင်ကြည်ခြောက်သွယ်ဖြင့် တင့်တယ်စွာ ကြွလှမ်းလာတော်မူလေပြီ။

ဗုဒ္ဓဿ ရံသိ ဒိသ္မာန၊ ဟဋ္ဌာ သံ ဝိဂ္ဂမာနသာ။  
ဒွါရံ အဝါပူရေတွာန၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမပူဇယိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ရံသိ၊ ဝင်းထိန် တင့်တယ် ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်ကို။ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်ရလေသည် ရှိသော်။ ဟဋ္ဌာ၊ မဖြစ်စဖူး အထူးရှင်လန်းသည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂမာနသာ၊ ပီတိ အဟုန်ဖြင့် တုန်လှုပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒွါရံ၊ လေသာနန်းတံခါးကို။ အဝါပူရေတွာန၊ ဖွင့်လှစ်ပြီးမှ။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ အမြတ်တကာ ထွတ်တင် ဘုရားရှင်ကို။ အပူဇယိ၊ သဒ္ဓါညွတ်နူးလျက် အထူးပင် ပူဇော်ခဲ့ပါပြီ။

သတ္တ ဥပ္ပလပုပ္ဖာနိ၊ ပရိကိဏ္ဏာနိ အမ္မရေ။  
ဆာဒိ ကရောန္တော ဗုဒ္ဓဿ၊ မတ္တကေ ဓာရယန္တိ တေ။

သတ္တ ဥပ္ပလပုပ္ဖာနိ၊ ကြာပန်းခုနစ်ခိုင်တို့သည်။ အမ္မရေ၊ ကောင်းကင် ထက်၌။ ပရိကိဏ္ဍာနိ၊ ပြီးပြီးပြွမ်းပြွမ်း အဆန်းတကြယ်အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်၍ တည် ရှိနေကြလေကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်း တော်အထက်၌။ ဆာဒိ၊ ထီးဝန်းပမာဖြန့်မိုးကာခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်နေကြကုန်လျက်။ တေ၊ ထိုပန်းခုနစ်ခိုင်တို့သည်။ ဓာရယန္တိ၊ ရှင်တော်ဘုရားကြွသွားလေရာလမ်းတကာတို့၌ မိုးကာ၍လိုက်ကြလေကုန်၏။

မဟာနေလဿ ဆာဒနံ၊ ဓာရေန္တိ မမ မုဒ္ဓနိ။  
ဒိဗ္ဗံ ဂန္ဓံ ပဝါယာမိ၊ သတ္တုပ္ပလဿဒိံ ဖလံ။

မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ မဟာနေလဿဆာဒနံ၊ ပတ္တမြားညို ထီးဝန်းကြီးသည်။ ဓာရေတိ၊ အမြဲဆောင်းထားလေ၏။ ဒိဗ္ဗံဂန္ဓံ၊ နတ်ပန်းရနံကို။ ပဝါယာမိ၊ ကြိုင်လှိုင်မွှေးကြူအမြဲပင် ရှုရှိုက်၍နေရလေ၏။ ဣဒံ၊ ဤကဲ့သို့သော အကျိုးထူးသည်။ သတ္တုပ္ပလဿ၊ ကြာပန်းခုနစ်ခိုင်ကို စေတနာပြဋ္ဌာန်းကာ လျှာဒါန်းခြင်း၏ ဖလံ၊ အကျိုးထူးပေတည်း။

သတ္တတိ ဒေဝရာဇုနံ၊ မဟေသိတ္တမကာရယိ။  
သဗ္ဗတ္ထဣဿရာ ဟုတွာ၊ သံသရာမိ ဘဝါဘဝေ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္တတိဒေဝရာဇုနံ၊ ခုနစ်ကျိပ်သော နတ်မင်း ကြီးတို့၏။ မဟေသိတ္တံ၊ နတ်မိဖုရားအဖြစ်ကို။ အကာရယိ၊ ပြုခဲ့ရဖူးပေပြီ။ ဘဝေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော ဘဝအသွယ်သွယ်၌။ သဗ္ဗတ္ထဣဿရာ၊ အလုံးစုံသောဌာနတွင် စိုးရပိုင်နိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ရလျက်။ သံသရာမိ၊ ချမ်းချမ်းသာသာကျင်လည်ခဲ့ရပါ၏။

ဧကတိသေ ဣတော ကပ္ပေ၊ ယံပုပ္ဖမဘိပူဇယိ။  
ဒုဂ္ဂတိ နာဘိဇာနမိ၊ ပုပ္ဖဒါနဿဒိံ ဖလံ။

ဘောတိယော၊ အို . . . အမျိုးသမီးတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ တဒါဧကတိသေကပ္ပေ၊ ထိုသုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ယံပုပ္ဖမဘိပူဇယိ၊ အကြင်ပန်းလျှာခြင်းဒါနကံကို။ အကရိ၊ ပြုခဲ့ဖူးပါပြီ။ တတော



ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဒုဂ္ဂတိ၊ အောက်ကျနောက်ကျ ဘဝစုတ်နပ် အယုတ်  
ခေါ်ဘိ ဒုဂ္ဂတိကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ ဘယ်အခါမျှ မဖြစ်ဖူး မကြုံဖူး မသိခဲ့ရဖူးပါ။  
ဣဒံ၊ ဤကဲ့သို့ ဒုဂ္ဂတိကိုသွေရှောင်၍ သုဂတိဘောင်၌သာ ကျင်လည်ခဲ့ရ  
ခြင်းသည်။ ပုပ္ဖဒါနဿ၊ ပန်းလှူခဲ့ခြင်း၏။ ဖလံ၊ အဖိုးတန်သော အကျိုးမှန်  
အစစ်ကြီးပေတည်း။

အဘယထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### အပ္ပပါလီထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ဖုဿဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင်  
ဘုရားရှင်၏နှမတော် မင်းသမီးတစ်ပါးဖြစ်ခဲ့သည်။ မောင်တော်ဖြစ်သူ ဘုရား  
အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးနောက် ဟောကြားသော တရားတော်ကို ကြားနာ  
ရသည်။ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ကြည်ညိုစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးသည်။ အလှူ  
တော်ကြီးများ ပေးလှူပြီးလျှင် 'ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း၌ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ချောမော  
လှပသူ ဖြစ်ရပါလို၏' ဟူ၍ ဆုတောင်းခဲ့သူဖြစ်သည်။

ပြုခဲ့ဖူးသော အကုသိုလ်

ထိုထေရီလောင်းလျာသည် သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်  
တွင် အရုဏပုရမြို့တော်၌ ပုဏ္ဏားမိုးမှ ဖွားမြင်လာခဲ့၏။ ရှေးဘဝက ပြုခဲ့သော  
ကောင်းမှုနှင့် ဆုတောင်းရှိခဲ့သူဖြစ်သည့်အတိုင်း ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ချောမောလှပသူ  
ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ရုပ်ရည်အဆင်းလှပခြင်းသည် မာန်မာန ထောင်  
လွှားရေးကို အထောက်အကူပြုလေရာ သိဒ္ဓိဘုရားရှင်၏တပည့် ရဟန္တာထေရီ  
တစ်ပါးအား "ပြည့်တန်ဆာ၊ အကျင့်ပျက်၊ သာသနာဖျက်သူ"ဟူ၍ ရုန့်ရင်း  
ကြမ်းတမ်းစွာ ပြောဆိုမှားမိခဲ့ဖူးလေသည်။

ထိုမကောင်းမှုကြောင့် သူသည် ငရဲသို့လားရပြီး ဒုက္ခကြီးစွာ ခံစားခဲ့ရ၏။ ငရဲမှ လွတ်သောအခါတွင်လည်း ဘဝတစ်သိန်းတိုင်တိုင် ပြည့်တန်ဆာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်

ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်တွင်ကား လူတို့ဘောင်မှ စွန့်ခွာ၍ သာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်တုန်းက အမိဝမ်းတွင်း၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်းကို ရှုံ့မှန်းကာ 'အကယ်၍လူ့ဘဝ၌ နောက်တစ်ဖန် ပြန်၍ဖြစ်ရပါလျှင် ဥပပတ္တိပဋိသန္ဓေနေသူအဖြစ်ဖြင့်သာ ဘွားခနဲ ဖြစ်ပေါ်လာ ရပါလို၏'ဟူ၍ ဆုတောင်းခဲ့လေသည်။ ထိုသုတောင်းကောင်းမှုကြောင့် သူသည် နတ်ပြည်သို့ လားရောက်ရ၏။

ဤဘုရားရှင်လက်ထက်၌

ဤဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင် နောက်ဆုံးဘဝ ပစ္ဆိမဘဝိက အဖြစ်ဖြင့် ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်၍ ယခင်က ဆုတောင်းရှိခဲ့သည့်အတိုင်း ဝေသာလီမြို့တော်အနီးရှိ သရက်ဥယျာဉ်တစ်ခု၌ ဥပပတ္တိ ပဋိသန္ဓေအဖြစ်ဖြင့် မွေးဖွားလာခဲ့သည်။ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ချောမောလှပသူ သတို့သမီးငယ်ကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်လာ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်သည် ထိုသတို့သမီးငယ်ကို မြင်လျှင် မြင်ချင်း သမီးဟူသော ချစ်ခြင်းဖြင့် ပွေ့ချီကာ ဝေသာလီမြို့တော်အတွင်းသို့ ခေါ်ယူသွားခဲ့ပြီး ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာ မွေးမြူပြုစုထားသည်။ သရက်ပင်မှ ဖွားမြင် လာသဖြင့် ထိုသတို့သမီးငယ်ကို "အမွေပါလီ"ဟူ၍ အမည်ပေးခဲ့လေသည်။

အမွေပါလီ အရွယ်ရောက်လတ်သော် ဝေသာလီမြို့တော် တစ်ခုလုံး၌ ပြိုင် စံနိုင်မည့်သူ မရှိအောင် ချောမောလှပသူ ဖြစ်လာ၏။ ကခုန်ခြင်း၊ သီဆို တီးမှုတ်ခြင်းတို့၌လည်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ သူ့ကို လူအပေါင်းတို့က ချစ်ခင် မြတ်နိုးကြ၏။ ဝေသာလီမြို့တော်မှ လိစ္ဆဝီမင်းညီမင်းသားတို့၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုး မှုကိုရရုံမကတော့ဘဲ အသည်းစွဲသူကလေးလည်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အမွေပါလီကို

၄၇၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရယူသိမ်းပိုက်နိုင်ရေးအတွက် သူ့ထက်ငါ အပြိုင်အဆိုင် ကြိုးစားကြသည်။ အမ္မပါလီက တစ်ယောက်ယောက်ကို မျက်နှာသာပေးလိုက်လျှင်ပင် အခြားသူ များက မနာလိုဝန်တို့ဖြစ်ကာ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားကြပြီး မင်းညီမင်းသားအချင်းချင်း သွေးယွက်သံယို ဖြစ်သည်အထိ ပဋိပက္ခများ ဖြစ်ကြရသည်။

လက်ထပ်ခွင့်မပေး

ဤတွင် လိစ္ဆဝီခေါင်းဆောင်တို့သည် သန္တာဂါရလွတ်တော်၌ ဤကိစ္စကို အလေးအနက်ထား၍ စဉ်းစားဆွေးနွေးကြသည်။ လိစ္ဆဝီမင်းညီမင်းသားတို့ အတွင်း၌ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမှု မရှိစေရန် အမ္မပါလီအား မည်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်နှင့်မျှ လက်ထပ်ခွင့် မပေးဘဲ ပြည့်တန်ဆာတစ်ယောက်အဖြစ်ဖြင့် ကြေညာထားကြရလေတော့သည်။

အမ္မပါလီသည်ကား ပြည့်တန်ဆာဖြစ်ရန် စိတ်မပါသော်လည်း လွတ်တော်၏ အမိန့်ကြောင့် ထိုဘဝ၌နေခဲ့ရသည်။ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူများက အမ္မပါလီကို ငဲ့ညှာသောအားဖြင့် ထိုက်တန်သောနှုန်းထားများ သတ်မှတ်ပေးထားကြသည်။ လိစ္ဆဝီမင်းညီမင်းသားတို့သည် အမ္မပါလီကို အပိုင်ရယူခွင့် မရှိကြသော်လည်း တစ်ညတာ၊ နှစ်ညတာ စသည်ဖြင့် ပေါင်းသင်းခွင့်ရ၍ ကျေနပ်သင့်သလောက် ကျေနပ်နိုင်ကြသည်။

နိုင်ငံငယ်သော်လည်း စည်းလုံးမှုရှိ

မဂဓတိုင်းကြီးအရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ထိုအချိန်က အသက် အရွယ် နုပျိုသေးသူဖြစ်သည်။ သူသည် အမ္မပါလီ၏ဂုဏ်သတင်းကို ကြားရသဖြင့် မရလျှင် မနေနိုင် ဖြစ်နေ၏။ မိမိ၏မဂဓတိုင်းသည် လိစ္ဆဝီတို့၏ နိုင်ငံထက် အဆများစွာ ကြီးမားနေသည်။ သို့သော် လိစ္ဆဝီတို့မှာ နိုင်ငံအတိုင်းအတာ သေးငယ်သော်လည်း စည်းလုံးညီညွတ်သူများဖြစ်ကြသည်။

သားရတနာဖွားမြင်

ထိုအကြောင်းများကြောင့် ဗိမ္ဗိသာရသည် မင်း၏အဆောင်အယောင် ဖြင့် အမွေပါလီထေရီသားဘဲ သဘင်သည်တစ်ဦးကဲ့သို့ ရုပ်ဖျက်ကာ အမွေပါလီနှင့် နီးစပ်အောင် ဖန်တီးသည်။ အမွေပါလီကလည်း ဗိမ္ဗိသာရကို ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ လက်ခံကြိုဆို၏။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦး ဆက်ဆံပေါင်းသင်းမိခဲ့ရာမှ ဝိမလ ကောဏ္ဍညဟူသော သားရတနာတစ်ယောက် မွေးဖွားခဲ့ပေသည်။

ဘုရားရှင်သည် လိစ္ဆဝိမင်းများ၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ တော်မှ ဝေသာလီမြို့တော်သို့ ကြွရောက်တော်မူကာ ရတနသုတ်ပရိတ်တော် ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်၏ အာနုဘော်ကြောင့် ဝေသာလီမြို့တော်တွင် ကျရောက်နေသော ကပ်ကြီးသုံးပါးတို့ ကင်းစင် ပပျောက်သွားကြသည်။ ထိုအခါမှစ၍ အမွေပါလီသည် ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးမြတ်စွာ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လေသည်။

သာသနာတော်ကြီး၏ အရိပ်ကို ခိုလှုံမိသည့်အချိန်မှစ၍ အမွေပါလီသည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာဖြင့် ရင်းနှီး၍ ရလာသော ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို အသုံးမပြုတော့ဘဲ သာသနာတော်ကြီးအတွက်သာ အသုံးပြု၏။ ဘုရားအမျှရှိသော သံဃာ တော်များအတွက် ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ထောက်ပံ့လှူဒါန်းခဲ့သည်။ သားဖြစ်သူ ဝိမလကောဏ္ဍည သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုသောအခါ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လိုအပ်သမျှ ထောက်ပံ့ပေးလှူခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ကြာလာခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်သည်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် တစ်နှစ်နီးပါးမျှသာ လိုသောအချိန် ဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါသံဃာတော်များနှင့်တကွ ဝေသာလီမြို့ တော်သို့ နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ကြွရောက်တော်မူလာရင်း ဝေသာလီအနီးရှိ အမွေပါလီ၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ ခရီးတစ်ထောက် နားတော်မူ၏။

62A ထေရီအပါဒါန်

ဆွမ်းအလှူခံရန်ပင့်ပုံ

အမ္မပါလီသည် ဘုရားရှင် သရက်ဥယျာဉ်၌ ယာယီသီတင်းသုံးတော်မူနေသည့် အကြောင်းကို ကြားသဖြင့် ရထားစီးကာ ဘုရားရှင်ထံသို့ သွားရောက်သည်။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်အား သံဃာတော်များနှင့်အတူ ဆွမ်းအလှူခံရန် ပင့်ဆောင်ခဲ့သည်။

ထို့သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ပြီးနောက် အမ္မပါလီသည် အားရရွှင်လန်းစွာဖြင့် ရထားစီးကာ ပြန်လာခဲ့သည်။ လမ်းခရီးတစ်နေရာသို့ရောက်သော် ဝေသာလီမြို့တော်မှ ထွက်လာခဲ့ကြသော လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ ရထားများနှင့်ဆုံမိကြ၏။ အမ္မပါလီသည် သူ၏ရထားကို လမ်းဘေးမှာချ၍ ရပ်မပေးဘဲ အရှိုန်မပျက်မောင်းလာခဲ့ရာ လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ ရထားနှင့် ဝင်ရိုးစွန်းချင်း တိုက်မိတော့သည်။

ထိုအခါ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် အမျက်ဒေါသ ထကြကုန်လျက် 'ဟယ် အယုတ်မ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ရထားနှင့် တိုက်အောင် မောင်းရပါသနည်း' ဟု ကြိမ်းမောင်းကြသည်။ ထိုအခါ အမ္မပါလီက သူသည် ဘုရားရှင်ထံမှ ပြန်လာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ သတိမမူမိသဖြင့် ဤသို့ ဖြစ်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြလိုက်သောအခါ လိစ္ဆဝီတို့ စိတ်ပြေသွားကြတော့သည်။

လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် ခရီးဆက်ကာ ဘုရားရှင်ထံသွားရောက်ပြီး နောက်နေ့တွင် သံဃာတော်များနှင့်တကွ ဆွမ်းအလှူခံ ကြွပါရန် ဘုရားရှင်အား ပင့်လျှောက်ကြသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က 'လိစ္ဆဝီတို့ အမ္မပါလီ၏ ဆွမ်းအလှူခံ ပင့်လျှောက်ခြင်းကို ငါဘုရား လက်ခံထားလိုက်ပြီ'ဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်သည်။ ဤတွင် လိစ္ဆဝီတို့သည် 'ယုတ်ညံ့သူက ငါတို့ကို အနိုင်ယူလေပြီတကား'ဟု ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။

အမ္မပါလီသည် အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ဆွမ်းချက်ရန် ကိစ္စအဝဝကို အစေအပါးများဖြင့် အားကြီးမာန်တက်စီစဉ်ရာ နံနက်လင်းသည်နှင့် တစ်





ဘုရားရှင်ထံမှပြန်လာသော အမွယ်လိနှင့် လိစ္ဆာပိမ်းတို့ လမ်း၌ဆုံမိကြစဉ်

၁၆၀

အထွေထွေအားဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။





ပြိုက်နက် ဆွမ်းခဲဖွယ် ဘောဇဉ်အားလုံး ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်သည့်ကိစ္စများ ပြီး သွားခဲ့တော့သည်။

သရက်ဥယျာဉ်ကိုလှူပြီ

ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါသံဃာတော်များနှင့်တကွ အမွပလီ၏ အိမ်သို့ ကြွတော်မူလာသည်။ ဘုရားအမျိုးရှိသော သံဃာတော်များအား အမွပလီ တို့က ဆွမ်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် အားပါးတရ ပြုစုလုပ်ကျွေးသည်။ ဘုရားရှင် နှင့် သံဃာတော်များ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးကြသောအခါ ဘုရားရှင် ရှေ့တော် မှာပင် ရွှေကရားမှ ရေစင်သွန်းလောင်းလျက် 'အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မ၏ သရက်ဥယျာဉ်ကို ကျောင်းမြေနေရာအလို့ငှာ လှူဒါန်းပါ၏' ဟု လှူဒါန်း လိုက်သည်။

ထိုသို့ ကျောင်းမြေနေရာအဖြစ် လှူဒါန်းပြီးနောက် အမွပလီသည် ထိုဥယျာဉ်ထဲ၌ ကျောင်းများ ဆောက်လုပ်စေကာ ဆက်လက်လှူဒါန်းသည်။ ထိုအချိန်၌ ကျောင်းအမကြီးဖြစ်လာသူ အမွပလီသည် အသက်အရွယ် ရရှိလာပြီဖြစ်သဖြင့် အိုမင်းမစွမ်းလည်း ဖြစ်လာပြီဖြစ်သည်။ သားတော် ရဟန်း အရှင်ဝိမလကောဏ္ဍည၏ တရားတို့ကိုလည်း အမြဲမပြတ် နာယူနေပြီ ဖြစ်သည်။ တရားစကားများ ကြားနာရာမှ လူ့ဘောင်လောကတွင် မပျော်မွေ့ တော့သဖြင့် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလေသည်။

အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ပြီ

ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပြီးသော် အမွပလီထေရီသည် မိမိ၏ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ တို့ ရင့်ရော်ပျက်စီးလာရပုံများကို ကြည့်ရှုကာ အနိစ္စစသော လက္ခဏာယာဉ် တင်၍ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သည်။ ဤသို့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သော် ဝိပဿနာ အဟုန် ကြောင့် သူသည် မကြာမီမှာပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေ၏။

၄၈၀

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပြီးနောက် အမွှာပါလိထေရီသည် မိမိ၏ ဘဝဖြစ်စဉ် များကို ပြန်လည်ဖော်ပြသည်။

အမွှာပါလိထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### ဥက္ကဏ္ဍထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ပွင့်တော်မူကြကုန်ပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တွင် ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်သည်။ သို့သော် လွန်ခဲ့သော ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပွင့်တော်မူသော ဝိပဿီဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင်မူ ဗန္ဓုမတီမြို့တော်ရှိ သူဌေးတစ်ဦး၏အိမ်၌ ကျွန်မ တလေး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာဆင်းရဲသူ ကျွန်မဘဝ၌ လူဖြစ်နေခဲ့ရသော် လည်း ဘဝါဘဝကပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကုသိုလ်အရှိန်ကြောင့် သဒ္ဓါတရား ရှိသူ စေတနာကောင်းသူလေးဖြစ်သည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ဆင်းရဲသော်လည်း အသိ ပညာအနေဖြင့်မူ မဆင်းရဲခဲ့ပေ။

ဗန္ဓုမတီမြို့သူမြို့သားတို့သည် ဥပုသ်နေ့များ၌ သီတင်းသီလ ဆောက် တည်ကြရန် ဘုရားကျောင်းကန်သို့ သွားကြသည်။ သို့သော်လည်း ဤထေရီ လောင်းလျာကလေး၏ ဘဝသည် သူတစ်ပါးအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေ ရသော ကျွန်ုပ်ပီပီ အလုပ်ချိန် အကန့်အသတ်မရှိဘဲ အလုပ်နှင့်လက် မပြတ် အောင် အလုပ်လုပ်နေခဲ့ရသည်။

သီလဆောက်တည်သောမင်း

ထိုအချိန်၌ နိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်သူမင်းတရားကြီးကား တရားရှိသူဖြစ်သည်။ သာသနာတော်ကိုလည်း ကြည်ညိုသည်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ကိုးကွယ်

အားထားသည်။ ဥပုသ်နေ့သို့ရောက်သော် ကျောင်းကန်ဘုရားသို့ မိဖုရား  
မောင်းမမိသံတို့ဖြင့် ခမ်းနားစွာ သွားရောက်ပြီး ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်  
နေသော မင်းတရားကြီးဖြစ်သည်။

ဘုရင်မင်းတရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ဥပုသ်သီတင်းနေ့တွင် ကျောင်း  
တော်သို့ ထွက်ပြီး ဥပုသ်စောင့်သုံးတော်မူလေ့ရှိသည့်အတွက် သူဌေးသူကြွယ်  
မှစ၍ တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့လည်း သီတင်းနေ့တိုင်း မိမိတို့အိမ်ကို  
တံခါးပိတ်ပြီး ကျောင်းတော်သို့သွား၍ ဥပုသ်စောင့်ကြလေ့ရှိသည်။

ထိုသို့ တစ်မြို့လုံး၊ တစ်ရွာလုံး အံ့အံ့ကျွက်ကျွက် ဥပုသ်စောင့် ထွက်ကြ  
သဖြင့် မြို့ထဲ ရွာထဲ၌ ကျေးကျွန်များနှင့် ကျွဲနွား တိရစ္ဆာန်တို့သာ ကျန်ရစ်လေ့  
ရှိသည်။

ဘာသာတရားလည်း လေးစား၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ဥပုသ်သီလကို အလေး  
ထား၍ စောင့်ထိန်းသူဖြစ်သောကြောင့် မင်းကြီးက ဤသို့သော အမိန့်ကို  
ထုတ်ပြန်ထားသည်။

“တစ်လလျှင် လေးခါ၊ သီတင်းနေ့များတွင် ဥပုသ်စောင့်သုံးလိုသူ  
ကျေးကျွန်များကို ဥပုသ်စောင့်ခွင့်ပေးကြစေ။ သီတင်းနေ့တိုင်း လောကီရေးရာ  
အလုပ်များကို ဖြုတ်၍ထားစေ”

ငါလုပ်နိုင်သောအလုပ်

ဤထေရီလောင်းလျာသည် မင်းတရားကြီးထုတ်ပြန်ထားသော ဤ  
အမိန့်ကို သိရှိသဖြင့် တစ်နေ့တွင် သူက ဤသို့စဉ်းစားလေသည်။ ငါဘဝသည်  
သူတစ်ပါးအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးရသူ ကျွန်ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် များပြား  
သော ပစ္စည်းဥစ္စာတော့မရှိ ဒါနဟူသော လှူဒါန်းမှုအလုပ်သည် ပစ္စည်းဥစ္စာရှိမှ  
ဖြစ်နိုင်၊ ပြုနိုင်သည်။ ဥပုသ်သီတင်းသီလ စောင့်သုံးခြင်းကား ပစ္စည်းဥစ္စာရှိရန်  
မလို၊ ကိုယ်နှင့်နှုတ်ကို စောင့်ထိန်းရခြင်းသာဖြစ်၍ ငါလုပ်နိုင်သောအလုပ်  
ဖြစ်သည်။

၄၈၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဤသို့ တွေးတောကြံစည် စဉ်းစားမိသဖြင့် ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့တွင် သူက သူဌေးထံသွားပြီး ဥပုသ်သီတင်း စောင့်ခွင့်ပေးရန် ပန်ကြားသည်။

ကျွန်တို့၏သခင်ဖြစ်သူ သူဌေးထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရသောအခါ ဤထေရီလောင်းလျာသည် ဥပုသ်စောင့်ရန် သွားသူတို့နောက်မှ လိုက်ကာ ကျောင်းတော်သို့သွားပြီး ဥပုသ်သီလဆောက်တည်သည်။

သီလာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း

ဤသို့ ဥပုသ်သီတင်း သီလဆောက်တည်ပြီး ဆောက်တည်ခဲ့သော သီလကိုလည်း အမြဲတမ်းပင် မကျိုးမပေါက် မပျောက်မကြားရအောင် ထေရီလောင်းလျာသည် အားထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုမျှသာမက မိမိ စောင့်သုံးခဲ့သော သီလကို အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပြီး သီလာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း စီးဖြန်းသည်။

အဆင်တန်ဆာတကာတို့တွင် သီလသည် အမြတ်ဆုံးသော အဆင်တန်ဆာဖြစ်သည်။ အနုတကာတို့တွင်လည်း သီလ၏အနံ့သည် လေအောက်လေညာနေရာဒေသအားလုံးသို့ ပျံ့နှံ့သည်။ ဘဝါဘဝက စောင့်သုံးခဲ့သော သီလတို့ကြောင့် ဤထေရီလောင်းလျာသည် သီလအကြောင်းကို ယင်းသို့ သိနေခဲ့သူဖြစ်သည်။

နတ်သမီးဖြစ်ရပြီ

ဤထေရီလောင်းလျာ ကျွန်မကလေးသည် အသက်တမ်းအတိုင်းနေ၍ ထိုဘဝမှ စုတေသွားသော် သီလ၏အဟုန်ကြောင့် တာဝတိံသာ နတ်ဘုံ၌ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်းချမ်းသာတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသူ နတ်သမီးဖြစ်ရသည်။

ဤသို့ ဥပုသ်သီတင်း သီလတန်ခိုးကြောင့်ပင် သူသည် ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာတိုင်တိုင် အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရဘဲ သုဂတိဘဝများ၌သာ ဖြစ်ပွားကျင်လည်၍ လာခဲ့ရသည်။

ဥတ္တမာဟု အမည်ပေးခဲ့

ယခုရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်တော်အခါတွင် ဤထေရီလောင်းလျာသည် သာဝတ္ထိပြည်ရှိ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ သူဌေးကြီးတစ်ဦး၏ သမီးကလေးဖြစ်လာရသည်။ သူ့ကို အမည်ပေးသောအခါ အပြစ်ကင်းစွာဖြင့် မြင့်မြတ်စွာဖွားမြင်လာသူဖြစ်၍ “ဥတ္တမာ”ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြသည်။

ပဋာစာရီထေရီကြီးသည် ဥတ္တမာတို့အိမ်သို့ မကြာမကြာ ကြွလာသဖြင့် ဥတ္တမာသည် အသက်ခုနစ်နှစ်အရွယ်ကပင် ပဋာစာရီထေရီကြီးနှင့် ရင်းနှီးအကျွမ်းဝင်သည်။ ထေရီကြီး၏ တရားစကားကိုလည်း ကြားရဖန်များသဖြင့် နားရည်ဝနေသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဥတ္တမာသည် ပဋာစာရီထေရီကြီးထံ၌ သာမဏေရီမလေးအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော် အသက်ခုနစ်နှစ်အရွယ် ငယ်နုသေးသူဖြစ်၍ ဘာဝနာပွားများရာ၌ အောင်အောင်မြင်မြင် မဖြစ်ခဲ့ပေ။ တစ်ခါတစ်ခါ ပျင်းရိထိုင်းမှိုင်းသည့် စိတ်ကလေးဝင်လာသဖြင့် တရားရှုမှတ် ပွားများရာ၌ ငြီးငွေ့သလို ဖြစ်မိနေသေးသည်။

ထေရီကြီးပဋာစာရီက ပျင်းရိခြင်း၏အပြစ်များနှင့် တရားအားထုတ်ခြင်း၏ အကျိုးများကိုပြောပြပြီး အားပေးသောကြောင့် ဥတ္တမာကလေးသည် အားထုတ်ချင်စိတ်ပေါ်လာပြီး ဆက်လက် ကြိုးစားအားထုတ်ပြန်သည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

“အရိုးကြေကြေ၊ အရေခန်းခန်း ကမ္မဋ္ဌာန်းမပေါက်သမျှ ငါမထတော့၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ် အားထုတ်ရင်း သေသွားခြင်းက မြတ်သေးသည်”ဟု မြဲမြံစွာ သန္နိဋ္ဌာန်ချကာ ပဋာစာရီထေရီ အရှင်မကြီး ဟောကြားသည့်အတိုင်း မိမိကိုယ်အတွင်းရှိ ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန တရားတို့ကို ဝိပဿနာပွားသည်။ ခုနစ်ရက်အတွင်း ဣရိယာပုတ် ပြောင်းလဲခြင်းမပြုဘဲ အားထုတ်လိုက်ရာ ဝိပဿနာဉာဏ်အလင်း ပေါ်ပေါက်ပြီး ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သွားလေတော့

၄၈၄ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သည်။ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ရောက်ခါမှ တင်ပလွင်ခွဲထားသော ဣရိယာပုတ်ကို ဖျက်သည်။

ထို့နောက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှထွက်ပြီး စင်္ကြံလျှောက်သွားရင်း မိမိ၏ ကြီးစားအားထုတ်ခဲ့မှုများကို ဆင်ခြင်ရာ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူသည်။

စတုက္ခတ္တံ၊ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ဝိဟာရာ ဥပနိက္ခမိ။  
အလဒ္ဓါ စေတသော သန္တိ၊ စိတ္တော အဝသဝတ္တိနိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စေတသော၊ စိတ်နှလုံး၏။ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခွင့်ကို။ အလဒ္ဓါ၊ မရလေသောကြောင့်။ စိတ္တော၊ မိမိစိတ်၌။ အဝသဝတ္တိနိ၊ ကိုယ့်အလိုသို့လိုက်အောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်သောကြောင့်။ စတုက္ခတ္တံ၊ လေးကြိမ်။ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ငါးကြိမ်။ ဝိဟာရာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းထဲမှ။ ဥပနိက္ခမိ၊ မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့သည်အရေးကြောင့် ထွက်ပြေးလို့ နေခဲ့ရပါပြီ။

တံ ဘိက္ခုနီ ဥပါဂစ္ဆိ၊ ယာ မေ သဒ္ဓါယိကာ အဟု။  
သာ မေ ဓမ္မမဒေသေသိ၊ ခန္ဓာယတန ဓာတုယော။

ယာ၊ အကြင်ပဋ္ဌာစာရီ ဘိက္ခုနီထေရီကြီးသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒ္ဓါယိကာ၊ သဒ္ဓါထက်အောင် ရွက်ဆောင်တတ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပေ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံဘိက္ခုနီ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီဘိက္ခုနီ ထေရီကြီးထံသို့။ ဥပါဂစ္ဆိ၊ ချဉ်းကပ်ခဲ့ပေ၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီ ဘိက္ခုနီထေရီကြီးသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ခန္ဓာယတန ဓာတုယော၊ ခန္ဓာငါးပါး အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးနှင့် ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့ကို။ ဝိဘဇ္ဇိတွာ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍။ ဓမ္မံ၊ နက်နဲလှစွာ ဝိပဿနာရည်စူး တရားထူးကို။ အဒေသေသိ၊ ဟောကြားတော်မူပါပေသတည်း။

တဿာ ဓမ္မံ သုဏိတွာန၊ ယထာ မံ အနုသာသိ သာ။  
သတ္တာဟံ ဧကပလ္လင်္ဂေန၊ နိသီဒိ ပီတိသုခသမပ္ပိတာ။  
အဋ္ဌမိယာ ပါဒေ ပသာရေသိ၊ တမောခန္ဓံ ပဒါလိယ။

ဥတ္တမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီ ဘိက္ခုနီထေရီကြီးသည်။ မ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ယထာ၊  
 အကြင် အကြင်သို့သော နည်းလမ်းအားဖြင့်။ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူပေ၏။  
 တထာ၊ ထိုသို့ဆုံးမသောအတိုင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဿာ၊ ထိုပဋ္ဌာ  
 စာရီ ဘိက္ခုနီထေရီကြီး၏။ ဓမ္မ၊ ရုပ်နာမ်တရားကို။ သုဏိတွာန၊ သတိစိုက်ကာ  
 ကောင်းကောင်းနာ၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ဧကပလ္လင်္ဂေန၊  
 တင်ပလ္လင်ခွေမှု တစ်ခုတည်းသော ဣရိယာပုတ်ဖြင့်။ သုခသမပ္ပိတာ၊ တရား  
 စူးစိုက် နှစ်ခြိုက်လှစွာ လွန်ချမ်းသာလျက်။ နိသီဒိ၊ တရားအလုပ်ဖြင့် မတုန်  
 မလှုပ် နေထိုင်ခဲ့ပါပြီ။ အဋ္ဌမိယာ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တမောခန္ဓံ အဝိဇ္ဇာ  
 တည်းဟူသော အရိပ်တုံးကြီးကို။ ပဒါလိယ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။  
 ပသာရေသိ၊ ဆန့်တန်းခဲ့ပါသတည်း။

ဇာတိယာ သတ္တဝဿာဟံ၊ ပဗ္ဗဇိ အနဂါရိယံ။  
 အမမာသေ အသမ္ပတ္တေ၊ အရဟတ္တမပါပုဏိ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇာတိယာ၊ ဖွားမြင်သည်မှ။ သတ္တဝဿာ၊ ခုနစ်  
 နှစ်ရွယ်ရှိလတ်သော်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော သာသနာတော်  
 ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုခဲ့ပါ၏။ အမမာသေ အသမ္ပတ္တေ၊ တရားအားထုတ်  
 ၍ တစ်လခွဲမတိုင်မီ။ အရဟတ္တံ၊ အရတ္တဖိုလ်သို့။ အပါပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်  
 ပြီးခါ ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။

ဧကနုဂုတိတေ ကပ္ပေ၊ ယံ ဥပေါသထံ ပါဝသိ။  
 ဒုဂ္ဂတိ နာဘိဇာနာမိ၊ ဥပေါသထသဒိဒံ ဖလံ။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ဧကနုဂုတိတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာ  
 ထက်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယံဥပေါသထံ၊ အကြင်ရှစ်ပါးသော ဥပုသ်  
 သီလကို။ ဥပါ ဝသိ၊ စောင့်သုံးဆောက်တည်ခဲ့ပါ၏။ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါး  
 ယုတ်ညံ့သော ဘုံဘဝကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိခဲ့စဖူးပါ။ ဣဒံ၊ ဤကဲ့သို့ ဒုဂ္ဂတိ



၄၈၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘဝကို မသိ ခဲ့ခြင်းသည်။ ဥပေါသထဿ၊ ဥပုသ်သီလ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးအမှန် ပါတည်း။

ဥတ္တမာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



### သုကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် လွန်လေပြီးသော ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ကာ ပါရမီတော်များကို ဖြည့်ကျင့်ဆည်းဖူးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ ဤထေရီလောင်းလျာသည် ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်ကြီး၌ မထင်ရှားသော အမျိုးသမီးကလေးဖြစ်ခဲ့သည်။ အရွယ်သို့ရောက်သော် သဒ္ဓါဓာတ်ခံ ရင့်သန်ခဲ့သူဖြစ်၍ တရားတော်ကို နာလို သောစိတ်များ အမြဲမပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သည်။

တရားနာကြားခဲ့ပြီး ပြန်လည်ဟောပြု

တစ်နေ့သောအခါ တရားနာသွားကြသူ အမျိုးသမီးတို့နှင့်အတူ ဘုရား ကျောင်းတော်သို့ လိုက်သွားခဲ့သည်။ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်ကို စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် လေးလေးနက်နက် နာကြားခဲ့သည်။ တရား နာရာမှ ပြန်လာပြီး အိမ်သို့ ရောက်သည့်အခါ မိဘများအား သူနာကြားခဲ့ ရသည့် တရားဓမ္မကို ပြန်၍ ဟောကြားသည်။

ထိုအမျိုးသမီးကလေးသည် ပထမတစ်ခေါက် တရားနာပြန်လာသော အချိန်မှစပြီး ဘုရားကျောင်းတော်သို့ သွားလျက် အမြဲပင် တရားနာကြားသည်။ ကြားနာခဲ့၍ သိရသောတရားအကြောင်းနှင့် တရား၏အနှစ်သာရကိုလည်း မိဘများအား ပြန်လည်ဟောကြားလေ့ရှိသည်။ သို့ဖြင့် တရားနာလိုက်၊ သိခဲ့၊ ကြားခဲ့သော တရားကို ပြန်လည်ဟောပြလိုက်ဖြင့် နေခဲ့ရာ သူ့ဘဝသည် တရားဖြင့် ထုံမွမ်းနေသော ဘဝဖြစ်လာခဲ့သည်။

အိမ်ထောင်ပြုရန် ငြင်းပယ်

သူ့အရွယ်သို့ရောက်လာသောအခါ မိဘများက ဝတ္တရားရှိသည့်အတိုင်း အိမ်ထောင်ချပေးရန် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးသည်။ သို့သော် သူက တရားအကြောင်း အမျိုးမျိုးပြောပြကာ အိမ်ထောင်ပြုရန် ငြင်းပယ်သည်။

ထို့ကြောင့် မိဘများကလည်း သူ့ဆန္ဒအတိုင်း နေထိုင်ရန် ခွင့်ပြုခဲ့ကြသည်။ မိဘများက အိမ်ထောင်မှုကိစ္စကို နောက်ထပ် ထပ်မံ၍ တိုက်တွန်းခြင်း မပြုတော့သဖြင့် သူမသည် ကောမာရိဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ကိုသာ ကျင့်နေတော့သည်။

သို့ဖြင့် သူသည်အိမ်ထောင်မပြုဘဲ ကောမာရိဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဖြင့် နေထိုင်၍ တရားအားထုတ်သည်။ သိလာသောတရား၏အရသာကိုလည်း မိဘများအပါအဝင် အခြားသူတို့ နားလည်သဘောပေါက်အောင် တရားအရသာကို သူ့နည်းတူ သိရှိခံစားလာတတ်အောင် ဟောပြောပြသည်။ ဤသို့နေရင်း လူဝတ်ကြောင် ဘဝကို ပိုမိုငြီးငွေ့လာသဖြင့် ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်းသို့ သွားသည်။ သာသနာဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ကာ သာသနာ့အရိပ်ကို ခိုလှုံ၍ နေလိုကြောင်း ပြောကြားသည်။

ဘိက္ခုနီဘဝ

သို့ဖြင့် သူ့ကို ဘိက္ခုနီဘဝသို့ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ကူညီပေးလိုက်ကြသည်။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီးသော် သူသည် ဘိက္ခုနီဘဝဖြင့် တရားဟောသည်။ သူ  
ဟောသောတရားကို တရားနာကြသူတို့ နှစ်ခြိုက်သဘောကျကြသည်။ သို့  
ဖြင့် သူသည် နာမည်ကျော်ကြား လူသိများသော ဓမ္မကထိက ဘိက္ခုနီတစ်ပါး  
ဖြစ်လာခဲ့သည်။

တုသိတာနတ်ပြည်သို့

ထိုဘဝမှ သက်တမ်းကြွေ၍ စုတေ ကွယ်လွန်သောအခါ သူသည်  
ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေဖြင့် တုသိတာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရသည်။

တုသိတာနတ်ပြည်၌ နတ်တို့ချမ်းသာဖြင့် ကြီးကျယ်စွာ ခံစားနေခဲ့ပြီး  
နောက် သိခီဘုရားရှင် လက်ထက်တော်သို့ ရောက်သောအခါ လူ့ပြည်တွင်  
အမျိုးသမီးကလေး ဖြစ်လာရပြန်သည်။

ဝါသနာဘာဂီဆက်တိုင်းမီ

ဝါသနာဘာဂီ ဆက်တိုင်းမီ ဟူသော စကားနှင့်အညီ ဘဝတစ်ခု၌ စွဲ  
လမ်းကာ ပါရှိလာခဲ့သည့် အထုံဝါသနာသည် နောက်ဘဝတစ်ခုသို့ လိုက်ပါ  
တတ်မြဲဖြစ်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကလေးသည် သိခီမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်  
တော်တွင်လည်း ကိစ္စများမြှောင် လူတို့ဘောင်၌ မနေလို။ ကာမဂုဏ်ကို  
စက်ဆုပ်ရွံ့မှန်းသောကြောင့် အလုံးစုံခွာစွန့်ကာ သာသနာဘောင်သို့ ဝင်ရောက်  
ကာ ရဟန်းပြုခဲ့သည်။

ထိုသိခီဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌လည်း ပိဋကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံကို  
အာဂုံဆောင်နိုင်သူ တိပိဋက ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီး ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟုလည်း  
ကျော်စောခဲ့ရပြန်သည်။ ထိုဘဝ၌ အသက်အတိုင်းနေကာ စုတေပြန်သော်  
ယခင်က မိမိနေထိုင်ဖူးခဲ့ဖူးသော တုသိတာနတ်ပြည်သို့ပင် ရောက်ခဲ့ရပြန်သည်။

သို့ဖြင့် သူ့ဘဝသည် ဘုရားပွင့်၍ သာသနာထွန်းလင်းသည့်အခါ လူ့  
ပြည်သို့လာလျက် ထိုမှတစ်ဖန် တုသိတာ နတ်ပြည်သို့ ပြန်ရကာ အစုန်အဆန်  
ခရီးကိုနှင်ရင်း ပါရမီအထူးကို ဆည်းပူးနေခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူလာပြန်သောအခါ ထို အမျိုးသမီးကလေးသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ လူ့ပြည်သို့ ရောက်လာပြီး လူဖြစ် ခဲ့ရပြန်သည်။

သာသနာတွင်းနေခဲ့သူ

ထိုဘဝတွင် သူ့အရွယ်ရောက်လာသော် လူ့ဘဝ လူ့စည်းစိမ်တို့ကို တွယ်တာမက်မောခြင်းမရှိဘဲ သာသနာတော်တွင်းသို့ဝင်ကာ ဘိက္ခုနီပြုသည်။ ဘိက္ခုနီဘဝဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံကို အာဂုံဆောင်နိုင်ရုံမျှမက အဟောအပြော ကောင်းသဖြင့်လည်း ဓမ္မကထိက အကျော်အမော်ကြီး ဖြစ်ရပြန်သည်။

ထိုဘဝက စုတေပြန်သော် မိမိအမြစ်ပျော်ခဲ့ရာ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရပြန်သည်။ အရိယာရဟန္တာအဖြစ်သို့ မရောက်ရသေးသမျှ သံသရာ ဘုံဘဝတို့၌ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် ကျင်လည်နေရသည်မှာ ပုထုဇဉ်တို့ ဓမ္မတာ ဖြစ်ပေသည်။

ကကုသန်ဘုရားရှင်လက်ထက်

ယခုဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာသို့ ရောက်သောအခါ ကကုသန်ရှင်တော်ဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူလာပြန်သည်။ ဤဘုရားရှင် လက်ထက်တွင်လည်း သူသည် အမျိုးသမီးဘဝဖြင့်ပင် လူဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။

ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်မှာလည်း အခြားဘဝများ နည်းတူပင် သူသည် သာသနာဘောင်သို့ဝင်ပြီး ရဟန်းပြုခဲ့ပြန်သည်။ ရဟန်း ဖြစ်ပြီးသော် ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။ ဝိပဿီမြတ်စွာ ဘုရားလက်ထက်တော်မှစပြီး ဘုရား ပွင့်တိုင်းပွင့်တိုင်း သူ ဟောကြားသည့် တရားတို့ ကြားနာရသဖြင့် တရားသိသွားသူ၊ သံသရာမှ လွတ်မြောက်သွားသူ အမြောက်အမြား ရှိပေသည်။ ဤသို့ဖြင့် သူသည် ဓမ္မဒေသနာ ကုသိုလ်ဖြင့်

၄၉၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘဝအဆက်ဆက်တို့တွင် တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် မြင့်သည်ထက်မြင့်ပြီး ပါရမီ တော်များ ပြည့်ဝလာသူဖြစ်သည်။ ထိုဘဝတွင် အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် သာသနာတော်အကျိုးကို ရွက်ဆောင်ပြီး စုတေခဲရပြန်သည်။

ဓမ္မကထိကဘိက္ခုနီ

တစ်ဖန် ယခုဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူခဲ့ပြန် သည်။ ဤကောဏာဂုံ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင်လည်း သူသည် နတ် ပြည်မှ နတ်သက်ကြွေခဲ့ကာ လူ့ဘဝ၌ လူဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။ ဤဘဝ၌လည်း သူသည် လူ့ဘောင်တွင်မနေဘဲ ရဟန်းပြုသည်။ ရဟန်းဖြစ်သောအခါ ပိဋကတ် သင်သည်။ ပိဋကတ်တော်၌ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ပြီး ဓမ္မကထိက ဘိက္ခုနီဖြစ်ခဲ့ရ ပြန်သည်။

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်

အလားတူပင် ကဿပရှင်တော် ဘုရားလက်ထက်တွင်လည်း သူသည် အမျိုးသမီးဘဝ၌ လူဖြစ်လာခဲ့ရပြန်ကာ ဘိက္ခုနီပြုသည်။ တရားဟောခဲ့သည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူ ဘဝ

ဤကမ္ဘာတွင် ဂေါတမရှင်တော်ဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ သူသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် အမျိုးသမီးဘဝဖြင့်ပင် လူဖြစ်လာခဲ့ရပြန်သည်။ သူ လူဖြစ် လာခဲ့ရသော အမျိုးသည် ဂဟပတိမဟာသာလခေါ် စည်းစိမ်ဥစ္စာပေါများ ချမ်းသာသော အမျိုးဖြစ်သည်။ သူ့ကို ဖွားမြင်သောအခါ ဖြူစင်သန့်ရှင်းစွာဖြင့် အပြစ်ကင်းကင်း ဖွားမြင်လာသူဖြစ်၍ သူ့ကို “သုက္ကာ”ဟုအမည်ပေးခဲ့ကြသည်။

သုက္ကာ-သဒ္ဓါက ဖြူစင်ခြင်းအနက်၊ သောကြာကြယ်ဟူသော အနက်မှ စ၍ အနက်ပေါင်းများစွာကို ဟောသည်။ ဤနေရာတွင် ဖြူစင် သန့်ရှင်းခြင်း အနက်၊ သောကြာကြယ်ဟူသော အနက်များသည်သာ သူနှင့်လိုက်ဖက်သည်။

သတို့သမီးကလေး၏ မျက်လုံးက အမြဲမပြတ် ကြည်ပြုံး၍ သောကြာ ကြယ်ကြီးနှင့် တူသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ကို 'သုက္ကာ'ဟု အမည်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုသည်။

သူ့မိခင်ဖခင်များသည် သမီးကလေး၏ သဘောသဘာဝကို မသိရှာကြ သည့်အတွက်ကြောင့် အရွယ်ရောက်သောသမီးကို လောကီဓမ္မတာအရေး ဖြစ်သည့် အိမ်ထောင်ရေးဖြင့် စီမံရန် သမီးကိုနားချကြသည်။ ထိုအခါ သမီးက မိဘများအား ဤသို့ပြန်ပြောပြခဲ့သည်။

သမီးက ပြန်ပြောပြပုံ

နာဟံ ပသေ ပိယံ သောဘံ၊ ကုမမိ ဘူမိမဏ္ဍလေ။  
ဇေဂုဇ္ဈော ဝိယ မညာမိ၊ ကိံ မေ တေဟိ ဘိနိက္ခမေ။

မာတာပိတရော၊ အို . . . မိခင်ဖခင်ကျေးဇူးရှင်တို့။ ကုမမိဘူမိမဏ္ဍလေ၊ ကမ္ဘာဝန်းကျင် ဤမြေအပြင်၌။ ပိယံ၊ မပစ်ရက်အောင်၊ အနှစ်သက်ကြီး နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော အာရုံမျိုးကို လည်းကောင်း။ သောဘံ၊ လှတယ် ပတယ် ဆန်းတကြယ်ဟု အတင့်အတယ်ဆိုလောက်သော အာရုံမျိုးကို လည်း ကောင်း။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မသည်။ နပသေ-နပသာမိ၊ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ကလေးမျှ တွေးတောဆင်ခြင် သိမြင်ခြင်းမရှိစဖူးပါ။ ဇေဂုဇ္ဈောဝိယ၊ ထို့ဖွယ် ရွံဖွယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်တွေကဲ့သို့။ မညာမိ၊ အမှန်ပဲ ယုံပါတော့ စကားကုန်ပြောပုံ မယ်သဘော၌ ထင်မြင်မိပါသတည်း။ တေဟိ၊ ထိုရွံဖွယ်အာရုံ အလုံးစုံတို့ဖြင့်။ မေ၊ ကျွန်တော်မအား။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။ အဟံ၊ ကျွန်တော် မသည်။ အဘိနိက္ခမေ - အဘိနိက္ခမိသာမိ၊ ကာမဂုဏ်ဗွက်ယုတ်ကို အလွန် တစ်ရာ စက်ဆုပ်သမို့ အဖက်မလုပ် ရှောင်ရှား၍ လွတ်လွတ်ထွက်သွားပါအံ့။

သမီးသုက္ကာက သူ့သဘောဆန္ဒကို ဤသို့ ပြန်ကြားပြောဆိုသဖြင့် မိဘ များအနေဖြင့် ဘာမျှ ထပ်၍ စီမံခြင်း မပြုကြတော့ဘဲ သမီးဆန္ဒအတိုင်း နေပါ စေဟု ခွင့်ပြုထားလိုက်ကြသည်။

ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေ

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား ပဋိညာဉ် ပေးထားတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ရဟန္တာတစ်ထောင်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တော်ကြီးသို့ ရှေးဦးစွာ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူလာသည်။ တစ်မြို့လုံးရှိ ယောက်ျား၊ မိန်းမအားလုံး ဘုရားရှင်အား ဖူးမြော်ကြရာတွင် သုက္ကာထေရီလောင်းလျာလည်း ပါလာလေသည်။ သူသည် ဘုရားဟူသောအသံကို ကြားရသည်နှင့် ဘုရားအာရုံဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးထုံကာ အကြီးအကျယ် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်ကို ရှေးဦးစွာဖူးမြင်ရပြီးသည့် အခါမှစ၍ သာသနာဘောင်သို့ ဝင်ပြီး ရဟန်းပြုရန် သုက္ကာထေရီလောင်းလျာ အမြဲတမ်း ကြံစည် စဉ်းစားနေခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုအချိန်က ဘုရားရှင်သည် ဘိက္ခုနီသာသနာကို ခွင့်ပြုခြင်းမရှိသေးသော ကာလဖြစ်နေသဖြင့် သူ့အကြံ မအောင်သေးပေ။

လူဝတ်ကြောင်ဘဝဖြင့်

ထို့ကြောင့် သုက္ကာထေရီလောင်းလျာသည် ရဟန်းမပြုဖြစ်သေးဘဲ လူဝတ်ကြောင်ဘဝဖြင့် သာသနာတော်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နေထိုင်နေခဲ့သည်။

သို့သော် နောက်မကြာမီ နှစ်များအတွင်းမှာပင် မိထွေးတော်ဂေါတမီကို အကြောင်းပြုကာ ဘုရားရှင်က အမျိုးသမီးများအား သာသနာတွင်းသို့ ဝင်ကာ ဘိက္ခုနီ ပြုနိုင်ရန် ခွင့်ပေးတော်မူသည်။

ဘိက္ခုနီ သာသနာတော်ကြီး ထွန်းကားလာသောအခါသာသနာတော်၌ ဓမ္မကထိက အကျော်အမော်လည်းဖြစ်၊ ဓမ္မကထိက ဧတဒဂ်လည်း ရတော်မူသည့် လက်ဝဲတော်ရံ ဓမ္မဒိန္နာထေရီကြီး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ သုက္ကာထေရီလောင်းလျာသည် ထိုဓမ္မဒိန္နထေရီ၏ တရားတော်မြတ်ကို ကြားနာသည်။



ဆံပင်ရိတ်မပြီးမီ ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

သို့ဖြင့် တစ်နေ့တွင် မိဘများအား ပန်ကြားကာ ထေရီလောင်းလျာသည် ဓမ္မဒိန္နာထေရီကြီးအထံ၌နေကာ ဘိက္ခုနီဝတ်သွားတော့သည်။ ဘိက္ခုနီဝတ်ရန် ဆံပင်ကို ရိတ်သောအခါ ဦးခေါင်းမှ ကျလာသော ဆံပင်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုရင်း ဝိပဿနာပွားများသည်။ ဆံပင်ရိတ်၍ မပြီးသေးမီမှာပင် ဤထေရီလောင်းလျာသည် ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသွားသည်။

သုက္ကာထေရီလောင်းလျာသည် ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ မူလ အမည်ရင်း အတိုင်းပင် သုက္ကာထေရီဟု ထင်ရှားကျော်စောသည်။

ရုပ်သပွယ်သကဲ့သို့ အသံလည်းသာယာ

သုက္ကာထေရီသည် တရားဟောကောင်းရာ၌ အလွန်ကျော်ကြားတော်မူသောထေရီတစ်ပါးဖြစ်သည်။ ထေရီသည် ရုပ်အဆင်းအားဖြင့် သပွယ်ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသကဲ့သို့ အသံတော်အားဖြင့်လည်း သာယာသော အသံတော်ရှင်ထေရီဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် သုက္ကာထေရီသည် မိမိကျောင်းအနီး၌ တရားဟောကြားနေသည်။ မြို့သူမြို့သားတို့ကလည်း ထေရီ၏ တရားဟောရာသို့လာပြီး တရားနာနေကြသည်။

ရုက္ခစိုးက နှိုးဆော်ပြီ

ထိုအခါ ထေရီ၏ ကျောင်းအနီးသစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၌ နေထိုင်သော ရုက္ခစိုးကြီးက ထေရီ၏တရားတော်သည် လေးနက်ကောင်းမွန်လှကြောင်း၊ အားလုံးသော လူနတ်ဗြဟ္မာတို့ လာရောက်တရားနာသင့်ကြောင်း ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၏ ကောင်းကင်မှနေကာ ဤသို့နှိုးဆော်တိုက်တွန်းလေသည်။

ကိံ ကတာ ရာဇဂဟေ မနုဿာ၊ မဓုံ ပီတာဝ အစ္စရေ။  
ယေ-သုက္ကံ န ဥပါသေန္တိ၊ ဒေသေန္တိ ဗုဒ္ဓသာသနံ။

64A ထေရီအပါဒါန်

ဘောန္တော၊ အို... သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့၊ ရာဇဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်  
မြို့တော်ကြီး၌။ ဝသန္တာ၊ နေကြကန်သော။ မနဿာ၊ ဗြဟ္မာနတ်တို့ အပါအဝင်  
သူတော်စင် လူအပေါင်းတို့သည်။ ကိတဏှာ၊ ဘာလုပ်၍ နေကြကန်သနည်း။  
မုခံပိတာဝ၊ ပျားအရက်ကို သောက်သဖြင့် မူးနောက်မေမောသော သူတို့ကို  
သို့။ အစ္စရေ-အစ္စန္တိ၊ မူးယစ်ပျော်ပါး၍ အလကားနေနေကြကန်သည်စကား။  
ယေ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပဒ္ဒသာသနံ၊ ရင်တော်ဘရား နှုတ်  
ထွက်ဆုံးမချက်ကို။ ဒေသေန္တိ၊ သာယာရင့်ကျူ၍ အထူးသဖြင့် ဟောကြား  
၍နေသော။ သက္ကာ၊ သုက္ကာထေရီ ဘိက္ခုနီကို။ နုပပါသေန္တိ၊ မဆည်းကပ်ဘဲ  
မျက်နှာလှ၍ နေကြကန်၏။

တစ္ဆ အပ္ပဋိဏိနိယံ၊ အသေစနကံမောဝံ။ ပလ္လေပပိဉ္စ

ပိဝန္တိ မညေ သပ္ပညာ၊ ဝဋ္ဋာဟက မိဝဒ္ဓဂူ။

တစ္ဆ၊ ထိုသုက္ကာထေရီ ဘိက္ခုနီ ဟောသောတရားတော်သည်ကား။ အပ္ပ  
ဋိဝိနိယံ၊ ဘဝနိုင်ငံသို့ ထိုနောက်တစ်ဖန် မပြန်စေသော တရားတော်မြတ်ကြီး  
ဖြစ်ပေ၏။ အသေစနကံ၊ ဖြည့်စွက်ဖွယ်မရှိအောင် အနှစ်သာရအတိဖြစ်ပေ  
၏။ ဩဝံ၊ ဘယ်ဩဇာနှင့်မျှ တုမရအောင် ဓမ္မဩဇာ အရသာအမှန်သည်  
ထူးချွန်၍ အလွန်လည်း အရသာရှိလှပါပေ၏။ ဝဋ္ဋာဟက၊ မိတ်မိတ်မှ ပြုန်းခနဲ  
ရွာချသော မိုးရေအေးကို။ အဒ္ဓဂူ၊ ခရီးမန်းသောသူတို့သည်။ ပိဝန္တိဗဟာ၊  
နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် သောက်လိုက်ရကုန်ဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းတူစွာ။  
တံ၊ ထိုသုက္ကာထေရီ ဘိက္ခုနီဟောသော တရားအရသာကို။ သပ္ပညာ၊ တကယ်  
တကယ်ပညာရှိ၍ အနှစ်အရသာကိုသိသော သူတို့သည်သာလျှင်။ ပိဝန္တိ  
မညေ၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် သောက်ထိုက်ကုန်ပြီဟု ထင်မိပေသကည်း။

ရုပ်က္ခယံနတ်ကြီးက ထိုသို့လှဆော်လိုက်သောအခါသူတော်စင်အပေါင်း  
တို့ သောင်းသောင်းဖြဖြထပ်မံ၍ ရောက်လာကြလေသည်။

သုက္ကာထေရီဘိက္ခုနီသည် ဓမ္မကထိက ဘွဲ့ထူးဖြင့် လူနတ်တို့၏ ခိုးကျွေး  
ခြင်းကို ခံရလျက် တစ်သက်ပတ်လုံး သာသနာတော်၏အကျိုးကို သည်ပိုး  
ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

သုက္ကာထေရီသည် ဝိပဿီအစ ဂေါတမရှင်တော်ဘုရားအထိ ဘုရားရှင် ခုနစ်ဆူတို့နှင့် ဆုံဆီးခဲ့ရသောထေရီဖြစ်သည်။ ဤခုနစ်ဆူသော ဘုရားရှင် တို့၏ လက်ထက်တော်၌ တွေ့ကြုံဖြစ်ခဲ့ရသမျှကို ဘုရားရှင်တစ်ဆူစီ၏ အချိန် ကာလကိုခွဲခြားလျက် ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်ခါနီး၌ ဤသို့ ပြန်လည်ဟောတော် မူခဲ့သည်။

**ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး ဟောပြုသောတရား**

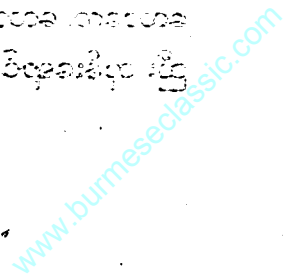
ဧကနဂုတေ ကပ္ပေ၊ ဝိပဿီ နာမ နာယကော။  
ဥပ္ပဇ္ဇိ စာရဒဿနော၊ သဗ္ဗဓမ္မဝိပဿကော။

ဣတော၊ ဤဘိဒ္ဓကမ္ဘာမှ။ ဧကနဂုတေကပ္ပေ၊ လွန်ခဲ့သော ကိုးဆယ် ထစ်ကမ္ဘာထက်၌။ စာရဒဿနော၊ ဖူးမြင်သူကို ကြည်ညိုလေ့အောင် ဆောင် ရွက်တော်မူတတ် ခြောက်ရောင်ဓာတ်ဖြင့် မြင့်မြတ်သော အဆင်းတော်လည်း ရှိလေသော။ သဗ္ဗဓမ္မ ဝိပဿကော၊ တရားဥဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင် တော်မူပြီးထသော။ ဝိပဿီနာမ၊ ဝိပဿီအမည်ရှိတော်မူသော။ နာယကော၊ ဆုံးလူ့ထွတ်စာပီ ဘုရားရှင်မြတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူခဲ့လေ၏။

တဒါဟံ ဗန္ဓမတိယံ၊ ဇာတာ အညတရေ ကုလေ။  
ဓမ္မ-သုတ္တာန မုနိနော၊ ပဗ္ဗဇိ အနဂါရိယံ။

တဒါ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ ဗန္ဓမတိယံ၊ ဗန္ဓမတိနေပြည်တော်ကြီး၌။ အညတရေ ကုလေ၊ မထင် ရှားသောအမျိုး၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါပြီ။ မုနိနော၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ ရသာအမြိုက် နှစ်ခြိုက်ထားလွန် တရားမွန်ကို။ သုတ္တာန၊ ကြားနာရသော ကြောင့်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်း ပြု၍နေခဲ့ပါပြီ။

ဗဟုဿုတာ၊ ဓမ္မဓရာ၊ ပဋိဘာဏာဝတီ တထာ။  
ဝိစိတ္တကထိကာ စာပိ၊ ဇိနသာသန ကာရိကာ။



၄၉၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

တထာ၊ ထိုသို့ ရဟန်းပြု၍ နေခဲ့သောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗဟုဿုတာ၊ အကြားအမြင်နှင့်လည်း ပြည့်စုံခဲ့လေ၏။ ဓမ္မဓရာ၊ ရှင်တော် ဘုရားဟောကြားတုံလတ် ပိဋကတ်သုံးဖြာကိုလည်း ကောင်းစွာဆောင်နိုင်ခဲ့ လေ၏။ တထာ၊ ထိုပြင်တစ်ပါး။ ပဋိဘာဏဝတီ၊ ဉာဏ်ပဋိဘာန်လျင်မြန်တုံ လျက် အစွမ်းလည်းထက်ခဲ့ပေ၏။ ဝိစိတ္တကထိကာစာပိ၊ အဆန်းတကြယ် ဥပမာ အသွယ်သွယ်ဖြင့် နှစ်သက်ဖွယ်သောတရားကို ဟောကြားနိုင်ခဲ့လေ၏။ ဇိနသာသနကာရိကာ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ သာသနာကို ကောင်းစွာ ရွက် ဆောင်၍ ပျံ့နှံ့အောင်လည်း ကြိုးစားခဲ့ပေ၏။

တဒါ ဓမ္မကထံ ကတွာ၊ ဟိတာယ ဇနတံ ဝရံ။

တတော စုတာဟံ တုသိတံ၊ ဥပပန္နာ ယသဿိနီ။

တဒါ၊ ထိုရှင်တော်ဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌။ ဇနတံ-မဟာဇနာန်၊ လူများအပေါင်းတို့၏။ ဟိတာယ၊ သံသရာကောင်းကျိုး ဖွံ့ဖြိုးကြီးကျယ်စိမ့် သောခါ။ ဝရံ၊ မြတ်လှစွာသော။ ဓမ္မကထံ၊ တရားဟောမှုအလုပ်ကြီးကို။ ကတွာ၊ ပြုလုပ်ဆည်းပူးခဲ့ပြီး၍။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတာ၊ သေလွန်ချုပ်ဆုံး လေပြီးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုသိတံ၊ တုသိတာနတ်ပြည် ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေတည်နေဖြစ်ပွားခဲ့ရပါပြီ။ ယသဿိနီ၊ အခြံ အရံအားဖြင့် များပြားကျော်စော စည်းစိမ်ပေါသော နတ်သမီးသည်။ အဟော သီ၊ ဖြစ်ခဲ့ရပါသတည်း။

သိဒ္ဓိဘုရားရှင်လက်ထက်

ဧကတိသေ ဣတော ကပေ၊ သိဒ္ဓိ ဝိယ သိဒ္ဓိ ဇိနော။

တပန္နော ယသသာလောကေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ ဝဒတံ ဝရော။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ဧကတိသေကပေ၊ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက် ၌။ သိဒ္ဓိဝိယ၊ ထိန်တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ညီးညီး မီးလျှံကြီးကဲ့သို့။ လောကေ၊ လောကတစ်ခွင် ဘုံအပြင်၌။ ယသသာ၊ ယသဂုဏ်မှန် ထူးချွန်လျှံ ညီး ဘုန်းရောင်မီးဖြင့်။ တပန္နော၊ ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူပေထသော။

ဝဒတံဝရော၊ ဝါစာဝိလာသဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့် တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့ထက် ထွက်ဆောင်မှန်ကူ သရဖူအစစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေ ထသော။ သိဒ္ဓိဇိနော၊ သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော ဘုရားရှင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ထင် ရှားပွင့်တော်မူခဲ့လေပြီ။

တဒါပိ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ဗုဒ္ဓသာသနကောဝိဒါ။

ဇောတေတွာ ဇိနဝါကျာနိ၊ တတောပိ တိဒိဝံ ဂတာ။

တဒါပိ၊ ထိုသီခီမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌လည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ရဟန်းပြု၍။ ဗုဒ္ဓသာသနကောဝိဒါ၊ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားဆုံးမ သုံးဝအမြတ်ပီဇုကတ်ကို တတ်မြောက်လိမ္မာသည်ဖြစ်၍။ ဇိနဝါကျာနိ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏စကားအမိန့်တော်တို့ကို။ ဇောတေတွာ၊ ကိုယ် တိုင်ကြီးစား ထွန်းကားလေအောင် ရွက်ဆောင်အားထုတ်ပြီး၍။ တတောပိ၊ ထိုဘဝမှလည်း။ စုတာ၊ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ တိဒိဝံ၊ တုသိတာမည် နတ်တို့ ပြည်သို့။ ဂတာ၊ သွားရောက်ခံစားခဲ့ရပါပြီ။

ဝေဿဘူဘုရားရှင်လက်ထက်

ဧကတိသေဝ ကပ္ပမ္ပိ၊ ဝေဿဘူ နာမ နာယကော။

ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ထ မဟာဉာဏီ၊ တဒါပိ စ တထေဝါဟံ။

ဧကတိသေဝ ကပ္ပမ္ပိ၊ လွန်ခဲ့သော သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာ၌ပင်လျှင်။ မဟာ ဉာဏီ၊ ထက်မြက်ကြီးကျယ် ဉာဏ်စွယ်ကွန်မြူး အထူးသိမြင်တော်မူလေ့ရှိ ပေသော။ ဝေဿဘူနာမ၊ ဝေဿဘူအမည်တော်ရှိသော။ နာယကော၊ လူ တို့၏ရှေ့သွား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ထ၊ ပွင့်တော်မူခဲ့လေပြီ။ တဒါပိ၊ ထိုဘုရားထက်တော်အခါ၌လည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တထေဝ၊ ထို ရှေးဘုရားတို့ လက်ထက်တော်မှာကဲ့သို့ပင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်းပြုခဲ့ပါပြီ။

ပဗ္ဗဇိတွာ ဓမ္မဓရာ၊ ဇောတယိ ဇိနသာသနံ။

ဂန္တာမရူပရံ ရမ္မံ၊ အနုဘောသိ မဟာသုခံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီးသော်။ ဓမ္မဓရာ၊ ပိဋကတ် သုံးပုံအလုံးစုံကို အကုန်ဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဇိနသာသနံ၊ တွက်ရေသုံးရပ် အမြတ်ထွတ်ချာ သာသနာကို။ ဇောတယိ၊ ဟောကာပြောကာ ထိန်ထိန် သာအောင် ကောင်းစွာရွက်ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ စုတာ၊ ထိုဘဝမှ စုတေခဲ့သည်ရှိ သော်။ ရမ္မံ၊ ချမ်းသာအားလုံးဖြင့် ပြုံးရအောင် ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းလှသော။ မရပုရံ၊ ဘုံတုသိတာ ရတနာကြဌန်း ဝိမာန်နန်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားရောက်ဖြစ်ပေါ် လေ၍။ မဟာသုခံ၊ အတိုင်းမသိ အနှိုင်းမရှိ အဓိပတိစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အနဘောသိ၊ တရားပြောဟောလျက် တသောသောခံစားခဲ့ရပါပြီ။

ကကုသန်ဘုရားရှင်လက်ထက်

ဣမိ ဘဒ္ဒကေ ကပေ၊ ကကုသန္ဓော အနုတ္တမော။

ဥပ္ပဇ္ဇိ နရသရဇော၊ တဒါပိ စ တထေဝဟံ။

ဘဒ္ဒကေ၊ ကမ္ဘာအပေါင်းတို့တွင် အကောင်းဆုံးဟုဆိုအပ်သော။ ဣမိ ကပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌။ အနုတ္တမော၊ တုဖက်ပြိုင်ကင်း တရားမင်းအစစ်ဖြစ် တော်မူသော။ နရသရဇော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အားကိုးရာကြီး လည်း ဖြစ်တော်မူပေထသော။ ကကုသန္ဓော၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူခဲ့လေပြီ။ တဒါပိစ၊ ထိုကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေလက် ထက်တော်၌လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူပင်လျှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုခဲ့ပြန်ပါပြီ။

ပဗ္ဗဇိတွာ မုနိမတံ၊ ဇောတယိတွာ ယထာယုဂံ။

တတော စုတာဟံ တိဒိဝံ၊ အဂံ သဘာဝနံ ယထာ။

ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီးသော်။ ယထာယုဂံ၊ ဘဝတုံး၍ အသက်ဆုံးသည့် တိုင်အောင်။ မုနိမတံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ အလိုတော်ကျ သုံးဝသာသနာ မိန့် ရွှေဗျာကို။ ဇောတယိတွာ၊ လူတို့တောင်ဝယ် တပြောင်ပြောင်ထွန်းပစေပြီး၍။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတာ၊ သက်တမ်းစေ့၍ ပြောင်းရွှေ့စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။







၅၀၀ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဣမသို့ ယေဝကပ္ပမိ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာအတွင်း၌ပင်လျှင်။ မရဏန္တရ၊ သေခြင်းမှ လွတ်မြောက်၍ နိဗ္ဗာန်လမ်းပေါက်တော်မူပြီးထသော။ သရဏော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မှီခိုရာအစစ်ကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူပေထသော။ လောကနာယကော၊ တစ်လောကလုံး၏ ရှေ့ဆုံးလမ်းညွှန်ကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူပေထသော။ ပုရိသုတ္တမော၊ ယောက်ျားတကာတို့၏အထွတ် တုလွတ်မှန်ကူသရဖူလည်း ဖြစ်တော်မူပေထသော။ ကဿပေါ၊ ကဿပမြတ် စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ သစ္စာလေးပွင့် ငွားငွားစွင့်၍ ပွင့်တော်မူခဲ့ပါပြီ။

တဿပိနရဝီရဿ၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာနသာသနေ။  
ပရိယာ ပုဋ သဒ္ဓမ္မာ၊ ပဋိပ္ပစ္ဆာဝိသာရဒါ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နရဝီရဿ၊ လူတို့မှန်ကင်း ရဲဗိုလ်မင်းကြီးဖြစ်တော်မူသော။ တဿ၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်အတွင်း၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာန၊ ရဟန်းပြု၍။ ပရိယာပုဋသဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား သုံးပါးအမြတ် ပိဋကတ်ကို ကမ်းခတ်အောင် တတ်မြောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပဋိပ္ပစ္ဆာဝိသာရဒါ၊ အမေးနှင့်ကြုံလျှင် အာဂုံကဲမြင့် ပွဲ လယ်တင့်အောင် ရဲရင့်ခဲ့ပါသတည်း။

သုသိလာ လဇ္ဇိနီ စေတ၊ တီသု သိက္ခာသု ကောဝိဒါ။  
ဗဟူဓမ္မကထံ ကတွာ၊ ယာဝဇီဝံ မဟာမုနေ။

မဟာမုနေ၊ အို . . . ရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဒါ၊ ထိုကဿပရှင်တော်ဘုရား၏ သာသနာ၌။ ယာဝဇီဝံ၊ အခက်ခက်ဆုံး။ ဗဟူ၊ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ။ ဓမ္မကထံ၊ ပရိသတ်ပွဲခွင်ဝယ် အောင်အောင် တရားဟောခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ သာသနာတော်ထွန်းကားအောင် ရွက်ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ တီသုသိက္ခာသု၊ သီလ သမာဓိ ပညာ သိက္ခာသုံးပါး ကျင့်ဝတ်တရားတို့၌။ ကောဝိဒါ၊ သူထက်သာအောင် လိမ္မာကျွမ်းကျင်ခဲ့ပါပေ၏။ သုသိလာစ၊ စိန်သားအထူး ဘော်ငွေကြေးကဲ့သို့ စင်ဖြူသော အကျင့်သီလနှင့်လည်း

ပြည့်စုံခဲ့ပါ၏။ လဇ္ဇီနီစေတ၊ မကောင်းမှုကိုပြုရန်အတွက် အရှက်ကြီး ရှက်မိခဲ့သည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပေသတည်း။

ဝေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်

ဒိသွာန ဘဂဝန္တံဟံ၊ သုတွာန ဂုဏသဉ္စယံ။

ဗုဒ္ဓစိတ္တံ ပသာဒေတွာ၊ ပူဇယိ တံ ယထာဗလံ။

တဒါ၊ ထိုသို့ ဘုရားရှင်ကြွလာတော်မူသောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ဆင့် ထွန်းတင့်ပေငြား မြတ်ဘုရားကို။ ဒိသွာန၊ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်။ ဂုဏသဉ္စယံ၊ အတိုင်းမသိ များဘိသိန်းသောင်း ဂုဏ်တော်အပေါင်းကို။ သုတွာန၊ ကြားရသည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၌။ စိတ္တံ၊ ဘုရားအာရုံ ပွားထုံစေအပ် စိတ်အမြတ်ကို။ ပသာဒေတွာ၊ ပီတိဟုန်ဖြင့် အစွမ်းကုန်ကြည်ညိုစေပြီး၍။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ သာကီနွယ်ဖွား ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ယထာဗလံ၊ သဒ္ဓါလွမ်းခြုံ အစွမ်းကုန်ဖြင့်။ ပူဇယိ၊ အကြိမ်ကြိမ်လျှင် ဦးနှိမ်မြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်မိပါပြီ။

အပရေန စ ကာလေန၊ ဓမ္မဒိန္နာယ သန္တိကေ။

အဂါရာ နိက္ခမိတွာန၊ ပဗ္ဗဇိ အနဂါရိယံ။

စ၊ ရဟန်းပြုပုံအကြောင်းကို ဟောပြောဦးအံ့။ အပရေနကာလေန၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဂါရာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူဝတ်ကြောင်ဘဝမှ။ နိက္ခမိတွာန၊ လတ်လွတ်ကြီး ထွက်မြောက်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မဒိန္နာယံ၊ ဓမ္မဒိန္နာထေရီအရှင်မကြီး၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုခဲ့ပါပြီ။

ကေသေသု ဆိဇ္ဇမာနေသု၊ ကိလေသေ ဈာပယိ အဟံ။

ဥဂ္ဂဟိ သာသနံ သဗ္ဗံ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ စိရေနဟံ။

65A ထေရီအပါဒါန်

၅၀၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့ကို။ ဆိဇ္ဇမာနေသု၊ ရိတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။  
(၀၁) ဆံပင်ရိတ်ဆဲအခိုက်မှာပင်လျှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိလေသေ၊  
ညစ်ညမ်းလှစွာ ကိလေသာတို့ကို။ ဈာပယိ၊ ဉာဏ်မီးတိုက်၍ လောင်မြိုက်  
ကုန်ခန်းစေခဲ့ပါပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။ အစိရေ  
နေဝ၊ မကြာမြင့်မီ အချိန်အတွင်းမှာပင်လျှင်။ သဗ္ဗံ ခပ်သိမ်းညသံ အလုံးစုံသော။  
သာသနံ၊ ပိဋကသုံးဖြာသာသနာကို။ ဥဂ္ဂဟိ၊ ဉာဏ်ထွင်းဖောက်၍ တတ်  
မြောက်ခြင်းကိုစွ ပြီးစေခဲ့ပါပြီ။

သုတ္တာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။

စာပါထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ထေရီလောင်းလျာသည် ရှေးရှေးသော ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တို့၌  
ပွင့်တော်မူကြကုန်ပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တော်တို့တွင် ကောင်းမှု  
ကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ကာ ပါရမီတော်များကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးခဲ့ဖူးသူ  
ဖြစ်သည်။

မုဆိုး၏သမီးဘဝ

ဤဂေါတမရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်တွင်မူ ဤထေရီလောင်းလျာ  
သည် ဝင်္ဂဟာရဇနပုဒ်ရှိ မုဆိုးရွာ တစ်ရွာမှ ရွာ၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ စန္ဒာမိ  
မုဆိုးကြီး၏သမီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ စန္ဒာမိ မုဆိုးကား မုဆိုးဟူသည့်အတိုင်း  
သားသမင်တောကောင်များကို ရှာဖွေဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ်ကာ အသက်မွေး  
နေသူဖြစ်သည်။

သမီးဖြစ်သူ စာပါသည် ချောသည်၊ လှသည်၊ ယဉ်သည်၊ မြင်သူ  
ယောက်ျား တကာတို့က စွဲမက်ရသူဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် ဥပကအမည်ရှိ

အသက်ရွယ် အိုမင်းနေသူ တက္ကတွန်းကြီး သူတို့ရွာသို့ ရောက်လာသည်။ ဤတက္ကတွန်းကြီးသည် ဘုရားရှင်ဘုရားဖြစ်တော်မူရာ ဗောဓိပင်အနီးရှိ နာဠ ရွာတွင် မွေးဖွားကြီးပြင်းလာသူဖြစ်သည်။ ဥပကတက္ကတွန်းကြီးကို စန္ဒာမိ မုဆိုးကြီးက ရွာအနီး၌ ကျောင်းငယ်တစ်ဆောင်ဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေး ကိုးကွယ် ထားသည်။

**ဘုရားရှင်နှင့်ဥပကတို့ ခရီးတစ်နေရာ၌ တွေ့ကြုံပြီ**

မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးနောက် ပဉ္စဝဂ္ဂို ငါးဦးတို့အား တရားဦးဒေသနာဖြစ်သော ဓမ္မစကြာတရားတော်ကိုဟောရန် မဟာဗောဓိမှ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ခြေလျင်ခရီး ကြွတော်မူခိုက် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဥပကတက္ကတွန်းကြီးသည် မဟာဗောဓိနှင့် ဗုဒ္ဓဂယာအကြား၌ ခရီးသွားနေစဉ် ဖြစ်သည်။ လမ်းခရီးတစ်နေရာ၌ ဘုရားရှင်နှင့် ဥပကာတို့ ဆုံမိကြသည့်။

ထိုအခါ အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော ဘုရားရှင်ကို တွေ့ရ၍ဥပက ကြီးက ဘုရားရှင်အား ဤသို့ မေးမြန်းသည်။

**သင့်ဆရာအဘယ်သူနည်း**

ငါ့ရှင်၊ သင်၏ ဣန္ဒြေတို့သည် အလွန်တစ်ရာ ကြည်လင်လှပါကုန်၏။ ကိုယ်ရေအဆင်းသည်လည်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပါပေ၏။ ငါ့ရှင်၊ သင်သည် အဘယ်ဆရာကို ရည်စူး၍ ရဟန်းပြုခဲ့ပါသနည်း။ သင်၏ဆရာကား အဘယ် သူနည်း။ အဘယ်သူ၏တရားကို သင် နှစ်သက်ပါသနည်း။

**ငါ့မှာဆရာမရှိ**

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ဤသို့ပြန်လည်ဖြေကြားသည်။ ဥပက၊ ငါသည် တရားအလုံးစုံကို အကုန်အစင် အကြွင်းမဲ့သိမြင်ပြီးသူ ဖြစ်သည်။ တေဘူမက တရားတို့၌ တပ်မက်တွယ်တာခြင်း၊ ဖြစ်ပွားခြင်း၊ တွေဝေခြင်းစသည်တို့မှလည်း

၅၀၄ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ကင်းစင်သူ ဖြစ်သည်။ တရားအလုံးစုံကို ဆရာမရှိ မိမိအလိုလို ထိုးထွင်းသိမြင် သူဖြစ်သောကြောင့် ငါ့၌ ဤသူကား ငါ့ဆရာဟု ညွှန် ပြရမည့်သူ မရှိ။ ငါသည် လောက၌ ပူဇော်အထူးကို ခံယူထိုက်သော အရဟံဂုဏ်ရှင် ဖြစ်သည်။ ဥပမာ၊ ငါဘုရားသည် တရားဦးဒေသနာ ဓမ္မစကြာတရား ဟောရန် ကာသိတိုင်း ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂဒါဂုန်တောသို့သွားမည်။

ထိုအခါ ဥပမာက ဤသို့ပြန်လည်ပြောကြားသည်။ ငါ့ရှင် သင်ဝန်ခံ သည့် အတိုင်းသာဆိုလျှင် သင်သည် အနန္တဉာဏ်ရှင် မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင် ပြီးသူ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အပြန်အလှန်ပြောကြပုံ

ဥပမာ၊ ငါသည် ယုတ်မာဆိုးရွားအကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖယ်ရှားအောင် မြင်တော်မူပြီးဖြစ်သောကြောင့် အနန္တ “ဇိန” အမည်ရှိတော်မူပေ၏။

ငါ့ရှင်၊ သင်ပြောသည့်အတိုင်း ဟုတ်ကောင်းဟုတ်ပေရာ၏။

ဥပမာတက္ကတွန်းကြီးသည် ဘုရားရှင်အား ဤသို့ပြောကြားပြီးနောက် ခေါင်းကိုညိတ်ကာညိတ်ကာဖြင့် သူ့သွားလိုရာ ဝက်ဟာရ ဇနပုဒ်ဆီသို့ ဦးတည် ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

(ဤနေရာ၌ ဥပမာသည် ဘုရားရှင်ထံမှ တရားစကားနာကြားခဲ့ရသော် လည်း ဓမ္မစကြာတရားမဟောမီ ဘုရားရှင်ဟောကြားသည့်တရားကို နာကြား ရသူတို့မှာ မဂ်ဖိုလ်မရ၊ တရားအထုံ ဝါသနာပါရုံမျှသာ အကျိုးခံစားရသည်။)

သမီးစာပါတို့မှာခဲ့ပုံ

တစ်နေ့တွင် စန္ဒာမိမုဆိုးသည် တောသို့သွား၍ သားသမင် ရှာဖွေဖမ်း ဆီးရန် ပြင်ဆင်သည်။ ထိုသို့ပြင်ဆင်ရင်း သမီးဖြစ်သူစာပါအား ဥပမာတက္က တွန်းကြီးကို ဆွမ်းကွမ်းတို့ဖြင့် စနစ်တကျပြုစုပေးရန် မှာကြားခဲ့သည်။

ဆွမ်းခံချိန်သို့ ရောက်သော် ဥပကတက္ကတွန်းကြီးသည် စန္ဒာမိမုဆိုးကြီး အိမ်သို့ ဆွမ်းခံရန် ရောက်လာသည်။ ယခင်နေ့များတွင် မုဆိုးကြီးကိုယ်တိုင် ဆွမ်းကွမ်းများကို လောင်းလျှာသည်။ ယနေ့တွင်မူကား ဖခင်မုဆိုးကြီး မရှိသဖြင့် သမီးချောစာပါသည် တက္ကတွန်းကြီးအား ဆွမ်းလောင်းသည်။

သက်ကျားအိုနှင့် ငယ်နုသူ

ဥပကကြီးသည် စာပါကိုမြင်သည်နှင့် သူ့မျက်လုံးအစုံကို ပြန်မှိတ်၍ မရနိုင်အောင် ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ အသက်အရွယ်ချင်း နှိုင်းယှဉ်လျှင် စာပါနှင့် ဥပကတို့သည် မြေးကလေးနှင့် အဘိုးအိုပမာ ကွာခြားလှသည်။ ဥပကသည် တစ်စုံတစ်ခုသော တရားကို လိုက်နာကျင့်သုံးနေသူ တရားတစ်မျိုးမျိုး၏အရှင် တရားရှင် ဖြစ်သည်။ စာပါကား ငယ်ရွယ်နုနယ်ကာ အလှသွေးကြွယ်ဝနေ ကလေး ဖြစ်သည်။ ဥပကသည် အသက်အရွယ်အရ အတွေ့အကြုံများသူ အကြားအမြင် အသိရှိသူ ဖြစ်သည်။ စာပါကား အသက်အရွယ်အရ နုငယ် သေးသူဖြစ်၍ အတွေ့အကြုံနည်းသေးသူ ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တွေ့ဆုံမိကြသောအခါ နုနယ်ငယ်ရွယ်သူ စာပါ အတွက် မည်သည့်ထူးခြားမှု တစ်စုံတစ်ရာမျှ မဖြစ်သော်လည်း ရင့်အိုသူ ဥပက ကြီး၌ တစ်မျိုးတစ်မည် ဖြစ်နေသည်။

သို့ဖြင့် မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေသော ကာယိန္ဒြေကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ဥပက ကြီးသည် စာပါတို့အိမ်မှ သူ့နေရာကျောင်းငယ်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။ သူ့ကျောင်း ငယ်သို့ ပြန်ရောက်သော် ဆွမ်းစားရန်ပင် သတိမရ၊ ညောင်စောင်းထက်တွင် ပစ်လှဲအိပ်လိုက်သည်။ ရိုးရိုးငြိမ်ငြိမ် အိပ်နေခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ဘယ်လူးညာလှိုမို့ ဖြင့် ဂဏှာမငြိမ်ဖြစ်ကာ နှုတ်မှလည်း “စာပါ . . . စာပါ” ဟု အော်နေတော့ သည်။

ရက်အတန်ကြာသောအခါ စာပါ၏ဖခင် စန္ဒာမိမုဆိုးကြီးသည် တော လိုက်သွားရာမှ ပြန်ရောက်လာသည်။ ဆရာတက္ကတွန်းကြီးအကြောင်းကို

၅၀၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သမီးအား မေးမြန်းသည်တွင် တစ်ရက်သာ ဆွမ်းခံလာပြီး နောက်ရက်များတွင် မလာတော့ကြောင်း သမီးက အကြောင်းစုံ ပြောပြသည်။

မုဆိုးကြီးကျောင်းသို့လိုက်သွားပြီ

သို့ဖြင့် အကြောင်းစုံကိုသိရန်အတွက် မုဆိုးကြီး စန္ဒာမိသည် တက္ကတွန်းကြီးကျောင်းငယ်သို့ လိုက်သွားသည်။ တက္ကတွန်းကြီး ဥပကသည် ညောင်စောင်းထက်၌ လဲနေသည်ကို မုဆိုးကြီး မြင်သွားသည်။ မုဆိုးကြီးက သူ့ဆရာ ဥပက၏ ကိုယ်ခန္ဓာတို့ကို ဆုပ်နယ်ကြည့်သည်။ အသားအရေတို့ ပျော့အိအားနည်းကာ ဖျော့တော့တော့ဖြစ်နေသည်ကို ကိုင်စမ်းမိသည်။ သူ့အနီး၌ လည်း နံဟောင်နေကာ အနံ့ထွက်နေသည့် ဆွမ်းဟင်းများနှင့် ဆွမ်းထည့်သည့် ပစ္စည်းကိရိယာတို့ ပြန့်ကြဲနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ စိုးရိမ်သဖြင့် စန္ဒာမိ မုဆိုးကြီးက ဆရာဖြစ်သူ ဥပကကို ဤသို့မေးလိုက်သည်။

“အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်သို့သော နာလိုခံခက် စိတ်ချမ်းသာမှုကို ဖျက်ဆီးသည့် ဝေဒနာမျိုးကို ခံစားနေရပါသနည်း”

ဥပကကြီးက ချက်ချင်း အဖြေမပေးဘဲ ညည်းညူသံသဲ့သဲ့ဖြင့် မသဲကွဲသည့် စကားသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ ထို့နောက် မေးသူ မုဆိုးကြီးကို ကျောပေးလျက် တစ်ဖက်သို့လိုမိကာ လှည့်စောင်းသွားသည်။

မုဆိုးကြီးက စိတ်မချမ်းမသာဖြင့် ထပ်မေးပြန်သည်။

“အရှင်ဘုရား အလိုရှိတာကို မိန့်ကြားပါ။ တပည့်တော်အဖြစ်နိုင်ဆုံး ဖြည့်ဆည်းပေးပါမည်”

ဥပကကြီးက ပြောပြပြီ

ဤတွင်မှ ဥပကကြီးက နာလိုခံခက်သူကို နှိပ်စက်နေသော အကြောင်းများဖြစ်သည့် စာပါကို မြင်ခဲ့ရပုံမှစကာ ယခုအခြေအနေအထိ သူခံစားနေရပုံများကို ပြောပြလိုက်သည်။



“အရှင်ဘုရား၊ သမီးစာပါကိုရမှ ဆက်လက် အသက်ရှင်နိုင်မည်ဆိုလျှင် သမီးစာပါနှင့် ပေးစားပါမည်။ လူ့လောက စားဝတ်နေရေးအတွက် တတ်သိထားသော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာ တစ်စုံတစ်ရာများ အရှင်ဘုရားမှာ ရှိပါရဲ့လား ဘုရား”

“ဒါယကာကြီး၊ ကျွန်ုပ် တတ်သိထားသော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာ တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိပါ”

“အရှင်ဘုရား၊ အသက်မွေးမှုပညာ ဘာမျှမတတ်ပါလျှင် လူ့ဘဝ၌ မယားကျွေးမှု၊ သားကျွေးမှုအတွက် စားဝတ်နေရေး ခက်ခဲပါမည်”

“ဒါယကာကြီး၊ တတ်ကျွမ်းထားသော အသက်မွေးမှုပညာမရှိသော်လည်း အသင်တို့နှင့်အတူ တောသို့လိုက်ကာ ရရှိလာသော သားကောင်များကို ထမ်းပါမည်။ အမဲများကိုလည်း ရောင်းပေးနိုင်ပါသည်”

မုဆိုးကြီးသည် ငွေနိုင်၊ ကြွယ်နိုင်သည့် အတတ်ပညာအကြောင်းနှင့် ရာထူးရာခံကြီးကြီးမားမားရရှိနိုင်သည့် အသိပညာအကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာမျှ ဥပကကြီးထံ၌ရှိသည်ဟု မကြားလိုက်ရ။ သို့သော်လည်း သားကောင်ကို ထမ်းကာ ရောင်းပေးနိုင်ပါသည်ဆိုသော စကားဖြင့်ပင် ကျေနပ်သွားလျက် သမီးစာပါကို ဥပကကြီးနှင့် ပေးစားလိုက်တော့သည်။

သားသုဘဒ္ဒ

ထို့နောက် ဥပကကြီးဝတ်ရန် အပေါ်ရုံ အဝတ်တစ်ထည်ပေးလိုက်သည်။ ဥပကတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် မိဘအိမ်၌ မိဘများနှင့်အတူ နေထိုင်လုပ်ကိုင် စားသောက်ကြသည်။ အတူပေါင်းသင်းနေထိုင်ရာမှ သူတို့ဇနီးမောင်နှံအတွက် သုဘဒ္ဒဟူသော သားလေးတစ်ယောက် ရရှိခဲ့သည်။

သီချင်းဖြင့် ခံစားချက်ဖော်ထုတ်

စာပါသည် သားကလေးသုဘဒ္ဒကို ဂရုတစိုက် ပြုစုယုယသည်။ နို့ချိုတိုက်ကျွေးကာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မွေးမြူသည်။ ကလေးသိပ်လျှင်

၅၀၈ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သီချင်းဆို၍သိပ်သည်။ သို့သော် သူဆို၍သိပ်သော သားချောသီချင်းတွင် သက်ကျားအိုဖြစ်သူ သူ့အဘိုးအရွယ် ဥပကကြီးကို စောင်းကာချိတ်ကာဖြင့် သီချင်းဆိုလေ့ရှိသည်။ မိဘစကားနားထောင်သောအားဖြင့် သက်ကျားအိုကြီးနှင့် ပေါင်းသင်းနေရသည်ကို စာပါမကျေနပ်။ ဤအကြောင်းကို ဥပကြီးနှင့် ရရှိလာသော သားကလေးသုဘဒ္ဒအား ချောမြူသိပ်သည့်အခါတိုင်း သီချင်းဖြင့် သူ့ခံစားချက်ကို ဖော်ထုတ်သည်။

စာပါဆို၍သိပ်သော သားချောသီချင်း \*

အမဲသားထမ်း တက္ကတွန်း ရဟန်းလူထွက်သား၊ မုဆိုး နောက်လိုက် ငါ့ကိုကြိုက် အမိုက်လူထွက်သား။ မိခင်ချောသိပ် အငိုတိတ် မောင်အိပ်ပါတော့လား။

မြကြိုးလိမ် စိန်ပုခက်ကယ်နှင့် စက်ပါတော့သားရွှေစင်။ ပျော်ကြောင်းငယ် မာယာနှင့် ဖွဲ့ဆိုကာ အမေလွဲမယ်ပ၊ ရွှေခဲအငို တိတ် မင်းအိပ်စေချင်။ မောင့်ဖခင် လူတွင်နောက်ဆုံး။ သည့်နှယ် ကိုရှောင်ခွာလို့ နောက်နောင်ခါ လွတ်အောင်ရှားပါတော့ ဖွေးမယ် တော် ခုမှာထားလိုက်မယ် သားလှရွှေကုံး။ ။

သား သုဘဒ္ဒကို သိပ်လေတိုင်း စာပါက သူ့ကိုစောင်းချိတ်၍ သီဆိုသော ဤသီချင်းဆိုသဖြင့် ဥပကကြီး ရှက်လာသည်။ သို့ဖြင့် တစ်နေ့တွင် သူက စာပါကို ဤသို့ ခြိမ်းခြောက်ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ရှင်မ၊ သင်သည် ငါ့ကို အားကိုးရာမဲ့သူဟု မှတ်ထင်နေသလော။ ငါ့မှာ အနန္တဇိနအမည်ရှိ မိတ်ဆွေကောင်းကြီးရှိသည်။ ထိုမိတ်ဆွေကြီးထံသွား၍ ငါ ရဟန်းပြုရမည်လော”

ဥပကကြီးသည် စာပါအား ယင်းသို့ ပြန်ပြောရင်း အိမ်မှထွက်သွားရန် ပြင်သည်။ ထိုအခါ စာပါက ‘အိုအရှင်၊ ဤသို့ မပြုပါလင့်၊ ယခင်အတိုင်း

\* [ဤသားချောသီချင်းကို မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရေးသည်]

ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားကာနေပါလော့၊ ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ ဆွေမျိုးများကပါ သင့်အလိုကျ လိုက်နာကြပါမည်'ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ဥပကကြီးသည်လည်း ဘဝ ထိုထိုတို့တုန်းက ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ် ကောင်းမှုထားရှိသူ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကောင်းမှုကုသိုလ် အရှိန်ကြောင့် သူသည် ကျွတ်တမ်းဝင်ချိန် နီးနေပေပြီ။

ဥပကကြီး အိမ်မှထွက်ခဲ့ပုံ

“စာပါ။ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ချည်နှောင်ထားသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို ချိုးဖျက်ကာ သူသွားလိုရာကို သွားနိုင်သကဲ့သို့ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည် လည်း သားကိုသော် လည်းကောင်း၊ မယားကိုသော် လည်းကောင်း စွန့်လွှတ် နိုင်ကုန်၏။ ဆွေမျိုးနှင့် စီးပွားဥစ္စာတို့ကိုလည်း အလွယ်တကူ စွန့်လွှတ်ကာ ရဟန်းပြုနိုင်ကြကုန်၏”

ဤသို့သော စကားများကို စာပါအားပြောဆိုကာ ဥပကကြီးသည် အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူလျက်ရှိသည်။ ဥပကတက္ကတွန်းကြီး မိမိကို ရည်စူးလာနေကြောင်းကို သိရှိတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်သား သံဃာ တော်တို့အား ဤသို့ ဘုရားရှင်က မိန့်မှာတော်မူထားသည်။

“ရဟန်းတို့၊ အနန္တဇိနဟု ပြောဆို မေးမြန်းလာသူရှိလျှင် ထိုသူအား ငါဘုရားထံ အရောက်ခေါ်ခဲ့ကြ”

ဥပကကြီးသည် အနန္တဇိနဘယ်မှာရှိသနည်းဟု အိမ်မှထွက်ကတည်းက မေးမြန်းရင်းလာခဲ့ရာ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လာခဲ့ သည်အထိ ဖြစ်သည်။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ရဟန်း တို့က ဥပကကြီးအား မြတ်စွာဘုရားထံ ခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။

ဥပကသည် ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့ရသည်နှင့် 'အနန္တဇိန အရှင်ဘုရား၊ အရှင် ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်ကို မှတ်မိသိရှိကြပါကုန်သေး၏လော့'ဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားသည်။

66A ထေရီအပါဒါန်

၅၁၀- ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ဥပကကြီးအား မှတ်မိသိရှိကြောင်း ဖြေကြားတော်မူကာ ယခု ဥပကကြီး နေရာအရပ်ကို မေးတော်မူသည်။ ဥပကကြီးကလည်း ဝင်္ကဟာရ ဇနပုဒ်၌နေကြောင်း၊ မုဆိုးကြီးစန္ဒာမိသမီး စာပါနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့၍ သားတစ်ယောက်ရခဲ့ကြောင်း ပြန်လည် လျှောက်ထားသည်။

အသက်ကြီးပြီ၊ ရဟန်းပြုနိုင်မည်လား

ဘုရားရှင်က “ဥပကကြီး၊ သင်သည် အသက်အရွယ်ကြီးပြီ၊ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုနိုင်မည်လောဟု မေးတော်မူသဖြင့် ဥပကကြီးက ရဟန်းပြုနိုင်ကြောင်း ဖြေကြားသည်။ ဘုရားရှင်သည် ဥပကကြီးအား ရဟန်းပြုစေပြီးလျှင် သင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးသည်။

ဥပကကြီးသည် ဘုရားရှင်ပေးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူပြီးလျှင် ကြီးစားအားထုတ်လေရာ အနာဂါမ်ဖြစ်သွားလေသည်။

ဥပကကြီးသည် ထိုဘဝမှ စုတေကွယ်လွန်သော် သုဒ္ဓါဝသ ဗြဟ္မာ့ဘုံတို့တွင် ပထမဘုံဖြစ်သော အဝိဟာဘုံသို့ လားရောက်ရလေသည်။ အဝိဟာဘုံသို့ လားရောက်ပြီးနောက်သော် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူလေသည်။

စာပါလိုက်လာပြီ

ဥပကတက္ကတွန်းကြီး အိမ်မှ ထွက်ခွာသွားပြီးနောက် စာပါသည် သားသုဘဒ္ဒကို အဘိုးအဘွားတို့ထံ အပ်နှံသည်။ ထို့နောက် ဥပကကြီးအကြောင်းကို မေးမြန်း စုံစမ်းပြီး ဥပကကြီးရှိရာသို့ လိုက်လာခဲ့သည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ စာပါ ရောက်လာသောအခါ ဥပကကြီးသည် ရဟန်းပြုသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိသွားသည်။ သို့ဖြင့် စာပါသည် ဘိက္ခုနီတို့ထံ သွားကာ သူ့ကိုလည်း ရဟန်းပြုပေးပါရန် ပန်ကြားသည်။ ဘိက္ခုနီများက စာပါ၏ ဆန္ဒနှင့်အညီ စာပါအား ရဟန်းပြုပေးကြသည်။

စာပါရဟန္တာဖြစ်ပြီ

စာပါသည် ရဟန်းဖြစ်ပြီးသောအခါဆိတ်ငြိမ်ရာသို့သွားလျက် ဝိပဿနာ ပွားများအားထုတ်ရာ မကြာမီအချိန်မှာပင် စာပါထေရီသည် ရဟန္တာ ဖြစ်တော် မူလေသည်။

စာပါထေရီသည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် မိမိဘဝအဖြစ်စုံကို ပြန်လည် ဟောပြောတော်မူသည်။

စာပါထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



သုမင်္ဂလမာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ လက်ထက် တော်တွင် ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ကာ ပါရမီများ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် တစ်စုံတစ်ခုသော အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးပေးမှုကြောင့် ဤဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင် သာဝတ္ထိမြို့တော်၌ သူဆင်းရဲ၏သမီး တစ်ဦး ဖြစ်လာရ၏။

အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ရ

ထေရီလောင်းလျာ သတို့သမီး အရွယ်ရောက်လတ်သော် မိဘများက ဝါးများဖြင့် ထီးလုပ်ကိုင် စားသောက်ရသော အမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့် လက် ထပ်ပေးသဖြင့် အိမ်ထောင်ကျကာ ခင်ပွန်းနှင့်အတူနေခဲ့သည်။

သုမင်္ဂလမာတာ

ထိုအမျိုးသားနှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့် သုမင်္ဂလမည်သော သားကလေး တစ်ယောက် ရရှိခဲ့သည်။ ထိုသားကလေးကို အကြောင်းပြုကာ မိခင်ဖြစ်သူ ကိုလည်း သုမင်္ဂလမာတာဟူ၍ပင် အများတကာက ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

၅၁၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

သုမင်္ဂလသတို့သား အရွယ်ရောက်လတ်သောအခါ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သွားသည်။ ဤတွင် မိခင်ဖြစ်သူ သုမင်္ဂလမာတာသည်လည်း မိမိ၏အိမ်၌နေထိုင်ရသည်ကို ငြီးငွေ့လျက်ရှိသည်။ ဆင်းရဲသူဖြစ်သဖြင့် မိမိဝမ်းစာဆန်ကို မိမိဘာသာလက်ဆုံဖြင့် ထောင်းဖွပ် လျက် စားသောက်ခဲ့ရ၏။

ဘဝကိုငြီးငွေ့လာ၍

လင်ဖြစ်သူမှာလည်း ဝါးများကို ရှာဖွေစုဆောင်းကာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ထီးလုပ်၍ အသက်မွေးရသူဖြစ်သဖြင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းလှသည်။ လင်ဖြစ်သူ၏ ထီးလုပ်ရန်ဝါးများကို ခွဲစိတ်သံသည်လည်း ဤထေရီလောင်းလျာအတွက် နားငြီးစရာပင်။ ဆင်းရဲပင်ပန်းလှသည့်ပြင် ဆူညံသည့် အသံဗလံတို့ကြောင့် သူ့ဘဝကို ပို၍ ငြီးငွေ့စရာဖြစ်စေသည်။ သူတို့ဘဝသည် ထမင်းချက်သည့် အိုးကိုပင် လဲလှယ်ခြင်းမပြုနိုင်။ ထပ်ကာ ထပ်ကာ သုံးနေရသဖြင့် ရေမြွေ အနံ့နံ့နေသည်အထိ ဖြစ်နေရသည်။

အရဟတ္တဖိုလ်ရပြီ

ဤသို့သော ဆင်းရဲဒုက္ခတို့ကြောင့် သုမင်္ဂလမာတာသည် လင်ကို ခွင့်ပန်ကာ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၏။ ဘိက္ခုနီအဖြစ်ကို ရရှိပြီးနောက် သုမင်္ဂလမာတာထေရီသည် လူ့ဘဝတုန်းက မိမိပင်ပန်းခဲ့ရပုံများကို သံဝေဂယူလျက် ဝိပဿနာတရား ဖွားများအားထုတ်ရာ ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်လေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေသည်။

မိမိဘဝအကြောင်း ပြန်ပြောင်းဟောပြု

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သုမင်္ဂလမာတာထေရီသည် အတိတ်က မိမိပင်ပန်းဆင်းရဲခဲ့ပုံများနှင့် ယခု ဘိက္ခုနီဘဝ၏ ချမ်းသာနေပုံတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ကာ ဤသို့ ပြန်လည်ဟောပြုသည်။

ဥပ္ပရိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ငါသည် ရှေးရှေးသော ဘဝတို့၌ ကုသိုလ်ပါရမီများပြုခဲ့သော်လည်း ယခုဘဝတွင် ဆင်းရဲသူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အိမ်ထောင်ကျသဖြင့် သားတစ်ယောက်ရရှိခဲ့သည်။ ထိုသားသည် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု သွားကာ ရဟန္တာ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ငါသည်လည်း ထိုသားကို အမှီပြုကာ သာသနာ တော်၌ သုမင်္ဂလမာတာဟု ထင်ရှားခဲ့ပြီ။

ဘဝ၌ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ အသက်မွေးနေခဲ့ရာမှမိမိဘဝကို ငြီးငွေ့ခဲ့ပြီး ဘိက္ခုနီပြုခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့၏ အဆုံးအမအတိုင်းလိုက်နာ အားထုတ်ခဲ့သဖြင့် ဘဝဒုက္ခမှ ကျွတ်လွတ်ခဲ့ရပြီ။

သုမင်္ဂလမာတာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



ဥပ္ပရိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ဟံသာဝတီနေပြည်တော်တွင် ပန်းသည် အမျိုးသမီး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည် ပြုလုပ်ဆည်းပူးခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ် ရှိသူပီပီ လိမ္မာယဉ်ကျေးသူလေး တစ်ယောက်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဆွမ်းခံကြွလာထေရီရဟန္တာ

တစ်နေ့တွင် သူသည် အိမ်၌ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေစဉ် အချိန်ကို အလဟဿ ကုန်လွန်စေခြင်း မပြုဘဲ ရတနာသုံးပါးကို အာရုံပြုလျက် ကုသိုလ် စိတ်ကို ပွားထုံပြီး သူတော်ကောင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံစွာ နေထိုင်နေခဲ့သည်။ ထိုသို့နေစဉ်အခိုက်တွင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တစ်ပါးသည် မွန်းတည့်လုနီး နေ့အပူ ကြီးသည့်အချိန်တွင် သပိတ်ကိုပိုက်ကာ ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်တွေ့ ရသည်။



သို့ဖြင့် သူသည် အိမ်ပေါ်မှဆင်းပြီး 'တပည့်တော်မအိမ်သို့ ကြွတော်မူပါ။ ဆွမ်းလှူပါရစေဘုရား'ဟု လျှောက်ထားသည်။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးကလည်း သည်းခံတော်မူပြီး ပင့်လျှောက်သည့်အတိုင်း သူ့အိမ်ပေါ်သို့ ကြွတော်လာခဲ့သည်။

မိမိစားဖွယ် ရဟန္တာကိုလှူပြီ

အိမ်ပေါ်သို့ ကြွလာသော ရဟန္တာအတွက် ကောင်းမွန်သစ်လွင်သော အခင်းများကို သူက ရိုသေစွာ ခင်း၍ပေးသည်။ အခင်းပေါ်၌ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီး စံနေတော်မူသော် အမျိုးသမီးကလေးက သပိတ်တော်ကိုယူပြီး သူစားမည့် အစားအစာ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်များကို သူမစားတော့ဘဲ သပိတ်တော်ထဲသို့ အကုန် လောင်းထည့်လှူလိုက်သည်။ ထိုအခါ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်က အမျိုးသမီးကလေးအား သဒ္ဓါတရား ပွားစေရန် ဆွမ်းအနုမောဒနာ တရားဟောကြားပြီး ပြန်ကြွသွားတော်မူသည်။

ထိုအမျိုးသမီးကလေး စားရန်အတွက် မိဘများက သီးသန့် ချန်ထားခဲ့သည့် စားဖွယ်များကို မစားဘဲ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်အား လှူဒါန်းလိုက်ရသည့် အတွက် နှစ်သက်ဝမ်းသာခြင်း ဖြစ်ရသည်။ ထိုနှစ်သက်ဝမ်းသာမှု အစွမ်းကြောင့် အမျိုးသမီးကလေး၌ ဆာလောင်မှုမဖြစ်ဘဲ အဆာပြေနေခဲ့သည်။ ဝမ်းသာမှု ပီတိ၏အရသာသည် ဤသို့လည်းဖြစ်စေနိုင်သည်ကို ဝမ်းသာဖူးသူတို့ ကြုံတွေ့ ခံစားရဖူးပေမည်။

ဤသို့ လှူဒါန်းလိုက်ရသည့် ဆွမ်းဒါနကို သူ့ဘဝတစ်လျှောက် အကြိမ်ကြိမ် သတိရ ပွားများနေမိသည်။ ထိုဘဝမှ သူ ကွယ်လွန်သောအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ရသည်။ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ကျယ်သည့် ဗိမာန်ကြီးအတွင်း အခင်းအမျိုးမျိုး၊ ပလ္လင်ညောင်စောင်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ခမ်းနားပြည့်စုံစွာ ခံစားရသည်။

ထေရီ၏ ပြန်လည်ပြောပြချက်

ထိုအမျိုးသမီးလေး၏ လှူဒါန်းလိုသော ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်ပုံနှင့် လှူဒါန်းလိုက်ပုံကို ထေရီအပဒါန် ပါဠိတော်ကြီး၌ ဤသို့ ဖော်ပြခဲ့သည်။

နဂရေ ဟံသာဝတီယာ၊ အဟောသိ မာလိကာ တဒါ။  
မာတာ စ မေ ပိတာစေဝ၊ ကမ္မန္တံ အဂမံသု တေ။

တဒါ။ ထိုရှေးလွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာတစ်သိန်းအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဟံသာဝတီယာ၊ ဟံသာဝတီနေပြည်တော်ကြီး၌။ မာလိကာ၊ ပန်းသည် အမျိုးသမီးကလေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးပါပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မာတာစ၊ မိခင်သည်လည်းကောင်း။ ပိတာစေဝ၊ ဖခင်သည်လည်းကောင်း။ တေ၊ ထိုမိဘနှစ်ပါးတို့သည်။ ကမ္မန္တံ၊ ဆိုင်ရာအလုပ်ခွင်သို့။ အဂမံသု၊ ထွက်သွားကြလေကုန်၏။

မဇ္ဈဋ္ဌိကမိ သူရိယေ၊ အဒ္ဓသံ သမဏံ အဟံ။  
ဝီထိယာ အနဂစ္ဆန္တံ၊ အာသနံ ပညပေသဟံ။

သူရိယေ၊ ရှင်နေမင်းသည်။ မဇ္ဈဋ္ဌိကမိ၊ မွန်းတည့်ချိန်အနီးသို့ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်။ ဝီထိယာ၊ အလွန်ပူသော လမ်းခရီး၌။ အနဂစ္ဆန္တံ၊ အစဉ်အတိုင်းလှမ်း၍ ဆွမ်းခံကြွမြန်းတော်မူလာသော။ သမဏံ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတစ်ပါးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရပါပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အာသနံ၊ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော နေရာကောင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပညာပေသိ၊ ခင်း၍လှူဒါန်းပါပြီ။

သန္တတ္တာ ကုထိတာ ဘူမိ၊ သူရော မဇ္ဈဋ္ဌိကေ ဌိတော။  
မာလုတာ စ န ဝါယန္တိ၊ ကာလော စေဝေတ္ထ မေဟိတိ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘူမိ၊ မြေအပြင်သည်။ ကုထိတာ၊ ကြိုက်ကြိုက်ဆူမျှ။ သန္တတ္တာ၊ လွန်စွာပူပြင်းလှပါ၏။ သူရော၊ နေမင်းသည်။ မဇ္ဈဋ္ဌိကေ၊ မွန်းတည့်ချိန်အနီးကလေး၌။ ဌိတော၊ တည်၍နေပါပြီ။ မာလုတာစ၊ လေပြည်

၅၁၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

လေညင်းတို့သည်လည်း။ နဝါယန္တိ၊ မလာကြကုန်။ ဧတ္ထ၊ ဤလောလော  
ပူသော လမ်းခရီး၌ပင်လျှင်။ ကာလောစေဝ၊ နေ့ဆွမ်းစားချိန်သည်လည်း။  
ဧဟိတိ၊ ဆိုက်ရောက်ပါတော့မည်။

ပညတ္တမာသနမိဒံ၊ တဝတ္ထာယ မဟာမုနိ။  
အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ နိသီဒ မမ အာသနေ။

မဟာမုနိ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။ ဣဒံအာသနံ၊ ဤထူးမြတ်သော  
နေရာကို။ တဝတ္ထာယ၊ အရှင်ဘုရား၏အလိုငှာ။ ပညတ္တံ၊ အသင့်ခင်း၍  
ထားအပ်ပါပြီ။ အနုကမ္ပံ၊ တပည့်တော်မအား သနားတော်မူသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊  
အကြောင်းပြု၍။ မမအာသနေ၊ တပည့်တော်မ ခင်းထားအပ်သော နေရာ  
ထက်၌။ နိသီဒ၊ ကြည်လင်ရွှင်ပြုံး သီတင်းသုံးနေတော်မူပါဘုရား။

နိသီဒိ တတ္ထ သမဏော၊ သုဒန္တော သုဒ္ဓမာနသော။  
တဿ ပတ္တံ ဂဟေတွာန၊ ယထာရန္တံ အဒါသဟံ။

သုဒန္တော၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးထသော။ သုဒ္ဓမာနသော၊  
ကိလေသာမြူ ကင်းသဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူပေထ  
သော။ သမဏော၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုခင်းထားအပ်သော  
နေရာ တော်မြတ်၌။ နိသီဒိ၊ ချမ်းသာရွှင်ပြုံးသီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူပေပြီ။  
တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး၏။  
ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍။ ယထာရန္တံ၊ ကျွန်ုပ်စားဖို့အတွက်  
အရံသင့် ချက်ပြုတ်ထားအပ်ပြီးသော ဘောဇဉ်ကို။ အဒါသိ၊ လျှာဒါန်းဆက်ကပ်  
လိုက်ပါသတည်း။

ဤဒါနရှင် အမျိုးသမီးကလေးသည် ဤသို့လျှာခဲ့သည့် စေတနာကြောင့်  
တာဝတိံသာ၌ သုခခံစားခဲ့ရပြီးနောက် ဘဝများစွာတို့တွင်လည်း အပါယ်မလား  
ရဘဲ သုဂတိဘုံဘဝတို့၌သာ ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။

ဤဘုရားရှင်လက်ထက်၌

ယခု ရှင်တော်ဂေါတမဘုရား လက်ထက်တော်အခါတွင်မူ ဤထေရီလောင်း လျာသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်ကြီးဝယ် သူဌေးကြီးတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်လာရသည်။ ဘုန်းကံပါရမီ စုံညီပြည့်ဖြိုးစွာပါရှိလာသူဖြစ်၍ သူ့ကုသိုလ်ကံအကျိုးပေးအရ သူသည် အမျက်ဒေါသနည်းသည်။ စိတ်နှလုံးပူပန်မှုမဖြစ်။ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါလှပသူ ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူ့ကိုမွေးဖွားပြီးသောအခါ သူ့အမည်ကို “ဥပ္ပရီ”ဟု မိဘများက အမည်ပေးလိုက်ကြသည်။ အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် မြင့်မြတ်သူဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသူဖြစ်သည်။

အရွယ်သို့ရောက်သော် နတ်သမီးပျိုတစ်ဦးကဲ့သို့ လှပယဉ်ကျေးသည်။ သူ့အကြောင်းများကို ကောသလမင်းကြီး ကြားသိသောအခါ သူ့ကိုသိမ်းပိုက်သည်။ မဟေသီအဖြစ်သော်ကား ချက်ချင်း ခိုးမြှင့်တော်မမူသေးပေ။

သမီးဇီဝါဖွားမြင်

ကောသလမင်းကြီး သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် သုံးနှစ်ခန့်ကြာသော် ဥပ္ပရီသည် သမီးတော်လေးတစ်ပါး ဖွားမြင်တော်မူသည်။ သမီးတော်ကလေးကို ကောသလမင်းကြီးက အလွန် ချစ်ခင်တော်မူသည်။ သမီးတော်ကလေး၏ မျက်နှာကြောင့် ဥပ္ပရီမိဖုရားကို မဟေသီမိဖုရားကြီးအရာသို့ ဘိသိက်သွန်း၍ မြှောက်စားတော်မူသည်။ သမီးတော်ကလေး၏အမည်ကိုလည်း “ဇီဝါ”ဟု ပေးထားကြသည်။ အသက်ရှည်သူဟု ဆိုလိုသော အဓိပ္ပာယ်ရှိသည့် အမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် အသက်ရှည်စေလို၍ မိဘများက ဇီဝါဟုအမည်ပေးခံရသူ သမီးတော်ကလေးသည် တီတီတာတာဖြင့် ချစ်စရာကောင်းသည့် အရွယ်မှာပင် ရောဂါတစ်ခုကြောင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရတော့သည်။

67A | ထေရီအပဒါန်

သမီးတော်သောက

ထိုအခါ မယ်တော် မိဖုရားကြီးမှာ သမီးကလေးကြောင့် သောက ပယ်လယ်ဝေ၍ ဒုက္ခလှလှကြီး တွေ့ရရှာသည်။ အပူမီးငိုင်းသဖြင့် အဏ္ဏတစ်ပိုင်း ဖြစ်သွားရသည်အထိပင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သို့ဖြင့် ဥပ္ပရိမိဖုရားသည် သမီးတော် ကလေးကြောင့် နေ့စဉ် ပူဆွေးငိုကြွေးနေခဲ့သည်။ သမီးကလေး သဂြိုဟ်ရာ အစိရဝတီ မြစ်ကမ်းပါးရှိ သုသာန်သို့လည်း သွားရောက် ငိုကြွေးနေခဲ့သည်။ ကောသလမင်းကြီးသည်လည်း မိဖုရား၌ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရသော သောကကို ငြိမ်းအောင် ပြုလုပ်မပေးနိုင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

နန်းတော်မှထွက်ကာ ဘုရားရှင်ထံသို့

တစ်နေ့တွင်မူ ဥပ္ပရိမိဖုရားသည် သမီးသောကမှ ကင်းစေတော့ဟူသော စိတ်ကူးဖြင့် နန်းတော်မှ ရုတ်တရက်ထွက်ခဲ့ပြီး ဘုရားရှင်ရှိရာ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့ သွားသည်။ ဘုရားရှင်ထံသို့ရောက်သော်လည်း သူ့တွင် လောင်မြိုက်နေသော အပူသောကမီးသည် မငြိမ်းနိုင်သေးပေ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ဘုရားရှင်ထံမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး သမီးလေး၏ သင်္ချိုင်းရှိရာ အစိရဝတီ မြစ်ကမ်းပါးသို့ သွားရောက်ပြီး ငိုကြွေးနေခဲ့သည်။

နိမ္မိတ ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့ပြီ

ဘုရားရှင်သည် ဥပ္ပရိမိဖုရားကြီး ကျွတ်တမ်းဝင်တော့မည့် အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် နိမ္မိတ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ဖန်ဆင်းသည်။ ထိုဖန်ဆင်း ထားသော နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်ကို ကြည်ညိုဖွယ်ရာကောင်းသော ရောင်ခြည် တော်များ လွှတ်စေကာ မိဖုရားအနီးသို့ ပို့တော်မူသည်။ နိမ္မိတရုပ်ပွားတော် သည် သောကရှင် မိဖုရားအနီးသို့ရောက်သော် ဤသို့ မေးတော်မူသည်။

ဥပ္ပရိထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

“ချစ်သမီး၊ ဖိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ဤနေရာသို့ လာရောက်ကာ ငိုကြွေးနေရပါသနည်း”

“တပည့်တော်မ၏ သမီးကလေး ဇီဝိကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ပူဆွေးသောက ဖြစ်ပွားပြီး သမီးကလေး မြှုပ်နှံရာသင်္ချိုင်းသို့လာရောက် ငိုကြွေးနေရပါသည် အရှင်ဘုရား”

“ချစ်သမီး ဥပ္ပရိ၊ ဤသင်္ချိုင်းမြေတွင် သင့်သမီး ဇီဝိပေါင်း များစွာ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြ၍ မြှုပ်နှံစွန့်ပစ်ခဲ့ဖူးလှပါပြီ။ ဤသို့ များပြားလှသော သမီး ဇီဝိတို့အနက် အဘယ်သမီး ဇီဝိကို စွဲလမ်းကာ ပူဆွေးသောက ဖြစ်နေရပါသနည်း”

ဤသို့ နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်နှင့် အပြန်အလှန် မေးမြန်း လျှောက်ထားပြီးသည့်အခါ ပြုခဲ့ဖူးသော ပါရမီရိုသူပီပီ ဖိဖုရားကြီး ဥပ္ပရိသည် သတ္တဝါတို့ သေကြေကြရသည့် မရဏဒုက္ခအကြောင်း စိတ်၌ ထင်မြင် သဘောပေါက်လာသည်။ သမီး ဇီဝိသာမက သူသည်လည်း တစ်နေ့တွင် ထိုသမီး ဇီဝိကဲ့သို့ သေရဦးမည်ဟုလည်း အတွေးအသိများ ဝင်လာသည်။

အတွေးမှ အမြင်အသိသို့

ထို့နောက် သူသည် သူ တွေးမြင်သိရှိသည့်အတိုင်း ဝိပဿနာဉာဏ်သို့ ကူးပြောင်းကာ ပွားများအားထုတ်သည်။ ဘဝပေါင်းများစွာက ပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုနှင့် ပါရမီရိုသူဖြစ်သဖြင့် မကြာမီပင် ဥပ္ပရိဖိဖုရားကြီးသည် ရဟန္တာ ဖြစ်တော်မူသည်။

ဥဒါန်းကျူးပြီ

ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပြီးနောက် ဥပ္ပရိ ဖိဖုရားကြီးသည် နန်းတော်သို့ပြန်ကာ ဘိက္ခုနီပြုခွင့်ရရန် ကောသလမင်းကြီးကို ပန်ကြားသည်။ မင်းကြီး၏ခွင့်ပြုချက် ရသောအခါ ဘိက္ခုနီကျောင်း၌ ဘိက္ခုနီပြုတော်မူသည်။

ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပြီးနောက် ထေရီသည် ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူသည်။

ဥဒါန်းကျားပုံ

အဗ္ဗဟီ ဝတ မေ သလ္လံ၊ ဒုဒ္ဒသံ ဟဒယသသိတံ။

ယံ မေ သောကပရေတာယ၊ ဓိတုသောကံ ဗျပါနုဒိ။

မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယသသိတံ၊ နှလုံးအတွင်း၌ ကိန်းဝပ်၍နေသော။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ပကတိမျက်စိဖြင့် ရှုကြည့်တွေ့မြင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော။ သလ္လံ၊ စိုးတကြောင့်ကြောင့် သောကပြောကြားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဗ္ဗဟီ၊ မကျန်မကြွင်းအောင် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းအပ်လေပြီတကား။ ယံ-ယသ္မာ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ သောကပရေတာယ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး သောကဘေးဖြင့် မအေးနိုင်အောင် နှိပ်စက်ခြင်းခံ၍နေရသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဓိတုသောကံ၊ သမီးတော်အရေးကြောင့် ပူဆွေးထိန်ညှိ သောကမီးကို။ ဗျပါနုဒိ၊ ပယ်ရှားနိုင်ခဲ့ပေပြီတကား။

သာ'ဇ္ဇ အဗျုဇ္ဇ သလ္လာဟံ၊ နိစ္ဆာတာ ပရိနိဗ္ဗတာ။

ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံယဉ္စ၊ ဥပေမိ သရဏံ မုနိ။

အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌မူကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဗျုဇ္ဇသလ္လာ၊ သောကပြောကြား နုတ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ နိစ္ဆာတာ၊ ဘယ်အရာကိုမှ တွယ်တွယ်တာတာနှင့် ဆာလောင်တောင့်တခြင်းမရှိဘဲ။ ပရိနိဗ္ဗတာ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ဇာတ်ကုန်သိမ်း၍ အငြိမ်းကြီးငြိမ်းခဲ့လေပြီတကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မုနိ၊ မုနိအပေါင်းတို့၏ မကိုဋ် အမြိုက်နန်းကြီး၏သခင် နိဗ္ဗာန်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ရှင်တော်ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ သံယဉ္စ၊ သံဃာတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ အားကိုးပြုကာ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဥပေမိ၊ အသက်ပါနှင်းအပ်၍ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခဲ့ပါပြီ။

ဥပ္ပရီထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။





### ဒန္တိကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤဒန္တိကာထေရီလောင်းလျာသည် ဘုရားရှင်များ ပွင့်ထွန်းတော်မူခြင်း မရှိသည့် သုညကမ္ဘာတစ်ခုတွင် ကိန္နရီမလေးဖြစ်ခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုကိန္နရီမလေးသည် ထူးဆန်းလှပသော ပန်းများကို ဆွတ်ခူးပြီး ပန်းဝတ်ရုံကဲ့သို့ ပြုလုပ် ဆင်မြန်းလျက် စန္ဒဘာဂါ အမည်ရှိ မြစ်ကမ်းတစ်ခွင် သဲသောင်ပြင်တို့၌ မြူးထူးစွာ ကခုန်ပျော်မြူးနေလေ့ရှိသည်။

#### အင်ကြင်းပန်းလှူလိုက်ပြီ

တစ်နေ့ ထိုသို့ ပျော်ရွှင်မြူးထူးကာ ကခုန်နေခိုက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ် တစ်ပါး မြစ်ကမ်းပါးအနီး သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် သမာပတ်ချမ်းသာ ဖြင့် ငြိမ်သက်စွာ သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်ကို သူ မြင်တွေ့ရသည်။ သူတို့ ပျော်စံရာ တောတောင်တစ်ခွင်၌လည်း အင်ကြင်းပန်းများ လှိုင်လှိုင်မြိုင်မြိုင် ပွင့်နေချိန်ဖြစ်၍ ထိုပန်းများကို ခူးယူကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်အား ဆက်ကပ် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

#### တုသိုလ်အကျိုး ခံစားရပြီ

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကလည်း တိရစ္ဆာန်ဇာတ်ဖြစ်သော ကိန္နရီမကလေးသည် လိမ္မာပေစွာ နောင်အနာဂတ်သံသရာ၌ ကြီးကျယ်စွာ အကျိုးပေးလတ္တံ့သည်ကို မြင်တော်မူ၍ ကိန္နရီမလေး လှူဒါန်းသော အင်ကြင်းပန်းကို ခံယူတော်မူသည်။ ထိုကိန္နရီမကလေးသည် အသက်အတိုင်းနေ၍ ထိုဘဝမှ စုတေသွားသောအခါ အင်ကြင်းပန်း လှူဒါန်းရသော ဒါနစေတနာကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်သမီးဖြစ်ရသည်။

ဤအကြောင်းများကို ထေရီအပဒါန်၌ ဤသို့ဖော်ပြထားခဲ့သည်။

ထေရီအပဒါန်၌ ဖော်ပြထားပုံ

စန္ဒဘာဂနဒီတီရေ၊ အဟောသိ ကိန္နရီ တဒါ။  
အဒ္ဓသံ ဝိရဇံ ဗုဒ္ဓံ၊ သယမ္ဘံ အပရာဇိတံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတီတေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ၌။ စန္ဒဘာဂ နဒီတီရေ၊ စန္ဒဘာဂမည်သော မြစ်၏ကမ်းနား၌။ ကိန္နရီ၊ ကိန္နရီမကလေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးပါပြီ။ တဒါ၊ ထိုကိန္နရီမကလေး ဖြစ်ရသောအခါ၌။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာမြို့မှန်တို့မှ အလုံးစုံ ကင်းဝေးစင်ကြယ်တော်မူပြီးထသော။ အပရာဇိတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သည် တစ်ဖန်အောင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ထသော။ သယမ္ဘံ၊ ဆရာမကူ သယမ္ဘုမှန် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ သိတော်မူပြီးထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို။ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်တွေ့ဆုံခဲ့ရပါပြီ။

ပသန္နစိတ္တာ သုမနာ၊ ဝေဒဇာတာ ကတဉ္ဇလီ။  
သာလမာလံ ဂဟေတွာန၊ သယမ္ဘံ အဘိပူဇယိ။

တဒါ၊ ထိုသို့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို ဖူးမြင်ရသောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပသန္နစိတ္တာ၊ သဒ္ဓါစရိုက်ဖြင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ကြည်ညိုခဲ့ပေ၏။ သုမနာ၊ စိတ်ထားမြတ်သဖြင့် အထပ်ထပ် ဝမ်းမြောက်ခဲ့ပေ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာလမာလံ၊ မွှေးကြူလှဆန်း အင်ကြင်းပန်းကို။ ဂဟေတွာန၊ အခိုင်အခိုင် လက်ဖြင့်လိုက်လျက်။ ကတဉ္ဇလီ၊ တင်ချီသော လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သယမ္ဘံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ကို။ အဘိပူဇယိ၊ ရိုသေကော်ရော် ပူဇော်လှူဒါန်းခဲ့ပါပြီ။

တေန ကမ္မေန သုကတေန၊ စေတနာ ပဏိဓိဟိ စ။  
ဇဟိတွာ မာနသံ ဒေဟံ၊ တာဝတိံ သမဂစ္ဆဟံ။

သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုလုပ်အပ်သော။ တေနကမ္မေနစ၊ ထိုအင်ကြင်းပန်း လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊

ဒန္တိကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

စေတနာခိုင်ခိုင်နှင့် မယိမ်းမယိုင် ရည်စူးခဲ့သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မာနုသံဒေဟံ၊ လူရုပ်သွင်နှင့်တူသော ကိန္နရီကိုယ်ဘဝကို။ ဇဟိတွာန၊ စွန့်ပယ်ပစ်ခွာခဲ့သည်ရှိသော်။ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာမည် နတ်တို့ပြည်သို့။ အဂစ္ဆိ၊ ရောက်သွားစံစားခဲ့ရပါသတည်း။

ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသမီးဘဝ

ထိုထေရီလောင်းလျာသည် အင်ကြင်းပန်းလှူခဲ့သော ကုသိုလ်အရှိန်ကြောင့် ကိန္နရီဘဝမှ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ပြောင်းရွှေ့စံစားခဲ့ရသည်မှစ၍ အထက်တန်းကျသော ဘဝတစ်ခွင်၌ အစဉ်သဖြင့် ကျင်လည်စံစားခဲ့ရသည်။ ယခု ရှင်တော်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်သို့ ရောက်သော် သာဝတ္ထိပြည်ရှင် ဘုရင်ကောသလမင်းကြီး၏ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားအိမ်၌ လူဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

သူ မွေးဖွားလာသောအခါ သူ၏ရုပ်သွင်လက္ခဏာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သောကြောင့် “ဒန္တိကာ” ဟု သူ့ကို အမည်ပေးခဲ့ကြသည်။ သူ၏ အမည်သည် နှင့် လိုက်လျောစွာပင် သူ့ကြီးပြင်းလာသော အခါ၌လည်း ယဉ်ကျေးလိမ္မာသူလေးဖြစ်ခဲ့သည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းလှူပွဲ

သူသိကြားတတ်မြောက် အရွယ်သို့ရောက်လာချိန်တွင် အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးဆောက်လုပ် လှူဒါန်းသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး ပြီးစီးသဖြင့် ကျောင်းလှူပွဲကြီး ကျင်းပချိန်နှင့်တိုက်ဆိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းလှူပွဲကြီးသည် လွန်စွာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည်။ မင်းစိုးရာဇာပရိသတ် သူဌေးသူကြွယ် ပရိသတ်၊ ကုန်သည် ပရိသတ်မှစ၍ ပရိသတ်အမျိုးစုံ လာရောက်သည့် ပွဲသဘင်ဖြစ်သည်။

ဒန္တိကာသည် ကျောင်းလှူပွဲကြီး၏ ကြီးကျယ်ပုံကို မြင်တွေ့ရသောအခါ ဤသို့ ဆင်ခြင်စဉ်းစားမိသည်။ ငါသည် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ ဆင်ယင် ကျင်းပ တော်မူကြသည့် နန်းသိမ်းပွဲသဘင်၊ ဘိသိက်ခံပွဲသဘင်၊ ဦးကင်ဖွင့်ပွဲ သဘင်၊ ဥယျာဉ်တော်ပွဲသဘင် စသည့် ပွဲသဘင်များကို ကြုံဖူးခဲ့ဖူးပါပြီ။ သို့သော် ထိုပွဲ သဘင်တို့သည် ယခုကျောင်းတော်ကြီး တင်လှူပူဇော်ပွဲလောက် ကြီးကျယ် ခမ်းနားကာ ပရိသတ်စုံလင်မှု မရှိပါ။ အပူဇော်ခံဘုရားရှင်သည်လည်း မြင့်မြတ် တော်မူလှပါလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားရှင်တည်ထောင်ထားသော သာသနာတော် ကြီးသည်လည်း မြင့်မြတ်ကြီးကျယ်ခမ်းနားလျက် အေးမြပေလိမ့်မည်။ ငါသည် ဘုရားရှင်သာသနာရိပ်၌ ဝင်ရောက်ခိုလှုံကာ နေရလျှင် ငါ့ဘဝသည်လည်း အေးမြပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့ အတွေးအမြင် ပေါက်ကာ သိရှိလာသည့် အချိန်မှစ၍ သူသည် သရဏဂုံသုံးပါးကို အမြဲဆောက်တည်ပြီး သီတင်းသီလများကို ကြိုးစားအား ထုတ်ကျင့်သုံးသည်။ သာသနာ့ဘောင်သို့ ခိုဝင်လိုစိတ်များလည်း တစ်နေ့ တခြား များပြားတိုးပွားလာခဲ့သည်။

ဘိက္ခုနီဘဝသို့

သို့ဖြင့် တစ်နေ့တွင် ဤထေရီလောင်းလျာသည် သူ၏မိဘများကို ခွင့် ပန်ပြီး မိထွေးတော်ဂေါတမီထေရီ၏ထံ၌ ဘိက္ခုနီပြုလုပ်၍ သွားတော့သည်။

ထေရီလောင်းလျာသည် ဘိက္ခုနီဘဝဖြင့် ဝိပဿနာအလုပ်ကို အား ထုတ်ကြိုးစားသည်။ သို့သော် ရုတ်တရက် စိတ်မငြိမ်နိုင်သဖြင့် သမာဓိကို တော်တော်နှင့် မရနိုင်ဖြစ်နေခဲ့ရသေးသည်။ ဘာဝနာအလုပ်သည် အလွန် တရာ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောအလုပ်ဖြစ်သည်။ သာမာန်စိတ်တည်ငြိမ်ရုံမျှနှင့် အောင်မြင်နိုင်သော အလုပ်မျိုးမဟုတ်ပေ။ သဒ္ဓါတရားရှိရုံသက်သက်ဖြင့်လည်း မဖြစ်နိုင်ပေ။ ပညာနှင့် သမာဓိ ခိုင်ခိုင်ကြီး ရှိမှ ထိုထိမိမိ ပေါက်ရောက်နိုင်သော အလုပ်မျိုးဖြစ်သည်။

ဝိဇ္ဇာတုဋ်တောင်ပေါ်သို့ရောက်သော်

တစ်နေ့သောအခါ ဒန္တိကာထေရီသည် စိတ်တည်ငြိမ်မှု သမာဓိ မရ သဖြင့် စိတ်ကို ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရန် ဝိဇ္ဇာတုဋ်တောင်ကြီးပေါ်သို့ တစ်ကိုယ်တည်း တက်သွားခဲ့သည်။ ထိုတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်၍ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ရှုမျှော်ကြည့်လိုက်သော် သူ့အတွက် ဝိပဿနာအာရုံပေါ်စေမည့် နိမိတ်တစ်ခု ကို သူတွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ ထိုနိမိတ်မှာ ရိုင်းစိုင်းသော ဆင်ကို ဆင်ဆရာက ယဉ်ကျေးအောင် ပြုပြင်လေ့ကျင့် သင်ကြားပေးနေပုံ ဖြစ်သည်။

ဆင်ကို ဆင်ဆရာက ဆုံးမပုံ

ထိုဆင်ဆရာသည် ချွန်းတစ်ခုကို လက်ကကိုင်ပြီး မယဉ်ကျေးသေးသော ဆင်ကို ခြေမျှောက်လိုက်၊ ခြေချလိုက်၊ ရှေ့တိုးခိုင်းလိုက်၊ နောက်ဆုတ်ခိုင်း လိုက်၊ ဝပ်ခိုင်းလိုက်၊ ရပ်ခိုင်းလိုက်၊ နှာမောင်းထောင်ခိုင်းလိုက် စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး သင်ပြပေးနေသည်ကို မြင်ရသည်။ ဆင်ကလည်း ချွန်းကိုကြောက် လန့်သည့်အတွက် ဆင်ဆရာ၏စကားကို မလွန်ဆန်ဝံ့ဘဲ ဆင်ဆရာ ပြောဆို အမိန့်ပေးသည့်အတိုင်း လိုက်နာပြုလုပ်နေသည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ထိုအခြေအနေ အစုံအလင်ကို မြင်ရသောအခါ ဒန္တိကာဘိက္ခုနီသည် ပြန်လွင့်နေသော သူ၏စိတ်ကို ဆုံးမလျှင်ရနိုင်ကြောင်း နည်းလမ်းရကာ အသိ အမြင် ရသွားသည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အပြစ်များကိုပြုလျက် ပြင်းစွာ ကြိုးစားအားထုတ်သည်။ အာတာပီ ဝီရိယတည်းဟူသော ချွန်းဖြင့် သူ၏ စိတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမသည်။ သို့ဖြင့် တဖြည်းဖြည်းစိတ်များ ကြည်လင် လာကာ သမာဓိလည်းရလာသည်။ ထိုသို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့်တက်ကာ ကြိုးစား လျက် ဝိပဿနာပွားများ အားထုတ်ရာ မကြာမီမှာပင် ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားတော့သည်။

68A ထေရီအပါဒါန်

၅၂၆

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသောအခါ မိမိစိတ်ကို ဆုံးမခဲ့ပုံအား ဤသို့ ပြန်လည်  
ဟောပြုသည်။

ပြန်လည်ဟောပြုပုံ

ဒိဝါ ဝိဟာရာ နိက္ခမ္မာ၊ ဂိဇ္ဈကုဋေပိ ပဗ္ဗတေ။  
နာဂံ ဩဂါဟမုတ္တိဏ္ဏံ၊ နဒီတီရမ္ပိ အဒ္ဓသံ။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂိဇ္ဈကုဋေပိ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ကြီးပေါ်၌။  
ဒိဝါဝိဟာရာ-ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့အဖို့ အေးမြချမ်းသာစွာ နေခြင်းငှာ။ နိက္ခမ္မာ  
ကျောင်းမှထွက်ခဲ့၍။ နိသီဒိ၊ နေထိုင်ခဲ့ပါပြီ။ တဒါ၊ ထိုသို့ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်  
ကြီးပေါ်၌ နေလတ်သော်။ နဒီတီရမ္ပိ၊ တစ်ခုသော မြစ်ကမ်းပါး၌။ ဩဂါဟ  
မုတ္တိဏ္ဏံ၊ ဆင်းချည်၊ တက်ချည်ဖြင့် လှေကျင့်ခဲ့နေရသော။ နာဂံ၊ ဆင်တစ်  
ကောင်ကို။ အဒ္ဓသံ၊ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါပြီ။

ပုရိသော အင်္ဂုသမာဒါယ၊ “ဒေဟိ ပါဒ”န္တိ ယာစတိ။  
နာဂေါ ပသာရယံ ပါဒံ၊ ပုရိသော နာဂမာရဟိ။

ပုရိသော၊ ယဉ်ကျေးအောင် သင်ပေးသော ဆင်ဆရာယောက်ျားသည်။  
အင်္ဂုသံ၊ ချွန်းကို။ အာဒါယ၊ ကိုင်ဆောင်၍။ ပါဒံ၊ ခြေတစ်ဖက်ကို။ ဒေဟိ၊  
ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစတိ၊ ယဉ်စေကြောင်းဖြင့် တောင်းလေ၏။  
နာဂေါ၊ ဆင်ကြီးသည်။ ပါဒံ၊ ခြေတစ်ဖက်ကို။ ပသာရယံ၊ ဆန့်တန်း၍  
ပေးလေ၏။ ပုရိသော၊ ဆင်ဆရာ ယောက်ျားသည်။ နာဂံ၊ ဆင်ကြီးကို။ အာရ  
ဟိ၊ တက်စီးလေ၏။

ဒိသ္မာ အဒန္တံ ဒမိတံ၊ မနုဿာနံ ဝသံ ဂတံ။  
တတော စိတ္တံ သမာဒေသိ၊ ခလု တာယ ဝနံ ဂတာ။

ဒန္တိကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဒန္တိ၊ လက်ဦးမဆွတွင် မယဉ်ကျေးသည် မှန်ပါလျက်။ ဒမိတံ၊ သွန်သင်၍ပေးသဖြင့် ယဉ်ကျေးခြင်းသို့ ရောက်လေသော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝသံဂတံ၊ အလိုသို့လိုက်ပါသော။ ဝါ-လူတို့ပြောဆိုသော အတိုင်း လိုက်နာ၍နေသော။ နာဂံ၊ ဆင်ကြီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ရလေသည် ရှိသော်။ တတော၊ ထိုဆင်ကို ဆုံးမသောနည်းအားဖြင့်။ စိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ သမာဒေမိ၊ ကျောက်မဏ္ဍိုင်ကဲ့သို့ ခန့်ခိုင်စေရန် ပြုပြင်၍တည်စေ၏။ တာယ၊ ထိုဆင်နိမိတ်ဖြင့်။ ခလု၊ စင်စစ်မကြာ လျင်မြန်စွာ။ ဝနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော တောအုပ်သို့။ ဂတာ၊ တရားအချုပ်ကို အားထုတ်ရန်စိတ်ထားဖြင့် ဝင်သွားခဲ့ရပါပြီ။

ဒန္တိကာထေရီသည် ဤသို့ပြန်လည်ဟောပြုပြီးနောက် မိမိရရှိနေသော ဘဝကို ဝမ်းသာပီတိဖြစ်လွန်းသဖြင့် တရားနာပရိသတ်အား ဤအပဒါန် ဂါထာဖြင့် မြွက်ဆိုပြတော်မူသည်။

ကုသလံ ဝိဇ္ဇတေ မယံ၊ ပဗ္ဗဇိ အနဂါရိယံ။  
 ပူဇာရဟာ အဟံ အဇ္ဇ သကျပုတ္တဿ သာသနေ။

ဘောတိယော၊ အို အမျိုးသမီးအပေါင်းတို့။ အတိတော၊ ရှေးကံနွရိမဖြစ်စဉ်အခါ၌။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကုသလံ၊ အင်ကြင်းပန်း လှူဒါန်းခဲ့ရသော ကုသိုလ်ထူးသည်။ ဝိဇ္ဇတော၊ အားကိုးစဖွယ်ရှိခဲ့ပေပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ဘိက္ခုနီတို့၏ ထုံးထမ်းဖြင့် ရဟန်းပြုခဲ့ပါပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယခုမူကား။ သကျပုတ္တဿ၊ သာကီနွယ်ဝင် ဂေါတမရှင်တော်ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ပူဇာရဟာ၊ လူနတ်တို့ ဦးခိုက်ပူဇော်ထိုက်သူဖြစ်ပေ၏။

ဒန္တိကာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။





### သေလာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

ဤထေရီလောင်းလျာသည် လွန်လေပြီးသောဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ ပွင့်တော်မူခဲ့သည့် ဘုရားရှင်တို့လက်ထက်တွင် ကောင်းမှုကုသိုလ်များပြုလုပ်ကာ ပါရမီတော်များကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးခဲ့သူဖြစ်သည်။ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူပြီးနောက်တွင်မူ သူသည် ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်၌ အမျိုးသမီးကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

#### ဘုရားရှင်ကို မဖူးမြင်ခဲ့ရသော်လည်း

ဤထေရီလောင်းလျာအမျိုးသမီးသည် ပါရမီသမ္မာရကောင်းမှုကုသိုလ် ရှိသူဖြစ်သော်လည်း ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင်ကိုမူ ဖူးမြင်လိုက်ရခြင်း မရှိပေ။ သို့သော် ထိုဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်နှင့် ကြံကြိုက်ခဲ့ရသောကြောင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့ကို ပြုလုပ်ခွင့်ရခဲ့သည်။

#### ခင်ပွန်းကွယ်လွန်သွားခဲ့

သူ့အရွယ်ရောက်လာသောအခါ မိဘများက သူ့ကို အမျိုးတူ၊ အနွယ်တူ၊ ဂုဏ်ရည်တူသူ အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ချပေးခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် သူသည် အိမ်ရှင်မကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ်ဖြင့် လင့်ဝတ္တရား၊ မိဘဝတ္တရားနှင့် သားသမီးဝတ္တရားတို့ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ခင်ပွန်းသည်သည် တစ်ခုသောရောဂါကြောင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရသည်။

သူသည် မုဆိုးမဘဝဖြင့် သားသမီးနှင့် မိဘဆွေမျိုးတို့၏ တာဝန်များကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထမ်းဆောင်နေစဉ်မှာပင် အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၏ လူမှုဒုက္ခကို တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမို ငြီးငွေ့လာခဲ့သည်။

လောကီရေးကိုလျစ်လျူရှု

သူ့ဘဝသည် နေထိုင်စားသောက်ရေးနှင့် စီးပွားရေးအတွက် ကြောင့်ကြံ စရာမရှိပေ။ သွားလေသူ ခင်ပွန်းသည်က ရှာဖွေပေးထားခဲ့သဖြင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြင့် မပူမပင်နေရပါ၏။ သို့သော် ကုသိုလ်ရေးဘက်တွင် စိတ်ရှိသမျှ မယ်မယ်ရရ ဘာမျှ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိသေးပေ။ ထို့ကြောင့် သူသည် လောကီရေးကို လျစ်လျူရှုကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဘက်သို့ လှည့်ရန် စဉ်းစားလာခဲ့သည်။

ဒေါ်စာရိကီဘဝ

ဤကဲ့သို့ ဘဝအလှည့်အပြောင်းပြုလုပ်ရန် တွေးကြံသိရှိလာချိန်မှစပြီး သူသည် ဘုရားကျောင်းကန်သို့ သွားသည်။ တရားနာသည်၊ ဥပုသ်သီလ စောင့်ထိန်းသည်။ သွားလေသူ ခင်ပွန်းသည်နောက်သို့ သူလည်း တစ်နေ့ လိုက်ရမည်ဟု သိလာသဖြင့်လည်း ကုသိုလ်ရေးဘက်၌ သူ့ဘဝကို လှည့် ပြောင်းထားခဲ့သည်။ အလှူဒါနပြုသည်။ တရားနာသည်။ ဤအလုပ်များကို လှည့်လည် လုပ်ကိုင်နေသဖြင့် သူ့ကိုလည်း တွေ့ကြုံမြင်တွေ့ရသူ လူရှင်ရဟန်း တို့က “ဒေါ်စာရိကီ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြတော့သည်။ ဒေါ်စာရိကီဟူသည်မှာ ကောင်းမှုလုပ်ငန်းတို့၌သာ လှည့်လည်သွားလာလုပ်ကိုင်နေသူဟု အဓိပ္ပာယ် ရှိသည်။

သို့ဖြင့် ဤထေရီလောင်းလျာသည် ကျောင်း ကန် ဘုရား သွားရောက် ခြင်း၊ သီတင်းသီလဆောက်တည်ခြင်း၊ တရားနာခြင်းတို့ကိုပင် သူ့အလုပ်ဟု စွဲမှတ်လာကာ ဤအလုပ်များကို နေ့စဉ်ကြိုးစားပန်းစား လုပ်ကိုင်နေခဲ့တော့ သည်။ ထိုသို့နေရင်းဖြင့် သူသည်တရားရှင်ဖြစ်သူ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ ပေါများ သည်ထက် ပေါများလာသည်။ ပြောစရာ စကားသည်ပင် စားဝတ်နေရေးထက် ဓမ္မအရေး ဓမ္မအကြောင်းသာ သူ့အတွက် ပြောဆိုဆွေးနွေးစရာ ဖြစ်နေတော့ သည်။

ဗောဓိပင်ရွှိရာသို့

တစ်နေ့တွင်မူ ဤထေရီလောင်းလျာသည် တရားပွဲတစ်ပွဲမှ အခြား တရားပွဲတစ်ပွဲသို့ သွားလာရင်း ကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုကျောင်းတိုက်တွင် မဟာရံတံတိုင်းဖြင့် သပ်ရပ်စွာ ကာရံထားလျက် စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးထားသော ထင်းရှူးဗောဓိပင်ကို သူ တွေ့မြင်သွားသည်။

ဗောဓိပင်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ ဤထေရီလောင်းလျာသည် လွန်စွာ ကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ဤသို့လည်း တွေးကြံ စဉ်းစားမိပြန်သည်။ “ပခုမုတ္တရ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဤဗောဓိပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်၍ ဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ဘုရားကိုအမှီပြု၍ လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအများ ဝဋ်သုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်ပြီး အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြသည်။ ဤဗောဓိပင်သည် ရှင်တော်ဘုရား သစ္စာလေးပါး ရရှိရေးအတွက် အသုံးပြုတော်မူခဲ့ရာ ဌာနဖြစ်၍ ပရိဘောဂစေတီ အစစ်ကြီးလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤဗောဓိပင်ကြီးသည်ကား လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအများ ဝတ်တူးဦးခိုက်၍ ဖူးထိုက်သည့် ဗောဓိပင်ကြီးပါတကား။”

ထေရီလောင်းလျာသည် ဗောဓိပင်အကြောင်းယင်းသို့ တွေးကြံစဉ်းစားလျက် ဗောဓိပင်ကို အကြိမ်ကြိမ်ဦးချပူဇော်သည်။ ထို့နောက် ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်လေသည်။ တပည့်တော်သည် ရှင်တော်ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူပြီး နောက်မှ လူ့ဘဝကို ရောက်လာရသူ ဖြစ်သဖြင့် ရှင်တော်ဘုရားကို မဖူးမြော်လိုက်ရပါ။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ၊ ခြောက်ဖြာသော ရောင်ခြည်တော်အရှိန်ဖြင့် တထိန်ထိန်ထွန်းပ၍ တုဖက်မရ အဂ္ဂုပုဂ္ဂလ ဖြစ်တော်မူသော ရှင်တော်ဘုရားကဲ့သို့ သည်ဗောဓိပင်သည် တန်ခိုးပြတော်မူပါစေသား။

တန်ခိုးပြပုံ

ထေရီလောင်းလျာ၏ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာဖြင့် ကြည်ညိုသော စေတနာ အစွမ်းကြောင့် သူ့ဆုတောင်းပတ္တနာပြုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မဟာ

ဗောဓိပင်သည် တစ်ခဏချင်း ထူးခြားမှုများ ပြလာသည်။ ရွှေသားပကတိ ကဲ့သို့ပင် ဝင်းလာပြီး ရှင်တော်ဘုရား၏ ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော်တို့ ကဲ့သို့ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် အရောင်များ ထွက်လာသည်။\*

ထေရီလောင်းလျာ၏ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် ပရိဘောဂ စေတီဖြစ်သော ဗောဓိပင်မှ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

\* သိရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး လတ်ထက်တော်အခါက ဒက္ခိဏသာခါခေါ် ဗောဓိပင်၏ ထောင်ဘက်အတိုင်းကို ရတနာရွှေအိုးဖြင့် စိုက်ပျိုးစဉ်အခါတုန်းကလည်း ရောင်ခြည်တော် ခြောက်ဆိုင်တို့ဖြင့် ဘဝင်တိုင်အောင် ထွန်းလင်လျက် တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ပြတော်မူဖူးသည်ဟု မှတ်သားရမိဖူးပါသည်။

ထိုဒက္ခိဏသာခါ မဟာဗောဓိပင်တို့ သမီးတော် သယ်ဝိက္ခာထေရီသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ပင့်ဆောင်ကာ ဝေဝါနိပိယတိဿမင်းကြီးထံသို့ အပ်နှံသည်။ ထို့နောက် အရှင်မဟိန္ဒထေရီ ကြီးမှူး လျက် အနုရာဇမြို့ မဟာမေယဝန် ဥယျာဉ်တော်ကြီးအတွင်း စိုက်ပျိုးသည့်အခါ၌လည်း ရောင်ဝါ တောက်ဝင်း တပ်လုံးလင်းအောင် လွန်မင်းစွာ အံ့ဩလောက်သော တန်ခိုးတော်ကြီးများကို ပြတော်မူဖူးသည်။

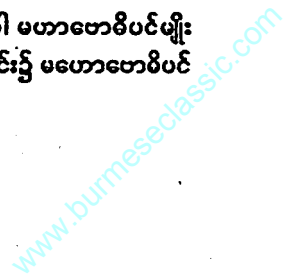
ဗောဓိပင်ဆိုသည်မှာ ဘုရားရှင် တိုယ်တော်မြတ်အလား ရှိသေအပ်သော အပင်မျိုး ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှားလိုသော စေတနာဖြင့် ဗောဓိပင်၏ အတိုင်းအခတ်ကို ချိုးလျှင် ဘုရားရှင်ကို သွေးစိမ်းတည်အောင်ပြုသော လောဟိတဂျိုးဒတက်အလား ကြီးမားသော အတုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း များကို ကျမ်းဂန်တို့၌ ဖော်ပြထားသည်များ ရှိပေသည်။ စေတီတော်တို့မှာ ပြုအပ်သော ဝတ္ထုရား အတိုင်း ဗောဓိပင်မှာလည်း စေတီယင်္ဂဏဝတ်၊ ဗောဓိယင်္ဂဏဝတ်တို့ ပြုဆင့်ကြောင်းလည်း ကျမ်းဂန်တို့၌ ပါရှိသည်။

ဗောဓိပင်စိုက်ပျိုးသူ ဘိုးတော်ဘုရား

မြန်မာရာဇဝင်၌ အဓရပူရမြို့တည် ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးသည် မင်းတွန်းစေတီတော် ကြီးကို တည်တော်မူသောအခါ သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ ဒက္ခိဏသာခါ မဟာဗောဓိပျိုးစေ့များကို ယူဆောင် တော်မူစေပြီး စေတီကြီး၏ တောင်မျက်နှာ မင်္ဂလာဥယျာဉ်တော်ကြီးအတွင်း စိုက်ပျိုး၍ ကိုးကွယ် တော်မူကြောင်းကို ဖော်ပြထားသည်များ လေ့လာ မှတ်သားရဖူးပါသည်။

လယ်တီဆရာတော်

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၂ ခုနှစ်တွင် သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ ဒက္ခိဏသာခါ မဟာဗောဓိပင်ပျိုး အစစ်ကို ရတော်မူသဖြင့် လယ်တီဆရာတော်ကြီးသည် လယ်တီတိုက်အတွင်း၌ မဟောဗောဓိပင်



၅၃၂ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ထေရီလောင်းလျာသည် မိမိ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်သည့်အတိုင်း ဗောဓိ  
မဏ္ဍိုင်မှ ခြောက်ဆိုင်သော ရောင်ခြည်တော် လွှတ်တော်မူပုံကို မြင်ရ၍  
ပြောမပြနိုင်အောင် ဝမ်းသာနေမိသည်။ ပီတိ အရှိန်အဟုန်ကြောင့် ပြီးပြီး  
သိမ့်သိမ့် တစ်ကိုယ်လုံး စိမ့်သဖြင့် တဖိမ့်ဖိမ့် တုန်၍လည်းနေသည်။

ထေရီလောင်းလျာသည် ထိုနေရာ၌ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ထိုင်လျက် မအိပ်  
မစားဘဲ နေခဲ့သည်။ ပီတိငါးပါးတို့တွင် ဖရဏာပီတိဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့  
နေပြီဖြစ်သဖြင့် အချိန်အကန့်အသတ်အားဖြင့် အာဟာရသိဒ္ဓိ ပြီးစီးခဲ့ပေပြီ။

စိုက်ပျိုးတော်မူသည်။ နေ့စဉ်မပြတ် ကိုယ်တော်တိုင်ကြီးကြပ်၍ ဗောဓိယစ်ဏဝတ်နှင့် ညောင်ရေ  
သွန်းလောင်းခြင်းများကိုလည်း ပြုတော်မူသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် နေ့စဉ်မပြတ် နိနတ်လေးနာရီခွဲအချိန်တွင် ထတော်မူပြီး ကိုယ်တိုင်  
ရေအိုးများကို ထမ်းတော်မူကာ ဗောဓိဝင်ကို ရေသွန်းလောင်းတော်မူသည့်ဝတ်ကြီးတို့ ခြောက်နှစ်  
တိုင်တိုင် ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ကြောင်းလည်း ဖတ်ရမှတ်ရဖူးသည်။

ဗောဓိဝင်ကို ကြည်ညိုမြတ်နိုးစွာ ပူဇော်သော တုသိုလ်၏ အကျိုးကြီး ကျယ်ပုံများကိုလည်း  
အပဒါန်ပါဠိတော်ကြီး၌ ပြဆိုထားသော ဝတ္ထုပေါင်း များစွာရှိသည်။

သဒ္ဓနီတိကျမ်းလာ ဗောဓိဝန္တနာ

ဤနေရာ၌ သဒ္ဓနီတိကျမ်းလာ ဗောဓိဝန္တနာ ယမကဝါထာ တစ်ပုဒ်ကို ဖော်ပြလိုက်ပါ  
သည်။

ဝနေ ဝနေယမသာတ္ထံ၊ ယတ္ထ သန္တန္တိတော ဇိတော၊  
ကာမော ကာမောယတိဏ္ဍေန၊ ဗုဒ္ဓေန ဝသတာ သတာ။

ယတ္ထ၊ အကြင်ဗောဓိညောင်ဗွေ ဗုဒ္ဓဟေ၌။ ဝသတာ-ဝသန္တေန၊ စံနေတော်မူဆဲ ဖြစ်ထ  
သော၊ သတာ-သန္တေန၊ သူတော်တကာတို့ ဦးဆောင်အခေါင်အဖျား သူတော်ကောင်း အမြတ်  
စားကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူပေထသော၊ ကာမောယတိဏ္ဍေန၊ ကာမမုန်တိုင်း ကာမလှိုင်းတို့ဖြင့်  
ရိုင်းရိုင်းကြမ်းတမ်းသော သံသရာမှ ထွက်ခွာကူးမြောက်တော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ သစ္စာလေးပါး  
တရားသိမြင်ဘုရားရှင်သည်။ ကာမော၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ ဝလ္လင်ဗွေဝယ် ကြိတ်ခြေနှိပ်နင်း၍  
အထင်းချိုးဖျတ် ချီတတ်လာသော မာရ်နတ်အယုတ်ထမာကြီးကို။ သန္တန္တိတော၊ ပါရမီတရား  
မြတ်ဆယ်ပါးတို့ဖြင့် ကြိမ်းဝါးခြောက်လှန့်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဇိတော၊ ပလ္လင်ရုံဘဲ ရန်ညွှန်တုံးစေ  
ညတ်ညတ်ကြေအောင် နှိမ်နင်းအောင်မြင်တော်မူအပ်လေပြီး တံစာသာတ္ထံ၊ ထိုမာရ်နတ်မင်းကို  
နှိမ်နင်းအောင်မြင်ရာ မထာဗောဓိ သိရိဖြိုးလှိုင် မဏ္ဍိုင်အောင်ခန်း ရွှေညောင်နန်းတိုး အဟံ၊  
အကျွန်ုပ်သည်။ ဝနေဝနေ၊ အကြိမ်ကြိမ် ဦးနှိမ်မြတ်နိုး ယခုလည်းရှိခိုး၍ နောင်ခါလည်း ရှိခိုးကာ  
အဖန်ဖန် တုတ်ဝပ်လျှိုးလျက် ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ ဘုရား။

ပူဇော်ခဲ့ပုံ

ထိုသို့ ဗောဓိပင်ကိုပူဇော်ပြီး ခုနစ်ရက်ကြာသောအခါ ထေရီလောင်းလျာသည် ဗောဓိပင်ကို ညောင်ရေသွန်းလောင်းခြင်း၊ ပန်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ညအခါ၌ များစွာသော နံ့သာဆီမီးအလင်းတို့ဖြင့် ထွန်းညှိပူဇော်ခြင်း၊ အမွှေးအထုံ ဂန္ဓာရုံအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဖျန်းပက်ခြင်း စသည့် ကုသိုလ်များကိုလည်း ပြုလုပ်ပူဇော်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် နံ့သာဆီမီးတိုင်ကြီး ငါးတိုင်ထွန်းညှိပြီး အထူးပြုပူဇော်ခဲ့သေးသည်။

ပဉ္စဒီပါဘုံနန်းရှင် \*

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ထိုဘဝမှကွယ်လွန်သောအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်သမီးဖြစ်ရလေသည်။ ဆီမီးတိုင်ကြီးငါးတိုင်ဖြင့် အထူးပြုပူဇော်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကြောင့် သူ၏ ဘုံဗိမာန်သည် အခါခပ်သိမ်း လင်းထိန်နေခဲ့သည်။ သို့အတွက် သူ၏ ဘုံနန်းကို ပဉ္စဒီပါနတ်ဘုံနတ်နန်းကြီးဟု နတ်အများက သိမှတ်ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ဤထေရီလောင်းလျာသည် ယင်းသို့ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်တို့ကြောင့် ဘဝများစွာတို့ ကာလပတ်လုံး အပါယ်ငရဲသို့ မလားခဲ့ရဘဲ သုဂတိဘုံ ဘဝတို့၌သာ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။

အဆုံးဘဝ၌ လူဖြစ်လာပုံ

ဤထေရီလောင်းလျာသည် အဆုံးဘဝဖြစ်သော ယခု ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တွင်မူ အာဠဝီပြည်ရှင် ဘုရင်မင်းတရားကြီး၏ တောင်ညာစံ မိဖုရားကြီးဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ တည်နေလာခဲ့ရသည်။

\* အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရီကြီး ဒိဗ္ဗစက္ခုတောဒဂ်ရတော်မူခြင်း၏ ကုသိုလ်ပါရမီတို့တွင် ဆီမီးလှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ခြင်းသည် အဓိက ပါရမီသမ္ဘာရဖြစ်သည်။ ဆီမီး၏သဘာဝသည်အမှောင်ကို ဖျက်ဆီး၍ အလင်းကိုပေးတတ်သည့်အတွက် ဆီမီးကို အထူးသဖြင့် လှူဒါန်းပါလျှင် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း၌ ထိုင်းမှိုင်းခြင်းဟူသော မောဟ အငွေ့အသက်များ နည်းပါးသည်အထိ အလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ အလင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံနိုင်သည်။

69A ထေရီအပါဒါန်

ထူးဆန်းစွာ ဖွားမြင်လာပြီ

အဂ္ဂမဟေသီ ဒေဝီမိဖုရားခေါင်ကြီး၏ ကိုယ်ဝန်ပဋိသန္ဓေ ဆယ်လစေ့ သောအခါ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးက ကြီးကျယ်ခမ်းနား ဆန်းပြားထူးထွေသော သားဖွားရာ နန်းဆောင်ကြီးကို အဆင့်သင့် ဆောက်လုပ်ပေးထားစေသည်။ ကမ္မဇလေ လှုပ်ရှား၍ သားဖွားရာနန်းဆောင်ကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့စံနေတော် မူသောအခါ ဖွားခါနီးဆဲဆဲ၌ နံ့သာဆီမီးတို့သည် သားဖွားရာ နန်းမခန်းဆောင် ၌ တလျှမ်းလျှမ်း တပြောင်ပြောင် ထူးထူးဆန်းဆန်း ထွန်းလင်းလာကြသည်။ ဤသည်မှာ အကျိုးပေး၏ ထူးဆန်းမှု ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့လျှင် သေလာထေရီ လောင်းလျာသည် သူ့ကို ဖွားမြင်ခါနီး အချိန်၌ ထူးခြားမှုများ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ထူးခြားမှုများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီးနောက်တွင် သူ့ကို ဖွားမြင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သေလာဟုအမည်ပေးခဲ့

ခမည်းတော်ဘုရင်မင်းတရားကြီးကလည်း ထူးထူးခြားခြား ဖွားမြင်လာ ခဲ့သူဖြစ်၍ သမီးတော်လေးကို အထူးချစ်ခင်သည်။ သူ့ကိုအမည်ပေးသော အခါ အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာ၏ အနှစ်သာရ အမြုတေနှင့် တူသော ကြောင့် သူ့ကို “သေလာ”ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ‘အာဠဝိကာ’ ဟုလည်း သူကလေးကို ခေါ်ဝေါ်ကြ သေးသည်။ အာဠဝိဘုရင်၏သမီး၊ အာဠဝိပြည်ကြီး၏ မျက်ရှူဟူသော အဓိပ္ပာယ်ပင်ဖြစ်သည်။ အာဠဝိပြည်ကြီး၏ မျက်ရှူ “သေလာ” အမျိုးသမီး ကလေး ခုနစ်နှစ်အရွယ်သို့ရောက်သော် အာဠဝိတိုင်း၌ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား သည် အာဠဝကဘီလူး၏ မာန်စွယ်ကို နှိမ်နင်းအောင်မြင်တော်မူသော အခမ်း အနားဖြင့်လည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကြံ့ကြိုက်ခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။

အာဠဝကဘီလူးချွတ်ခန်း

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်၍ အမျက်မာန်ကြီးလှ သော အာဠဝကဘီလူးကို မာန်စွယ်ကျွတ်အောင် ချွေချွတ်နှိပ်ခိုးတော်မူသော



အောင်ပွဲကြီးဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်သည် အာဠဝကဘီလူးအား သင်္ကန်းသပိတ်ကို လွယ်စေလျက် အာဠဝီနေပြည်တော်ကြီးအတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်ဝင်ရောက်ကြွလာတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်မှစ၍ တိုင်းသူပြည်သားလူအများတို့သည် ပဲ့တင်ဟိန်းသကဲ့သို့ ကြွက်ကြွက်ညံ့အောင် ချီးကျူးကြပြီး ထူးဆန်းစွာ ကျွတ်တမ်းဝင်လာသူ အာဠဝကဘီလူးကို ဝိုင်းဝန်း ကြည့်ရှုကြသည်။

ထိုအခါ အာဠဝီပြည်ရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် သမီးတော်ကလေးကို လက်ကဆွဲပြီး ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကာ တရားတော်များကို ကြားနာသည်။

အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုပြီ

ခုနစ်နှစ်အရွယ် သေလာအမျိုးသမီးကလေးသည် အာဠဝကဘီလူးအား အောင်မြင်သည့် အောင်ပွဲအခမ်းအနားကို မြင်တွေ့ဖူးမြော်ရသောအခါ ဘုရားရှင်အား အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုလာခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကြည်ညိုလာသဖြင့် သာမဏေရီ (အမျိုးသမီးကိုရင်) ဖြစ်ချင်သောကြောင့် ဖခင်ဘုရင်ကြီးအား ပန်ကြားသည်။ ဘုရင်ကြီးကလည်း ကြည်ဖြူစွာပင် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ခုနစ်နှစ်အရွယ် ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

သာမဏေရီမကလေးဖြစ်သွားသောအခါ ပါရမီညွန့်ဖူး အထူးထက်သန်၍ အနေအထိုင် ကုန်သွယ်မှုတို့မှစ၍ လွန်စွာကြည်ညိုဖွယ် ပသာဒဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်ခဲ့သည်။ တရားထူးများရရေးအတွက် ဥပဇ္ဈာယ် ဘိက္ခုနီကြီးတို့ထံ နည်းနယ်ယူကာ ကြိုးစားအားထုတ် ကျင့်ကြံသည်။ ထိုသို့ နည်းမှန်အကျင့် မှန်ဖြင့် ပွားများအားထုတ်သောကြောင့် အသက်ခုနစ်နှစ်အရွယ်မှာပင် ဤထေရီသည် ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသည်။

အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်မီ ရဟန်းဖြစ်ပြီ

သေလာသာမဏောရီလေး ခုနစ်နှစ်အရွယ်၌ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း သိတော်မူသဖြင့် ဘုရားရှင်က သေလာသာမဏောရီလေးအား ဥပသမ္ပဒကံဖြင့် ရဟန်းဘောင် တက်ခွင့်ပြုတော်မူလိုက်သည်။ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သည် အထိ မနေရဘဲ ဘိက္ခုနီဖြစ်တော်မူသည်။

ဤအကြောင်းများကို သေလာရဟန္တာထေရီက ပြန်လည်ဟောပြုတော်မူသည်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည့်အခါ သောလာထေရီ ဘိက္ခုနီဟု ကျော်စော ထင်ရှားသည်။

တစ်နေ့သောအခါ သေလာထေရီဘိက္ခုနီသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်ဖြင့် ရှေးလွန်လေပြီးသော ကပ်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တို့၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရပြီးသော မိမိအကြောင်းများကို ရှင်တော်ဘုရားအား လျှောက်ထားခဲ့ပြီး ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ကန်တော့ခဲ့သည်။

အန္ဓဝန်တောအုပ်သို့ကြွပြီ

သေလာထေရီ ဘိက္ခုနီသည် တစ်နေ့သောအခါ သာဝတ္ထိနေပြည်တော်ကြီးအတွင်း၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီး ဝိဝေကပီတိအရသာဖြင့် ချမ်းသာအေးမြစွာနေရန် အန္ဓဝန်တောအုပ်အတွင်းသို့ တစ်ပါးတည်း ကြွလာခဲ့သည်။ အန္ဓဝန်တောအုပ်သည် သာဝတ္ထိမြို့တော်၏ တောင်မျက်နှာ တစ်ဂါဝုတ်ခရီးခန့်အကွာ ဌာန၌ရှိသည်။ လွန်စွာဆိတ်ငြိမ်၍ အရိပ်အာဝါသတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်။ ထိုတောအုပ်အတွင်း သစ်ပင်ရင်းတစ်ခုတွင် ဝိဝေကပီတိအရသာကို ခံစားပြီး တရားနှလုံးသွင်းစဉ် မာရ်နတ်ဆိုးကြီးက လုလင်ပျိုအသွင် ဖန်ဆင်းပြီး သေလာထေရီ ဘိက္ခုနီကို ဤသို့ ဖျားယောင်းသွေးဆောင်သည်။

နတ္ထိ နိဿရဏံ လောကေ၊ ကိံ ဝိဝေကေန ကာဟသိ။

ဘုဉ္ဇသု ကာမရတိယော၊ မာဟု ပစ္ဆာနုတာပိနိ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ လောကေ၊ ဤလောက၌။ နိဿရဏံ၊ ကျွတ်လမ်း လွတ်လမ်း ထွက်မြောက်လမ်းသည်။ နတ္ထိ၊ ဧကန်မှတ်လေ မရှိချေ။ တေ၊ သင့်

အား။ ဝိဝေကေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ဝယ် ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်နေခြင်းဖြင့်။ ကိ  
ကာဟသိ၊ ဘာပြုရမလဲ (ဝါ) ဘာအကျိုးရှိနိုင်မလဲ။ ကာမရတိယော၊ လက်  
တွေ့ဒိဋ္ဌ ချမ်းသာရသည့် ကာမပျော်မွေ့ လှူအတွေ့ကို။ ဘုဂ္ဂဿ၊ အချိန်မဖြုန်း  
ပါနှင့် ရွှင်ရွှင်ပြုံးပြုံး သုံးဆောင်ခံစားပါလော့။ တံ၊ သင်သည်။ ပစ္စာနုတာပိနိ၊  
အချိန်လွန်သောအခါမှ နောင်တပူပန်ခြင်းသည်။ မာအဟ၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။

မာရ်နတ်ယုတ်က ယင်းသို့ဖြားယောင်းသွေးဆောင်စကား လာပြော  
သောအခါ ထေရီက ဤသို့ ပြန်လည်မိန့်ကြားလိုက်သည်။

မာရ်နတ်ကို ပြန်ရှင်းပြလိုက်ပုံ

အတ္ထိ နိဿရဏံ လောကေ၊ ပညာယ မေ သုဖုဿိတံ။  
ပမတ္တဗန္ဓု ပါပိမ၊ န တံ ဇာနာသိ တံပဒံ။

ပါပိမ၊ အယုတ်မျိုးဇာတ် ဟဲ့. . . မာရ်နတ်။ လောကေ၊ လောက၌။  
နိဿရဏံ၊ ကျွတ်လမ်း၊ လွတ်လမ်း၊ ထွက်မြောက်လမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ဒိဋ္ဌဇကန်  
ရှိရိုးမှန်သည်သာလျှင်တည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပညာယ၊ ထက်မြက်လှစွာ ဉာဏ်  
ပညာဖြင့်။ သုဖုဿိတံ၊ ချွတ်ယွင်းတယ်မရှိ ထိထိမိမိပင် သိအပ်လေပြီ။  
ပမတ္တဗန္ဓု၊ တွေဝေမေမော အမိုက်တောကြီး၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဟဲ့. . .  
မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ တံ၊ သင်သည်။ တံပဒံ၊ ထိုကျွတ်လွတ်ရာမှန်  
မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို။ နဇာ နာသိ၊ အမိုက်မှောင်ဖုံးသဖြင့် လုံးလုံးကြီး မသိပေတကား။

သေလာထေရီဘိက္ခုနီက ယင်းသို့မိန့်ကြားသောအခါမာရ်နတ်အယုတ်  
ကမာကြီးသည် ဘာမျှ ပြန်လှန်မပြောနိုင်ဘဲ ငေးမှိုင်၍သာနေနေရသည်။

ထို့နောက် ခန္ဓာငါးပါးနှင့် ကာမဂုဏ်အပြစ်များကို ထေရီက ဤသို့ မိန့်  
တော်မူလိုက်ပြန်သည်။

ကာမဂုဏ်အပြစ်ပါ ဟောလိုက်ပြီ

သတ္ထိသုလူပမာ ကာမာ၊ ခန္ဓာသံ အဓိကုဋ္ဌနာ။  
ယံ တံ ကာမရတိ ဗြူသိ၊ အရတိ ဒါနိ သာ မမ။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

မာရေ၊ အမိုက်အမျိုး အရူးရှေ့ဆောင် ဟဲ့မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်။ သတ္တိသူလူပမာ၊ ဓားလှံအသွင် သံတံကျင် နှင့်သာ တူကြလေကုန်၏။ ခန္ဓာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ငါးခန္ဓာတို့သည်။ တာသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၏။ အဓိကုဋ္ဌနာ၊ ခုတို့စဉ်းဖြတ်ပိုင်းရာ စဉ်းတိတုံးပမာတို့သာ တည်း။ မာရ၊ အမိုက်အမျိုး အရူးရှေ့ဆောင် ဟဲ့ မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ယံကာမာရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်အလေ့ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်း အကြောင်းကို။ ဗြူသိ၊ သွေးဆောင်စကား ငါ့အနားမှာ ပြောကြားလာဘိ၏။ ဒါနိ-က္ကဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မမ၊ ငါ့အား။ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ် အတွေ့ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်း အလေ့မျိုးသည်။ အရတိ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်မဟုတ် စက်ဆုပ်ဖွယ်အပြီး ရွံဖွယ်ကြီး ဖြစ်၍နေပြီတည်း။

သဗ္ဗတ္ထ ဝိဟတာ နန္ဒီ၊ တမော ခန္ဓော ပဒါလိတော။  
ဧဝံ ဇာနာဟိ ပါပိမ၊ နိဟတော တုမသိ အန္တက။

ပါပိမ၊ ယစ်မူးစိမ့်သောငှာ မိစ္ဆာမှိုင်းတိုက် အမိုက်ရှေ့ဆောင် ဟဲ့ မာရ်နတ် အယုတ်ကောင်။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်နှင့် အလုံးစုံရှိသမျှ ဘုံဘဝတို့၌။ နန္ဒီ၊ အမျှင်တန်း၍ စွဲလမ်းသော တဏှာကြီးကို။ ဝိဟတာ၊ အလျှင်းပယ်သတ်၍ အတင်းဖြတ်အပ်ပြီးလေပြီ။ တမောခန္ဓော၊ အဝိဇ္ဇာ တိုက်ဘောင် အမိုက်မှောင်ကို။ ပဒါလိတော၊ ဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဗျူဟာဖြင့် တိုက်ဖောက်ဖျက်ဆီးအပ်လေ၏။ ဧဝံဇာနာဟိ၊ သည်အတိုင်း သင်မာရ် နတ်သိမှတ်လေလော။ အန္တက၊ ယစ်မူးစိမ့်ငှာ မိစ္ဆာမှိုင်းတိုက် အမိုက် ရှေ့ဆောင် ဟဲ့ မာရ်နတ် အယုတ်ကောင်။ တွံ၊ နင်အယုတ်တမာကောင်ကြီး သည်။ နိဟတောအသိ၊ ငါနှိမ်နင်းသဖြင့် စင်းစင်းကြီးသေ မှိုင်းတွေလုံးလုံး ရွံ့ကြီးရွံ့၍ ဗုန်းဗုန်းကြီးလဲခဲ့ပြီတကား။

ထိုအခါ မာရ်နတ်ကြီးက အရှုံးမပေးသေးဘဲ ဂါထာတစ်ပုဒ်ဖြင့် သို့ကလို ရွတ်ဆိုမေးမြန်းလိုက်ပြန်တယ်။

ကေနိဒံ ပကတံ ဝိမ္မံ၊ ကွစိ ဝိမ္မံသာ ကာရိကံ။  
ကွစိ ဝိမ္မံ သမုပ္ပန္နံ၊ ကွစိ ဝိမ္မံ နိရုဇ္ဈတိ။

အယျေ၊ အို . . . အရှင်မ။ ဣဒံဗိမ္မံ ဤကိုယ်ကောင် အထည်ခြပ်ကြီးကို။  
ကေန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပကတံ၊ ဖန်ဆင်း၍ ထားအပ်ပါသနည်း။ ဗိမ္မံ၊  
ကိုယ်ကောင် အထည်ခြပ်ကြီးကို။ ကာရိကံ၊ ဖန်ဆင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကွစိ၊  
အဘယ်အရပ်မှာ တည်ရှိပါသနည်း။ ကွစိ၊ အဘယ်အရပ်ဌာန၌။ ဗိမ္မံ၊  
ဤကိုယ်ကောင် အထည်ခြပ်ကြီးသည်။ သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်၍ လာပါသနည်း။  
ကွစိ၊ အဘယ်အရပ်ဌာန၌။ ဗိမ္မံ၊ ဤကိုယ်ကောင် အထည်ခြပ်ကြီးသည်။  
နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ဆုံးပါသနည်း။

မာရ်နတ်ကြီးရဲ့ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်က-

- ၁။ ဤကိုယ်ကောင် အထည်ခြပ်ကြီးကို ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖန်ဆင်းပါသလဲ။
- ၂။ ဖန်ဆင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်မှာ တည်ရှိနေပါသလဲ။
- ၃။ ဤကိုယ်ကောင် အထည်ခြပ်ကြီးသည် ဘယ်မှာဖြစ်ပြီး၊ ဘယ်မှာ ချုပ်ဆုံးပါသလဲ။

အဲသည်လို ဆိုလိုတယ်။ သူ မေးပုံကြီးက ထာဝရ ဖန်ဆင်းတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ကိုက်သွားတာပဲ မဟုတ်လား။ သည်မေးပုံကို ထောက်ထားသဖြင့် သည်မာရ်နတ်သားကြီးဟာ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတယ်ဆိုတဲ့ အယူကို ယူကြောင်း ကောင်းစွာ ထင်ရှားသွားတယ်။

ဤကဲ့သို့ သာသနာတော် တရားအချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် မေးမြန်း သည့်စကားကို သေလာထေရီကြားတော့ မော့၍ ကြည့်လိုက်ပြီး မလန့်မထိတ် သော စိတ်ထားနဲ့ ဖြေကြားတဲ့ဂါထာကို ဒီလို ရွတ်ဆိုလိုက်ပါရောတဲ့။

နယိဒံ အတ္တကတံ ဗိမ္မံ၊ နယိဒံ ပရကတံ အဂံ။

ဟေတုံ ပဋိစ္စ သမ္ဘူတံ၊ ဟေတုဘင်္ဂီ နိရုဇ္ဈတိ။

ဟရေ၊ ဟယ် . . . မာရ်နတ် အယုတ်တမာကြီး။ ဣဒံဗိမ္မံ၊ ဤကိုယ် ကောင်က အထည်ခြပ်ကြီးသည်။ အတ္တကတံ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ဖန်ဆင်း၍ ထားအပ်သော အကောင်ကြီးသည်။ န ဟောတိ၊ စင်စစ်မှန်လေ မဟုတ်ချေ။

ဣဒိဗိမ္မံ၊ ဤကိုယ်ကောင် အထည်ခြပ်ကြီးသည်။ ပရကတံ၊ သူတစ်ပါးတို့ ဖန်ဆင်း၍ ထားအပ်သော အကောင်ကြီးသည်လည်း။ နဟောတိ၊ စင်စစ် မှတ်လေ မဟုတ်ချေ။ ဟေတု၊ အကြောင်းပစ္စည်းကို။ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍။ သမ္ဘူတံ၊ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်တွေဖြစ်၍ နေမှုကြီးသာတည်း။ ဟေတုဘင်္ဂါ၊ အကြောင်း ပစ္စည်းတွေ ချုပ်ခြင်းကြောင့်သာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်တွေ မဖြစ်နိုင်ဘဲ ချုပ်စဲ ပျက်စီးရလေတော့သတည်း။

သေလာထေရီ ရွတ်ဆိုတဲ့ဂါထာရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က-

- ၁။ သတ္တဝါတို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကောင်ကြီးဟာ မိမိကိုယ်တိုင် ပြုလုပ် ဖန်ဆင်းထားတဲ့ အကောင်ကြီးလည်း မဟုတ်ဘူး။
- ၂။ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာ၊ ဘယ်သတ္တဝါကမှ ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းထားတဲ့ အကောင်ကြီးလည်း မဟုတ်ဘူး။
- ၃။ စင်စစ်မှာတော့ အကြောင်းသမုဋ္ဌာန်ကို အစွဲပြုပြီး အကျိုးပစ္စယုပ္ပန် တရားတွေ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ရုပ်ခဲ၊ နာမ်ခဲကြီးမျှသာ ဖြစ်တယ်။
- ၄။ သတ္တဝါရယ်လို့ မရှိဘူး။
- ၅။ သတ္တဝါတွေရဲ့ ကိုယ်ကောင်ကြီးလို့လည်း မရှိဘူး။
- ၆။ သတ္တဝါတွေဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းထားတယ်ဆိုတာလည်း မဟုတ် ဘူး။
- ၇။ အကျိုး၊ အကြောင်း၊ ပစ္စည်း၊ ပစ္စယုပ္ပန် ဆက်သွယ်ကာ ဖြစ်ပေါ် ဥပါဒ်နေတဲ့ ရုပ်ကလာပ်၊ နာမ်ကလာပ်မျှသာ ဖြစ်တယ်။

ထိုကဲ့သို့ မာန်နတ်ကြီးကို အချုပ်အားဖြင့် ပြောကြားပြီးသော် ဥပမာ ပုံခင်း၍ အကျယ်တဝင့် ချေပပြောဆိုလိုပြန်တဲ့အတွက် ဒေသနာဂါထာ နှစ်ပုဒ်ကို သို့ကလို ရွတ်ဆိုတော်မူပြန်တယ်။

ယထာ အညဏာရံ ဝိဇံ၊ ခေတ္တေ ဝုတ္တံ ဝိရူဟတိ။  
 ပထဝီ ရသဉ္စဂမ္မ၊ သိနေဟဉ္စ တဒူဘယံ။  
 ဧဝံ ခန္ဓာ စ ဓာတုယော၊ ဆ စ အာယတနာနိ မေ။  
 ဟေတု ပဋိစ္စ သမ္ဘူတာ၊ ဟေတုဘင်္ဂါ နိရုဇ္ဈရေ။ ။

ဟဲ့... ဟယ်... မာရ်နတ် အယုတ်တမာကြီး။ ခေတ္တေ၊ ကောင်းစွာ တီထွင် လယ်ကွင်းပြင်၌။ အညတရ်ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့တစ်ခုခုကို။ ဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ် သည်ရှိသော်။ ပထဝီရသဉ္စ၊ မြေဆီဩဇာ အရသာကို လည်းကောင်း။ သိနေဟဉ္စ၊ အေးမြစွတ်စို ရေဓာတ်ကိုလည်းကောင်း။ တဒ္ဒဘယံ၊ ထိုမြေဓာတ်၊ ရေဓာတ်နှစ်ပါးစုံကို။ အာဂမ္မ၊ မှီတွယ်သမှု အကြောင်းပြု၍။ ဝိဂ္ဂဟတိယထာ၊ အမြစ်အညှောက် ပေါက်ရောက်စည်ကား ကြီးထွားသန်စွမ်း လေဘိသကဲ့သို့။

ဧဝံ၊ ဤနည်းအတူသာလျှင်။ ခန္ဓာစ၊ ရုပ်၊ ဝေ၊ သည်၊ သင်၊ ဝိညာဉ် ခေါ်ငြား ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဓာတုယောစ၊ ဓာတ်ဟုခေါ်ငြား တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဆ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး၊ ဗာဟိရာတနခြောက်ပါးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဣမေအာယတာနာနိစ၊ ဤ အာယတနတရား တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိသန္တိ ပရမတ္ထ သဘောအားဖြင့်။ ထင်ရှားမသွေ ရှိကြလေကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်အပေါင်းတို့သည်။ ဟေတု၊ အကြောင်းပစ္စည်းကို။ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍။ သမ္ဘုတာ၊ ထပ်တလဲလဲ မပြတ်စဲဘဲ အမြဲပုံသေဖြစ်ပေါ်၍ နေကြလေကုန်၏။ ဟေတုဘင်္ဂီ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့၏ ပျက်စီးချုပ်ဆုံးခြင်းကြောင့်။ နိရုဇ္ဈရေ- နိရုဇ္ဈန္တိ၊ အသစ်အသစ် မဖြစ်နိုင်ဘဲ ပြတ်စဲချုပ်ဆုံးကြလေကုန်သတည်း။

ဟဲ့... မာရ်နတ် အယုတ်တမာ၊ ပဌာန်းနည်းအားဖြင့် ငါ ဟောပြောတဲ့ တရားကို သင် နားထောင်လော့။

လယ်ကွင်းထဲမှာ မျိုးစေ့တစ်ခုခုကို ကြံချ စိုက်ပျိုး လိုက်တဲ့အခါ မြေဓာတ် အရသာ၊ ရေဓာတ်အရသာနှစ်ပါးကို အကြောင်းပြုပြီး အမြစ်အညှောက် ပေါက်ရောက်ကြီးပွားတယ် မဟုတ်လား။ အဲသည် ဥပမာအတိုင်းပဲ ခန္ဓာငါးပါးဆိုတဲ့ တရား တွေ၊ ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးဆိုတဲ့ တရားတွေ၊ အဲသည် ရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ် ပရမတ်တရားတွေဟာ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာအကြောင်းကို အမှီပြုပြီး ဖြစ်ပေါ် ဥပါဒ်လာကြတယ်။ အကြောင်းမရှိခဲ့ပါလျှင်

UA ထေရီအပါဒါန်



ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘယ်အခါမှ မဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြဘူး။ ဘယ်လိုပင်ဖြစ်ပေါ်၍ နေကြပါသော်လည်း အကြောင်းတရားတွေ ချုပ်ငြိမ်း၍ ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီလို့ ဆိုပါလျှင် အသစ်အသစ် မဖြစ်နိုင်ဘဲ ပြတ်စဲချုပ်ဆုံးကုန်ကြတယ်။ အဓိပ္ပာယ် ထင်ရှားစွာ ပြဆိုရပါလျှင်-

- ၁။ လောဘဆိုတဲ့ ဟိတ်ကြီးက ကျေးဇူးပြုနေတဲ့အခါ လောဘနှင့် ဆိုင်တဲ့ ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာတွေ ဖြစ်ပေါ်နေကြတယ်။
- ၂။ ဒေါသဟိတ်ကြီးက ကျေးဇူးပြုနေတဲ့အခါ ဒေါသနှင့်ဆိုင်တဲ့ ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာတွေ ဖြစ်ပေါ်နေကြတယ်။
- ၃။ ရူပါရုံဆိုတဲ့ အဆင်းက အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုနေပါရင် စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်တဲ့ နာမ်ဓာတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်နေလိမ့်မယ်။
- ၄။ စက္ခုဝိညာဉ် ဖြစ်ပေါ်အောင်လည်း စက္ခုပသာဒဝတ္ထုက နိဿယသတ္တိအားနဲ့ ကျေးဇူးပြုပေးတယ်။ အဲသည်လို အကျိုးအကြောင်း ဆက်သွယ်ကာ ဖြစ်ပေါ်နေမှုကြီးကိုပင်လျှင် ပရမတ္ထသဘောကို မမြင်တဲ့ ပုထုဇဉ် သတ္တဝါတွေက ငါ မြင်တယ်လို့ မှတ်ထင်စွဲလမ်းနေကြတယ်။ စင်စစ်မှာတော့ ငါမြင်တာ မဟုတ်ဘူး။
- ၅။ အစာအာဟာရကို မျှိုသွင်းလိုက်တဲ့အခါ အာဟာရဇရုပ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ဒီလို အာဟာရပစ္စည်း ကျေးဇူးပြုပုံကို မမြင်တဲ့ ပုထုဇဉ် သတ္တဝါတွေက ငါအားရှိလာတယ်။ ငါသန်စွမ်းလာတယ်လို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တန်ခိုးကြောင့် အမျိုးမျိုး စွဲလမ်းနေကြတယ်။ စင်စစ်မှာတော့ ငါနှင့်မဆိုင် ငါပိုင်မဟုတ်ဘူး။ အာဟာရပစ္စယသတ္တိနဲ့ အာဟာရဇရုပ်တွေ ဖြစ်နေတာ ဖြစ်တယ်။
- ၆။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း သဘောအားဖြင့် အကျိုးအကြောင်း ဆက်သွယ် ဖြစ်ပွားနေကြတဲ့ ရုပ်တရား။ နာမ်တရားအစဉ်တွေကို ပဋ္ဌာန်းဉာဏ်ကို မမြင်ကြတဲ့ ပုထုဇဉ် သတ္တဝါအပေါင်းက သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သဘောအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊

မိန်းမရယ်လို့ ငါသိတယ်။ ငါမြင်တယ်ရယ်လို့ အကြီးအကျယ်  
ဖောက်ပြန်ကာ လမ်းလွဲနေကြတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေ  
အကောင်အထည်ရယ်လို့မှ မရှိဘဲ ဖန်ဆင်းတဲ့သူဟာ ဘယ်မှာ  
ရှိနိုင်ပါ့မလဲ။

အဲဒီလို ပဋ္ဌာန်းဉာဏ်အားဖြင့် ဝေဖန်ခွဲစိတ်၍ မိန့်ကြားတော်မူလိုက်  
တယ်။

ထေရီမိန့်ကြားသော စကားကို မာရ်နတ်ကောင်ကြီး ကြားသောအခါ  
ငါ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီးသိနေပါတကားဟု ငြီးတွားလျက် မာရ်နတ်  
သည် ထိုနေရာမှ ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

သေလာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။



# သောမာထေရီ အပဒါန်ဝတ္ထု

သောမာထေရီလောင်းလာသည် ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်  
တော်တို့တွင် ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိကာ ပါရမီတော်များကိုလည်း  
ဖြည့်ကျင့် ဆည်းဖူးခဲ့သူဖြစ်သည်။

သီခီဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင်မူ ဤထေရီလောင်းလျာသည်  
ခတ္တိယ မဟာသာလမိုး၌ အမျိုးကောင်းသမီးကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့  
ရသည်။ ထိုအမျိုးကောင်း သမီးကလေးသည် ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ပါရမီ  
ရှိသူလေးပီပီ ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်သည်။ အသိပညာအရ ယဉ်ကျေးလိမ္မာသည်။  
စိတ်နေစိတ်ထား ကောင်းမွန်သည်။

၅၄၄ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘုရင်ကသိမ်းပိုက်ပြီး မိဖုရားမြှောက်

ထိုအချိန် အရုဏဝတီမြို့တော်၌ အရုဏဝန္တအမည်ရှိ မင်းတရားကြီး စိုးစံအုပ်ချုပ်နေသည်။ ထိုမင်းတရားကြီးသည် သောမာထေရီ လောင်းလျာ လေး၏ဂုဏ်သတင်းအမျိုးမျိုးကို ကြားသိရသဖြင့် ထိုအမျိုးသမီးကလေးကို သိမ်းပိုက်ပြီး မိဖုရားကြီးအဖြစ် ချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူသည်။ မင်းကြီးက သိမ်းပိုက်ကာ မိဖုရားကြီးအဖြစ် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသောအခါ နဂိုရည်ရှိပြီးသူ လည်းဖြစ်၊ ပါရမီဓာတ်ခံကောင်းခဲ့သူလည်းဖြစ်သောကြောင့် ထေရီလောင်းလျာ မိဖုရားကြီး၏ သတင်းသည် တိုင်းကျော်ပြည်ကျော် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မိဖုရားကြီး၏အတွေး

သို့ရာတွင် မိဖုရားကြီးက သူ့ဘဝကို ဤသို့ ပြန်လည်၍ တွေးကြံစဉ်းစား သည်။ ရှေးဘဝက ပြုခဲ့ဖူးသောကောင်းမှုကြောင့် ငါ၏ဘဝသည် တင့်တယ် ကောင်းမွန်လှပါပေ၏။ စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့်လည်း ပြည့်စုံလှပါပေ၏။ လောကီ အရေးတွင် ဤမိဖုရားကြီးဘဝထက် တစ်ဆင့်တက်ကာ ကြီးပွားချမ်းသာဖို့ လမ်းမရှိတော့ပါ။ မိဖုရားဟူသည် မင်း၏တန်ခိုးအာဏာကို အမှီပြု၍ စိုးစံ နေရသူဖြစ်သည်။ သံသရာအရေး ကိစ္စအတွက် တွေးကြံ စဉ်းစားရပါလျှင် ဤမိဖုရားဘဝ သည် ထူးထူးခြားခြားအကျိုးရှိစေလှသည့် ဘဝမျိုးမဟုတ်ပါ။

ထေရီလောင်းလျာသည် ဤသို့ တွေးကြံစဉ်းစားပြီးနောက် ဘုရင်ကြီး အား ဤသို့ လျှောက်ထားလိုက်သည်။

“အရှင်မင်းတရားကြီး မြှောက်စားတော်မူသဖြင့် အဂ္ဂမဟေသီ ဒေဝီ ညွန့်ဖူး ဖြစ်ရသည်မှာ လွန်စွာကျေးဇူးကြီးတော်မူလှပါသည်။ သို့ရာတွင် ယခု ချီးမြှင့်တော်မူသော စည်းစိမ်ချမ်းသာသည် မျက်မှောက်ဘဝအတွက်သာ အားကိုးရာ ရနိုင်ပါသည်။ နောင်သံသရာရေးအတွက် အားထားစရာ မဖြစ် သေးပါ။ သို့အတွက် အရှင်မင်းတရားကြီး သနားတော်မူသဖြင့် သံသရာရေး အတွက် ချီးမြှင့်တော်မူပါဦးဘုရား”ဟု လျှောက်ထားလိုက်သည်။

မင်းတရားကြီးကလည်း ဝမ်းမြောက်တော်မူလှသဖြင့် 'ရှင်မိဖုရားကြီးကို မည်ကဲ့သို့ ချီးမြှောက်တော်မူစေချင်ပါသနည်း' ဟု မေးတော်မူသည်။

ကုသိုလ်ပြုရာ၌ လွတ်လပ်ခွင့်ပေးပါ

ထိုအခါ မိဖုရားကြီးက "မိမိမှာ မိန်းမဘဝသို့ ရောက်နေသဖြင့် ကုသိုလ် ရေး၌ ထင်တိုင်းမပေါက်ပါ။ ယခုအခါ သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားစွာ ပွင့်တော် မူခိုက်ဖြစ်၍ သာသနာရောင်ကလည်း ပြောင်ပြောင်ထိန်ဝင်း၊ ထွန်းလင်း တောက်ပ၍ နေပါသည်။ လယ်ယာမြေကောင်းကောင်းတွင် မိုးကောင်းသည့် အခိုက် ကောက်စိုက်သင့်သော အချိန်အခါဖြစ်သကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ရန် အချိန်အခါကောင်းကြီးလည်း ဖြစ်နေပါသည်။ သို့ပါ၍ မိမိအား သနားတော်မူသောအားဖြင့် ကုသိုလ်ပြုရေးတွင် လွတ်လပ်သော အခွင့်များကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်၍ တရားနာလို သည့်အချိန်တွင် တရားနာပါရစေ။ နန်းဆောင်အတွင်းသို့ သံဃာတော်များကို ပင့်ဖိတ်ပြီး လှူဒါန်းလိုသမျှ လှူဒါန်းပါရစေ။ သည်အခွင့်များကို ပေးသနား တော်မူပါ။ ဤအခွင့်ကို ပေးသနားတော်မူပါလျှင် သံသရာရေးဖြင့် ချီးမြှောက် ခြင်းဖြစ်ပါသည် ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားလိုက်သည်။

ဘုရင်မင်းတရားကြီးသည်လည်း ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုသူဖြစ်သည့် အတိုင်း အထူးသဖြင့် ဝမ်းမြောက်တော်မူလှသောကြောင့် 'အရှင်မိဖုရားကြီး အလိုရှိသည့်အတိုင်း ကုသိုလ်ပြုရေးတွင် လွတ်လပ်စွာ ခွင့်ပေးပါသည်။ ဖိုးရိမ် နှောင့်၍ ကြောင့်ကြတော်မမူပါနှင့်' ဟု မိန့်တော်မူပြီး ကြာပန်းခုနစ်ခိုင်ကိုပါ ပေးသနားတော်မူလိုက်သည်။

ဘုရင်ပေးသောပန်း ဘုရားလှူ

မိဖုရားကြီးသည် ဘုရင်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ကိုသာမက ကြာပန်းကိုပါ ရသဖြင့် ဝမ်းသာစွာဖြင့် မိမိအဆောင်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ အဆောင်တော်သို့ ရောက်သောအခါ အလွန်လှပသော ကြာပန်းကို သေချာစွာ ရှုစားပြီး ဤ

၅၄၆ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ကြာပန်းသည် ငါနှင့်မထိုက်တန်၊ ငါသည် ကိလေသာမကုန်သေးသူ ဖြစ်သည်။ ကိလေသာအာသဝေါ လုံးဝ ကင်းစင်တော်မူသည့် ဘုရားရှင်နှင့်သာ ထိုက်တန်သည်ဟု စဉ်းစားပြီး ထိုကြာပန်းများကို သိခီဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းလိုက်လေသည်။

သိခီဘုရားရှင်ကလည်း မိဖုရားကြီး၏ စေတနာသဒ္ဓါထက်မြက်ပုံကို သိတော်မူသည်နှင့် ကုသိုလ်တရား တိုးပွားသည်ထက် တိုးပွားစေရန် ကြာပန်းများကို ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်စေပြီး ထီးအသွင်ကဲ့သို့ ဘုရားရှင်အား ကောင်းကင်မှ မိုးကာ၍နေစေရန် တန်ခိုးတော်ဖြင့် စီစဉ်တော်မူလိုက်လေသည်။

မိဖုရားကြီးသည် ထိုသို့ထူးဆန်းသော အခြင်းအရာတို့ကို မြင်ရသော အခါ သဒ္ဓါတရားပိုမိုဖြစ်ထွန်းလာကာ အလှူဒါနများကိုသာ ဘဝတစ်လျှောက် ပြုလုပ်၍ နေတော့သည်။

တရားဘက်ကိုသာ လိုက်စားနေပြီ

မိဖုရားကြီးသည် ဘုရင်ကြီးကပေးထားသော လွတ်လပ်ခွင့်ကြီးကိုလည်း ရထားသဖြင့် ရှင်တော်ဘုရား တရားဟောတော်မူရာသို့ နှေးဦးစွာ သွားရောက်ပြီး တရားနာသည်။ လပြည့်လကွယ် သီတင်းနေ့တို့၌လည်း ရှစ်ပါးသီလကို မပျက်မကွက်ရအောင် စောင့်သုံးသည်။ မိမိကိုယ်ကို အလှဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော အလုပ်ပိုများကို ဖြုတ်နိုင်သမျှ ဖြုတ်ထားပြီး တရားဘက်ကိုသာ လိုက်စားနေတော့သည်။

ဘုရင်မင်းတရားကလည်း မိဖုရားကြီး ကျင့်ကြံလုပ်ဆောင်နေသော အလုပ်များကို များစွာအားရတော်မူသည်။ နန်းသူနန်းသား ရံရွှေတော်အများကလည်း သူတော်ကောင်း မိဖုရားကြီးကို ကြည်ညိုလေးမြတ်ကြသည်။ သူတော်ကောင်းတရားသည် ကောင်းသော အကျိုးပေးမြဲဖြစ်သည့်အတိုင်း တရားသဖြင့် ကျင့်ကြံနေထိုင်သူ မိဖုရားကြီးကို မကြည်ညိုသူ မရှိသလောက် ပင်ဖြစ်နေတော့သည်။

တာဝတိံသာသို့

ထိုဘဝမှ မိဖုရားကြီးကွယ်လွန်သွားသော် တာဝတိံသာသို့ ရောက်ရကာ ချမ်းသာစည်းစိမ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ ခံစားခံစားရလေသည်။ ဤသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ 'ကုသိုလ်ဖန် မိဗာန်အသင့် ဘုံအသင့်' ဟူသော စကားအတိုင်း ခံစားရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မိဖုရားကြီးသည် သိဒ္ဓိဘုရားရှင် လက်ထက်တော်မှစပြီး ယခု ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်သို့တိုင်အောင် အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရဘဲ မြင့်မြတ်သည့် လူ့ရပ်နတ်ပြည်တို့၌သာ စုန်ချည် ဆန်ချည် ကျင်လည်နေခဲ့ရသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်

ဤကမ္ဘာ၌ လေးဆူမြောက် ပွင့်တော်မူသော ရှင်တော်ဂေါတမလက်ထက်တော်သို့ရောက်သောအခါ ဤထေရီလောင်းလျာသည်ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင်ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ မင်းဆရာ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးအိမ်၌ သမိကလေးဘဝဖြင့် လူဖြစ်လာခဲ့ရပြန်သည်။ ပြုခဲ့သော ပါရမီကုသိုလ်ရှိသူလည်းဖြစ်၍ ပစ္ဆိမဘဝိကနောက်ဆုံးဘဝအဖြစ် လူဖြစ်လာရသူပီပီ သူသည် ရုပ်ရည်လှပသည်။ လိမ္မာယဉ်ကျေးသည်။ သူ့မျက်နှာသည် သော်တာငွေစန်း လပြည့်ဝန်းနှင့် တူသည့်အတွက်ကြောင့် ပညာရှိ ဖခင်ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးက သမီးကလေး၏အမည်ကို 'သောမာ' ဟု အမည်ပေးထားသည်။ သောမာဆိုသည်မှာ လစန်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

အခွင့်ကောင်းကြုံပြီ

ဤသောမာထေရီလောင်းလျာ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ထူးခြားသောအခွင့်အခါကောင်းကြီးနှင့်လည်း ကြုံလာရသည်။ ထိုအခွင့်ကောင်းမှာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ရှင်တော်ဘုရားကို ပင့်ဆောင်သည့်အတွက် ရာဇဂြိုဟ်နေပြည်တော်ကြီးသို့ ဘုရားရှင် ရှေးဦးစွာ ကြွတော်မူလာခြင်းဖြစ်သည်။

ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး

ဘုရားရှင်သည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးစအခါ ဥရုဝေလကဿပညီနောင် ရှင်တစ်ထောင်တို့ကို အယူမှားဘဝမှ ချေချွတ်တော်မူပြီး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီးသို့ ကြွရောက်တော် မူလာခဲ့သည်။ ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူသည်ကို ပုရောဟိတ် သမီးလေး သောမာ ဖူးမြင်ရသောအခါ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ရှင်လန်းစွာဖြင့် ရှင်တော် ဘုရားကို ပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့သည်။ ထိုအခါမှစ၍ သူသည် ရတနာ သုံးပါး ဦးထိပ်ထားသူ အမျိုးသမီး ဥပါသိကာမကလေး ဖြစ်သွားတော့သည်။

သိက္ခမာန်အဖြစ်သို့

ထို့နောက် လူဝတ်ကြောင်ဘဝဖြင့် မနေလို၍ မိဘများအား ပန်ကြားရာ တွင် ခွင့်ပြုချက်ရသဖြင့် ဘိက္ခုနီတို့ကျောင်းသို့သွားပြီး သိက္ခမာန်အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ကြံနေထိုင်နေခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဘိက္ခုနီအဖြစ် အမြင့်တန်းသို့ တက် ရောက်ခဲ့သည်။ ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ရောက်သွားသောအခါ သူ၏ဘွဲ့အမည်မှာ လူ့ဘဝကအတိုင်းပင် သောမာထေရီဟု ကျော်ကြားခဲ့သည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီ

ဘိက္ခုနီဘဝဖြင့် နေထိုင်စဉ် သူသည် ဆရာဘိက္ခုနီ ထေရီကြီးတို့၏ ဩဝါဒကို နာခံသည်။ သူတို့ဆုံးမလမ်းညွှန်ပြသည့်အတိုင်း ဝိပဿနာပွားများမှု ကိုလည်း ကြိုးစားအားထုတ်ပြုလုပ်သည်။ ထို့နောက်မကြာမီပင် ဘုံသုံးပါးတို့၌ တွယ်တာခြင်း ကင်းပြတ်ကာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ရဟန္တာဘဝသို့ ရောက် တော်မူသည်။

တစ်နေ့သောအခါ သောမာထေရီသည်ဆိတ်ငြိမ်သောဌာနတွင် ဝိဝေက ချမ်းသာပီတိအရသာကို ခံစားရင်း အန္တဝန်တောရုံ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်။

မာရ်နတ်နှောင့်ယှက်ပြီ

ထိုအခါ အလွန်ယုတ်မာသော မာရ်နတ်ကြီးက လာရောက်နှောင့်ယှက် လေသည်။ မုဆိုးများသည် သမင်များကို အကြောင်းမဲ့ရန်သူလုပ်နေကြသကဲ့သို့



မာရ်နတ်အယုတ်တမာကောင်ကြီးသည်လည်း သူတော်ကောင်းတရားလိုက်  
စားနေသူ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များကို အကြောင်းမဲ့ ရန်သူလုပ်နေသူ သတ္တဝါကြီး  
တစ်ကောင် မဟုတ်ပါလား။ မာရ်နတ်ကြီးသည် တည်ငြိမ်စွာ သီတင်းသုံးနေသူ  
သောမာထေရီကို မြင်သောအခါ ထေရီ၏ သမာဓိချမ်းသာ ပျက်ပြားစေရန်  
ဤသို့နှောင့်ယှက် ပြောဆိုလာခဲ့သည်။

ယံ တံ ဣသီဟိ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ဌာနံ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ။

န တံ ဒွင်္ဂုလပညာယ၊ သက္ကာ ပပေါတုမိတ္တိယာ။

ဘောတိ၊ အို . . . မိန်းမကလေး။ သုဏာဟိ၊ စေ့စေ့ နားထောင်ပါ  
လော။ ဣသီဟိ၊ တကယ့်ရသေ့ တကယ့်ရဟန်း အထက်တန်းရောက်ပြီးသော  
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့သာလျှင်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်သင့်ရောက်ထိုက်သော။ ယံတံဌာနံ၊  
အကြင် ရဟန္တာ ရာထူးကြီးသည်။ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ ထိထိမိမိ ဆိုက်ရောက်ခြင်းငှာ  
လွန်စွာ ခဲယဉ်းလှလေ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုရာထူးအမြင့်ကြီးကို။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ  
၏။ ဒွင်္ဂုလပညာယ၊ လက်နှစ်လုံးမျှသာသုံးရသော ဉာဏ်တုံးတာ ပညာကလေး  
နှင့်။ ပပေါတု၊ ဆိုက်ရောက်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ စိတ်သာချလေတော့ ဒိဋ္ဌပင်  
စွမ်းနိုင်ခြင်းမရှိပေ။ \*

သောမာထေရီဘိက္ခုနီအား မာရ်နတ်က ရှုပ်သွင်ကိုမပြဘဲ သားရဲချောက်  
သလို ကြောက်ဖွယ် အသံဆိုးကြီးဖြင့် ခြောက်လှန့် ပြောဆိုသောအခါ  
သောမာထေရီက ဤသို့ ပြန်လည် မိန့်ကြားလိုက်သည်။

\* (ဤဝါထာပါ မာရ်နတ်၏စကား၌ 'ဒွင်္ဂုလပညာယ'ဟု ဆိုထားသည်။ အဓိပ္ပာယ်  
မှာ . . . မိန်းမတို့ကို လက်နှစ်လုံး၊ လက်နှစ်ချောင်း၊ လက်နှစ်သစ် ပညာရှင်များဟု ဆိုလိုသည်။  
မိန်းမတို့သည် သီတတ်စာရွယ်မှစကာ ထမင်းချက်ရသည်။ ထိုသို့ချက်ရာ၌ ထမင်းနပ်၊ မနပ်  
ကြည့်သောအခါ လက်နှစ်လုံး၊ လက်နှစ်ချောင်း၊ လက်နှစ်သစ်တို့သုံးလျှင် ထမင်းနပ်၊ မနပ်ကို  
ဆုံးဖြတ်သူများဖြစ်သောကြောင့် သူတို့ကို ဒွင်္ဂုလပညာရှင်ဟု ထေရီ၏ အမျိုးသမီးဘဝကို ဒိုမိဒျ  
ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။)

ထေရီအပဒါန်

ထေရီမိန့်ကြားပုံ

ဣတ္ထိဘာဝေါ နော ကိ ကိရိယာ၊ စိတ္တမှိ သုသမာဟိတော။

ဉာဏမှိ ဝတ္တမာနမှိ၊ သမ္မာဓမ္မံ ဝိပဿတော။

ဟရေမာရ၊ အမှောင်တိုက်၍ အမှိုက်ထိပ်ခေါင် ဟဲ့... မာရ်နတ် အယုတ်ကောင်။ သုဏာဟိ၊ စေ့စေ့ကြားအောင် နင်နားထောင်။ ဓမ္မံ၊ ကိုယ်ကောင်မဟုတ် နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး သည်တရားကို။ သမ္မာ၊ သိမ်မွေ့လှစွာ ဉာဏ်ဖြင့် လွှာ၍။ ဝိပဿတော၊ အလင်းမြင်အောင် ဆင်ခြင်ရှုစား၍ နေစဉ်။ စိတ္တမှိ၊ စိတ်ဓာတ်သည်။ သမာဟိတော၊ အပြင်အာရုံတို့ကြောင့် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်မရှိဘဲ ခိုင်မြဲတည်တန့်လေသည်ရှိသော်။ ဉာဏမှိ၊ စူးစိုက်အားသန် ရှုစားဉာဏ်သည်။ ဝတ္တမာနမှိ၊ ထိန်တဝင်းဝင်း ထွန်းလင်းဖြစ်ပေါ်သည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ မိန်းမအဖြစ်သည်။ ကိကိရိယာ၊ ဘာပြုရတော့မည်နည်း။

ထိုအခါ မာရ်နတ်ကြီးဘာမှ ပြန်လည်မပြောမဆိုနိုင်သဖြင့် ထေရီက ဤ သို့ ထပ်မံ၍ဟောတော်မူပြန်သည်။

သဗ္ဗတ္ထံ ဝိဟတာ နန္ဒိ၊ တမော ခန္ဓော ပဒါလိတော။

ဧဝံ ဇာနာဟိ ပါဝိမ၊ နိဟတော တွမသိ အန္တက။

ပါဝိမ၊ ယစ်မူးစိမ့်ငှာ မိစ္ဆာမှိုင်းတိုက် အမှိုက်ရှေ့ဆောင် ဟဲ့... မာရ်နတ် အယုတ်ကောင်။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်နှင့်အလုံးစုံရှိသမျှ ဘုံဘဝတို့၌။ နန္ဒိ၊ အမျှင်တန်း၍ စွဲလမ်းသော တဏှာကြီးကို။ ဝိဟတာ၊ အရှင်းပယ်သတ်၍ အတင်းဖြတ်ခဲ့ပြီးလေပြီ။ တမောခန္ဓော၊ အဝိဇ္ဇာတိုက်

ဤနေရာတွင် မိန်းမများသည် တရားထူးကို ရမှရနိုင်ပါ့မလား။ မိန်းမသည် လွန်စွာ ဉာဏ်သေးနုတ်သည်။ မွန်မြတ်သော လောကုတ္တရာတရားများနှင့် မထိုက်တန်ဘူးဟု ရှင်တော်ဘုရားလက်ထက်တော်၌ပင် အချို့က လူဆယ့်ကြည်ထားကြဖူးသည်။ ဤအယူများကို ရှင်တော်ဘုရားတပယ်ရွားထော်မူလိုသည်အတွက် မိထွေးတော်ဂေါတမိ ဝရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခါနီးချိန်တွင် မိန်းမတို့၏ ဂုဏ်ထန်ခိုးများကို အစွမ်းရှိသမျှပြပါဟု တိုက်တွန်းထော်မူသဖြင့် မိထွေးတော်ဂေါတမိသည် တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါမ် အမျိုးမျိုးကို ပြတော်မူခဲ့သည်။

ဘောင် အမှိုက်မှောင်ကို။ ပဒါလိတော၊ ဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဗုံးအမြောက်ဖြင့်  
 တိုက်ဖောက်ဖျက်ဆီးအပ်လေပြီ။ ဧဝံဇာနာဟိ၊ သည်အတိုင်း သင်သိမှတ်လေ  
 လော့။ အန္တကာ၊ ယစ်မူးစိမ့်ငှာ မိစ္ဆာမှိုင်းတိုက် အမှိုက်ရှေ့ဆောင် ဟဲ့. . .  
 မာရ်နတ် အယုတ်ကောင်။ တွံ၊ နင်အယုတ်တမာကောင်ကြီးသည်။ နိဟတော  
 အသိ၊ ငါနှိပ်နင်းသဖြင့် စင်းစင်းကြီးသေ မှိုင်းတွေလုံးလုံး ရှုံးကြီးရှုံး၍ ဗုန်းဗုန်းကြီး  
 လဲခဲ့ပြီတကား။

သောမာထေရီက ဤကဲ့သို့ ရွတ်ဆိုကြိမ်းမောင်းသော် မာရ်နတ်ကြီးမှာ  
 အလွန်စိတ်နှလုံး မသာမယာဖြစ်ပြီး 'ဘုရားသမီးတော်များဟာ လွန်စွာသတ္တိ  
 ရှိပါကလား'ဟု စဉ်းစားပြီး ထိုအရပ်ငှာနမ့ ပြေးသွားလေသတည်း။

**သောမာထေရီအပဒါန်ဝတ္ထု ပြီး၏။**



# ကျမ်းစာ၏ နိဂုံး

မဟာမိတ္တကုလေ ဇာတော၊ သိန်းထွန်းတိ ဒန္တစာရိကော။  
 ထေရီပါဒါနဌကထာ၊ နန္ဒိတာ ပါဠိဘာသိတာ။  
 မြန်မာ့ဘာသာ ဝတ္ထုဘာဝါ၊ ကုမာရကဿပါယတိ။  
 ပုညထာဝရလာဘာယ၊ မဉ္ဇ ဗုဒ္ဓယုသီယတိ။

မဟာမိတ္တကုလေ၊ သာသနာကပ်ညောင်း သူတော်မြတ်အပေါင်းတို့၏ လမ်းကြောင်းသဘာဝ ကလျာဏမိတ်စစ် ဂုဏ်သနစ်ဖြင့် ထွန်းသစ်ကျော် ဟည်း ကောင်းမြတ်သော မျိုးရိုးကြီး၌။ ဇာတော၊ ပါရမီညွန့်ဖူး ကောင်းမှုထူး ကို ဖြည့်ဖူးသည့်အလျောက် ထွန်းပေါက်သန့်စင် ကောင်းစွာဖွားမြင်သော။ ဒန္တစာရိကော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ယဉ်ယဉ်သုံးလျက် ဆုံးမချက်ပိုင် ကိုယ်၌စာနာ ဝါသနာဖြင့် ညီညာတင့်အောင် ကျင့်ဆောင်လေ့ရှိသော။ သိန်းထွန်းတိ၊ ပရိယတ်သာသနာ ပိဋကတ်အဖြာဖြာကို လျင်စွာပြန့်ရေး အဘက်ဘက်မှ အားပေးခဲ့သည့် ဦးသိန်းထွန်းအမည်သာ ဥပါသကာသည်။ နန္ဒိတာ၊ သူမြတ်တို့နှုန်း အမြိုက်ထုံးဟု နှလုံးထွတ်မြတ် မွေ့လျော်အပ်သော။ ပါဠိဘာသိတာ၊ ဘာသာထက်ဖျား ပါဠိအားဖြင့် ထင်ရှားရှိပေ ဟောကြားအပ်ပေသော။ ထေရီပါဒါနဌကထာ၊ ဘိက္ခုနီသာသနာဝင် အမျိုးသမီးရဟန်းတို့၏ ဘဝအဖုံဖုံ ပါရမီဖြည့်ပုံမှအစ အဆုံးဘဝ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံသည်အထိ အကြောင်းစုံကို ဖော်ပြထားသော ထေရီအပါဒါန် ကျမ်းမဟာကို။ မြန်မာ့ဘာသာ ဝတ္ထုဘာဝါ၊ သာသနာမြတ်နိုး မြန်မာမျိုးတို့၏ အကျိုးများစွာ ဖြစ်စိမ့်ငှာဟု မြန်မာသနစ် ဝတ္ထုသွား စကားပြေဖြစ်စေသော အဖြစ်ဖြင့်။ ပုညထာဝရ လာဘာယ၊ ငါး

ထောင်နှစ်စွဲ တည်မလွဲဟု အမြဲထားဝရ မြတ်ပုညကို လက်ရသိမ်းချုပ် ထိန်း  
 အုပ်နိုင်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ။ ကုမာရကဿပါယတိ၊ သီဟိုဠ်ဘာသာ အပဒါန်  
 အဋ္ဌကထာမှ မဂဓဘာသာ အပဒါန်အဋ္ဌကထာဖြစ်အောင် ပြန်ဆိုရေးသား  
 စိမ့်ငှာ အရှင်ဗုဒ္ဓယောသကို တောင်းပန်သော အရှင်ကုမာရ ကဿပကဲ့သို့  
 မိမိကိုယ်ကို အတူပြုကျင့်ပေ၏။ မဗ္ဗ၊ များစွာရာကျော် သံဃာတော်၏ နှစ်ဖော်  
 ဓုရ ဖြည့်ကြသိပ်သည်း ပဲခူးမြို့ သာသနာ့မဏ္ဍိုင် ပါဠိတက္ကသိုလ် ကျောင်းတိုက်  
 ကြီး၌ ကထိကဖြစ်ခိုက် ကြံကြိုက်အခြေ ငါမထေရ်ကိုလည်း။ ဗုဒ္ဓယုသီယတိ၊  
 မဂဓဘာသာ အပဒါန်အဋ္ဌကထာမှ မြန်မာဘာသာ ပုံတော်စုံထေရီအပဒါန်  
 ဝတ္ထုတော်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာစိမ့်သောငှာ အရှင်ဗုဒ္ဓယောသမဟုတ်ဘဲ အရှင်  
 ဗုဒ္ဓယောသမထေရ်ကဲ့သို့ အတူပြုကျင့်ပေ၏။

ဣတိ ဓမ္မဿာမိဘိဝံသောတိ နာမဓေယျေန ထေရေန ဝိရစိတေ  
 မြန်မာ့ဘာသာ ပုံတော်စုံ ထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး ပကရဏေ  
 ဗဟူဟိ ဝတ္ထုဟိ ပဋိမဏ္ဍိတော ဂန္ဓော သိဝံ ဂတော။

ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အစီအစဉ်အားဖြင့်။ ဓမ္မဿာမိဘိဝံသောတိ  
 နာမဓေယျေန၊ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်တို့က ဓမ္မဿာမိဘိဝံသဟု မှည့်ခေါ်  
 အပ်သော ဘွဲ့တော်ရှိသော။ ထေရေန၊ ပဲခူးမြို့ သာသနာ့မဏ္ဍိုင် ပါဠိတက္က  
 သိုလ်ကျောင်းတိုက်ကြီး၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်လေ့ရှိသော မထေရ်သည်။ ဝိရ  
 စိတေ၊ အထူးသဖြင့် စီရင်ရေးသားအပ်သော။ မြန်မာဘာသာ ပုံတော်စုံ ထေရီ  
 အပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး ပကရဏေ၊ မြန်မာဘာသာ ပုံတော်စုံ ထေရီအပဒါန်  
 ဝတ္ထုတော်ကြီးစကားပြေကျမ်း၌။ ဗဟူသိ ဝတ္ထုဟိ၊ များစွာသော ဝတ္ထုကြီးတို့  
 ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဂန္ဓော ပုံတော်စုံ ထေရီအပဒါန်  
 ဝတ္ထုတော်ကြီးသည်။ သိဝံ၊ ဘေးကင်းငြိမ်းချမ်း ပြီးဆုံးခန်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်  
 ချေပြီ။

ပုံတော်စုံ ထေရီအပဒါန်ဝတ္ထုတော်ကြီး ဤတွင် ပြီး၏။



## နိဂုံးချုပ်ကော်ပီ

စိတ်ထားကြည်လင်၊ သူတော်စင်တို့၊ ကြည်လင်ရွှင်ယု၊ ကြည့်နိုင်ကြဖို့၊ စိတ်ကမျှော်တွေး၊ မေတ္တာအေးဖြင့်၊ အလေးထားကာ၊ ရေးသားတာကြောင့်၊ ကျမ်းစာကိုရှု၊ လူ့ဗိုလ်ထုတို့၊ ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်၊ သိဖို့လိုလိမ့်၊ တိုတိုချုံးကာ၊ ရေးပြပါအံ့။

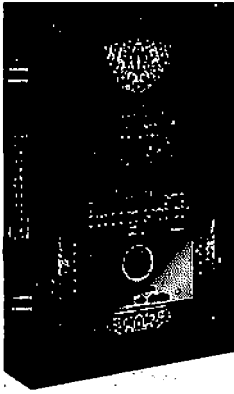
မုံရွာခရိုင်၊ အရာတော်ပိုင်ဟု၊ ပြန်လှိုင်တင့်လှ၊ ဝါးတောမ၌၊ နေကြပျော်ရွှင်၊ ဦးပေါတင်နှင့် ထိုပြင်တစ်ဆင့်၊ ဒေါ်စောသင့်မှ၊ ဖြစ်ခွင့်ကြုံလာ၊ ကျမ်းဆရာသည်၊ ဇော်-ဒွါ-နော-ဆာ (၁၂၉၆ ခု) နှစ်ကောဇာ၌၊ သာယာလှဆုံး၊ တန်ဆောင်မုန်းဝယ်၊ ပျက်ပြုန်းလဆန်း၊ လဆုတ်ခန်း၌၊ ရက်မှန်းဆယ်ပြည့်၊ စနေနေ့တွင်၊ ပျော်မွေ့လှဘုံ၊ ရောက်ခဲ့တုံ၏။ ပြည့်စုံကုသလ၊ ပြုခဲ့ရ၍၊ ဒုလ္လဘအစစ်၊ လူ့အဖြစ်ကို၊ စနစ်ကျစွာ၊ ရခဲ့ပါပြီ၊ လူ့ရပ်လူ့ရွာ၊ ရခဲ့တာမို့၊ ဘဝါဘဝ၊ နောင်ကာလ၌၊ သုခချမ်းသာ၊ ဆင့်ဆင့်သာ၍၊ မှန်စွာတိုးတက်၊ နိဗ္ဗာန်ဆက်ဖို့၊ မပျက်ကြီးကုတ်၊ စွမ်းကုန်ထုတ်လျက်၊ အပုပ်ခန္ဓာ၊ မထောက်ညှာဘဲ၊ ကုသလာတိုးမှု၊ နေ့စဉ်ပြု၏။ ယခုအခါ သင့်တင့်ရာက၊ ဘာသာအကျိုး၊ တိုးထက် တိုးဖို့၊ ထေရီအပဒါန်၊ မည်နာမံသာ၊ ဤကျမ်းစာကို၊ ရေးကာပြုစု၊ ကောင်းမှု ပြုသည်၊ ပမာလဆန်း၊ အံ့ဘနန်းမျှ၊ ဤကျမ်းရွေစာ၊ အကျိုးပြုစေသော်။





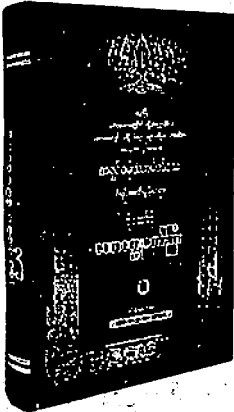






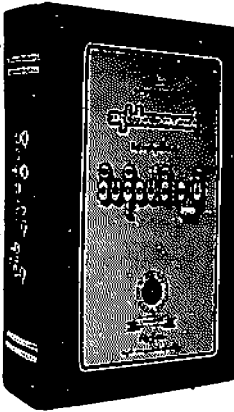
**ပုံတော်စုံ ဝိမာနဝတ္ထုတော်ကြီး**

ကောင်းမှုပြုလျှင် ကောင်းကျိုးခံစားရမည်။ ရွှေ၊ ငွေ၊ စိန်၊ မြ၊ ပတ္တမြား၊ ဝိမာန်တို့၌ စံစားနေရသူ နတ်သမီး၊ နတ်သားတို့ အကြောင်းကို ဖော်ပြထားသည်။ သူတို့ဘာကြောင့် ဤသို့ စံစားနေရသနည်း၊ ဤကျမ်းစာကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် ယခုလူ့ဘဝဖြစ်နေသူ တစ်ယောက် အဘယ်သို့သော ကောင်းမှုပြုရမည်ကို သိသွားမည်။



**အရှင်ဓမ္မဿာမိဘိဝံသ ဝိရင်ရေးသားသော ပုံတော်စုံ ပေတဝတ္ထုတော်ကြီး**

ပေတဝတ္ထု၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ချမ်းသာသုခ မရှိသူတို့၏ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခအပုံစုံ စံစားနေရသူ ဖြိတ္တာအမျိုးမျိုး တို့၏ အကြောင်းခြင်းရာကို ဖော်ပြထားသော ကျမ်းစာဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ သို့သော် ပေတဝတ္ထု၌ပါရှိသည်မှာ ဖြိတ္တာတို့၏အကြောင်း ခြင်းရာများနှင့်တကွ ပုံတော်များပါထည့်သွင်း၍ ပါဠိဝါကျများ ဆိုလိုရင်းကို သဒ္ဒါ၏အနက်အဓိပ္ပာယ် မပျက်စေဘဲ မြန်မာစကားပြေဖြင့် ပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။



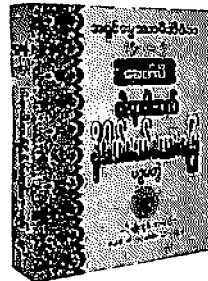
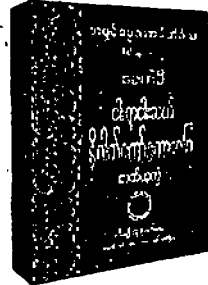
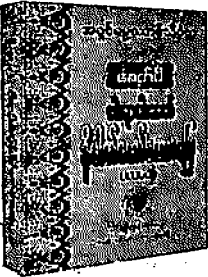
**ဒီပနီပေါင်းချုပ်**

ကျီးသံညွန့်နိုင်၏ - စာပေကဏ္ဍသော ဘဝတိုးတက်ရေး။  
ဆရာမော်ကျိ၏ - သူတို့စာရေးကြပုံ။  
ဦးမြဝင်း [ဒဿန] ပါမောက္ခ၊ ပြည်တက္ကသိုလ် - ဆရာကျေးဇူး မထိပ်မြူးခဲ့၊ ရခဲလှတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး။  
ဓမ္မာဓိယဦးဌေးရှင် - ဆရာတော်ဦးတိလောက၏ ဘဝတစ်ကွေ့ နှင့်စပ်လျဉ်းသော အမြင်များ၊ အန္တရာယ်ကင်း မဟာပရိတ်တော်ကြီး ဘုရားရှိခိုး၊ နေက္ခမ္မဝိစာနဒီပနီကျမ်း၊ လက္ခဏဒီပနီကျမ်း၊ အရိယာ မဂ္ဂဒီပနီကျမ်း၊ ပဏာနသုတ်ပါဠိနိဿယ၊ ဓမ္မရာသီကျမ်း၊ တိုင်းကြီး သောဠာသ ကမ္ဘာမြေပုံကျမ်းနှင့် မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံများ ပါဝင်ပါသည်။

# ပုံတော်စုံ ခေတ်မီ

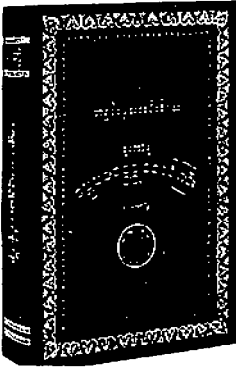
## ငါးရာငါးဆယ်နိပါတ်တော်စကားပြော

ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမ တွဲများထွက်ပြီ



- ခေတ်မီ ငါးရာငါးဆယ် နိပါတ်တော်စကားပြော ဟူသော ကျမ်းအမည်ဖြင့်ပင် စာအုပ်ပါအကြောင်းအရာများကို မေးစရာမလိုတော့ပါ။
- ဇာတ်တော် ငါးရာငါးဆယ်ကို အတိုဆုံး၊ အရှင်းဆုံး ရေးသားနည်းဖြင့် ဖတ်ချင်စဖွယ်ဖြစ်အောင် ရေးသားထားသည်။
- တိုတိုရှင်းရှင်း ရေးသားထားသော်လည်း ဇာတ်လမ်းအရသာလုံးဝမပျက်စေဘဲ ရောင်စုံပုံတော်များပါ ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပါသည်။
- ခက်ခဲသော၊ ငြီးငွေ့ဖွယ်သော၊ ရှည်လျားသော စာကြောင်း စာပုဒ်များ မပါပါ။
- မြန်မာစာဖတ်တတ်ရုံမျှ ကျွမ်းကျင်လျှင်ပင် ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်လမ်းအစုံ သိရှိနိုင်ပါသည်။
- ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင်နှင့် စာကြီးပေးကြီးဖြစ်သော်လည်း စကားပြောဖြင့် ရေးသားထား၍ ဖတ်မှတ်ရာ၌ လွယ်ကူသည်။
- အတွဲငါးတွဲခွဲ၍ ရေးသားထားသော်လည်း တစ်တွဲနှင့်တစ်တွဲ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက် ကူးစက်မှုမရှိပါ။
- ထက်၊ လယ်၊ မှု မှသည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ကျောင်းသူများနှင့် ဆရာဆရာမများ၊ လှာန်းရှင်လူများအားလုံးဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဖြန့်ချိထားသည်။

ခင်ချိုထွန်းစာပေ  
အမှတ် ၈၆၊ ၃၇ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း (၀၁) ၅၄၂၀၅၆



**ပုံတော်စုံ ဓမ္မပဒဝတ္ထုတော်ကြီး ပထမတွဲ**

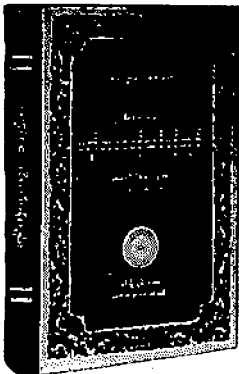
ဒေဝဒတ်အလောင်း သေရိဝရ်ကုန်သည်က ဘုရားအလောင်း ရွဲကုန်သည်အား ရန်ငြိုးဖွဲ့ခဲ့ပုံ၊ ယခုဘုရားလက်ထက် ဘုရားရှင်အား လုပ်ကြံခဲ့ပုံအမျိုးမျိုး၊ ဗာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားကြီးတို့၏ အကြောင်းစုံ၊ ဥတောနမင်းကြီး၏ ဖိစုရားပြိုင်သုံးယောက်တို့ နန်းတွင်းအရှင်တော်ပုံစသည့် ဖတ်ဖွယ်မှတ်ဖွယ်အစုံစုံမှအစ ရွှေလက်ထက်တော်က ဝတ္ထု ၁၀၆ ပုဒ် တို့ဖြင့် သားသားနားနား သပ်သပ်ရပ်ရပ် ကာလာစုံ ပုံတော်များဖြင့် ခြယ်မှုန်းဖော်ပြထားသည်။



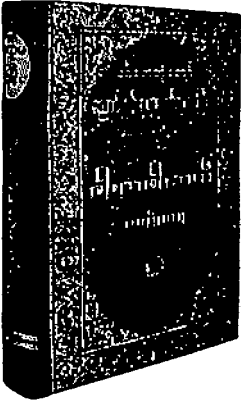
**ပုံတော်စုံ ဓမ္မပဒဝတ္ထုတော်ကြီး ဒုတိယတွဲ**

ကုသိုလ်အထူးပြုဖူးပါလျက် တစ်ခါမျှပျက်မိကာ လိပ်ညာမှသား ပြောမိမှား၍ အဝိစိခဲ၌ ကျခံရသော ပဿေနဒီ ကောသလမင်းကြီး၏ ဖိစုရားခေါင်ကြီး မဏ္ဍိကာဒေဝီ၊ အလှဘုရင်မ နဂရသောဘီဝီဇေါ သီရိမာ၊ အိမ်စောက်ဖေး ခြံဝင်းကြီးထဲမှ ရွှေဆိတ်ရှစ်ကြီးများ၏ ပါးစပ် ထဲမှ လိုရာရနေသော သူဌေးကြီးစသည့် ရွှေလက်ထက်တော်က ခြစ် ရပ်ပေါင်း ၁၉၀ ခုတို့ကို ကာလာစုံ သရုပ်ဖော်ပုံတို့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ခြန်ချိုလိုက်ပါပြီ။

**ပဏ္ဍိတဝေဒနိယဒီပနီကျမ်း**

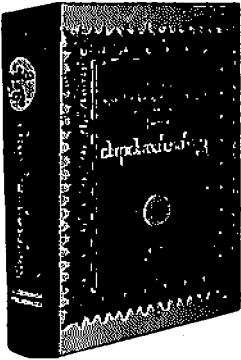


ပဏ္ဍိတ = ပညာရှိတို့။ ဝေဒနိယ = သိသင့်သိထိုက်သည် များကို။ ဒီပနီ = စုံစုံလင်လင် ရှာဖွေစုဆောင်းတင်ပြထားသော ကျမ်း စာ... ဖြစ်၍ အရွယ်မရွေး လေ့လာဖတ်ရှုသင့်သည်။ ဖတ်ရှုသူတိုင်း ထူးထူးခြားခြား အကျိုးများစေနိုင်သည်။ ပညာရှိဖြစ်လိုသူတိုင်း၊ ပညာ စုံ ရှာဖွေလိုသူတိုင်း၊ လက်ကိုင်ထားရမည့် ကျမ်းကြီးတစ်စောင် ဖြစ်သည်။ စာရာတော် ဦးတိလောက၏ ထေရုပ္ပတ္တိကိုလည်း အပြည့် စုံဆုံး ဖော်ပြထားပါသည်။



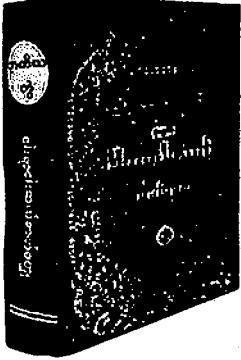
**ပုံတော်စုံ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု ပထမတွဲ**

ရွှေမန်းတင်မောင်၏ နာမည်ကြီး ရွဲကုန်သည် ဇာတ်အပြင် ကောသလဒေဝီမက်ဆယ့်ခြောက်ချက်၊ အစေးကပ်သောဘိလူးကိုယ်မှာ ခြေနှစ်ဖက်၊ လက်နှစ်ဖက်၊ ဦးခေါင်းပါကပ်နေသော်လည်း အသက် မသေဘဲ အောင်ပွဲခံသူ၊ ဘုရားလောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာလုပ်ခဲ့ဖူးပုံ၊ ယုတ်မြတ် မရွေး အနာထပိတံသုဋ္ဌေး မိတ်ဆွေခွဲပုံ၊ ကျားသေကို အသက်သွင်း သူ စသည်စသည်ဖြင့် ဇာတ်ပေါင်း ၁၅၀ တို့ပါဝင်ပြီး ငယ်-လတ်-ကြီး ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ဇာတ်တော်များအတွက် ဘာသာပြန် ကျမ်းကြီးအဖြစ် အားထားနိုင်ပါသည်။



**ပုံတော်စုံ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု ဒုတိယတွဲ**

ဥဒေါင်းမင်း ညွတ်ကွင်းမိပုံ၊ ရုပ်လိုက်သည်မှာ မိဖုရားသေလို့ တောင် မရွန်ပစ်နိုင်ပုံ၊ သံကိုကြွက်စား သားကိုစွန့်၍ ဆရာကိုအန်တု ခဲ့သော တပည့်စောင်းသမား၊ အတောင်းအရမ်းထူတော့ ကြည်ဖြူမှု သမ္ပါပျက်၊ သူရဲကောင်းဆိုတာ အသက်ကိုစွန့် သေဝံ့မှ၊ နည်းမျှဟာ ကောင်း၍ စစ်နိုင်ပုံ၊ အဆွေငွေပွန်းသည် အမြတ်ဆုံးစသည်ဖြင့် ဇာတ် ပေါင်း ၂၀၀။



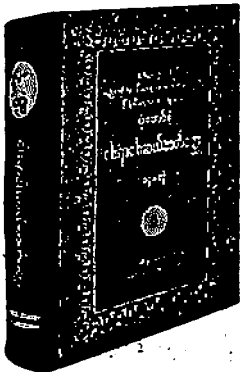
**ပုံတော်စုံ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု တတိယတွဲ**

လူတိုင်းကို သီလပေးဆုံးမ၍မရ၊ နှိပ်ညှပ်စုပ်ငှက်ကလေးက ဆင်ကြီးကိုပင်သတ်ပုံ၊ လူအဖြစ်နဲ့ ငရဲရောက်သူ၊ ကြားပွင့်သဒ္ဓေသူကို မိဖုရားပြုလို၍ သုံးနှစ်စောင့်ရတဲ့မင်း၊ သွေးသွန်ရောဂါကို ဆေးမပါဘဲ ကုပုံ၊ ဂဠုန်ကိုမကြောက်ပေမယ့် ငှက်ငယ်ကိုတော့ ကြောက်ရတဲ့ ရုက္ခ စိုး၊ ဘုရားရှင် ပါလီလေးယျာကတောသို့ ဘာဖြစ်လို့ ကြုံရ။ ရွှေမန်း တင်မောင်၏ “ဝိသဘာဝကြောင့် ဈာန်လျှော့ကျ”တယ်ဆိုတာ စသည် ၁၁၄ ဇာတ်တို့ကို ဖော်ပြထားသည်။



**ပုံတော်စုံ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု ဓတုတ္ထတွဲ**

ဝိဇ္ဇာမာဏ ဖြေမျှခံရပုံ၊ မိတ်ဆွေလက္ခဏာ - ရန်သူလက္ခဏာ နှစ်သိရန်၊ ရွှေသမင်ဘယ်ကထွက် မင်းကြီးဘာကထွက်ပုံ၊ တစ်ညလေး တာနှင့် နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ရာဆွေကြဲတဲ့ ကိစ္စရာမောင်နှံ၊ နေ့စဉ် ညဉ့်စံ ရသော ငြိတ္တာ၊ အသက်ကယ်တင်ရှင်ကို ပြစ်မှားမိသူ စသည်ဖြင့် ၅၇ ဇာတ်တို့ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံရေးသားခြယ်နှင်းထားသည့် ကျမ်းစာ။



**ပုံတော်စုံ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု ပဉ္စမတွဲ**

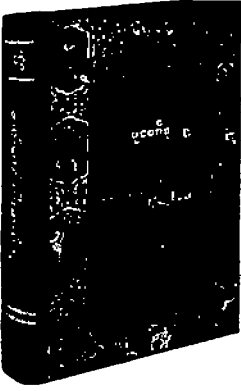
ဆံပင်တစ်ပင်ဖြူသည်ကို ဆေးမဆိုးဘဲ တောထွက်၍ ရဟန်း ပြုသောမင်း၊ ဣသိသိက်ရသောကို မင်းသမီးဖျက်ပုံ၊ ဥဗ္ဗာဒန္တီအလှမယ် နှင့် သိဝိဘုရင်၊ လူမိန်းမအဖြစ်နှင့် နတ်ပြည်သို့ရောက်ပြီး ခုနစ်ရက် နေခဲ့ရသူ၊ လူသားစားတဲ့ ပေါင်္ဂါသားအကြောင်း စသည်ဖြင့် ၁၇ ဇာတ် တော်များကို ပါဠိဝိဂ္ဂဟတ်တော်လာအတိုင်း အနုစိတ် ဖြန့်ဆိုရေးသား ရေးသားထားသည်။

**ပုံတော်စုံ ဇာတ်တော်ငါးရာငါးဆယ်အနှစ်ချုပ်**



အတွဲပေါင်းများစွာဖြင့် ရေးသားဖော်ပြနေကြသော ဇာတ် တော် ငါးရာငါးဆယ်ကို တစ်အုပ်တည်း တစ်တွဲတည်းဖြင့် ပြုစု ထားသည်။ စရိတ်ကုန်သက်သာပြီး အချိန်ကုန်လည်း နည်းသွား ဖြစ်ပါသည်။ အနှစ်ချုပ်ဆိုသည်အတိုင်း အကာမပါ အနှစ်သာရတို့ မကျန် စေရအောင် ပြုစုထားသည်။

ပါဠိမဖက် မြန်မာစကားပြေ သက်သက်ဖြင့် အထက်တန်း၊ အလယ်တန်း၊ မူလတန်းမှသည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ ကျောင်းသား များ၊ ဆရာ ဆရာမများ လေ့လာလိုသူများအားလုံးအတွက် ဖတ်ရှု လေ့လာနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ပြုစုထားပါသည်။ ဖတ်၍ မငြီးနိုင်အောင် ဝိသေသထားသဖြင့် လက်ကမချချင်အောင် ဖြစ်မှာသေချာပါသည်။



**ပုံတော်စုံ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ချွဲ ပထမတွဲ**

ဘုရားအလောင်းတော် တေမိမင်းသား၊ ဇနကာမင်းသား၊ သုဝဏ္ဏသာမ၊ နေမိမင်းကြီး၊ မဟောသပညာရှိသုခမိန်တို့၏ ဘဝ အစုံစုံကို လောကီ-လောကုတ် သိမှတ်ဖွယ်၊ အတုယူဖွယ်တို့ဖြင့် ပြေ ပြေပြစ်ပြစ် ဖက်ချင့်စွယ် ရေးသားပြန်ဆိုဖော်ပြထားသည်။ လောကီ- လောကုတ္တရာ-လှူမှုရေးနယ်ပယ်စုံတို့အတွက် အသုံးဝင်သိရှိမှတ်သား ဖွယ် အနုအလင်တို့ပါဝင်သည်။



**ပုံတော်စုံ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ချွဲ ဒုတိယတွဲ**

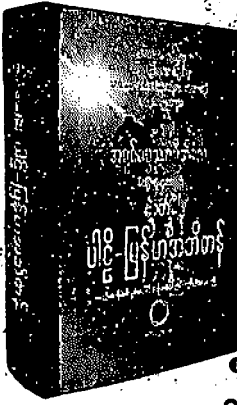
မဟောသပညာရှိသုခမိန်တို့၏ ဘဝစုတိယပိုင်းမှစကာ အလောင်း တော်မင်းသား၏ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်း၊ စန္ဒကုမာရ မင်းသားဖြစ်စဉ်၊ နာရဒဇာတ်တော်၊ ဝိဂ္ဂရပညာရှိ၏ ပညာပြခန်းများ၊ ဝေဿန္တရာ မင်းကြီးဆာဝ အဖြစ်တော်စုံများ စုံစုံလင်လင် ပါရှိသည်။ ဘုရား ဖြစ်ခါနီး အရင့်အမာဘဝ ကျင့်စဉ်များဖြစ်၍ ရဟန်းရှင်လူရော ဘာသာရေး လေ့လာသူတို့အတွက်ပါ လေ့လာမှတ်သားသင့်သည့် ကျမ်းစာဖြစ်သည်။



**ပုံတော်စုံ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ချွဲ အနှစ်ချုပ်**

ပါဠိမပါ မြန်မာစကားပြေသက်သက်ဖြင့် ခေတ်အငြိမ်၊ ခေတ် အတွေး၊ ခေတ်အရေးဖြင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရေးသား ပြုစုထားပါ သည်။ ဇာတ်လမ်းအိနေခြင်း၊ စာကြောရှည်ခြင်းမရှိ၊ ဖတ်သမျှ မှတ်မိလွယ်သည်။ သိသမျှ ခေါင်းထဲ ခွဲသွားစေရမည်။ အနှစ်ချုပ် ဖြစ်သဖြင့် အနှစ်သာရ အားလုံးပါဝင်သည်။





အရှင်ဓမ္မဿာမိဘိဝံသ စိစဉ်ရေးသားသော

# ပိဋ - မြန်မာအဘိဓာန်

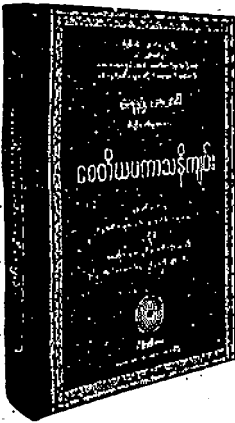
အဘိဓာန်ဝင်ပုဒ်ပေါင်း [၃၀၀၀၀] ကျော်ပါဝင်ပါသည်

တပျက်မှာ (၁၀၀၀) ခန့်၊ သိချုပ်၊ ကမ်တူး၊ ခန့်ချုပ်၊ ဝှံ့စိုးစက္ကူရော်၊ ခေတ်မီအဆင့်ဖြင့် ထုပ်ပိုးစနစ်တိုဖြင့် ဖြန့်ချိထားပါသည်။

စာမူနှင့်ပြုချက်အမှတ် (၃၂၀၁၉၅၀၅၀၃)

ဖြန့်ချိခွင့်အမှတ် (၃၂၀၂၃၂၀၅၀၆)

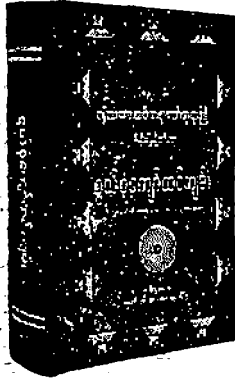
## ခေတ်ယပကာသနီကျမ်း



မြတ်စွာဘုရားအလောင်းဇေတိ သန္တေတည်သည်မှ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီး ဓာတ်တော်များ မြှုပ်နှံထားသည်အထိ မုဒ္ဒဝင်အကျဉ်းချုပ်၊ စေတီ၊ ရုပ်ပွား၊ ဆင်းတုတော်များ ထုထုပ်တည်ထား ကိုးကွယ်ရာ၌ သိသင့်သိအပ်သော အချက်အလက်များ၊ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များ၊ ရွှေ့ပင်ဆရာတော်၏ ပုဂံခေတ်စေတီ တည်ထားပုံနှင့် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် ကိုးကွယ်နည်းများ၊ တောင်ဖိလာ ဆရာတော်နှင့် တိပိဋကဓရ ဓမ္မသာယာဂါရိက ဆရာတော် ဦးပိစိတ္တသာရာဘိဝံသတို့၏ ဌာပနာ သွင်းပုံနည်းစနစ်အမျိုးမျိုး၊ စေတီ၊ ရုပ်ပွားနှင့်သက်ဆိုင်သော အခမ်းအနားများ၌ ရှေးခေတ်၊ အလယ်ခေတ်နှင့် ယခုခေတ်သုံး နည်းအစုံတို့ကို စုစည်းဖော်ပြထားသည်။

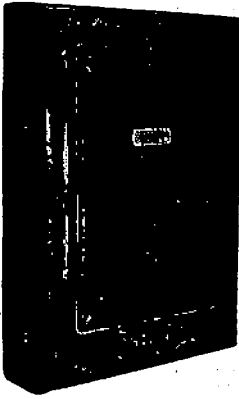


## ရွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်း



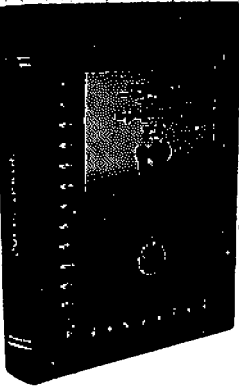
၁၂၂၇ ခုနှစ်တွင် ရေးသားပြုစုပြီးခဲ့သော ရွယ်စုံကျော်ထင် အဖြေကျမ်းသည် ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မသိတာမရှိအောင် ကြီးမားများပြားလှသည့် မ၊ တစ်လုံးကျေ ပညာပါရမိကြီးရင့်မှုကို ပြသနေပေသည်။ ဤသို့ နက်နက်ခဲခဲလှသည့် လောကီ လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာ အကျိုးရှိမည့် နည်းယူမှတ်သားစရာ ပညာရပ် ဗဟုသုတအထွေထွေကို ကျမ်းအစောင်စောင်မှ ထုတ်နှုတ်လက်စွမ်းပြ အဖြေတစ်ထောင်ကျော် ဖြေဆိုထားတော်မူသော ကြောင့် လူကြိုက်များလှသော စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်နေသည်။

# သိ, ကြား, လိမ္မာစေ့၊ စာပတ်စို



## ပုံတော်စုံ မိနုတ္ထပကာသနီကျမ်း

ဘုရားအလောင်းတော် သေတကေတုနတ်သားဘဝမှ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသာသာဝ၊ ထို့နောက် ဘုရားဖြစ်ကာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပုံ၊ သုတ္တန်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ ဓေသနာတော်များအား သင်္ဂါယနာသုံးတန် တင်ကြပုံ၊ ဗုဒ္ဓသာဝက ရဟန္တာအရင်မြတ်ကြီးများ၊ ထေရီမများ၊ အနာထပိတံ၊ ဝိသာမီ၊ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးနှင့် ဓေဝဒတ်၊ အစာတသတ်တို့၏ အကြောင်း စုံတို့အပြင် ကျမ်းပြုဆရာတော်ကြီး၏ မဟာနမတ္တာရ ဘုရားရှိခိုးနှင့် သာသနာပြုခရီးနှင့် အကျယ်တို့ ပါဝင်ပါသည်။



## ပုံတော်စုံ မူလမဟာဗုဒ္ဓဝင်



ဘုရားအလောင်းတော်တို့ဘဝများစွာ ပါရမီဖြည့်ရပုံ၊ ဒီပင်္ကရာစသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဗုဒ္ဓဝင်များ၊ ဗုဒ္ဓဂေါတမ အလောင်းတော် သုမေဓာဘဝမှအစ ဘုရားဖြစ်တော်မူကာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးနောက် ဒေါဏ္ဍပုဏ္ဏားကြီးတို့ ဓာတ်တော်များ၊ ခွဲဝေပုံအထိ ဖြစ်တော်စဉ်များ၊ အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူခဲ့ရာ ဓေသဂ္ဂိ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့၏ ဖြစ်တော်စဉ် အထိမ်းအမှတ်ပြ နေရာများကို ရှားရှားပါးပါး ပုံတော်များဖြင့် ခမ်းခမ်းနားနား ရှာဖွေထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်။



## မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထု

ရတနာသုံးပါးအကြောင်း နှိုက်နှိုက်ရွတ်ရွတ် မေးသူကမေးပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဥပမာ - ဥပမေယျတို့ဖြင့် ဖြေသူက ဖြေဆိုထားသည်။ ဤကျမ်းစာကိုဖတ်ခြင်းဖြင့် စာဖတ်သူတွင်ရှိနေသော ဓမ္မ၊ သဘာဝ စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်သော သံသယများ ရှင်းလင်းသွားမည်။ ဓွေးရွေးဖော် ဓွေးရွေးဖက်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အချေအတင် ဓွေးရွေးလိုလျှင် ဘယ်နည်းဖြင့် ဓွေးရွေးမလဲ၊ တန်းထူထား၍ ဓွေးရွေးသင့်သူ မသင့်သူ စသည်ကို ရှင်းလင်းစွာ မေးဖြေထားသည်။